

Giới thiệu Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert

【 vạn nhân theo đuổi, nhiệt huyết Tân Thư 】

Ma Đạo Hoành Hành, thiên hạ đại loạn! Thiếu Thành Chủ đến bạo ngược hệ thống, gây thăng tu vi, cảm nghịch Thiên Thần Bình, học kinh thiên động địa Võ Công.

Vì hộ người nhà, Ngô Định dùng sát Sơn Tặc, tru Quần Ma, nhất thống giang hồ, đập Võ Chi Đình phong.

Từ Vân Tông chủ "Ta nghĩ được Ngô Định khí tức. Chơi không lại, rút lui. . ."

Độc Tông tông chủ "Lão phu chơi độc 300 năm, lại không kịp Ngô Định ba năm chi công, ai! Tâm tính thiện lương một mỗi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Kích Hoạt Hệ Thống

Trung Thổ đại lục Tây Nam có một cái thành nhỏ, tên là Khôn Nguyên thành.

Khôn Nguyên thành rất nghèo khó, dân chúng trong thành không đủ hai ngàn người. Tại quan này phi cấu kết rối loạn, Các Tông các phái phân tranh thiên hạ niên đại, bách tính áo không đủ che thân bụng ăn không no, mỗi sáng sớm sáng sớm đều sẽ có mấy cỗ chết đói thi thể.

Chỉ có như vậy một cái nghèo khó thành nhỏ, lại thảm tạo Sơn Tặc tàn sát đâm máu. Ngăn người hai canh giờ bên trong, ác lang trên đỉnh Sơn Tặc liền giết hơn một ngàn hai trăm người.

Về phần còn lại phía dưới hơn sáu trăm tên bách tính, cũng tất cả đều bị bọn sơn tặc bắt giữ lấy Thành Chủ Phủ, từng cái quỳ gối Phủ Viện bên trong run lay bấy, sớm đã khóc khóc không thành tiếng.

"Lý Tu Nguyên! Ta mang theo thủ hạ giết tiến Khôn Nguyên thành, cũng không phải nghe người nói liên niên lái nhái. Từ nay về sau, trong thành chín thành thu thuế đều muốn bên trên giao cho ta. Mặt khác con gái của người ta cũng chọn trúng, ta muốn dẫn nàng bên trên ác lang phong. Hai chuyện người như đáp ứng, ta bảo đảm Khôn Nguyên thành trăm năm thái bình. Người nếu không đáp ứng, hôm nay ta liền triệt để huyết tẩy Khôn Nguyên thành."

Bách tính phía trước đứng đầy một người, người này trên vai khiêng một cây đại đao, niên kỷ 30 có thừa, thân thể cực kỳ cường tráng khôi ngô.

Người này chính là Sơn Tặc đầu lĩnh lĩnh, Vương Bá Thiên.

Tại Vương Bá Thiên phía trước mười mét chỗ đứng đầy ba người. Trong ba người, lớn tuổi Nam tử gương mặt sắc mặt giận dữ, ánh mắt oán độc nhìn chăm chăm Vương Bá Thiên.

Hắn, chính là Khôn Nguyên thành Thành Chủ Lý Tu Nguyên.

Lý Tu Nguyên sau lưng ngồi xổm một thiếu nữ, nàng này người mặc nhật Sa Y, niên kỷ nhiều lắm là cũng liền mười lăm tuổi trái phải. Tuy nói tuổi không lớn lắm, thể nhưng là lớn lên cũng là rất thủy linh, da thịt bóng loáng Như Ngọc, mỹ mạo giống như tiên.

Nữ tử bên cạnh nằm một cái thiếu niên áo trắng, thiếu niên niên kỷ hơi lớn thiếu nữ mấy tuổi, mày kiếm đứng đầy khỏe miệng chảy máu. Nhưng mà để cho người ta kỳ quái, là thiếu niên miệng bên trong chảy ra máu cũng không phải là, mà là biến thành màu đen lộ ra một cổ mùi hôi thối.

"Cha! Ngô Định Ca Ca trúng độc hôn mê đã có ba tháng, dưới mắt nhưng chịu không nổi dạng này giày vò a, ngài. . . Ngài nhanh nghĩ một chút biện pháp."

Thiếu nữ từ bên hông lấy ra khăn tay, vừa lau Ngô Định bên miệng máu đen, bên cạnh nghiêng đầu nhìn lấy cha Lý Tu Nguyên.

Lý Tu Nguyên khóa chặt lên lông mày, quay người liếc mắt nhìn Ngô Định, hữu tâm đi lên xem một chút Ngô Định thương thế, nhưng ngay lúc này, đối diện Vương Bá Thiên đột nhiên cười lạnh vài tiếng.

"Lý Tu Nguyên, ta nghe nói tiểu tử này tựa như là người nhật được a nhìn người cái kia một mặt đáng vẻ lo lắng, thế nào thật đúng là coi hắn là thành con ruot nuôi rồi!" Vương Bá Thiên nhếch miệng, lại nói ra: "Ta khuyên người một câu, chớ cùng ta tại cái này trì hoãn thời gian, mà lưu cho ta cái trả lời chắc chắn. Lão Tử còn muốn về ác lang phong, sớm một chút cùng con gái của người khoái hoạt đấy."

"Vương. . . Bá. . . Thiên! Người cái này không bằng heo chó súc sinh. Phạm vi ngăn dậm bên trong, lớn Tiểu Thành Trấn đều bị người cướp sạch một lần,

ngươi liền không sợ gặp báo ứng" Lý Tu Nguyên bị tức run rẩy, chỉ Vương Bá Thiên chửi ầm lên.

Vương Bá Thiên bỗng nhiên chau mày, hai con ngươi chớp lên thả ra hai hung quang, thân hình thoát một cái đảo mắt xông ra được Lý Tu Nguyên trước người, trái tay nắm chắc thành quyền ầm vang đánh vào Lý Tu Nguyên trên ngực.

Đừng nhìn Vương Bá Thiên lớn lên cao lớn thô kệch, người này thế nhưng là một cái Cửu Tinh võ giả. Tuy nhiên chỉ sử xuất ba phần lực lượng, lại đem Nhục Thể Phàm Thai Lý Tu Nguyên đánh bay ra xa bảy mét, quãng xuống đất liền tiếp phun ra ba ngụm máu tươi.

Đem Lý Tu Nguyên đánh bay, Vương Bá Thiên khẽ vươn tay bắt lấy bên trong Lý Mộng Dao cổ tay, trong tay phải đại đao mũi đao thẳng đối Ngô Dịch bụng, ngẩng đầu thâm độc nhìn Lý Tu Nguyên.

"Nói nhảm hết bài này đến bài khác, không biết điều. Ta cho ngươi thêm một cơ hội, ngươi như còn không đáp ứng, ta hiện tại đâm chết cái phế vật này."

Lý Tu Nguyên che ngực mặt lộ vẻ đau khổ, nhìn coi bị bắt ở Lý Mộng Dao, lại nhìn một chút hôn mê nằm dưới đất Ngô Dịch, phanh một tiếng đem Tà Quyền hung hăng đánh đập mặt đất.

"Ta. . . Ta đáp ứng hàng năm nộp lên chín thành thu thuế, nhưng. . . Nhưng là Mộng Dao nàng mới mười lăm tuổi a, ta. . . Ta van cầu ngươi không cần. . ."

"Lão Bất Từ, ngươi thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đồ lệ."

Vương Bá Thiên căn bản cũng không cho Lý Tu Nguyên nói xong cơ hội, phải tay nắm chặt chuôi đao hung hăng hành thích xuống dưới.

Mũi đao, đâm rách Ngô Dịch bụng. Máu tươi, trong nháy mắt nhuộm đỏ Ngô Dịch áo trắng.

"Dịch Nhi!"

Ngô Tu nguyên thân thể kịch liệt run rẩy lên, khí cấp công tâm phốc một tiếng lại phun ra một ngụm máu tươi.

Lý Mộng Dao đều sợ choáng váng, sử xuất khí lực toàn thân muốn tranh đoạt Vương Bá Thiên đại thủ. Nhưng dạng này một cái nhu nhược nữ tử, cái nào có thể tránh thoát Vương Bá Thiên thủ chương

"Ngươi thả ta ra."

"Ba!"

Không có một tia thương hương tiếc ngọc, Vương Bá Thiên hung hăng cho Lý Mộng Dao một bạt tai.

Một tát này đánh xuống, Lý Mộng Dao má trái lập tức đỏ sưng phồng lên, từng tia từng tia máu tươi cũng từ trong miệng nàng hướng ra phía ngoài chảy xuôi theo.

"Đàn bà thú, ngươi cho Lão Từ yên tĩnh một hồi. Lại dám phản kháng một chút, Lão Từ tại Thành Chủ Phủ sẽ làm ngươi, ngày sau trở lại ác lang phong ta một ngày đánh ngươi tám lần."

Vương Bá Thiên hung tợn mắng lầy, vung tay lên rút ra Ngô Dịch bụng đại đao, lôi kéo Lý Mộng Dao xoay người rời đi.

"Mỹ nhân tới tay, các huynh đệ! Chúng ta về ác lang phong."

Vương Bá Thiên tâm tình cực kỳ vui mừng, nắm lấy Lý Mộng Dao vừa đi vừa cao giọng vui nói. Nhưng hắn vừa đi ra cách xa năm mét, Chích Kiến Vương Bá Thiên bước chân đột nhiên ngừng xuống tới.

"Ừm không chết "

Vương Thiên bá gấp cau mày, quay người nhìn run rẩy kịch liệt Ngô Dịch, trong miệng cũng truyền ra một tiếng nhẹ kêu ngữ điệu.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều nhìn về Ngô Dịch, bọn hắn phát hiện Ngô Dịch run rẩy càng ngày càng kịch liệt, tựa như là đem hắn ném vào Hàn Băng Động bên trong, đông hắn run lẩy bẩy không thôi.

"Có chút ý tứ, những năm này chết trong tay ta người, không có 1000 cũng có 800. Nhưng ta còn chưa từng thấy, có ảnh hình người hắn run rẩy như vậy kịch liệt."

Vương Bá Thiên buông lỏng ra Lý Mộng Dao, hai tay giao nhau ôm bụng, sát có hào hứng nhìn lên Ngô Dịch.

Đừng nhìn Vương Bá Thiên, Lý Tu Nguyên các loại mấy trăm người đều nhìn chăm chăm Ngô Dịch, lại không ai biết nói, Ngô Dịch trong đầu truyền vang lên thanh thúy thanh âm nhắc nhở.

"Đỉnh! Chủ ký sinh mở ra bạo ngược hệ thống."

"Đinh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh trọng thương nhiều lần chết, Thành Công Kích Hoạt bạo ngược Đại Lễ Bao."

"Đinh! Bạo ngược Đại Lễ Bao phân Tam Trọng lễ. Đệ Nhất Trọng lễ, hệ thống khen thưởng Căn Cốt tư chất tạo hóa."

Ngô Dịch trong đầu liên tục vang lên ba tiếng thanh âm nhắc nhở, khi tiếng thứ ba thanh âm nhắc nhở truyền vang lên trong tích tắc, Ngô Dịch run rẩy càng thêm kịch liệt, mà lại nương theo lấy tạch tạch tạch thể xương tiếng ma sát, thân thể của hắn cũng đang run rẩy bên trong cấp tốc cường tráng rắn chắc lấy.

"Dịch Nhi! Người. . . Người thế nào "

Lý Tu Nguyên sững sờ nhìn biến hóa bên trong Ngô Dịch, hoàn toàn xem không hiểu tại Ngô Dịch trên thân xảy ra chuyện gì.

"Có điểm lạ a!"

Vương Bá Thiên là Cửu Tinh võ giả, cũng là kiến thức rộng rãi hạng người. Thế nhưng là lời từ hắn bên trong không khó nghe ra được, sống hơn ba mươi năm hắn, cũng chưa bao giờ thấy qua tới nay bức này lý kỳ chuyện cổ quái.

"Đầu lĩnh! Muốn hay không nhỏ đi qua giết hắn "

Vương Bá Thiên sau lưng đi tới một cái xấu xí Nam tử, chỉ gặp hắn lưng lay đao trong tay, nhìn chăm chăm Ngô Dịch ánh mắt hiển lộ lấy ngoan ý.

Vương Bá Thiên phất một chút người này, khoe miệng hơi vênh trên mặt toát ra một vòng khó mà nắm lấy mỉm cười.

"Không cần, ta cũng muốn nhìn một chút một cái phế vật có thể chơi ra hoa dạng gì. Hắn nếu là không chết, vừa vặn ta còn có thể nhiều đâm hắn mấy đao."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ngược sát Sơn Tặc

Vương Bá Thiên vừa dứt lời, để cho người ta ngạc nhiên một màn Hách Nhiên hiện ra.

Chỉ gặp ngã vào trong vũng máu Ngô Dịch đang một chút đứng lên, ánh mắt mờ mịt mang trên mặt vẻ nghi hoặc, nhìn coi 300 Sơn Tặc lại nhìn một chút quỳ trên mặt đất bách tính, nghi ngờ trên mặt càng đậm mấy phần.

"Đây là nơi quái quỷ gì "

Ngô Dịch trừng mắt nhìn, cả người đều mộng bức.

Bất quá, khi Ngô Dịch ánh mắt nhìn về phía Lý Tu Nguyên, mười lăm năm Trí Nhớ toàn bộ tràn vào trong đầu của hắn.

"Năm rảnh, ta. . . Ta xuyên việt."

Ngô Dịch không dám tin lần nữa nhìn coi chung quanh, bảo đảm một màn trước mắt là thật, Ngô Dịch đột nhiên lên tiếng phá lên cười.

"Thật tốt tốt! Vốn cho rằng muốn đi Diêm Vương điện báo cáo, không nghĩ tới lại còn sống một lần."

Ngô Dịch tâm lý đều trong bụng nở hoa, nhưng ngay lúc này, trong đầu của hắn vang lên lần nữa thanh âm nhắc nhở.

"Đinh! Hệ thống Thành Công cái tạo chủ ký sinh thể chất, trước mắt chủ ký sinh thể chất vì Tuyệt Phẩm"

Đột nhiên vang lên thanh âm nhắc nhở đem Ngô Dịch giật nảy mình, tùy theo tại trước mắt hắn đột nhiên Tóc Biến hư huyền hình ảnh, triệt để để Ngô Dịch mộng bức ngay tại chỗ.

"Thứ gì "

Tại Ngô Dịch trước mặt trong hư không nổi lơ lửng hai dạng đồ vật, bên trái cái kia một vật hiện lên sữa, có điểm giống tinh thạch hạt nhỏ. Khi Ngô Dịch

ánh mắt nhìn lại trong nháy mắt, cái kia nhanh sửa hạt nhỏ biến thành một vệt ánh sáng, cùng Ngô Dịch mi tâm đụng chạm trong nháy mắt, kỳ lạ Tiêu Thất tại Ngô Dịch thể nội.

"Đỉnh! Chủ ký sinh nhận lấy 'Nguyên Khí Tinh Thạch' ."

Nương theo lấy thanh âm nhắc nhở vang lên lần nữa, Ngô Dịch lại là sững sờ, nhưng tiếp xuống lại bị từng câu thanh âm nhắc nhở khiếp sợ há to miệng.

"Đỉnh! Chủ ký sinh tu vi tăng lên đến võ giả Nhất Tinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh tu vi tăng lên đến võ giả Nhị Tinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh tu vi tăng lên đến võ giả Tam Tinh."

...

"Đỉnh! Chủ ký sinh tu vi tăng lên đến võ giả Cửu Tinh."

"Đỉnh! Chủ ký sinh tu vi tăng lên đến võ giả Thập Tinh."

Trung Thổ đại lục ở bên trên tập võ người gọi chung là Vũ Tu, vũ tu tu vi có phân chia mạnh yếu, theo thứ tự chia làm võ giả, Vũ Sư, Vũ Vương, Đại Võ vương, Vũ Hoàng, Vũ Thánh, Đại Võ thánh, Vũ Tôn, Vũ Đế.

Mỗi một cái Đẳng Cấp đạt đến Thập Tinh, liền có thể trùng kích vào một cái Đẳng Cấp. Hiện tại Ngô Dịch trở thành Thập Tinh võ giả, chỉ cần hấn an tâm bế quan dùng Đan Điền Nguyên Khí đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch, liền có thể thuận lợi trở thành Nhất Tinh Vũ Sư.

"Nằm rảnh! Bạo. . . Bạo ngược hệ thống ngay cả. . . Thăng lên Thập Tinh ta. . . Không phải đang nằm mơ chứ "

Ngô Dịch cảm giác đây hết thảy đều rất không chân thực. Phải biết, liền xem như các Đại Tông Phái thiên chi kiêu tử, không khắc khổ tu luyện cái ba năm năm năm, mơ tưởng đem tu vi tăng lên tới võ giả Thập Tinh.

Mà hấn, chỉ dùng mấy giây liền trở thành Thập Tinh võ giả, đây quả thực là quá biến thái.

Bất quá, khi Ngô Dịch nắm chặt Song Quyền, hấn cũng xác định đây hết thảy đều là thật. Bởi vì trong nháy mắt này Ngô Dịch cảm giác Song Quyền tràn đầy lực lượng. Hào nói không khoa trương, Ngô Dịch cảm giác Hữu Quyền nếu là đánh vào một đầu lợn rừng trên thân, đều đủ để đem lợn rừng đánh té xuống đất.

Nhưng Ngô Dịch nhưng không có xuất quyền, lại đem ánh mắt nhìn về phía trong hư không trôi nổi mặt khác một vật.

Hệ thống khen thưởng món đồ thứ hai là một bản Võ Công Bí Tích, bản này Võ Công Bí Tích rách rưới, cho người cảm giác giống như là nhẹ nhàng đụng một cái, bí tích trang giấy liền sẽ soạt rơi đầy đất.

Ngô Dịch không có đi bắt, mà là Tâm Niệm nhất động, chỉ gặp vậy bản Võ Công Bí Tích cũng biến thành bạch quang, trực tiếp Tiêu Thất tại Ngô Dịch trong óc.

"Đỉnh! Chủ ký sinh nhận lấy Thiên Giai Võ Công 'Địa Liệt Quyết' , trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Hoàng giai Hạ Phẩm, chủ ký sinh có thể dùng bạo ngược giá trị tại hệ thống Cửa Hàng thăng cấp."

Võ Công Tâm Pháp phân vì Thiên Địa Huyền Hoàng bốn đẳng cấp, trong đó Hoàng giai Võ Công uy lực yếu nhất, Thiên Giai Võ Công thì là mạnh nhất.

Dùng sức lung lay đầu, Ngô Dịch liền nghĩ tới bạo ngược hệ thống, tâm niệm vừa mới động chỉ gặp hấn phía trước lập tức dần hiện ra một cái tin tức khung.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Võ giả Thập Tinh

Võ Công: Địa Liệt Quyết

Bình khí: Không

Bạo ngược giá trị: 100

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

Ngô Dịch đề xuống kinh hải trong lòng,

Nhìn coi che ngực Lý Tu Nguyên, lại nhìn một chút sợ ngây người Lý Mộng Dao, sau cùng đưa ánh mắt chuyển qua Vương Bá Thiên trên thân.

"Vừa rồi có phải hay không là người thợ ta một đao "

Ngô Dịch đột nhiên toát ra một câu nói như vậy, đem Vương Bá Thiên nghe đến nổi sững sờ.

"Tiểu Phế Vật, mệnh của người thật là lớn. Bây giờ nhìn người nhảy nhót tung bùng đáng vẻ, Lão Tử ta thật có chút hối hận không nhiều bỏ mấy đao."

Vương Bá Thiên trong tay đại đao lật một cái, chế giễu thời điểm lần nữa hiển lộ ra nồng đậm sát cơ.

Lại nhìn Ngô Dịch, trên mặt không có chút nào ý sợ hãi, lạnh lùng nhìn lướt qua Vương Bá Thiên đại đao trong tay, trong đôi mắt trong nháy mắt hiển lộ ra ngập trời lửa giận.

"Các người đầu tiên là đã thương cha của ta, lại muốn cướp đoạt muội muội của ta. Vương Bá Thiên, lá gan của người thật là không nhỏ. Hôm nay các người đi tới Thành Chủ Phủ, đều chờ nghĩ sống lấy rồi đi."

"Chỉ bằng người cái phế vật này" Vương Bá Thiên kinh ngạc tròn to mắt, tựa như nghe được chuyện cười lớn, vung trong tay đại đao lại nói: "Trong mắt ta, người cùng Lý Tu Nguyên đều là một con rệp, ta muốn nghiền chết người chỉ cần động động ngón tay là đủ."

"Cái này bức để người trang. Tới tới tới, cầm người cái kia thanh Phá Đao tới, Tiểu Gia vài phút ngược chết người."

Trên địa cầu, Ngô Dịch cũng là cô nhi, từ nhỏ liền không có ít đánh nhau. Hơn hai mươi năm, Ngô Dịch đem người khác đánh ngã qua, hắn cũng bị người đánh ngã qua. Thế nhưng là, Ngô Dịch cho tới bây giờ không có nhận sợ qua.

Nếu không phải trên đường điên cuồng đuổi theo một cái giựt túi tặc, Ngô Dịch cũng sẽ không bị xe đụng chết, càng sẽ không xuyên việt đến Trung Thổ đại lục trở thành Khôn Nguyên thành thiếu chủ.

Nhưng mà, Ngô Dịch ngược lại là cũng không quá ảo não, tiếc nuối duy nhất đúng vậy trên địa cầu không có bắt lấy giựt túi tặc, tiểu tử kia chạy quá hắn mẹ nhanh

"Các người còn ngây ngốc lấy làm gì là cùng tiến lên a vẫn là người muốn theo ta đơn đấu" Ngô Dịch nhìn bọn sơn tặc, sau cùng đưa ánh mắt như ngừng lại Vương Bá Thiên trên thân.

Giờ phút này, Vương Bá Thiên đều sắp bị Ngô Dịch tức học máu, vung đao liền muốn xông tới giết Ngô Dịch.

Nhưng ngay lúc này, đứng tại Vương Bá Thiên bên cạnh xấu xí Nam tử mở miệng: "Vương Đầu lĩnh, một cái Tiểu Mao Hải Tử làm gì làm phiền ngài động thủ đầu giao cho ta đi, không dùng được một phút đồng hồ, ta liền đem đầu của hắn cắt bỏ."

Vương Bá Thiên bước chân dừng lại, tại hắn trong ấn tượng, người này phải gọi Dương Kiệt.

Dương Kiệt tu vi không yếu, là một cái Ngũ Tinh võ giả, tại ác lang trên đỉnh cũng coi là lực lượng trung kiên.

"Dương Kiệt, đừng một đao muốn mệnh của hắn, trước đem hắn tháo thành tám khối thả lấy máu, ta cũng muốn nghe hắn thống khổ kêu rên âm thanh."

Vương Bá Thiên tâm thật là tàn nhẫn, chỉ gặp cái kia Dương Kiệt trái tay cầm đao liền ôm quyền, sau đó cũng bắt quá nhiều tri hoãn, quay người cười lạnh xông về Ngô Dịch.

"Dịch Nhi! Người một điểm Võ Công cũng sẽ không, còn không mau chạy "

Nhìn thấy Dương Kiệt cầm đao xông về Ngô Dịch, hậu phương Lý Tu Nguyên chịu đựng ở ngực kịch liệt đau nhức, hướng về phía Ngô Dịch hô to lên.

"Ngô Dịch Ca Ca! Nhanh hướng trong phủ Cửa sau chạy. Ngày khác nếu có thể tập võ trở thành Vũ Tu, lại đi ác lang phong cho chúng ta báo thù cũng không muộn."

Lý Mộng Dao trên mặt còn giữ Vương Bá Thiên Chương Ấn, nhưng nàng lại không để ý đến, ngược lại cao giọng nhắc nhở lấy Ngô Dịch mau mau đào tẩu.

Ngô Dịch ánh mắt nhanh chóng chia con hai người trên mặt đảo qua, trong lòng tối chảy xuống một dòng nước ấm, cũng không nhận được cảm thán trên cái này đại lục Ngô Dịch tốt số.

"Cha, Mộng Dao muội muội không cần phải lo lắng, không phải liền là một đám thối Sơn Tặc nha, xem ta như thế nào ngược bọn hắn."

Ngô Dịch mở miệng cười, mà lúc này đây Dương Kiệt cũng vọt tới phụ cận, vung đao thẳng đến Ngô Dịch cánh tay trái chặt xuống dưới.

"Tốc Độ cùng Ô Quy, còn muốn dùng đao chặt tay ta cánh tay "

Ngô Dịch vừa nói vừa thôi động trong đan điền Nguyên Khí, khi Nguyên Khí tuần hành toàn thân Kỳ Kinh Bát Mạch, chỉ gặp Ngô Dịch hướng về một bên hoạch xuất ra một bước, Dương Kiệt đao trong tay dán trước ngực của hắn chặt xuống dưới.

Một màn này, lập tức sợ ngay người Lý Tu Nguyên cùng Vương Bá Thiên.

Nhất là Vương Bá Thiên, liếc mắt liền nhìn ra Ngô Định trốn tránh là bức nào tự nhiên thông dong.

"Tê! Ta ngược lại thật ra nhìn sai rồi, không có nghĩ đến thằng nhai con này còn có chút tài năng. Hừ! Cho dù là dạng này, hần. . ."

Vương Bá Thiên lạnh giọng thì thào, nhưng ngay lúc này, Ngô Định tránh né Tam Dao về sau, bỗng nhiên hướng về Dương Kiệt bước ra một bước dài, tay trái nắm lấy Dương Kiệt cổ tay trái, chỉ nghe Ngô Định trong miệng gầm thét một tiếng, Dương Kiệt đao trong tay keng một tiếng rơi xuống.

"Thối Sơn Tặc, tiểu gia ta ngã chết người."

Ngô Định cánh tay phải vừa dùng lực, lập tức đem hơn một trăm cân Dương Kiệt vung mạnh lên, phanh phanh phanh không ngừng đem Dương Kiệt hướng mặt đất quăng.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

. . .

"Một đám ngu xuẩn, các người còn thất thần làm gì hết thảy đi lên cho ta đem hần tháo thành tám khối. Ai có thể đem cái kia oắt con giết, đội ta chơi chán Lý Mộng Dao, nàng này liền ban thưởng cho hần."

Vương Bá Thiên là vừa giận vừa sợ, mắt thấy Dương Kiệt muốn bị té gãy khí, hần cũng giật ra cuống họng, xông lấy thủ hạ lớn rống lên.

300 Sơn Tặc đã sớm đổi Lý Mộng Dao lên sắc tâm, chuyện tốt bức này làm sao nguyện ý bỏ lỡ 300 người trong nháy mắt đem Ngô Định vây lại ở giữa, rống giận vung đao bổ về phía Ngô Định.

"Năm rảnh, nhiều người khi dễ ít người a" Ngô Định ra vẻ kinh hãi, một giây sau trên mặt cũng lộ ra một vòng tàn nhẫn mỉm cười: "Vương Bá Thiên, người tặng tạo hóa ta nhận."

Ngô Định lời nói còn trong phủ quanh quẩn, không chờ Vương Bá Thiên hừ lạnh nửa câu, Ngô Định thân hình thoát một cái, huy quyền xông về 300 Sơn Tặc.

Thoáng chốc! Trong phủ thành chủ một mảnh kêu rên, chỉ gặp Ngô Định còn như quý mị tại Sơn Tặc ở giữa ghé qua, mỗi lần từ Sơn Tặc bên cạnh nhanh như tên bắn mà vụt qua, đều sẽ truyền ra phanh phanh ngã quý âm thanh.

Mà tại Ngô Định trong óc, hệ thống nhắc nhở âm đã liên thành dây.

"Đinh! Chủ ký sinh bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Chủ ký sinh bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Chủ ký sinh bạo ngược giá trị + 100."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

. . .

Đám sơn tặc này phần lớn đều là Nhị Tinh Tam Tinh võ giả, ngày bình thường khi dễ phổ thông bình dân vẫn được, cùng Tinh Cấp cao võ giả giao chiến đứng vậy bị đòn hàng.

Giống như lúc này, Sơn Tặc bị Ngô Định ngược khóc cha hô mẹ, mà Ngô Định lại là càng giết càng hăng, ngắn ngủi ba phút đồng hồ, chết tại Ngô Định trong tay Sơn Tặc nhiều đến hơn năm mươi người.

Ngô Định ngược sát vui mừng, đồng thời đi qua không ngừng giết chóc, Ngô Định cũng đổi bạo ngược hệ thống có nhận thức mới.

Ngô Định phát hiện hệ thống khen thưởng bạo ngược giá trị lúc cao lúc thấp, mới đầu Ngô Định vẫn không rõ, khi hần giết hơn mười người về sau, Ngô Định phát hiện đập nện không cùng vị trí, cùng tạo thành thương tổn đều quyết định bạo ngược giá trị bao nhiêu.

Tỷ như một quyền chấn vỡ địch tay của người cánh tay, bạo ngược giá trị sẽ gia tăng 50 điểm. Nếu là trực tiếp đem địch đầu người bẻ gãy, bạo ngược giá trị liền sẽ gia tăng 100 điểm.

"Một đám thối Mao Tặc, Tiểu Gia một cước này liền đưa các người xuống Địa ngục." Ngô Định giận quát to một tiếng, trong nháy mắt giơ lên chân phải, đạp xuống thời điểm gầm thét nói: "Địa Liệt!"

Thoáng chốc! Một tiếng vang trầm Hách Nhiên truyền ra. Chỉ gặp lấy Ngô Định chân phải làm trung tâm, Đại Địa Hách Nhiên hiện ra lít nha lít nhít vết rạn.

Cái kia từng vết nứt tuy nhiên không sâu, lại hướng về Bát Phương dọc theo mười mét. Còn chưa chờ trong phạm vi mười thước hơn ba mươi Sơn Tặc kịp phản ứng, từng cái nhao nhao miệng phun máu tươi mới ngã trên mặt đất, trong khoảnh khắc không có hô hấp.

Hậu phương Lý Tu Nguyên triệt để ngưng đại, mới đầu hắn còn lo lắng đề phòng, cho rằng Ngô Định là dữ nhiều lành ít. Mà bây giờ cái này xem xét, Ngô Định đúng vậy một con sói, sói nhập bầy nhốt cừu tùy ý ngược sát lấy quên cả trời đất.

Quỹ trên mặt đất hơn sáu trăm bách tính cũng đều kinh hãi đần độn, không biết là ai suất mở miệng trước, phủ trong nội viện ngoại trừ Sơn Tặc tiếng kêu rên, lập tức lại nhiều trận trận âm thanh ủng hộ.

"Thật không hổ là Ngô thiếu chủ, ngài lại thêm một thanh kinh, một hơi đem bọn này Ác Tặc hết thấy đều giết sạch."

"Đám sơn tặc này vào thành giết đốt cướp đoạt, chết ở trong tay bọn họ bách tính chừng Thiên Nhân, Ngô thiếu chủ ngài không cần nhân từ nương tay, muốn vì chết đi bách tính báo thù a."

...

Tại Ngô Định trên thân, Lý Tu Nguyên cùng dân chúng thấy được hi vọng. Mà ở Vương Bá Thiên gằm lên giận dữ phía dưới, Lý Tu Nguyên đám người tâm lại nâng lên cổ họng.

"Oát con, đừng muốn can rờ đắc ý, Lão Tử tự mình đến diệt ngươi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chiến Vương Bá Thiên

Lạnh nói từ Vương Bá Thiên giữa hàm răng băng đi ra, cùng lúc đó chỉ gặp cổ tay của hắn lật một cái, trong nháy mắt vọt tới Ngô Định trước người một mét chỗ, vung đại đao từ trên xuống dưới đối Ngô Định đầu chặt đi.

"Bá Đao chém!"

Đại đao mang theo không thể địch nổi chi thế, trong nháy mắt chặt đến Ngô Định Đỉnh Đầu Tam Thốn.

Giờ khắc này! Lý Tu Nguyên cùng hơn sáu trăm bách tính toàn bộ nín thở, từng tia ánh mắt theo Vương Bá Thiên đại đao xuống. Khi lưỡi đao sắc bén khoảng cách Ngô Định Đỉnh Đầu còn có một tấc lúc, Lý Tu Nguyên bọn người đều là hét lên một tiếng, nhao nhao nhắm mắt lại, tựa như không dám nhìn tiếp xuống huyết tinh tàn nhẫn một màn.

Nhưng mà, ước chừng qua thời gian ba cái hô hấp, trong đình viện cũng không có vang lên gào thán âm thanh.

Lý Tu Nguyên chậm rãi mở mắt ra, một giây sau cả người đều ngưng đại.

"Tránh. . . Tránh qua, tránh né Định Nhi. . . Định Nhi hắn là thế nào tránh thoát" Lý Tu Nguyên sững sờ nháy mắt, nhìn rời khỏi xa hơn hai mét Ngô Định, nghi hoặc trong nháy mắt lấp kín toàn bộ nội tâm.

"Ngô Định Ca Ca hắn. . . Hắn khi nào trở nên cường đại như vậy "

Tại Ngô Định cùng 300 Sơn Tặc đại chiến thời điểm, Lý Mộng Dao tâm liền nâng lên cổ họng. Khi Ngô Định ngược sát hơn tám mươi tên sơn tặc về sau, Lý Mộng Dao đơn giản không thể tin được nhìn thấy hết thấy. Hiện tại Ngô Định lại tránh qua, tránh né Vương Bá Thiên một đao, Lý Mộng Dao bất kể thế nào nghĩ, đều cảm thấy trước mắt một màn này không chân thực.

Lý Tu Nguyên cùng Lý Mộng Dao còn có thể thì thảo ra lời nói đến, mà cái kia hơn sáu trăm tên bách tính lại là tâm thần động đậy, chỉ có một số nhỏ người hồi thần lại trí, nhao nhao lớn tiếng khen hay kêu lên tốt tới.

"Ngô thiếu chủ thần dũng uy vũ, ta liền biết cái kia 'Vương Bát Đàn' không gây thương tổn thiếu chủ nha."

"Thiếu chủ! Ngài mau đưa Vương Bá Thiên đánh cho tàn phế, chúng ta muốn tự tay giết hắn."

...

Nhìn ra, Khôn Nguyên thành bách tính đối Vương Bá Thiên thật là hận thấu xương.

Cái này cũng chẳng có gì lạ, Vương Bá Thiên mang theo thủ hạ giết tiến vào Khôn Nguyên thành, đem thân nhân của bọn hắn, ở lại vài chục năm nhà đốt giết không còn, thù này nếu không cầm Vương Bá Thiên tính mệnh hoàn lại, hơn sáu trăm tên trong lòng bách tính hận ý há có thể tiêu

Bất quá, tuy nhiên Ngô Dịch tránh qua, tránh né Vương Bá Thiên đao, nhưng là trên mặt của hắn lại lộ ra ngưng trọng.

"Tốc độ của hắn thật nhanh, chém xuống một đao cũng rất bá đạo. Nếu như vừa mới ta lại tránh né chậm một chút, đoán chừng thật muốn đi Diêm Vương điện báo cáo."

Ngô Dịch thật sự không nghĩ tới Vương Bá Thiên như thế cường hãn, mà lại tại phương diện tốc độ cũng cùng chỗ hắn tại sán sán với nhau. Không đơn giản dạng này, dưới mắt Vương Bá Thiên trong tay còn cầm đao, tuy nói hai người tu vi chênh lệch Nhất Tinh, nhưng là một thanh đao đã đền bù tu vi chênh lệch.

"Mẹ nó, muốn chuyện xấu a. Nếu như Vương Bá Thiên một mực dùng đao công kích, ta chắc chắn ở vào bị động. Một trận chiến này muốn muốn giết hắn, thế tất yếu so với lên trời còn khó hơn."

Ngô Dịch suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, một bên né tránh Vương Bá Thiên công kích, vừa nghĩ dùng biện pháp gì diệt Vương Bá Thiên.

Không thể không thừa nhận, Vương Bá Thiên đao cho Ngô Dịch không nhỏ áp lực, mà Ngô Dịch sở học Địa Liệt Quyết cũng làm cho Vương Bá Thiên rất là kiêng kỵ.

Cho nên vừa mới chặt xuống một đao kia lúc, Vương Bá Thiên liền cố ý lưu ý lấy Ngô Dịch hai chân, chỉ cần phát hiện có cái gì không đúng, Vương Bá Thiên làm xong nhanh chóng thối lui ra mười mét chuẩn bị.

Nhưng Ngô Dịch cũng không có thi triển Địa Liệt Quyết, cho dù là vừa mới đao nhận khoảng cách Ngô Dịch Đinh Đầu một tấc, Ngô Dịch cũng là không có sử dụng Địa Liệt Quyết, vẫn là để Vương Bá Thiên tâm lý nổi lên nghi hoặc.

Bất quá, nghi hoặc đến nhanh, Tiêu Thất cũng cực nhanh.

"Ngô Dịch, làm sao không thi triển cái kia loại Vô Công có phải hay không trong đan điền Nguyên Khí không đủ dùng rồi xuy xuy! Đây là tất nhiên, phạm là cường đại Vô Công Tâm Pháp, tiêu hao Nguyên Khí cũng là rất nhiều."

Vương Bá Thiên thâm độc mỉm cười nói, trong lòng cảnh giác cũng ít đi rất nhiều, lại vung trong tay đại đao, thẳng đến Ngô Dịch vọt tới.

Nhìn thấy Vương Bá Thiên vọt tới, Ngô Dịch tâm lửa đối một chút.

"Gia hỏa này không hổ là Tu Vũ nhiều năm kẻ tàn nhẫn, đối với Vô Công Tâm Pháp hiểu rõ cũng không ít. Vừa mới ta thi triển Địa Liệt Quyết xác thực tiêu hao bảy thành Nguyên Khí, dưới mắt còn muốn thi triển một lần,

Chỉ sợ uy lực muốn giảm bớt đi nhiều, có thể hay không làm bị thương Vương Bá Thiên đều khó nói."

Ngô Dịch ở trong lòng ám ngẫm, nhìn thấy Vương Bá Thiên đao lần nữa đánh xuống, Ngô Dịch bận rộn lo lắng vận dụng chỉ còn lại ba phần Nguyên Khí né tránh.

Dưới mắt Ngô Dịch còn có thể cùng Vương Bá Thiên lộn vòng, nhưng mà một lúc sau Vương Bá Thiên Việt Chiến càng hung mãnh, mà Ngô Dịch cũng càng thêm trốn tránh càng là suy yếu mỗi một, thời gian dần trôi qua trên trán cũng toát ra mồ hôi.

"Vậy phải làm sao bây giờ tiếp tục trốn tránh xuống dưới, coi như không bị Vương Bá Thiên giết chết, sớm muộn ta cũng sẽ hư thoát tươi sống một chết."

Ngô Dịch hiển lộ ra khô loạn, lại thêm phân nghĩ thầm đối địch kẻ sách, dần dần tránh né cũng có chút lực bất tòng tâm.

Nhưng vào lúc này, Vương Bá Thiên đột nhiên gầm thét một tiếng, phải đao trong tay lật một cái, cùng lúc đó chạy như bay, đao tùy thân chuyển ngang qua hướng Ngô Dịch eo nạo đi.

"Tật sát đao!"

Vương Bá Thiên chuyển động Tốc Độ càng lúc càng nhanh, Ngô Dịch hắn vừa thối lui ra khỏi nửa mét, Vương Bá Thiên đao trong tay liền cắt vỡ Ngô Dịch quần áo, mũi đao cũng phá vỡ Ngô Dịch bụng da thịt.

Bụng một tia đau đớn lùi trở lại Ngô Dịch tâm thần, hắn cũng không dám lại phân tâm, bận rộn lo lắng hướng về sau gấp thối lui ra khỏi xa hơn ba mét.

"Đáng chết! Trong tay của ta không có binh khí, còn sẽ chỉ một loại Võ Công, làm sao bây giờ" Ngô Dịch gấp đầu đầy là mồ hôi, nhưng ngay lúc này, trong đầu lần nữa truyền vang lên hệ thống nhắc nhở âm.

"Đình! Chủ ký sinh nhận công kích, bạo ngược giá trị +10."

Một âm bùng tỉnh người trong mộng, chỉ gặp Ngô Dịch hai con người bỗng nhiên thả ra hai đạo tinh quang.

"Mở ra hệ thống Cửa Hàng."

Ngô Dịch Tâm Niệm nhất động, trước mắt trong nháy mắt xuất hiện một bức hư huyền hình ảnh.

"Đình! Hệ thống Cửa Hàng đã mở khai, chủ ký sinh có thể thông qua bạo ngược giá trị đổi lấy khen thưởng."

Hư huyền trong tám hình có bốn cột, theo thứ tự là tu vi, Võ Công, binh khí cùng đan dược, thấy Ngô Dịch hai mắt đều có chút đăm đăm.

Tuy nhiên Ngô Dịch nhưng không có vội vã đi chọn nào đó một cột, mà là lại mở ra tin tức của mình.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Võ gia Thập Tinh

Võ Công: Địa Liệt Quyết

Binh khí: Không

Bạo ngược giá trị: 3758

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Nằm rảnh! Không nghĩ tới bạo ngược giá trị góp nhặt nhiều như vậy."

Vui mừng như rồng mây, Ngô Dịch bận rộn lo lắng tự thân tin tức, nhanh chóng lựa chọn tu vi một cột.

Thoáng chốc! Chỉ gặp hư huyền hình ảnh vận vẹo biến đổi, xuất hiện lần nữa hai cột tin tức khung.

Bên trái một cột ghi chú tu vi tăng lên, phía bên phải thì là ghi chú Nguyên Khí đổi lấy.

"Đình! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là 3758 điểm, tiêu hao 3000 điểm có thể đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Nhất Tinh. Tiêu hao 3000 điểm có thể đem Nguyên Khí lấp đầy Đan Điền, mời chủ ký sinh lựa chọn."

Ngô Dịch lập tức có chút mộng bức, muốn đem tu vi tăng lên, thế nhưng là cũng sợ tu vi tăng lên về sau, Đan Điền vẫn như cũ Không Không không có Nguyên Khí, vậy kế tiếp cùng Vương Bá Thiên một trận chiến coi như việc vui lớn.

Suy tư liên tục, Ngô Dịch hít sâu một hơi, ổn thỏa một điểm vẫn là lựa chọn đem Nguyên Khí lấp đầy.

Tâm Ngự truyền ra, Ngô Dịch lập tức cảm giác trong tám hình truyền ra một cỗ Nguyên Khí, cỗ này Nguyên Khí lập tức tràn vào Ngô Dịch thể nội, trong nháy mắt lấp kín đan điền của hắn.

Đan Điền bị Nguyên Khí lấp đầy, Ngô Dịch phát giác đầy người mới một quét sạch sành sanh, đầu ngón chân điểm đất mặt trong nháy mắt lui về phía sau năm mét.

Một màn này, lập tức để Vương Bá Thiên mộng bức ngay tại chỗ.

"Ủm lập tức thối lui ra khỏi năm mét mẹ nó! Đánh. . . Đánh máu gà "

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Phiến mộng bức

Vương Bá Thiên mộng bức chỉ chốc lát, mà Ngô Dịch cũng không có phóng đi. Thừa dịp này thời cơ, Ngô Dịch lại kiểm tra một hồi tự thân tin tức.

"Bạo ngược giá trị còn có 758 điểm, dưới mắt trước mặt nhiều người như vậy không thể đổi lấy binh khí, bằng không liền lộ tẩy. Thương thế của ta cũng không có gì đáng ngại, tạm thời không cần đổi lấy đan dược. Như vậy thì nhìn xem có thể hay không đổi lấy một bản Võ Công đi."

Địa Liệt quyết Lực sát thương rất cường đại, dù cho hiện tại Địa Liệt quyết vẫn là Hoàng giai Hạ Phẩm, đủ để trọng thương Vương Bá Thiên.

Thế nhưng là cái này loại Võ Công tiêu hao Nguyên Khí quá lớn, Ngô Dịch cảm giác không chiếm được sống chết trước mặt vẫn là không cần nhẹ dễ sử dụng. Bằng không, lại xuất hiện vừa mới cùng Vương Bá Thiên đối chiến tình hình, tất nhiên đem tự thân lâm vào trong nguy hiểm.

Không chần chờ, Ngô Dịch lựa chọn Võ Công một cột. Chỉ gặp hình ảnh đột nhiên biến hóa, từng quyền từng quyền Võ Công Bí Tích thật nhanh tại Ngô Dịch trước mắt hiện lên.

"Năm rảnh! Làm sao Hoàng giai Võ Công còn cần nhiều như vậy bạo ngược giá trị "

Ngô Dịch thật là có chút nổi nóng, một bản thượng phẩm Hoàng giai Võ Công cần 10 ngàn trái phải bạo ngược điểm, trung phẩm còn cần hơn năm ngàn điểm, uy lực yếu nhất Hoàng giai Hạ Phẩm, đa số cũng cần 1000 điểm bạo ngược đáng.

"Mẹ nó, bạo ngược giá trị còn lại hơn bảy trăm, ngay cả một bản Hạ Phẩm Hoàng giai Võ Công đều. . . A "

Ngô Dịch có chút thất vọng, nhưng ngay lúc này, một bản chỉ cần 500 bạo ngược điểm số Võ Công Bí Tích đã rơi vào trong mắt của hắn.

"Đổi lấy 'Đại Thủ Ấn' ."

Theo Ngô Dịch trong lòng ám ngón, chỉ gặp hư huyền hình ảnh cấp tốc tiêu tán, sau cùng chỉ còn lại có vậy bản 'Đại Thủ Ấn' Võ Công Bí Tích treo lơ lửng giữa trời. Một giây sau, bí tích biến thành một đạo bạch quang, nhanh chóng Tiêu Thất tại Ngô Dịch mi tâm.

Võ Công Bí Tích biến mất, thế nhưng là tại Ngô Dịch trong đầu lại xuất hiện từng đoạn văn tự, những cái kia văn tự là võ công khẩu quyết, Ngô Dịch nhớ kỹ về sau lại mở ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Võ giả Thập Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Địa Liệt quyết

Bạo ngược giá trị: 258

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Này! Bạo ngược giá trị chụp thật đúng là tinh chuẩn."

Ngô Dịch cười khở một tiếng, tự thân tin tức cột về sau, liền đem toàn bộ chú ý lực đặt ở Vương Bá Thiên trên thân.

"Uy! Người chặt một môi không có cũng giờ đến phiên Tiểu Gia đánh lại a "

Ngô Dịch lời nói để Vương Bá Thiên lần nữa sửng sờ, chính suy nghĩ Ngô Dịch thật điên cuồng nhưng một giây sau nhìn thấy Ngô Dịch đã đến ngoài một thước, Vương Bá Thiên lập tức kinh hãi, một cổ dự cảm không tốt bỗng nhiên tránh hiện tại trong lòng.

"Tốc độ thật nhanh."

Vương Bá Thiên tâm lý kinh hô, không còn dám trì hoãn bận rộn lo lắng vung động trong tay đao. Nhưng hắn còn không có đem đại đao bỏ về phía Ngô Dịch, Ngô Dịch quý dĩ hướng về phía hắn cười cười, lật qua lật lại tay trái cách không quạt đi.

"Thối Sơn Tặc, tiểu gia ta phiến chết ngươi."

Vương Bá Thiên đao vừa rơi xuống một tắc, lập tức cảm giác Thân Thể bên trái oanh đến một cổ vô hình Khí Lưu. Khí Lưu vô hình lại hung mãnh vô cùng, cùng Vương Bá Thiên đụng chạm một sát na, chỉ gặp hắn Mộ Nhiên bên cạnh quyền mà Phi, tại giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi về sau, trọng chi lại trọng ngã ở mười mét bên ngoài.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Ngô Dịch không có đi để ý tới trong đầu thanh âm nhắc nhở, thân hình thoát một cái xông ra mười mét, đến Vương Bá Thiên trước người lần nữa huy động tay trái, hung hăng quạt đi.

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

Hệ thống nhắc nhở âm vang lên lần nữa, Vương Bá Thiên lại bay ra xa mười mét, mà Ngô Dịch căn bản cũng không có ý dừng lại, xông ra tiếp tục quạt Vương Bá Thiên.

"Tiểu Gia để ngươi giết lung tung vô tội, ta phiền chết ngươi!"

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Để ngươi làm xằng làm bậy, ta phiền chết ngươi!"

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Còn dám tới công đánh chúng ta Khôn Nguyên thành dân chúng trong thành cỡ nào dễ thân nhưng gần, ngươi cái này thổi Sơn Tặc dám giết bọn hần. Ta phiền chết ngươi!"

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Còn dám đem ta buộc chặt ở trên cọc gỗ ta phiền, phiền, phiền!"

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

Ngô Dịch mấy bàn tay đều đem Vương Bá Thiên phiền mộng bức, đao trong tay cũng ném đi, răng cũng bay, từng ngụm máu tươi liên tiếp phun ra, thể nội xương cốt cũng không biết nát bao nhiêu căn.

Mà Vương Bá Thiên mang tới bọn sơn tặc cũng thay đổi sắc, nhìn thấy đầu lĩnh bị ngược thảm hại như vậy, từng cái hồn đều dọa bay, ném xuống binh khí vất chân lên cỏ liền hướng bên ngoài phủ chạy.

Ngô Tu nguyên cùng hơn sáu trăm tên bách tính đã sớm nhìn ngây người, bọn hần còn lần đầu nhìn thấy như thế bạo ngược một người tình cảnh. Tuy nhiên hình ảnh có chút để bọn hần không đành lòng nhìn thẳng, nhưng trong lòng của mỗi người lại cực kỳ thoải mái.

"Ngô thiếu chủ! Ngài đừng chỉ chú ý cùng với chính mình vui cười a, để cho chúng ta cũng cho hần mấy cái tát."

"Đúng! Mấy ngày trước đây Sơn Tặc giết tiền Khôn Nguyên thành, chính là cái này súc sinh thân thù giết con trai của ta. Ngô thiếu chủ ngài xin thương xót, để cho ta Triệu Khánh chí vì con trai báo thù đi."

"Ngô Dịch thiếu chủ, Sơn Tặc giết vào thành đêm hôm ấy, đại hòa đem vợ con của ta Lão Tiểu đều đốt sống chết tươi. Bọn hần quá không có nhân tính, đem tên vương bát đần này giao cho chúng ta đi, chúng ta muốn vì thân nhân báo thù."

...

Phủ Viện bên trong bách tính quỳ xuống đất một mảnh, Ngô Dịch hữu tâm giết chết Vương Bá Thiên, có thể thấy từng cái bách tính lệ rơi đầy mặt, phiếm hồng con ngươi lộ ra thân thù vì người nhà báo thù khát vọng, Ngô Dịch nhìn coi muốn tất thờ Vương Bá Thiên, liền đối với dân chúng nhẹ gật đầu.

"Cho ta đánh cho đến chết."

Ngô Dịch tay trái đối trên mặt đất Vương Bá Thiên phiền bỗng nhúc nhích, chỉ gặp hần lập tức đằng không bay lên, hướng về hơn sáu trăm tên bách tính bay đi.

Vương Bá Thiên thật là chọc giận dân chúng trong thành, vừa ngã trên đất, dân chúng nhao nhao đứng người lên, quơ Quyền Đầu đối Vương Bá Thiên dừng lại dồn sức đánh.

Vào lúc này, Ngô Dịch đã hướng đi Lý Mộng Dao.

"Mộng Dao muội muội, ngươi trên mặt thương. . ."

"Không có chuyện gì, sau đó dùng khăn nóng thoa một thoa liền có thể tốt."

Tuy nói Khôn Nguyên thành cũng không phải là Đại Thành, nhưng Lý thị tại trong thành cũng coi là địa vị hiển hách. Mà Lý Mộng Dao làm Thành Chủ chi nữ, thân phận địa vị tự nhiên tôn quý.

Nhưng là tại Lý Mộng Dao trên thân lại không nhìn thấy chút nào già mồm, điểm này muốn so trên Địa Cầu một số phú gia thiên kim mạnh hơn trăm lần, Ngô Dịch tâm lý đối Lý Mộng Dao hảo cảm cũng tăng thêm mấy phần.

Nhẹ gật đầu, Ngô Dịch lại đối Lý Mộng Dao nói nói: "Mộng Dao mười mười, chúng ta cùng đi xem nhìn cha thương."

Lý Mộng Dao cũng lo lắng đến cha Lý Tu Nguyên thương thế, nhẹ gật đầu ừ một tiếng.

Hai người một trước một sau vội vã đến Lý Tu Nguyên trước người, Ngô Dịch bận rộn lo lắng ngồi xổm người xuống phủ chính Lý Tu Nguyên.

"Cha, ngài cảm giác thương thế như thế nào "

Nhìn một mặt lo lắng Ngô Dịch, Lý Tu Nguyên chịu đựng ở ngực đau đớn, miễn cưỡng gạt ra mấy phần mỉm cười.

"Bất quá là bị Vương Bá Thiên tên súc sinh kia đánh một quyền, Dịch Nhi không cần phải lo lắng, cha còn chưa chết." Nhẹ nhàng vỗ vỗ Ngô Dịch, Lý Tu Nguyên an ủi Ngô Dịch. Thế nhưng là lời còn chưa dứt, Lý Tu Nguyên song mi mãnh liệt cau chặt, che ngực ho kịch liệt vài tiếng, nguyên bản liền mặt tái nhợt càng thêm không có huyết sắc.

Lý Mộng Dao bận rộn lo lắng dùng đôi bàn tay trắng như phấn đầu nhẹ nhàng đánh mấy lần Lý Tu Nguyên lưng, nhưng Lý Tu Nguyên chẳng những không có định chỉ ho khan, ngực lại khóe miệng lại hướng ra phía ngoài chảy ra từng tia từng tia máu tươi.

"Ngô Dịch Ca Ca! Ngài nhanh nghĩ biện pháp mau cứu cha đi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Muốn vào Thiên Nguyên Tông

Ngô Dịch đã nhủ mảy, liền ngay cả hắn cũng không biết vì sao, trước mắt người này cũng không phải là hắc cha ruột, nhưng bởi vì liên tục ho khan không ngừng, để trong lòng của hắn mỗi như rất cảm giác khó chịu.

"Cha, ngài chờ một chút."

Ngô Dịch nhanh chóng kiểm tra một hồi bạo ngược giá trị, về sau lại mở ra hệ thống Cửa Hàng tuyến đàn dược cột. Tại Ngô Dịch cố ý đưa tay sờ về phía trong ngực lúc, hắn cũng tại hệ thống trong cửa hàng cũng đổi một viên thuốc.

"Cha! Đây là 'Linh Thảo đan', đối với thương cân động cốt mấy người thương có hiệu quả."

Ngô Dịch tay từ trong ngực đưa ra ngoài, trong tay nhiều hơn một cái thanh Đan Hoàn. Đan Hoàn chỉ có lớn chừng bằng móng tay, lại làm cho Lý Tu Nguyên Hách Nhiên giật mình.

"Thật thần kỳ đan dược, ta nghe bên trên một tia đan dược hương khí, thể nội lại có cỗ nhiệt lưu chảy xuôi, rất là dễ chịu. Dịch Nhi! Là. . . là. . . Không phải vì cha xuất hiện ảo giác "

"Đĩ nhiên không phải ảo giác á. Đến! Cha ngài trước ăn vào, nó tuy nhiên không phải linh đan gì Tiên Dược, thế nhưng là ngài nuốt vào về sau, lại từ hải nhi lấy Nguyên Khí tươi nhuận ngài kinh mạch, một khắc đồng hồ về sau liền có thể cầm máu, ngài cũng có thể đứng lên."

Ngô Dịch cười đem 'Linh Thảo đan' đưa tới, nhìn thấy Lý Tu Nguyên nuốt vào, Ngô Dịch yên tâm thở phào một cái: "Cha ngài ngồi xuống, sau đó ném trừ hết thầy tập niệm, hải nhi hiện tại liền vì ngài chuyển vận Nguyên Khí liệu thương."

Ngô Dịch khoanh chân ngồi ở Lý Tu Nguyên sau lưng, âm thầm điều động Đan Điền Nguyên Khí đến song chưởng, lại đem song chưởng chậm rãi dán tại Lý Tu Nguyên trên lưng, nhu hòa đem Nguyên Khí thua đưa đến Lý Tu Nguyên thể nội.

Một khắc đồng hồ trong chớp mắt, Ngô Dịch thu hồi song chưởng nhẹ nhỏ một ngụm trọc khí.

Nhìn thấy Ngô Dịch mở mắt ra, một bên Lý Mộng Dao bận rộn lo lắng mở miệng: "Ngô Dịch Ca Ca, cha thương lành a "

"Cha thương đã không có đáng ngại, chỉ cần Tình Tâm tình dưỡng Thất Thiên liền có thể hoàn toàn bình phục." Ngô Dịch xoa xoa mồ hôi trên trán, sau đó cùng Lý Mộng Dao cùng nhau đem cha diu dặt đứng lên, lại nhắc nhở nói: "Cha! Trong vòng bảy ngày nhớ lấy không thể vận động dữ dội, bằng không thương thể tất nhiên sẽ tăng lên."

Lý Tu Nguyên sắc mặt có huyết sắc, đứng người lên nhìn chằm chằm Ngô Dịch hồi lâu, thời gian dần trôi qua trong mắt lộ ra chỗ một vòng vẻ lo lắng.

Ngô Dịch nhú nhú mảy, trong lòng thật có chút kỳ quái, Lý Tu Nguyên thương đã không có gì đáng ngại, làm sao trên mặt của hắn nhìn thấy không phải vui sướng, ngược lại là lo âu nồng đậm chỉ sắc.

"Cha! Vết thương của ngài đã tốt một nửa, làm sao ngược lại lo lắng "

"Dịch Nhi! Ngươi. . . Ngươi xông đại họa. Cái kia Vương Bá Thiên vốn là Thiên Nguyên Tông Nội Môn Đệ Tử, sư phó của hắc Đoạn Cốc Thần chính là Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão. Ngươi hôm nay giết Vương Bá Thiên, hắc. . . Hắc biết được việc này, nhất định sẽ tới chúng ta Thiên Nguyên Thành đại khai sát giới."

"Đoạn Cốc Thần Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão "

Ngô Dịch sờ lên cái cằm, con mắt không ngừng chuyển động, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Dịch Nhi! Đoạn Cốc Thần tu vi không tầm thường, lại là cực kỳ bao che khuyết điểm chủ. Những năm này nếu không phải hắc tại từ đó cản trở, Thiên Nguyên Tông đã sớm diệt ác lang trên núi sơn tặc." Lý Tu Nguyên lời nói dừng một chút, đột nhiên lại đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, nghi hoặc mở miệng: "Đúng rồi! Dịch Nhi. . . Ngươi. . . Ngươi làm sao biết võ công ngươi chưa tinh lại nói 'Xuyên việt', cái...cái gì xuyên việt a "

"Đúng vậy a! Mộng Dao trong lòng cũng hiểu kỳ đâu, ngài làm sao hôn mê mấy tháng tỉnh lại, liền trở nên lợi hại như vậy" Lý Mộng Dao nháy mắt to, trong đó đều là vẻ nghi hoặc.

Đối với cha và con gái, trong khoảnh khắc để Ngô Dịch Nãi Môn nổi lên một hắc tuyến.

"Cái này. . ." Ngô Dịch con mắt đi lòng vòng, cười ho nhẹ một tiếng: "Khục! Đó là hài nhi nói vớ nói vẩn, hôn mê quá lâu còn không có triết để thanh tỉnh mà. Còn Võ Công, việc này nhắc tới cũng lời nói dài, ta trong mộng gặp được một cái thần tiên, cái kia thần tiên thật là lợi hại, đối mi tâm của ta điểm chỉ một chút, đan điền ta bên trong liền có Nguyên Khí. Về sau hắc lại dạy cho hai ta chiêu, không nghĩ tới dễ như trở bàn tay liền giết Vương Bá Thiên."

Ngô Dịch N a N nói bậy dừng lại, Lý Tu Nguyên cũng không có quá nghe rõ.

Nhưng Lý Tu Nguyên cũng không có truy vấn ngọn nguồn,

Hắn tại Ngô Dịch trong mắt phát hiện dị dạng chỉ sắc, đó là không nguyện quá nhiều nói lên trong đó nguyên do.

"Đúng rồi! Vừa mới ngài nói đến Thiên Nguyên Tông, nếu như hài nhi nhớ không lầm, có phải hay không cách xa nhau nơi đây ba ngàn dặm Thiên Nguyên Tông "

Lý Tu Nguyên không còn hỏi, cũng làm cho Ngô Dịch mọc ra một ngụm trọc khí, vì làm dịu tiếp xuống xấu hổ, Ngô Dịch bận rộn lo lắng đem đầu mâu nhắm ngay Thiên Nguyên Tông.

"Dịch Nhi! Ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ á. Vi phụ đã quyết định, tối nay mang theo bách tính Nam dời "

"Nam dời vì sao Nam dời "

"Này! Tiểu tử ngươi làm sao còn vờ ngờ ngẩn nửa nha không Nam dời, khó chờ lấy Đoạn Cốc Thần tới giết chúng ta "

"Cái này. . ." Ngô Dịch nhú nhú mảy, trầm tư một chút lắc đầu, nói: "Cha, ta cảm thấy Nam dời không ổn. Coi như cho chúng ta thời gian một tháng, chúng ta mấy trăm người lại có thể chạy ra bao xa cái kia Đoạn Cốc Thần nếu là Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão, vận dụng nhân mạch sớm muộn có thể tìm kiếm được chúng ta, chúng ta lại có thể chạy trốn tới địa phương nào đi "

"Có thể. . . Thế nhưng là cũng không thể trong thành chờ chết a "

Lý Tu Nguyên gấp có chút nóng nảy, ngữ khí cũng có chút biến nặng rất nhiều.

"Cha! Ngài trước đừng tức giận, ta ngược lại thật ra có cái biện pháp." Ngô Dịch lời nói dừng lại, sau khi suy nghĩ một chút lại nói: "Ta trước đó nghe nói Thiên Nguyên Tông cũng không phải là làm xằng làm bậy tông môn, Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật rất có Hiệp Nghĩa chí phong, tông môn đệ tử cũng thường xuyên xuống núi Trừ Bạo An Dân. Cho nên, ta dự định gia nhập Thiên Nguyên Tông."

"Gia nhập Thiên Nguyên Tông ngươi đây không phải hướng Long Đàm Hồ Huyết bên trong nhảy nha, việc này ta không đồng ý."

Lý Tu Nguyên lập tức bác bỏ Ngô Dịch quyết định, liền ngay cả một bên Lý Mộng Dao cũng lắc đầu, cảm thấy Ngô Dịch cách làm không ổn: "Ngô Dịch Ca Ca! Thiên Nguyên Tông tuyệt đối không thể đi, Đoạn Cốc Thần tuyệt đối sẽ không tha ngươi."

Nhìn hai người kiên quyết phản đối với mình đi Thiên Nguyên Tông, Ngô Dịch không có chút nào tức giận, mà là cười mở miệng: "Cha, Mộng Dao muội muội. Các ngươi đây liền không hiểu được a oan có đầu nợ có chủ, chỉ cần ta gia nhập Thiên Nguyên Tông, Đoạn Cốc Thần liền sẽ không đến chúng ta Khôn Nguyên thành đại khai sát giới."

"Lại nói mê sảng, việc này sao có thể để ngươi một người tiếp tục chống đỡ đâu không được! Ngươi nhất định phải cùng chúng ta Nam dò."

Lý Tu Nguyên đầu lĩnh Điều cùng trông lúc lắc giống như, nhất tâm liền muốn mang theo bách tính Nam dò, xa xa thoát đi nơi đây.

Nhưng lời này rơi vào Ngô Dịch trong tai, lại là để Ngô Dịch cười khổ lắc đầu.

"Cha! Ta cảm thấy đây là lập tức duy nhất một đầu sinh lộ. Chỉ cần hài nhi thành Thiên Nguyên Tông đệ tử tử, chắc hẳn cái kia Đoạn Cốc Thần muốn giết ta cũng có chỗ cớ kỵ. Mặt khác, ta thành Thiên Nguyên Tông Đệ Tử liền có thể đạt được một mặt tông cò, đem tông cò treo ở Khôn Nguyên thành bên trong, Sơn Tặc cường đạo cũng không dám đến khi phụ chúng ta Khôn Nguyên thành."

Một lời nói, lập tức để Lý Tu Nguyên á khẩu không trả lời được.

Ngô Dịch cười hắc hắc, lại nói: "Đây chỉ là Nội Môn Đệ Tử đãi ngộ, nếu như hài nhi có thể trở thành trong nội môn đệ tử người nổi bật, ta xin mời cầu tới quan Vũ Dật phái Đệ Tử đến đây thủ hộ Khôn Nguyên thành. Cha! Ta biết ngài lo lắng ta an ủi, nhưng là làm Khôn Nguyên thành thiếu chủ, ta có nghĩa vụ thủ hộ Nhất Thành bách tính. Cho nên, xin ngài. . . Đáp ứng hài nhi thỉnh cầu."

Lý Tu Nguyên lập tức nhú chặt lông mày, trầm tư một lát, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Ngô Dịch hồi lâu, phát hiện Ngô Dịch ánh mắt cực kỳ kiên định, Lý Tu Nguyên nặng hít một tiếng: "Ai! Thôi. Thiên Nguyên Tông bảy ngày sau đó mở rộng sơn môn thu đệ tử. Ngươi nếu là kháng kháng gia nhập Thiên Nguyên Tông, như thế một cái cơ hội."

"Còn có chuyện tốt bức này?" Ngô Dịch con mắt đều toát ra tinh quang, sau đó vỗ vỗ bộ ngực, mỉm cười nói: "Cha ngài liền nhìn tốt a, hài nhi nhất định cho ngài cảm trở về một mặt tông cò."

Lý Tu Nguyên tức giận trừng mắt liếc Ngô Dịch, về sau lại thở dài: "Vi phụ cũng không phải lo lắng cái này, ta chỉ lo lắng ngươi bị Đoạn Cốc Thần hãm hại. Lão gia hỏa kia dạy dỗ một cái Vương Bá Thiên bức này Ác Tặc, có thể thấy được hẳn cũng không phải người lương thiện."

"Ừm! Hài nhi tâm lý nắm chắc." Ngô Dịch nhẹ gật đầu, đột nhiên liền nghĩ tới một chuyện, đưa tay đối Lý Tu Nguyên cúi đầu, nói: "Cha! Vương Bá Thiên mang theo Sơn Tặc giết chúng ta nhiều như vậy bách tính, thủ này tuyệt không thể từ bỏ ý đồ. Ta dự định lập tức khởi hành chạy tới ác lang phong, đem đám kia thối Sơn Tặc một tổ bùng."

"Ồ! Chuyện này có thể thực hiện. Nếu như Dịch Nhi ngươi có thể đem đám kia Sơn Tặc diệt, ngươi cũng tạo phúc nhất phương bách tính."

"Đã ngài cũng cảm thấy việc này có thể thực hiện, vậy ngài liền suốt đêm tuyển bạt ra 300 người, ngày mai sáng sớm để bọn hắn lái xe ngựa đến ác lang dưới đình. Đại hài nhi đem đám kia Sơn Tặc giết về sau, chúng ta đem Vương Bá Thiên vốn liếng đều chở về Khôn Nguyên thành."

"Ha-Ha!" Lý Tu Nguyên đưa tay điểm chỉ mấy lần Ngô Dịch, lắc đầu cười nói: "Ngươi a, từ nhỏ liền ghét ác như cừu. Đi! Việc này cha đi làm, ngày mai sáng sớm khẳng định có 300 người tại ác lang dưới đình chờ."

Ngô Dịch nhẹ gật đầu, lại nhìn lướt qua đã chết Vương Bá Thiên, con mắt đi lòng vòng nói nói: "Cha! Một hồi sai người đem Vương Bá Thiên đầu chặt đi xuống, chờ còn hài nhi trở về có tác dụng lớn. Ta vừa mới nhìn đến bên ngoài phủ có ngựa, ta cái này liền lên đường đi ác lang phong."

Đừng nhìn Ngô Dịch cùng Vương Bá Thiên đại chiến một trận, hiện tại hắn toàn thân cao thấp thể nhưng là có dùng không hết kinh. Nói xong giống như sợ Lý Tu Nguyên không đồng ý trong đêm lên đường, gấp vội vàng khom người cúi đầu quay người vội vã ra khỏi phủ thành chủ.

Ngô Dịch cũng không hiểu Tướng Mã Chi Thuật, bằng vào mắt thường chọn lựa một thớt phiêu phi thể trắng Hắc Mã, giấu trong lòng một khóa bảo thủ tâm, tại Lý Tu Nguyên, Mộng Dao cùng bách tính đưa mắt nhìn dưới, Ngô Dịch cười Hắc Mã ra Khôn Nguyên thành.

Ngoài thành, Ngô Dịch ghim chặt dây cương quay đầu nhìn thoáng qua ánh lửa ngút trời Thành Trì, lửa giận dấy lên quay đầu hướng về phía ác lang phong phương hướng hừ hừ.

"Một đám thối Sơn Tặc, Tiểu Gia hiện tại liền đi thủ thập các ngươi."

Ngô Dịch hai chân dùng lực đạp đầu một chút ngựa bụng, chỉ gặp Hắc Mã móng trước nâng lên gào thét một tiếng, chờ đi Ngô Dịch thẳng đến ác lang phong phóng đi.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 6: Đại khai sát giới

Ác lang phong địa thế hiểm trở, Hình Trạng cực giống ngỗng đầu gào thét sói đói, vì vậy mà lấy tên ác lang phong.

Những năm này, cũng không biết Vương Bá Thiên hao tổn bao nhiêu ngân lượng hối lộ các thành Tri Phủ, từ hấn Chiêm Sơn Vi Vương ngày lên, lại đến phạm vi ngàn dặm tiêu trần cùng Thành Tri bị diệt, mấy năm ở giữa triều đình chưa từng phái binh tiêu diệt qua đám sơn tặc này.

Cho tới bây giờ, ác lang trên đỉnh Sơn Tặc đã có thành tựu, coi như triều đình muốn tiêu diệt cũng lực bất tòng tâm. Trừ phi Trung Thổ đại lục ở bên trên Tứ Đại Tông Môn Đệ Tử ra mặt vây giết, nếu không bằng vào dân chúng tầm thường căn bản là không có cách diệt đi Vương Bá Thiên cổ này ác thế lực.

Mà Độc Tông, Từ Vân tông, Hàn Sơn tông khoảng cách ác lang phong cực xa, lại thêm Vương Bá Thiên không đi trêu chọc còn lại Tam Tông địa giới bên trong bách tính, cho nên cái kia Tam Tông cũng lười phái Đệ Tử đi diệt ác lang trên đỉnh Sơn Tặc.

Về phần Thiên Nguyên Tông, Thượng Quan Vũ Dật ngược lại là phái qua mấy trăm Đệ Tử xuống núi, nhưng mỗi một lần ác lang đỉnh núi đều không có một ai.

Đối với cái này, Thiên Nguyên Tông Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật cũng đoán được nguyên nhân, nhất định là Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần mật báo, thế nhưng là không có chứng cứ, Thượng Quan Vũ Dật cũng vô pháp định Tam Trưởng Lão tội.

Mặt khác lại thêm bây giờ cục thế rung chuyển, Tứ Tông ở giữa một mực Ma Sát không ngừng, mỗi cái Tông Chủ đều muốn đem mặt khác Tam Tông chiếm đoạt. Trùng hợp dưới mắt cũng là lúc dùng người, Đoạn Cốc Thần lại là ba Tinh Võ Vương, Thượng Quan Vũ Dật cũng không có cùng Đoạn Cốc Thần trở mặt mặt.

Nhưng mà tới nay, ác lang đỉnh núi ánh lửa Thông Thiên, cho dù là đứng tại chân núi, vẫn như cũ có thể nghe thấy đỉnh núi oanh loạn thanh âm.

"Biết Tiểu Gia giết tới đến sao dạng này cũng tốt."

Ngô Định tại ác lang phong ba trăm mét bên ngoài xuống tới ngựa, đem ngựa dây cương buộc tại một gốc cây bên trên, liền hướng phía ác lang phong đi đi.

Ác lang phong chỉ có một đầu lên núi nói, đường bằng phẳng chừng rộng mười mét, chắc hẳn bọn sơn tặc tu kiến lúc cũng phé không ít khí lực.

"Dạ hắc phong cao, Cô Nguyệt như máu đỏ tươi, thật là một cái ngược mỗi người thời cơ tốt."

Đường lên núi bên trên không có một cái nào Sơn Tặc, Ngô Định cũng càng chạy càng nhanh. Khi hấn đến ác lang phong Trung Cấp, Ngô Định bước chân bỗng nhiên dừng lại.

"Cái kia thằng nhãi con thật đánh tới, các huynh đệ không cần nhân từ nương tay, tới nay liền để hấn có đến mà không có về."

"Móa nó, hấn thật là chán sống rồi, cũng dám độc thân đi vào ác lang phong. Các huynh đệ cầm vũ khí, đem hấn tháo thành tám khối."

"Hừ! Vừa mới các người đem hấn nói thần hồ kỳ thần, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, hấn khó đạo trưởng ba đầu sáu tay "

...

Theo đỉnh tai nhức óc trào phúng tiếng la giết tại dưới bầu trời đêm truyền vang, chỉ gặp đỉnh núi chen chúc lao xuống đen nghịt mấy trăm người.

Mấy trăm người bên trong, có cầm trong tay Côn Bổng, có cầm trong tay đại đao.

Cái kia từng thanh từng thanh đại đao bị mài đến cực kỳ sắc bén, bị Nguyệt Quang nhoáng một cái đều chiết xạ hồng quang, rất là kinh người khủng bố.

Ngô Định nhìn lao xuống trăm người, run lên ống tay áo chậm rãi kéo lên, trong mắt không ngừng Tốc Biến bạo ngược hung mang.

"Ta còn chưa tới đỉnh núi, các người liền xông xuống. Nhìn đến mỗi một cái đều là tính nôn nóng, muốn sớm một chút đi Diêm Vương điện báo đến a."

Tại Ngô Định trên mặt không nhìn thấy chút nào hoảng sợ cùng khẩn trương, khi hấn xắn tốt ống tay áo về sau, chân phải mũi chân dùng lực một đuối, thân thể lập tức giống như mũi tên, thẳng đến phía trên vùng vẫy đao thương Côn Bổng mấy trăm Sơn Tặc vọt lên đi.

Nhiều lắm là cũng liền ba phút, Ngô Định liền cùng lao xuống Sơn Tặc đụng chạm vào nhau.

Sơn Tặc quơ đao thương đồng thời, miệng bên trong không ngừng trào phúng mắng to lấy Ngô Định.

Ngô Dịch không nói một lời, khi thì huy động thủ chương lúc, mà nắm chắc thành quyền ra sức đánh ra, phàm là cùng Ngô Dịch Quyền Đầu đưng chạm Sơn Tặc, bất luận là cao thấp mập ốm vẫn là thân thể cường tráng người, không có chỗ nào mà không phải là cuốn ngược mà Phi, căn bản cũng không có chống cự thực lực.

"Hắn con mẹ nó, đem thẳng nhai con này vây quanh chặt. Ta cũng không tin chúng ta mấy trăm người, còn chặt không chết một cái hoàng khẩu tiểu nhi."

"Đúng! Chỉ cần có thể đâm hẳn một đao, người này coi như phế đi. Đến lúc đó, hẳn tự nhiên thành trên thớt thịt cá, mặc cho huynh đệ chúng ta làm thịt."

...

Sơn Tặc bên trong có mấy người một mực tiếng rống không ngừng,

Mục đích cũng rất rõ ràng, chính là vì Hào Khí Dâng Cao.

Nhưng bọn hắn còn đánh giá thấp Ngô Dịch thực lực, chỉ gặp Ngô Dịch tay phải Hóa trên lòng bàn tay hạ tung bay, tay trái thành quyền chỉ cần oanh kích đến một người, không thể nghĩ ngờ không đem bọn hắn đánh bay ra xa hơn mười thước.

Có thể nói, đây là một trận lấy nhiều đánh ít chi chiến, đồng dạng cũng là một trận bạo ngược diệt sát chi chiến. Ngô Dịch tựa như là một đầu Hùng Sư, một đường thẳng lên thế không thể đỡ, chết tại hắn quyền hạ cùng chương xuống núi tặc càng ngày càng nhiều, bạo ngược giá trị cũng đang điên cuồng tiêu thăng.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

...

Mới đầu Ngô Dịch còn tại nhớ kỹ bạo ngược giá trị điểm số, bởi vì không ngừng kéo lên số tự để hắn rất là hưng phấn, càng làm cho Ngô Dịch thể nội huyết dịch xao động bành trướng.

"Thoải mái!"

Ở vào ác lang trên đỉnh nửa đoạn, Ngô Dịch một quyền đánh bay một cái trung niên Sơn Tặc, ra sức Dương Thiên thống khoái gào thét một tiếng.

Một chữ này, trong khoảnh khắc vượt trên bọn sơn tặc tiếng kêu rên, lại tốt tựa như muốn muốn chấn vỡ bầu trời đêm.

Ra sức gào thét qua đi, Ngô Dịch toàn thân cao thấp tán phát khí thế kịch liệt tăng mạnh, hiển lộ ra sát khí càng là nồng nặc mấy phần.

"Dám giết ta Khôn Nguyên thành con dân, tối nay ta dùng máu tươi của các ngươi đi Tể Điện chết đi bách tính."

Ngô Dịch nắm chặt Song Quyền ken kết vang lên, không sợ cản tại phía trước hơn trăm Danh Sơn tặc, hai chân dùng lực đạp xuống đất mặt, huy quyền liên giết liên hướng đỉnh núi xông.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

...

Ngô Dịch triệt để điên cuồng, mỗi lần xuất thủ nhất định trọng thương một người. Trọng thương đều là nhẹ, Ngô Dịch cơ hồ mỗi ra một quyền cũng sẽ phải một người mệnh.

"Hắn. . . Hắn là thằng điên, giết thành ma người điên."

"Kẻ này đã rơi vào ma đạo, hào không một chút nhân tính."

...

Từ lúc đầu kêu gào, lại đến thời khắc này vạn phần hoảng sợ, bọn sơn tặc lấy máu đại giới mình bạch một sự kiện, cái kia chính là trước mắt thiếu niên này thành ma, giết thành tính Ác Ma.

Nhưng lời này rơi vào Ngô Dịch trong tai, lại làm cho Ngô Dịch cười to trận trận.

Người điên rơi vào ma đạo hào không một chút nhân tính Ngô Dịch càng cười càng lớn tiếng.

"Cùng ta đàm nhân tính thử hỏi phạm vi ngàn dặm bên trong tiểu trấn thành nhỏ, các ngươi bọn này súc sinh có toà nào không có cướp sạch qua chết tại trong tay các ngươi Cùng Khổ Bách Tính không có ba vạn người, cùng chừng 10 ngàn nhiều. Cùng Lão Tử đàm nhân tính, các ngươi cũng xứng "

Giận nói qua đi, Ngô Dịch trong mắt đại phóng hung quang, cùng lúc đó chạy như bay, Quyền Đầu giống như mưa to điên cuồng nện lấy mỗi một tên sơn tặc.

"Đương kim, Quan Phi cầu kết dân chúng lâm than. Đại Tông Đại Phái Minh tranh Ám đầu, khiến cho dân chúng lâm than, giang hồ càng là gió tanh mưa máu. Các ngươi Tâm Như Độc Hạt lấy Vương Bá Thiên cầm đầu, tại cái này một chỗ giới làm xằng làm bậy đồ tể sát hại tính mệnh. Thượng Thiên có đức hiếu sinh, Tiểu Gia tối nay liền để cho các ngươi từng cái đến hoàn lại thiếu tội nghiệt."

Ngô Dịch nói xong! Cực nhanh mở ra Hệ Thống Không Gian, dùng 3000 điểm bạo ngược giá trị đổi Nguyên Khí, lại một vòng điên cuồng bạo ngược diệt sát Hách Nhiên mà lên.

Thắng, càng thêm đỏ tươi.

Khi Ngô Dịch giết đến tận đỉnh núi, bọn sơn tặc đã lui về phía sau xa hơn mười thước, từng cái tay cầm đao côn, hoảng sợ nhìn Ngô Dịch nhưng không ai dám lên trước.

Bọn hấn sợ, tại bóng ma từ vòng bao phủ phía dưới, mỗi một tên sơn tặc cảm giác linh hồn đều đang run rẩy, Địa Ngục Âm Hàn từ khí đã nhào về phía bọn hấn.

Lại nhìn Ngô Dịch, cô lập ác lang phong đỉnh núi biên giới, chậm rãi quay người nhìn lướt qua lúc đến sườn núi nói, hai mắt lóe ra tàn nhẫn quang mang, trên mặt dần dần toát ra vô tình băng lãnh cười.

"Ta không phải giết thành tính Ác Ma. Nhưng là tại tối nay, ta nguyện vì chết tại các ngươi đao hạ vong hồn thành ma, dùng máu tươi của các ngươi nhuộm đỏ ác lang phong, cảnh cáo Thế Nhân thiện ác đến cùng cuối cùng cũng có báo, người sống một thế chó có làm ác."

Ngô Dịch chuyển chính thân thể, ánh mắt tại còn lại phía dưới 400 Sơn Tặc trên mặt đảo qua, thân hình thoát một cái xông ra mười mét, lần nữa sát nhập vào trong đám sơn tặc.

Kêu trời trách đất vang vọng bầu trời đêm, bọn sơn tặc đã Vô Tâm đi chiến, lại không dám đi cùng Ngô Dịch đối chiến, nhao nhao ném xuống binh khí tứ tán liều mạng chạy trốn lấy.

Nếu như đổi lại bên cạnh người, bọn hấn cố gắng còn có cơ hội sống sót. Nhưng bọn hấn gặp phải là Ngô Dịch, một cái chân chân chính chính Thập Tính võ giả.

Hào nói không khoa trương, tại Ngô Dịch trước mặt, đám sơn tặc này tốc độ chạy trốn thật sự là quá chậm. Một bộ phận người muốn từ đường núi lao xuống đi, nhưng bọn hấn vừa mới lao xuống hơn mười mét, liền bị Ngô Dịch đuổi kịp từng quyền diệt sát mất mạng.

Giết chạy trốn xuống núi Sơn Tặc, Ngô Dịch lại lấy tốc độ cực nhanh trở lại đỉnh núi, lần nữa đối còn lại phía dưới Sơn Tặc triển khai đánh giết.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

. . .

Thời gian thấm thoát, giết chóc bên trong thời gian trôi qua nhanh chóng. Sau nửa canh giờ, ác lang đỉnh núi chỉ còn lại có hai tên sơn tặc.

Hai cái này Sơn Tặc cũng là võ giả, trong đó vị kia lão đầu khô gầy chính là Lục Tính võ giả, một cái khác cầm đao Đại Hán tu vi hơi cao Nhất Tính.

"Hai vị tu vi không tầm thường, chắc hẳn tại ác lang trên núi địa vị cũng không thấp a" Ngô Dịch chấp tay sau lưng dậm trên trên mặt đất huyết thủy, trên mặt băng lãnh tà tiểu vừa đi vừa hỏi.

Hai người run rẩy thân thể song song lui lại, có lẽ là nội tâm quá mức sợ hãi, đến mức hai người mồ hôi đầm đìa, trên mặt biểu lộ cũng biến thành có chút dữ tợn không tự nhiên.

"Người. . . Người đừng có giết chúng ta, lúc trước chúng ta lên núi cũng là bị buộc bắt đắc dĩ."

Gầy còm lão giả hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, vừa nói vừa nắm chặt trong tay Trường Côn, trong mắt ngoại trừ vạn phần hoảng sợ bên ngoài, cũng lộ ra đối Ngô Dịch đề phòng cảnh giác. Cố gắng chỉ cần Ngô Dịch hơi động đậy, lão giả liền sẽ lập tức nhanh chóng thối lui mà đi.

"Tiểu Oa Tử, Vương Bá Thiên dẫn người tấn công Khôn Nguyên thành, ta hai người nhưng không có tham dự a. Oan có đầu nợ có chủ, ngài. . . Ngài vẫn là đi tìm Vương Bá Thiên báo thù đi."

Cầm đao Đại Hán cũng không ngốc, gấp vội mở miệng giải thích, đem trách nhiệm trốn tránh không còn một mảnh.

"Các người vẫn là cùng Diêm Vương giải thích đi."

Ngô Dịch lười đi nghe hai người giải thích, thân hình thoát một cái trong nháy mắt đến hai người trước người.

Hai người kia sắc mặt cấp tốc đại biến, gầy còm lão giả bỗng nhiên vùng lên ở trong tay Mộc Côn, thẳng đến Ngô Dịch đầu lĩnh sợ nện xuống.

Đại Hán cũng không có nhân rồi, hướng về bên trái hoạch xuất ra nửa mét, trong tay đại đao quét ngang, thẳng đến Ngô Dịch eo nạo đi.

"Không biết tự lượng sức mình."

Ngô Dịch Lãnh Lãnh tức giận hừ, còn chưa chờ hai kiện binh khí tới gần, mãnh liệt nâng lên đùi phải đối mặt đất hung hăng đập mạnh.

"Địa Liệt!"

Thoáng chốc! Chỉ gặp lít nha lít nhít vết nứt dọc theo mười mét, hai tiếng rú thảm trong nháy mắt phá vỡ bầu trời đêm bình an, toàn bộ ác lang phong chung quanh đều quanh quần hai người tiếng kêu thảm thiết.

Hoàn mỹ miêu sát!

Ngô Dịch ánh mắt từ trên thân hai người thu hồi lại, lại phóng tầm mắt nhìn nhìn coi chung quanh một lát, phát giác không có còn sống Sơn Tặc, mọc ra một ngụm trọc khí xoa xoa mồ hôi trán, tìm không có huyết thủy địa phương ngồi xuống.

Nghi ngại có thể có một khắc đồng hồ, Ngô Dịch khí tức dần dần vững vàng rất nhiều, ánh mắt cũng từ khắp núi từ thi bên trên thu hồi lại.

"Giết hơn tám trăm Sơn Tặc, hắc hắc! Để ta xem một chút bạo ngược giá trị có bao nhiêu."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đổi lấy binh khí

Ngô Dịch khoanh chân ngồi xuống, Tâm Niệm nhất động mở ra tự thân tin tức cột.

Ngay tại hần thấy rõ bạo ngược giá trị con số trong nháy mắt, Ngô Dịch bỗng nhiên từ dưới đất đứng lên.

"Năm rảnh! Chín. . . Chín vạn tám"

Bạo ngược giá trị điên cuồng tăng trưởng, quả thực để Ngô Dịch giật nảy cả mình.

Cái này còn không có coi như hần vừa mới dùng 3000 bạo ngược điểm số đổi Nguyên Khí, bằng không hiện tại bạo ngược giá trị đã qua 100 ngàn điểm.

"Giúp đỡ chính nghĩa, Thế Thiên Hành Đạo. Giống chuyện như vậy, sau này muốn bao nhiêu làm một số."

Ngô Dịch nếm đến ngon ngọt, đặc ý cười ngây ngô một trận, cường chế vui sướng trong lòng mới khoanh chân ngồi xuống, lập tức mở ra hệ thống Cửa

Hàng.

Ngô Dịch muốn một thanh binh khí, coi như dưới mắt không thể đổi lấy một thanh Hoàng Khí cùng Thánh Khí, có thể đổi lấy một thanh vương khí cấp binh khí cũng tốt, dù sao cũng so hai tay Không Không mạnh hơn nhiều.

Tuyển định Vũ Khí cột, đao, thương, kiếm, kích các loại binh khí từng cái hiện lên.

"Cái này đều cái gì phá ngoạn ý chỉ so với Sơn Tặc binh khí trong tay mạnh lên một chút xíu nha. Thay đổi đổi, ta không cần Phàm Khí."

"Đỉnh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là chín vạn tám ngàn cả, Thành Công Kích Hoạt vương khí cấp giới diện."

Hệ thống như có linh tính, hình ảnh bóp méo một chút, một bức mới Vũ Khí hình ảnh tránh hiện tại Ngô Dịch trước mắt.

Cái này một cái trong tám hình binh khí, bất luận là ngoại hình vẫn là chất liệu đều có rõ rệt tăng lên.

"Phẩm Chất cùng ngoại hình đều tăng lên một cái cấp bậc, vương khí cấp Vũ Khí quả nhiên không phải Phàm Khí có thể sánh ngang." Nhìn lóe lên từng thanh từng thanh tỏa ra ánh sáng lung linh Đao Kiếm, Ngô Dịch con mắt đi lòng vòng, Tâm Niệm nhất động ám ngôn: "Kích Hoạt Hoàng Khí cấp giới diện."

"Đỉnh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là chín vạn tám ngàn cả, không đủ Kích Hoạt Hoàng Khí cấp giới diện."

Nghe trong đầu thanh âm nhắc nhở, Ngô Dịch trong miệng truyền ra thờ dài.

"Xem ra muốn mở ra Hoàng Khí cấp giới diện, còn cần nỗ lực một điểm a."

Không có thể mở khai Hoàng Khí cấp giới diện, Ngô Dịch trong lòng cũng không tính quá thất lạc. Tối thiểu nhất Ngô Dịch phát hiện một vấn đề, cái kia chính là Hoàng Khí cấp Vũ Khí cần có bạo ngược giá trị, chỉ sợ là một cái con số kinh người.

Ồn quyết tâm, Ngô Dịch đem chú ý lực đều đặt ở vương khí cấp Vũ Khí bên trên.

"Trung phẩm vương khí 'Xuyên giáp thương', cần thiết bạo ngược giá trị 13 vạn điểm. Mẹ! Bạo ngược giá trị không đủ a."

"Thượng phẩm vương khí 'Uyên ương việt', cần thiết bạo ngược giá trị 15 vạn điểm. Móa! Cái này cũng cao quá bất hợp lý đi."

"Thượng phẩm vương khí 'Rồng sao rơi', cần thiết bạo ngược giá trị 208,000 điểm. Trời ạ! Hệ thống nguoi đây là cướp bóc a."

"Hạ Phẩm vương khí 'Phục Hổ đao', cần thiết bạo ngược giá trị 53,000 điểm. Đao này cũng không tệ, nhưng cùng trước mấy cái rơi, việt vừa so sánh, tâm lý làm sao không muốn đổi lấy hần đầu đổi! Ta không đổi lấy cái này."

...

Hai canh giờ lặng yên mà qua, cùng ngày bên cạnh nổi lên ngân bạch sắc, Ngô Dịch còn ngồi dưới đất tuyển lấy Vũ Khí.

"Quả thực là hành hạ chết người."

Hai canh giờ, Ngô Dịch đã nhìn hơn ngàn kiện binh khí. Không phải là bởi vì bạo ngược giá trị cao không hợp thói thường, đúng vậy hần không lọt nổi mắt xanh Hạ Phẩm vương khí cấp Vũ Khí, không có có một thanh vũ khí để Ngô Dịch hài lòng.

"Ai! Xuống chút nữa nhìn xem, nếu là không có binh khí thích hợp, cũng chỉ có thể đổi lấy cái kia thanh 'Phục Hổ đao'."

Ngô Dịch tâm lý quyết định chú ý, nhưng ngay tại hình ảnh lại hiện lên mấy món binh khí về sau, Ngô Dịch hai mắt bỗng nhiên lóe lên.

"Nằm rảnh! Tốt. . . Thật là khí phách một thanh kiếm. 888888 điểm bạo ngược giá trị thật tốt tốt! Ta muốn đổi lấy 'Hỏa Phượng kiếm'."

Trong tám hình Đại Kiếm tên là Hỏa Phượng kiếm, bị Ngô Dịch chọn trúng sau chỉ gặp hình ảnh cấp tốc vọt lên, đang vẽ mặt sắp Tiêu Thất trong nháy mắt, cái kia thanh 'Hỏa Phượng kiếm' cũng trôi hướng Ngô Dịch, bị Ngô Dịch đưa tay chụp vào Hữu Chưởng bên trong.

Hoa một tiếng, Ngô Dịch đem Hỏa Phượng kiếm từ trong vỏ kiếm rút ra.

"Hảo Kiếm!"

Nhìn lấy hỏa hồng thân kiếm, Ngô Dịch hai mắt đều tỏa sáng.

Thanh kiếm này ngoại hình cực kỳ kỳ lạ, Hỏa Phượng thân thể tạo thành thân kiếm, chiều dài tam xích sáu tấc,

Nghiêng đi xem lưỡi kiếm sắc bén, giống như tinh tể tơ máu.

Mà Hỏa Phượng hai cánh đại trượng lại hợp thành kiếm Cách, phượng cái cổ tạo thành chuỗi kiếm, danh tiếng nhọn tạo thành chuỗi đầu.

Nàng 'Hòa Phụng kiếm' ước lượng mấy lần, không nhẹ không nặng chính hợp tay. Về sau Ngô Định đứng thẳng người huy động mấy lần, mắt tránh tình mang liên tục gạt đầu.

"Đơn giản chính là vì ta lượng Thân mà làm nha, liền không biết sắc bén độ như thế nào."

Ngô Định quay người nhìn coi, phóng ra mấy bước đi tới một cây đại đao bên cạnh, phát tay dùng Hòa Phụng kiếm chém xuống.

Song Kiếm tiếng va chạm rất thanh thúy, cũng liền tại thanh thúy thanh vang lên trong tích tắc, Sơn Tặc cây đao kia keng một tiếng cắt thành hai đoạn.

"Hảo Kiếm! Nói thành chém sắt như chém bùn cũng không đủ nha."

Ngô Định kinh ngạc tròn to mắt, chậm một hồi lâu, mới đưa thể nội sao động dám ép xuống.

"Hiện tại có người đứng đầu vương khí cấp binh khí, mấy ngày nữa đi Thiên Nguyên Tông, cũng nhiều mấy thành chọn trúng tỷ lệ."

Ngô Định đem Hòa Phụng kiếm đâm vào vỏ kiếm, lại mở ra tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Định

Tu vi: Võ gia Thập Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Địa Liệt Quyết

Binh khí: Hòa Phụng kiếm

Bạo ngược giá trị: 9412

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

Liếc mắt nhìn bạo ngược giá trị, Ngô Định là xong tin tức cột, sau đó lại mở ra hệ thống Cửa Hàng, lựa chọn Võ Công một cột.

Nhìn lấy hư huyền hình ảnh Tốc Biến qua từng quyền từng quyền Võ Công, Ngô Định cũng không có gấp, rất có kiên nhẫn tìm kiếm lấy Võ Công.

"Trung phẩm Hoàng giai Võ Công 'Phục Ma Kiếm', cần thiết bạo ngược giá trị 5300 điểm. Trước ghi lại bản này Võ Công, nhìn nhìn lại có hay không tốt hơn."

"Hạ Phẩm Hoàng giai Võ Công 'Phát Liễu kiếm', cần thiết bạo ngược giá trị 3300 điểm. Cái này không ra thế nào, không cần."

"Trung phẩm Hoàng giai Võ Công 'Thái Cực Lưỡng Nghi kiếm', cần thiết bạo ngược giá trị 7500 điểm. Làm sao cảm giác học được liền lại biến thành Đạo sĩ đầu được rồi, vẫn là trước ghi lại đi."

...

Ngô Định nhìn trên trăm loại Kiếm Thuật, trong lòng cũng nhớ kỹ mười mấy bản võ công tên. Nhưng là, những này cũng không quá dễ Ngô Định hài lòng, luôn luôn cảm giác không thích hợp bản thân.

"Thượng phẩm Hoàng giai Võ Công 'Nộ Kiếm Tam Quyết' "

Tiếng nói vang lên, Ngô Định hai con ngươi bỗng nhiên lóe lên một cái. Bận rộn lo lắng lại kiểm tra một hồi này công cần có bạo ngược đáng.

"Tê! 8888 điểm bạo ngược giá trị "

Ngô Định có chút mộng bức, trong lòng cũng nổi lên nói thầm.

Theo lý thuyết 'Nộ Kiếm Tam Quyết' tên lên được ngược lại là rất bá khí, mà lại Phẩm Chất cũng không thấp. Nhưng là Ngô Định tâm lý luôn luôn cảm giác là lạ, cái này loại cảm giác là lạ cũng không nói lên được, đúng vậy cảm giác bản này Võ Công có kỳ quái.

"Không nghĩ. Liền xông bản này võ công tên, hôm nay cũng phải đem nó đổi."

Ngô Định đề xuống trong lòng cảm giác kỳ quái, tùy theo Tâm Niệm nhất động, tuyển định bản này 'Nộ Kiếm Tam Quyết' .

"Đỉnh! Chủ ký sinh tuyển định Địa Giai Võ Công 'Nộ Kiếm Tam Quyết' , bởi vì trước mắt Phẩm Chất vì Hoàng giai thượng phẩm, có thể học Tam Thức bên trong 'Trảm Kiếm Thức' . Chủ ký sinh có thể thông qua bạo ngược giá trị tại hệ thống Cửa Hàng tăng lên Đăng Cấp, tiếp theo Đăng Cấp vì Huyền Giai thượng phẩm, có thể học 'Thứ Kiếm Thức' ."

"Năm rảnh! Lão Từ cũng cảm giác muốn bị hỏ."

Ngô Dịch trợn trắng mắt, nhưng ngay lúc này, Nộ Kiếm Tam Quyết bí tịch biến thành một vệt ánh sáng, từng câu khẩu quyết cũng tại Ngô Dịch trong đầu truyền vang.

10 phút sau, Ngô Dịch hai mắt lập tức dần hiện ra hai đạo tinh quang, hoa một tiếng rút ra Hòa Phượng kiếm, một đạo hồng quang Tốc Biến trong chớp lát, chỉ gặp Ngô Dịch đối phía trước ra sức chém xuống.

"Trảm Kiếm!"

Theo Ngô Dịch hét lớn một tiếng, một Vô Hình Chi Khí từ mũi kiếm bắn ra, chỉ gặp Ngô Dịch phía trước ba trong vòng mười thước trên mặt đất, Hách Nhiên hiện ra một mười centimet vết rách.

"Đầu đen rau muống, cái này. . . Lợi hại như vậy "

Ngô Dịch cầm kiếm mở to hai mắt nhìn, không dám tin nhìn dọc theo ba mươi mét vết rách, cả người đều ngây dại.

Thật là không dám tưởng tượng, mặt đất đều bị kiếm khí cắt một mười centimet vết nứt, cái này nếu là người, còn không trong nháy mắt bị Kiếm Khí Trảm thành hai nửa

"Có đám lửa này Phượng Kiếm, vừa học được Nộ Kiếm Tam Quyết bên trong Trảm Kiếm Thức, trở thành Thiên Nguyên Tông Nội Môn Đệ Tử tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn không ít."

Ngô Dịch cười đem Hòa Phượng kiếm cắm vào trong vỏ kiếm, nhưng ngay lúc này, phía sau hắn đột nhiên truyền đến một câu kinh ngữ.

"Ngô Dịch thiếu chủ, cái này. . . Đây đều là người giết a ngài quả thực là Thiên Thần Hạ Phàm a."

"Ừ"

Ngô Dịch nhẹ kêu xoay người nhìn lại, khi phát hiện tới là Khôn Nguyên thành bách tính, Ngô Dịch trên mặt vẻ cảnh giác biến mất.

"Các người tới vừa vặn. Đi! Chúng ta từ cái kia động khẩu đi vào, đem Vương Bá Thiên tài bảo đều cướp đi."

Ngô Dịch chỉ chỉ ngoài trăm thước thạch môn, cầm Hòa Phượng kiếm dẫn đầu vọt tới đi qua.

Thạch môn Hình Trạng giống Lang Đầu, trong miệng là một đầu thông hướng Sơn Thể nội bộ bậc thang, bậc thang hai bên cắm bó đuốc.

Mượn bó đuốc ánh sáng, Ngô Dịch cùng bách tính chậm rãi chuyển về.

Chúng nhân chuyển về Tốc Độ rất chậm, Ngô Dịch cũng không dám xác định trong động còn có hay không Sơn Tặc, cho nên cũng đề cao cảnh giác, chỉ cần phát hiện dị thường lập tức rút kiếm chém xuống đi.

Qua đại khái có thể có hơn mười phút, đến dưới đây Ngô Dịch bọn người trước mắt một mảnh khoáng đạt, mấy chục căn bó đuốc đem sào huyết chiếu giống như ban ngày, phóng tầm mắt nhìn về phía chung quanh Thạch Bích, thật to son động nhỏ không dưới trăm cái.

"Nơi này hẳn không có sơn tặc, mọi người chia ra hành động, phát hiện Tăng Bảo Động trước tiên đi ra cho ta biết."

Tại Ngô Dịch chỉ huy dưới, 300 người hai hai một đám, phân biệt hướng về trăm son động chạy đi.

Son động tuy nhiều, thế nhưng không chịu được 300 người tìm kiếm. Nhiều lắm là cũng liền đi qua năm phút đồng hồ, tây nam phương hướng một cái son động chạy ra 2 người.

"Ngô thiếu chủ! Ngài nhanh tới xem một chút, cái này trong động tất cả đều là vàng bạc tài bảo."

Cái này một cuồng hống kêu đi ra, bao quát Ngô Dịch ở bên trong, mấy trăm người tất cả đều hưng phấn lên, từng cái mở ra nhanh chân, vội vã vọt tới đi qua.

"Hoặc! Cái này đáng đảm ngàn đao Vương Bá Thiên, cái này muốn cướp đoạt bao nhiêu nhà, mới có thể dễ dàng nhiều như vậy vàng bạc châu báu a "

Đi vào trong động, Ngô Dịch liền bị trước mắt phát ra ánh vàng rực rỡ quang mạng tài bảo sợ ngây người.

"Đến! Chín người một tổ, đem cái này 30 một cái rương đắp kín khiêng đi ra. Những người còn lại, đi hầm rượu đem tất cả rượu đều dời ra ngoài, hướng mặt đất tưới một lần thả hỏa thiêu cái này Tặc Oa."

"Được rồi! Ngô Dịch thiếu chủ, ngài liền nhìn tốt a."

"Cái kia Vương Bá Thiên đốt đi chúng ta phòng trọ, hôm nay ta đem hắn Tặc Oa cho điểm đi."

...

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Long Hồ Song Sát

Thành Chủ Lý Tu Nguyên chọn lựa 300 người, cơ hồ đều là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng Nam tử. Chín người một tổ giờ lên bảo rương liền cùng chơi giống như, từ trong động sau khi ra ngoài thẳng đến dưới núi mà đi.

Cũng liền đi qua một canh giờ, 31 cái bảo rương đều bị chứa lên xe. Đến lúc cuối cùng mấy chục người từ ác lang trên đỉnh lao xuống, đỉnh núi đã tràn ngập cuộn cuộn khói đen.

Ngô Định trong ngực ôm Hòa Phượng kiếm, ánh mắt từ đỉnh núi thu hồi về sau, quay người nhìn coi mọi người và 31 cái bảo rương, vui vẻ hài lòng nhẹ gật đầu: "Vương Bá Thiên chết rồi, ác lang trên đỉnh Sơn Tặc cũng bị diệt, chúng ta ngày tốt lành cũng đến."

"Ngô thiếu chủ, cái này nhưng may mắn mà có ngài a. Sau này đừng nói là chúng ta Khôn Nguyên thành bách tính có thể vượt qua ngày tốt lành, phạm vi ngàn dặm bên trong thành nhỏ tiểu trấn bách tính cũng có thể thái bình."

"Những năm này ác lang trên đỉnh Sơn Tặc cũng không có ít tai họa chúng ta, bây giờ Ngô thiếu chủ ngài diệt cỗ này ác thế lực, cũng tạo phúc nhất phương bách tính. Ngài đại ân đại đức chúng ta không thể báo đáp, xin nhận chúng ta dập đầu cúi đầu."

...

300 bách tính phản phật quỳ xuống đất một mảnh, cái này nhưng để Ngô Định lúng túng.

"Đừng. . . Đừng dập đầu, tuổi của các người đều Đại Ngã một tuần, đây không phải để cho ta giảm thọ nha, mau dậy đi!" Ngô Định vừa nói vừa đi đỡ lấy quỳ xuống bách tính.

Kỷ thực, nếu không phải Ngô Định từ Thành Chủ Phủ đi gấp, lúc ấy bọn hắn liền quỳ xuống đất dập đầu đáp tạ. Hiện tại dân chúng đuổi kịp cơ hội đầu còn quần cái này phanh phanh phanh cho Ngô Định dập đầu ba đầu.

"Nam nhi dưới đầu gối là vàng, lạy trời quỳ xuống đất lạy cha mẹ, Ngô mỗ nhưng chịu không nổi các người lễ bái a."

Ngô Định có chút loạn thần, cũng phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, phanh phanh phanh dập đầu lạy ba cái trả trở về.

Cử động lần này lập tức đem 300 Nhân Tạo mộng bức.

"Mọi người đều đứng lên đi, nghe ta nói nhiều một câu." Ngô Định đứng người lên, lần nữa đi đỡ lấy quỳ xuống đất bách tính, lại mở miệng nói ra: "Làm Khôn Nguyên thành thiếu chủ, thủ hộ Nhất Thành bách tính cũng là chuyện đương nhiên nha."

"Hữu Phúc á. Có thể bày ra ngài làm Khôn Nguyên thành thiếu chủ, chúng ta Hữu Phúc á."

"Đúng đúng! Chúng ta lại cho Ngô thiếu gia đập một cái."

...

Nhìn thấy bách tính còn muốn quỳ xuống đất dập đầu, Ngô Định Não Môn đều nổi lên một hắc tuyến.

"Đại gia hóa nghe ta nói, các người đều đừng dập đầu. Chúng ta dưới mắt nhiệm vụ, đúng vậy đem những này tài bảo chở về Khôn Nguyên thành. Đoán chừng lúc này, cha ta cùng Lưu Thủ bách tính đều lo lắng đề phòng, chúng ta vẫn là sớm trở về báo cái bình an đi."

"Ngô Định thiếu gia nói không sai. Lên xe, chúng ta mau trở lại thành báo bình an, miễn cho để bọn hắn lo lắng"

...

300 người cũng khai khiếu, lần lượt lên xe ngựa, tại Ngô Định chỉ huy dưới, thẳng đến Khôn Nguyên thành phương hướng chạy tới.

Ác lang phong khoảng cách Khôn Nguyên thành chỉ có ba trăm dặm, Ngô Định một mình cưỡi ngựa tới, cũng chỉ dùng một cái nửa canh giờ.

Nhưng bây giờ mười mấy cỗ xe ngựa bên trên đều chứa bảo rương, đi đường tiến độ tự nhiên chậm không ít, vừa giữa trưa cũng vèn vèn lái ra khỏi hơn hai trăm dặm địa.

Cái tốc độ này không tính nhanh cũng không tính chậm, lại trải qua bảy mươi dặm bên ngoài 'Lạc Diệp núi', cũng liền có thể nhìn thấy Khôn Nguyên thành.

Kỳ thực từ Khôn Nguyên thành đến ác lang phong ở giữa, cũng liền Lạc Diệp dưới núi đoạn này đường không dễ đi, quanh co khúc khuỷu không nói, đường rất hẹp còn mấp mỗ, cưỡi ngựa còn có thể hơi có thể dễ chịu một số, ngồi xe ngựa đứng vậy khô thân.

Mặt trời lặn xuống phía tây, Ngô Định che chở tài bảo cùng 300 người cũng đến Lạc Diệp núi địa giới.

Ngô Định cười lúc đến Hắc Mã dẫn đường phía trước, nhìn phía trước năm mươi mét bên ngoài cái cuối cùng cong nói, Ngô Định thở phào một cái thì thào: "Đoạn đường này coi như thái bình, chỉ phải qua trước mặt một ngã rẽ, cũng liền. . ."

Nhưng Ngô Định lời còn chưa nói hết, chỉ gặp hán đột nhiên ghim chặt dây cương, nâng tay phải lên trên không trung bãi xuống, ra hiệu về sau phương bách tính đình chỉ tiến lên.

Ngô Định đột nhiên dừng lại, để 300 bách tính cũng vì đó dừng sừng sững. Bất quá, khi bọn hán đem ánh mắt nhìn về phía năm mươi mét bên ngoài cong chỗ, từng cái nhao nhao khóa chặt lên lông mày.

Tại cái kia cái cuối cùng cong chỗ đứng đầy 2 người,

Bởi vì khoảng cách khá xa, cũng nhìn không rõ lắm hai người tướng mạo, nhưng là từ Thế Trạng nhìn lại, hai người kia hẳn là Nam tử.

Cái kia hai nam tử ăn mặc có chút lạ, bên trái Nam tử thân mặc hắc y, mà bên phải Nam tử thì là áo trắng. Khi Ngô Định khoát tay ra hiệu hậu phương đội xe dừng lại lúc, hai người kia ôm đao không nhanh không chậm đi tới.

"Có điểm gì là lạ a." Ngô Định ánh mắt không hề rời đi qua hai người, từ lập tức đến ngay đối bên cạnh Lý Sinh bách tính nói nhỏ: "Nói cho bọn hán đề cao cảnh giác, hai người kia có điểm lạ."

Ngoại trừ hai người ăn mặc cùng ôm ấp binh khí bên ngoài, Ngô Định tại trên thân hai người cũng không có phát giác chỗ không ổn. Thế nhưng là Ngô Định tâm lý luôn cảm thấy là lạ, về phần là lạ ở chỗ nào, Ngô Định trong lúc nhất thời cũng không nói lên được.

Bất quá, Ngô Định nhưng đề cao cảnh giác. Theo hai người tới gần, Ngô Định ánh mắt theo thứ tự tại hai trên mặt người quan sát một phen.

"U a! Tướng mạo vậy mà như thế tương tự, lại còn là một đôi song bào thai. Nếu không phải quần áo màu sắc khác nhau, ngược lại sẽ cảm thấy giữa ban ngày nhìn thấy quỷ đây."

Hai người lớn lên cực kỳ tương tự, không phân rõ ai là Ca Ca ai lại là đệ đệ. Bất quá, cái này một đôi huynh đệ trong ngực đao lại không giống nhau, bên trái nam tử áo đen trong ngực đao dài ước tam xích hai tấc, ngắn chuỗi trông mong, thân đao trắng bệch lại khắc lấy một đầu Hắc Long.

Mà bạch y nam tử trong ngực cây đao kia cực giống Loan Nguyệt, đao nhận sắc bén, thân đao đen nhánh khắc lấy một đầu Bạch Hổ.

"Đại ca! Ta đã nói rồi, Ngô thiếu hiệp đều có thể đem Vương Bá Thiên giết, diệt mấy trăm Sơn Tặc còn không là một bữa ăn sáng sự tình."

Cái này một đôi Loan Sinh Huynh Đệ đứng tại Ngô Định phía trước mười mét chỗ, bạch y nam tử cười hắc hắc, ánh mắt lộ ra kính nể nhìn Ngô Định.

"Có chút bản lĩnh!"

Nam tử áo đen mở miệng, nhưng lời nói ra cũng không nhiều, mà lại thần sắc âm trầm ánh mắt không lộ chút nà tình cảm, cho người ta một loại Cực Lạnh cảm giác.

Ngô Định mày kiếm hơi nhíu nhăn, tâm lý hừ lạnh một tiếng.

Ngô Định cũng không ngốc, tuy nhiên mặt ngoài chỉ có mười sáu tuổi, nhưng trên địa cầu, Ngô Định cũng là 28 tiểu hỏa tử. Từ mười mấy tuổi liền ở trong xã hội sờ soạng lăn mò, muốn hình muốn vẽ người thấy tự nhiên không ít.

Trước mắt hai cái vị này nói không nhiều lời, nhưng Ngô Định cũng đem hai người ý đồ đến đoán được bảy tám phần.

"Cả gan hỏi một câu, hai vị tôn tính Đại Danh a "

Ngô Định không có vạch trần, ngược lại cười liền ôm quyền, hỏi thăm về hai người tên họ.

Loan Sinh Huynh Đệ lẫn nhau liếc nhau một cái, nam tử áo đen khẽ hừ một tiếng, mà bạch y nam tử lại cười ha ha cười.

"Đại ca, xem ra người ta gần nhất không có đi ra đi lại, thậm chí rất nhiều người đều không nhận ra người ta tới."

"Đó là hán xuân."

Nam tử áo đen lạnh nói vừa ra khỏi miệng, Ngô Dịch lập tức chau mày, hậu phương 300 bách tính trong nháy mắt vỡ tổ.

"Người mắng ai đây miệng của người làm sao lại không có giữ cửa đây này "

"Gần người ba mươi tuổi, nói chuyện làm sao như vậy khó nghe "

"Thật là không có chút nào tố chất, cũng không bằng chúng ta làm ruộng nghề nông bách tính."

...

300 bách tính đầu thêm hai người có phải hay không Vũ Tu, Ngô Dịch trong lòng bọn họ không chỉ là Khôn Nguyên thành thiếu chủ, vẫn là vì bọn họ báo thù rửa hận Đại Ân Nhân. Dưới mắt hắc y nhân chửi mắng Ngô Dịch, trăm người cũng ép không được lửa giận, chỉ nam tử áo đen la hét.

"Một thẳng ngu mang theo một đám rác rưởi, hết thấy đều chán sống rồi."

Nam tử áo đen thông xuống hai tay, phải tay cầm đao liền muốn cất bước tiến lên, rất nhiều muốn giết Ngô Dịch đám người ý tứ.

"Đại ca! Người ta bề quan nửa năm, tính tình của người làm sao còn không có đổi a" bạch y nam tử đưa tay cản lại đại ca, quay đầu giống như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn bách tính, sau cùng đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, cười lạnh nói: "Tiểu Oa Tử, người không phải hỏi ta hai người là ai a vị này là ta đại ca Chu Long, ta là Chu Hồ."

"Chu Long Chu Hồ "

Ngô Dịch đưa tay gỡ đầu một cái, suy tư liên tục, bằng vào Trí Nhớ ẩn ẩn giống như nghe nói qua hai người, nhưng là cụ thể lại nghĩ không ra.

Nhưng vào lúc này, hậu phương lại là một mảnh ồn ào, hoảng sợ thanh âm đã liên thành một đường.

"Long Hồ Song Sát má ơi! Hai cái này sát tính làm sao chạy tới đây "

"Xong đi! Lần này nhưng xong đi. Ta nghe nói hai người này xuất đạo so Vương Bá Thiên còn sớm, chuyên môn làm chút cướp bóc, cản đường cản hàng hoạt động."

"Cái này. . . Đây chỉ là phiên diện, theo ta được biết Long Hồ Song Sát hành sự so Vương Bá Thiên tàn nhẫn gấp mười lần. Cái kia Vương Bá Thiên tàn sát bách tính chỉ xuất một đao, mà hai người này không sắp chết người tháo thành tám khối tuyệt không bỏ qua, nghe nói đại đa số người đều không phải là bị trong tay bọn họ đao giết chết, mà là tươi sống đau chết."

"Nói như vậy, hai người bọn hán. . . Là. . . là. . . Đến đoạt trên xe bảo vật "

...

Bách tính lời nói đề tỉnh Ngô Dịch, tuy nhiên Ngô Dịch trên mặt lại không có quá nhiều kinh hãi, hán đã sớm đoán được hai cái vị này người đến bất thiện, tám thành chính là muốn đoạt trên xe 31 rương tài bảo.

"Thật là không may a, mắt nhìn thấy nhanh đến cửa nhà, lại còn gặp ăn cướp. Phi phi phi, đúng là mẹ nó xúi quẩy."

Ngô Dịch vừa nói vừa hướng về một bên nôn mửa ngụm nước bọt, cử động lần này để Chu Long gấp nhủ mày một cái, nắm tay bên trong đao lại muốn xông tới, nhưng hán vừa phóng ra một bước, lại bị đệ đệ Chu Hồ ngăn lại.

"Ngô Dịch, xem ở người vì huynh đệ chúng ta vận đến tài bảo phân thượng, huynh đệ của ta hôm nay cũng không làm khó người. Đem xe lưu lại, mang theo 300 người chạy trở về Khôn Nguyên thành. Người dám nói một chữ không, hôm nay huynh đệ của ta hai người không chỉ có là đem bọn người loạn đao Phân Thi, Khôn Nguyên thành trăm họ giống nhau sẽ chết."

Ngô Dịch thần sắc lập tức thay đổi, ánh mắt cũng lộ ra cổ quái, vừa muốn mở miệng nói chuyện, sau lưng lại truyền đến nói nhỏ.

"Ngô thiếu chủ! Ngài. . . Ngài nhưng tuyệt đối đừng xúc động lỗ mãng. Hai cái vị này bất kỳ người nào đều không kém gì Vương Bá Thiên. Mà lại ta nghe nói hai người tâm hữu linh tế phối hợp cực kỳ ăn ý, hợp lực xuất thủ chiến lực lật tăng trưởng gấp bội. Không bằng. . . Không bằng liền đáp ứng bọn hán đi."

Nói chuyện, chính là mới vừa rồi Ngô Dịch để nhắc nhở bách tính Lý Sinh.

"Đáp ứng bọn hán" Ngô Dịch quay người nhìn coi Lý Sinh, sờ lên cái cằm dậm chân hít một tiếng: "Ai! Đáp ứng bọn hán ngược lại là có thể, chỉ bất quá khổ các người á."

"Không khổ! Tiền là người lừa nha, chỉ cần có thể còn sống so cái gì đều mạnh." Lý Sinh miễn cưỡng gạt ra mấy phần cười, cũng có chút thịt đau nói nói.

Ngô Dịch nhẹ gật đầu, vỗ vỗ Lý Sinh bả vai, cao giọng đối hậu phương bách tính hô nói: "Đã Long Hồ Song Sát nói chỉ cần xe, vậy các ngươi liền bị điểm tội, chín người một tổ giờ lên bảo rương, những người còn lại dắt ngựa về Khôn Nguyên thành."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Giết hồ ngược rồng

Bách tính ngưng cả người, Chu Long Chu Hồ mòng bức.

"Điều thất thần làm gì còn không dời đi cái rương nếu là chộc giặc Long Hồ Song Sát, các ngươi cần phải bị loạn đao phân thân."

Ngô Dịch trừng ánh mắt lên, hướng về phía 300 người rống lên.

Chu Hồ mặt đều bị Ngô Dịch khí tái rồi, tâm lý mẫn lấy Ngô Dịch thật đúng là không phải là một món đồ, hẳn hai anh em muốn cái này mấy chiếc phá xe ngựa cái gì dùng

Nhưng lại gặp được 300 người bắt đầu từng dây từng, thật dự định giờ lên từng cái bảo rương rồi đi, Chu Hồ nụ cười trên mặt biến mất, dất cuồng hòng lớn rống lên.

"Chậm đã! Ngô Dịch a Ngô Dịch, ngươi cái này Tiểu Tạp Chúng thật là cao a, có chủ tâm cầm hai anh em chúng ta trên đầu là không "

Ngô Dịch ra vẻ lạnh sắc, gãi đầu một cái: "Lời này bắt đầu nói từ đâu a ngươi nói để cho chúng ta đem xe lưu lại, ta nhưng là rất lớn phương, ngươi. . . Ngươi sẽ không còn muốn ngựa a "

"Ít mẹ hẳn đánh với ta Ha-Ha, Lão Tử muốn các ngươi xe nát cái gì dùng ngươi đừng tưởng rằng giết Vương Bá Thiên, liền Thiên Lão Đại ngươi lão hai. Hôm nay không đem tài bảo lưu lại, các ngươi ai đều chó nghĩ sống lấy rồi đi."

Chu Hồ triệt để nổi giận, quét ngang trong tay Loan Đao, mặt âm trầm mắt lộ ra hàn quang, toàn thân cao thấp đã tản ra sát khí.

Ngô Dịch hí lên con mắt, nhìn Chu Long Chu Hồ lạnh lùng cười cười.

"Cho mặt ngươi lại không muốn, vậy được! Tiểu Gia vừa vặn giết Sơn Tặc còn không có đã nghiền đầu, hôm nay đem các ngươi hai cái cường đạo cũng làm thịt."

"Đừng! Ngô thiếu chủ, ngài đừng xúc động a. Hai người bọn họ chộc không được a, vẫn là đem tài bảo cho bọn hắn đi."

Ngô Dịch sau lưng Lý Sinh gấp bước lên phía trước một bước, ngay cả cung mang bài xin Ngô Dịch.

"Thiếu chủ, không có những vàng bạc này Châu Báu chúng ta có thể sống, không cần thiết cùng hắn hai chăm chỉ a."

"Đúng đúng! Vẫn là đem tài bảo cho bọn hắn đi. Ngài nếu là xảy ra chuyện, chúng ta. . . Chúng ta có gì mặt sẽ Khôn Nguyên thành gặp Thành Chủ a "

...

Một đám bách tính nhao nhao tiến lên vây quanh Ngô Dịch, tận tình khuyên.

"Đến trong tay của ta đồ vật, còn muốn để cho ta hai tay dâng hiến cho cường đạo dưới mắt hai người bọn họ muốn đánh cướp ta, ta còn muốn đánh cướp bọn hắn đây. Các ngươi hết thấy lui về cho ta, còn dám tới nói đông dài nửa câu, nhìn ta không đá chết các ngươi."

Ngô Dịch nâng lên đùi phải sử xuất một thành lực đạo, chiếu vào mấy người đại hán cái mông tới mấy cước, đau mấy người kia bên cạnh trốn bên cạnh ngao ngao hô hoán lên.

Xoay người lần nữa, Ngô Dịch vừa nhìn về phía Long Hồ Song Sát, giận nói: "Các ngươi hai cái cũng trì hoãn thời gian, cùng lên đi."

"Đại ca! Ngươi nói một chút cũng không sai, cái này Tiểu Tạp Chúng thật là ngu quá mức. Cũng được! Chúng ta cũng đã lâu không giết người, hôm nay

liền bắt bọn hần mài đao."

"Tốt!"

Chu Long Chu Hồ nhao nhao vung trong tay đao, thân như mũi tên trong nháy mắt xông ra chín mét, đến Ngô Dịch trước người về sau, Chu Long vung đao thẳng chặt mà xuống, Chu Hồ trong tay Loạn Đao lật một cái, đao nhận nhắm ngay Ngô Dịch eo quét tới.

Trước đó bách tính nói không sai, hai người phối hợp thật đúng là ăn ý. Khi Chu Long đao trong tay khoảng cách Ngô Dịch Đinh Đầu Tam Thốn lúc, Chu Hồ Loạn Đao đã gần sát Ngô Dịch eo.

Lúc này, Ngô Dịch xuất thủ công kích Chu Hồ, nhất định bị Chu Long đao chém trúng. Nếu như dùng trong tay kiếm đi kháng Đinh Đầu đao, nhất định bị Loạn Đao cắt đứt eo.

Tại cái này nguy cơ thời điểm, Ngô Dịch bận rộn lo lắng chân phải một đuối mặt đất lui về phía sau một mét, hiểm lại càng hiểm tránh thoát hai thanh đao.

Chu Long Chu Hồ nhúu mày vì kinh, nhưng hai người cũng không chần chờ, Chu Long bỗng nhiên bước ra một bước dài, đuối kịp Ngô Dịch liền vung đao quét ngang mà đi.

Chu Hồ cũng không có nhàn rồi, thân hình thoát một cái Tốc Độ nhanh hơn mắt thường có khả năng bắt Tốc Độ, xuất hiện lúc đã đến Ngô Dịch sau lưng, nhẩy lên một cái song tay nắm chặt Loạn Đao thẳng chặt xuống.

"Tốc độ thật nhanh."

Ngô Dịch khóe mắt hướng về sau ngấm một chút, quả thực bị Chu Hồ Tốc Độ kinh hãi không nhẹ.

Nhưng bây giờ cũng không phải là khiếp sợ thời điểm, giờ phút này phía trước đã bị Chu Long phong bế, mà sau lưng lại có Chu Hồ cầm trong tay Loạn Đao chặt xuống, bị kẹp ở giữa Ngô Dịch hơi chút ít nhúu mày, hai con người lấp lóe tình mang thời điểm, chỉ gặp thân thể của hần Hướng Tà bên cạnh vạch ra một mét.

Ngô Dịch Tốc Độ muốn so Chu Hồ chậm hơn không ít, cũng may Ngô Dịch tránh né kịp thời, chỉ gặp Chu Hồ Loạn Đao dán Ngô Dịch cánh tay phải chặt xuống dưới, mà Chu Long mũi đao phá vỡ Ngô Dịch y phục, lại không làm bị thương Ngô Dịch da thịt.

"Đại ca! Cái này Tiểu Tập Chúng còn thật sự có tài."

"Chớ hoảng sợ! Vây khốn hần."

Chu Hồ nhẹ ừ một tiếng, thân hình thoát một cái chạy như bay, cũng không biết hần dùng thân pháp gì, Ngô Dịch chung quanh vậy mà nhiều hơn số đao bóng đen, gắt gao đem Ngô Dịch vây ở ở trong.

Cũng liền tại Ngô Dịch nhúu mày thời khắc, Chu Long hai chân dùng lực đạp xuống đất, thân thể xông ra vọt lên cao ba mét. Mà hậu thân từ giữa không trung xoay chuyển, đao trong tay mũi đao thẳng đến Ngô Dịch đầu lĩnh đỉnh đâm xuống.

Mắt thấy mũi đao sắp đâm vào Ngô Dịch đầu lĩnh sợ, Ngô Dịch lưu ý lấy xoay quanh bên trong Chu Long đồng thời, nâng lên Hòa Phượng kiếm dùng vô kiếm củi tại đại đao trên lưỡi đao.

Chu Long đao trong tay rõ ràng không phải là phàm vật, nhưng cũng không biết vô kiếm là dùng thứ gì chế tạo thành. Khi hai vật va chạm trong nháy mắt, vô kiếm vậy mà đem đao nhận toác ra một cái lớn khe.

Mà lại tại Ngô Dịch làm xuất lực thuận thân đao đánh vào Chu Long thể nội, lập tức đem Chu Long chấn động đến run lên, cuốn ngược thời điểm ở giữa không trung liền phun ra một ngụm lớn máu tươi.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Ngô Dịch trong đầu vừa truyền vang hệ thống nhắc nhở âm, lập tức cảm giác cảm thấy hoa mắt, một đạo hắc mang thẳng đến cánh tay trái của hần gọt đi qua.

Một đao kia thực sự quá nhanh, Ngô Dịch muốn thu tay lại dùng vô kiếm đi cản đã không còn kịp rồi, chỉ có thể bên cạnh trượt ra nửa mét.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

Ngô Dịch tốc độ phản ứng đã rất nhanh, đây là hần thủy chung đề phòng xoay quanh Chu Hồ. Bằng không cũng không phải bị Loạn Đao cắt đứt thương tay cánh tay, hần toàn bộ cánh tay trái đều sẽ bị gọt sạch.

"Đại ca! Thương thế của ngươi như thế nào "

Chu Hồ vội vàng thối lui đến đại ca Chu Long bên người, mở miệng hỏi thăm thời điểm, con mắt oán độc nhìn chăm chăm Ngô Dịch.

Chu Long sắc mặt đã trắng bệch, đưa tay dùng ống tay áo lau đi khóe miệng máu, lạnh trong mắt đều là bị nhục nhả lửa giận.

"Ta muốn hấn chết."

Giận nói ra miệng, Chu Long gân xanh trên trán đã nhô lên. Gầm thét qua đi, chỉ gặp Chu Long bỗng nhiên phóng ra một bước dài, song tay cầm đao mặc dù thân mà chuyển động.

Chu Hồ hai con ngươi đột nhiên lóe lên, đã đoán được đại ca Chu Long muốn làm gì, lập tức hướng về phía bên phải di động nửa mét, trong tay phải Loạn Đao ném ra ngoài, chỉ gặp Loạn Đao đi lòng vòng hướng về Ngô Dịch cổ gọt đi.

Ngô Dịch còn chưa kịp đi xem vết thương trên cánh tay, Chu Hồ Loạn Đao đã tới gần cổ của hấn.

"Con bà nó chứ! Đánh không lại liền ném binh khí "

Ngô Dịch giận mắng đồng thời giơ lên tay trái, trực tiếp dùng Hỏa Phượng kiếm vô kiếm đi đập Loạn Đao.

"Tiểu Gia cũng thuận tay phế bỏ ngươi đao."

Loạn Đao cực kỳ sắc bén, lại không có thể cắt đứt Hỏa Phượng kiếm vô kiếm. Chỉ nghe keng một tiếng, Loạn Đao cũng bị vô kiếm đập ra một cái lớn khe.

Mà Ngô Dịch làm xuất lực lại rất khéo, đập hỏng Loạn Đao đao nhận, lại không để Loạn Đao cuốn ngược mà Phi, mà là theo chân Hỏa Phượng kiếm vô kiếm chuyển động.

Nhưng vào lúc này, Chu Long tiếng rống lần nữa truyền đến.

"Quyển Phong chém!"

Tức giận vang vọng Bát Phụng, song phương cách ba mét khoảng cách, cái kia Chu Long vậy mà đem trong tay đao đối Ngô Dịch Mộ Nhiên chém xuống.

Ngô Dịch tâm lý truyền ra một tiếng nhẹ kêu, tay trái sử xuất một cổ kinh đem Loạn Đao bắn về phía Chu Hồ, muốn nhìn một cái Chu Long nổi điên làm gì.

Nhưng vào lúc này, Ngô Dịch trong đầu liên tiếp vang lên thanh âm nhắc nhở, mà trong miệng hấn cũng truyền ra một tiếng gào lên đau đớn.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

...

Giờ khắc này, Ngô Dịch cảm giác ở giữa hư không như có cổ Gió xoáy, tùy ý cắt da thịt của hấn.

Ngô Dịch cảm giác không sai, tại gần người này mấy giây, Ngô Dịch trước ngực, bụng, hai chân xuất hiện không xuống hơn mười chỗ vết thương, liền giống bị đao cắt qua, đều là đều hướng ra phía ngoài chảy máu tươi.

"Ngô thiếu chủ!"

"Hồng đi! Ta liền nói không thể xúc động, lần này nhưng làm sao cùng Thành Chủ bàn giao a "

"Ngô thiếu chủ, không cần chiến. Ngươi không giết được hấn hai, chạy mau a."

...

Nhìn trong nháy mắt trở thành Huyết Nhân Ngô Dịch, hậu phương bách tính giật ra cổ hô to.

"Phi!" Chu Long phun ra một búng máu, mặt lạnh lấy mắt lộ ra oán độc thời khắc, lại hừ một tiếng: "Tiểu Tật Chúng, ta hôm nay liền đem ngươi cắt thành bánh thịt."

"Ha-Ha! Đại ca, ngươi 'Quyển Phong trầm' Vô Công lại lợi hại không ít." Tiếp được Loạn Đao Chu Hồ nhìn coi tổn hại binh khí, nhếch miệng phát tay ném vào một bên, vui vẻ lại đối đại ca Chu Long nói ra: "Đã đại ca ngươi triệt để nổi giận, cái kia đệ đệ liền nghỉ một lát, tiếp xuống ngài cũng đừng làm cho hấn chết quá dễ chịu, sau đó đem hai cánh tay của hấn hai chân lưu cho ta, ta hiện tại đi giết này 300 cái Xú Trùng."

Chu Long Nhất Thức đã thương Ngô Dịch, Chu Hồ đã đem Ngô Dịch trở thành trên thớt thịt cá, quay người mở rộng bước chân, hướng về 300 bách tính đi đi.

Nhìn thấy Chu Hồ đi tới, 300 bách tính đều sợ choáng váng. Nhưng vào lúc này, một tiếng ầm chứa cực nòng giễu cợt đột nhiên vang vọng Bát Phụng.

"Xuy xuy! Cầu thí Long Hồ Song Sát. Liên chút bản lãnh này, cũng dám đến ăn cướp "

Ngô Dịch chậm rãi ngẩng đầu, cười quái dị ánh mắt tàn nhẫn hung mang, hoa một tiếng rút ra Hỏa Phụng kiếm, đối Chu Hồ Mộ Nhiên chém xuống. Kiếm khí như hồng, giãy lắt đến Chu Hồ.

Một sát na! Chu Hồ đột nhiên mở to hai mắt, hần cảm thấy một cổ tử vong khí tức bắn thẳng đến mà đến, nhưng hần hần lại không nhìn thấy kiếm khí.

"Cứu. . . !"

Chu Hồ vừa hô lên một chữ, Thân Thể lập tức bị trảm thành hai nửa, ầm vang ngã xuống vũng máu bên trong.

"Đinh! Bạo ngược giá trị + 100."

300 bách tính choáng váng, một số năng lực chịu đựng kém, vội vàng quay đầu từng ngum từng ngum phun Uế Vật.

Cầm đao Chu Long nhìn đệ đệ thi thể, thân thể của hần bỗng nhiên lung lay ba lắc, trên mặt không còn có một tia huyết sắc, cả người đều mòng bức ngay đại.

"Đem ta cắt thành bánh thịt "

Ngô Dịch hàm răng cắn đến kết chi vang lên, đem Hỏa Phụng kiếm trở về vô kiếm dùng lực đâm vào Địa Hạ, nâng lên chân phải hung hăng đối mặt đất đập đi.

"Địa Liệt!"

Vết rạn Hách Nhiên hiện ra, Chu Long đau đến không muốn sống gào thét ngã xuống đất, còn chưa chờ hần đứng dậy, Ngô Dịch đã vọt tới bên cạnh hần.

"Tiểu Gia, hôm nay liền đem ngươi quăng thành bánh thịt."

Ngô Dịch trợn lên giận dữ nhìn lên hai con ngươi, nâng tay phải lên đối Chu Long ra sức vỗ qua.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Chu Long trực tiếp đung bay ra mười mét, ầm vang đập vào 'Lạc Diệp núi' trên núi, ừng ực ực lại lăn xuống.

Ngô Dịch giận dữ một tiếng, thân như mũi tên, đến Chu Long bên cạnh lần nữa vung lên bàn tay.

Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hồ Hương Nhi

"Đừng. . . Đừng đánh nữa, cho ta. . . Thống khoái đi."

Chu Long đều bị Ngô Dịch phiền mộng, đã sớm không nhớ rõ đụng mấy lần Sơn Thê, giờ phút này nằm rạp trên mặt đất từng ngum từng ngum phun máu tươi, ánh mắt mê ly sắc mặt tái nhợt Như Tuyết.

"! Ta chờ ngươi đem ta cắt thành bánh thịt đây."

Ngô Dịch lạnh lùng nhìn Chu Long, không có một tia thương hại, không có một chút xú đồng tình, có chỉ là đối Chu Long ngấp trời ngược ý.

"Tiểu Tử Tông, ta biết nói. . . Sai. Ngươi. . . Ngươi đại nhân có đại lượng, cầu. . . Van cầu ngươi, coi ta là thành cái rắm thả đi."

Hiện tại đệ đệ Chu Hồ bị một kiếm chém thành hai nửa, mình lại hấp hối giống như chó chết. Vốn cho rằng cướp hạ tài bảo là chuyện vãn đã đóng thuyền, không có nghĩ rằng là đá vào tấm sắt bên trên. Bây giờ nghĩ tưởng tượng vừa mới nói hào ngôn, Chu Long thật muốn hung hăng cho mình mấy cái tát.

"Chu Long, ngươi nói chuyện không thích chỉ bằng ra mấy chữ sao không trang bức rồi không cùng ta chứa cao lạnh "

Ngô Dịch chậm rãi ngồi xuống thân thể, nhìn hấp hối từng ngum từng ngum trào máu Chu Long, cười lạnh hỏi đến.

"Không. . . Không trang bức, ngài là ta. . . Tử tông, thả ta đi! Ta thực sự. . . Thực sự gánh không được ngài đánh."

Chu Long triệt để phục, một điểm tính khí cũng bị mất.

Ngô Dịch cười lạnh đứng người lên, cả giận hừ một tiếng lại vung lên tay, đối giống như chó chết Chu Long lại là dừng lại mãnh liệt phiến.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Công kích vô hiệu, địch nhân lấy vong."

Nằm rãnh, chết quá không kháng đánh a

Ngô Dịch nhìn tay phải một cái, lại nhìn một chút không nhúc nhích Chu Long, còn không có hả giận phóng ra một bước lại đập nhất cước.

"Ai yêu! Tiểu Ca điên rồi a người đều đã chết còn đi lên đập."

Âm thanh truyền tới quá đột ngột, Ngô Dịch bỗng nhiên hướng lui về phía sau ra ba mét, ánh mắt nhìn chung quanh bốn phía, sau cùng khóa chặt Lạc Diệp núi trong rừng.

"Ai "

"Rồi. . . Khanh khách!"

Tiếng cười khê giống như như chuông đồng thanh thùy êm tai, tại Ngô Dịch chân mày nhíu chặt thời điểm, trong rừng chậm rãi bước đi ra một nữ tử.

Nằm rãnh! Đáng người cũng không tệ, nhưng. . . Nhưng cái này đàn bà mặc cũng quá rõ ràng đi

Trên người nữ tử chỉ có mảnh vải Hồng Sa, tuyết trắng đùi, eo thon chi đều là Lộ tại bên ngoài. Cho dù là có cái kia mảnh vải Hồng Sa che đây, xuyên thấu qua điểm điểm sa động cũng có thể ẩn ẩn có thể gặp Hồng Diện chi vật.

Theo nữ tử từ từ trong rừng đi tới, tầm kia trong trắng lộ hồng Tiểu Mỹ khuôn mặt nhỏ người nào hiện ra tại Ngô Dịch mấy người trong mắt người.

Không thể không thừa nhận, nàng này không chỉ có là ăn mặc rõ ràng, còn sinh trưởng một trương kinh thiên động địa chi cho. Hào nói không khoa trương, phàm là định lực không đủ người chỉ cần nhìn lên một cái, tất nhiên hồn đều bị nàng này câu đi.

Còn như lúc này, 300 bách tính trọn cả mắt lên, liền ngay cả nước bọt chảy ra đều hồn nhiên không biết.

Lại nhìn Ngô Dịch, ánh mắt cũng phát sinh tan rã. Mà lại theo nữ tử mỗi đi ra một bước, Ngô Dịch hô hấp cũng càng ngày càng gấp rút, trái tim càng là phan phan liên hồi nhảy lên, huyết dịch xao động cuộn cuộn như hồng thủy, cái kia loại xao động cảm giác giống như muốn phá thể mà ra.

Gặp một màn này, nữ tử hướng về phía Ngô Dịch mị tiểu một chút, lắc mông chỉ đến một cái cường tráng Nam tử bên cạnh, nhẹ nhàng nâng lên ngón tay

ngọc đưng đưng chớp mũi của hấn, Vũ Mị phóng điện, kiều thanh kiều khí nói ra miệng: "Tiểu Ca tốt trắng thân thể, tất nhiên là Lục Sĩ."

"Được. . . Hương a!"

Nam tử kia tựa như là bị mê chặt thần trí, xách mũi hít sâu một chút nữ tử mùi thơm cơ thể, ánh mắt lộ ra si mê, mặt lộ vẻ nhan sắc say mê trong đó lằm bằm.

Nữ tử khanh khách lại là một trận cười khê, vung lên cánh tay trái giống như Ngọc Diệp vung cánh, mị nhãn hướng về phía dân chúng chung quanh nhẹ nhàng nháy mắt.

"Thật hương a "

"Hương! Hương chết người."

"Mùi thơm này để cho ta phảng phất đưa thân vào trong muôn hoa, hương say lòng ta, mê hoặc ta hồn."

. . .

Nghe bách tính ngữ điệu,

Nàng này khanh khách lại cười ra tiếng.

Nữ tử tiếng cười tựa như có ma lực, khiến cho dân chúng trong mắt si sắc càng đậm mấy phần. Mà vào lúc này, nữ tử cũng chậm rãi thu tay lại cánh tay, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Nam tử, nâng tay phải lên ngón trỏ nhẹ nhàng đối người này cổ vạch một cái, một Đạo Huyết dây phun ra nhuộm đỏ nữ tử đầu ngón tay.

Lại nhìn nàng này, không nhanh không chậm đem Huyết Chi đặt ở bên môi, dùng lưỡi đỏ liếm lấy một chút tanh máu đỏ tươi, trên mặt có một tia thỏa mãn cũng lộ ra một cổ chán ghét thất vọng.

"Đáng tiếc một bộ tốt thân thể, huyết dịch lại là thú!"

Nữ tử vung tay lên, đầu ngón tay huyết dịch vẩy xuống tại đất. Lại nhìn nữ tử chậm rãi xoay người, mắt lộ ra mị thái nhìn chằm chằm Ngô Dịch, mở ra tuyết trắng hai chân từng bước một đi đi.

"Tiểu Ca! Bọn hấn đều nói thân thể của ta rất thơm, ngài cảm thấy thế nào "

Ngô Dịch mày kiếm hơi nhíu một chút, thế nhưng là trong lúc vô hình như có cổ thần bí lực lượng, thủy chung một mực nắm Ngô Dịch tâm thần, để Ngô Dịch trầm mê ở hương khí bên trong Vô Pháp tự kèm chế.

"Hương. . ."

"Ha ha ha!"

Tiếng cười như linh, dễ nghe êm tai.

"Nhìn Tiểu Ca niên kỷ tuy nhiên 16 mà thôi, máu của người. . . Hấn là hương a "

Có lẽ, chính là bởi vì nàng nhìn ra Ngô Dịch là Xử Tử Chi Khu, nàng này cũng không nhất chỉ cắt yết hầu, mà là nhẹ nhàng nâng tay phải lên ngón trỏ, dùng sắc bén móng tay tại Ngô Dịch trên gương mặt vẽ một chút.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +1."

Tại nữ tử vạch phá Ngô Dịch da thịt lấy máu một sát na, Ngô Dịch trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm nhắc nhở.

Thanh âm nhắc nhở tuy nhiên không vang dội, tuy nhiên lại để Ngô Dịch tâm thần đột nhiên run lên, tan rã ánh mắt cấp tốc tụ ánh sáng, còn chưa chờ nữ tử dùng đầu lưỡi đi liếm trên móng tay máu, Ngô Dịch hai mắt đột nhiên lóe lên, Quyền Đầu đã đánh vào nữ tử trên bụng.

"Đàn bà thú! Dám mê hoặc ta người muốn làm gì "

Ngô Dịch đem nữ tử đánh bay xa hơn mười mét, nhưng nữ tử kia hiển nhiên cũng có chút bản sự, Thân Thể trên không trung cuốn ngược thời điểm lật ra ba lật, sau khi rơi xuống đất lại lui về phía sau ba bốn bước, cũng không có ngã xuống.

"Cái này. . . Cái này sao có thể Vũ Sư phía dưới vẫn chưa có người nào có thể từ ta 'Ngâm hương' công hạ thức tỉnh." Nữ tử lấy tay xoa bụng, ngũ quan vận vận thống khổ âm ngôn nói.

Nhìn thấy nữ tử không đáp lời, Ngô Dịch ánh mắt chuyển qua cổ kia Nam tử trên thi thể, ánh mắt trong nháy mắt lạnh dần, hàm răng cắn đều kết chi vang lên.

"Hắn cùng người hắn là không oán không cừ, người vì sao muốn giết hắn chẳng lẽ lại. . . Người cũng là vì tài bảo mà đến "

"Ha ha ha! Tài bảo ta Hồ Hương Nhi nhưng đối với tài bảo không hứng thú."

"Hồ Hương Nhi "

Ngô Định nhíu mày một cái, dùng sức nhớ lại một chút mười lăm năm Trí Nhớ, lại đối trước mắt chỉ nữ một chút ấn tượng đều không có.

"Hồ hương. . . Cáo hương có chút ý tứ! Nguyên lai là một con hồ ly a."

Hồ Hương Nhi không đánh tài bảo chú ý, Ngô Định cũng hơi an tâm không ít. Giờ phút này, lạnh giọng lạnh giọng trên chọc lên Hồ Hương Nhi.

Hồ Hương Nhi bỗng nhiên nhíu Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn, nhưng cũng không biết nàng nghĩ tới điều gì, khoe miệng hơi vênh lên, không giận ngược lại lại khanh khách mỉa mai cười.

"Tiểu Ca thật là khôi hài, có thể cùng người có tiếp xúc da thịt, cũng là Hương nhi phúc khí." Hồ Hương Nhi cũng không rút rè, hướng về phía Ngô Định nháy mắt này, nện bước Đại Bạch Thỏ vừa đi vừa nói: "Nhưng không biết Tiểu Ca sờ đủ không có không bằng Hương nhi tối nay làm ra tất cả vốn liếng, phụng dưỡng Tiểu Ca thoải mái cái đủ đi."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Lĩnh hội Võ Công

Những cái kia bách tính còn đắm chìm trong Hồ Hương Nhi mùi thơm cơ thể bên trong, Ngô Định tuy nói khôi phục thần trí, lại bị cái này Hồ Hương Nhi ngôn ngữ tạo một cái đồ thẩm mắt.

"Hồ Ly chưa thành tinh, đơn thuần tao nhẹ. Hôm nay ta xem như nở mắt, đụng phải người như thế một cái đồ đi."

Tuy nói Ngô Định trên địa cầu 20 có tám chưa hôn phối, ngày bình thường cũng cùng Nữ Đồng Sự trên chọc vài câu hoàng đoạn tử, nhưng Ngô Định cũng là có nguyên tắc gia môn, có chừng có mực tuyệt không làm ra ô sự tình.

Thật sao! Bây giờ Linh Hồn Xuyên Việt tới trung thổ đại lục mới hai ngày, vậy mà đụng phải như thế một cái không biết xấu hổ chủ, Ngô Định đầu thật là có chút lớn.

"Hồ Hương Nhi, đem người cái kia cổ sóng kinh thu lại. Người như còn không nói rõ ý đồ đến, ta để người trở thành cái thứ hai Chu Long."

"Ai yêu! Tiểu Ca hóa khí thật là bạo đây. Không bằng chính là ở đây, Hương nhi để Tiểu Ca tã lữa đi."

Hồ Hương Nhi mặt không đỏ không trắng, vừa nói vừa ôm ấp yêu thương, chạy Ngô Định nhào tới.

Ngô Định đều lên một thân nổi da gà, thì thâm trong lòng này nương môn thật đúng là đủ không biết xấu hổ, hơn hai mươi năm không phải là tại trong đám nữ nhân lớn lên a bằng không há có thể nhìn thấy Nam Nhân cứ như vậy sóng

Nghĩ thì nghĩ, Ngô Định nhìn thấy Hồ Hương Nhi muốn ôm mình, bận rộn lo lắng nâng tay phải lên lật một cái, đối Hồ Hương Nhi phiến ra một bàn tay.

Có lẽ Hồ Hương Nhi sớm có đề phòng, tại Ngô Định tay trái phiến ra thời khắc, nàng này hai tay đại trương giống như Ngọc Diệp chi cánh, ra sức đối Ngô Định vung ba lần.

Để cho người ta kỳ quái một màn Hách Nhiên hiện ra, Ngô Định sử xuất 'Đại Thủ Ấn' Võ Công đủ để đem Cửu Tinh vô gia Vương Bá Thiên đập bay, lại không rung chuyển trước mắt cái này mảnh mai nữ tử một phần một hào.

Không chỉ có không có đập bay Hồ Hương Nhi, Ngô Định bỗng nhiên cảm thấy trong không khí hương khí nồng nặc mấy lần. Mà lại hương khí thẳng hướng trong lỗ mũi chui, thời gian dần trôi qua Ngô Định phát hiện Ý Thức lại bắt đầu giảm bớt, toàn thân bất lực cũng phát sinh lay động.

"Yêu Nữ, mười phần Yêu Nữ."

Ngô Dịch cắn răng cố nén hôn mê cảm giác, khi thấy Hồ Hương Nhi càng ngày càng gần, Ngô Dịch tâm lý lo lắng phát điên giống như vạn con kiến ở trong lòng bò.

"Tiểu Ca! Nhân Bất Phong Lưu Uổng Thiếu Niên nha, sớm muộn muộn đều cần trải qua nhân sự, ngài cần gì phải thẹn thùng đâu "

Hồ Hương Nhi đến Ngô Dịch trước người khẽ nhả U Lan, mùi thơm nhàn nhạt lại vào Ngô Dịch lỗ mũi, khiến cho Ngô Dịch ánh mắt càng thêm vô thần.

"Sóng . . Đồ đi, ngươi. . . Ngươi. . ."

Ngô Dịch nói chuyện đều có chút phí sức, nhưng ngay lúc này, hệ thống nhắc nhở âm vang lên lần nữa.

"Đỉnh! Bao ngược giá trị +10."

Hồ Hương Nhi cũng không có đối Ngô Dịch xuất thủ, điểm này bao ngược giá trị là Ngô Dịch cần một chút đầu lưỡi.

Chỉ gặp Ngô Dịch trong nháy mắt khôi phục một tia thanh minh, hần cũng thừa dịp thanh tỉnh ngắn ngủi thời cơ, vội vàng đem Nguyên Khí tuần hành đến hai chân gấp thối lui ra khỏi mười mét.

Dừng thân, Ngô Dịch đã đứng ở Hòa Phượng kiếm bên cạnh, chỉ gặp hần vung tay lên, hoa một tiếng đem kiếm từ trong vỏ kiếm rút ra.

"Tiểu Ca chớ tự giết!"

"Tự sát ngươi Mồ Mồ."

Ngô Dịch đột nhiên giơ lên Hòa Phượng kiếm, nghiêng chém về phía Hồ Hương Nhi.

Hồ Hương Nhi hai con ngươi lập tức co rút lại, trước đó nàng chính mắt thấy Ngô Dịch một kiếm bỏ Chu Hồ, biết rõ Ngô Dịch một kiếm là bức nào lợi hại, cho nên giờ phút này nàng cũng không dám trì hoãn từng phút từng giây, bận rộn lo lắng nghiêng người Ngọc Túc đuổi, thân thể mềm mại gấp thối lui ra khỏi xa ba mét.

Ngô Dịch hơi ngẩng người một lúc, hần nhìn không ra Hồ Hương Nhi tu vi, nhưng là chỉ bằng vào nàng có thể né tránh một kiếm này, Ngô Dịch đã minh bạch Hồ Hương Nhi tu vi tuyệt đối không kém chính mình.

"Đồ đi! Ta nhìn ngươi có thể tránh tới khi nào."

Ngô Dịch lần nữa vung lên kiếm, mắt thấy muốn chém xuống, chỉ gặp cái kia Hồ Hương Nhi nhanh chóng thối lui vọt lên rơi vào Lạc Diệp trên núi, hướng về phía Ngô Dịch Yên Nhiên Vũ Mị cười cười, quay người Tiêu Thất tại trong rừng.

"Ha ha ha! Ngô Dịch, đời này ngươi sinh là Hương nhi Nam Nhân, chết là Hương nhi quý. Không đoạt thân ngươi, Hương nhi quyết không bỏ qua."

Hồ Hương Nhi lời nói từ trong rừng truyền ra, lộ ra một cổ quyết tâm, cũng mang theo một cổ sóng kinh.

Ngô Dịch mộng bức,

Này nương môn. . . Tao đến trình độ nào a

Đem Hòa Phượng kiếm đâm vào vỏ kiếm, Ngô Dịch cảnh giác nhìn coi chung quanh, sau đó mọc ra một ngụm trục khí, xoa xoa mồ hôi trên mặt khoanh chân ngồi trên mặt đất.

"Nghỉ một lát đi! Ngán ngủi nửa canh giờ, trước đã tới hai cái kẻ ngu, về sau lại chạy tới một cái lãng hóa. Mẹ nó! Không có một cái nào là bình thường nhưng một chết ta."

Một trận chiến này, Ngô Dịch thật là thể xác tinh thần mỗi mệt. Ngồi tại nguyên chỗ từng ngụm từng ngụm hít thở, Tâm Niệm nhất động cũng mở ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Võ giả Thập Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hòa Phượng kiếm

Bao ngược giá trị: 1144

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Nhớ kỹ lần trước đòi lấy xong 'Nộ Kiếm Tam Quyết', bạo ngược giá trị chỉ còn lại 224 điểm, nói cách khác vừa mới chỉ chiến thêm 9 20 điểm."

Ngô Dịch bỏ được cho Lý Tu Nguyên đòi lấy đan dược, nhưng để hấn hung ác quyết tâm đòi lấy thuốc chữa thương mình ăn, Ngô Dịch thật đúng là không nỡ.

Cũng may Ngô Dịch thương cũng không tính nghiêm trọng, trở lại Khôn Nguyên thành bôi ít thuốc cao, không ra bảy ngày cũng liền vô sự.

tin tức cột, Ngô Dịch ngồi dưới đất lại nghỉ ngơi mười phút đồng hồ trái phải. Thời gian này, một số bách tính cũng dần dần khôi phục Ý Thức, từng cái dùng sức xoa huyết Thái Dương, lẫn nhau trò chuyện với nhau vừa mới đã xảy ra chuyện gì.

Ngô Dịch cũng không để ý đến bọn hấn, một khắc đồng hồ về sau Ngô Dịch từ dưới đất đứng lên, phát tay đem kiếm vô từ dưới đất rút ra, hướng phía chết đi Chu Long đi tới.

"Không biết có thể hay không lật đạt được."

Ngô Dịch tại Chu Long trong ngực dừng lại xoay loạn, móc ra mấy trương ngân lượng ngân phiếu, Ngô Dịch nhét vào trong ngực tiếp tục đảo.

"Hắc! Thăng ngu này, thật đúng là đem bí tịch mang trên thân."

Tại Ngô Dịch trong tay nhiều hơn một bản tàn phá bí tịch, bí tịch bìa sách bên trên chỉ có ba chữ.

Quyển Phong trảm

"Không biết Chu Hồ trên người có không có có võ công."

Ngô Dịch vui vẻ đứng người lên, vội vã đến Chu Hồ bên cạnh.

"Hoắc! Chết thật là thảm, kiếp sau nguoi cũng đừng làm cường đạo đi."

Chu Hồ thân thể bị đánh thành hai nửa, Ngô Dịch đem Hòa Phượng kiếm đặt ở một bên, tay phải bóp lấy cái mũi, tay trái mở ra Chu Hồ trái nửa người.

Ngô Dịch trong trong ngoài ngoài lật ra một hồi lâu, có chút ảo não thờ dài. Lập tức đứng dậy bước ra một bước dài, ngồi xổm người xuống lại bắt đầu lật Chu Hồ phải nửa người.

Không nhiều lúc, chỉ gặp Ngô Dịch hai con nguoi bỗng nhiên lóe lên, chậm rãi rút tay ra, trong tay lại nhiều một bản Võ Công Bí Tịch.

"Quý Ảnh tên lên cũng không tệ."

Ngô Dịch đứng dậy nhìn một chút tay trái tay phải bên trong hai quyển Võ Công, đầu tiên là lật lên xem Chu Long 'Quyển Phong trảm'.

'Quyển Phong trảm' là thượng phẩm Hoàng giai Võ Công, trong bí tịch ghi chép câu chữ cũng rất vấp. Nếu là thả lúc trước, đối với Cao Trung Tốt Nghiệp liền đi vào xã hội Ngô Dịch tới nói, cảm trong tay đúng vậy Thiên Thư. Đừng nói là hấn, liền xem như Thiên Nguyên Tông tư chất cao nhất Tông Chủ thương Thượng Quan Vũ Dật, không lĩnh hội mấy canh giờ cũng đừng hòng minh bạch.

Nhưng bây giờ khác nhiều, bạo ngược hệ thống tặng cho Ngô Dịch một trận thiên đại tạo hóa. Không chỉ có là cải biến hấn Căn Cốt, khiến cho trở thành tập võ hạt giống tốt. Càng làm cho Ngô Dịch tư chất bay vọt đi vào một cái chí cao điểm, đối với mình ngộ võ học phương diện này tư chất, để ở trong mắt thổ đại lục chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

"Này công thật là huyền diệu, Nguyên Khí cùng binh khí hỗ trợ lẫn nhau, lại mượn trợ thân thể chuyển động hình thành Khí Lưu giết địch, thật là tuyệt không thể tả a!"

Ngô Dịch đem 'Quyển Phong trảm' bí tịch để vào trong ngực, hiển lộ lấy hung phấn nhật lên Hòa Phượng kiếm, hoa một tiếng quát ra về sau, tâm lý mặc niệm lấy 'Quyển Phong trảm' khẩu quyết, kiếm tùy thân đạo qua một vòng, lập tức đối chân núi một khóa thô thụ chém tới.

Vòng xoáy vô hình, lại đem mặt đất bụi đất cuốn lên bay lên, Ngô Dịch thu kiếm hình thái nhìn lại thời điểm, viên kia chừng eo thô cây cối truyền ra chà chà tiếng vang, từng đầu vô cây xoay tròn theo Khí Lưu chuyển động, ba hơi qua đi cả căn đại thụ đều ầm vang ngã xuống.

"Tốt một cái 'Quyển Phong trảm', tuy nói uy lực kém 'Nộ Kiếm Tam Quyết' một điểm, thế nhưng là tại Hoàng giai Võ Công ở trong cũng thuộc về ít có kỳ công a."

Ngô Dịch đại hi, đứng đề cập nhiều cao hứng. Mà dân chúng cũng mở to hai mắt nhìn gốc cây kia, riêng phần mình trong đầu oanh minh trận trận.

"Ta thân nương a, thật là đáng sợ một kiếm. Ngô Dịch ít chủ yếu là đối ta chém xuống, chỉ sợ thân thể của ta trong nháy mắt liền sẽ bị cắt thành bánh thịt."

"Thật là mở rộng tầm mắt, thực sự quá lợi hại. Các nguoi phát hiện không, trước đó cái kia Chu Long cũng dùng qua một chiêu này, nhưng ta dám khẳng định uy lực tuyệt đối kém thiếu chủ nhiều lắm."

"Ai! Chúng ta còn đánh giá thấp Ngô Dịch thiếu chủ bản sự a. Trước đó nhìn Chu Long thi triển cái kia Nhất Thức, chúng ta còn nom nớp lo sợ lo lắng Ngô Dịch thiếu chủ an ủi đây. Không nghĩ, Ngô Dịch thiếu chủ căn bản liền không có đem hai người bọn họ coi ra gì. Một kiếm giết Chu Hồ, lại đem Chu Long phiến liên tục cầu xin tha thứ."

...

Đối với dân chúng kinh ngữ cùng lấy lòng, Ngô Dịch cũng không có đi chú ý. Hắn lại lật nhìn lên 'Quý Ảnh', thần thái chuyên chú cực kỳ nghiêm túc.

Không thể không nói, Tuyệt Phẩm Căn Cốt tư chất hoàn toàn chính xác khủng bố, Ngô Dịch chỉ dùng một khắc đồng hồ thời gian, đã hiểu thấu đáo 'Quý Ảnh' Võ Công.

"Này công không có đủ lực công kích, thuộc về một loại Thân Pháp loại Võ Công. Lấy Nhân Thể Đan Điền vì thủy chung, lại đem Nguyên Khí tuần hành mà qua khí trùng, lớn hách, Lương Khâu. . . Hạ cự hư các loại hai chân Huyệt Vị, sau từ Côn Lôn, nhận núi. . . Trung Cực, Dương Quan trở về Đan Điền hình thành tuần hoàn, thúc đẩy hai chân hữu lực nhẹ giống như lông chim, lấy tốc độ cực nhanh trong không khí hình thành một đạo tàn ảnh."

Ngô Dịch đem 'Quý Ảnh' bí tịch hợp tốt bỏ vào trong ngực, lập tức điều động Nguyên Khí từ các Đại Huyệt vị tuần hành mà qua. Khi Nguyên Khí tuần hành một vòng mấy lúc sau, Ngô Dịch hai con ngươi bỗng nhiên thả ra hai đạo tinh quang, thân hình thoát một cái ngay tại chỗ xoay lên vòng.

Mới đầu, lấy mắt thường còn có thể thấy rõ Ngô Dịch. Nhưng mỗi qua một giây, tốc độ của hắn cũng nhanh hơn mấy phần, đến sau cùng chỉ có thể nhìn thấy bóng trắng đã luyện thành vòng tròn, Tốc Độ nhanh như thiểm điện cực kỳ kinh người.

"Ta. . . má ơi! Cái này. . . Đây mà vẫn còn là người ư người nào có tốc độ nhanh như vậy a "

"Ngô Dịch thiếu chủ càng ngày càng cường đại, hắn. . . Hắn mới mười sáu tuổi mà thôi. Nếu như cho hắn đầy đủ thời gian luyện công, Trung Thổ đại lục sớm muộn đều sẽ truyền khắp uy danh của hắn."

"Nhìn đi! Không dùng đến mấy năm, Ngô Dịch thiếu chủ hẳn nhất định sẽ tại trên phiến đại lục này xông ra một phen Vĩ Nghiệp. Mà lại Ngô Dịch thiếu chủ giấu trong lòng Tê Thể chỉ tâm, đây chính là chúng ta phúc khí a!"

...

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cha con nói chuyện

Dân chúng kinh ngữ, Ngô Dịch căn bản là không có đi nghe.

Tại ngắn ngủi này một khắc đồng hồ bên trong, Ngô Dịch tuần tự ngừng ba lần. Hắn cũng từ lúc đầu mười giây mới có thể hóa thành bóng trắng, lại đến nhân chín vận dụng Nguyên Khí tuần hành các nơi Huyệt Đạo, giờ phút này chỉ cần Ngô Dịch muốn, hắn có thể trong nháy mắt hóa thành bóng trắng.

Thậm chí hào nói không khoa trương, tại phương diện tốc độ muốn so Chu Hồ đều nhanh hơn gấp đôi.

Lần nữa dừng thân, Ngô Dịch nhặt lên trên đất Hỏa Phượng kiếm, nhìn coi Chu Hồ tách rời đầu lĩnh sợ, nhếch miệng lại đem ánh mắt nhìn về phía Chu Long.

Cũng không biết Ngô Dịch nghĩ tới điều gì, chỉ gặp mắt của hắn châu quay mòng mòng chuyển, cảm Hỏa Phượng Kiếm Tật bước đi tới Chu Long bên cạnh, hoa một tiếng rút ra kiếm đem đầu lâu của chúng nó trảm xuống dưới.

"Qua tới một cái, đem đầu của hắn bọc lại."

Dân chúng tự nhiên không rõ Ngô Dịch muốn một người chết đầu làm cái gì, nhưng thiếu chủ ra lệnh, trong đám người lập tức đi ra một cái gan lớn Bru Hình Đại Hán, bỏ đi Ngoại Y rất nhanh chóng đem Chu Long đầu bao.

"Hồi thành!"

Ngô Định nhảy tót lên ngựa, đôi hậu phương khoát tay chặn lại, về sau hai chân một đạp ngựa bụng, dưới thân Hắc Mã cộc cộc cộc tiến lên mà đi.

Lạc Diệp núi khoảng cách Khôn Nguyên thành vốn là không xa, vòng qua cái cuối cùng cong núi, Khôn Nguyên thành Thành Trì đã thu vào Ngô Định bọn người tầm mắt.

Có lẽ là vừa mới mạo hiểm liên tục, đến mức dân chúng nhìn thấy Thành Trì đều trong bụng nở hoa, cũng không trì hoãn thời gian, khẩn cấp chạy tới ngoài ba mươi dặm Thành Trì.

Ngày, dần dần đen.

Chính như Ngô Định suy nghĩ, ngày đó đầu rơi núi, hán cũng mang theo dân chúng đã tới dưới cửa thành.

Lúc này Khôn Nguyên thành trước cửa thành sắp xếp lên trường long, thô sơ giản lược đoán chừng nhân số, tuyệt đối sẽ không ít hơn so với 800.

800 mỗi người phía trước đứng đầy hai người, chính là Khôn Nguyên thành Thành Chủ Lý Tu Nguyên. Khác một vị nữ tử, chính là Lý Mộng Dao.

"Cha! Định Nhi trở về."

Ngô Định phi thân xuống ngựa, đến Lý Tu Nguyên trước người khom người cúi đầu.

Kỷ thực từ khi Ngô Định sau khi đi, Lý Tu Nguyên tâm liền treo lầy, liền sợ Ngô Định tại ác lang trên đỉnh xảy ra bất trắc.

Dưới mắt nhìn thấy Ngô Định trở về, Lý Tu Nguyên nổi lòng lo lắng cũng rơi xuống, Lão Lệ trong nháy mắt từ khóe mắt chảy ra.

"Nhưng lo lắng cha chết cha."

Lý Tu Nguyên vừa dùng ống tay áo lau nước mắt, bên cạnh vỗ Ngô Định bả vai nói.

"Ngô Định Ca Ca! Ngươi . . ở ngực làm sao còn chảy ra ngoài máu đầu ân bụng cùng đùi cũng bốc lên máu, ngài . . Ngài thụ thương "

Lý Mộng Dao nhìn thấy Ngô Định tự nhiên vui sướng vạn phần, nhưng nàng cũng phát hiện Ngô Định thương, gấp bước lên phía trước mở ra Ngô Định bụng Huyết Y, nhìn thấy da thịt bên ngoài lật dọa đến run rẩy.

"Cái này. . . Đây là thế nào làm a "

Lý Tu Nguyên khóa chặt lên đen lông mày, làm sao trong thành cũng không có chữa bệnh Đại Phu, trong nháy mắt gấp hán đầu đầy là mồ hôi.

Ngô Định cười nhạt một tiếng, nói: "Tại Lạc Diệp dưới núi đựng phải hai cái cường đạo, thụ một chút bị thương ngoài da mà thôi."

"Bị thương ngoài da cái này đều chảy máu đây."

"Cha! Cái kia mười cỗ xe ngựa bên trên cái rương, trang đều là Vương Bá Thiên cướp đoạt tài bảo, ngài nhìn bầu trời cũng tối, chúng ta đừng ở ngoài thành dừng lại. Cái kia. . . Tạm thời liền đem tài bảo vận đến chúng ta Thành Chủ Phủ đi. Hải nhi vừa vận cũng rửa mặt một chút, sau đó cho vết thương xoa chút thuốc cao."

"Đứng đứng đứng! Ngươi cùng Mộng Dao về trước phủ." Lý Tu Nguyên nhẹ gật đầu, nghiêng người lại đối nữ nhi Mộng Dao nói ra: "Khuê nữ, ngươi tranh thủ thời gian bồi tiếp Định Nhi Hồi Phủ, sau đó lại đi cha trong phòng đem thuốc đưa cho Định Nhi."

Lý Mộng Dao nhìn đều không nhìn mười cỗ xe ngựa bên trên bảo rương, tuy nói bị Ngô Định thương bị hù biến sắc, nhưng ánh mắt vẫn là nhìn chăm chăm Ngô Định vết thương, trong mắt đều là lo âu và đau lòng, bận rộn lo lắng lôi kéo Ngô Định hướng trong thành đi.

"Hắn đúng vậy Khôn Nguyên thành thiếu chủ a người lớn lên tuần tiểu Võ Công lại cao, thật là anh hùng xuất thiếu niên a."

"Còn không phải sao! Ngươi đừng nhìn Ngô Định thiếu chủ chỉ có mười sáu tuổi, lúc ấy tại trong phủ thành chủ lấy lực lượng một người chiến Quân Tặc lạnh nhạt thông dong, liền liên sát không chuyện ác nào không làm Vương Bá Thiên, Ngô thiếu chủ cũng không có phí sức khỏe lớn đến đâu."

"

"Lời nói này không sai. Các ngươi hôm nay mới đến Khôn Nguyên thành, đó là không có gặp hôm qua Thiếu chủ của chúng ta là bức nào uy vũ, ba ba ba chỉ là vung mấy lần tay, liền đem Vương Bá Thiên đánh cùng con chó chết chết."

...

Lý Mộng Dao lôi kéo Ngô Định từ đám người đi qua, chữ câu chữ câu lời khích lệ lọt vào tai, xấu hổ Ngô Định mặt đỏ tới mang tai, khẩn cấp Cước Bộ kéo Lý Mộng Dao tay, rất nhanh liền Tiêu Thất tại trong thành.

"Ngô Định Ca Ca! Ngươi đi như thế nào nhanh như vậy a có phải hay không thẹn thùng rồi "

"Khục! Có. . . Có. . . Một chút như vậy."

"Có gì có thể thẹn thùng, đây là cỡ nào quang vinh sự tình a chúng ta Khôn Nguyên thành trước đó cũng có võ giả, nhưng là bọn hắn đều không ngại lợi hại."

. . .

Tại vui cười trong tiếng trò chuyện, hai người dần dần từng bước đi đến. Nếu như không biết hai người là huynh muội, ngược lại là cho người ta một loại người yêu cảm giác.

Lý Tu Nguyên nhìn qua hai người bóng lưng, cười lắc đầu về sau, đối dưới cửa thành 800 người hô nói: "Tất cả mọi người động động tay, hồi thành thanh lý đường phố nói. Đem tài bảo đều vận đến Thành Chủ Phủ, ngày khác thống nhất cấp cho ngân lượng."

Thành Chủ hạ lệnh, 800 bách tính nhao nhao vào Thành Trì. Mặc dù nói không có thanh lý đường phố công cụ, nhưng 800 người thanh lý trên một con đường thì thể vẫn là cực kỳ nhẹ nhõm.

Cũng liền đi qua nửa canh giờ, mười cỗ xe ngựa liền đứng tại Thành Chủ Phủ trước cửa, chúng nhân ba chân bốn cẳng, nhất cỗ tác khí đem bảo rương mang tới Thành Chủ Phủ.

"Khục! Mọi người cũng đều thấy được, Khôn Nguyên thành gặp Vương Bá Thiên mấy người Sơn Tặc huyết tẩy, đại đa số phòng ốc cũng bị Đại Hóa Thiêu vì tro tàn. Tối nay đại gia hòa liền trong thành tạm thời tìm một chỗ nghỉ ngơi đi, ngày mai chính thức thanh lý Thành Trì mai táng Tử Thi, về sau một lần nữa kiến tạo thuộc về chúng ta Thành Trì."

Đương kim loạn thế, có thể thì Nhất Thành an ổn, là bách tính tha thiết ước mơ sự tình. Mà lại Khôn Nguyên thành còn có một cường giả bảo hộ, dân chúng tự nhiên từ tâm ra bên ngoài cao hứng.

Cho nên gần ngàn người cũng không nói thêm gì, từng cái hớn hờ ra mặt rời đi Thành Chủ Phủ. Chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt một đêm, ngày mai liền bắt đầu thanh lý trong thành trì tử thi.

Tại dân chúng đi không lâu sau, Ngô Dịch lau xong Chi Huyết Dược cao, cũng đổi một kiện mới tinh áo trắng từ gian phòng đi ra.

"Cha! Làm sao một ngày không thấy, trong thành nhiều hơn năm trăm người "

"Ha-Ha! Cái này còn không phải công lao của ngươi nha." Lý Tu Nguyên quay người nhìn Ngô Dịch vui sướng cười một tiếng, lại nói: "Bọn họ đều là chung quanh mười dặm tám hương Thôn Dân, nghe nói ngươi giết Vương Bá Thiên, lúc này mới đầu phục chúng ta Khôn Nguyên thành."

Ngô Dịch hơi có chút giật mình, nhưng lúc này Lý Tu Nguyên thần sắc biến đổi, hơi có vẻ ngưng trọng mở miệng lần nữa: "Dịch Nhi! Ngươi có thể đem Vương Bá Thiên tài bảo đoạt đến, có thể nói là một chuyện may lớn. Cha tâm lý có một ý tưởng, dự định ngày mai dán ra bố cáo, đề càn nhiều Cùng Khô Bách Tính đến Khôn Nguyên thành định cư. Sau đó lại đem những bạc này cấp cho cho bọn hắn."

"Ý nghĩ này tốt!"

"Ngươi cũng dạng này cảm thấy "

"Đương nhiên!" Ngô Dịch gật đầu cười, lại nói: "Cái này bạc là đồ tốt, nhưng chồng chất không cần, cái kia chính là tiếp bụi công cụ. Đem bọn hắn bố thí cho bách tính, cứu bọn họ thoát ly khổ hải chính là công đức sự tình nha."

"Cứ quyết định như vậy đi, cha ngày mai liền sai người thiếp bố cáo. Đúng rồi! Cái kia bộ y phục bao khóa là cái gì a làm sao còn chảy ra ngoài máu đâu "

Lý Tu Nguyên đã sớm chú ý tới cái túi xách kia khóa, chỉ bất quá cái bọc đầm máu, Lý Tu Nguyên cũng không dám đi mở ra.

"Bên trong là một khóa đầu." Ngô Dịch liếc một cái bảo rương bên trên cái bọc, cười nhặt một tiếng trả lời.

Lý Tu Nguyên bất thành linh khẽ run rẩy: "Ngô Dịch! Ngươi. . . Ngươi làm sao còn bao lấy một cái đầu người trở về chúng ta. . . Chúng ta trong thành thì thể cũng không ít."

"Hắn đầu thật không đơn giản. Cha! Ngày mai chờ ta rời đi về sau, ngài cũng làm người ta đem Vương Bá Thiên cùng trong quần áo đầu người treo ở trên tường thành. Hai người bọn họ đều là tội ác tày trời người, về sau người nào muốn động chúng ta Khôn Nguyên thành bách tính, để bọn hắn cân nhắc một chút có hay không cái kia phân thực lực."

"Ngươi tên tiểu tử thói này a, trách không được không phải để cha đem Vương Bá Thiên đầu lĩnh giữ lại đầu, nguyên lai là có quyết định này a."

Ngô Dịch cười ha ha một tiếng, nhẹ gật đầu: "Cha! Ngày mai sáng sớm ta liền định chạy tới Thiên Nguyên Tông, lại trẻ một số hài nhi sợ làm Thiên Nguyên Tông tuyển bạt."

Lý Tu Nguyên khẽ gật đầu, gặp Ngô Dịch cúi đầu về sau chuẩn bị trở về phòng, Lý Tu Nguyên lại gọi lại Ngô Dịch.

"Địch Nhi! Thiên Nguyên Tông khoảng cách Khôn Nguyên thành chừng ba ngàn dặm lộ trình, bình thường ngựa mỗi ngày tối đa cũng liền chạy cái năm, sáu trăm dặm. Đúng lúc hôm nay có cái bách tính đưa tới một con ngựa, cho dù cha cũng không hiểu Tướng Mã Chi Thuật, cũng nhìn ra đó là một thớt Bảo Mã Lương Câu. Hiện tại liền buộc tại đằng sau chuồng ngựa bên trong, buổi sáng ngày mai người liền cưỡi nó đi Thiên Nguyên Tông."

"Thật!" Ngô Địch hai con người lóe ra tinh quang, lui ra phía sau một bước đối Lý Tu Nguyên ôm quyền cúi đầu: "Đi! Ngài sớm đi nghỉ ngơi. Vừa vặn đêm nay hải nhi Tọa Thiên liệu thương, trong viện tài bảo cùng nhau trông coi."

Lý Tu Nguyên nhẹ gật đầu, cùng cùng Ngô Địch cùng rời đi Phủ Viện.

Trở lại trong phòng, Ngô Địch không có quá nhiều trì hoãn thời gian, đem Hỏa Phượng kiếm đặt ở đầu giường, hẩn liền khoanh chân ngồi ở trên giường.

Lại nhìn Tọa Thiên sau Ngô Địch, hai tay thả ở đan điền trước, một hít một thở ở giữa chậm rãi nhắm hai mắt lại, không chế trong đan điền Nguyên Khí tại thể nội Kỳ Kinh Bát Mạch tuần hành.

Liệu thương không đơn giản chỉ dựa vào đan dược, bởi vì cái gọi là là thuốc ba phần độc nha. Mà tốt nhất liệu thương Phương Pháp đúng vậy dùng trong đan điền Nguyên Khí, chỉ bất quá nguyên khí thấy hiệu quả hiệu quả rất chậm.

Hiện tại Ngô Địch cũng không có gì chuyện gấp gáp, đương nhiên sẽ không nuốt đan dược liệu thương. Một đêm vừa dùng Nguyên Khí khôi phục thương hoạn, một bên lưu ý lấy trong viện phải chăng có động tĩnh.

Cũng may một đêm này rất thái bình, Thiên Tướng tăng sáng, Ngô Địch từ trên giường xuống tới hoạt động mấy hạ thân, nói tóm lại muốn so với hôm qua dễ chịu một chút.

Hoi cả sửa lại một chút quần áo, Ngô Địch lần nữa đơn giản chải tẩm một cái, cầm lấy đầu giường Hòa Phượng kiếm đi ra ngoài.

"Ồ! Mộng Dao muội muội người dậy thật sớm a."

Thành Chủ Phủ cổng, Lý Mộng Dao rầu rĩ không vui nắm một con ngựa trắng, có thể thấy Ngô Địch trong nháy mắt, Mộng Dao trên mặt đột nhiên toát ra nhàn nhạt cười.

"Ây! Ngựa cho người dắt tới."

"Mộng Dao muội muội, người làm sao còn ra mắt quảng thâm một đêm không ngủ "

Ngô Địch nhận lấy dây cương, không có đi nhìn cái kia thớt tuyết trắng Bảo Mã Lương Câu, mà là nhìn Lý Mộng Dao, trong nháy mắt nhíu mày.

Lý Mộng Dao cúi thấp đầu xuống, nhưng một giây sau lại ngẩng đầu nhìn chăm chăm Ngô Địch hồi lâu, ánh mắt kia. . . Nhìn Ngô Địch đều run rẩy.

"Thế nào. . . Sao thế đây là hắc! Làm sao còn khóc đầu không bỏ được để cho ta đi a "

"Hừ! Ai không bỏ được" Lý Mộng Dao chép miệng, quay người cất bước đi vào Phủ Viện, nhưng đi chưa được mấy bước đột nhiên dừng bước, nghiêng đầu mở miệng: "Ngô Địch! Nếu như có thể mà nói, nhớ kỹ thường xuyên trở lại thăm một chút ta cùng cha."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Tử quán phong ba

Ngoài cửa phủ Ngô Địch dắt ngựa, sững sờ nhìn lấy không người Phủ Viện.

Nhưng Ngô Địch cũng không phải không quả quyết người, thở dài một cái đập đầu một chút ngựa bụng, chỉ gặp Bạch Mã hai vó trước giương lên một mét, gào thét một tiếng thẳng đến thành môn mà đi.

Trước cửa thành, Ngô Địch xuống ngựa, quay người nhìn cao ba mươi ba mét thành tường hồi lâu.

"Trời sáng rõ về sau, cha hẳn là liền sẽ sai người đem đầu lâu treo treo lên. Chỉ là treo đầu lâu cố gắng không đủ, không bằng lại lưu lại hai hàng chữ."

Ngô Định rút ra Hỏa Phượng kiếm, hai chân dùng lực vọt lên hơn hai mươi mét, mượn roi xuống chỉ thế, thật nhanh tại trên tường thành khắc xuống tám chữ to.

Phạm ta thành người, xa đâu cũng giết.

Tại phổ thông bình dân trong mắt, tám chữ lộ ra phách lối cùng bá khí cảm giác.

Nhưng còn nếu là Vũ Tu nhìn thấy, tất nhiên sẽ kinh hãi không thôi. Cũng không phải Ngô Định khắc xuống chữ cỡ nào cứng cáp hữu lực, mà là tám chữ chỗ độ cao.

Hào nói không khoa trương, không có võ giả Thập Tinh thực lực, tất nhiên Vô Pháp bằng vào Nguyên Khí vọt lên cao hơn hai mươi mét, lại càng không cần phải nói rơi xuống thời điểm còn có thể sử dụng kiếm khắc chữ.

Đem kiếm trở vào bao, Ngô Định nhảy tót lên ngựa, lần nữa nhìn thoáng qua tám chữ to, hơi an tâm rất nhiều.

"Giá!"

Ngô Định tay phải nắm dây cương một O, Bạch Mã thẳng đến Thiên Nguyên Tông phương hướng lao vút mà đi.

Khôn Nguyên thành khoảng cách Thiên Nguyên Tông chừng ba ngàn dặm lộ trình, tính cả hôm nay, khoảng cách Thiên Nguyên Tông tuyến bạt Đệ Từ chỉ còn lại có bốn ngày thời gian.

Có thể nói thời gian rất là gấp gáp, Ngô Định trên đường cũng không có trì hoãn quá nhiều thời gian, đói thì ăn điểm Mộng Dao chuẩn bị lương khô cùng nước, thực sự quá mệt mỏi ngay tại ven đường nghỉ ngơi nửa canh giờ.

Nhưng mà không thể không tán, cái này con ngựa trắng thật có thể nói là là Bảo Mã Lương Câu. Nó để Ngô Định thể hội nhanh như thiểm điện, cũng kiến thức cái gì gọi là ngày đi 1000, Dạ Hành 800. Tại ngày thứ hai chạng vạng tối, Ngô Định khoảng cách Thiên Nguyên Tông chỉ còn lại có ba trăm dặm lộ trình.

"Có thể được này Thần Câu, thật là ta may mắn sự tình."

Liên tục đi đường Hai ngày Một đêm, Ngô Định cũng sợ mệt muốn chết rồi Bạch Mã, đứng lúc phía trước ngã tư đường chỗ có nhà tửu quán, Ngô Định cũng muốn nghỉ chân một chút Uy Uy Bạch Mã.

"Chạy Hai ngày Một đêm người cũng mệt mỏi a tối nay chúng ta liền không nóng nảy đi đường. Đi! Cho người ăn ăn cỏ liệu đi."

Ngô Định nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng ngựa, vui vẻ nắm dây cương hướng đi nhà kia tửu quán.

Tửu quán không lớn, mà lại rất đơn sơ, nhưng nơi này sinh ý lại là hồng hỏa, tửu quán trước trưng bày bày mười bàn lớn đồng đều lấy ngồi đầy người.

Từ bọn hán ăn mặc cùng cách ăn mặc bên trên, không khó coi ra những người này đều là Vũ Tu. Mà lại hơn ba mươi người bên trong, chỉ có mấy cái hơi lớn tuổi lão già, đại đa số người niên kỷ đều tại mười lăm mười sáu trái phải.

Dắt ngựa đến tửu quán trước, Ngô Định đầu tiên là nhìn sang tám biển, hơi sửng sờ sau cười cười.

"Một nhà tửu quán vài trăm dặm bên trong hoang tàn vắng vẻ, nhà này tửu quán tên lên cũng là chuẩn xác."

Ngô Định ám ngôn, lại đem ánh mắt nhìn về phía tửu quán trước hơn ba mươi người, trong nháy mắt mình bạch nhà này tửu quán vì sao làm ăn chạy.

Không thể nghi ngờ, những thiếu niên này đều là dự định gia nhập Thiên Nguyên Tông.

"Tiểu nhị! Đem ngựa của ta dắt đi uy, nhất định phải dùng tốt nhất cỏ khô."

Ngô Định hướng về phía trong tửu quán hô một cuồng hống. Còn chưa dứt lời, bên trong cong cong thân thể chạy ra một cái mười tám mười chín tuổi thiếu niên.

Thiếu niên trên vai dựng lấy khăn mặt, đến Ngô Định trước người liếc một cái Bạch Mã, hai con người hơi lóe lên kinh hãi, bận rộn lo lắng đưa tay nhận lấy dây cương.

"Thiếu Hiệp! Ta hôm nay xem như mở rộng tầm mắt, ngài con ngựa này đầu mảnh cái cổ lớn, tứ chi thon dài, da móng mao tế, thuộc về ngựa Trung Cực phẩm a. Chỉ sợ. . . Sợ là chúng ta nhỏ quán rượu nhỏ cỏ khô, nó. . . Nó có chút ăn. . ."

"Sợ nó ăn không quen không có việc gì, người một mực cầm tốt nhất cỏ khô đi dứt đi."

Ngô Định cũng không có quá so đo, nơi này có thể có nuôi ngựa cỏ khô đã rất tốt, cũng không thể cầm kiếm gác ở người ta Điểm Tiểu Nhị trên cổ, không phải để hán biến ra thượng đẳng cỏ khô a.

"Có ngài câu nói này, tiểu nhân trong lòng ta liền an tâm nhiều."

Ngài trước tìm bàn lớn ngồi xuống nghỉ chân một chút, sau đó ta liền trở lại."

Ngô Định ừ nhẹ một tiếng, quay người nhìn coi, tuyền một trương chỉ có hai người cái bàn ngồi xuống.

"Hai vị! Xin lỗi, thật sự là không có địa phương." Ngô Định đem Hỏa Phượng kiếm đặt ở bên cạnh bàn, đối ngồi cùng bàn một già một trẻ ôm quyền, mặt mỉm cười mở miệng.

Lão già kia nhìn coi Hỏa Phượng kiếm, lại nhìn một chút Ngô Định, hai mắt chỗ sâu chỗ sâu dần hiện ra một vòng kiêng kỵ, buông xuống đôi đũa trong tay ôm quyền hoàn lễ: "Chỉ cần Thiếu Hiệp không chê, vậy chúng ta ba người ngồi cùng bàn ẩm thực lại có. . ."

Lão già rất khách khí, nhưng hần lời còn chưa nói hết, Ngô Định sau lưng đột nhiên toát ra một đại hán, mập mà dày thủ chương ba một tiếng đập vào trên bàn.

"Uy! Nhà chúng ta thiếu gia chọn trúng ngựa của ngươi, nói cái giá đi."

Ngô Định cùng đối diện một già một trẻ đều là nhú nhú mày, nhao nhao đưa ánh mắt về phía bên cạnh bàn Đại Hán.

"Thiếu gia của ngươi"

Ngô Định trầm mặt xuống, tâm lý hừ lạnh một câu, đây là từ đâu xuất hiện người điên còn một bộ ngang ngược tư thế, rất nhiều không cho liền cướp ý tứ.

"Ngươi hậu phương thân mặc bạch y, tay cầm Quạt giấy thiếu niên chính là ta nhà khâu Sở Thủy thiếu gia." Đại Hán nhắc ngón tay chỉ, quệt miệng thần sắc ngạo mạn nói nói.

Ngô Định hơi nghiêng người liếc mắt nhìn, phốc phốc một chút cười ra tiếng.

Cũng không phải bởi vì khác, thật sự là thiếu niên kia lớn lên quá khó nhìn.

Không nói trước áo trắng Quạt giấy vốn nên là Văn Nhân Nhã Sĩ tuấn tiểu lang trang phục, vền vền gương mặt kia mập mô mặt mũi tràn đầy đậu đậu, liền không xứng mặc bạch y cầm Quạt giấy.

"Lớn con, ngựa của ta không bán. Ngươi cũng đừng làm rộn, trở về bồi thiếu gia của ngươi uống rượu đi."

Một lời nói, lập tức để Đại Hán nổi trận lôi đình trừng mắt lên hạt châu. Mà một bên bàn bên những người kia cũng ơ ơ nói nhỏ lên, mấy cái lớn tuổi lão già vụng trộm chỉ khâu Sở Thủy, thấp giọng đi theo bên cạnh con trai nói thầm lấy.

"Lâm Nhi! Ngươi nếu như bị Thiên Nguyên Tông chọn trúng, ngày sau tại trong tông môn tuyệt đối không nên trêu chọc khâu Sở Thủy. Cha hần chính là một cái Bát Tinh võ giả, vẫn là khâu Sơn Thành Thành Chủ."

Góc Tây Bắc, một cái trưởng giả cùng con trai nói.

"Khâu Sơn Thành cũng không phải là thành nhỏ, dân chúng trong thành nhiều đến hơn hai vạn người, cũng là phạm vi ngàn dặm bên trong có chút phồn hoa Thành Trì. Mà Khâu gia chỉ là Khán Gia Hộ Viện võ giả liền có hơn ba mươi vị, cả đám đều có Ngũ Tinh thực lực."

Cùng Ngô Định cách xa nhau ba bàn lớn, một cái hơn năm mươi tuổi Nam tử lên lên chỉ khâu Sở Thủy, cho hài tử giảng thuật Khâu gia thực lực.

"Vân khánh! Tiếp xuống có trò hay để nhìn. Ngươi nhìn đại hán kia, hần là trong phủ thành chủ Đệ Nhất Cường Giả, nếu là vì phụ nhớ không lầm, người này phải gọi tôn đại lực, hần nhưng là thiên sinh thần lực a! 300 cân thạch đầu, một cái tay liền có thể nâng quá đỉnh đầu."

. . .

Giống nếu như vậy bên tai không dứt, nhẹ lay động Quạt giấy khâu Sở Thủy cũng không để ý người chung quanh N a N, thủy chung ánh mắt lộ ra xem thường nhìn chăm chăm Ngô Định.

Ngô Định lão già đối diện cũng nhìn ra không ổn, bận rộn lo lắng nhún xuống đầu của con trai, nhỏ giọng nạt niệm một câu đừng nhìn tiếp tục ăn cơm.

Ngô Định ánh mắt lướt qua chúng nhân, lại nhìn một chút nhìn cùng với chính mình khâu Sở Thủy, cười ha ha nắm lên ấm trà rót một chén nước trà.

"Lớn con, tính tình của ta cũng không tốt, giết lên người đến ngay cả chính ta đều sợ." Ngô Định nâng chung trà lên bát uống một hớp lớn, cũng không nhìn Đại Hán một chút, lạnh giọng mở miệng lần nữa: "Ngươi nếu là chọc giận ta, ta để ngươi kêu cha gọi mẹ cơ hội đều không có."

Ngô Định trước một câu liền để Đại Hán tròn tròn con mắt, sau một câu trực tiếp chọc giận Đại Hán, chỉ gặp hần gầm thét một tiếng, liền muốn đi tung bay Ngô Định trước người cái bàn.

Nhưng ngay lúc này, Ngô Định hai con ngươi đột nhiên hơi co lại, tay phải nhẹ nhàng vung lên, Đại Hán trực tiếp cuốn ngược bay ra xa hơn ba mét, phù phù một tiếng ngồi trên mặt đất.

Một màn này, để mọi người ở đây đều là vì thế mà kinh ngạc. Nhất là ngồi tại Ngô Dịch đối diện cha con, theo chúng nhân bận rộn lo lắng đứng người lên lui về phía sau năm sáu mét, mở to hai mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Ngô Dịch.

Quảng ngồi dưới đất Đại Hán đều mộng bức, kinh ngạc nhìn coi đối với hắn chỉ trở mấy người, trên mặt thịt mỡ co quắp mấy lần, thẹn quá hoá giận quát khiếu đứng lên.

"Người dám đánh. . ."

Đại Hán đỏ mặt gào thét, mọi người ở đây cho rằng sắp phát sinh một trận huyết chiến thời điểm, trong màn đêm Tây Đạo bên trên xuất hiện bốn người.

Phía trước nữ tử thân mặc bạch y, khí chất tuyệt hảo mỹ mạo Khuynh Quốc, thuộc về thế gian ít có mỹ nữ.

Giờ phút này, nàng hàm răng khể cắn môi son, cho người ta một loại quật cường cảm giác, nhưng da thịt Như Ngọc, tinh tế mềm như Liễu Diệp, mắt to lại như ngân hà mê người, coi như biết rõ nàng là một cao lạnh chi nữ, cũng có loại xúc động tiến lên hiến gấu một phen.

Thế nhưng là, nàng này chân trái hiển nhiên bị thương, quần đã đỏ tươi một mảnh. Dù cho sắc mặt tái nhợt không có huyết sắc, Thân Thể lung la lung lay lộ ra hư thoát cảm giác, nàng vẫn là khép khểnh hướng về tửu quán nơi này chạy.

"Tiểu mỹ nhân! Thầy trò chúng ta ba người đều đuổi người một ngày một đêm. Người nói đây là cần gì chứ để ta sư đồ tiêu khiển qua đi, lão phu tự nhiên sẽ cho người Giải Độc nha."

Tại nữ tử hậu phương không nhanh không chậm đuổi theo một lão nhị ít, trong đó hai người thiếu niên người mặc mực trường sam, hắc phát đâm ở sau ót, thân bên trên tán phát khí chất không tầm thường, duy chỉ có hai người trong mắt lộ ra lấy uế sắc, nhìn đều không nhìn tửu quán đám người này, tặc mắt thủy chung nhìn chằm chằm nữ tử vòng eo.

Lão giả kia sợi tóc trắng hơn phân nửa, để cho người ta kinh ngạc là trên người hắn quần quanh lấy một đầu Bạch Xà, đầu rắn ở vào lão giả má trái một bên, thỉnh thoảng nhỏ ra rút vào lưỡi rắn, Tinh Hồng con người lộ ra tàn nhẫn chi tình.

"Ba người các người mơ tưởng! Ta cho dù chết, cũng tuyệt đối sẽ không để cho các người giày xéo thân thể."

Nữ tử áo trắng hoa một tiếng rút tay ra bên trong trường kiếm, dùng lực ném ra ngoài đâm về phía lão giả kia.

Ném ra trường kiếm, nữ tử cũng không nhìn phải chăng đánh trúng, quay người tiếp tục hướng về tửu quán nơi này chạy.

"Tôn đại lực! Trước đừng quản cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa. Người đi ngăn trở ba người kia, đem cô nương cứu được."

Ngô Dịch quạt bay tôn đại lực, nó thiếu gia khâu Sở Thủy đều không có đứng dậy. Nhưng là khâu Sở Thủy nhìn thấy nữ tử áo trắng về sau, cặp kia mắt nhỏ lập tức dần hiện ra tham luyến uế sắc, lúc này cho tôn đại lực phát số chỉ lệnh.

Tôn đại lực thở hổn hển trừng mắt Ngô Dịch, thật muốn đi qua một chưởng vỗ chết Ngô Dịch, đem mắt đi mất mũi tìm trở về. Nhưng thiếu gia lên tiếng, tôn đại lực còn thật không dám không nghe theo, hướng về phía Ngô Dịch cả giận hừ một tiếng, quay người nện bước nhanh chân chạy ra hai mươi mét, ngăn tại một lão nhị ít trước mặt.

"Đều dừng lại cho ta. Cô nương kia là thiếu gia nhà ta, ba người các người ở đâu ra liền lăn về đi đâu."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: Xuất thủ cứu người

Tôn đại lực cái này một cuồng hống, kém chút không có làm hại Ngô Dịch đem nước trà phun ra ngoài.

Xuân a! Thật là ngu đến mức thực chất bên trong.

Ngô Dịch xem như minh bạch, cái gì gọi là cao lớn thô kệch đầu óc đơn giản. Người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra ba người kia không dễ chọc, nhưng con hàng này vậy mà giả mạo Lão sói vẫy đuôi, còn không biết sống chết đi cản lại ba người.

"Ai! Trời gây nghiệt có thể vì, tự gây nghiệt thì không thể sống a."

Ngô Dịch hít một tiếng, thu hồi ánh mắt tiếp tục uống nước trà.

Mà giờ khắc này có tôn đại lực cản đường, Bạch Y Thiếu Nữ cũng ngã ngã lắc lư chạy tới từ quán trước.

Ánh mắt của nàng nhìn lướt qua đã sớm đứng người lên hơn ba mươi người, về sau lại nhìn coi uống trà Ngô Dịch, sau cùng mới đem ánh mắt nhìn về phía khâu Sở Thủy.

Để cho người ta kỳ quái là, nàng này căn bản là không có dừng lại, khắp khênh tiếp tục hướng phía trước chạy.

Có lẽ, nơi đây người tuy nhiều, nhưng không có để cho nàng nhìn vào mắt. Cũng có thể là tính cách của nàng đã là như thế, bằng lãnh quật cường khinh thường đi cầu người.

Nhìn thấy Bạch Y Thiếu Nữ không có lưu lại ý tứ, khâu Sở Thủy bận rộn lo lắng vòng qua mấy bàn lớn, khoát tay cản lại nữ tử: "Cô nương! Không cần chạy. Ngồi xuống uống một ngụm trà đi, vừa vặn để ta nhìn người thương."

Nữ tử mày liễu bỗng nhiên nhú một cái, nhìn lên trước mắt cái này xấu để cho người ta giận sôi Nam tử, trong dạ dày đều một trận phiên giăng đảo hải.

Dù vậy, nữ tử vẫn là có thể chịu đựng. Nhất là cho nữ tử cảm tức, vẫn là khâu Sở Thủy vô si tới cực điểm, lại còn muốn nhìn thương thế của nàng.

"Cút ngay!" Nữ tử giận nói.

Khâu Sở Thủy cũng không tức giận, cười ha ha, đem Quạt giấy thu về lại nói: "Cô nương! Người gặp được ta khâu Sở Thủy, hôm nay một kiếp cũng liền An Nhiên vượt qua. Đến! Ca Ca nâng người ngồi xuống."

Khâu Sở Thủy đưa tay ra, đem cô gái mặc áo trắng này khí khẽ run rẩy. Huy quyền liền muốn đánh khâu Sở Thủy, nhưng nàng trúng độc lại liên tục chạy một ngày một đêm đầu còn có sức lực không đợi Quyền Đầu đánh vào khâu Sở Thủy trên ngực, thân thể của nàng nghiêng một cái trước ngã xuống.

Ngô Dịch nghiêng đầu phui một chút, vừa vặn nhìn thấy khâu Sở Thủy liếm môi mắt lộ ra tà quang dự định đỡ lên thiếu nữ, Ngô Dịch lập tức nhíu mày, vừa muốn đứng dậy lại bị một tiếng hét thảm dẫn đi ánh mắt, sau đó lại ngồi ở trên ghế tiếp tục uống nước trà.

Khâu Sở Thủy tay bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt cũng nhìn về phía ngã xuống đất tôn đại lực.

"Sao. . . Làm sao khiến cho "

Tôn đại lực trên mặt đất không ngừng cuộn cuộn lấy, kêu rên đồng thời không ngừng dùng hai tay nắm lấy mặt, cho dù là gương mặt kia đã máu thịt be bét, tôn đại lực vẫn là không có dừng tay.

Khâu Sở Thủy không biết tại tôn đại lực trên thân xảy ra chuyện gì, nhưng Ngô Dịch dư quang lại đem vừa mới một màn nhìn nhất thanh nhị sở.

"Thật là khủng khiếp Bạch Xà, vậy mà chỉ bằng vào một thanh nước biếc, liền để một cái Bát Tinh võ giả đầu đến không muốn sống."

Ngô Dịch gặp được một lão nhị ít lạnh nhạt đi đến tôn đại lực trước mặt, trên người lão giả Bạch Xà chỉ là đem trong miệng nước biếc phun đến tôn đại lực trên mặt, tôn đại lực cũng liền nổi điên giống như cuồng bắt tằm kia bị ăn mòn mặt.

"Sur phụ! Cái kia tiểu mỹ nhân ngất đi. Vừa vặn nơi đây còn có nhà tửu quán, không bằng chúng ta ngay ở chỗ này khoái hoạt một đêm như thế nào "

Một lão nhị ít chậm rãi bước đi tới tửu quán trước, bọn hắn đều không có đi xem chúng nhân, thủy chung mắt lộ ra uest sắc nhìn chăm chăm hôn mê nữ tử áo trắng.

"Trương Phàm! Đi qua đem cái kia Sứ Quỷ giết, tốt để bọn hắn chủ tứ hai người đi Hoàng Tuyền Lộ có cái bạn."

"Tuân mệnh!"

Lão giả ra lệnh, chỉ gấp sau lưng mặt tròn thiếu niên đi ra, thân hình thoát một cái trong nháy mắt đến khâu Sở Thủy trước người.

"Dừng. . . Dừng giết ta, cha ta là khâu Sơn Thành Thành Chủ, các người nếu là dám giết. . ."

"Đi Âm Tào Địa Phủ nói đông dài đi."

Khâu Sở Thủy còn không có nói hết lời, Trương Phàm Quyền Đầu đã đánh vào trên lồng ngực của hắn. Trục tiếp đem đánh bay gần hai mươi mét, ngã xuống tại đất liên tục phun ra ba ngụm máu tươi, đang sợ hãi cùng hối hận chỉ cắt đứt khí.

Mà giờ khắc này! Lão giả cũng đi tới nữ tử áo trắng bên người, nhẹ nhàng vỗ vỗ Bạch Xà đầu lĩnh, chỉ gấp đầu kia Bạch Xà như có linh tính, vậy mà từ trên người lão giả xuống tới,

Ngồi trên mặt đất nâng cao đầu rắn thỉnh thoảng nhỏ ra rút vào lưỡi rắn.

"Cố hạo! Thanh Tràng."

Lão giả vừa nói vừa ngồi xuống thân thể, nhìn nữ tử tím kia tái nhợt lại xinh đẹp khuôn mặt đẹp gò má, liếm môi một cái, ánh mắt tiếp tục hướng xuống ngấm lấy.

Cố hạo nghiêng người mắt thả hàn quang, theo thứ tự liếc một cái từ quán trước ba mươi mấy người, một giây sau bỗng nhiên chau mày.

Ánh mắt của hắn đứng tại Ngô Dịch trên thân. Cũng khó trách! Dưới mắt ba mươi mấy người sớm đã bị sợ vỡ mặt, từng cái sắc mặt tái nhợt hai chân đều run lên, duy chỉ có Ngô Dịch còn ngồi đằng hoàng tại trên ghế, thành thoi thành thoi uống trà.

"Không muốn chết, hết thầy rút ra khỏi ba trăm mét bên ngoài. Trễ bên trên một số, chớ có trách chúng ta Độc Tông người tâm ngoan thủ lạt."

"Độc Tông của ta má ơi! Mau trốn a."

"Độc Tông khoảng cách nơi đây chừng tám ngàn dặm, bọn hắn. . . Bọn hắn chạy thế nào đến Thiên Nguyên Tông địa giới "

"Còn muốn cái này làm gì Độc Tông người đều là giết người không chớp mắt chủ, mau đào mạng đi."

...

Cố hạo vừa báo ra tông môn, hơn ba mươi người hồn đều bị dọa bay. Lộn nhào chạy trốn, không có một điểm võ giả dáng vẻ.

"Ừm người còn dám uống trà muốn chết phải không "

Ngô Dịch không có chạy trốn chết, mà là vẻ mặt nghiêm túc buông xuống bát trà. Về sau cũng không rõ ràng Ngô Dịch đang suy nghĩ cái gì, trong mắt không ngừng thoáng hiện vẻ giãy dụa.

Nhưng sau cùng Ngô Dịch lại thờ dài một hơi, trong mắt giãy dụa cũng đã biến mất, cầm lấy Hỏa Phượng kiếm đứng người lên hướng phía Bạch Mã đi đi.

Chuông ngựa ngay tại mười mét bên ngoài, Điểm Tiểu Nhị sớm đã bị sợ choáng váng, co quắp ngồi dưới đất dựa vào Mộc Can, gương mặt mòng bức tượng.

"Người còn ngốc không kéo mấy tại cái này ngồi làm gì ba cái kia súc sinh nếu là tức giận, cái mạng nhỏ của người liền không có."

Ngô Dịch giải khai Bạch Mã dây cương, nhắc chân cho Điểm Tiểu Nhị nhất cước.

Một cước này thật đúng là đem Điểm Tiểu Nhị đá tỉnh, đứng dậy vắt chân lên cổ quay đầu liền chạy.

"Uy! Vừa mới gọi ba người chúng ta cái gì "

Cố hạo khoảng cách Ngô Dịch gần nhất, tự nhiên nghe được Ngô Dịch mắng ba người bọn hắn là súc sinh.

Ngô Dịch quay người cười ha ha, dắt ngựa vừa đi vừa nói: "Ta nhưng không hề nói gì a. Các người tiếp tục, ta lúc này đi."

Cố hạo bỗng nhiên chau mày, nhưng nhìn thấy Ngô Dịch thân nhiên tự nhiên đi tới, cố hạo cho Trương Phàm đưa một ánh mắt, ra hiệu thuận tay đem Ngô Dịch giết.

Nhưng không đợi Trương Phàm động thủ, lão giả răng rắc một tiếng xé mở nữ tử áo trắng, trắng nõn cái cổ, phản hồng Cái yểm Hách Nhiên hiện ra.

Ngô Dịch đã đi đi qua, nhưng nghe thấy xé quần áo âm thanh về sau, trong mắt của hắn lại thoáng hiện ra vẻ giãy dụa, cuối cùng cắn răng một cái, thân thể một qua trong giây lát rút ra Hỏa Phượng kiếm, đối lão giả Hách Nhiên chém xuống.

Ngô Dịch cũng không muốn trêu chọc đám người này, mà lại nữ tử áo trắng băng lãnh cùng trước đó xem bọn hắn khinh thường, cũng làm cho Ngô Dịch rất là phản cảm. Nhưng nữ tử y phục bị xé rách âm thanh, lại khơi dậy trong lòng của hắn thiện niệm Hiệp Nghĩa chi khí, cuối cùng Ngô Dịch vẫn là lựa chọn xuất thủ.

Đương nhiên, Ngô Dịch cũng không có đem Trương Phàm cùng cố hạo hai người thiếu niên để vào mắt. Chân chính để Ngô Dịch kiêng kỵ vẫn là hai người sư phụ, cho nên Ngô Dịch quyết định trước giết chết cái này Lão Sắc Quý.

Nhưng Ngô Dịch còn đánh giá thấp lão giả thực lực, ngay tại Ngô Dịch đem Hỏa Phượng kiếm chém xuống trong nháy mắt, lão giả kia đột nhiên Tiêu Thất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa đã thối lui ra khỏi ba mươi mét bên ngoài.

"Giết hắn cho ta!" Lão giả hướng về phía hai cái đồ đệ gầm thét nói.

Trương Phàm mắt hồ trợn lên, huy quyền thẳng đến Ngô Dịch đầu đánh đi. Mà cố hạo cũng hồi thần lại, thân hình thoát một cái đến Ngô Dịch trước người, huy chưởng trực kích Ngô Dịch ở ngực.

Hai người này tu vi cũng không thấp, một cái là Bát Tinh võ giả, cổ hạo cũng là Thất Tinh võ giả. Nhưng là tại Ngô Định trước mặt, hai người vẫn là yếu không chịu nổi một kích.

Chỉ gặp Ngô Định chân phải vừa mới phóng ra, lập tức trong không khí lưu lại bóng trắng. Cái này đạo bạch ảnh nhanh chóng tại Trương Phàm cùng cổ hạo bên cạnh mà qua, sau đó đến nữ tử áo trắng bên người, thời gian một cái nháy mắt bay lên vũng vàng rơi vào trên lưng ngựa.

Ngay tại Ngô Định ôm nữ tử cười lên ngựa lúc, Trương Phàm cùng cổ hạo đầu cũng lăn rơi xuống. Khi ba mươi mét bên ngoài lão giả kịp phản ứng, Bạch Mã đã xông ra mười mét.

"Oát con! Ngươi dám giết ta ái đồ ta Lữ Hồng Phi muốn ngươi sống không bằng chết."

Trong nháy mắt ái đồ song song mất mạng, đã tức nổ tung Lữ Hồng Phi tim phổi. Chỉ nghe một tiếng huyết sáo vang lên, trên đất đầu kia dài hai mét Bạch Xà cấp tốc mà động, thẳng đến Bạch Mã đuổi đi.

"Lão Sắc Quỷ! Đây chính là ngươi tự tìm."

Ngô Định tay phải cầm kiếm ôm nữ tử eo, quay người tay trái sử xuất mười thành lực đạo, không đợi Bạch Xà phun ra nọc độc, ra sức đối Bạch Xà quạt đi.

Thoáng chốc! Chỉ gặp Bạch Xà đang không mà lên, hung hăng ném xuống đất.

"Ta rần!"

Lữ Hồng Phi vội vàng vọt tới, nhưng là bất kể hắn làm sao sờ Bạch Xà, Bạch Xà đều một điểm phản ứng cũng không có.

"Lão Từ muốn làm thịt ngươi!"

Gầm thét vang vọng bầu trời đêm, lại nhìn Lữ Hồng Phi thẳng đến chuồng ngựa vọt lên đi. Sau đó trực tiếp vọt lên cười tại một con ngựa ô trên lưng, hai chân ra sức một đập ngựa bụng, cái kia thốt hắc mã kêu rên gào thét một tiếng, kéo đứt dây cương thẳng đến Ngô Định đuổi đi.

"Hữu kinh vô hiểm cứu nàng này, hệ thống lại phần thưởng 300 bạo ngược đáng. Kiếm lời!"

Ngô Định mừng thầm trong lòng, cũng phát giác lão giả đuổi theo, không dám có chút thư giãn, thẳng đến Thiên Nguyên Tông phương hướng bỏ chạy.

Không phải Ngô Định không muốn đi chiến, vừa mới chém ra một kiếm không có thể gây tổn thương cho đến lão giả một tơ một hào, Ngô Định tâm lý liền đã có tính toán, biết cùng lão giả cùng chết tuyệt khó sống sót. Dưới mắt chỉ có thể trốn, tranh thủ đem lão giả bỏ lại đằng sau.

Nhưng lão giả tựa như là lên con diên, căn bản không quản dưới thân Hắc Mã chết sống, không ngừng dùng hai chân găm lấy ngựa bụng, Hắc Mã bị đau chạy Tốc Độ càng nhanh, khoảng cách Ngô Định ở giữa khoảng cách từ lúc đầu năm mươi mét kéo vào đến ba mươi mét trái phải.

"Hắn mẹ cái bấp đùi! Ngươi truy thật đúng là ra sức a."

Ngô Định quay đầu mắng một tiếng, tức giận đến Lữ Hồng Phi đại hồng đại khiêu, lần nữa dùng sức găm lấy ngựa bụng, lại cùng Ngô Định khoảng cách rút ngắn đến hai mươi mét trái phải.

Có lẽ là trên lưng ngựa rất xóc nảy, cũng có thể là Lữ Hồng Phi tiếng rống đánh thức nữ tử, khi Ngô Định ôm nàng chạy trốn hai dặm lộ trình, thiếu nữ cũng chậm rãi mở mắt ra.

Nhưng nàng này vừa mới thanh tỉnh, cũng không biết nàng phát ngọn gió nào, nghiêng người ba một chút cho Ngô Định một bạt tai.

"Ngươi phế vật này dám đụng ta "

Ai u nằm rảnh! Ngô Định lửa đang một chút vọt tới. Minh hảo tâm cứu nàng, này nương môn không lĩnh tình còn chưa tỉnh, còn cho mình một bạt tai.

"Đàn bà thú! Ngươi tìm làm a "

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Ngã xuống sườn núi

Ngô Dịch thật có cổ xúc động, đem cái này đàn bà ném ngựa được rồi.

Nhưng bây giờ coi như thế làm, phía sau Lão Sắc Quỷ Lữ Hồng Phi cũng đối với nàng không có hứng thú, khẳng định sẽ còn liều mạng truy hấn Ngô Dịch.

"Ta hảo tâm cứu ngươi, ngươi đừng không biết điều. Nếu để cho đằng sau cái kia Lão Sắc Quỷ đuổi kịp, ngươi ta đều phải mất mạng, cho nên ngươi tốt nhất cho Lão Tử yên tĩnh một hồi."

"Hừ! Ta cầu ngươi cứu chỉ là một cái Thập Tinh võ giả, còn vọng tưởng đem ta từ Lữ Hồng Phi trong tay cứu đi không biết lượng sức. Đem tay thói của ngươi lấy ra, chính ta có thể cầm lấy dây cương."

Lời nói này lọt vào tai, Ngô Dịch đều sắp bị nữ tử tức học máu.

Nhưng đằng sau đuổi sát không buông Lữ Hồng Phi càng là tức giận, cắn răng nghiêng lợi hô nói: "Một đôi câu nam nữ, sắp chết đến nơi còn liếc mắt đưa tình. Đợi ta đuổi kịp các ngươi, ta không phải sống gọi da các của các ngươi."

Ngô Dịch lửa lớn hơn, con mẹ nó, hai người bọn họ là đang liếc mắt đưa tình a ai liếc mắt đưa tình bặt tai

"Lão Sắc Quỷ, có bản lĩnh ngươi liền liều mạng truy. Thiên Nguyên Tông cũng là chính phái Đại Tông, ta nhìn ngươi đuổi tới Thiên Nguyên Tông làm thế nào." Ngô Dịch quay đầu cười lạnh nói.

Lời này để nữ tử áo trắng hai con ngươi hơi lóe lên, thế nhưng là khi nàng quay đầu nhìn thoáng qua Lữ Hồng Phi, tình quang trong mắt lại mờ đi.

"Phía trước ba trăm mét chỗ có cái chỗ đường rẽ, bên trái tiểu lộ có thể mau chóng đến Thiên Nguyên Tông."

"Chuyện này là thật "

"Thật!"

Tin tức này đối Ngô Dịch tới nói không một là thiên đại tin vui, khi Bạch Mã phi nhanh qua hơn hai trăm mét, Ngô Dịch vẫn thật là gặp được một đầu quanh co khúc khuỷu tiểu lộ.

"Lão Sắc Quỷ! Tới tới tới, ngươi tiếp tục đuổi, một chết ngươi."

Ngô Dịch nghiêng đầu đối Lữ Hồng Phi âm lãnh cười một tiếng, đến chỗ đường rẽ hung hăng dùng tay phải túm một chút dây cương, dưới thân Bạch Mã thân hình nhanh quay ngược trở lại, thuận tiểu lộ tiếp tục phi nhanh.

Lữ Hồng Phi không có ý định buông tha Ngô Dịch hai người, nhìn thấy Ngô Dịch bọn hắn người cỡi ngựa tiểu lộ, liều mạng tiếp tục theo đuổi không bỏ.

Cái này vừa chạy lại qua nửa canh giờ, Ngô Dịch tâm chẳng những không có buông ra, ngược lại nhìn trụi lủi hoang dã, tâm còn nâng lên cổ họng.

"Uy! Đây là thông hướng Thiên Nguyên Tông gần đường a làm sao ngay cả cái bóng người đều không gặp được "

"Đây là tiểu lộ, có rất ít người biết nói."

Nữ tử ngữ khí rất là băng lãnh, liền cùng không đánh khối lửa trần gian.

Ngô Dịch tâm lý càng ngày càng không chắc, cũng không biết vì cái gì, tâm lý thời gian dần trôi qua có chút hốt hoảng, tốt giống chuyện gì đó không hay sắp sắp xảy ra.

"Làm sao tâm lý càng ngày càng bối rối mẹ nó! Cái này đàn bà không sẽ cùng bọn hắn là cùng một bọn a "

Ngô Dịch nghĩ đến chỗ này, lập tức lại cảm thấy khả năng không lớn. Nhưng chung quanh càng ngày càng khoáng đạt, ngay cả cái bóng người đều không gặp được, Ngô Dịch tâm lý càng thêm không ổn.

"Không được! Vẫn là muốn đề phòng nàng. Nàng nếu là dám đùa tiểu động tác, ta liền Nhất Chương đánh cho tàn phế nàng, sau đó dùng nàng làm con tin."

Ngô Dịch vừa nghĩ một bên đem cánh tay phải dùng tới kinh, dùng sức ghìm nữ tử bụng dưới, để nữ tử thân thể hướng trong ngực hắn dán thiếp, để tránh nữ tử ra về về sau đào tẩu.

Nhưng ngay lúc này, Bạch Mã đột nhiên giống như là chấn kinh gào lên, lập tức bốn cái móng dùng sức đạp, tron vện trượt ra xa hơn bảy mét, Bạch Mã mới dừng lại thân thể.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, Ngô Dịch cũng không có thấy rõ chuyện gì xảy ra, lập tức bị lực quán tính bỏ trí, ôm thiếu nữ từ đầu ngựa trên không bay

ra ngoài.

Bất quá, Ngô Định nhưng không có buông ra trong ngực nữ tử áo trắng, hai người bay lên cao hơn mười mét, khi Ngô Định hướng phía dưới nhìn lướt qua kém chút đều không bị tức chết.

"Kiền Nhi Nương! Đây đến hạ là vách núi."

Ngô Định chữi ầm lên, Thân Thể càng tiếp tục hạ xuống.

Kỳ quái là, tại trong ngực hắc Bạch Y Thiếu Nữ lại không hề tức giận, ngược lại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn chăm chăm Ngô Định.

Khi hai người rơi xuống chừng trăm trượng về sau, thiếu nữ khỏe miệng hơi vênh lên, Tiểu Mỹ trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên một vòng nói không rõ mỉm cười, ngược lại là cho người ta một loại cực đẹp mê người cảm giác.

Nhưng Ngô Định nhưng không có đi chú ý,

Hắn nhìn chăm chăm vào phía trên, khi thấy một điểm đen cấp tốc rút xuống, Ngô Định đều mộng bức.

Nằm rãnh! Lão Tử đều rơi xuống vực, con mẹ nó ngươi còn truy

Ngô Định thật là bó tay rồi.

Cũng may đây vực hạ là đầu trăm trượng rộng sông, hà thủy lao nhanh cuộn cuộn lấy, khi hai người lại hạ xuống trăm trượng, vào trong sông liền Hưởng Đông dừng mãnh lao tới.

Cũng không biết hai người bị xông ra bao xa, mặt trời lên cao lúc, ghé vào trên một tảng đá xanh lớn Ngô Định giật giật ngón tay.

Khôi phục một chút Ý Thức, Ngô Định vừa giật giật thân thể, liền đau nhe răng nhếch miệng.

"Của ta thân nương! Sẽ không ở trong sông đụng vào hòn đá a làm sao cảm giác toàn thân cao thấp xương cốt cũng phải nát "

Chậm một hồi lâu, Ngô Định mới dễ chịu một chút. Từ từ ngồi dậy, khi thấy Hỏa Phượng kiếm còn trong tay gắt gao nắm chặt, Ngô Định thở phào một cái, về sau mới xoa xoa mồ hôi trên mặt châu, hướng về chung quanh quan sát.

"Đây là địa phương nào "

Nơi này, Ngô Định hoàn toàn xa lạ. Hiện tại đừng nói chạy tới Thiên Nguyên Tông, có thể hay không tìm tới một đầu rồi núi đường cũng thành vấn đề.

"Ngô Định a Ngô Định, ngươi thật là ngu quá mức. Không có việc gì phát cái gì thiện tâm lần này tốt, đi ra ngoài cũng không biết năm nào tháng nào, coi như có thể đi ra Quần Sơn, đoán chừng Thiên Nguyên Tông Tông Chủ đều tiến quan tài."

Ngô Định ảo não thẳng dậm chân, thật hối hận cứu được nữ tử áo trắng kia.

Nhưng lại tại hắc hướng về bên trái nhìn quanh thời điểm, bên bờ một người đột nhiên hiện lên ở trong mắt của hắn.

"Ai nha!"

Ngô Định gào lớn một tiếng, nện bước nhanh chân đi đến bên cạnh người kia. Lần nữa nhìn thấy cái này Trương Thương trắng lại không mất xinh đẹp khuôn mặt đẹp, Ngô Định thật nghĩ ngồi xổm người xuống phiền nàng mấy cái tát.

Nhưng Ngô Định vẫn là nhìn được, cả giận hừ một tiếng liền muốn rời khỏi nơi đây. Nhưng lại tại hắn xoay người một sát na, nữ tử đuôi lông mày giật giật.

"Còn. . . Còn chưa có chết đâu "

Ngô Định cau mày lại về chính ngay gần thân thể, nhìn coi nữ tử chân trái, lại nhìn một chút tằm kia tái nhợt không có chút huyết sắc nào mặt, Ngô Định nhượng mắt châu lại là giậm chân một cái.

"Mẹ! Ta Ngô Định đời trước khẳng định là thiếu người không ít tiền, đời này người chuyên đến tai họa ta."

Ngô Định đem Hỏa Phượng kiếm giấu tại nách dưới, ngồi xổm người xuống cõng lên nữ tử áo trắng, lại hướng về nhìn chung quanh một chút, thuận bờ sông tiếp tục hướng đông đi đi.

"Trời đều sắp đen, dạng này đi xuống đi cũng không được cái biện pháp. Vẫn là tại nơi này nhóm lửa nghỉ ngơi một đêm đi, thừa cơ đem y phục hong khô lại tìm ăn chút gì."

Không ngừng nghỉ đi ba mươi dặm đường, lúc này trời cũng đen lại.

Ngô Định đem Bạch Y Thiếu Nữ đặt ở bên trái chân núi, để nó dựa vào một căn thô thụ ngồi xuống, hần cảm Hòa Phượng kiếm cũng bắt đầu bận bịu hồ.

Đón cây nhánh nhóm lửa, thừa dịp sấy khô hong quần áo thời điểm, Ngô Định hần lại xuống sông bắt một con cá, trở về ba chân bốn cẳng thanh sửa lại một chút nội tạng, chen vào Mộc Côn bắt đầu nướng.

"Đau! Đau quá."

"Ủm cá đều đã chết, không biết đau."

Ngô Định trả lời một câu, một giây sau bỗng nhiên cảm thấy không thích hợp, đột nhiên quay người nhìn về phía nữ tử áo trắng.

"Người đang nói chuyện "

Ngô Định nhanh chân đi đến bên cạnh cô gái, ngồi xổm người xuống đẩy nữ tử bả vai, nhưng nàng có lẽ là đau choáng, ngay cả nửa điểm phản ứng đều không có.

Bất quá, Ngô Định lại phát hiện nữ tử dùng hai tay bóp lấy chân trái, cũng minh bạch tám thành là chân thương nghiêm trọng.

"Ai! Cứu người cứu đến cùng, đưa phật đưa đến tây, ta vẫn là xem một chút đi."

Ngô Định xê dịch thân thể, đẩy ra nữ tử hai tay, nhìn thấy vết thương sinh mủ còn giữ dấu răng, Ngô Định thần sắc lập tức trở nên nghiêm túc rất nhiều.

"Cái này dấu răng hẳn là đầu kia Bạch Xà lưu lại, mà lại da thịt đã sinh mủ, việc cấp bách hẳn là đem độc răn gạt ra."

Ngô Định tay phải bóp lấy vết thương hai bên, liền muốn lấy tay đem nọc độc gạt ra.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

Ngô Định lấy tay chen lần ba lần, đau nữ tử cái trán đều toát ra mồ hôi, cũng vền vẹn gạt ra ba giọt máu đen mà thôi.

"Không được! Tiếp tục nữa, nọc độc không có gạt ra, nàng đều sẽ sống sống đau chết." Ngô Định thu tay về, cau mày nhìn coi nữ tử, lại nhìn một chút nữ tử vết thương, hít một tiếng: "Đàn bà thú, ta cũng không phải có chủ tâm muốn xé người quần, người sau khi tỉnh lại cũng đừng cùng ta trêu chọc."

Răng rắc một tiếng, Ngô Định lấy tay xé mở nữ tử quần.

"A! Còn thật trắng nha."

Ngô Định liếc một cái nữ tử Đại Bạch Thối, sau đó liền đem ánh mắt nhìn về phía sinh mủ vết thương, quyết định chắc chắn đem miệng xẹt tới.

Bận rộn một hồi lâu, Ngô Định mới dùng miệng đem nọc độc đều hút đi ra. Về sau Ngô Định lại đem góc áo kéo xuống một đầu, tại nữ tử miệng vết thương quần mấy nói, đứng dậy thẳng đến bờ sông dùng hà thủy thấu lấy miệng.

Ước chừng đi qua mười phút đồng hồ, Ngô Định chùi khoé miệng nước đi trở về, nhìn nữ tử còn hôn mê từ từ nhắm hai mắt, Ngô Định trợn trắng mắt, ngồi xổm ở bên cạnh đồng lửa đem nướng chín cá hái xuống, vui vẻ ăn lên cá lớn đầu.

"Ăn ngon a "

"Vẫn được! Chỉ là có chút tanh."

Dừng lời nói, Ngô Định giờ mới hiểu được không thích hợp. Quay người nhìn thức tỉnh nữ tử áo trắng, khẽ hừ một tiếng lại ăn lên cá.

"Phế phẩm đúng vậy phế phẩm."

Nữ tử bĩu môi giễu cợt một câu, nhưng khi nàng nhìn thấy chân trái quần bị kéo xuống hơn phân nửa đoạn, trắng bóng đùi không có chút nào che đậy lộ ra, nữ tử bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Định.

"Người cái súc sinh, người dám xé ta quần người. . . Người đối ta làm cái gì "

Ngô Định thân thể cứng đờ, con mẹ nó, này nương môn lại bắt đầu khóc lóc om sòm.

"Nhìn xem người đùi trắng hay không. Bởi vì Thái Bạch, vừa xung động liền hôn mấy cái."

Ngô Định tâm lý vốn là có khí, rõ ràng hẳn là vì Hút Ma Túy, nhưng cái này tiểu nương môn cùng Người mù giống như.

"Người tên súc sinh này, ta muốn làm thịt người."

Nữ tử chống liền muốn đứng người lên, nhưng nàng đầu còn có sức lực, thân thể vừa nâng lên nửa tắc, phù phù một chút lại ngồi xuống.

"Còn muốn làm thịt ta người bây giờ giống trong tay của ta cá, chờ ta ăn nó đi, liền giờ đến phiên ăn người."

Ngô Dịch quay đầu mắt lộ ra uế sắc, cố ý hù dọa lấy thiếu nữ.

"Người. . ."

Nữ tử bị tức run rẩy, nhưng ngay lúc này, gằm lên giận dữ vang vọng bầu trời đêm.

"Lão Tử có thể tính tìm tới các người. Oắt con, người còn có tâm tình nướng cá ăn "

Theo âm thanh nhìn lại, Ngô Dịch trong tay cá xạch một tiếng rơi trên mặt đất.

"Mồ Mồ, hán thế nào cũng không chết "

Ngô Dịch vội vàng cầm lên bên cạnh Hóa Phượng kiếm, quay người lại đem nữ tử gánh tại trên thân, bốn phía nhìn coi, mãnh liệt đủ kinh xông vào sơn lâm.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Hồ hạ nam nữ

Sơn lâm cũng không phải là quá rậm rạp, nhờ ánh trăng miễn cưỡng có thể thấy rõ phía trước hơn hai thước, Ngô Dịch công nữ tử chỉ lo chạy, đầu còn có thời gian đi phân phương hướng tìm đường

"Oắt con, giết ta ái đồ cùng Bạch Xà, coi như người chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng phải tự tay giết người."

"Cậu nam nữ, ta xem các người có thể chạy đi đâu mơ tưởng đào thoát lòng bàn tay của ta."

. . .

Nghĩ nghĩ lại, còn có thể nghe thấy Lữ Hồng Phi tiếng gầm gừ. Tuy nhiên âm thanh càng ngày càng nhỏ, Ngô Dịch nổi lòng lo lắng cũng dần dần dễ xuống.

"Người thẳng ngu này, người biết cái này sơn lâm tên gọi là gì a "

Ngô Dịch đang chạy lấy, trên lưng nữ tử đột nhiên mở miệng.

"Im miệng! Tâm của người đều là đen, Tiểu Gia không muốn nghe người N đi."

"Hừ! Ngọn núi này tên là 'Âm Minh núi', càng hướng bên trong chạy cảnh lá càng tươi tốt. Người nếu là lại chạy nửa canh giờ, coi như giữa ban ngày cũng không thấy được ánh nắng. Lại nghĩ ra được, muốn so với lên trời còn khó hơn."

Nữ tử cũng không có nghe Ngô Dịch, tiếp tục mở miệng nói lấy.

"Đàn bà thú, nhìn người nhiều lắm là cũng liền mười bốn mười lăm tuổi, làm sao tâm địa gian xảo nhiều như vậy đầu hiện tại coi như người nói toạc ngày, Tiểu Gia cũng sẽ không lại tin chuyện ma quỷ của người."

"Vậy người buông ta xuống, chính người hướng bên trong chạy đi."

"Thả người không có cửa đâu. Ta hảo tâm cứu người, người lại hại ta ngã xuống sườn núi. Chờ một lát an toàn, xem ta như thế nào thu thập người." Ngô Dịch ước lượng trên lưng nữ tử, tiếp tục trái lắc phải lắc chạy về phía trước.

Nhưng làm Ngô Định chạy một khắc đồng hồ trái phải, Ngô Định bỗng nhiên dừng bước, hướng về chung quanh nhìn coi, không dám tiếp tục mạo muội tiến lên.

"Uy! Chết không có người. . . Người vừa mới nói lời là thật "

"Hừ! Lúc đầu còn có thể trông thấy hơn hai thước phạm vi. Nhưng bây giờ ánh mắt đã không đủ mười centimet. Người ngược lại tiếp tục chạy a, ai đều chớ nghĩ sống."

Lời này để Ngô Định cái này khí a.

"Không có hần mẹ một câu bên trong nghe." Ngô Định tức giận nói, lại nguyên địa đi lòng vòng, nhìn thấy phía bên phải giống như là tạm biệt một số, quay người liền đi nhanh ba bước.

Bước thứ ba vừa dứt dưới, Ngô Định lập tức cảm giác dưới chân không còn, cũng nữ tử trong nháy mắt rơi xuống.

Nằm rãnh! Cái nào Quy Tôn Tử ở chỗ này đào một cái hố

"Người đứng lên cho ta, ép chết ta rồi."

"Thật có lỗi! Không phải cố ý. Không đúng! Ép người thế nào nói nhảm nữa, Lão Tử còn kỵ người đây."

Đáy hố truyền ra giận nói, nhưng Ngô Định vẫn là rất nhanh đứng lên. Thận trọng đi ra mấy bước, sờ lên bốn vách tường lại hướng lên nhìn coi.

"Còn tốt cái bẫy này không cao lắm, cũng người hần là có thể nhảy lên đi."

Ngô Định xấu hổ lại đi tới nữ tử bên người, vừa muốn đi nâng, hố bên trên lại truyền đến tiếng mắng chửi.

"Mẹ nhà hần! Rõ ràng trông thấy là chạy qua bên này, làm sao đuổi mấy trăm mét liền không có "

Lữ Hồng Phi âm thanh truyền tới, Ngô Định thân thể run lên bần bật. Ngồi xổm người xuống xoa huyết Thái Dương, nếu là có ánh sáng, có thể thấy được Ngô Định gương mặt khổ bức chí tình.

"Nghe thanh âm hần là khoảng cách chúng ta còn có cái ba bốn mươi mét, muốn mạng sống cũng đừng nói chuyện lớn tiếng."

Nữ tử cũng không nói lời nào, tuy nhiên lại khê hừ một tiếng.

Ngô Định cũng lười để ý đến nàng, cố ý hướng bờ hố nhích lại gần, dựng lên lỗ tai tiếp tục nghe bên ngoài động tĩnh.

Ngoài hố, lão giả Lữ Hồng Phi vừa đi vừa về quay trở ra. Nhắc tới cũng xảo, sau cùng vậy mà hướng Ngô Định nơi này đi tới.

"Không nên a rõ ràng hướng cái phương hướng này chạy, làm sao lại không có đâu "

Lữ Hồng Phi âm thanh càng ngày càng rõ ràng, liền ngay cả giẫm lên lá cây vì vì âm thanh đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Đáy hố nữ tử mới đầu còn ngẩng đầu, nhưng Lữ Hồng Phi hướng bên này càng đi càng gần, nữ tử cũng hai tay ôm lấy đầu gối, đầu buông xuống co lại thành một đoàn.

Ngô Định phía sau lưng đều toát ra mồ hôi lạnh, tay trái của hần nắm vô kiếm tay trái nắm lấy chuôi kiếm, ngẩng đầu nhìn chăm chăm phía trên, đã làm tốt chỉ cần Lữ Hồng Phi vừa lộ đầu, liền đối nó chém ra một kiếm.

May mắn chính là, Lữ Hồng Phi tại bờ hố năm mét bên ngoài dừng bước,

Cau mày khom người hướng mặt trước liếc nhìn, nhất sau đó xoay người lại đi trở lại đi.

"Hô. . .!"

Ngô Định mọc ra một ngụm trọc khí, dựa vào hố vách tường chậm rãi ngồi trên mặt đất.

Lại qua một hai phút, Lữ Hồng Phi tiếng bước chân đột nhiên biến mất. Ngô Định dựng thẳng lỗ tai vừa cẩn thận nghe ngóng, sau cùng lấy tay nện đánh một cái Não Môn.

"Hần. . . Hần đi đến sao" nữ tử ngẩng đầu lên, thấp giọng hỏi Ngô Định.

"Đi cái rắm! Chạy thời gian dài như vậy, ta đều mệt mỏi gần chết, hần nhiều cái cái rắm a tám thành một xương cốt đều nhanh tan thành từng mảnh. Ta đoán chừng, hần cho rằng chúng ta liền tại phụ cận, cho nên nguyên địa cũng muốn nghỉ ngơi một trận tiếp tục tìm."

Ngô Định nói nhỏ, tức giận đáp trả.

Đẩy hổ, lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Nhưng đi qua nửa canh giờ, nữ tử áo trắng tựa như trên thân lớn con rắn, không ngừng giãy dụa.

"Ngươi làm gì không muốn sống nữa "

Ngô Dịch dùng võ kiểm thọc nữ tử, nhưng nữ tử áo trắng vẫn không có an tĩnh lại.

"Ngươi. . . Ngươi đào mệnh đi, không cần phải để ý đến ta."

"Trón coi ta ngốc a ta chỉ cần ra hổ, không dùng được một khắc đồng hồ liền có thể bị hấn làm thịt."

"Cái kia. . . Vậy ngươi xoay người sang chỗ khác, lại. . . Lại nhắm mắt lại." Nữ tử âm thanh càng ngày càng nhỏ, đầu rũ thấp hơn.

Ngô Dịch hơi sững sờ, lập tức lại tới lửa.

"Đừng được một tác lại muốn tiến một thước a, nếu không phải xem ở ngươi là thân nữ nhi, ta đã sớm một kiếm làm thịt ngươi, há có thể nhiều lần cứu ngươi "

"Ta. . . Ta quá mót, muốn. . . Muốn thuận tiện."

Nữ tử âm thanh càng nhỏ hơn, nhưng vẫn là bị Ngô Dịch nghe rất rõ ràng.

"Ai u đầu đen rau muống, ngươi. . . Ai nha! Để cho ta nói ngươi cái gì tốt lúc ấy tại trong sông ngươi thế nào không. . . , được rồi! Cùng ngươi cái này điên đàn bà nói không rõ, cái kia. . . Lớn hay là nhỏ a "

Nữ tử không có âm thanh.

"Được được được! Ta là ngược lại tám đời nắm móc."

Ngô Dịch nhẹ nhàng đứng lên, dán hổ công qua thân.

Đi qua hai ba phút, Ngô Dịch quay đầu nhìn coi, mơ hồ nhìn thấy nữ tử còn ngồi xổm, Nảo Môn lập tức nổi lên một hắc tuyến.

"Ngươi thế nào vẫn chưa xong sự tình a "

"Ta. . . Ta khẩn trương."

Một câu, Ngô Dịch đều muốn dùng đầu đụng hổ vách tường.

Thời gian cực nhanh, lại qua hai ba phút, nữ tử thấp giọng ho khan một tiếng, xê dịch vị trí ngồi xuống.

Ngô Dịch trợn trắng mắt, tâm lý suy nghĩ nàng hẳn là xong việc, cái này mới cho mình một cái tín hiệu.

Quay người ngồi xuống, Ngô Dịch trùng trùng ôm đầu gối nữ tử, thấp giọng hỏi nói: "Ngươi. . . Ngươi tên gì "

"Trình Tuyết!"

"Trình Tuyết Chân Tục." Ngô Dịch nhếch miệng cố ý chọc giận lấy Trình Tuyết, khi phát hiện Trình Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, Ngô Dịch ho nhẹ một chút, lại nói: "Phía ngoài Lão Sắc Quý lai lịch gì "

"Độc Tông Thập trưởng lão." Trình Tuyết cắn răng nghiêng lợi nói ra mấy chữ, lại nói: "Nếu như ta có thể còn sống, ta nhất định lột da hắn, rút hắn gân."

"Ngươi. . . Ngươi nhưng đánh ở đi! Ngươi không bị hấn tai họa coi như vạn hạnh. Đúng rồi! Tu vi của hắn không yếu, nếu là ta không có đoán sai, hắn hẳn là một cái Vũ Sư a "

"Tam Tinh Vũ Sư." Trình Tuyết nhẹ giọng mở miệng.

Ngô Dịch cau mày, mà trên mặt nhưng không có quá mức kinh ngạc. Cái kia Lữ Hồng Phi có thể né tránh hắn 'Trảm Kiếm Thức ', Ngô Dịch liền đoán được Lữ Hồng Phi tu vi không tầm thường.

"Dọc theo con đường này, ngươi mở miệng một tiếng phé phẩm gọi ta, chắc hẳn ngươi cũng là Vũ Sư đi "

"Hừ! Ta chính là Ngũ Tinh Vũ Sư, trong mắt ta, ngươi không phải phé phẩm là cái gì "

Trình Tuyết lời nói rất giận người, nhưng Ngô Dịch lại trên dưới đánh giá Trình Tuyết vài lần, trên mặt ngược lại là dần hiện ra mấy phần kinh ngạc, hiển nhiên không có nghĩ đến cái này cùng mình tuổi tác không sai biệt lắm nữ tử, tu vi vậy mà cao có chút không hợp thói thường.

"Người cũng đừng thật ngông cuồng, Ngũ Tinh Vũ Sư có thể sao thế còn không phải khập khễnh chạy trốn một ngày một đêm nếu không phải ta xuất thủ cứu giúp, người lúc này đã sớm quần áo không chỉnh tề, khóc cất cổ."

Ngô Dịch cũng không có nuông chiều nàng, nói xong vênh tai nghe ngóng, phát hiện bên ngoài không có động tĩnh về sau, liền đem Hòa Phượng kiếm đặt ở bên người, khoan chân ngồi xuống hai tay thả ở đan điền trước, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Người đây là ý gì còn có tâm tình Tọa Thiền luyện công đâu Lữ Hồng Phi đột nhiên xuất hiện ở bờ hồ làm sao bây giờ người ta đều sẽ chết ở đây."

"Đừng a đi! Ta không luyện công khó ngồi chờ chết a ta nhưng nói cho người, ta hiện tại nổi giận trong bụng. Nếu không phải cứu người, ta đã sớm đến Thiên Nguyên Tông, hiện tại cũng không trở thành nghe mùi nước tiểu khai."

"Người. . ."

Trình Tuyết là vừa thẹn vừa thẹn thùng, tức giận đến nàng hừ một tiếng, dựa vào hồ vách tường lạnh lùng nhìn Ngô Dịch.

Bất quá, cái này Trình Tuyết cũng thật là đủ quái. Theo nàng xem thấy Ngô Dịch càng lâu, trong mắt lãnh mang cũng càng ngày càng ít. Một lúc lâu sau, Trình Tuyết hơi nhếch khóe môi lên vênh lên, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì, trên mặt toát ra một vòng ửng đỏ cười.

Đối với Trình Tuyết biến hóa, Ngô Dịch cũng không hiểu biết. Giờ phút này Ngô Dịch đã tiến nhập quên tình trạng của ta, điều động lấy trong đan điền Nguyên Khí tuần hành Kỳ Kinh Bát Mạch.

Lúc này Ngô Dịch còn luyện công, nhưng cũng không phải là giống Trình Tuyết nghĩ như vậy. Ngô Dịch tâm lý thế nhưng là rất rõ ràng, tối nay có thể hay không vượt qua một kiếp này, mâu chốt ngay tại ở hán có thể hay không tận sát trở thành Vũ Sư. Cho dù là hán thành Nhất Tinh Vũ Sư, Ngô Dịch đều có lòng tin từ Lữ Hồng Phi trong tay đào thoát.

Thời gian thấm thoát, nửa đêm giờ Tý đã lặng yên mà qua. Giờ Dần vừa đến, Ngô Dịch hai mắt bỗng nhiên kiếm mở, hai đạo tinh mang lập tức tán phát ra.

"Thật là khủng khiếp Tuyết Phẩm Căn Cốt tư chất."

Ngô Dịch chậm rãi siết chặt Quyền Đầu, lập tức cảm thấy trên nắm tay lực đạo có biến hóa, muốn so trước đó lớn gấp ba không thôi.

Buông lỏng ra Song Quyền, Ngô Dịch phui một chút Trình Tuyết.

Trình Tuyết dựa vào hồ vách tường cuộn mình thành một đoàn, tuy nói gấp đóng chặt lại mắt, tuy nhiên lại bị đông cứng run lấy bầy.

"Này nương môn y phục một mực là ẩm ướt. Hừ! Chết công người được rồi."

Ngô Dịch quệt miệng thu hồi ánh mắt, nhưng một giây sau vừa nhìn về phía Trình Tuyết, thờ dài bỏ đi Ngoại Y, nhẹ nhàng đứng dậy cho Trình Tuyết trù lên trên thân.

Về ngồi vào tại chỗ, Ngô Dịch Nhãn Châu đi lòng vòng, về sau mở ra tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Nhất Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quý Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hòa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 6188

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"A không đúng, bạo ngược giá trị làm sao nhiều như vậy nếu là ta nhớ không lầm, hán là 114 4 điểm a về sau tại tửu quán trước giết 2 người một con rắn, lẽ ra thêm 300 điểm mới đúng a làm sao đột nhiên nhiều hơn 474 4 điểm"

Ngô Dịch mộng bức, bất quá khi Ngô Dịch tắt đi tin tức cột, trong nháy mắt cũng suy nghĩ minh bạch nguyên nhân.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 17: Chiến Lữ Hồng Phi

Lúc đó Ngô Định cùng Trình Tuyết rút xuống vách núi, rơi vào trong nước cũng không biết Đạo Trùng ra bao xa.

Ngô Định ở trên tảng đá lớn sau khi tỉnh lại, cũng cảm giác Thân Thể giống như là tan thành từng mảnh, mỗi cục xương đều kịch liệt đau nhức vô cùng.

Hiện tại Ngô Định suy nghĩ một chút, cảm thấy hần khẳng định là đụng không ít thạch đầu. Điểm này, không đơn thuần là Thân Thể kịch liệt đau nhức có thể nói rõ, bạo ngược giá trị càng có thể chứng minh hết thấy.

"Đều là nguoi làm hại."

Ngô Định tức giận chỉ Trình Tuyết làm bầm một câu, cũng không biết Trình Tuyết là lỗi tại dễ dàng, vẫn là liền đề phòng lấy Ngô Định, nha đầu này đột nhiên liền mở mắt, một mạch nhìn chăm chăm Ngô Định một lát, miệng bên trong đột nhiên truyền ra một tiếng nhẹ kêu.

"U a! Xem ra nguoi cũng không phải không còn gì khác nha. Có thể tại trong vòng ba canh giờ, liền đem tu vi từ võ giả Thập Tinh tăng lên tới Vũ Sư Nhất Tinh, tại thế hệ trẻ tuổi bên trong cũng tính được là là người nổi bật."

"Dừng a! Người nổi bật tính là cái gì chứ chọc giận ta, ta để bọn hần đều quý." Ngô Định sờ bốc cháy Phượng Kiếm đứng người lên, lúc ngẩng đầu lần nữa mở miệng: "Ta hiện tại muốn lên đi, nguoi là lưu tại đây hộ a, hay là theo ta đi lên "

Trình Tuyết trừng mắt nhìn, thấp giọng hỏi nói: "Nguoi xác định Lữ Hồng Phi đi "

"Không đi!"

Trong nháy mắt! Trình Tuyết ánh mắt trở nên kì quái, tựa như là đang nhìn một cái kẻ ngu, vẫn là một cái cuồng vọng đến cực điểm ngu ngốc.

"Ta hiện tại xem như mình bạch, nguoi không chỉ là cái phế vật, vẫn là một cái từ đầu đến đuôi cuồng vọng ngu ngốc."

Không đợi Ngô Định mở miệng, Trình Tuyết quệt miệng lại mở miệng.

"Lữ Hồng Phi là một cái Tam Tinh Vũ Sư, chỉ bằng nguoi cái này Nhất Tinh Vũ Sư, cầm một thanh vương khí cấp Vũ Khí liền có thể giết hần nguoi nhưng đừng có nằm mộng, muốn sống liền trung thực ngồi. Mấy người chân của ta thương đỡ một ít, nguoi đem kiếm cho ta mượn sử dụng, ta giết Lữ Hồng Phi sẽ trả lại cho nguoi."

"Này! Nguoi đừng không coi ai ra gì được không hần là Tam Tinh Vũ Sư có thể sao thế Lão Tử muốn giết hần làm sao bây giờ "

"Nguoi có thể giết hần, ta nói xin lỗi."

"Thật tốt tốt! Hôm nay ta liền đánh nguoi gương mặt này." Ngô Định cũng là huyết khí phung cuồng người đàn ông, lập tức đi lên kinh lại nói: "Nguoi cũng đừng tại đây hộ đội, ta để nguoi tận mắt nhìn, trong miệng nguoi gây nên phế phẩm, là thế nào giết một cái Tam Tinh Vũ Sư."

Ngô Định vừa dứt lời, phóng ra một bước ngồi xổm người xuống, ôm Trình Tuyết eo nhảy lên một cái, vừng vàng từ mười mét trong hầm xông lên.

Ngô Định nói không sai, Lữ Hồng Phi vẫn thật là không đi, mượn phía trên cành lá thấu xuống tầng sáng ánh sáng, có thể thấy được hần đang ba mươi mét chỗ một gốc cây hạ Tọa Thiên.

Ngay tại Ngô Định từ trong hầm vọt đi lên một sát na, Lữ Hồng Phi bỗng nhiên mở mắt ra, khi nhìn đến Ngô Định cùng Trình Tuyết trong nháy mắt, Lữ Hồng Phi đằng một chút từ dưới đất đứng lên.

"Cầu nam nữ! May mắn ta không có rời đi, các nguoi quả nhiên liền ở chung quanh."

Ngô Định nhìn lướt qua nỗi giận Lữ Hồng Phi, lại đem Trình Tuyết đặt ở một bên, cầm Hóa Phượng Kiếm đi ra mười mét dừng bước.

"Đừng mẹ hần nói nhảm. Nguoi từ từ quán một mực truy đến nơi đây, không phải liền là muốn giết ta a Tiểu Gia hiện tại liền đứng ở trước mặt nguoi. Đến! Khai chiến đi."

"Nguoi muốn chết!"

Lữ Hồng Phi gầm thét một tiếng, Song Quyền nắm chặt chạy như bay, tại từng khóa thô thụ ở giữa ghé qua, cũng liền ba giây thời gian đã đến Ngô Định phía trước mười mét chỗ.

Lữ Hồng Phi Tốc Độ để Ngô Dịch lại là chau mày, hẳn có thể khẳng định, nếu như chung quanh không có cây cối lời nói, Lữ Hồng Phi tối đa cũng liền một giây liền có thể đến trước người hắn.

"Thật không hổ là Tam Tinh Vũ Sư, so đồ đệ của ngươi lợi hại hơn nhiều."

Ngô Dịch cười lạnh rút ra Hỏa Phượng kiếm, trào phúng thời điểm Hách Nhiên đối Lữ Hồng Phi chém xuống.

"Ồ! Thật mạnh kiếm khí, gia hỏa này có chút bản lĩnh nha." Trình Tuyết đôi mắt đẹp hơi lóe lên, trong lòng âm thầm nói.

Kiểm khí vô hình, liên tục bỏ ra ba khóa thô thụ, trong nháy mắt lâm đến Lữ Hồng Phi.

Lữ Hồng Phi giống như đã sớm đoán được Ngô Dịch muốn chém tiếp theo kiếm, cho nên tại Ngô Dịch huy kiếm một sát na, Lữ Hồng Phi nhắc chân đạp ở một khóa thô trên cây, nghiêng xông ra xa mười mét về sau,

Hiểm lại càng hiểm tránh thoát kiếm khí.

"Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng thành Nhất Tinh Vũ Sư, liền có thể giết được ta "

Lữ Hồng Phi không có rơi xuống đất, ở giữa không trung nhắc chân lại đạp một gốc cây gỗ, huy quyền nghiêng thẳng đến Ngô Dịch đánh tới.

Mượn lực vọt tới trước, Lữ Hồng Phi Tốc Độ kịch liệt tăng gấp bội. Không đến một giây, Quyền Đầu đã cách Ngô Dịch ở ngực không đủ nửa mét.

"Xong đi! Cái này không biết tự lượng sức mình đàn độn."

Trình Tuyết trước một giây còn khen ngợi, một giây sau đã mắng lên Ngô Dịch. Mà lại trong lòng cũng có chút hối hận, vừa mới liền không nên để Ngô Dịch lên. Hiện tại tốt, Ngô Dịch vừa chết, nàng cũng tất vong không thể nghi ngờ.

Nhưng một giây sau Trình Tuyết lại mở to hai mắt nhìn, nhìn trong rừng đột nhiên thêm ra một đạo bạch ảnh, Trình Tuyết không dám tin đưa tay dụi dụi con mắt, xác định một màn trước mắt là thật, Trình Tuyết lập tức hít một hơi khí lạnh.

"Cái này. . . Gia hỏa này. . ."

Trình Tuyết không thể không thừa nhận, nàng thật là xem thường Ngô Dịch. Chỉ bằng vào vừa mới Ngô Dịch thi triển cái này hai thức, Trình Tuyết nhận biết thể hệ trẻ tuổi bên trong, Ngô Dịch thực lực sắp xếp tiến mười vị trí đầu.

"Ồ Quy một loại Tốc Độ, Tam Tinh Vũ Sư cũng không gì hơn cái này đi."

Ngô Dịch tiếng cười nhạo ở trong rừng quanh quẩn không tiêu tan , tức giận đến Lữ Hồng Phi nghiêng răng nghiêng lợi, giống như điên truy kích lấy Ngô Dịch.

"Oát con, có bản lĩnh ngươi cùng ta đánh một trận đàng hoàng, ta trong vòng ba chiêu liền có thể giết ngươi."

"Ngươi có khả năng chịu đựng đừng chạy, để cho ta bắt lấy ngươi, không phải cắt ngang ngươi hai đầu chân chó."

. . .

"Chỉ . . . Sẽ chỉ chạy trốn phế phẩm, ngươi. . . Ngươi có dám hay không ngừng. . . Dừng lại "

Thời gian dần trôi qua, Lữ Hồng Phi khi tức dồn dập, truy kích phương diện tốc độ cũng rõ ràng thấp xuống không ít.

"Mệt mỏi" Ngô Dịch bỗng nhiên dừng bước, chấp tay sau lưng cầm kiếm đứng tại Lữ Hồng Phi ba mét bên ngoài, hắc hắc cười trào phúng nói: "Liền cái này thân thể, còn muốn tai họa cái kia cao ngạo mạnh mẽ Xú Nha Đầu "

Ngô Dịch có đôi khi vẫn là rất tổn hại, một câu mắng Lữ Hồng Phi, đem Trình Tuyết cũng liền mang tới.

"Cái này. . . Hồn đàn!"

Trình Tuyết bị tức đến quai hàm phình lên lấy, nếu không phải bị thương, thật có thể đi qua hành hung Ngô Dịch dừng lại.

Mà Ngô Dịch cái kia lời nói, tựa như cũng đau nhói Lữ Hồng Phi uy hiếp, chỉ gặp hắn cái trán gân xanh trong nháy mắt nhô lên, đỏ mặt giận thở hổn hển, phải chân vừa đạp thẳng đến Ngô Dịch phóng đi.

Ngô Dịch cười hắc hắc, lần nữa thi triển 'Quý Ảnh' công, lại cùng Lữ Hồng Phi giữa khu rừng xoay lên vòng.

Thế nhưng là lần này Ngô Dịch thu hồi hí ngược, vây quanh Lữ Hồng Phi xoay quanh thời điểm, ba ba ba đối với Lữ Hồng Phi dừng lại phiền.

"Đình! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

...

Ngô Dịch cùng Lữ Hồng Phi ở giữa vẫn là có khoảng cách, cho dù là đều đánh vào Lữ Hồng Phi trên thân lại không đem đập bay, chỉ là để Lữ Hồng Phi lao đảo không ngừng, hoàn toàn không tạo được thực chất tính thương tổn.

Nơi xa ngồi dưới tàng cây Trình Tuyết đôi mắt càng ngày càng sáng, nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt dần dần không có khinh thị, trở nên có chút phức tạp cũng lộ ra một vòng kiêng kỵ.

"Thiếu niên này lai lịch gì theo lý thuyết có bức này thực lực tu vi, không phải là không có tiếng tăm gì hạng người, trước kia. . . Làm sao không nghe nói đâu "

Trình Tuyết hơi cúi đầu trừng mắt nhìn, trầm tư một chút vẫn là không có đầu mối. Nhưng ngay lúc này, Lữ Hồng Phi găm thét truyền vào trong tai, để Trình Tuyết tâm lại lờ dối một chút.

"Oát con! Ngươi đánh đủ a "

Lữ Hồng Phi lao đảo lui ba bước, rống giận mãnh liệt hai tay trước người bấm niệm pháp quyết, cũng không biết hấn làm cái gì, thân hình thoát một cái Tốc Độ kịch liệt gia tăng mấy lần, Hữu Quyền nghiêng đánh ra Hách Nhiên đánh vào Ngô Dịch trên ngực.

Ngô Dịch thân thể Mộ Nhiên cuốn ngược, bay ra ba mét đâm vào một gốc cây bên trên, phun ra một ngụm máu tươi ngã xuống dưới cây.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Một quyền này, Lữ Hồng Phi sử xuất mười thành lực đạo, nếu không phải Ngô Dịch Thân Thể Căn Cốt bị hệ thống cải tạo qua, năng lực kháng đòn cực mạnh, chỉ bằng vào một quyền này đủ để trong nháy mắt giết Ngô Dịch.

Tuy nói một quyền đem Ngô Dịch đánh nôn máu, nhưng Lữ Hồng Phi sắc mặt cũng khó coi, giống như là khí huyết bị hao tổn, tầm kia nếp uốn mặt mo tái nhợt rất là dọa người.

"Oát con! Ngươi còn không chết cái kia thì lại ăn lão phu một quyền."

Lữ Hồng Phi thân hình thoát một cái trong nháy mắt xông ra một mét, dưới cây Ngô Dịch đến không vội đi lau máu trên khóe miệng nước, bỗng nhiên từ dưới đất đứng lên thân, nhanh chóng thối lui đồng thời lại rút ra Hỏa Phượng kiếm.

Kiểm tùy thân mà động, Ngô Dịch đạo qua một vòng về sau, đối vọt tới Lữ Hồng Phi ra sức hủy đi.

"Còn đến chiều này "

Lữ Hồng Phi khóe miệng héch lên, hấn biết đạo kiếm khí chỉ là một đường, chỉ cần không tại cái này cái đường thẳng bên trên, kiếm khí cũng liền không đã thương được hấn.

Nhưng Ngô Dịch thi triển căn bản không phải 'Trảm Kiếm Thức ', mà là từ Chu Long trong tay lấy được 'Quyển Phong trảm' .

Khi Lữ Hồng Phi đã nhận ra kiếm khí vòng xoáy, trước ngực của hấn, bụng cùng hai chân đã chảy ra máu tươi, trong nháy mắt nhuộm đỏ hấn trường sam.

Không thể có kinh ngạc phần nộ, Lữ Hồng Phi vội vàng tiếp tục bên cạnh trượt ra ba mét, kếm chút mất mạng mới tính tránh qua, tránh né kiếm khí vòng xoáy.

"Gia hỏa này, làm sao lại nhiều như vậy Vô Công chẳng lẽ lại. . . Hấn. . . Hấn là Tử Vân tông đệ tử tử "

Trung Thổ đại lục có Tứ Đại Tông Môn, theo thứ tự là Tử Vân tông, Độc Tông, Hàn Sơn Tông cùng Thiên Nguyên Tông.

Trình Tuyết rất rõ ràng, chỉ có Tử Vân tông đệ tử tử đa số sử kiếm, mà lại kiếm thuật của bọn hấn đều cực kỳ lợi hại. Mà lại Ngô Dịch hiển lộ ra phần này thực lực, Trình Tuyết đã đem Ngô Dịch từ người thứ mười xếp tới thứ năm.

Lại nhìn Lữ Hồng Phi, đưa tay sờ lên bụng, nhìn thấy dính đầy máu tươi tay trái, Lữ Hồng Phi ngửa đầu ra sức găm thét một tiếng, nhanh chóng từ trong ngực móc ra một cái chiếc hộp màu đen, cái hộp này chiều dài mười centimet, hiện lên hình tứ phương.

Không chút nào trì hoãn thời gian, Lữ Hồng Phi đem hộp thiếu mở một cái khe nhỏ khe hở, ngay trước Ngô Dịch trước mặt lại đem ngón tay tiến vào đi vào.

Từng tiếng thống khổ kêu rên đỉnh tai nhức óc, nhiều lắm là đi qua một hơi thời gian, Lữ Hồng Phi gấp bịt rút ngón tay ra.

Lại đi nhìn ngón tay của hắn, vậy mà không có da thịt chỉ còn lại có xương cốt, đẫm máu cực kỳ Shen người khủng bố.

"Đây là nguoi bức ta."

Lữ Hồng Phi hoa một chút đem cái hộp đen hoàn toàn mở ra, xương tay một điểm Ngô Dịch, chỉ gặp từ cái hộp đen bên trong xông ra một đoàn đen vật, thẳng đến Ngô Dịch vọt lên đi.

"Thị Huyết phong" Trình Tuyết trong đôi mắt lập tức dần hiện ra kinh hãi, ngay người một lúc về sau bận rộn lo lắng nhắc nhở lấy Ngô Dịch: "Thị Huyết phong từ Lữ Hồng Phi thao túng, chỉ có giết hắn, Thị Huyết phong mới sẽ không công kích nguoi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Đánh giết, ra hẻm núi

Có thể trong nháy mắt đem một ngón tay huyết nhục nuốt roi, Ngô Dịch xem như kiến thức Thị Huyết phong khủng bố, giờ phút này Trình Tuyết nhắc nhở ngữ điệu lọt vào tai, Ngô Dịch lần nữa thi triển 'Quý Ảnh' công, giữa khu rừng cấp tốc ghé qua né tránh.

"Hừ! Ta nhìn nguoi có thể trốn tới khi nào. Mấy người nguyên khí của nguoi hao hết, Thị Huyết phong là có thể đem huyết nhục của nguoi nuốt không còn một mảnh."

Thị Huyết phong, là Lữ Hồng Phi một Đại Sát Thủ gián. Chết tại Thị Huyết phong Tiểu Tiểu giác hút bên trong nguoi, không có 100 cũng có 80.

Cho dù là Lục Tinh, Thất Tinh Vũ Sư, cũng có mười người nhiều. Bởi vì ngọn núi này Tốc Độ cực nhanh, tu vi tuy nhiên Vũ Sư Ngũ Tinh, tại Thị Huyết phong truy kích hạ hắn phải chết không nghi ngờ.

Cũng may Ngô Dịch đang thi triển 'Quý Ảnh' công hạ Tốc Độ cũng không chậm, miễn cưỡng có thể cùng Thị Huyết Độc Phong ngang hàng.

Nhưng Ngô Dịch tâm lý rất rõ ràng, tiếp tục như vậy cuối cùng không phải biện pháp. Trừ phi hiện tại liền chạy, nếu như Lữ Hồng Phi còn muốn giết Trình Tuyết, hắn Thành Công thoát đi tỷ lệ đúng vậy mười thành. Coi như Lữ Hồng Phi không để ý tới Trình Tuyết một mực truy hắn, Lữ Hồng Phi cũng không làm gì được hắn.

Nhưng Ngô Dịch cũng không muốn trốn, phải biết, Lữ Hồng Phi nhưng làm hắn truy thật đáng, nếu không giết chết cái này Lão Sắc Quỷ, Ngô Dịch đều không cam tâm.

"Muốn chuyện xấu a! Hắn đã kiến thức ta rất nhiều công pháp. Ta huy kiếm hắn nhất định đề phòng trốn tránh, mà 'Đại Thủ Ấn' lại đối hắn không tạo được trong mắt thương tổn. Dưới mắt còn không có thi triển Vô Công, cũng chỉ còn lại 'Địa nứt quyết'."

Ngô Dịch cái trán gặp mồ hôi, hữu tâm tới gần Lữ Hồng Phi thi triển 'Địa nứt quyết', nhưng trong lòng lại cảm thấy không ổn.

"Có Thị Huyết phong truy kích, nhất định phải một chiêu liền giết Lữ Hồng Phi. Nếu là không giết được hắn, về sau ta lại muốn tới gần hắn cũng liền khó khăn."

Ngô Dịch vừa chạy vừa suy nghĩ, khi hắn lại vòng quanh chạy thêm vài phút đồng hồ, Ngô Dịch hai con nguoi lập tức lóe lên, cấp tốc mở ra Hệ Thống Không Gian, tuyền Vô Công một cột bên trong Phẩm Chất tăng lên.

"Đinh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh có thể thăng cấp Vô Công vì 'Địa Liệt Quyết', 'Nộ Kiếm Tam Quyết', mời chủ ký sinh lựa chọn."

Hệ thống vừa trong đầu truyền vang, Ngô Dịch trong nháy mắt lựa chọn Địa Liệt quyết.

"Đinh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Hoàng giai Hạ Phẩm, sát thương phạm vi vì Phung Viên trong vòng mười thước, hạ một đẳng cấp vì Hoàng giai trung phẩm, cần thiết bạo ngược trị giá là 100 0 điểm, chủ ký sinh phải chăng thăng cấp "

Không do dự, Ngô Dịch trong nháy mắt tuyển là.

"Đinh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Hoàng giai trung phẩm, sát thương phạm vi tăng lên tới Phung Viên mười lăm mét. Hạ một đẳng cấp vì Hoàng giai thượng phẩm, cần thiết bạo ngược trị giá là 100 0 điểm, chủ ký sinh phải chăng thăng cấp "

"Đứng."

"Đinh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Hoàng giai thượng phẩm, sát thương phạm vi tăng lên tới Phụng Viên hai mươi mét, tiếp theo Đẳng Cấp vì Huyền Giai Hạ Phẩm, cần thiết bạo ngược trị giá là 3000 điểm, chủ ký sinh phải chăng thăng cấp "

"Đứng."

"Đinh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Huyền Giai Hạ Phẩm, có ba mươi phần trăm tỷ lệ tăng lên gấp ba thương tổn. Tiếp theo Đẳng Cấp vì Huyền Giai trung phẩm, hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược giá trị không đủ, Vô Pháp thăng cấp."

"Ai u nằm rãnh, lợi hại ta Ca,."

Ngô Dịch nhìn không được rống lên một tiếng hống, đem xa xa Trình Tuyết tạo sững sờ, nghi hoặc Ngô Dịch là phát điên vì cái gì

Mà Lữ Hồng Phi càng là giận không chỗ phát tiết, không chế Thị Huyết phong công kích Ngô Dịch lúc chửi ầm lên.

"Oát con, sắp chết đến nơi còn dám hò hét."

Ngô Dịch bỗng nhiên dừng bước, đem Nguyên Khí quát ra chín thành tuần hành đến chân phải, ra sức hướng về mặt đất đập đi.

"Bảo người Mỗ Mỗ! Ăn ta nhất cước."

Ngô Dịch cùng Lữ Hồng Phi cách xa nhau mười lăm mét xa, Ngô Dịch nguyên nâng lên chân một sát na, không đơn thuần là Lữ Hồng Phi sửng sốt một chút, hai mươi mét bên ngoài Trình Tuyết cũng ngây ngẩn cả người.

Nhưng một giây sau, theo Ngô Dịch chân đập trên mặt đất, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, Phụng Viên hai mươi mét bên trong Đại Địa run lên bần bật, một chùm đầu ngón tay rộng vết nứt Hách Nhiên hiện ra.

"Đinh! Nổi giận giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Lại nhìn a lảng bên trong Lữ Hồng Phi phun máu mà lên cao ba mét,

Sau đó hung hăng ném xuống đất.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Ngô Dịch trong đầu vang lên bốn lần thanh âm nhắc nhở, mà Ngô Dịch cũng không có lòng đi nghe, dưới chân khản cập trong nháy mắt đến Lữ Hồng Phi bên cạnh, tay trái lật qua lật lại Hòa Phụng kiếm, phốc phốc phốc chiếu vào Lữ Hồng Phi ở ngực dừng lại mãnh liệt đâm.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

"Đinh! Dịch nhân đã tử vong, công kích vô hiệu."

Cho đến trong đầu vang nổi công kích vô hiệu thanh âm nhắc nhở, Ngô Dịch mới dừng lại mãnh liệt đâm. Lập tức quay người, tràn ngập bạo ngược ánh mắt bắn về phía vọt tới đoàn kia mấy chục cái Thị Huyết phong.

"Còn dám truy đưa các người xuống Địa ngục."

Ngô Dịch huy kiếm chuyển nhích người, không chờ Thị Huyết phong tới gần, rống giận chém xuống.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

...

Kiểm khí vòng xoáy giấy lát lên, Ngô Dịch phía trước nửa mét bên ngoài lập tức đã nổi lên tầng một màu đen Huyết Vụ. Lại nhìn mấy chục cái Thị Huyết phong, cộp cộp đều ném xuống đất.

Trình Tuyết thân thể cứng đờ, khẽ nhếch lấy Chu Hồng cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra linh động trong đôi mắt đều là chán kinh.

"Đem . . . Lữ Hồng Phi . . . Giết hán . . . Đến cùng . . . Là ai tu vi . . . Thật chỉ là Vũ Sư Nhất Tinh a "

Theo trong lòng âm thầm thì thảo, Trình Tuyết trong óc giống như vạn đạo sấm sét đồng thời nổ vang, đem suy nghĩ, Ý Thức đánh phá thành mảnh nhỏ.

"Tu vi của hán tuy nhiên không cao, nhưng là tại ta biết thể hệ trẻ tuổi bên trong, đủ để xếp tại trước ba cường giả."

Trình Tuyết người quen biết cũng không ít, cũng nhìn thấy qua không ít thiên tư thông tuệ hạng người. Thế nhưng là cùng trước mắt vị này thiếu niên áo trắng so sánh, năng nhận biết thể hệ trẻ tuổi chưa có là Ngô Dịch đối thủ, càng không có đủ Ngô Dịch như vậy thực lực khủng bố.

"Uy! Ngươi không muốn nói gì sao "

Ngô Dịch đem Hỏa Phượng kiếm quy về vô kiếm, đi đến Trình Tuyết trước người chấp tay sau lưng gương mặt chờ mong, liền đợi đến nàng mở miệng nói xin lỗi đây.

Trình Tuyết từ trong kinh ngạc hồi thần lại, mặt xoát một chút đỏ đến cổ căn, Chu môi đỏ hơi giật giật, linh động con ngươi trái phải đi lòng vòng, đứng vậy không nhìn tới Ngô Dịch.

"Ngươi. . . Ngươi tên là gì "

Ngô Dịch lập tức sững sờ, hán cũng Trình Tuyết cùng nhau đi tới, Trình Tuyết thủy chung không có hỏi qua tục danh của mình.

"Hừ! Ngươi thật đúng là đủ thể lợi. Ta nếu không phải giết Lữ Hồng Phi, chỉ sợ đi cùng với ngươi ba ngày ba đêm, ngươi cái này đàn bà thói cũng sẽ không hỏi tên của ta a" Ngô Dịch trừng mắt liếc Trình Tuyết, lại nói: "Nhưng là đâu, nói cho ngươi cũng không sao. Ta họ Ngô tên một chữ một cái Dịch chữ, Khôn Nguyên thành thiếu chủ."

"Vô địch ngươi đùa bọn ta đâu "

Ngô Dịch lại là sững sờ, từ Trình Tuyết trong ánh mắt hán nhìn ra có chút không đúng. Nhưng Ngô Dịch cũng lười suy nghĩ, chậm rãi ngồi xổm người xuống hướng phía trước đụng đụng, hít mắt lại lạnh lùng cười xấu xa trợn trợn.

"Ít cùng ta kéo vô dụng, tại đây hồ ngươi ta đồ ước chưa quên a ngươi dám không xin lỗi, ta chính là kẻ tiếp Lữ Hồng Phi, tai họa xong liền đem ngươi ném vào trong hồ chôn sống."

Trước kia không có cảm thấy Ngô Dịch chỗ nào dọa người, hiện tại Trình Tuyết lại bị bị hù khẽ run rẩy. Chép miệng, vậy mà oa một chút khóc ra tiếng.

Ai u ta lạc cái đi!

Ngô Dịch bỗng nhiên đứng lên , tức giận đến đi tới lui mấy bước, biết rõ này nương môn tám thành là giả khóc, nhưng cái này tâm lý đúng vậy không quá dễ chịu.

"Đứng vậy! Ngươi là cô nãi nãi, ta không thể trêu vào ngươi được thôi "

Ngô Dịch đau cả đầu một vòng, cũng chỉ đành nhận sợ.

Nhưng Trình Tuyết còn lại liễu kinh, càng khóc càng là lớn tiếng, nước mắt lớp lớp rơi xuống, liền cùng thụ thiên đại uy khuất giống như.

"Đi! Ngươi khóc đi, Tiểu Gia muốn đi."

Ngô Dịch nhìn trái phải một chút, xác định lúc đến phương hướng về sau, cầm Hỏa Phượng kiếm quay người muốn đi.

"Ngươi chờ một chút! Ngươi công ta cùng đi."

"Này! Muốn mặt không bằng cái gì còn đeo ngươi đúng rồi! Ngươi không phải không nguyện ý để cho người ta đụng a "

"Ta biết nói ra núi đường. Ngươi nếu là lung tung đi, ba ngày ba đêm cũng không ra được hạp cốc này."

Trình Tuyết vịn bên cạnh thụ đứng lên, vừa nói vừa cười nhẹ giang hai cánh tay ra, liền đợi đến Ngô Dịch đi qua cổng nàng.

Nhìn Trình Tuyết tư thế, lại nhìn một chút trên mặt nàng cười xấu xa, Ngô Dịch dùng sức nện một cái cái trán, thật có loại xúc động đập đầu chết được rồi.

"Ngô Dịch! Có thể công ta, đó là người Tam Thế đã tu luyện phúc khí. Đòi lại người bên ngoài a, ta còn không đồng ý đây."

Không thể không nói, Trình Tuyết thật đúng là một cái rất quái lạ nữ tử. Trước đó không cho Ngô Dịch đụng, hiện tại ngược lại đập sợ tay, vậy mà chủ động để Ngô Dịch đi công nàng rồi đi.

"Còn Tam Thế đã tu luyện phúc khí người cho là mình là Thiên Nguyên Tông Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật nữ nhi a ta muốn thật có thể tu bên trên Tam Thế, đòi này liền làm nữ nhân, một kiếm một kiếm đem người đâm chết."

Ngô Dịch tức giận nói, nhưng vẫn là đi trở về, hạ eo công lên cười xấu xa Trình Tuyết.

"Ngô Dịch! Người có phải hay không Từ Vân tông đệ tử Từ A "

"Không phải!"

"Vậy người đi Thiên Nguyên Tông làm gì "

"Bằng cái gì nói cho người "

"Vô công của người học với ai sư phụ là ai a "

"Người làm sao thành lẩm lời mau nói cho ta biết ra khỏi sơn cốc đường. Sau khi đi ra ngoài, người ta liền mỗi người đi một ngã."

"Người đây là thái độ gì mà ngày bình thường, đám người kia nằm mộng cũng nhớ nói với ta bên trên một chữ nửa câu, ta còn không nguyện ý phản ứng đến hân nhóm đây."

...

Trình Tuyết lời nói càng ngày càng nhiều, nghe được Ngô Dịch mang tai đều lên kén. Khi hai người ra khỏi sơn lâm, Ngô Dịch dứt khoát cũng không biết tiếng, chỉ lo dựa theo Trình Tuyết chỉ tiến lên.

Đi xuôi dòng sông, Ngô Dịch cũng Trình Tuyết đi hơn ba mươi dặm đường. Mặt trời lên cao lúc, nơi xa ngoài mười dặm, một tòa thành trì Hách Nhiên hiện lên hiện tại Ngô Dịch trong mắt.

"Uy! Tinh. Phía trước tòa thành kia tên gọi là gì Thiên Nguyên Tông ở phương hướng nào a "

Ngô Dịch giật giật bả vai, Trình Tuyết chậm rãi mở ra móng lung mắt buồn ngủ, nhìn coi xa xa tòa thành trì kia, lại nằm ở Ngô Dịch trên lưng.

Một màn này, nếu là bị nhận biết Trình Tuyết người nhìn thấy, từng cái mười thành sẽ kinh mắt hồn. Không bởi vì khác, Trình Tuyết thể nhưng là rất ít hiển lộ ra y như là chim non nép vào người đáng vẻ, càng sẽ không tùy tiện để Nam tử chạm thử, cũng liền lại càng không cần phải nói để cho người ta công.

"Người hướng cái kia Thành Trì đi thôi. Đến trong thành, ta sẽ nói cho người biết Thiên Nguyên Tông phương hướng." Trình Tuyết đích thị thảm một tiếng, nhưng một giây sau đột nhiên nhớ ra cái gì đó, gấp vội ngẩng đầu nói ra: "Ngô Dịch, người tại Thành Trì trước chỗ nằm dặm buông ta xuống. Còn có một đêm này phát sinh sự tình, không cho người cùng bất luận kẻ nào nói lên."

"Nói cái rắm! Bị người đuổi giết cùng ngã xuống sườn núi, chuyện nào là đáng giá huyền diệu "

"Hắc hắc! Người không nói là được."

Trình Tuyết hắc hắc cười ra tiếng, gương mặt lại đi Ngô Dịch trên lưng dán thiếp, nhắm mắt lại khóa miệng mang theo ý cười, cũng không biết là có ngủ hay không.

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Mắt chó coi thường người khác

Ngô Định công Trình Tuyết tiến lên Tốc Độ cũng không chậm, cũng liền dùng một canh giờ, hai người cách cách thành trì cũng chỉ còn lại năm dặm đường trình.

Trình Tuyết cũng hạ, Ngô Định từ rìa đường trên cây chặt xuống một căn thô nhám, giao cho Trình Tuyết để cho nàng làm ba tong, hai người tiếp tục hướng về Thành Trì đi đi.

Lần nữa đi qua nửa canh giờ, đứng tại Thành Trì hạ Ngô Định ngẩng đầu, hít vào một ngụm khí lạnh.

Trước mắt đá xanh xây đóng thành tường cao có hơn ba mươi mét, trên tường thành binh sĩ mười người một đội, phân biệt cầm binh khí vừa đi vừa về tuần tra.

Thành môn mở rộng, hai bên các trạm mười tên lính. Mỗi một mỗi người tu vi cũng không cao, cầm trong tay trường thương đứng thẳng tắp nhìn không chớp mắt, nhưng cũng lộ ra một cỗ uy nghiêm sức mạnh.

Ra ra vào vào không ít người, có cầm binh khí Vũ Tu, cũng có xe đẩy đuổi trâu vào thành bách tính. Đáng nhắc tới, là những người dân này ăn mặc cũng không keo kiệt, cũng không giống như Khôn Nguyên thành bách tính, trên quần áo còn may may vá vá.

"Thiên Nguyên Thành nếu là ta nhớ không lầm, thành này khoảng cách Thiên Nguyên Tông chỉ có ba dặm lộ trình a "

Ngô Định nhìn coi ánh mắt có chút tránh né Trình Tuyết, sau đó đưa tay hung hăng vỗ vỗ Não Môn, tâm nói lại bị này nương môn cho tính kế, trắng công nàng đi hai mươi dặm dặm đường.

"Khục! Đừng có dùng cái loại ánh mắt này nhìn ta. Cùng lắm thì tiến vào thành, ta tận tình địa chủ hữu nghị đền bù tổn thất ngươi là được rồi chứ sao."

Trình Tuyết tựa hồ cảm thấy là có chút quá mức, đỏ mặt cúi đầu lầm bầm một câu.

"Hừ! Coi như ngươi có lương tâm."

Ngô Định hừ một tiếng, bước nhanh chân dẫn đầu đi vào Thiên Nguyên Thành.

Nhìn Ngô Định bóng lưng, Trình Tuyết hé miệng cười cười. Sau đó chống mộc đầu, khắp khệnh cũng đi vào thành.

Trong thành rất là phồn hoa, đá vụn lát thành con đường rất là bằng phẳng. Hai bên Cửa Hàng sinh ý rất hot, ra ra vào vào khách nhân càng là nối liền không dứt.

Bên đường đi mấy trăm mét, trong đám người Ngô Định bỗng nhiên dừng bước, quay người nhìn phía sau Trình Tuyết.

"Đi đâu nhà ăn đi "

"Đương nhiên là ngày. . . "

Trình Tuyết giọng điệu cứng rắn nói ra nửa câu, đường phố đông đột nhiên truyền đến một trận rối loạn.

Khi Ngô Định cùng Trình Tuyết ném đi ánh mắt lúc, một cái 20 trái phải Nam tử quơ roi ngựa, cười một thót Tảo Hồng Mã xông phá đám người chạy nhanh đến.

Lại hướng lấy ngựa hậu phương nhìn lại, bốn cái nam tử trung niên khiêng một đỉnh cỗ kiệu. Dù cho Tảo Hồng Mã phi nhanh nhanh chóng, lại không đem khiêng cỗ kiệu bốn người roi xuống.

"Ai!"

Nhìn thấy Tảo Hồng Mã bên trên thanh y nam tử, Trình Tuyết trong miệng đột nhiên truyền ra khê than thở một tiếng, ánh mắt có chút không thôi trộm liếc một cái Ngô Định, liền chống gối cầm đi ra xa ba mét.

Ngô Định nhìn lấy Trình Tuyết bóng lưng ngăn người, tâm lý còn chưa hiểu Trình Tuyết vì sao đi tới, đã thấy chạy nhanh đến Nam tử hung hăng kéo một phát dây cương, Tảo Hồng Mã lập tức đứng tại Trình Tuyết mười mét bên ngoài.

Lại nhìn thanh y nam tử, vội vàng hạ Tảo Hồng Mã, bước nhanh đi vào Trình Tuyết trước người quỳ một chân trên đất cúi đầu.

"Vương Mộc tham kiến bên trên. . . "

Trình Tuyết mày liễu bỗng nhiên nhú một cái, Bất Đẳng Vương gõ nói xong, lập tức lạnh giọng đem lời nói cắt ngang.

"Ai bảo ngươi tới ta còn không có muốn trở về đây."

Vương Mộc trên mặt lập tức lộ ra ngượng ngịu, hơi trầm mặc một chút, lần nữa ôm quyền nói: "Đây là Lão Tông. . . "

"Trở về nói cho cha ta biết, ngày mai ta sẽ trở về."

Trình Tuyết trên mặt không còn có một chút xú nự cười, thần sắc băng lãnh cực kỳ dọa người, liền ngay cả ra miệng lời nói đều lộ ra hàn ý.

Vương Mộc lúng túng lại là cúi đầu, cúi đầu Cầu Đạo: "Ngài vẫn là trở về đi! Bằng không tông . . ."

"N a cái gì đâu đến cùng đi đâu nhà ăn cơm a ta bụng đều đói kêu rột rột."

Ngô Dịch đã sớm chờ không nổi nữa, cảm Hòa Phượng kiếm đi tới hai người bên cạnh, nhìn coi quỹ xuống đất Vương Mộc, liền mở miệng hỏi lấy Trình Tuyết.

"Lớn mặt! Ngươi là cái thứ gì "

Vương Mộc đột nhiên nổi giận mà lên, ánh mắt lộ ra hàn ý bắn về phía Ngô Dịch.

Ngô Dịch lập tức sững sờ, trên dưới đánh giá vài lần nam tử mặc áo xanh này,

Thì thâm trong lòng gia hỏa này ăn thuốc súng hỏa khí thể nào lớn như vậy chứ

"Ta hiện tại đói ngực dán đến lưng, không có thời gian phản ứng ngươi." Ngô Dịch tức giận trừng mắt liếc Vương Mộc, sau đó đối Trình Tuyết tiếp tục hỏi: "Đến cùng đi nhà ai ăn cơm a "

"Này! Ngươi là từ đâu xuất hiện ăn gan hùm mật gấu còn dám cùng chúng ta Thiên Nguyên. . ."

Vương Mộc bị Ngô Dịch khí đều nhanh nổi trận lôi đình, nhưng Trình Tuyết lại khoát tay chặn lại lại cắt ngang Vương Mộc. Về sau ánh mắt có chút phức tạp nhìn lấy Ngô Dịch một lát, hít sâu một hơi chống gối cầm đi vào cổ kiệu.

"Vương Mộc! Cho hắn ngân phiếu."

Trong kiệu, truyền ra Trình Tuyết lời nói lạnh như băng.

Vương Mộc dùng sức nhú nhú mày, có chút không tình nguyện từ trong ngực móc ra một xấp ngân phiếu.

"Không ăn" Ngô Dịch nhìn cổ kiệu ngăn người, cũng không quá để ý, dù sao có ngân phiếu chính hắn ăn cũng thành.

Nhưng Ngô Dịch đưa tay đi lấy lúc, Vương Mộc lại trào phúng cười ra tiếng.

"Cái này một xấp ngân phiếu chừng hơn mười vạn lượng, chỉ sợ ngươi đã lớn như vậy, cũng chưa từng thấy qua nhiều bạc như vậy a "

Ngô Dịch mặt lập tức âm trầm xuống. Con mẹ nó, cho cái ngân phiếu còn ngay cả trào mang phúng, nếu không phải đói ngực dán đến lưng, Ngô Dịch thật nghĩ đánh cho hắn một trận.

"Ngươi nói liên miên lái nhai làm thứ đồ gì đến cùng có cho hay không "

"Ha-Ha! Gấp ta đích xác không có nhìn nhầm, ngươi thật đúng là cái thấy tiền sáng mắt hàng." Vương Mộc nhếch miệng cười nhạo đem ngân phiếu nhét vào Ngô Dịch trong tay, nhảy tót lên ngựa dùng con mắt phiết lấy Ngô Dịch lại nói: "Cầm ngân phiếu, cũng không cần dây dưa tiểu thư nhà ta. Liền ngươi cái này ăn bằm hàng, căn bản không xứng với tiểu thư nhà ta."

Này! Mẹ nó.

Ngô Dịch lừa rồi cuộc ép không được, nhìn thấy Vương Mộc dắt lấy dây cương chuyển động thân ngựa muốn đi, Ngô Dịch thân hình thoát một cái lập tức vây quanh lập tức phía trước.

"Ngươi nói ai ăn bằm có hai hồng bát tiền liền trâu lên trời đem tiền túi của ngươi lấy về, Lão Từ không có thêm."

Ngô Dịch vung tay lên, Mạn Thiên ngân phiếu chậm chậm bay xuống. Lại nhìn Ngô Dịch, lưng tay cầm kiếm quay người liền đi, một chút cũng không có đau lòng 100 ngàn ngân phiếu ý tứ.

"Mẹ nó! Một cái tiểu bạch kiểm, còn dám như thế cuồng "

Vương Mộc nhìn coi trên đất ngân phiếu, nhú đôi chân mày đôi mắt lập tức trợn trừng mà lên, về sau hung hăng túm một chút dây cương, chỉ gặp dưới thân Tảo Hồng Mã gào thét giờ lên móng trước, thẳng đến Ngô Dịch giẫm đạp mà đi.

Nhìn ra, Vương Mộc đã hạ Sát Tâm, liền định dùng vó ngựa trực tiếp đem Ngô Dịch giết chết.

Nhưng Tảo Hồng Mã móng ngựa vừa dứt hạ Tam Thốn, vừa mới phóng ra một bước Ngô Dịch đột nhiên xoay người qua, tay phải cầm kiếm tay trái tức thì Hóa chương, từ dưới Chí Thượng đối Tảo Hồng Mã ra sức quạt một bạt tai.

Lại nhìn Tảo Hồng Mã bay lên cao hơn ba mét, trên lưng ngựa Vương Mộc cũng là vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Cũng liền tại Vương Mộc ngã xuống tại đất trong nháy mắt, Tào Hồng Mã oanh một tiếng ngã ở Vương Mộc bên người. Thân thể kịch liệt co quắp mấy lần, ngửa miệng từng ngậm từng ngậm hướng ra phía ngoài chảy máu, không có qua hai giây liền tắt thở.

"Mắt chó coi thường người khác."

Ngô Dịch lạnh lùng mở miệng, bị hù Vương Mộc khẽ run rẩy, liền tiếp sau này cọ xát nửa mặt.

"Sợ trúng!"

Ngô Dịch nhếch miệng, hữu tâm đi lên phế đi người này, nhưng trong lòng nghĩ lại giết dạng này người cũng không có ý nghĩa, đến sau cùng cũng ô uế tay của mình.

"Trở về thật tốt quân quân thủ hạ của ngươi, chó cùng chó điên giống như gặp người liền cắn."

Ngô Dịch quay người đi tới cổ kiệu trước, dừng bước nói xong, không nhanh không chậm đi vào trong đám người.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Giao dịch

Hành tẩu tại phồn hoa trên đường phố, Ngô Dịch xoa khô quắt bụng sôi lột ruột, một mực suy nghĩ sao có thể lấy tới một chút bạc.

"Xú Bà Nương! Nếu không phải cứu nàng ngã xuống sườn núi, ta trong ngực ngân phiếu cũng sẽ không ẩm ướt thành một đoàn, hiện tại đã sớm ăn thịt cá."

Ngô Dịch nhớ tới Trình Tuyệt liền tức giận, nhưng hắn cũng không hối hận lui về mười vạn lượng ngân phiếu.

Chớ nói Vương Mộc cho hắn mười vạn lượng ngân phiếu, liền xem như cho hắn một trăm vạn lượng ngân phiếu, tại tôn nghiêm trước mặt, Ngô Dịch cũng sẽ không tham luyến nó một văn. Nếu như tôn nghiêm đều có thể dùng vàng bạc để chà đạp, Ngô Dịch cảm thấy mình đã cùng cá ướp muối không có gì khác biệt.

"Phía trước cầm kiếm Thiếu Hiệp, ngài xin dừng bước."

Ngô Dịch mới từ một nhà tửu lâu đi về trước qua, sau lưng đột nhiên truyền đến một tiếng lời nói.

"Ngươi gọi ta "

Ngô Dịch quay người, nhìn một tên mập hoảng hoảng du du đi tới, hắn cũng cứ thế ngay tại chỗ.

Cái tên mập mạp này tuổi tác không lớn, có thể có mười bảy mười tám tuổi trái phải. Thế nhưng là để cho người ta kỳ quái là người này ăn mặc cực kỳ khác loại, tiết trời đầu hạ vậy mà ăn mặc lông chồn.

"Thiếu Hiệp! Tại hạ tên là Vương Đại Bảo." Vương Đại Bảo đến Ngô Dịch trước mặt liền ôm quyền, cười lại nói: "Chuyện mới vừa phát sinh, ta cũng là nhìn nhất thanh nhị sở. Tại hạ liền kính nể ngài cứng như vậy khi Thiếu Hiệp, tiếp xuống bữa cơm này tại hạ mời. Tại ngày này Nguyên Thành bên trong, ngài chọn trúng nhà ai quán rượu tiệm cơm, ta liền đi nhà ai ăn."

Ngô Dịch hơi sững sờ, từ trên xuống dưới đánh giá vài lần Vương Đại Bảo.

"Ngươi ta bèo nước gặp nhau, không phải thân không phải bạn, sao có thể để ngươi mời ta ăn cơm đâu "

"Hắc hắc! Ăn cơm xong chẳng phải quen biết mà ngày sau cũng sẽ là bằng hữu."

Vương Đại Bảo bước nhanh chân liền muốn đi kéo Ngô Dịch, Ngô Dịch lập tức chau mày, hướng về một bên phóng ra một bước né tránh Vương Đại Bảo tay.

"Vô công bất thụ lộc, nói đi! Người đến cùng có mục đích gì "

Vương Đại Bảo che giấu rất tốt, nhưng Ngô Dịch vẫn mơ hồ từ trong ánh mắt của hắn thấy được gian trá. Dạng này người muốn mời hắn ăn cơm, muốn nói không có cái mục đích gì, đánh chết Ngô Dịch cũng không tin.

"Khục! Thật là không thể gạt được Thiếu Hiệp tuệ nhãn a. Không sai! Tại hạ thật sự có việc yêu cầu Thiếu Hiệp."

"Không có thời gian!"

Ngô Dịch trả lời cực kỳ dứt khoát, mắt nhìn thấy ngày mai sẽ là Thiên Nguyên Tông tuyển bạt Đệ Tử thời gian, Ngô Dịch nhưng không tâm tình đem thời gian lãng phí ở cái tên mập mạp này trên thân.

"Đừng a! Thiếu Hiệp, nếu là ta không có đoán sai, ngài hẳn là cũng muốn gia nhập Thiên Nguyên Tông a" nhìn thấy Ngô Dịch quay người muốn đi, Vương Đại Bảo bận rộn lo lắng chạy mấy bước, ngăn tại Ngô Dịch trước người hỏi.

Ngô Dịch lần nữa chau mày, cầm kiếm ôm bàng, trầm mặt xuống không nói tiếng nào.

"Thiếu Hiệp! Ta cầu chuyện của ngài cùng gia nhập Thiên Nguyên Tông có quan hệ. Ngài yên tâm, việc này một không thương thiên hại lý, hai không xem mạng người như cỏ rác, đối với ngài còn có có ích. Đương nhiên, ngài nếu là muốn bạc làm thù lao, ta Vương Đại Bảo tặng cho người trăm vạn cũng không thành vấn đề."

"U a! Vẫn là cái thổ hào. Đi! Vậy người nói một chút, muốn cho ta giúp người làm cái gì "

Đã không thương thiên hại lý, còn cùng gia nhập Thiên Nguyên Tông có quan hệ, Ngô Dịch cũng tới hào hứng.

Nhưng Vương Đại Bảo hướng về nhìn trái phải một chút, hạ giọng nhỏ giọng tại Ngô Dịch tai vừa mở miệng: "Ta biết nói rõ ngày Thiên Nguyên Tông tuyển bạt nội mạc. Thiếu Hiệp! Trên đường cũng không phải nói chuyện chi địa, ngài tuyển một nhà tửu lâu tiệm cơm, ta cùng ngài nói rõ chi tiết nói."

Ngô Dịch trầm mặc một chút, nguyên xoay người nhìn một chút chung quanh, sau đó nhấc ngón tay chỉ phía bên phải 'Tỷ Tiên Lâu' .

"Liền nhà này đi."

"Được rồi! Ngài trước hết mời."

Ngô Dịch nói lỏng miệng, Vương Đại Bảo bận rộn lo lắng buông tay nhường cho.

Chỉ thấy hai người một trước một sau tiến vào 'Tỷ Tiên Lâu' , tại tiểu nhị chỉ huy dưới, hai người trực tiếp lên lầu hai ngày Bao Sương.

Cũng không lâu lắm, hình tròn bàn bên trên bày đầy thịt rượu. Ngô Dịch cũng không có khách khí, gạt ra quai hàm dừng lại tào.

Qua ba lần rượu, đồ ăn qua ngũ vị. Ngô Dịch đánh một ợ no nê, buông đũa xuống nhìn về phía Vương Đại Bảo.

"Nói đi! Để ta giúp người cái gì "

Vương Đại Bảo cười nhạt một tiếng nói: "Thiếu Hiệp,

Ta muốn người giúp ta cướp đoạt một gốc hai màu Hàn Minh hoa."

Ngô Dịch nhíu mày một cái, hẳn cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Hàn Minh hoa, lại càng không biết hẳn là đi đi nơi nào tìm.

"Hàn Minh hoa là cái gì "

"Cực Hàn chi vật, sinh trường dưới đất ngàn trượng chỗ."

Ngô Dịch nghe xong, sắc mặt trong khoảnh khắc âm trầm xuống, không vui lạnh giọng nói: "Vương Đại Bảo, ngàn trượng chừng hơn ba ngàn mét, người bắt ta trên đũa đầu "

"Thiếu Hiệp ngài trước bớt giận! Nghe ta tỉnh tể nói nha."

Vương Đại Bảo gấp vội vàng đứng dậy cúi đầu, sau đó vừa chén đĩa đóng chong, sau đó dùng ngón tay dính một hồi rượu trong chén, ở trên bàn vẽ lên một bức bản đồ.

"Thiên Nguyên Tông chia làm hai bộ phận, phía trước chỗ này Nguyệt Nha hình địa phương gọi 'Cửu U Hàn Vực' ." Vương Đại Bảo lời nói dừng một chút, lại nói: "Nơi đây chính là một chỗ ba ngàn mét sâu hố băng, ngày mai Thiên Nguyên Tông tuyển bạt Đệ Tử chỉ có một cửa, đúng vậy tất cả mọi người muốn xuống đến đáy hố ngắt lấy 'Hàn Minh hoa' ."

Ngô Dịch ánh mắt nhìn về phía Vương Đại Bảo chỉ chỗ, trong lòng cũng nổi lên nói thầm, Thiên Nguyên Tông tuyển bạt phương thức thật đúng là đủ đặc biệt.

"Này hổ hổ vách tường có nhân lực mở đi ra thêm đá , có thể dễ cho người ta hạ đến phần đáy. Nhưng ngài đừng nghĩ đến đơn giản , có thể nói mỗi 300 trọng đúng vậy một đạo khảm. Nói thí dụ như xuống đến cái thứ nhất 300 trọng, dưới đáy tung bay đi lên lạnh thấu xương giống như kim đâm. Xuống đến 600 trọng lúc, mỗi người bên ngoài cơ thể đã cái bọc tầng một băng sương. Trừ phi trong đan điền có Nguyên Khí Hộ Thể, nếu không nhất định bị đông thương."

"Chiếu nói như ngươi vậy, người không có võ công xuống dưới, không đó là một con đường chết mà cứ như vậy, còn nhập cái rầm chó tông môn tập võ "

Ngô Dịch càng nghe càng là cảm thấy có chút không quá đáng tin cậy, này chỗ nào vẫn là gia nhập tông môn tập võ rõ ràng đúng vậy đi mất mạng nha.

"Thiếu Hiệp có chỗ không biết, Thiên Nguyên Tông sáng tạo đã có 300 năm quang cảnh, trong lúc đó cũng mấy lần mở Khai Sơn Môn tuyển nhận qua Đệ Tử, nhưng là chỉ có lần này mở ra Cửu U Hàn Vực. Vì chính là đào thải những cái kia kiên quyết không kiên, hạng người ham sống sợ chết. Nghe nói năm nay bị chọn trúng người, đem lại nhận Thiên Nguyên Tông dốc sức vun trồng."

Vương Đại Bảo nói xong, quái hề hề đi tới cửa bao sương, thăm dò hướng mặt ngoài quan sát, sau khi trở về tại Ngô Dịch bên cạnh nhỏ giọng lại nói ra: "Căn cứ tin tức đáng tin, một năm sau Tử Tông ở giữa có trận thi đấu. Lần này Thiên Nguyên Tông tuyển chọn một nhóm Tinh Lương đệ tử tử, chính là vì một năm sau thi đấu làm chuẩn bị."

Ngô Dịch hít vào một hơi, hoàn toàn chính xác bị tin tức này kinh hãi không nhẹ. Nhưng là càng làm cho Ngô Dịch giật mình, vẫn là cái này không biết võ công Vương Đại Bảo vậy mà biết nhiều chuyện như vậy.

"Vương Đại Bảo, ngươi biết đến sự tình không ít nha, ngay cả thiên nguyên tông nội mạc đều có biết một hai, xem ra ngươi tại Thiên Nguyên Tông bên trong là có mệnh núi dựa lớn đi "

"Hắc hắc! Chỗ dựa chưa nói tới. Đương kim cái này thế đạo không cứ như vậy nha, chỉ cần ngươi bỏ được xài bạc, tin tức gì không chiếm được a nhắc tới cũng xảo, ta Vương Đại Bảo trong nhà liền không thiếu bạc."

Vương Đại Bảo ngồi về tại chỗ, lại hiển lộ ra một bộ nhiều tiền lắm của tư thế.

"Đã không thiếu bạc, làm gì gia nhập Thiên Nguyên Tông tập võ khổ thân đầu trung thực ở nhà lấy vợ sinh con sinh hoạt, không phải cũng thật tốt sao "

"Ai! Đây đều là lão tử ta chỉ lệnh. Nói chỉ có tập được một thân cao cường Võ Công, mới có thể tại trong loạn thế giữ vững gia nghiệp." Vương Đại Bảo than khổ lấy lắc đầu, đột nhiên lời nói xoay chuyển, lại nói: "Thiếu Hiệp! Cửu U Hàn Vực hạ Hàn Minh hoa phân ba loại, thường thấy nhất đúng vậy một màu, hai màu xem như hi hữu, mà Tam Sắc cực kỳ hiếm thấy, đoán chừng Cửu U Hàn Vực bên trong cũng chỉ còn lại một gốc."

"Dựa theo Thiên Nguyên Tông quy định, nắm giữ một gốc hai màu Hàn Minh hoa từ đáy hố lên, coi như Thành Công tấn cấp. Mà một màu Hàn Minh hoa cần 100 gốc, cuối cùng có thể hay không bị Thiên Nguyên Tông thu làm môn hạ, còn phải xem Chư Vị Trưởng Lão cùng Tông Chủ tâm tình."

Ngô Dịch song mi hơi nhíu, thâm ý sâu sắc nhìn Vương Đại Bảo một lát, liền hỏi: "Vậy nếu là cầm Tam Sắc Hàn Minh hoa đây "

"Cầm Tam Sắc Hàn Minh hoa người, đó chính là này giới hạng nhất. Không chỉ có thể đạt được đệ nhất danh vốn có khen thưởng, ngày sau tại Thiên Nguyên Tông đãi ngộ đều vô cùng tốt. Chỉ cần không phải đặc biệt quá phận yêu cầu, Tông Chủ bình thường đều có thể đáp ứng."

Ngô Dịch thu hồi nhìn về phía Vương Đại Bảo ánh mắt, cúi đầu trầm tư một lát, hợp lại ngược lại là có thể giúp một tay Vương Đại Bảo. Dù sao ăn người ta miệng ngắn, hướng hồ ngày mai hẳn cũng phải hạ Cửu U Hàn Vực.

"Giúp ngươi đạt được một gốc hai màu Hàn Minh hoa ngược lại là không thành vấn đề, nhưng là bằng vào một bữa cơm tiền cũng không đủ."

Ngô Dịch cũng không phải là ngu ngốc, đã hai màu Hàn Minh hoa được cho hi hữu chi vật, mà lại cầm một gốc liền có thể thuận lợi tấn cấp, còn không bị người điên đoạt a

Cho nên, Ngô Dịch vẫn là có ý định bóc lột một hồi Vương Đại Bảo.

"Thiếu Hiệp nói cực phải. Cho nên ta đã sớm nghĩ kỹ, nói cho Thiếu Hiệp cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa vị trí chính xác. Nhưng mà, ngài muốn đem hai màu Hàn Minh hoa giao cho trong tay của ta, ta mới có thể nói cho ngươi vị trí cụ thể."

Ngô Dịch cười nhắc ngón tay chỉ Vương Đại Bảo, mặc dù không có nói cái gì, lại tối ý Vương Đại Bảo thật đúng là cẩn thận.

"Thiếu Hiệp! Ngài cũng ăn uống no đủ. Là dự định tại thành bên trong nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sáng sớm đi Thiên Nguyên Tông a, vẫn là hiện tại liền đi Thiên Nguyên Tông, nhìn một chút ta nói tới chỗ kia 'Cửu U Hàn Vực' "

"Sớm muộn cũng phải đi Thiên Nguyên Tông, ngươi ta hiện tại liền lên đường đi. Hướng hồ ta cũng đổi Cửu U Hàn Vực rất có hứng thú, sớm đi nhìn một cái trong lòng cũng nắm chắc." Ngô Dịch cầm lên Hỏa Phượng kiếm, đứng dậy nói nói.

Vương Đại Bảo bận rộn lo lắng đứng người lên, đối Ngô Dịch giơ ngón tay cái lên, liên tục gật đầu tán thưởng: "Riêng ta thì thưởng thức loại người làm việc quyết đoán. Đi! Chúng ta hiện tại liền đi Thiên Nguyên Tông."

Hai người một trước một sau đi ra Bao Sương đi xuống lầu, rồi đi Tùy Tiên Lâu từ quán về sau, thuận đường phố đi ra Cửa Đông, thẳng đến ba dặm

bên ngoài Thiên Nguyên Tông đi đến.

Sau nửa canh giờ, Ngô Định cùng Vương Đại Bảo cũng đến Thiên Nguyên Tông bên ngoài một dặm.

Không thể không nói, Thiên Nguyên Tông không hổ là Đại Tông Phái, muốn bắt nhập tông môn người một mảnh đen kịt.

Ngô Định nhờ ánh trăng quan sát, thô sơ giản lược đoán chừng sẽ không thấp hơn ba vạn người.

"Ngô thiếu hiệp! Người đi theo ta. Mấy người nhìn Cửu U Hàn Vực về sau, ta lại cho ngài giới thiệu mấy người."

Vương Đại Bảo đi xuyên qua đám người, vừa đi vừa quay người đối Ngô Định nói.

Ngô Định cũng không nói lời nào, không nhanh không chậm tại Vương Đại Bảo đi theo phía sau, lại qua nửa canh giờ, hai người mới tới Cửu U Hàn Vực bên cạnh.

Ngay tại Ngô Định ném đi ánh mắt một sát na, cũng không khỏi đến bị cái này cái cự đại hố sâu khiếp sợ hít vào một ngụm khí lạnh.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Mâu thuẫn

Cửu U Hàn Vực cực rộng, lấy mắt thường để phán đoán chừng ba ngàn mét.

Cửu U Hàn Vực phía trên, hai bên bờ ở giữa liên tiếp mười đầu xích sắt. Mỗi đầu xích sắt cách xa nhau một mét, nếu như muốn tiến Thiên Nguyên Tông, một là từ Cửu U Hàn Vực xuyên qua, thứ hai đứng vậy đập liên mà đi.

Nhưng Cửu U Hàn Vực thấp lại đi bên trên tung bay hàn khí, tích lũy tháng ngày khiến cho mười đầu xích sắt đều bị thật dày Hàn Băng bao vây lấy, nếu như đập liên mà đi hơi bất lưu thần, tất nhiên một đầu cắm xuống ngàn mét sâu Cửu U Hàn Vực.

"Thiên Nguyên Tông thật là Cổ Nhược Kim Thang a."

Ngô Định ngẩng đầu nhìn bờ bên kia, cũng không nhìn được cảm thán Thiên Nguyên Tông Tông Chủ Đại Trí, vậy mà nghĩ ra được dùng loại phương thức này phòng ngự.

"Ngô thiếu hiệp! Đến! Ta giới thiệu cho người một chút ba vị bằng hữu."

Đang Ngô Định tâm lý kính tán thời điểm, không biết lúc nào biến mất Vương Đại Bảo đi trở về.

Nghe tiếng quay người nhìn lại, Ngô Định ánh mắt theo thứ tự tại ba trên mặt người đảo qua, mà giờ khắc này ba người cũng nhìn từ trên xuống dưới Ngô Định.

Nhưng mà để cho người ta kỳ quái là, ba người cùng Ngô Định sơ lần gặp gỡ lại mặt âm trầm, thật giống như Ngô Định thiếu bọn hắn mấy trăm vạn lượng bạc giống như.

"Ngô thiếu hiệp! Ta giới thiệu cho người một chút. Bên trái vị này thân thể khô ngô trắng kiện gọi Thiệu Hồng Anh, trên hai tay nhưng có Thiên Cân chỉ lực. Ngoài cùng bên phải nhất vị này là Tiết Lập, am hiểu leo lên chi thuật. Mà trung gian vị tiểu ca này tên là Sử Lăng, hoàn toàn xứng đáng Nhất Tinh Vũ Sư nha."

Ngô Định nhìn một chút Thiệu Hồng Anh hai tay, về sau lại nhìn coi Thân Thể gầy còm Tiết Lập, cũng đã nhìn ra hai người một cái là Cửu Tinh võ giả, một người khác là Bát Tinh võ giả. Hai mươi mấy tuổi niên kỷ có thể có hình dáng này tu vi, cũng coi là không yếu.

Nhưng mà, nhất làm cho Ngô Định kinh ngạc, vẫn là trong ba người áo trắng Bạch Phát Thiếu Niên. Người này niên kỷ có thể lớn hơn hẳn 2 tuổi, hai mắt lộ ra vô tình chi sắc, toàn thân cao thấp đều tản ra một cỗ băng lãnh ngạo mạn khí chất.

"Ba vị! Đây chính là ta vừa tìm đến trợ thủ, hẳn gọi Ngô Định." Vương Đại Bảo chỉ Ngô Định cho ba người giới thiệu, vừa nói xong lại như là nghĩ đến cái gì, bèn rộn lo lắng quay đầu hỏi: "Ngô thiếu hiệp, người tu vi gì?"

"Ta a tu vi cũng không cao, không đáng giá được nhắc tới."

Ngô Định cười nhạt một tiếng, cũng không có ý định nói ra khoe khoang. Nhưng Thiệu Hồng Anh cùng Tiết Lập lại là chau mày, ánh mắt lạnh lùng từ Ngô Định trên thân thu hồi, quệt miệng nhìn về phía Vương Đại Bảo.

Thiệu Hồng Anh tính khí hiển nhiên không tốt lắm, hừ lạnh một tiếng hỏi Vương Đại Bảo, nói: "Vương Đại Bảo! Ngươi có ý tứ gì tại sao lại tìm một cái "

Vương Đại Bảo giống như đối Thiệu Hồng Anh tính khí có hiểu biết, cũng không tức giận cười ha hả đáp nói: "Hắn là tới giúp ta cướp đoạt hai màu Hàn Minh hoa."

"Liên hẳn ngươi là đối ba người chúng ta thực lực không đồng ý đi ta nhưng chuyện xấu nói trước, ngươi xuất ra một trăm vạn lượng bạc thuê ba người chúng ta, mỗi người cũng vền vền có thể được đến hơn ba mươi vạn lượng mà thôi. Hiện tại lại tăng thêm một người, ngươi mơ tưởng để cho ta đem bạc phân cho hắn."

Tiết Lập cũng rất ảo não mở miệng, hiển nhiên cho rằng Ngô Định muốn cùng bọn hắn đoạt bạc.

"Hai vị hiểu lầm, ta sẽ khác cho hắn thù lao, tuyệt sẽ không để hắn cũng đi phân cái kia một trăm vạn lượng bạc."

Vương Đại Bảo mang trên mặt cười, thế nhưng là tâm lý lại đối với hai người cách làm có chút không vừa ý. Có chuyện gì hoàn toàn có thể tự mình thương lượng nha, không cần thiết ngay trước Ngô Định mặt để hắn xuống đài không được.

Nhưng Ngô Định cũng không có đi xem Vương Đại Bảo, càng là lười đi nghe hai người ngữ điệu, ánh mắt từ tóc trắng Sứ Lãng trên thân thu hồi về sau, liền đối với Vương Đại Bảo liền ôm quyền.

"Vương Đại Bảo! Mấy ngày nay đi đường Lewton, ta muốn tìm chỗ vắng người ngủ một giấc. Bằng không, liền ta thân thể này nhưng ăn không tiêu."

Ngô Định nói đúng là cho Thiệu Anh Kiệt cùng Tiết Lập nghe, chỉ sau đó xoay người nhìn coi chung quanh, phát hiện ba ngoài trăm thước thật là có chỗ vắng người, nơi đó Phương Viên mười mét chỉ ngồi cả người khoác hắc bào người.

Ngô Định cười hắc hắc, gác tay cầm kiếm cất bước mà cất bước đi.

"Vương Đại Bảo! Ngươi tìm người này muốn bị đánh là không "

Thiệu Anh Kiệt ken két nắm chặt Quyền Đầu, nhìn Ngô Định bóng lưng, trong ánh mắt mang theo lửa giận liền muốn đuổi theo.

"Thiệu Anh Kiệt,

Nếu như ta là ngươi liền cách hắn xa một chút, đừng đến sau cùng chết như thế nào cũng không biết nói."

Từ đầu đến cuối không có mở miệng Sứ Lãng phui một chút Thiệu Anh Kiệt, nói xong khoanh chân ngồi trên mặt đất, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Ngô Định nhếch lên khóe miệng, trong mắt vô tình dần dần biến thành ý chí chiến đấu dày đặc.

"Sứ Lãng! Hắn một cái Tiểu Mao Hải Tử, ngươi còn coi hắn là bàn thái!" Thiệu Anh Kiệt dừng bước, quay người quơ quơ quả đấm cười lạnh lại nói: "Ta hiện tại liền để ngươi nhìn một cái, ta là thế nào đem hắn đánh. . ."

"Sứ thiếu hiệp! Ngài. . . Ngài nhìn ra tu vi của hắn "

Vương Đại Bảo không đợi Thiệu Anh Kiệt nói xong, đối Sứ Lãng liền ôm quyền hiếu kỳ hỏi đến.

"Tuổi còn nhỏ, tu vi liền không dưới ta. Vương Đại Bảo, ta hiện tại rất ngạc nhiên, ngươi đến cùng dùng cái gì khi trả thù lao, mới mời được đến như thế một cường giả."

Sứ Lãng vừa thốt lên xong, Vương Đại Bảo đám ba người không một không sợ hãi. Nhất là Thiệu Anh Kiệt, bị bị hù khê run rẩy, nhìn coi đi xa Ngô Định, gấp vội vàng xoay người lại đi trở về.

"Ngươi. . . Ngươi không nhìn lầm a hắn. . . Hắn là Nhất Tinh Vũ Sư" Thiệu Anh Kiệt hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, tròng mắt bên trong đều là vẻ kinh ngạc.

"Không tin, vậy ngươi liền đi thử xem tu vi của hắn. Đúng rồi! Ngươi không đồng nhất nói thẳng hai tay lực đạt Thiên Cân, tay không liền có thể đem người xé thành hai nửa mà không bằng ngươi liền đi qua thử một chút, cũng tốt để cho chúng ta nhìn nhìn bản lĩnh của ngươi."

Sứ Lãng lời nói tràn đầy trào phúng vận vị, nhưng Thiệu Anh Kiệt sừng sốt không dám chống đối nửa câu, đỏ lên mặt gương mặt xấu hổ, hoàn toàn không có đi qua tìm Ngô Định phiền phức ý tứ.

"Nếu là vì Vương Đại Bảo đoạt hoa người, ta vẫn là thả hắn một con đường sống đi. Còn nữa nói, ta lại lớn tuổi hắn mấy tuổi, ngay trước mặt của mấy vạn người khi dễ hắn cũng không thích hợp."

Thiệu Anh Kiệt da mặt xác thực dày, không dám đi tìm Ngô Dịch phiền phức, lời hay còn nói hiên ngang lăm lệt.

Sử Lăng quệt miệng tròn nhìn Thiệu Anh Kiệt một chút, lại đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch cùng hắc bào nhân, hơi thở bên trong truyền ra hừ lạnh một tiếng.

"Người áo đen kia cũng là Bát Tinh võ giả, cùng người Thiệu Anh Kiệt tự phụ, không cho phép ngoại nhân ngồi tại chung quanh hắn. Nhìn đi, chỉ cần hắc bào nhân dám nói một chữ không, cái chỗ kia liền muốn dòi chủ."

"Ha-Ha! Vậy ta đến muốn tốt tốt nhìn một cái, Vương Đại Bảo tìm đến người này, thật là không như như lời người nói."

Thiệu Anh Kiệt trong lòng vẫn là có cổ khí đang tác quái, dưới mắt cũng muốn mượn hắc bào nhân tay, nhìn xem Ngô Dịch thực lực chân chính.

Cũng liền tại hai người lẫn nhau nói chuyện với nhau thời điểm, Ngô Dịch đã đến hắc bào nhân trước người năm mét chỗ.

Ngô Dịch đầu tiên là nhìn coi hắc bào nhân, hắc hắc cười nhạt một tiếng, trực tiếp nằm trên mặt đất khép kín mắt.

Một màn này, lập tức hấp dẫn đi không ít mỗi người ánh mắt. Tam Tam hai hai đối Ngô Dịch chỉ trỏ, miệng bên trong trào phúng nghị luận không ngừng.

"Nơi này lại còn có mắt không mở chủ. Để cho ta tính toán, hắc bào nhân hắn là đánh lui hai mươi ba người đi "

"Sắp đúng vậy hai mươi bốn. Ta cũng là kỳ quái, từng cái làm sao lại giống như là không có đầu óc đầu chung quanh đều chen thành hỗn loạn, liền hắc bào nhân chung quanh không có người, khó từng cái tâm lý liền không cảm thấy kỳ quái "

"Người hiểu cái gì phạm là dám ngồi tại hắc bào nhân bên người, không có chỗ nào mà không phải là Bội Dao cảm kích chủ. Dạng này người đều ngạo vô cùng, không nghĩ cuối cùng đều bị hắc bào nhân đánh răng rơi đầy đất đi."

...

Có lẽ là bị chung quanh nói chuyện với nhau âm thanh đánh thức, cũng có thể là hắc bào nhân đã phát hiện Ngô Dịch ngồi xuống. Chỉ gặp màu đen bào mũ giật giật, trong đó cũng truyền ra hừ lạnh một tiếng.

"Nơi đây không phải người chỗ ngủ, cút!"

Ngô Dịch đưa lưng về phía hắc bào nhân nằm, nghe nói giận dữ mắng mỏ thanh âm nghiêng vừa quay đầu, một mặt ngu ngốc dạng hỏi: "Thế nào đây này đây là nhà người địa phương a "

Một lời nói, lập tức để hắc bào nhân nổi giận mà lên, vung tay lên từ áo choàng bên trong lộ ra ngay một căn Ngân Đầu cầm, không nói nhảm nữa thẳng đến Ngô Dịch đầu đập đi.

"Hắc! Người đây là muốn phế đi ta à nên đánh."

Ngô Dịch bỗng nhiên ngồi thẳng người, tay trái đối hắc bào nhân vung lên, lập tức sử dụng 'Đại Thủ Ấn' Vô Công.

Lần này hắc bào nhân việc vui cũng lớn, thân như như điều đứt dây bên cạnh quẫy bay ra hơn mười mét, hung hăng ném xuống đất.

Thoáng chốc! Trạng diện hoàn toàn yên tĩnh.

Chung quanh chính đối Ngô Dịch chỉ trỏ người bị hừ rút cổ lại, bận rộn lo lắng đem ngón tay co lại về tới trong tay áo, tiếp xuống ngay cả miệng thở mạnh cũng không dám một chút.

Ba trăm mét bên ngoài Vương Đại Bảo há to miệng, một lát sau Ha-Ha cười ra tiếng, nhìn Ngô Dịch không được kính tán gât đầu.

"Nhìn tới. . . Ta lại tìm được một cái lợi hại trợ thủ đây. Lần này ta gia nhập Thiên Nguyên Tông sự tình, cũng coi là ván đã đóng thuyền."

Thiệu Hồng Anh mặt trong khoảnh khắc không có huyết sắc, bị dọa đến tái nhợt Shen người. Mà lại Thiệu Hồng Anh cảm thấy phía sau lưng đột nhiên toát ra khí lạnh, sau cái gáy đều thổi lên âm phong.

"Ta mẹ a! Vương Đại Bảo, gia hỏa kia là từ đâu tìm đến ta vốn cho rằng mấy chục ngàn người bên trong, cũng chỉ có sử Lăng thiếu hiệp tu vi võ công cao nhất, chức thủ khoa cũng không phải sử Lăng thiếu hiệp không còn ai, không nghĩ tới lại tới một cái đáng sợ chủ. Xem ra lần này muốn bá nhập Thiên Nguyên Tông môn hạ Nhân Trung, thật đúng là có một số tầng long ngoạ hổ hạng người."

"Hừ! Thiệu Anh Kiệt, người ít tại cái kia châm ngòi ly gián. Còn dám bắt hắn so với ta so sánh, ta để người lại không hạ Cửu U Hàn Vực cơ hội."

Sử Lăng mặt lạnh lấy, tuy nói nhìn về phía Thiệu Anh Kiệt không có toát ra xem thường, nhưng là vô tình ánh mắt càng là làm người ta kinh ngạc lạnh mình, ra miệng cảnh cáo càng là lộ ra Băng Hàn chỉ ý.

"Khụ! Không được ầm ĩ. Ngày mai nhất định là một cuộc ác chiến, tất cả mọi người nghỉ ngơi một đêm đi. Nghi ngơi dưỡng sức, tranh thủ chúng ta mấy cái đều có thể lấy được một cái thành tích tốt."

Vương Đại Bảo làm người hoà giải, cười liền ôm quyền, an ủi Sử Lăng cùng Thiệu Anh Kiệt.

Sử Lăng hừ lạnh một tiếng, về sau giống như là suy nghĩ mình bạch cái gì, nghiêng đầu hướng về phía Vương Đại Bảo cười quỷ dị cười.

"Vương Đại Bảo! Một cái Nhất Tinh Vũ Sư có thể vì người cướp đoạt Hàn Minh hoa, chắc hẳn người cho ra thù lao cũng không nhỏ a có phải hay không cũng đem vị trí kia nói cho hần biết "

"Không có. . . Không, đã đều nói cho người biết, làm sao còn có thể để hần đi cho ngài thêm phiền đầu "

"Hừ! Coi như người nói cho hần biết cũng không sao. Chờ hần đến nơi đó, ta sớm liền cầm lấy Tam Sắc Hàn Minh hoa rồi đi. Đương nhiên, nếu để cho ta bắt gặp hần, ta liền dùng vũ lực nói cho hần biết, cùng là Nhất Tinh Vũ Sư cũng là có phân chia mạnh yếu."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Hạ 9 u

Một đêm này, tuy nhiên chung quanh có hơn mấy vạn người, thế nhưng là Ngô Dịch ngủ được lại là rất thom.

Cùng ngày bên cạnh nổi lên ngân bạch sắc, chung quanh oanh loạn âm thanh cũng đánh thức Ngô Dịch.

Duỗi cái lưng mệt mỏi, Ngô Dịch dụi dụi con mắt đứng dậy, đúng lúc gặp được Vương Đại Bảo chạy qua bên này.

"Ngô thiếu hiệp! Ngài có thể tỉnh tỉnh. Nhanh! Thiên Nguyên Tông ra người đến."

Vương Đại Bảo cũng chưa tới Ngô Dịch trước người, đến hơn 30m bên ngoài liền phát tay hô to.

Ngô Dịch nhớ tới chân hướng về phía trước quan sát, hơi chút ít nhú mảy về sau, cả sửa lại một chút áo trắng cầm Hỏa Phượng kiếm đi đi.

Giờ phút này, hướng về nơi xa Thiên Nguyên Tông phương hướng nhìn lại, chừng trăm người đội ngũ dặm trên xích sắt mà đến, không lọt vào mắt xích sắt bên trên thật dày hàn sương, Tốc Độ có thể nói là mau kinh người.

Khi Ngô Dịch đến Cửu U Hàn Vực một bên, Thiên Nguyên Tông bách nhân đội ngũ cũng đến bên bờ . Bất quá, chỉ có ba cái lão giả đi xuống xích sắt, còn lại phía dưới trăm người phân mười tổ, vững vàng đứng ở xích sắt bên trên không nhúc nhích.

"Tê! Xem ra Thiên Nguyên Tông đối lần này tuyển chọn thật rất nặng xem a. Các người xem bọn hần ba vị, chính là Thiên Nguyên Tông ba vị trưởng lão. Trung gian vị kia tóc trắng tăng thể diện lão giả, chính là Thiên Nguyên Tông Đại Trưởng Lão Từ Thanh, mười năm trước liền có Vũ Vương tu vi. Bên trái cái kia mặt tròn lão đầu mập, chính là Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn, sau cùng vị kia gầy còm một mặt nghiêm túc là Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần."

Vương Đại Bảo con mắt đều tỏa sáng, cho Ngô Dịch, Sử Lăng bọn người giới thiệu.

Ngô Dịch ánh mắt chỉ là tại Đại Trưởng Lão cùng Nhị Trưởng Lão trên mặt dừng lại chốc lát, nhiều thời gian hơn vẫn là nhìn chăm chăm Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần.

"Lão gia hòa này đúng vậy Vương Bá Thiên sư phụ a Thượng bất chánh Hạ tắc loạn, Vương Bá Thiên đốt giết cướp đoạt tai họa bách tính, chắc hẳn cái này Đoạn Cốc Thần cũng không phải cái thứ tốt."

Ngô Dịch ở trong lòng làm bầm, đồng thời cũng phát hung ác, cái kia Đoạn Cốc Thần nếu là không tìm hần báo thù liền thôi, thắng nếu muốn vì Vương Bá Thiên báo thù, Ngô Dịch cũng chuẩn bị kỹ càng, nghĩ trăm phương ngàn kế cũng phải giết chết cái này Đoạn Cốc Thần.

Giờ phút này, Vương Đại Bảo cũng không biết Ngô Dịch đang suy nghĩ cái gì. Nếu như hần biết, thật không biết nói sao muốn Ngô Dịch. Cái này còn không có gia nhập Thiên Nguyên Tông đâu, liền muốn lộng chết người ta Tam Trưởng Lão.

"Khục! Chur vị yên lặng một chút."

Ngay tại Ngô Dịch tâm lý suy nghĩ Đoạn Cốc Thần lúc, Đại Trưởng Lão Từ Thanh bước ra một bước. Tuy nhiên Từ Thanh không có rống, thế nhưng là thanh âm của hắn lại ở trên không quanh quẩn, còn như lời đinh tiếng ầm ầm.

"Thiên Nguyên Tông xây tông đã có 300 năm Lịch Sử, năm nay vừa lúc là lần thứ mười tuyển bạt chiêu thu đệ tử. Cùng đi vắng khảo hạch tuyển bạt khác biệt, lần này các ngươi trắc thí chỉ có một cái, đứng vậy thuận dưới thềm đá Cửu U Hàn Vực, ngắt lấy dưới đáy Hàn Minh hoa."

Đại Trưởng Lão Từ Thanh một lời nói, lập tức để ba, bốn vạn người loạn thành một đoàn.

Mà Ngô Dịch cùng Sử Lăng bọn người thì không có quá mức kinh ngạc, việc này bọn hắn đã sớm từ Vương Đại Bảo miệng bên trong biết được, cũng làm xong hạ Cửu U Hàn Vực chuẩn bị.

Đại Trưởng Lão Từ Thanh nhìn oanh loạn thành một bầy mấy chục ngàn người, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, lập tức đem trong đan điền Nguyên Khí nâng lên, nổi giận gầm lên một tiếng "Yên tĩnh! Ai tại không nhìn trật tự cất ngang ta, hết thấy cuốn gói xéo đi."

Từ Thanh âm thanh so vừa mới lớn hơn nhiều lắm, chấn động đến mấy chục ngàn mỗi người mang tai ông vang lên, từng cái lại cũng không dám lên tiếng nữa.

"Hàn Minh hoa phân ba loại, thường thấy nhất chính là một màu, nhị sắc tương đối hi hữu, mà Tam Sắc. . ."

Từ Thanh Đại Trưởng Lão bây giờ nói những này, Ngô Dịch tại Vương Đại Bảo trong miệng đã sớm biết được. Cho nên, Ngô Dịch cũng không có quá cẩn thận đi nghe.

Bất quá, khi Đại Trưởng Lão Từ Thanh nói lên khen thưởng một chuyện, Ngô Dịch lại dựng lên lỗ tai.

"Lần này tuyển chọn Đệ Tử, ba hạng đầu đều có phong phú khen thưởng. Nói thí dụ như Đệ Tam Danh, khen thưởng thượng phẩm Hoàng giai Võ Công một bản, thượng phẩm Phàm Khí một kiện. Hạng hai, khen thưởng thượng phẩm Huyền Giai Võ Công một bản, trung phẩm vương khí một kiện. Mà vạn nhân hạng nhất đệ nhất danh, thì là khen thưởng một bản Hạ Phẩm Địa Giai Võ Công, cùng thượng phẩm vương khí một kiện."

Ngô Dịch trong hai con ngươi không ngừng lóe ra tinh quang. Phải biết, sở học của hắn 'Nộ Kiếm Tam Quyết' đúng vậy một bản Địa Giai Võ Công.

Cho nên Ngô Dịch so với ai khác đều giải Địa Giai võ công mạnh mẽ và khủng bố.

"Đã cho Địa Giai Võ Công, ngược lại là có thể liều mạng."

Ngô Dịch đối vương khí không nhiều hứng thú lắm, ngược lại là rất muốn đạt được vậy bản Hạ Phẩm Địa Giai Võ Công. Nếu như có thể đoạt được hạng nhất, Ngô Dịch cũng muốn dùng thượng phẩm vương khí đổi lại một bản Địa Giai Võ Công.

Bởi vì cái gọi là kỹ nhiều không ép thân nha, tập võ cũng là một cái đạo lý, nhiều sẽ một loại Võ Công vẫn là tốt. Đương nhiên, Ngô Dịch thể nội thể nhưng là bạo ngược hệ thống, hắn căn bản cũng không thiếu Võ Công. Nhưng Thiên Nguyên Tông cho không Địa Giai Võ Công, cái tiện nghi này Ngô Dịch nhưng không có ý định chấp tay nhường cho.

"Không nói nhiều nói! Muốn vào Thiên Nguyên xưng Thiên Kiêu, chiến thiên hạ cứu thương sinh người, liền xuống Cửu U Trích Hoa lên, các ngươi xưng tôn chỉ đường, từ Thiên Nguyên Tông cho các ngươi đến trải."

Cực kỳ bá tước giận dữ Hách Nhiên vang vọng Bát Phương, trong nháy mắt khơi dậy ba, bốn vạn người tranh bá chi tâm, cũng để trong cơ thể của bọn họ máu tươi trong nháy mắt xao động, từng cái kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên tranh nhau chen lấn thuận dưới thềm đá Cửu U Hàn Vực.

"Ba vị, chúng ta cũng lên đường thôi."

Vương Đại Bảo đã sớm chờ đến không kiên nhẫn được nữa, nếu không phải Từ Thanh N a N cái không xong, hắn đã sớm xông đi xuống.

Trâu Hồng Anh cùng Tiết Lập liếc mắt nhìn Sử Lăng, khi Sử Lăng ừ nhẹ một tiếng, hai người mới nhẹ gật đầu.

"Ngô thiếu hiệp! Ngươi cũng không cần bị rơi xuống, ta tại dưới đáy chờ ngươi." Vương Đại Bảo đi tới Cửu U Hàn Vực một bên, vừa muốn xuống dưới vẫn là quay người nhắc nhở một chút Ngô Dịch.

Ngô Dịch không nói tiếng nào, chỉ là cười nhạt một tiếng nhẹ gật đầu.

Càng ngày càng nhiều dưới người Cửu U Hàn Vực, thế nhưng là Ngô Dịch lại không có gấp. Chỉ cần hắn nghĩ, hoàn toàn nhưng tại trong vòng một khắc đồng hồ vượt qua phía dưới đám người kia.

"Từ Trưởng Lão! Hơn vạn người đã đi xuống hơn phân nửa, ngươi nhìn cái kia cầm kiếm thiếu niên tu vi không yếu, hắn làm sao vẫn đứng tại bên bờ bất động đâu "

Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn cùng Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần đi tới Từ Thanh bên cạnh, dương Ngọc Sơn chỉ chỉ xa xa Ngô Dịch, hiếu kỳ hỏi Đại Trưởng Lão Từ Thanh.

"Hừ! Cửu U Hàn Vực dưới đáy tuy nói lạnh lẽo thấu xương, nhưng cũng không trở thành tổn thương do giá rét một người vũ sư. Mà hắn thủy chung nhìn

chằm chằm phía dưới nhìn, chắc hẳn nội tâm cũng là giãy dụa do dự có nên hay không xuống dưới. Dạng này không quá quyết nhất như chuột hạng người, coi như thiên tư lại cao hơn, cuối cùng rồi sẽ cũng là một cái kém cỏi khó thành đại khí."

Đoạn Cốc Thần quệt miệng, nhìn Ngô Dịch trào phúng lấy.

Đại Trưởng Lão nghiêng đầu nhìn coi Đoạn Cốc Thần, cười khổ lắc đầu: "Tam Trưởng Lão! Không thể nói như thế. Kẻ này đứng ở nơi đó thần sắc lạnh nhạt thông dong, không có một tia lo lắng cùng khiếp đảm bộc lộ. Ta đoán chừng a, hẳn là không muốn cùng mấy chục ngàn người đi chen thôi."

"Ừm! Ta cảm thấy cũng là như thế." Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn sờ lấy bụng lớn cười nói, về sau lại đem đầu nhìn về phía Đoạn Cốc Thần, sờ lên cằm mở miệng: "Đoàn lão! Gần nhất ta nghe nói một sự kiện, nghe nói học trò cưng của người Vương Bá Thiên bị người giết, mà lại ác lang trên đỉnh Sơn Tặc cũng bị người một tổ bùng. Việc này, thật không "

"Ừ" Đoạn Cốc Thần lập tức dựng lên lông mày, quay người mặt âm trầm nhìn chăm chăm dương Ngọc Sơn, nổi giận nói: "Nhị Trưởng Lão, người có ý tứ gì "

"Không có. . . Không có ý gì." Dương Ngọc Sơn cười nhạt một tiếng, mở miệng lần nữa: "Chỉ là để Đoàn lão nén bi thương, ngài nhìn xem ngài, ngần ngừ mấy ngày đều gầy thành đay cán, vì một cái Nghịch Đồ đau lòng thương thân nhưng không đáng a."

Dương Ngọc Sơn tổn hại người thật là có một bộ, đem Đoạn Cốc Thần tổn hại mặt đỏ tía tai, hơn nữa còn không có lời nói chống đối dương Ngọc Sơn.

"Được rồi! Không được âm ỉ. Các người nhìn, hẳn cũng đi xuống."

Đại Trưởng Lão Từ Thanh chỉ chỉ Ngô Dịch, theo sau đó xoay người đối mười đầu xích sắt bên trên trăm người vung tay lên, chỉ gặp trăm người nhao nhao quay người thẳng đến bờ bên kia mà đi.

"Đi! Chúng ta cũng nên đi cùng Tông Chủ hội họp. Cũng tốt nhìn một chút, ngay trong bọn họ có hay không thích hợp thu làm đệ tử người."

Ba vị trưởng lão lần lượt bay lên xích sắt, cấp tốc về tới bờ bên kia. Nhưng ba người cũng không có tiến tông môn, mà là từ bờ bên kia hạ Cửu U Hàn Vực.

Tốc độ của ba người cực nhanh, đối diện hơn ba vạn người vừa hạ hơn hai trăm trọng, ba người đã tới 800 trọng chỗ, đứng ở một người trung niên nam tử hai bên.

Nam tử trung niên có thể có hơn bốn mươi tuổi, hai mắt như điện không giận tự uy, hai tóc mai mấy sợi tóc trắng tăng thêm mấy phần tang thương, lại lộ ra một cổ kính lịch thể sự tẩy lễ sau thành thực ôn trọng.

"Tứ Tông thi đấu lửa sém lông mày, cũng không biết hơn ba vạn người bên trong, có thể có bao nhiêu Căn Cốt thiên tư cực giai hạng người."

Nam tử trung niên ngẩng đầu, ánh mắt vượt qua ba ngàn mét, tựa như đang thăm vấn hạch lấy mỗi một cái hạ Cửu U Hàn Vực người.

"Tông Chủ! Vừa mới ta thô sơ giản lược kiểm tra một hồi, Ngũ Tinh trở lên vô giả nhiều đến 8000, Nhất Tinh Vũ Sư cũng có năm vị nhiều, thậm chí. . . Thậm chí tại hơn vạn người bên trong, còn có một nhân vật lợi hại, hẳn. . . Chính là một cái Tam Tinh Vũ Sư, so chúng ta một số Nội Môn Đệ Tử đều mạnh lên không ít đây."

"A thật đúng là để cho ta rất chờ mong đây. Thôi! Ta ngay ở chỗ này chờ lâu một hồi, nhìn một cái ai có thể đoạt được hạng nhất." Thượng Quan Vũ Dật cũng tới hào hứng, thế nhưng là nhìn nhìn đột nhiên vừa quay đầu, nhìn Đại Trưởng Lão Từ Thanh hỏi: "Hắn điều tra rõ thân phận a "

Đại Trưởng Lão Từ Thanh hơi hơi nhíu mày, sau đó nhìn trộm nhìn một chút Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần, không nói tiếng nào lại là nhẹ gật đầu.

Từ Thanh liếc trộm Tam Trưởng Lão một chút, cũng không thể trốn qua Thượng Quan Vũ Dật con mắt. Tâm lý trong nháy mắt mình bạch trong này là có chuyện, cho nên Đại Trưởng Lão Từ Thanh mới không muốn nói thẳng.

"Hắn là không hạ Cửu U Hàn Vực "

"Khởi bẩm Tông Chủ, đã đi xuống."

Thượng Quan Vũ Dật nhẹ gật đầu, không có tiếp tục hỏi thăm, quay người tiếp tục tràn đầy phấn khởi nhìn lên đối diện mấy chục ngàn người.

Mà giờ khắc này, mấy chục ngàn người đã có hơn phân nửa bỏ vào 300 trọng.

Nhưng là tốc độ của bọn hắn rõ ràng trở nên chậm rất nhiều, một số thể chất yếu kém người sớm đã bị hàn khí đông run lấy bẫy, cho dù là tiếp tục chuyển về lấy, cũng là hai tay ôm bảng cực kỳ gian nan.

Đối với võ giả tới nói, từ phía dưới tung bay đi lên một chút hàn khí còn có thể gánh vác được. Nhưng là, khi bọn hắn lại hạ 100 trọng, Tam Tinh trở xuống võ giả cũng có chút chống đỡ không được, đông bờ môi đỏ bừng trên thân đều lên một lớp da gà.

"Thật đúng là giống Vương Đại Bảo nói tới, hạ 300 trọng về sau, trong không khí nhiệt độ rõ ràng hạ thấp rất nhiều. Nếu là không có Nguyên Khí Hộ Thể, hạ cái này Cửu U Hàn Vực thật là sống chịu tội. Làm không cẩn thận, cổ găng sẽ còn bị đông cứng chết ở chỗ này."

Ngô Dịch bỏ vào 300 trượng, cho dù tại vô dụng nguyên khí tình huống dưới, bằng vào bị hệ thống cải tạo sau Tuyệt Phẩm thể chất, Ngô Dịch cũng may không có cảm giác đến Hàn Lãnh.

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đoạt y phục

Nhưng mà theo Ngô Dịch tiếp tục chuyển về, nhưng không có như vậy thông thuận. Cũng không phải bởi vì hàn khí càng ngày càng đậm, mà là phía dưới không ngừng có người xông đi lên.

"Cái này căn bản cũng không phải là người đi địa phương, đại gia hỏa tranh thủ thời gian đi lên rút lui đi."

"Cửu U Hàn Vực một chút không nhìn thấy đây, cũng không thể xuống chút nữa đi, nhanh chết cóng ta rồi."

"Cha a! Con trai là gánh không được. Ta phải đi về, xuống chút nữa đến liền mất mạng á."

...

Một màn này nhìn Ngô Dịch có chút dở khóc dở cười, rõ ràng phía trên mười đầu hàn sương liên đã nói lên hết thảy, từng cái không có nửa điểm Vô Công, còn không phải xuống tới bị này tội mới bỏ qua.

Đương nhiên, Ngô Dịch vẫn là rất đồng tình bọn hắn. Lúc này nhìn từng cái chơi mệnh treo lên trên, Ngô Dịch cũng tại trên bậc thang trái phải vừa đi vừa về né tránh, tận lực cho những này không biết võ lại không có Nguyên Khí Hộ Thể phạm các tiểu tử để một đầu nói.

"Vẫn là Vương Đại Bảo gian trá a, làm cái lớn lông chồn y phục mặc vào người. Coi như hắn không biết võ công, bằng vào lông chồn y phục cũng đủ để xuống đến Cửu U Hàn Vực ngọn nguồn."

Ngô Dịch thì thâm trong lòng, cũng cảm thấy Vương Đại Bảo nếu không phải rất mập, cái thẳng kia tuyệt đối sẽ bộ hai kiện lông chồn y phục.

Tuy nhiên tuy nhiên Vương Đại Bảo ăn mặc lông chồn y phục, Ngô Dịch cũng không coi trọng Vương Đại Bảo có thể thời gian dài tại dưới đáy dừng lại. Đãi hắn đem hai màu Hàn Minh hoa giao cho Vương Đại Bảo trong tay, Vương Đại Bảo tám thành sẽ mau chóng bị Sử Lăng bọn hắn che chở lấy bỏ lên trên bờ bên kia.

"Có người đã bỏ vào 700 trượng chỗ, xem ra ta cũng muốn tăng thêm tốc độ. Miễn cho kéo ra khoảng cách quá lớn, Vương Đại Bảo đến lúc đó đợi thêm gấp. Mà lại Tam Sắc Hàn Minh hoa nhưng không chờ người, nếu như bị người bên ngoài phát hiện hái được đi, cái kia việc vui nhưng lớn lắm."

Ngô Dịch quyết định chú ý, hít sâu một hơi, tiếp xuống cũng không từng đoạn từng đoạn đi xuống dưới, trực tiếp dùng nhảy phương thức cấp tốc xuống.

Nhưng Ngô Dịch nhảy xuống biên độ cũng không tính lớn, mỗi lần cũng vền vẹn là quá khứ năm tiết bậc thang mà thôi. Ngô Dịch cũng sợ hãi không được xe, cái này nếu là trượt chân thuận bậc thang lăn xuống đi, cho dù có Nguyên Khí Hộ Thể cũng sẽ quảng thành tàn phế.

Nhưng mà cho dù là một lần nhảy xuống năm tiết bậc thang. Ngô Dịch vẫn là rất nhanh liền rút ngắn cùng phía dưới hơn vạn mỗi người chênh lệch. Mà Ngô Dịch cử động lần này cũng làm cho một số người trợn mắt hốc mồm, thậm chí lạc hậu một nhóm người cũng học lên Ngô Dịch, bắt đầu dùng nhảy phương thức hạ Cửu U.

Nhưng là rất không may, vẫn là có không ít người xảy ra ngoài ý muốn, thuận bậc thang ừng ục ục lăn xuống dưới.

Việc vui còn không chỉ chừng này, có ít người chính khoan tay cần rằng đi xuống dưới đâu, lại bị phía trên lăn xuống người đụng thẳng. Thật sao! Tiếp xuống bị đụng người là càng ngày càng nhiều, từng cái chuyển về tốc độ là nhanh đến mức cực hạn, thế nhưng là đến dưới đáy có thể còn sống đoán chừng không có mấy cái.

"Mẹ nhà hắn! Các ngươi đều rút cái gì điên không biết càng hướng xuống hàn khí càng nặng, liền ngay cả trên thềm đá đều phủ lên tầng một thật dày băng sương mà "

"Nhảy người! Mồ Mồ một đám thôi người điên, người. . . Người. . . Người đừng tới đây, đừng. . . Đừng đụng. . . A. . ."

"Ta làm người tám đời tổ tông! Đừng . . . Đừng . . . , ta nếu không chết, ta đi lên liền giết cả nhà người."

...

Lăn xuống đi người càng ngày càng nhiều, từ lúc đầu mấy người, diễn biến thành bây giờ hơn mấy trăm người hướng xuống lăn, tràng diện. . . Cực kỳ khác loại rung động.

"A! Chúng ta Thiên Nguyên Tông xây tông đã có 300 năm lịch sử, ta vẫn là lần đầu nhìn thấy võ giả đám dạng này hạ Cửu U Hàn Vực."

Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật trên mặt lộ ra cười khổ, cũng có chút không biết nói bọn hắn cái gì tốt.

"Tông Chủ! Kẻ cầm đầu đứng vậy cái kia cầm kiếm thiếu niên, đứng vậy hắn cái thứ nhất nhảy xuống. Kẻ này chính là Nhất Tinh Vũ Sư, chắc hẳn Thành Công nhập tông không thành vấn đề. Đãi hắn lên về sau, ta liền một bàn tay đem võ xuống Cửu U Hàn Vực."

Tam Trường Lão Đoạn Cốc Thần đối Thượng Quan Vũ Dật liền ôm quyền, sau đó ánh mắt xa ngắm nhìn Ngô Dịch, trong mắt cũng lộ ra Sát Tâm.

"Đem hắn võ xuống đi vì sao a "

Thượng Quan Vũ Dật dùng khoeo mắt quét một chút Đoạn Cốc Thần, lòng dạ biết rõ lại vẫn hỏi một câu.

"Kẻ này ác độc vô cùng a. Nói một cách khác nếu không phải hắn dẫn đầu,

Há có thể có trăm người bởi vậy lăn xuống đi mất mạng cho nên này tội đáng giết." Đoạn Cốc Thần giải thích.

Thượng Quan Vũ Dật chép miệng, trầm tư cũng khẽ gật đầu, cho người cảm giác giống như là Đoạn Cốc Thần nói cũng có lý.

"Tông Chủ! Ta ngược lại thật ra cảm thấy Đoàn lão nói không đúng. Người ta Tiểu Oa Tử dưới chân có phân tặc, nhảy xuống mấy lần cũng không có đụng vào qua ai. Huống hồ hắn lại không xui khiến chúng nhân đi nhảy, hắn có tội gì đâu "

Nhị Trường Lão dương Ngọc Sơn giống như cùng Đoạn Cốc Thần không hợp nhau, Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật không nói gì, dương Ngọc Sơn lại nhắm vào lên Đoạn Cốc Thần.

"Nhị Trường Lão! Người đừng quá mức."

Đoạn Cốc Thần lập tức trừng mắt lên hạt châu, dương Ngọc Sơn cũng không phát giận, phản mà toát ra một bộ dáng vẻ ủy khuất: "Ta nói một chút lời nói thật mà thôi nha. Đoàn lão, ngài nhưng đừng để trong lòng, chọc tức thân thể ta không thành tội nhân rồi các đồ đệ của người còn không tìm ta liều mạng a "

"Người. . ."

Đoạn Cốc Thần bị tức run rẩy, nại tu vì thế nào kém dương Ngọc Sơn quá nhiều, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn mọc lên ngọt ngát.

"Được rồi! Hai người mỗi ngày vật lộn. Có công phu này, chẳng đem chú ý đặt ở đám kia tiểu gia hòa trên thân."

Thượng Quan Vũ Dật lên tiếng, dương Ngọc Sơn cùng Đoạn Cốc Thần cũng đều yên tĩnh, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía đối diện.

Giờ phút này, Ngô Dịch đã không xuống chút nữa nhảy. Không phải là không thể tiếp tục nhảy xuống, Ngô Dịch cũng sợ làm cho công phần, cái này còn không có gia nhập Thiên Nguyên Tông liền gây thù hằn hơn vạn, Ngô Dịch ngẫm lại đều cảm thấy nhức đầu.

"Đã hạ 500 trọng, nhân số từ trước đó 30 ngàn nhiều cũng giảm bớt đến hơn một vạn người. Cứ như vậy xem ra, đến Cửu U Hàn Vực dưới đây, những người còn lại có thể có 5000 đều coi là nhiều."

Ngô Dịch gác tay cầm kiếm tiếp tục chuyển về, khi hắn lại hạ 100 trọng về sau, Ngô Dịch cũng không thể không đem Nguyên Khí điều động ra một chút, tại Kỳ Kinh Bát Mạch tuần hành làm Thân Thể nóng hồi một điểm.

Khi Ngô Dịch bỏ vào 700 trọng lúc, nhân số từ 10 ngàn đã giảm bớt đến 8000. Cái này hơn tám ngàn người Thân Thể đều bao trùm tầng một mỏng sương, từng cái đông run lấy lấy, vẫn là gấp cần răng kiên trì lấy.

Ngô Dịch vẫn không có quá lớn khó chịu, chỉ cần cảm giác nhiệt độ cơ thể tiếp tục hạ xuống. Nhưng khi Ngô Dịch nhiều điều ra một số Nguyên Khí tuần hành Kỳ Kinh Bát Mạch, thân thể lại sẽ nóng hồi rất nhiều. Cùng những cái kia đau khổ kiên trì hơn tám ngàn người so sánh, Ngô Dịch liền cùng người không việc gì.

Thế nhưng là, coi như Ngô Dịch bỏ vào 800 trọng, phía bên phải đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ.

"Oát con, trên người người có cái gì khu lạnh đồ vật cho Lão Tử giao ra."

Ngô Dịch hơi sửng sốt, nghiêng đầu nhìn lại thời điểm, gầm thét người cũng đến bên cạnh hắn nửa mét bên ngoài.

"Người mắng ta "

"Đứng! Chính đang chửi người. Đừng để Lão Tử khó khăn, nắm chặt đem khu lạnh đồ vật giao ra, sau đó lại đem Ngoại Y thoát cho ta."

Gầm thét người tuổi tác không lớn, ước chừng tại hai mươi tuổi trái phải. Giờ phút này sợi tóc của hắn, lông mày, lông mi cùng dưới mũi sợi râu đều treo lạnh châu.

"Mắng ta liền đủ người chết lần trước, người còn dám đánh y phục của ta chú ý được a! Ta đứng ở chỗ này bất động, người qua đây đoạt đi."

Ngô Dịch gác tay cầm kiếm mà dừng, yên lặng chờ lấy người này qua đến cướp đoạt.

"Không biết điều, người cái này là muốn chết."

Nam tử bỗng nhiên bước ra một bước dài, huy quyền thẳng đến Ngô Dịch ở ngực đánh tới.

Ngô Dịch cười ha ha, không tránh cũng không tránh, khi nam tử Quyền Đầu tới gần bộ ngực hắn Tam Thốn lúc, Ngô Dịch bỗng nhiên đưa tay phải ra, lấy tốc độ cực nhanh bao lại nam tử Quyền Đầu.

"Dám mắng ta ta ngã chết người."

Ngô Dịch tay trái bỗng nhiên vừa dùng lực, trực tiếp đem Nam tử giờ lên hung hăng hướng về thêm đá đập tới.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Còn dám tới đoạt y phục của ta ta quăng, quăng, quăng!"

Ngô Dịch tựa như nắm lấy không là một người, càng giống là hình người con rối, điên cuồng hướng trên thêm đá quăng.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Dịch nhân đã tử vong, công kích vô hiệu."

Nằm rãnh! Quá không khỏi ngã a lúc này mới mấy lần a

Ngô Dịch nhếch miệng, giờ chân lên nhắm ngay người này eo ra sức đá tới, trực tiếp đem đạp đến giữa không trung, hướng về Cửu U Hàn Vực dưới đáy rơi xuống.

"U a! Ngược lại là một cái nhân vật lợi hại. Nếu không phải nhanh bị đông cứng, Lão Tử vẫn thật là không muốn trêu chọc người đây."

Ngô Dịch vừa đạp bay một người, sau lưng lại truyền tới lời nói. Ngô Dịch cau mày quay người, đột nhiên bị vị này chọc cười.

Trên người người này phủ lấy ba kiện Ngoại Y, sau lưng cách đó không xa có ba người thân thể trần truồng, chính liều mạng trèo lên trên lấy.

"Người cũng muốn đoạt y phục của ta" Ngô Dịch nhếch lên khóe miệng, một bộ ngoạn vị bộ dáng hỏi.

"Thực thời liền cởi quần áo ra cho ta, ta có thể cho người leo đi lên. Người nếu là không đau nhức nhanh một chút, ta đoạt y phục, sẽ còn muốn mệnh của người."

"Muốn giết ta "

Ngô Dịch hai mắt trong nháy mắt tròn tròn, thân hình thoát một cái trong nháy mắt đến nam tử trung niên trước người, tay trái lấy tốc độ cực nhanh bắt lấy cổ áo của hắn, phanh phanh phanh lại là dừng lại quăng.

"Người cũng xứng để người phạm tiện chọc tới ta, ngã chết người."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

"Đình! Đình nhân lấy vong, công kích vô hiệu."

Ngô Đình lại tươi sống té chết một người, lần nữa tăng thêm hơn bốn trăm bạo ngược đáng.

Đem lấy vong nam tử trung niên ném ra Cửu U Hàn Vực, Ngô Đình hướng về hai bên nhìn coi, phát giác còn có mấy người theo dõi hần, Ngô Đình cười hắc hắc: "Các ngươi có lạnh hay không có muốn hay không ta thay các ngươi nóng người "

Làm nóng người cái kia mấy đầu người Điều cùng trống lúc lắc giống như. Không phải thu hồi ánh mắt tiếp tục chuyển về, đứng vậy cũng định rời khỏi trèo lên trên đi, không có một cái nào dám đi qua trêu chọc Ngô Đình.

Ngô Đình có chút vẫn chưa thỏa mãn, làm sao người ta không để ý mình. Ngô Đình đương nhiên cũng sẽ không phát rồ giết lung tung vô tội, hần tiếp tục cầm Hòa Phượng kiểm thuận bậc thang đi xuống dưới.

Không có đi qua bao lâu, Ngô Đình đã bỏ vào 900 trọng. Đứng ở chỗ này nhìn xuống dưới, Băng Tinh lập loè một mảnh trắng noãn thể giới rơi vào trong đôi mắt.

Nhưng mà không thể không nói chính là, nơi đây nhiệt độ đã vượt qua Nhân Thể cực hạn. Nếu như không có Nguyên Khí Hộ Thể, thể chất hơi tốt người trong khoảnh khắc sẽ bị đông thương, thể chất hơi yếu một chút người, đủ để trong nháy mắt bị đông cứng Tử Vong.

"Thật là lạnh giống như kim đâm dao cạo xương a, cho dù Thất Tinh trở xuống võ giả đến đây, một lúc sau đều sẽ bị rét lạnh nước chảy phao. Xem ra Thiên Nguyên Tông lần này là đến thật, đứng vậy muốn tuyển bạt một nhóm Kiệt Xuất Nhân Tài, ngày sau cường điệu bồi dưỡng nghênh chiến ba năm sau Tứ Tông thi đấu."

Ngô Đình mới đầu còn không quá tin tưởng Vương Đại Bảo tin tức, nhưng là hiện tại Ngô Đình tin. Bởi vì Thất Tinh trở xuống võ giả, căn bản là Vô Pháp thời gian dài chống cự Cửu U Hàn Vực hàn khí, lại càng không cần phải nói lại tiêu tốn rất nhiều thời gian đi tìm Hàn Minh bỏ ra.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Đình Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Khiêu khích

Bây giờ vẫn còn tiếp tục đi xuống dưới người, đã từ lúc đầu ba bốn vạn giảm bớt đến 5000 trái phải.

Trong đó có mấy ngàn người chết tại nơi này, càng nhiều vẫn là lựa chọn rời khỏi. Đương nhiên, cực thấp nhiệt độ chỉ là một mặt, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bọn hần không muốn đem mệnh dựng ở đây.

Rõ ràng, lần này Thiên Nguyên Tông tuyển chọn Đệ Tử tiến hành cực kỳ tàn khốc. Mà đây cũng là Thiên Nguyên Tông từ trước tới nay, tuyển bạt trong lúc đó Tử Vong số người nhiều nhất lại thu nhập Đệ Tử ít nhất một lần.

Nhưng mà, còn lại hơn năm ngàn người không có nghĩa là kết thúc, ngược lại cái này chỉ là vừa mới bắt đầu. Trong lúc đó bị đào thải, tại Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật trong mắt bất quá là một đám người ô hợp, không có kiên quyết, không có có bèn lòng yếu kiến.

Chính như lúc này, khi Ngô Đình đến 950 trọng lúc, chỉ còn lại hơn năm ngàn người lại có một hai trăm người lui trở về. Mà còn lại phía dưới mấy ngàn người, đã tại 900 năm trọng chỗ phát sinh Bạo Loạn chi chiến.

Bạo động Loạn Chiến nguyên nhân cực kỳ đơn giản, mấy ngàn người duy một mục đích đúng là đoạt y phục sưởi ấm.

"Triệu Vân Cương! Nể tình đêm qua ngươi ta trò chuyện hợp ý, ta cũng không muốn giết ngươi. Chỉ cần ngươi cởi quần áo ra cho ta, ta có thể cho đầu cho phép ngươi trở về."

Một cái 25 tuổi trái phải Nam tử nắm chặt trường kiếm, mũi kiếm trực chỉ ngoài hai thước một cái mười tám tuổi thiếu niên giận nói.

"Ta Triệu Vân Cương xem như mắt bị mù, không nghĩ tới ngươi mạnh kỳ vậy mà là như vậy người." Triệu Vân Cương cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nếu như ánh mắt có thể giết người, hần nhất định đem mạnh kỳ giết không chỉ mười lần.

"Hừ! Chỉ có thể nói ngươi bước chân kinh nghiệm giang hồ ít. Ngươi xem một chút còn lại phía dưới hơn năm ngàn người, cái nào còn suy nghĩ lấy Giang Hồ Đạo Nghĩa nói một cách khác, đại gia hóa vì cái gì mạo hiểm hạ Cửu U Hàn Vực còn không phải là vì gia nhập Thiên Nguyên Tông, tập được một thân cao cường bản lĩnh, ngày sau có thể ở trung thổ đại lục ở bên trên xưng vương xưng bá ngươi cũng không cần nói nhảm, ngươi đến cùng thoát không thoát "

"Không thoát! Có bản lĩnh ngươi liền giết ta."

Tuổi trẻ khí thịnh Triệu Ngọc Cương đã ép không được lựa, không đợi mệnh kỳ cầm kiếm vọt tới dẫn đầu huy quyền công tới. Trong lúc nhất thời, hai cái Bát Tinh võ giả chiến tại một chỗ, trong thời gian ngắn cũng phân không ra cái cao thấp.

Giống hai người bọn họ dạng này trở mặt thành thù người số lượng cũng không ít, cái gì nhân từ, Hiệp Nghĩa đều là lấy không còn sót lại chút gì.

Tuy nhiên tại mấy ngàn người bên trong, ngược lại là có tám người rất ít giết người.

Trong đó Sứ Lãng, Trâu Hồng Anh cùng Tiết Lập thủy chung đem Vương Đại Bảo hộ ở trong đó, cho nên có rất ít người dám đơn độc đi trên chọc bọn hắn mấy cái.

Ngoại trừ Sứ Lãng bốn người bên ngoài, còn có bốn rất ít người xuất thủ. Trong đó ba vị đều là Nhất Tinh Vũ Sư, bọn hắn chuyển về Tốc Độ cực nhanh, đem phần lớn người đều bỏ lại đằng sau.

Sau cùng trên người một người hất lên Hắc Bào , có thể khẳng định là người này cũng không phải là trước đó Ngô Dịch giáo huấn người áo đen kia, bởi vì vì người nọ kích cỡ rõ ràng muốn thấp hai mươi mấy centimet.

Tuy nói hắc bào nhân này kích cỡ không cao lắm, cũng rơi vào ba cái kia Nhất Tinh Vũ Sư hậu phương. Nhưng là người này tu vi tuyệt đối không thấp, mà lại giết tay của người pháp cực kỳ cổ quái, mỗi khi có tên gia hỏa có mắt không trông tiến lên, cũng sẽ ở người này ngoài một thước âm vang ngã xuống, về sau ừng ục ục lăn hướng Cửu U Hàn Vực dưới đáy.

"Tê! Có chút ý tứ a. Xem ra lần khảo hạch này thí luyện, ngược lại là cũng có một chút cường giả nha."

Ngô Dịch hít vào một ngụm khí lạnh, hắn cũng không để ý ba cái kia Nhất Tinh Vũ Sư, cho dù là Sứ Lãng, Ngô Dịch cũng không có để hắn vào trong mắt.

Nhưng là, người áo đen kia lại cho Ngô Dịch một cổ cảm giác bất an. Mà vừa lúc này, không đợi Ngô Dịch đem ánh mắt thu hồi, hắc bào nhân vậy mà chậm rãi bên cạnh quay người một chút từ, ngẩng đầu nhìn lên trên đi.

"Ừm nhìn ta đâu "

Ngô Dịch có thể khẳng định, người áo đen kia đứng vậy đang nhìn hắn. Bởi vì hắn liền đứng tại hắc bào nhân phải phía trên, mà hắc bào nhân quay đầu nhìn phương hướng, chính là phải phía trên Ngô Dịch vị trí.

Nằm rảnh! Hắn đây là mấy cái ý tứ a khiêu khích

Ngô Dịch có chút mộng bức, hắc bào nhân hạ rõ ràng có ba cái Nhất Tinh Vũ Sư, không nhìn tới bọn hắn ngược lại quay người nhìn về phía mình, Ngô Dịch thật là có loại không tên táo bạo.

Nhưng Ngô Dịch cũng không có nuông chiều hắn,

Hắc bào nhân nhìn lấy Ngô Dịch, Ngô Dịch bước chân không ngừng, một tiết một tiết hướng phía dưới đi, cũng mắt không chuyển động nhìn chăm chăm hắc bào nhân.

Nhưng mà Ngô Dịch đi xuống hơn mười tiết bậc thang, phía bên phải đột nhiên đi tới một người.

"Tiểu huynh đệ! Đừng để ta Tôn Tường Vân khó khăn, đem y phục cùng kiếm lưu lại, ngươi chạy trở về bên trên đi."

Tôn Tường Vân tu vi không yếu, chân chính Thập Tinh võ giả. Chỉ cần lại cho hắn một đoạn thời gian bế quan tu luyện, trở thành Nhất Tinh Vũ Sư ở trong tầm tay.

Ngô Dịch nhú mày một cái, khi hắn nghiêng đầu nhìn lại lúc, Ngô Dịch vẫn thật là bị người đến giật nảy mình.

"Hoặc! Trong trong ngoài ngoài chụp vào hơn mười bộ y phục, ngươi đây là dự định đi lên về sau, tại Thiên Nguyên Tông mở Cửa Hàng May a "

Tôn Tường Vân lập tức sững sờ, tiểu nhất giả, tâm lý lửa cũng vọt tới.

"Không biết điều, muốn chết."

Tôn Tường Vân không cần phải nhiều lời nữa, trong nháy mắt huy chương xông về Ngô Dịch.

Ngô Dịch khẽ thở dài một hơi, thế nhưng là trong mắt lại dần hiện ra hưng phấn chi mang, thật giống như đã sớm mong mỏi Tôn Tường Vân tới giống như.

"Còn dám hưng phấn ta. . ."

"Đứng! Ta sẽ muốn mệnh của ngươi."

Không đợi Tôn Tường Vân đến trước người, Ngô Dịch đã xông ra nửa mét. Giờ phút này, Hữu Quyền nắm chặt đánh ra, âm vang cùng Tôn Tường Vân thủ chưởng đụng vào nhau.

"Cạch!"

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Ngô Dịch một quyền, trực tiếp đem Tôn Tường Vân xương cánh tay chấn vỡ, cự đại trùng kích lực lại đem đẩy lui xa mười mét, vừa muốn thuận bậc thang lăn xuống đi, Ngô Dịch thân hình thoát một cái trong nháy mắt đến bên cạnh hắn.

"Chỉ có ta hướng xuống ném phần, ngươi giết ta không thành tựu yêu cầu chết không thể được, ta còn không có chơi chán đây."

Ngô Dịch xoay người bắt lấy Tôn Tường Vân cổ chân, vung cánh tay ba ba ba hung hăng hướng trên thêm đá xuống.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

...

Ngô Dịch liên tục ngã Tôn Tường Vân hơn mười cái, thế nhưng là thắng ngu này sừng sốt không có bị ngã chết.

Đối với Tôn Tường Vân tới nói cũng không phải chuyện may mắn, thậm chí hắn hồi hận phát điên, sớm biết không đoạt nhiều như vậy y phục. Bởi như vậy, Ngô Dịch hai ba lần liền có thể tiến gần đầu thai, cũng không cần còn thụ lấy tội sống.

"Thật kháng xuống! Lại đến." Ngô Dịch hưng phấn mở miệng, lại triển khai một vòng mới xuống kích.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Dịch nhân lấy vong, công kích vô hiệu."

Này! Thật là khó thành đại khí gia hỏa. Khen ngươi một câu, ngươi liền kiêu ngạo ngó củ tỏi

Ngô Dịch quệt miệng vung tay lên, trực tiếp đem Tôn Tường Vân ném xuống dưới.

Sau đó, Ngô Dịch lại đem ánh mắt nhìn về phía hắc bào nhân. Ngô Dịch ngược lại là thật nghĩ nhìn một cái, hắc bào nhân này đến cùng nhìn hắn muốn làm cái gì.

Hắc bào nhân còn không có xoay người sang chỗ khác, thậm chí đứng ở nơi đó động đều không động một cái. Hiển nhiên, từ Ngô Dịch bạo ngược Tôn Tường Vân bắt đầu đến kết thúc, từng màn đều bị hắc bào nhân xem ở trong mắt.

Thế nhưng là ngay tại Ngô Dịch lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía hắc bào nhân, hắc bào nhân từ áo choàng bên trong đưa tay phải ra, đối Ngô Dịch ngược lại giờ ngón tay cái lên.

Ai u năm rảnh, cái này rất thật là đang gây hấn với a. Con mẹ nó, ta nếu không đem ngươi đánh răng rơi đầy đất coi như ta thua.

Ngô Dịch triệt để nổi giận, chuyển về tốc độ nhanh gấp ba. Thế nhưng là khi Ngô Dịch xuống đến 970 trọng lực, 2 người lại đem Ngô Dịch ngăn lại.

"Chớ cùng ta nói nhảm, dám đâm đường Lão Tử con đường, ta trước ngược chết các ngươi."

Ngô Dịch tay trái vừa dùng lực, trực tiếp đem Hòa Phương kiếm liên quan vô kiếm đâm vào thêm đá bên trong. Hai người kia không đợi mở miệng, đột nhiên cảm giác cảm thấy hoa mắt, còn chưa hiểu chuyện ra sao, hai người thân thể đã bị vung, phanh phanh phanh bị Ngô Dịch không ngừng hướng trên thêm đá xuống.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

Từng tiếng thanh âm nhắc nhở đều đã luyện thành dây, khi hệ thống nhắc nhở hai người lấy vong lúc, Ngô Định nhìn phía dưới 15 trượng chỗ hắc bào nhân, hai tay vung lên đem hai bộ thi thể bắn tới.

15 trượng, hơn bốn mươi mét khoảng cách. Hai bộ thi thể cũng liền dừng ba giây, đã cách hắc bào nhân không đủ nửa mét.

Hắc bào nhân đưa tay thu hồi áo choàng bên trong, đồng thời hướng về một bên trượt ra nửa mét, tránh qua, tránh né hai bộ thi thể về sau, quay người cũng không nhìn tới Ngô Định, cấp tốc hướng về phía dưới vọt lên đi.

"Mẹ nó! Người gần xong bức liền muốn chạy "

Ngô Định đã lui trở về Hỏa Phượng kiếm bên cạnh, đem kiếm cùng vô kiếm quát ra về sau, tiếp tục hướng về hắc bào nhân đuổi đi.

Bờ bên kia, ở vào Cửu U Hàn Vực 800 trượng chỗ, Thượng Quan Vũ Dật Ha-Ha cười ra tiếng.

"Thật là hai cái tiểu tử thú vị. Ba vị trưởng lão, các người cho rằng hai người kia nếu như một trận chiến, ai sẽ lợi hại hơn một điểm đâu "

Đại Trưởng Lão Từ Thanh gấp nhúm mày một cái, không có mở miệng lại là ánh mắt cổ quái nhìn một chút Tông Chủ, thật giống như đang nói Tông Chủ trong lòng ngài đã minh bạch, làm sao còn về vớ cho thêm chuyện ra hỏi thăm đây.

"Tông Chủ! Ta cảm thấy là người áo đen kia. Trước đó tại bên bờ ta liên quan sát qua hắn một đoạn thời gian. Có thể nói tại mấy chục ngàn người bên trong, cũng chỉ có hắn cái này một cái Tam Tinh Vũ Sư. Nhất Tinh chiến thắng Tam Tinh Vũ Sư người không phải là không có, thế nhưng là ở trung thổ đại lục ở bên trên cũng là phượng mao lân giác như vậy tồn tại. Một cái miệng còn hôi sữa tiểu thí hài, lại để cho hắn tu luyện một năm cũng đừng hòng giết hắc bào nhân."

Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần đối Tông Chủ ôm quyền cúi đầu, nói ra ý nghĩ trong lòng. Nhưng đối lấy lại là Nhị Trưởng Lão trào phúng hừ một tiếng, nhưng Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn nhưng không có nói cái gì, thật giống như lười nhắc cùng Đoạn Cốc Thần tranh luận.

"Nhị Trưởng Lão! Nói một chút ý kiến của người."

Kỳ quái là, Thượng Quan Vũ Dật còn tới hào hứng, rõ ràng biết dương Ngọc Sơn cùng Đoạn Cốc Thần làm trái lại, vẫn là hạ lệnh để dương Ngọc Sơn phát biểu ý kiến.

"Ái! Đã Tông Chủ ngài để cho ta nói một chút, vậy ta liền nói một chút ý nghĩ trong lòng. Một cái vũ tu cường nhược, không thể riêng lấy Tinh Cấp đến kết luận, tâm trí, Võ Công, binh khí cũng làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu."

"Nói tiếp."

"Lấy một thí dụ, nếu như cái kia cầm kiếm thiếu niên sẽ lên phẩm Huyền Giai Võ Công, mà hắc bào nhân sẽ chỉ một gieo xuống phẩm Hoàng giai Võ Công. Coi như hai người kém hai cái Tinh Cấp, cầm kiếm thiếu niên chưa hẳn liền giết không chết hắc bào nhân."

Dương Ngọc Sơn nói xong, trầm tư một chút mở miệng lần nữa: "Mà lại ta cảm thấy thiếu niên kia có chút môn nói, lại hình như biết hoặc là phát hiện cái gì. Đợi đến sở dưới vạn người Cửu U Hàn Vực, hắn mới không nhanh không chậm đi xuống. Muốn nói hắn không nghĩ tới nhiều giao chiến đi, nhưng là mỗi khi có người muốn giết hắn, hắn lại cho người ta dị thường cảm giác hưng phấn, giống như ước gì có người đến gây chuyện. Thực sự là. . . Kỳ quái."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Giết Vũ Sư

Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn nói những lời này cũng có lý, Thượng Quan Vũ Dật cũng có chút đồng ý.

"Hai người các ngươi nói cũng không tệ, dựa theo lẽ thường, Nhất Tinh Vũ Sư rất khó giết chết Tam Tinh Vũ Sư. Nhưng là lại bởi vì tâm trí cao thấp, Võ Công cường nhược, trong đó cũng liên tồn tại biến số. Mà lại, ta cũng cảm thấy cái kia cầm kiếm thiếu niên có chút cổ quái, nói hấn dày lại ra tay cực kỳ tàn bạo. Nói hấn tàn bạo đi, không đi trêu chọc hấn, hấn cũng không chủ động giết người."

Ngô Dịch tiến hành để Thượng Quan Vũ Dật đều mặt mơ hồ, sau cùng tại Thượng Quan Vũ Dật cười khổ dưới, bọn hấn lại đem ánh mắt nhìn về phía dưới.

Tại Thượng Quan Vũ Dật bọn người nói chuyện thời điểm, Ngô Dịch đã bỏ rơi mấy ngàn người, liền ngay cả che chở Vương Đại Bảo chuyển về Sứ Lãng bọn người, cũng bị Ngô Dịch lác tại mười trượng bên ngoài.

Một màn này, vậy mà để Loạn Chiến bên trong mấy ngàn người vì thế mà kinh ngạc, nhao nhao đình chỉ chém giết, sững sờ nhìn hướng về phía Ngô Dịch.

Nhưng mà không có đi qua mấy giây, mấy ngàn người giống như giống như điên, từng cái cũng không chém giết, suu suu suu đều hướng hạ cấp tốc phóng đi. Tư thế kia, tựa như là muộn đến phần đáy một giây, đều không giành được Hàn Minh hoa giống như.

"Ngô. . . Ngô thiếu hiệp là thế nào trước đó còn không nhanh không chậm xuống thang, làm sao hiện tại liền cùng điên cuồng nữa nha "

Vương Đại Bảo nắm thật chặt lồng chôn y phục, về sau vừa lau lấy nước mũi bên cạnh nghi hoặc hỏi.

"Thực sự là. . . Thật là một cái bị người hấn gia hóa. Trước đó hấn dừng lại nhảy loạn, hại chết mấy trăm người. Giờ phút này cũng không biết cái nào gân sai, lại đột nhiên tăng nhanh chuyển về Tốc Độ."

Đi tại Vương Đại Bảo trước mặt Trâu Anh Kiệt vừa nói vừa quay người, khi triệt để xoay người về sau, lập tức đập lên phương lao xuống mấy ngàn người kinh mất hồn, vội vàng mở miệng lần nữa: "Cái này Quy Tồn Tử, xem như triệt để đem chúng ta hại thảm á."

Sứ Lãng, Vương Đại Bảo, Tiết Lập còn chưa hiểu chuyện ra sao đâu, thế nhưng là khi ba người quay đầu nhìn lên về sau, liền ngay cả Sứ Lãng đều bị bị hù hồn về Cửu Tiêu.

Đương nhiên, Sứ Lãng cũng không sợ bình thường hướng xuống xông vô giả. Để hấn biến sắc, là bởi vì nhanh chóng chuyển về mà trượt chân lăn xuống mấy trăm người. Cái này nếu như bị tai họa đến, coi như hấn là Nhất Tinh Vũ Sư, lăn đến Cửu U Hàn Vực dưới đáy cũng sẽ thụ thương.

"Hai người các ngươi tự cầu phúc đi."

Sứ Lãng không dám trì hoãn, khẽ vươn tay đem Vương Đại Bảo gánh tại trên vai, cũng mặc kệ trên bậc thang thật dày tầng băng, đem đại lượng Nguyên Khí tuần hành đến hai chân thẳng đến dưới đáy vọt lên đi.

Sứ Lãng may mắn thoát khỏi tại khó, thế nhưng là Trâu Anh Kiệt cùng Tiết Lập lại gặp vận rủi lớn. Hai người vừa xông ra xa mười mấy mét, nhao nhao bị lăn xuống mấy người đụng độ, hai người bọn họ cũng gia nhập lăn xuống trong đại quân.

Lại nhìn Ngô Dịch, khi Trâu Anh Kiệt cùng Tiết Lập bị đụng ngã thời điểm, hấn cách hắc y nhân cũng chỉ còn lại có hai mươi lăm mét xa.

Khi hai người tới dưới đáy, hai mươi lăm mét lại giảm bớt đến hai mươi ba mét.

"Khoảng cách tại gần một điểm, ta một kiếm liền bỏ ngươi."

Ngô Dịch một bên truy, một bên tâm lý hợp lại.

"Ngô Dịch! Vương Đại Bảo nên về ngươi."

Nhưng lại tại Ngô Dịch nhanh chóng truy hắc bào nhân lúc, sau lưng đột nhiên truyền đến Sứ Lãng âm thanh.

Ngô Dịch lập tức ngẩng người một lúc, khi phục hồi tinh thần lại người áo đen kia đã đến hai mươi bảy mét bên ngoài.

Mắt nhìn thấy hắc bào nhân muốn chạy xa, Ngô Dịch hoa một tiếng rút ra Hỏa Phượng kiếm, đối hai mươi bảy mét bên ngoài hắc bào nhân Hách Nhiên chém xuống.

Thoáng chốc! Trên mặt băng xuất hiện một thẳng tắp vết rách, vết rách cấp tốc hướng về hắc bào nhân vọt tới.

Thế nhưng là kiếm khí sắp Trảm Kích đến hắc bào nhân, hắc bào nhân. . . Đã ra khỏi ba mươi mét phạm vi.

"Con mẹ nó ngươi quỷ gào gì "

Ngô Dịch bỗng nhiên xoay người qua, trong mắt tràn ngập trời lửa giận, một cổ sát khí Hách Nhiên từ Thân Thể bắn đi ra.

Sứ Lãng khoe miệng hơi vênh lên, trên mặt lộ ra gian kế được như ý cười xấu xa, đối Ngô Dịch lạnh lùng hừ một tiếng.

"Chức trách của chúng ta là hộ Vương Đại Bảo trên dưới Cửu U Hàn Vực, hiện tại Vương Đại Bảo hẩn là từ người tiếp thủ. Còn có, người chớ ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ, Trâu Anh Kiệt cùng Tiết Lập coi như có thể còn sống tám thành cũng thành tàn phế, sau đó ta mang Vương Đại Bảo đi lên độ khó cũng tăng lên rất nhiều,

Đây đều là người làm hại."

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ người! Người tại sao không nói hai người bọn họ chết rồi, cái kia một trăm vạn lượng bạc người liền độc tham đầu đường tưởng rằng cùng là Nhất Tinh Vũ Sư ta cũng không dám giết người, chộc giận Lão Tử, ta hiện tại liền bỏ người."

Ngô Dịch vốn không muốn cùng Sử Lăng là địch, nhưng gia hỏa này rõ ràng liền nhìn ra hắn đang đuổi giết hắc y nhân, vừa mới đột nhiên hô lên cái kia một cuồng hống, rõ ràng liền là có ý nhiễu loạn hẩn tâm thần.

"Khục! Hai vị giảm nhiệt. Chúng ta. . . Chúng ta đã đến dưới đây, vẫn là. . . Vẫn là nắm chặt đi tìm Hàn Minh hoa đi. Ngô thiếu hiệp! Người nhanh chóng mang ta đi phía đông bắc ngoài hai dặm, về sau ta liền đem Tam Sắc Hàn Minh hoa vị trí nói cho người."

Ngô Dịch liếc mắt nhìn Vương Đại Bảo, giận hít một hơi, đem Hỏa Phượng kiếm đâm vào vỏ kiếm, đối Sử Lăng lạnh lùng mở miệng: "Chuyện này không xong, coi như sau đó tại Cửu U Hàn Vực đụng không thấy người, gia nhập Thiên Nguyên Tông sau ta cũng sẽ đích thân làm thịt người."

"Hừ! Đây cũng là ta muốn nói với người. Đến lúc đó, người cũng đừng nhận sợ."

Sử Lăng nói xong cũng không nhìn tới Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo, thẳng đến Chính Đông phương hướng vọt tới đi.

"Ngô Dịch! Oan gia nên Giải không nên Kết, cái kia Sử Lăng cũng không phải. . . ."

Bất Đẳng Vương Đại Bảo nói hết lời, Ngô Dịch đưa ánh mắt đã nhìn về phía hẩn. Nó trong mắt lấp lóe hung quang cùng hàn ý, dọa đến Vương Đại Bảo bận rộn lo lắng ngậm miệng.

Ngô Dịch cả giận hừ một tiếng, thân thể hơi gấp đem Vương Đại Bảo gánh tại trên vai, thẳng đến Đông Bắc bên ngoài hai dặm phóng đi.

Nếu như nói Ngô Dịch một ánh mắt dọa phá Vương Đại Bảo gan, giờ phút này phi nhanh Tốc Độ đều nhanh đem hẩn dọa mất hồn.

Vương Đại Bảo thề, đây là hẩn từ lúc chào đời tới nay, chạy phi nhanh Tốc Độ nhanh nhất một lần.

Có thể nói, giờ phút này Hàn Phong ở bên tai của hẩn hô hô thẳng phá, diễn tấu đầu hẩn da cũng giống như đao cắt. Khi hẩn mở hai mắt ra nhìn về phía chung quanh, phát hiện cảnh vật chung quanh đã Hư Hóa, căn bản thấy không rõ một cảnh một vật.

Ngô Dịch tại phóng ra bước đầu tiên lúc, liền thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công. Nguyên bản hẩn không muốn hiển lộ cái này loại Vô Công, nhưng là hiện tại hẩn liền muốn lấy tốc độ nhanh nhất giao dịch, về sau đi tìm Tam Sắc Hàn Minh hoa.

Chỉ cần Tam Sắc Hàn Minh hoa vừa đến tay, Ngô Dịch liền muốn tìm hắc bào nhân cùng Sử Lăng tung tích. Hai người này để Ngô Dịch rất là nổi nóng, nếu như không cùng hai người một trận chiến, Ngô Dịch tâm lý cổ này ác khí ra không được.

Nhất là Sử Lăng, Ngô Dịch tự hỏi cùng hẩn không có thù. Nhưng tên này hết lần này tới lần khác phạm tội trên chộc hẩn, Ngô Dịch liền chiếu đơn thu hết. Nếu như tại Cửu U Hàn Vực dưới đây không gặp được Sử Lăng, Ngô Dịch cũng nghĩ kỹ, ngày sau tại Thiên Nguyên Tông bên trong cũng phải Masashi lăng giết chết.

Dạng này đối với mình có thù ý người, Ngô Dịch cũng sẽ không nhân từ nương tay lưu nó mạng sống. Chỉ có giết chết, ngày sau mới có thể Đỗ Tuyệt tai họa ngầm.

Hai dặm lộ trình, đối với võ giả tới nói cũng không lâu lắm. Ngô Dịch còn thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công, hẩn khiêng Vương Đại Bảo chỉ dùng năm phút đồng hồ, đã đến Vương Đại Bảo nói tới chỗ.

Tuy nhiên không rõ ràng Vương Đại Bảo tại trong tay ai lấy được tình báo, nhưng là nơi đây thật là có một gốc hai màu Hàn Minh hoa. Nhờ vào đó, Ngô Dịch cũng coi như chân chính gặp được như thế nào Hàn Minh hoa.

Hàn Minh hoa chỉ lớn bằng bàn tay, nhất chỉ lớn lên trong suốt Băng Tinh nhành hoa, đầu trên một phân thành hai, tạo thành hai đóa dài mười tấc cánh hoa.

Cánh hoa lại phân hai màu, bên trái trắng bên phải đen. Cho dù không có tới gần Hàn Minh hoa, cũng có thể cảm nhận được nó phát ra Âm Hàn Chi Khí.

Hàn Minh hoa là tìm được, thế nhưng là lúc này ở Hàn Minh hoa bên cạnh lại ngồi xỏm một người.

Người này niên kỷ có thể có 20 trái phải, mặt chữ quốc hắc phát âm buộc buông xuống sau đầu, chưa nói tới tuấn tú nhưng cũng cũng không khó nhìn.

Người này đang muốn đi hái cái kia châu hai màu Hàn Minh hoa, nhưng vừa đưa tay liền đã nhận ra sau lưng nhiều 2 người, hơi giật mình ngồi xỏm quay đầu nhìn lướt qua Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo, liền lạnh lùng mở miệng.

"Này hoa có chủ."

Vương Đại Bảo dùng sức vỗ một cái Nào Môn, áo nào hung hăng dậm chân: "Ba cái kia ngu xuẩn, đã sớm cùng bọn hắc nói nhanh lên nhanh lên, từng cái hết lần này tới lần khác lằng nhằng cùng cái đàn bà giống như. Hiện tại tốt, hoa này thành người ta vật trong túi."

Ngô Dịch dùng khoe mắt quét một chút Vương Đại Bảo, cười lạnh nói: "Người thừa nhận cái kia châu Hàn Minh hoa là của hắc rồi "

"Ta. . ."

Vương Đại Bảo nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt lấy Ngô Dịch nhìn một bộ thiện tướng, chỉ khi nào nổi giận lên liền biến thành người khác. Một ánh mắt, một câu đều có thể làm người ta kinh ngạc lạnh mình.

Ngô Dịch hung hăng trừng mắt liếc Vương Đại Bảo, về sau liền đem ánh mắt nhìn về phía cái kia Nhất Tinh Vũ Sư.

"Đã người tới trước nơi đây, ta cho người một cơ hội. Nếu không lập tức đứng dậy rời đi, muốn không cũng đừng đi."

Lại nhìn cái kia Nhất Tinh Vũ Sư, nâng tay lên có chút dừng lại. Nhưng hắc nhưng không có đứng dậy, thậm chí đều không có đi xem Ngô Dịch một chút, đưa tay liền muốn đi lấy xuống cái kia châu hai màu Hàn Minh hoa.

Ngô Dịch hai con ngươi bỗng nhiên lóe lên, thân thể nhoáng một cái trong nháy mắt đến người này bên cạnh, nâng lên chân phải thẳng đến sườn phải của hắc đá vào.

Người này sớm có đề phòng, tay trái Hóa chương nâng lên chụp về phía Ngô Dịch đùi phải, tay phải tiếp tục đi hái Hàn Minh hoa.

Nhưng hắc còn đánh giá thấp Ngô Dịch. Khi tay phải của hắc cùng Ngô Dịch chân đụng chạm trong nháy mắt, một cổ đại lực trực tiếp đem người này chấn bay ra ba mét.

"Vương Đại Bảo, tiếp hoa."

Ngô Dịch hoa một tiếng rút ra Hóa Phượng kiếm, mũi kiếm dán mặt băng đảo lên Hàn Minh hoa, tại Ngô Dịch cổ tay khinh động phía dưới, cái kia châu hai màu Hàn Minh hoa liền bay đến Vương Đại Bảo trong tay.

"Oát con, người dám trắng trợn cướp đoạt "

"Ta chẳng những dám đoạt, ta còn muốn mạng của người."

Ngô Dịch đem Hóa Phượng kiếm đâm vào vô kiếm, hướng trên mặt băng cắm xuống, thân như mũi tên trong nháy mắt đến người kia trước người nửa mét chỗ, hất tay phải lên hung hăng quạt tới.

Cái này Nhất Tinh Vũ Sư vẫn còn có chút kiên thức, biết Ngô Dịch sẽ không vô duyên vô cớ hư phiền Nhất Chương. Ngay tại Ngô Dịch phiến xuất thủ chương trong nháy mắt, người này cấp tốc hướng lui về phía sau ra mười mét.

"Còn dám tránh "

Ngô Dịch lần nữa xông ra, trong nháy mắt lại đuổi kịp người này, hất tay phải lên lần nữa quạt ra ngoài.

Ngô Dịch Tốc Độ thực sự quá nhanh, còn chưa chờ người này tiếp tục trốn tránh, thân thể đã đằng không bay lên, hướng về sau té ra hơn hai mươi mét xa.

Lần này, Ngô Dịch cũng không có truy. Mà là cấp tốc giơ lên chân phải, đối mặt băng hung hăng đạp mạnh.

Thoáng chốc! Lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Phụng Viên hai mươi lăm mét bên trong mặt băng xuất hiện một đạo liệt ngân, mà cái kia Nhất Tinh Vũ Sư còn chưa kịp đứng dậy, lập tức trong miệng liên tục phun ra số ngụm máu tươi, ngay cả kêu rên cơ hội đều không có trực tiếp đoạn khí.

Nhìn trước mắt trên mặt băng vết rách, lại nhìn coi đã người chết kia Vũ Sư, Vương Đại Bảo cả người đều ngây dại.

"Ông trời của ta, cái này. . . Cái này muốn đã cường đại đến loại trình độ nào" Vương Đại Bảo hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, đột nhiên liền nghĩ tới Sư Lăng, lập tức nhin không được run rẩy một chút lại nói: "Sư Lăng a Sư Lăng, người xem như xông đại họa."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 26: Nhập hãm băng

Tuy nhiên Vương Đại Bảo không biết võ công, nhưng là Ngô Dịch gọn gàng giết một cái Nhất Tinh Vũ Sư, đã kết luận ra Ngô Dịch giết Sứ Lãng hẳn không phải là việc khó.

Hiện tại Vương Đại Bảo lo lắng, đúng vậy Sứ Lãng thắng ngu này còn hướng trên hòng súng đưng. Đương nhiên, nếu là đối tại dĩ vãng, Vương Đại Bảo cũng không quan tâm Sứ Lãng sống hay chết. Nhưng bây giờ khác biệt, Trâu Anh Kiệt cùng Tiết Lập coi như không chết cũng thành phế nhân, cũng chỉ có Sứ Lãng có thể che chở hắn đi lên.

Nếu là Sứ Lãng chết tại Ngô Dịch trong tay, vậy hắn liền thật thành người cô đơn. Cho dù dưới mắt đạt được Hàn Minh hoa, có thể hay không thuận lợi mang lên đi đều khó nói.

"Vương Đại Bảo! Đừng ở cái kia ngốc không kéo mấy trăm lấy. Ta đã cho ngươi đoạt lấy hai màu Hàn Minh hoa, ngươi có phải hay không hẳn là nói cho ta biết Tam Sắc Hàn Minh hoa vị trí" Ngô Dịch cầm Hỏa Phượng kiếm đi trở về, đứng tại ngu ngơ Vương Đại Bảo trước người, lạnh giọng hỏi đến.

"Khục! Hẳn là, đương nhiên hẳn là." Vương Đại Bảo hồi thần lại, hơi cúi đầu Nhân Châu trực chuyển, lại nói: "Ngô Dịch, nơi này khoảng cách bờ bên kia còn có mấy ngàn gạo, ta cũng không dám cắt Hàn Minh hoa một mình đi qua, ngài có thể hay không. . ."

"Đây là Sứ Lãng nhiệm vụ, cùng Ngô mỗ không quan hệ."

"Lời nói. . . Không thể nói như thế a. Nếu không ngài nhìn lấy dạng này được không, ngài liền đem ta đưa đến bờ bên kia lối thoát, về sau ta sẽ nói cho ngươi biết Tam Sắc Hàn Minh hoa vị trí chính xác."

Ngô Dịch lập tức trầm mặt xuống, nhìn về phía Vương Đại Bảo ánh mắt cũng thay đổi.

"Vương Đại Bảo, ngươi là tại vì Sứ Lãng tranh thủ ngắt lấy Tam Sắc Hàn Minh tiêu tốn thì gian vẫn là có chủ tâm không muốn để cho ta lấy đệ nhất danh "

Ngô Dịch vây quanh Vương Đại Bảo xoay lên vòng, vừa nói vừa nhìn từ trên xuống dưới Vương Đại Bảo, trên mặt hiển lộ ra thần sắc, tựa như suy nghĩ trước từ Vương Đại Bảo trên thân cái nào chỗ cắt bên trên một kiếm.

Vương Đại Bảo thần sắc trong nháy mắt có biến hóa, hoảng hoảng trương trương thật giống như một cái nói dối tặc, bị người một câu nói toạc ra tâm lý bí mật.

"Ngô thiếu hiệp, ngài cũng không thể oan uổng ta à."

"Oan uổng ngươi trò cười. Nếu như ngươi xuất ra một trăm vạn lượng bạc thuê ba võ giả, ta ngược lại là không có sinh nghị. Hết lần này tới lần khác Sứ Lãng là cái Nhất Tinh Vũ Sư, hẳn há có thể sẽ đối với hơn ba mươi vạn lượng bạc động tâm ta không muốn giết ngươi, nếu không nói ra Tam Sắc Hàn Minh hoa vị trí, ta trước hết đưa ngươi đi Hoàng Tuyền Lộ chờ lấy Sứ Lãng."

"Đừng. . . Đừng a!" Vương Đại Bảo xem như phục, cắn răng giậm chân một cái về sau, quay người đối Ngô Dịch nói ra: "Tam Sắc Hàn Minh hoa ngay tại Cửu U Hàn Vực Trung Tâm, nơi đó có một cái hầm băng. Cái kia hầm băng vốn là có Thiên Nguyên Tông Đệ Tử trấn giữ, nhưng là bởi vì khảo hạch, Thiên Nguyên Tông liền rút về trấn giữ Đệ Tử."

Ngô Dịch giãn hít một hơi, hừ lạnh một tiếng, quay người biến thành bóng trắng thẳng đến Cửu U Hàn Vực Trung Tâm mà đi.

"Uy! Vừa vặn tiện đường, ngươi mang ta lên a."

Vương Đại Bảo liếc mắt ở phía sau truy, nhưng hắn cái nào đuổi theo kịp a, không có chạy ra mười mét liền nhìn không thấy Ngô Dịch.

Tam Sắc Hàn Minh hoa là Ngô Dịch tất tranh chi vật, dưới mắt giúp đỡ Vương Đại Bảo đoạt hai màu Hàn Minh hoa đã chậm trễ thời gian rất lâu, cho nên Ngô Dịch xong ra thời điểm, liền đem Tốc Độ phát vung tới tự thân cực hạn, thật nhanh hướng về Cửu U Hàn Vực Trung Tâm vọt lên đi.

"Kẻ này có thể không cần tốn nhiều sức giết cùng Tinh Vũ sư, hẳn ngược lại là cũng có chút bản sự. Nói không chừng hẳn thật đúng là có thể đoạt được hạng nhất đây."

Thượng Quan Vũ Dật ánh mắt theo Ngô Dịch mà động, không ngừng gật đầu khen ngợi.

"Kẻ này thực lực vượt quá thuộc hạ dự kiến. Nhưng là ngài nói hẳn có thể đoạt được hạng nhất, thuộc hạ cảm thấy tỷ lệ không lớn. Tương phản, thuộc hạ vẫn như cũ xem trọng người áo đen kia."

Đoạn Cốc Thần cũng nao không rõ, tâm lý làm sao lại đặc biệt phiền chán cảm kiếm thiếu niên. Cho nên, cho dù là Tông Chủ xem trọng Ngô Dịch, Đoạn Cốc Thần vẫn là hát lên tương phản.

Thượng Quan Vũ Dật cũng không để ý, cười hắc hắc đầu tiên là nhìn thoáng qua nói chuyện Đoạn Cốc Thần, sau đó lại trộm liếc một cái Đại Trưởng Lão Từ Thanh, mà Từ Thanh trên mặt cũng lộ ra cười khổ.

Biểu tình kia, thật giống như trào phúng lấy Đoạn Cốc Thần vô tri giống như.

"Hiện tại bốn cái Nhất Tinh Vũ Sư cùng hắc bào nhân đều đi Trung Tâm hầm băng, chắc hẳn đều muốn đoạt đến cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa. Chỉ tiếc không thể đi xuống xem một chút,

Bằng không ta còn thực sự không muốn bỏ qua trận này long tranh hổ đấu."

"Tông Chủ! Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao chúng ta thân phận không thích hợp tại Cửu U Hàn Vực xuất hiện nha. Ngài lại nhìn xuống mặt, đã có người bắt đầu trèo lên trên, chúng ta. . . Vẫn là lên đi." Từ Thanh chỉ chỉ phía dưới, đối Thượng Quan Vũ Dật nói nói.

Thượng Quan Vũ Dật than thở nhẹ gật đầu, vẫn chưa thỏa mãn lại nhìn coi Cửu U Hàn Vực, sau cùng đưa ánh mắt chuyển qua Ngô Địch trên thân. Trong nháy mắt! Hai con mắt của hắn bên trong liền lộ ra một vòng đỏ cho người ta suy nghĩ không thấu ẩn ý.

"Đều theo ta lên đi! Về sau ta tiên tiến tông nhìn xem nha đầu chân thương, ba người các ngươi ngay tại sơn môn hạ chờ. Mấy người kháo hạch kết thúc, đem tấn cấp người tới trên quảng trường, ta muốn đích thân từng cái xem qua."

"Tuân mệnh!"

Ba vị trưởng lão đối Thượng Quan Vũ Dật khom người cúi đầu, sau đó theo sát lấy Tông Chủ phi thân thẳng lên.

Tại bọn họ ngược lên về sau, Ngô Địch cũng đến Cửu U Hàn Vực Trung Tâm

Nơi này thật là có cái đường kính mười lăm mét hầm băng, tuy nhiên nơi đây lại kêu giết kinh thiên, chung quanh trên mặt băng nằm ngổn ngang số trăm cỗ thi thể, thể nhưng là rất nhiều người còn chính hướng trong hầm băng nháy.

"Nhìn cái này tư thế, chắc hẳn cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa còn không có bị cướp đi, hẳn là ngay tại trong hầm băng."

Ngô Địch vừa đến, rất nhiều người đều đình chỉ đánh nhau. Một số đứng tại Ngô Địch phía trước tám chín Tinh Vũ người, một chút liền nhìn ra Ngô Địch muốn đi làm cái gì, cho nên cả đám đều rất thức thời tránh ra một con đường.

Bọn hắn cũng thật cũng không dám trêu chọc Ngô Địch, tu vi là một mặt, càng nhiều người đều sợ Ngô Địch nổi điên. Phải biết, Ngô Địch trước đó thể nhưng là làm hai lần điên cuồng sự tình, ai cũng không nói chắc được Ngô Địch tới đây, vẫn sẽ hay không lại làm ra cái gì cử động điên cuồng.

Cũng may những người này nhường đường ra về sau, Ngô Địch cũng không có khó vì bọn họ, thuận tránh ra đi tới hầm băng một bên, thả người vọt lên nháy vào.

Hầm băng có thể có mười mét sâu, Ngô Địch nhẹ nhàng rơi xuống về sau, thuận hình chữ nhật quật động xâm nhập. Thời gian dần trôi qua, từ lúc đầu có thể nhìn thấy một lọng cỏ Từ Thi, đến sau cùng Ngô Địch cơ hồ mỗi đi một bước đều sẽ dẫm lên một cỗ thi thể, Ngô Địch cũng đi có thể có hơn năm mươi mét, trước mắt Hách Nhiên hiện ra một cái lớn Băng Thất.

Băng Thất đầu đường đứng đầy hơn mười võ giả. Rất kỳ quái, bọn hắn cũng không có chém giết lẫn nhau, mà là hết sức chăm chú nhìn lấy bên trong.

Ngô Địch đẩy ra đám người, có mấy người vừa nổi giận hơn, nhìn thấy người tới là Ngô Địch, bận rộn lo lắng rút cổ lại không dám thở mạnh một chút, mà Ngô Địch cũng minh bạch bọn hắn đang nhìn cái gì.

Tại bọn họ ngay phía trước hơn ba mươi mét chỗ có khối nhô ra Băng Thai, Băng Thai cao có nửa mét, cũng không phải là nhân lực tân trang mà thành, hoàn toàn là Đại Tự Nhiên Diệu Thủ thần công.

Tại cái kia băng trên đài mọc ra một gốc Tam Sắc Hàn Minh hoa, cái này một gốc Tam Sắc Hàn Minh hoa muốn so nhị sắc rất nhiều, độ cao chừng người bình thường cánh tay dài ngắn, chỉ là hoa kính liền có ba mươi centimet. Mà lại Tam Đóa Hoa cánh hiện lên xếp theo hình tam giác tản ra, một trắng Như Tuyết, một đen như mực, một như máu đỏ tươi.

Cự ly này chỗ Băng Thai có thể có hơn mười mét, ba cái Nhất Tinh Vũ Sư hợp lực phấn chiến cái kia một hắc bào nhân. Để chúng nhân giết mình ngoài ý muốn, là người áo đen kia cùng chiến ba cái Nhất Tinh Vũ Sư thành thạo, không có chút nào rơi vào hạ phong xu thế.

"U a! Trách không được đến bây giờ Tam Sắc Hàn Minh Hoa Đô không có bị cướp đi, nguyên lai là bốn người ở chỗ này giết đến tận."

Ngô Địch vui vẻ, một là Tam Sắc Hàn Minh hoa cũng không bị ai cướp đi. Thứ hai, hắc bào nhân cùng Sử Lăng đều ở nơi này.

"Thật tốt tốt! Đã giảm bớt đi không ít phiền phức đây."

Ngô Địch nhìn hắc y nhân cùng Sử Lăng, trên mặt dần dần lộ ra cười tàn nhẫn.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thanh Tràng

Ngô Định đột nhiên xuất hiện, cũng làm cho bốn người kia hơi giật mình. Nhất là hắc bào nhân cùng Sừ Lăng, đối với cái này càng là có chút hoảng hồn.

Sừ Lăng là không nghĩ tới Ngô Định tới nhanh như vậy, dưới mắt ba người bọn hắn Nhất Tinh Vũ Sư chậm chạp giết không được hắc bào nhân, lúc này Ngô Định lại quấy rối giết hắn, Sừ Lăng cảm thấy cực thể nhất định bởi vì Ngô Định mà nghịch chuyển, sau cùng nói không chừng khiến cho hắc bào nhân nhất được tiện nghi.

Mà hắc bào nhân tâm lý lo lắng cũng không thể so với Sừ Lăng ít, tại mấy cái này Nhất Tinh Vũ Sư bên trong, hắc bào nhân kiên kỵ đứng vậy Ngô Định.

Không bởi vì khác, hắn nhớ tới Ngô Định đáng sợ Tốc Độ, cũng nhớ tới đến Cửu U Hàn Vực dưới đáy lúc, Ngô Định tại phía sau hắn chém xuống một kiếm kia. Lúc ấy nếu không phải Sừ Lăng hộ Ngô Định một cuồng hòng, hắn tất nhiên sẽ bị tại đạo kiếm khí kia đã thương thân.

Tuy nói không đến mức trọng thương, nhưng là tại cái này Cửu U Hàn Vực bên trong, hắn cũng đã mất đi cướp đoạt Tam Sắc Hàn Minh hoa tư cách.

Thế nhưng là để hắc bào nhân cùng Sừ Lăng đều suy nghĩ không thấu, là Ngô Định ôm trong ngực Hỏa Phượng kiếm ngăn chặn thông đạo, không có thừa dịp này thời cơ đi hái Tam Sắc Hàn Minh hoa, cũng không có gia nhập chiến đoàn trợ giúp phương nào, hắn Ngô Định hoàn toàn thành Khán giả.

"Cầm kiếm tiểu huynh đệ, ngươi còn không qua đây hỗ trợ không đem hắc bào nhân này giết, chúng ta mấy cái Nhất Tinh Vũ Sư ai cũng đừng nghĩ đạt được Tam Sắc Hàn Minh hoa."

"Hắc bào nhân tuy là Tam Tinh Vũ Sư, nhưng giờ phút này hắn cũng thành nỏ mạnh hết đà. Ngươi muốn gia nhập chiến đoàn không ra mười cái hiệp, chúng ta bốn người đủ để đem hắc bào nhân giết ở nơi này. Đến lúc đó chúng ta bốn người lại bằng bản sự, đi tranh đoạt cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa như thế nào "

Mặt khác hai cái Nhất Tinh Vũ Sư lần lượt mở miệng, Ngô Định ánh mắt cũng nhìn hướng về phía bọn hắn.

Hai người này niên kỷ không lớn lắm, nhiều nhất sẽ không vượt qua 25 tuổi.

Cái thứ nhất nói chuyện thanh niên rộng thể trắng như trâu, trong tay sử dụng đại đao càng phi phạm phẩm, ở trong tay người nọ trên dưới tung bay, hoặc chặt hoặc quét cực kỳ bá đạo hung hãn.

Một vị khác cầm trong tay một thanh Xà Hình trường kiếm, hắn Thể Trạng có chút đơn bạc, thế nhưng là da thịt lại bạch bạch tịnh tịnh, để nữ tử gặp được đều sẽ tâm sinh ghen ghét. Nếu không phải là hắn âm thanh thô mà hùng hậu, Ngô Định đều sẽ lầm coi người nọ là thành nữ tử.

Ngô Định không trả lời ngay cái kia lời của hai người, mà là quay người mắt thả hàn quang nhìn chăm chăm mười võ giả.

"Quyền Cước không có mắt, nên nhìn nhìn, không nên nhìn cũng không cần nhìn. Cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp, thức thời lập tức quay người rời đi hàm băng. Nếu là còn không đi, ta liền một kiếm giết hắn. Miễn cho sau đó đã thương cánh tay chân, ở chỗ này ai ai nha nha khổ thân."

Mười võ giả nhao nhao chau mày, đều là đối Ngô Định xua đuổi không hài lòng lắm. Nhưng là, trong đó vẫn là có người thông minh, cảm thấy Ngô Định nói cũng có lý, gấp vội vàng xoay người thuận đường cũ rời đi Băng Thất.

Có một người dẫn đầu rời đi, mười người trong nháy mắt đi bảy cái. Sau cùng có ba người vẫn là vẫn chưa thỏa mãn, thế nhưng là tại Ngô Định tràn ngập sát cơ mắt lạnh leo dưới, ba người cũng chỉ đành than thở quay người rời đi.

Ngô Định hoa một chút rút ra Hỏa Phượng kiếm, vung tay lên đem kiếm vô đâm vào Băng Bích bên trong, nắm chặt Hỏa Phượng chuôi kiếm, hướng về phía lên tiếng trước hai người Lãnh Lãnh hô một cuồng hòng.

"Ngốc đại cá tử, Tiểu Ngụy Nương, nơi này không có các ngươi hai chuyện gì, rút ra khỏi hàm băng đi."

Ngô Định lời nói tại Băng Thất bên trong ơng ơng quanh quẩn không tiêu tan, đem cái kia ngốc đại cá tử cùng Tiểu Ngụy Nương khí khẽ run rẩy.

"Con mẹ nó ngươi chính là thật có bệnh a, trước đó hạ ngàn trọng bạc thang lúc, ngươi liền thỉnh thoảng rút lần điên, hiện tại lại tới đây bên trong nổi điên "

"Thật là thằng điên! Ngươi không gia nhập chiến đoàn thì cũng thôi đi, dựa vào cái gì để cho ta hai người lẫn ra ngoài mấy người ba người chúng ta giết hắc bào nhân, trước tiên liền diệt ngươi cái không biết trời cao đất rộng Tiểu Mao Hải Tử."

Ngốc đại cá tử cùng Tiểu Ngụy Nương lần lượt mở miệng, lại không hề rời đi ý tứ, tiếp tục quơ riêng phần mình binh khí, cùng cùng Sứ Lãng đại chiến lấy hắc bào nhân.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Ngô Dịch tay cầm chuôi kiếm Thân Thể cấp tốc đạo qua một vòng, chính bản thân về sau đối trong chém giết bốn người Mộ Nhiên chém xuống một kiếm.

"Quyển Phong!"

Vòng xoáy vô hình, trong nháy mắt bắn về phía bốn người.

Hắc bào nhân vừa lúc chính đối Ngô Dịch,

Cùng đem Ngô Dịch xuất kiếm một màn nhìn nhất thanh nhị sở. Khi Ngô Dịch chém xuống một kiếm kia lúc, hắc bào nhân cấp tốc hướng lui về phía sau ra mười mét.

Sứ Lãng cũng một mực đề phòng Ngô Dịch, nhìn thấy hắc bào nhân đột nhiên lui ra phía sau, biết Ngô Dịch khẳng định ở phía sau sứ hồng, Sứ Lãng cũng không quay người, vội vàng hướng về phía bên phải hoạch xuất ra xa hơn ba mét.

Mà ngốc đại cá tử cùng Tiểu Ngụy Nương căn bản là không có nghĩ đến Ngô Dịch xảy ra kiếm, đợi Nhị Nhân Chuyển thân nhìn lại thời điểm, vô hình vòng xoáy đã tới gần, trong nháy mắt cắt vỡ hai người quần áo.

Khi hấn hai hiểu được bắt đầu trốn tránh, ở ngực, bụng, hai chân đều là lấy toát ra máu tươi, đau hai người thẳng nhếch miệng.

"Ngươi người điên, đến cùng muốn làm gì" ngốc đại cá tử nhắc đao giận chỉ Ngô Dịch rống nói.

Tiểu Ngụy Nương tay phải sờ lên bụng, nhìn bị máu tươi nhiễm đỏ thủ chương, lửa giận trong nháy mắt xông lên não đầu: "Ngu xuẩn! Ngươi đây là tự chui đầu vào rọ."

"Ta lập lại lần nữa, các ngươi hai cái có thể lẫn ra ngoài. Không đi, ta liền giết hai ngươi."

Ngô Dịch đem Hòa Phượng kiếm lật một cái, mắt thả hàn quang kiếm chỉ hai người.

"Để cho ta đi không có cửa đâu, cùng lắm thì liều cho cả chết lưới rách. Ngươi không để cho chúng ta tốt, ta cũng không cho ngươi thoải mái."

Tiểu Ngụy Nương hoảng một cái trong tay Xà Hình kiếm, nhưng không đợi hấn phóng tới Ngô Dịch, một đạo bạch ảnh đã vọt làm ra hấn trên không. Khi hấn nhìn thấy là Ngô Dịch thời điểm, Hòa Phượng kiếm đã chiếu vào đầu của hấn trầm xuống dưới.

"Lão Tử trên địa cầu liền phiền chán ngươi cái này loại Bất Nam Bất Nữ, bất âm bất dương quái thai. Hôm nay đưa ngươi đi Diêm Vương điện, ngươi nhưng phải bắt được cơ hội này, nghĩ kỹ giới tính lại Đầu Thai."

Ngô Dịch Hòa Phượng kiếm đã tới gần Ngụy Nương đầu, nhưng con hàng này cũng không có trốn tránh, ngược lại giơ lên Xà Hình kiếm ngăn cản đi lên.

"Cạch!"

"Phốc!"

"Đinh! Bạo ngược giá trị + 100."

Xà Hình kiếm gãy thành hai đoạn, Hòa Phượng kiếm thẳng xuống dưới trong nháy mắt chặt đứt Ngụy Nương Thân Thể. Khi Ngô Dịch rơi xuống đất một sát na, Ngụy Nương Thân Thể một phần thành hai ngã xuống vũng máu bên trong.

"Úc. . .!"

Mùi máu tươi xông vào mũi, cầm đao ngốc đại cá tử lập tức bịt miệng lại, vừa mới nghiêng người quay đầu, trong dạ dày liền một trận phiền giang đảo hải, bước ra mấy bước vịn Băng Bích từng ngum từng ngum phun Uế Vật.

"Ngươi muốn đi cùng hấn cùng một chỗ Đầu Thai a "

Ngô Dịch đem ánh mắt nhìn về phía ngốc đại cá tử, cái kia ngốc đại cá tử bận rộn lo lắng đối Ngô Dịch phát phát tay, vịn Băng Bích cất bước đi nhanh.

"Quá mẹ nhà hấn buồn nôn, ta không chịu nổi, ngươi. . . Các ngươi tiếp tục đi."

Ngốc đại cá tử vừa đi vừa nôn, đoán chừng coi như đi ra hầm băng, gia hỏa này cũng sẽ ỏi một hồi lâu.

Đội ngốc đại cá tử sau khi đi, Ngô Dịch chậm rãi quay người, đầu tiên là tại hắc bào nhân trên thân dừng lại một lát, về sau mới đem ánh mắt nhìn về phía sắc mặt âm trầm lại liên tục cau mày Sừ Lăng.

"Sừ Lăng! Còn nhớ rõ ta trước đó cùng lời của ngươi nói a "

Ngô Dịch vừa nói vừa không nhanh không chậm đi tới lối vào, Hoành Kiếm quay người hướng cái kia vừa đứng, cố ý phong bế hai người đường đi.

Sừ Lăng hàm răng cắn đến kết chi vang lên, tâm lý càng là hận thấu Ngô Dịch. Nếu không phải Ngô Dịch đột nhiên xuất hiện, tuyệt đối sẽ không xuất hiện trước mắt vừa chết rồi tách cục diện, hẳn cũng sẽ không lâm vào trong nguy hiểm.

"Ngươi liền là thằng điên, Vương Đại Bảo càng là một đóa lấy làm kỳ ba. Biền người mệnh mỏng, hẳn vậy mà có thể tại Thiên Nguyên Thành bên trong tìm tới ngươi. Ngươi bây giờ liền thù với ta còn đi gấp, ngươi tái phát điên, ngươi ta cũng phải chết ở Hắc Bào người trong tay."

Ngô Dịch nhú mày sao, vừa muốn mở miệng đã thấy hắc bào nhân thân hình thoát một cái, đột nhiên đến Băng Thai bên cạnh, đưa tay phải ra liền muốn đi lấy xuống cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa.

Ngô Dịch phải kiếm trong tay mãnh liệt nâng lên, đối hắc bào nhân Mộ Nhiên chém xuống.

Kiếm khí trong nháy mắt bắn ra ba mươi mét, không đợi hắc bào nhân tay gấp cái kia châu Hàn Minh hoa, vô hình kiếm khí trực tiếp đem bức thối lui ra khỏi xa ba mét.

"Con mẹ nó! Ta để ngươi động a ngươi là Tam Tinh Vũ Sư thì ngon a nếu là không nguyện ý đứng đây, ta bây giờ lập tức để ngươi quỳ."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chiến hắc bào nhân

"Ngươi đến cùng là ai lấy tốc độ của ngươi cùng chỗ học võ công, trên giang hồ không phải là vô danh chi bối. Có gan ngươi đem tên báo lên, để cho ta nghe một chút là từ đâu tới cường giả."

Hắc bào nhân không có tiếp tục cưỡng ép đi đoạt Tam Sắc Hàn Minh hoa, hiển nhiên Ngô Dịch một kiếm này cũng làm cho hắn có kiêng kỵ.

"Bây giờ nghĩ biết Tiểu Gia tên không là trước kia đối ta ngược lại giờ ngón tay cái thời điểm rồi nhưng là tiểu gia hiện tại rất khó chịu, cho nên ta hết lần này tới lần khác không nói cho ngươi. Nhưng là đâu, ngươi có thể đi Diêm Vương điện van cầu Diêm Vương già, để hắn đem Sổ Sinh Tử mượn ngươi xem một chút, điều tra thêm tiểu gia ta đến cùng kêu cái gì."

Ngô Dịch ngữ điệu để hắc bào nhân thân thể hơi chao đảo một cái, tại Ha-Ha trong tiếng cười, hắc bào nhân chậm rãi lấy xuống màu đen bào mũ, lộ ra một trương cực kỳ xấu xí Shen mỗi người mặt.

Đây là Ngô Dịch từ lúc chào đời tới nay gặp qua kinh khủng nhất khuôn mặt, da thịt thối rữa biến thành màu đen mang theo nước ngâm, không giống như là trúng độc càng giống là tại cực thấp nhiệt độ hạ tổn thương do giá rét bố trí.

"Năm rảnh! Đường đường một cái Tam Tinh Vũ Sư, thế nào tạo thành cái này bức dạng "

Ngô Dịch mộng bức, tuy nói Cửu U Hàn Vực dưới đáy rất lạnh đi, nhưng là Vũ Sư có hùng hậu Nguyên Khí Hộ Thể, cũng không trở thành đem mặt rét lạnh thành dạng này.

Thế nhưng là Sừ Lăng thấy rõ hắc bào nhân gương mặt kia về sau, sắc mặt biến đến càng thêm âm trầm, lại như là nghĩ đến cái gì, trong mắt không ngừng dần hiện ra vẻ sợ hãi.

"Nếu là ta không có đoán sai, ngươi. . . Hẳn là đến từ. . . Thiên Hàn núi a "

"Ai u! Ngươi ngược lại là có chút nhãn lực. Nói như vậy, ngươi biết tên của ta đi."

"Người hấn là chữ Vệ Đông, Hàn Sơn Tông Đại Trưởng Lão Tam Đệ Tử. Bởi vì xúc phạm Tông Quy, bị Hàn Sơn lão tổ phế bỏ bảy thành tu vi, về sau cột vào Thiên Hàn đỉnh núi bảy ngày bảy đêm, bị người nhắc sau khi xuống tới cường ép bóc đi y phục, thúc đẩy Thân Thể lại không một tắc hoàn hảo đa thịt, ta nói. . . Đúng hay không "

Sử Lăng đích thật là sợ, tại hấn trong ấn tượng, chữ Vệ Đông tên tuổi cũng không nhỏ, đây chính là bốn trong tông nổi danh thiên chi kiêu tử, hai mươi tuổi liền đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thập Tinh.

Chỉ tiếc hấn xúc phạm Hàn Sơn Tông Tông Quy, ngành sinh sinh bị Hàn Sơn Tông lão tổ phế bỏ bảy thành tu vi. Nếu không phải nhờ tới thể diện, này người đã rét lạnh chết tại Thiên Hàn đỉnh núi.

"Người biết đến còn thật không ít đây. Nhưng biết đến càng nhiều, chết cũng liền càng nhanh."

Chữ Vệ Đông hướng về phía Sử Lăng nhếch miệng cười cười, cười cực kỳ Shen người, tựa như là ác quỷ tại khóc.

Sử Lăng hai chân đều đánh lên rung động, hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, ra vẻ trấn định khom người cúi đầu: "Chữ tiền bối, ta sẽ không nói lung tung. Mà lại, ta cũng không có ý định đoạt cái kia châu Hàn Minh bỏ ra. Ta chỉ cầu ngài đem cái này Ngô Dịch giết, ngài nếu là gia nhập Thiên Nguyên Tông, ngày sau sư đệ ta nhất định xem trước ngựa sau."

Chữ Vệ Đông không nói gì, nhưng là Sử Lăng lời nói lại đem Ngô Dịch chọc cho cười khúc khích. Hấn vốn cho rằng cái này Sử Lăng là một cái cao lạnh lẽo cứng rắn khí thiếu niên, không nghĩ nhìn thấy Ngoan Nhân cũng là sợ hàng.

"Được rồi! Ta đem người hai vị ngăn ở Băng Thất bên trong, không có ý định để hai đứa người còn sống. Cùng lên đi! Đừng lằng nhằng lằng nhằng."

Đã biết chữ Vệ Đông thân phận, Ngô Dịch cũng không có nghe tiếp ý tứ. Nhưng là chữ Vệ Đông lại là cười lạnh không hề động, mà Sử Lăng cũng nhìn ra manh mối không đúng, trong lúc nhất thời cũng không dám đi chiến Ngô Dịch.

"Này! Không liên thủ là không vậy ta liền đánh tới các người liên thủ mới thôi."

Ngô Dịch ánh mắt toát ra quỷ dị chi quang, cười lạnh mở miệng thân hình nhất chuyển, đối Sử Lăng Mộ Nhiên chém xuống một kiếm. Khi kiếm khí vòng xoáy bắn về phía Sử Lăng một sát na, Ngô Dịch bỗng nhiên xông ra mười mét, đưa tay cầm kiếm lại đối chữ Vệ Đông chém xuống.

Lưỡng Kiếm dùng hai giây thời gian chém xuống, Ngô Dịch không nhìn tới chữ Vệ Đông, tại Sử Lăng trốn tránh thời điểm cấp tốc phóng đi, khi khoảng cách Sử Lăng chỉ có hai mét lúc, Ngô Dịch thi triển 'Đại Thủ Ấn', chiếu vào Sử Lăng quạt ra ngoài.

Sử Lăng tu vi không yếu, nhưng là Tốc Độ kém Ngô Dịch quá nhiều. Hấn vừa tránh qua, tránh né kiếm khí vòng xoáy, đột nhiên cảm giác vai phải đau đớn một hồi, thân thể dường như không mà lên hướng về chữ Vệ Đông bay đi.

Chữ Vệ Đông vừa tránh thoát Ngô Dịch 'Trảm Kiếm Thức', nhìn bay tới Sử Lăng nhếch miệng Âm U cười cười,

Lập tức hướng về một bên bước ra một bước, chỉ gặp Sử Lăng oanh một tiếng đâm vào Băng Bích bên trên, sau khi hạ xuống trực tiếp phun ra ba ngụm máu tươi.

"Chữ tiền bối. . . Cứu ta!"

"Cứu người cái này không thể được, người biết quá nhiều. Hết lần này tới lần khác biết đến sự tình. . . Vẫn là ta thống hận nhất sự tình."

Chữ Vệ Đông toét miệng thân hình thoát một cái, trong nháy mắt vọt tới Sử Lăng bên cạnh, nhắc chân đối Sử Lăng đầu đập xuống.

"Đoạt đầu người Sứ Quý người cũng xứng "

Ngô Dịch đem Hòa Phượng kiếm hoành vùng lên, không đợi chữ Vệ Đông chân phải rơi xuống, vô hình kiếm khí hoành gọt hướng về phía chữ Vệ Đông phía sau.

Chữ Vệ Đông vội vàng thu hồi chân phải, đồng thời chân trái hung hăng đập một cái mặt băng, thân thể trực tiếp vọt lên cao hai mét.

Một kích chưa trúng, Ngô Dịch cũng không ảo não. Thừa dịp này thời cơ chỉ gặp Ngô Dịch trong nháy mắt xông ra mười mét nhảy lên một cái, trong tay Hòa Phượng kiếm thẳng đến chữ Vệ Đông phía sau lưng đâm tới.

"Thật là một cái khó chơi gia hỏa."

Chữ Vệ Đông giữa không trung gấp nhứ mảy một cái, chân phải hung hăng đập một cái Băng Bích, thân thể giống như mũi tên nghiêng trượt ra xa hơn năm mét, vững vàng rơi xuống.

Lần nữa đánh hụt, Ngô Dịch cũng rơi vào Sử Lăng bên cạnh. Cái này nhưng làm Sử Lăng hồn đều dọa bay, nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt tràn đầy nồng đậm tuyệt vọng cùng hoảng sợ.

"Không. . . Không nên giết, ta chính là. . ."

Ngô Dịch khòe mắt hơi hướng phía dưới một nghiêng, quét miêng vung trong tay Hỏa Phượng kiếm, mũi kiếm phá vỡ Sứ Lăng cái cổ, phun ra ngoài cái kia Đạo Huyết dây, trong nháy mắt nhuộm đỏ Ngô Dịch áo trắng cùng Băng Bích.

"Đình! Bao ngược giá trị + 100."

"Tiện nghi ngươi, để ngươi chết như thể thoải mái." Ngô Dịch cả giận hừ một tiếng, lần nữa đưa ánh mắt khóa chặt chữ Vệ Đông, cười lạnh Âm Tà lại nói: "Tiếp đó, đến phiên ngươi."

"Ha-Ha! Thật là có đoạn thời gian không có gặp sát phạt quyết đoán, đối đãi địch nhân quyết không nhân từ chủ. Nếu không phải nơi này lạnh độ không đủ, thực biết để cho ta nghĩ lắm còn tại Thiên Hàn núi, đang cùng đồng môn sư huynh đệ một trận chiến định sinh tử đây."

"Lắm lời!"

Ngô Dịch lạnh giọng mở miệng, thân hình lác lư giống như giống như sao băng, trong nháy mắt xông ra được chữ Vệ Đông trước người ba mét chỗ.

Nhưng ngay lúc này, Ngô Dịch nhìn thấy chữ Vệ Đông áo choàng rất nhỏ bỗng nhúc nhích, ba cái cực nhỏ thậm chí không thể nhận ra cảm giác Băng Châm thẳng đến trái tim của hắn bắn đi qua.

Hai người khoảng cách thực sự quá gần, Ngô Dịch muốn tránh đã không còn kịp rồi. Bận rộn lo lắng đem trong tay Hỏa Phượng kiếm quét ngang ngăn tại chỗ ngực.

Chỉ nghe keng keng keng ba tiếng thanh thúy thanh vang, Ngô Dịch cầm kiếm tay trái tê dại một hồi, đặng đặng đặng lui về phía sau ba bước, mới miễn miễn cưỡng cưỡng đứng vững thân thể.

"Trách không được trước đó không ai có thể đến gần ngươi, nguyên lai ngươi cái này Sứ Quỷ sẽ còn tái đi khí."

"Ngươi cũng không tệ nha, so cái kia ba tên phế vật mạnh hơn nhiều, xem ra ta muốn cướp đoạt Tam Sắc Hàn Minh hoa là muốn hao chút kinh." Chữ Vệ Đông vừa nói vừa cười, cười cực kỳ âm hiểm cũng cực kỳ Shen người. Nhưng một giây sau, chữ Vệ Đông trong đôi mắt lóe lên hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lại nói: "Dù vậy, ngươi dám cản ta đoạt hoa Khôi Phục Tu Vi, giống nhau là muốn chết."

Ngô Dịch nghe rõ, cái này chữ Vệ Đông căn bản không có ý định gia nhập Thiên Nguyên Tông. Mà là mượn dùng lần này Thiên Nguyên Tông tuyển chọn Đệ Tử cơ hội, trà trộn vào Cửu U Hàn Vực cướp đoạt Tam Sắc Hàn Minh hoa mà thôi. Cướp đoạt đến mục đích, hắn là dùng Tam Sắc Hàn Minh hoa khôi phục mất đi tu vi.

"Vậy thì thử một lần, là ta có thể đem mệnh của ngươi lưu lại, vẫn là ngươi có thể đem Hàn Minh hoa mang đi."

Ngô Dịch bỗng nhiên vung lên kiếm, kiếm khí thẳng đến chữ Vệ Đông vọt tới. Ngay tại chữ Vệ Đông tránh né thời điểm, Ngô Dịch cấp tốc tiến lên xông ra, đợi chữ Vệ Đông vừa tránh thoát kiếm khí, Ngô Dịch lại chém xuống một kiếm, tiếp tục xông về chữ Vệ Đông.

"Còn dám xông lại ngươi còn không dứt."

Chữ Vệ Đông lần này cũng không có trốn tránh, mà là cấp tốc đem hai tay duỗi ra bảo bên ngoài. Tại hai tay của hắn nhanh chóng bấm niệm pháp quyết trong nháy mắt, băng trong phòng sương mù cấp tốc hướng hắn dũng mãnh lao tới, trong nháy mắt đem hắn bao vây lại ở giữa.

Kiếm khí lâm đến, sương mù lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sụp đổ tiêu tán. Khi Ngô Dịch vọt tới trước người hắn nửa mét Thứ Kiếm thời điểm, đang sụp đổ tiêu tán trong sương mù bắn ra mười căn Băng Trụ.

Mười căn Băng Trụ bên trong, có một căn thẳng đến Ngô Dịch mi tâm đâm tới, còn lại phía dưới chín căn phân biệt bắn về phía Ngô Dịch trước ngực, bụng cùng hai chân.

Ngô Dịch không dám tiếp tục đâm kiếm, vội vàng mũi chân một đuỗi mặt băng lui về phía sau mười mét, trong lúc đó thân hình nhất chuyển, tùy theo giận quát to một tiếng.

"Quyển Phong chém!"

Vòng xoáy tức thì bắn ra, cùng mười căn Băng Trụ va chạm thời điểm, lập tức đem quán vào vòng xoáy bên trong.

"Tiểu tử, không phải liền ngươi sẽ sử kiếm. Hôm nay liền để ngươi mở mắt một chút, Hàn Sơn Tông Đệ Tử đặc biệt lạnh thể là cỡ nào cường đại, lại là thể nào đem Băng Hàn chi vật hóa thành thân binh lợi khí."

Chữ Vệ Đông căn bản cũng không đi xem cái kia mười căn Băng Trụ, chỉ gặp hắn hai chân bỗng nhiên đạp mạnh mặt băng đằng không bay lên, tại Hắc Bảo múa thời điểm hai tay của hắn cũng trước người Mộ Nhiên huy động.

Thoáng chốc! Trước đó sụp đổ hàn khí cấp tốc hướng hắn dũng mãnh lao tới ngưng thực, tạo thành một thanh chùy dài ba mét hàn khí kiếm, đối Ngô Dịch Mộ Nhiên chém xuống.

Ngô Dịch đồng tử tức thì phóng đại, mắt thấy hàn khí kiếm sắp chém tới đầu của hắn, Ngô Dịch gấp vội vàng hai tay cầm kiếm hoành cách đình đầu.

Ngô Dịch muốn dùng cứng đối cứng phương thức đem hàn khí Kiếm Kích bại, thế nhưng là đề Ngô Dịch tuyệt đối không ngờ rằng, bị Hòa Phượng kiếm sụp đổ hàn khí vậy mà lần nữa ngưng thực, tạo thành một thanh tiểu hình Hàn Băng kiếm, trong nháy mắt đâm rách Ngô Dịch bụng, mang theo huyết thủy trong nháy mắt lại từ Ngô Dịch phía sau đâm ra ngoài.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Một tiếng kêu rên từ Ngô Dịch trong miệng truyền ra, vang vọng toàn bộ Băng Thất, Ngô Dịch bưng bít lấy bụng đặng đặng đặng lui về phía sau xa bảy mét.

"Không thể không thừa nhận ngươi thật sự rất mạnh, cường đại trình độ đã vượt qua Nhất Tinh Vũ Sư thực lực. Nhưng là ở cái này băng trong phòng, cũng hoặc là nói tại cái này Cửu U Hàn Vực, ngươi chính là yếu không chịu nổi một kích."

"Không chịu nổi một kích a "

Ngô Dịch chịu đựng bụng kịch liệt đau nhức, cắn răng chậm rãi đứng thẳng người, nâng lên chân phải Hách Nhiên đạp ở trên mặt băng.

Băng Thất mặt đất tức thì nổ tung nổ tung, chết đi Sư Lăng bị chấn bay đến không trung, Băng Thai nổ tung thành băng phấn, phía trên Tam Sắc Hàn Minh hoa đã chôn ở băng phần bên trong.

Chính muốn lần nữa ngưng thực hàn khí kiếm chữ Vệ Đông phun ra ba ngụm máu tươi, cuộn ngược thời điểm nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt, đã tràn đầy không dám tin cùng nồng đậm kiên kị.

"Tiểu gia ta. . . Muốn để ngươi. . . Sống không bằng chết."

Ngô Dịch cắn răng nhảy lên một cái, rơi xuống thời điểm đã đến chữ Vệ Đông bên người, trong tay Hòa Phượng kiếm trong nháy mắt chặt đứt chữ Vệ Đông cánh tay trái.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Không. . . Đừng có giết ta, ta. . . Không cần Tam Sắc Hàn Minh bỏ ra."

Chữ Vệ Đông đều quên kêu rên, vạn phần hoảng sợ xin Ngô Dịch.

"Ngươi còn có tư cách đoạt hoa "

Ngô Dịch lần nữa nâng lên kiếm, mũi kiếm lao xuống đâm vào chữ Vệ Đông bụng.

Trong nháy mắt, tươi máu nhuộm đỏ mặt băng. Tại Ngô Dịch quát ra Hòa Phượng kiếm trong nháy mắt, chữ Vệ Đông Thân Thể cũng bắt đầu kịch liệt rút ra.

"Đừng. . . Đừng giết ta, ta. . . Ta cho ngươi biết. . . Tu luyện. . . Tu luyện lạnh thể Phương Pháp, cầu. . . Cầu ngươi thả. . . Thả ta rồi đi đi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đối lấy đan dược

Ngô Dịch tay bỗng nhiên dừng lại, tuy nhiên tiếp xuống lại là đối lấy chữ Vệ Đông dừng lại mãnh liệt đâm.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

"Người. . . Người liền không muốn tu luyện lạnh thể công không muốn phát tay nhắc chân ở giữa, liền có thể không chế thể gian hàn khí vì. . . Vì thân bình lợi khí a "

"Hừ! Lạnh thể" Ngô Dịch chậm rãi ngồi xuống thân thể, nhìn kinh ngạc vạn phần chữ Vệ Đông, khoe miệng vênh lên cười nói: "Cùng ta Tuyệt Phẩm Căn Cốt so sánh, các người Hàn Sơn Tông lạnh thể không đáng một đồng."

"Tuyệt. . . Tuyệt Phẩm. . . Căn Cốt nghe đồn tất có thể nhập thánh xưng tôn Tuyệt Phẩm Căn Cốt không có khả năng, không có người có Tuyệt Phẩm Căn Cốt, liền ngay cả chúng ta Hàn Sơn Tông lão tổ, cũng bất quá là thượng phẩm Căn Cốt thân thể mà thôi."

Chữ Vệ Đông căn bản không tin tưởng Ngô Dịch, mà Ngô Dịch cũng lười đi giải thích, lần nữa giơ tay lên bên trong Hỏa Phượng kiếm, phốc phốc phốc lại là hướng về phía chữ Vệ Đông dừng lại cuồng đâm.

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

"Đình! Bạo ngược giá trị +50."

. . .

"Đình! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đình! Dịch nhân lấy vong, công kích vô hiệu."

Cho đến trong đầu vang lên Tử Vong thanh âm nhắc nhở, Ngô Dịch mới đình chỉ Thứ Kiếm.

Chỉ gặp hần hoảng hoảng du du đứng thẳng người đi đến băng bụi phấn trước, đem Hỏa Phượng kiếm hướng bên người mặt băng cắm xuống, ngồi xổm người xuống dùng hai tay đẩy ra bị vùi lấp Tam Sắc Hàn Minh hoa.

"Con mẹ nó, đạt được nó còn thật lao lực."

Ngô Dịch tay phải bóp lấy hoa kính, phải tay vịn mặt băng phí sức ngồi xuống. Sau đó trên dưới đánh giá vài lần Tam Sắc Hàn Minh hoa, nhẹ nhàng đặt ở trước người trên mặt băng.

"Bụng bị vạch trần một cái đại lỗ thủng, lấy hiện tại trạng thái ra ngoài, tám thành sẽ khiến mọi người vây công. Không nói trước không ngừng chảy máu sẽ có nguy hiểm tính mạng, có thể hay không thuận lợi bỏ lên trên Cửu U Hàn Vực đều là cái vấn đề."

Ngô Dịch dùng Huyết Chi từng cái giải khai nút áo, nhẹ nhàng đụng đụng máu thịt be bét bụng, lập tức đau đến hần cái trán cũng toát ra mồ hôi, thân thể càng là run rẩy không thôi.

Dưới loại tình huống này, Ngô Dịch tâm lý rất rõ ràng, nhất định phải thông qua hệ thống Cửa Hàng đổi lấy đan dược, tại không nỡ dùng bạo ngược giá trị, hần cái này cái mạng nhỏ cũng liền bàn giao cái này.

Tâm Niệm nhất động, Ngô Dịch suất mở ra trước tự thân tin tức cột, trước nhìn một cái góp nhặt bao nhiêu bạo ngược đáng.

Ngay tại lúc tin tức cột Tốc Biến một sát na, Ngô Dịch cả người đều mộng bức.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Nhất Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 39527

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Ta thân nương! Đây là ngược bao nhiêu người a "

Năm chữ số bạo ngược giá trị để Ngô Dịch sửng sờ thời gian thật dài, liền ngay cả bụng hướng ra phía ngoài chảy máu, Ngô Dịch tựa như đều đã quên mất không còn chút nào.

"Con mẹ nó! Đổi lấy đan dược, Lão Tử phải dùng đan dược tốt nhất."

Ngô Dịch hai mắt đều bốc lên ánh sáng, vội vàng lại mở ra hệ thống Cửa Hàng, nhanh chóng lựa chọn đan được một cột.

"Đỉnh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là 3952 7 giờ, phải chăng đang trong quá trình mở ra phẩm đan được đổi lấy giới diện "

"Mở ra!"

Dưới mắt sinh mệnh đều hứng chịu tới uy hiếp, lại không mở ra tránh không được ngu ngốc cho nên Ngô Dịch trả lời chắc chắn rất thẳng thắn, trong nháy mắt lựa chọn mở ra.

Chỉ gặp tên không đồng nhất đan được chậm rãi xẹt qua, tuy nói Ngô Dịch có thương tích trong người kịch liệt đau nhức vô cùng, nhưng là hắn vẫn là cẩn thận tra xét mỗi một loại đan được Đặc Tính.

Ngô Dịch cũng sợ tính sai, một khi đổi lấy sai đan được, cái kia việc vui nhưng lớn lắm.

Chọn tới chọn lui, đi qua có thể có năm sáu phút, Ngô Dịch hai con ngươi hơi lóe lên, trên mặt cũng nổi lên yên tâm nụ cười. Khi tay phải của hắn khẽ đảo thời điểm, trong hư không bay ra một cái sữa đan được.

Ngô Dịch đổi lấy viên đan được này, tên là 'Tiên Linh đan' . Tiên Linh đan không lớn, nhiều lắm là cũng liền chừng đầu ngón tay mà thôi.

"5000 điểm bạo ngược giá trị đổi lấy đan được, ngươi nhưng chớ có khiến ta thất vọng."

Ngô Dịch bóp lấy Đan Hoàn nhìn coi, sau đó liền ném vào miệng bên trong.

Đan được vào miệng tức Hóa, Ngô Dịch vừa mới nhắm lại hai con ngươi, lập tức cảm giác một dòng nước trong tuôn hướng bụng vết thương.

Giờ phút này, nếu là có ngoại nhân ở cái này bằng trong phòng, nhất định sẽ bị Ngô Dịch trên thân phát sinh một màn kinh hãi không nhẹ. Chỉ gặp Ngô Dịch bụng nguyên bản không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu, nhưng là ngay tại hắn nhắm mắt trong nháy mắt, máu tươi vậy mà đình chỉ dẫn ra ngoài.

Thần kỳ một màn cũng không có kết thúc, theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, Ngô Dịch hơi có vẻ mặt tái nhợt cũng có huyết sắc, mà lại bụng miệng vết thương da thịt cũng phát sinh khép lại dấu hiệu.

Một khắc đồng hồ về sau, Ngô Dịch chậm rãi mở hai mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí về sau, Ngô Dịch sờ lên hơi run lên bụng da thịt, trong mắt cũng dần hiện ra vẻ hưng phấn.

"Thật hắn mẹ là thần dược. Mặc dù không có đem thương thế hoàn toàn chữa trị khôi phục, nhưng dạng này đã rất tốt."

Ngô Dịch đứng dậy hoạt động mấy hạ thân, cảm thấy bụng vẫn có chút đau, thế nhưng là đã không ảnh hưởng hắn bình thường hoạt động. Mà lại Ngô Dịch cảm thấy chỉ cần tiếp xuống không vận động dữ dội, không ra ba ngày thương thế của hắn cũng liền có thể triệt để bình phục.

Xoay người nắm lên Tam Sắc Hàn Minh hoa, Ngô Dịch cảm Hòa Phượng kiêu cũng đi tới chữ Vệ Đông bên cạnh, cố gắng hắn vẫn là không có hả giận, đi lên lại đập nhất cước, lúc này mới thuận đường cũ đi ra hầm băng.

Hầm băng bên ngoài, đã không có người. Không đơn giản nơi đây không có người, lớn như vậy Cửu U Hàn Vực cũng nhìn thấy không tới mấy người.

Nhưng là phương hướng chính đông ngàn trượng bậc thang chỗ, lại có hơn ba ngàn người trèo lên trên lấy.

Những người kia cũng không có ngoan ngoãn trèo lên trên, ánh mắt quét ngang một chút, Tam Tam hai hai ở giữa chém giết Sự Kiện nhiều đến mấy trăm lên , có thể nói mấy ngàn người là bên cạnh chém giết bên cạnh trèo lên trên.

Không cần cẩn thận nghĩ, Ngô Dịch cũng biết bọn hắn vì sao chém giết.

"Hừ! Có thể hạ được Cửu U Hàn Vực không tính khả năng chịu đựng, đoạt được Hàn Minh hoa còn có thể Thành Công mang lên đi, đó mới là thật là có bản lĩnh."

Ngô Dịch biết bọn hắn chém giết lẫn nhau là tại cướp đoạt Hàn Minh hoa, đây là tất nhiên xuất hiện tình huống.

"Không biết Vương Đại Bảo. . ."

Ngô Dịch hít sâu một hơi, bên cạnh hướng ngàn trượng lối thoát mất đi, ánh mắt bên cạnh tại trên bậc thang tìm kiếm lấy Vương Đại Bảo thân ảnh.

Thế nhưng là Ngô Dịch đều nhanh muốn tới lối thoát mất, hắn lại vẫn không có tìm được Vương Đại Bảo thân ảnh. Liền xem như lối thoát mất một đồng Tử Thi bên trong, Ngô Dịch cũng không có nhìn thấy ẩn mặc lông chồn Vương Đại Bảo.

Tên kia, tựa như là bồng dung biến mất.

"Không phải là bị giết a "

Ngô Dịch sờ lên cái cằm, cảm thấy khả năng này cực lớn. Phải biết, Vương Đại Bảo cũng không có võ công, coi như một cái Tam Tinh võ giả đều có thể đem hắn giết chết.

"Ai! Vương Đại Bảo a Vương Đại Bảo. Ngươi cũng không thể trách ta, ai kêu cái kia Sử Lăng phạm tiện nhất định phải trêu chọc ta đâu đã ngươi đi Âm Tào Địa Phủ, vậy thì tìm Sử Lăng tính sổ sách đi thôi."

Ngô Dịch khẽ thở dài một hơi, nhắc chân đạp lên một tiết thêm đá.

Nhưng ngay lúc này, từ đông bắc phương hướng một trước một sau chạy tới 2 người.

Chạy phía trước lấy cái vị kia là người mập mạp, trên người lông chồn y phục tất cả đều là máu, tóc tai bù xù cực kỳ chật vật.

Mập mạp hậu phương không nhanh không chậm đi theo một thiếu niên, thiếu niên Bối Bối một thanh kiếm, ánh mắt lộ ra hí ngược, lên tiếng đối mập mạp trào phúng cười đùa.

"Mập mạp chết bầm! Ta nhìn ngươi có thể chạy tới khi nào. Ngoan ngoãn đem trong tay hai màu Hàn Minh hoa giao cho ta, ta có thể cho ngươi chết dễ chịu một điểm."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Giao dịch

Ngô Dịch thân thể có chút dừng lại, tiếng cười nhạo lọt vào tai thời điểm, cũng nghiêng đầu hướng về đông bắc phương hướng nhìn đi.

"U a! Không chết "

Ngô Dịch liếc mắt một cái liền nhận ra trước mặt mập mạp là Vương Đại Bảo, bất quá trong lòng cũng có chút hiếu kỳ, gia hỏa này. . . Làm sao tạo thành như vậy hình dạng liền cùng không có mẹ đâu em bé giống như.

Ngô Dịch nhìn về phía Vương Đại Bảo, Vương Đại Bảo cũng nhìn thấy Ngô Dịch.

"Ngô thiếu hiệp! Cứu ta, nhanh cứu ta một mạng."

Vương Đại Bảo tựa như gặp được cứu tinh, hai đầu Tiểu Đoản Thối dừng lại ý lý U xá từ gánh gia hỏa này Tốc Độ cũng nhanh hơn không ít, thật liền chạy tới Ngô Dịch trước mặt.

Ngô Dịch liếc mắt nhìn đuôi sát theo thiếu niên, sau đó lại đem ánh mắt nhìn về phía hồng hộc mạng thờ Vương Đại Bảo.

"Vương Đại Bảo! Ngươi còn thật lợi hại nha, cầm trong tay hai màu Hàn Minh hoa còn có thể sống đến bây giờ, thật đúng là để Ngô mỗ lau mắt mà nhìn đây."

"Ai u ta Ngô thiếu hiệp a, ngài nhưng chớ giễu cợt ta. Nếu không phải ta hướng trong đồng người chết một nằm sấp, cái này cái mạng nhỏ sớm liền không có." Vương Đại Bảo khom lưng bên cạnh thờ bên cạnh nhìn hướng về phía Ngô Dịch tay phải, nhìn thấy cái kia châu Tam Sắc Hàn Minh hoa lập tức kinh ngạc nói: "Ngài. . . Ngài thật cướp đến tay nói như vậy. . . Sử Lăng hử. . ."

"Sử Lăng ngòm củ tỏi." Ngô Dịch cười nhạt một tiếng, ánh mắt vừa nhìn về phía cái kia mặt sắc mặt ngưng trọng thiếu niên, Lãnh Lãnh mở miệng: "Thừa dịp ta không có nổi giận, nắm chặt xéo đi."

Thiếu niên đen lông mày chăm chú nhíu, ánh mắt lại tại Ngô Dịch trong tay Tam Sắc Hàn Minh tiêu tốn dừng lại chốc lát, khi nhìn thấy Ngô Dịch sắc mặt cấp tốc âm trầm xuống, thiếu niên bỗng nhiên rung động run một cái thân thể, tức giận dậm chân một cái, không cam lòng đạp bước lên bậc thang xông đi lên đi.

"Ai da má ơi! Vẫn là ngài lợi hại a, cái kia hàng đều truy ta ba dặm."

Thiếu niên sau khi rời đi, Vương Đại Bảo vỗ vỗ bộ ngực, nỗi lòng lo lắng cũng rơi xuống.

Ngô Dịch cười nhạt một tiếng, không nói nữa quay người thẳng đến phía trên đi đến.

Vương Đại Bảo gặp Ngô Dịch xông tới, rơi xuống tâm lập tức lại nâng lên cổ họng, vội vàng lên mấy cái bậc thang hô một tiếng: "Ngô thiếu hiệp ngài chờ một chút, ngài không thể đem ta ném a."

Ngô Dịch thân hình dừng lại, nhíu nhíu mày quay đầu liếc mắt nhìn Vương Đại Bảo, gia hỏa này còn ý lại vào mình

"Ngô thiếu hiệp! Ngài đừng hiểu lầm." Vương Đại Bảo cũng sẽ xem trọng lại mặt, nhìn ra Ngô Dịch có chút không quá cao hứng, bận rộn lo lắng lại nói ra: "Ngô thiếu hiệp, ta dự định thuê ngài. Chỉ cần ngài mang theo ta đi lên, ta cho người một trăm vạn lượng bạc."

Ngô Dịch hai con ngươi hơi lóe lên, trong mắt có một tia giãy dụa do dự.

Nhìn thấy Ngô Dịch không có lập tức cự tuyệt, Vương Đại Bảo cảm thấy việc này có môn, cười ha hả lại nói ra: "Ngô thiếu hiệp, dù sao ngài cũng phải lên đi, tiện đường mang theo ta còn có thể được không bạc, cái này chuyện tốt đốt đèn lồng cũng không tìm tới."

Kỳ thực, một trăm vạn lượng bạc xác thực không ít. Vương Bá Thiên làm ác nhiều năm, để dành tài bảo cũng chỉ có bảy tám mươi vạn lượng bạc mà thôi.

Nhưng Ngô Dịch căn bản là không có đi thống kê qua, cũng không biết một trăm vạn lượng bạc tài giỏi nhiều đại sự, ôm muốn chạy không cần ít tâm thái, Ngô Dịch thuận miệng Hồ nói một câu.

"Một triệu không đủ, ba triệu đi."

"Cái gì"

Vương Đại Bảo tròn mắt đều tròn tròn, kẻ trước mắt này thật đúng là công phu sư tử ngoạn, ba trăm vạn lượng bạc đều đủ gia tộc của hắn lừa ba năm

"Thế nào ba trăm vạn lượng bạc mua cái mạng, người còn cảm thấy thua thiệt rồi"

"Ta. . . , ta hôm nay xem như đã biết, ta Vương Đại Bảo cái mạng này thật đúng là đáng tiền." Vương Đại Bảo xoa huyết Thái Dương cười khổ cười, lại nói: "Ba trăm vạn lượng bạc cũng được, nhưng Ngô thiếu hiệp ngài phải đáp ứng ta một sự kiện, ngày sau tại Thiên Nguyên Tông người nhưng muốn bảo bọc ta. Ai dám khi dễ ta, người liền giúp ta chơi hắn, kiểu gì"

"Nằm rãnh! Người nói chuyện thật đúng là thô lỗ." Ngô Dịch cười ha ha một tiếng, gia hỏa này nhưng thật ra vô cùng đối với mình tỷ khí, nhẹ gật đầu: "Đi! Sau này tại Thiên Nguyên Tông ai khi dễ người, liền báo tên của ta."

"Vậy chuyện này liền nói rõ." Vương Đại Bảo vừa nói vừa đem bàn tay tiến vào trong ngực, lấy ra ba cái Kim Nguyên Bảo đưa cho Ngô Dịch,

Lại nói ra: "Đây là 'Thiên bảo Tiền Trang' Kim Nguyên Bảo, mỗi một mai nhưng đổi lấy một trăm vạn lượng bạc."

Ngô Dịch nhìn coi ba cái Kim Nguyên Bảo, tại dưới đáy thật đúng là thấy được 'Thiên bảo' hai chữ, cười ha hả nhét vào trong ngực.

"Đã người ta đều chiếm được Hàn Minh hoa, cũng liền dừng tại đây Thiên Hàn Địa Động trên bậc thang lưu lại quá lâu. Người cầm gùm ta Tam Sắc Hàn Minh hoa, ta không người một hơi xông đi lên."

Ngô Dịch đã không tâm tình từng bước một đi lên, có thời gian này, chẳng nhanh chóng đi lên nằm ngủ một giấc thoải mái.

Đối với cái này, Vương Đại Bảo càng là cầu còn không được. Liên tục gật đầu nhận lấy Tam Sắc Hàn Minh hoa, sau đó Ngô Dịch nâng lên Vương Đại Bảo, Nguyên Khí tuần hành đến hai chân, thân như mũi tên thẳng đến phía trên phóng đi.

Dừng nhìn Ngô Dịch nghiêng một người, hơn nữa còn là cái hơn hai trăm cân mập mạp. Nhưng Ngô Dịch Tốc Độ lại không chậm, lại thêm thi triển 'Quý Ảnh' công, năm phút đồng hồ liền vượt qua mấy ngàn người, về khoảng cách phương chỉ còn lại có 300 trượng khoảng cách.

"Lại là hắn, cái này đáng chết người điên tức chết ta rồi."

"Người so với người làm người ta tức chết a, ta đường đường một cái Cửu Tinh võ giả, dùng một khắc đồng hồ thời gian mới leo đến 500 trượng chỗ, thời gian một cái nháy mắt liền bị hắn vượt qua."

"Cầu vật, người còn có tâm tình đi xem cái người điên kia xem đạo!"

"Mẹ nó! Dám đánh lén ta ta muốn đem người chặt thành thịt nát."

...

"Ngô Dịch, người. . . Người thật giống như lại hồ không ít người."

"Dừng a! Ta lại không để bọn hắn nhìn ta, bị người đánh lén cũng xứng đáng."

Ngô Dịch cũng là cảm thấy bất đắc dĩ, trả lời chắc chắn một câu tiếp tục nghiêng Vương Đại Bảo ngược lên, đi qua ba phút trái phải, hai người đã lên bờ

bên cạnh.

Thiên Nguyên Tông son môn dưới, Đại Trưởng Lão Từ Thanh, Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn cùng Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần gác tay mà đứng.

"Nhanh như vậy liền đi lên hai cái, thật là ra ngoài ý định." Từ Thanh vuốt vuốt hàm dưới chòm râu bạc phơ, nhìn Ngô Định mắt lộ ra tán thưởng nhẹ gật đầu.

Dương Ngọc Sơn ánh mắt tại Vương Đại Bảo trên thân ngừng chỉ chốc lát, về sau mới nhìn về phía cầm trong tay Tam Sắc Hàn Minh hoa Ngô Định, gật đầu cười cười, đột nhiên vừa nhìn về phía mặt âm trầm Đoạn Cốc Thần.

"Đoàn lão! Cửu U Hàn Vực chỉ còn lại có một gốc Tam Sắc Hàn Minh hoa. Lúc này lại bị hắn cầm trong tay, chắc hẳn ngươi xem trọng người áo đen kia là đến không được đệ nhất danh đi."

Đoạn Cốc Thần khoe miệng nhếch lên một cái, trên mặt da thịt cũng bỗng nhiên co quắp mấy lần.

"Hừ! Coi như cầm trong tay hắn Tam Sắc Hàn Minh hoa thì phải làm thế nào đây mấy người hắc bào nhân lên ta liền hỏi ý kiến hỏi một chút, kẻ này nếu là sử dụng nhận không ra người thủ đoạn. Ta nhất định cùng Tông Chủ xin chỉ thị, phế bỏ hắn đệ nhất danh tư cách."

"Ngươi thật giống như đối ta rất có ý kiến a" Ngô Định chạy tới ba người trước mặt, trước là hướng về phía Từ Thanh cùng dương Ngọc Sơn khom người cúi đầu, sau đó híp mắt lại nhìn Đoạn Cốc Thần, nhãn quang lộ ra lạnh tà lần nữa nói ra: "Chỉ tiếc. . . Ngươi đã không có cơ hội hỏi, ta đem bọn hắn. . . Đều giết."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Cầu tông cò

Ngô Định cũng không có nuông chiều Đoạn Cốc Thần, ra miệng lời nói cũng đem Từ Thanh, dương Ngọc Sơn kinh hãi không nhẹ, mà bên cạnh Vương Đại Bảo cũng tròn to tròn mắt, nhìn Ngô Định mặt mũi tràn đầy vẻ kinh hãi.

Ba người này giật mình sự tình cũng không đồng dạng, Từ Thanh cùng dương Ngọc Sơn kinh ngạc chính là Ngô Định có thể giết hắc bào nhân. Mà Vương Đại Bảo khiếp sợ, là Ngô Định vậy mà cùng Tam Trưởng Lão nói như vậy, về sau có còn muốn hay không tại Thiên Nguyên Tông lẫn lộn

Đoạn Cốc Thần mặt càng là thoát đỏ thoát trắng, cắn răng nghiêng lợi giận thở hổn hển, đưa tay điểm chỉ lấy Ngô Định, hung tợn mở miệng.

"Ngươi. . . Ngươi đang gây hấn với ta "

Ngô Định cười nhạt một tiếng, không kiêu ngạo không tự ti nói nói: "Đoàn trưởng lão, Ngô mỗ ngược lại là muốn hỏi một chút ngươi, ngươi dựa vào cái gì nói ta sử dụng thủ đoạn hèn hạ khó bọn hắn giết ta chính là quang minh chính đại ngươi đây là vu hãm, cũng tại chửi bới danh dự của ta. Ngươi nếu là không cho ta cái hài lòng đáp án, ta vẫn còn muốn tìm Thiên Nguyên Tông Tông Chủ đòi một lời giải thích đây."

"Ngươi. . ."

Đoạn Cốc Thần nhưng là nhiều năm rồi không bị qua bức này ngọt ngọt. Đương nhiên, dương Ngọc Sơn cùng hắn làm trái lại không giả, thế nhưng là dương Ngọc Sơn tu vi nhưng cao hơn hắn, tại tăng thêm thân phận của mình địa vị cũng kém dương Ngọc Sơn rất nhiều, Đoạn Cốc Thần có khí cũng chỉ có thể giấu ở trong bụng.

Thế nhưng là Ngô Định dạng này cùng hắn nói chuyện, Đoạn Cốc Thần có thể nhịn không xuống một hơi này, lập tức đưa tay liền muốn giáo huấn Ngô Định. Nhưng liền lúc này, Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn cười hắc hắc, đột nhiên ngăn tại Đoạn Cốc Thần trước mặt.

"Đoàn lão! Người ta Tiểu Oa Tử nói cũng không sai. Việc này nếu là nháo đến Tông Chủ nơi đó đi, chỉ sợ ngươi cũng là đuổi lý."

Trông thấy dương Ngọc Sơn cản lại mình, Đoạn Cốc Thần tâm lý lửa lớn hơn.

"Ta nói Dương trưởng lão, ngươi đừng. . ."

"Được rồi! Cả đám đều có hay không làm trưởng lão bộ dáng." Từ Thanh mặt âm trầm xuống, hung hăng trợn mắt nhìn một chút dương Ngọc Sơn cùng Đoạn Cốc Thần, lại nói: "Kẻ này có thể hay không đạt được đệ nhất danh, ba người chúng ta nói cũng không tính là. Hiện tại phần lớn người đã đi lên, mang lấy bọn hắn đi quảng trường, ta đi mời Tông Chủ đi ra."

Đại Trưởng Lão lên tiếng, hai người thật cũng không dám tiếp tục nói dóc đi xuống. Đoạn Cốc Thần hướng về phía Ngô Dịch cả giận hừ một tiếng về sau, quay người liền đi vào Thiên Nguyên Tông.

"Tiểu Oa Tử, đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, ngày sau ngươi tại Thiên Nguyên Tông cũng phải cẩn thận một chút đi." Dương Ngọc Sơn sờ lấy bụng lớn, quay người vừa đi vài bước, đột nhiên quay người xông Ngô Dịch cười cười: "Nếu như ngươi tại trong tông môn lăn lộn ngoài đời không nổi, ngược lại là có thể cân nhắc cùng ta lăn lộn."

Đừng nhìn dương Ngọc Sơn một mực giúp cùng với chính mình, nhưng Ngô Dịch nhìn thấy dương Ngọc Sơn trên mặt cười, tâm lý lại là rất không ổn.

"Đa tạ Dương trưởng lão nhắc nhở, vân vãn. . . Sẽ để ý."

Ngô Dịch cười khom người cúi đầu, thế nhưng là khi dương Ngọc Sơn tiến vào tông môn về sau, một bên Vương Đại Bảo vừa đi vừa lấy tay đập một chút Ngô Dịch.

"Uy! Ngươi. . . Ngươi sẽ không thật dự định cùng Dương trưởng lão lăn lộn a "

Ngô Dịch hơi chút ít nhíu mày, nghiêng mắt nhìn coi Vương Đại Bảo, tâm lý cảm thấy gia hỏa này là biết một ít gì.

"Ta nhìn Dương trưởng lão cũng không tệ, làm người chính. . . ."

"Ai u ta Ngô đại ca a, ngài cần phải đánh bóng con mắt." Vương Đại Bảo rút cổ lại nhỏ giọng nói, trong lúc đó lại liếc trộm vài lần dương Ngọc Sơn, trong mắt mang theo hoảng sợ cùng e ngại chỉ ý, nhỏ giọng lại đối Ngô Dịch nói ra: "Ngài chó nhìn hần thủy chung vui vẻ, thực tế thế nhưng là một cái tàn nhẫn chủ, mà lại hần chương quân lấy Vạn Thi. . . ."

"N a cái gì đâu lại không nhanh chút, ta một bàn tay đập chết ngươi."

Vương Đại Bảo đang nói đây, trước mặt Đoạn Cốc Thần đột nhiên xoay người qua, ánh mắt băng lãnh trừng mắt Vương Đại Bảo, sau đó lại trừng mắt liếc Ngô Dịch, cả giận hừ một tiếng quay người tiếp tục đi tới.

Vương Đại Bảo cũng không dám nói tiếp, cúi đầu đi theo Ngô Dịch bên cạnh, ngay cả miệng thở mạnh cũng không dám một chút.

Ngô Dịch vẫn là bộ kia lạnh nhạt không bức bách, thế nhưng là nhìn hướng Đoạn Cốc Thần bóng lưng về sau, Ngô Dịch quét miệng lung lay đầu, tâm lý còn suy nghĩ làm sao làm chết cái này Tam Trưởng Lão, miễn cho ngày sau tại trong tông môn cho hắn làm khó dễ, bởi như vậy hần gia nhập Thiên Nguyên Tông thật đúng là khổ thân.

Đối với Ngô Dịch ý nghĩ trong lòng, Đoạn Cốc Thần tự nhiên không biết nói. Giờ phút này cùng cùng dương Ngọc Sơn mang theo từ Cửu U đi lên người tiến vào sơn môn, liền thẳng đến xa xa một tòa đài cao mà đi.

Cái kia tòa đài cao, tên là Thiên Nguyên đài, hình tứ phương, tọa lạc tại Thiên Nguyên Tông chính trung tâm.

Đi vào Thiên Nguyên Tông trên quảng trường, Ngô Dịch vẫn vẫn nhìn chung quanh, cũng không nhận được bị Thiên Nguyên Tông to lớn, khiếp sợ hít vào ngụm khí lạnh.

Dựa theo Ngô Dịch nhìn ra, Thiên Nguyên Tông bên trong quảng trường liền có mười cái Sân Bóng lớn. Nếu là tính cả luận võ đường, binh khí điện, đàn dược phòng cùng Tăng Công Các các loại kiến trúc, Thiên Nguyên Tông chiếm diện tích không xuống mấy chục ngàn mét vuông.

Đem Thiên Nguyên Tông kiến trúc từng cái sau khi xem, Ngô Dịch lại quay người nhìn phía sau Thiên Nhân, hơi chút ít nhíu mày, trong miệng cũng truyền ra khê than thở một tiếng.

Bây giờ còn dư lại người đã không nhiều lắm, thô sơ giản lược đoán chừng một chút, cũng liền có thể có hơn một ngàn ba trăm người mà thôi.

Lúc này hơn một ngàn ba trăm người đại đa số đều ngồi trên mặt đất, thần sắc mỗi một trong tay lại gặt gao nắm chặt từng chùm Hàn Minh hoa.

Nhưng không đợi hơn ngàn người khôi phục Thể Lực, bốn phương tám hướng đột nhiên hiện lên hơn vạn người.

Hơn vạn người đều là ăn mặc thanh trường sam, từng cái tinh thần vô cùng phấn chấn hai mắt như điện, nói không hết hiện ngang.

"Ngô đại ca! Cái này. . . Cái này là thế nào cái ý tứ a "

Nhìn thấy hơn vạn người đem bọn hắn vây lại ở giữa, Vương Đại Bảo rút cổ lại nhỏ giọng hỏi Ngô Dịch.

Ngô Dịch nhíu nhíu mày, sau đó lại cười nhạt một tiếng: "Bọn hắn đều là Vũ Sư, ngươi có thể lý giải trở thành chúng ta ăn mừng, cũng có thể lý giải thành là Thiên Nguyên Tông tại. . . Khoe khoang."

Vương Đại Bảo ngăn người, bờ môi khẽ nhúc nhích vừa muốn nói chuyện, đã thấy Thiên Nguyên đài đằng sau đi ra một đoàn người.

Cầm đầu chính là Thượng Quan Vũ Dật, từng bước một đạp trên trên bậc thang Thiên Nguyên đài, đứng tại đài đỉnh đầu tiên là liếc mắt nhìn Ngô Dịch, sau đó lại đưa ánh mắt nhìn phía một ngàn ba trăm người.

"Có thể tại hơn bốn vạn người bên trong trở hết tài năng, có thể thấy được các người cũng là nhân trung long phượng, chỉ cần ngày sau chăm học khổ luyện, tất có nhập Thánh xưng tôn một ngày."

"Tạ Tông chủ nâng đỡ!"

Một ngàn ba trăm người đồng loạt ôm quyền khom người cúi đầu, lần nữa nhìn về phía Thượng Quan Vũ Dật trong ánh mắt, đại đa số đã dần hiện ra nồng đậm hóa nhiệt.

"Ừm! Lần này là Thiên Nguyên Tông từ trước tới nay hà khắc nhất, cũng là tàn khốc nhất một lần xét duyệt tuyển chọn. Bởi vì cái gọi là nỗ lực liền có hồi báo, cho nên ta ở đây tuyên bố các người đều có thể đi bình khí điện bên trong tuyển chọn một thanh trung phẩm Phẩm Khí. Không chỉ như thế, Tầng Công Các tầng thứ nhất có Hoàng giai Vô Công hơn ba ngàn bản, các người mỗi tuần có một ngày có thể vào Tầng Công Các lật xem."

"Tông Chủ anh minh, chúng ta chắc chắn chăm học khổ luyện lớn mạnh Thiên Nguyên Tông."

...

Thiên Nguyên Tông bên trong lập tức vang lên một mảnh tiếng khen. Cũng khó trách, bọn hắn Cửu Tử Nhất Sinh từ Cửu U Hàn Vực tới, chính là vì tập võ trở thành cường giả, Thượng Quan Vũ Dật có thể đối đãi như vậy bọn hắn, hơn một ngàn người tâm lý há có thể không cao hứng.

"Ngô Dịch, Vương Đại Bảo, tuần như núi ba người ra khỏi hàng!"

Đội hơn ngàn người an tĩnh lại về sau, Thượng Quan Vũ Dật gào to một tiếng, chỉ gặp người phía dưới trong đám đi ra ba người.

Ngô Dịch đối Vương Đại Bảo không xa lạ gì, khi hắn nhìn thấy tuần như núi lúc, Ngô Dịch vui vẻ.

Cái này tuần như núi, Ngô Dịch cũng không xa lạ gì. Chính là trước kia tại trong hầm băng tranh đoạt Tam Sắc Hàn Minh hoa ngọc đại cá tử.

"Dựa theo tuyển chọn chi trước định ra khen thưởng, Ngô Dịch người có thể lựa chọn một bản Hạ Phẩm Địa Giai Vô Công, cùng một thanh thượng phẩm vương khí. Vương Đại Bảo, tuần như núi, người hai vị đều là hái đến một gốc nhị sắc Hàn Minh hoa, lẽ ra đặt song song hạng hai. Nhưng Vương Đại Bảo người cũng không biết võ, cho nên ta quyết định đưa người xếp hạng thứ ba tên, người nhưng có ý kiến."

Vương Đại Bảo tâm lý đã sớm trong bụng nở hoa, đâu còn có nửa điểm ý kiến a, gấp vội vàng khom người cúi đầu: "Đệ Tử Vương Đại Bảo phục tùng Tông Chủ quyết định."

Thượng Quan Vũ Dật nhẹ gật đầu, lại nhìn lướt qua hơn một ngàn ba trăm người, cao giọng hỏi: "Các người phải chăng còn có những chuyện khác"

"Thượng Quan Tông chủ! Đệ Tử có một chuyện." Ngô Dịch liền đội đến Thượng Quan Vũ Dật nói lời này đâu, dưới mắt nhìn thấy Thượng Quan Vũ Dật nhẹ gật đầu, Ngô Dịch ôm quyền cúi đầu nói: "Tông Chủ! Ta đối đầu phẩm vương khí không có hứng thú, có thể hay không dùng nó lại đổi lấy một bản Địa Giai Vô Công a"

"A" Thượng Quan Vũ Dật nhìn lướt qua Ngô Dịch trong tay Hòa Phượng kiếm, trầm mặc một chút nói ra: "Địa Giai Vô Công cực kỳ hiếm thấy, tại Thiên Nguyên Tông Tầng Công Các bên trong, cũng chỉ có 13 bản mà thôi. Cho nên công hiến không phải tương đương kiệt xuất lấy, ngay cả gấp một chút Địa Giai vô công cơ hội đều không có."

Ngô Dịch song mi nhíu, Thượng Quan Vũ Dật đây là ý gì là không đáp ứng

"Tuy nói Vô Pháp dùng vương khí đổi lấy Địa Giai Vô Công, nhưng là có thể dùng cái kia thanh thượng phẩm vương khí đổi lấy ba quyển thượng phẩm Huyền Giai Vô Công, người nhưng hài lòng"

"Ba quyển thượng phẩm Huyền Giai Vô Công. . ." Ngô Dịch Nhãn Châu đi lòng vòng, suy tư một lát nhẹ gật đầu: "Tốt a! Vậy thì đổi thành ba quyển Huyền Giai Vô Công."

Ngô Dịch vừa mới dứt lời, không đợi Thượng Quan Vũ Dật mở miệng, lại nói ra: "Thượng Quan Tông chủ, Đệ Tử còn có một chuyện muốn nhờ."

"Hắc! Người vẫn chưa xong"

Thượng Quan Vũ Dật còn chưa lên tiếng, Tam Trưởng Lão Đoạn Cốc Thần nhưng ép không được lửa. Nện bước nhanh chân đi đến Ngô Dịch trước người, ánh mắt băng lãnh trừng mắt Ngô Dịch, nếu không phải Thượng Quan Vũ Dật tại chỗ, cố gắng Đoạn Cốc Thần đều sẽ ra tay giết Ngô Dịch.

Ngô Dịch phải một chút dưng râu trừng mắt Đoạn Cốc Thần, sau đó liền đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Vũ Dật.

Thượng Quan Vũ Dật cười ha ha một tiếng, vung tay lên ra hiệu Đoạn Cốc Thần lui sang một bên, cười đối Ngô Dịch mở miệng: "Còn có chuyện gì"

"Thực không dám giấu giếm, ta chính là Khôn Nguyên thành thiếu chủ, họ Ngô tên một chữ một cái Dịch chữ. Hôm nay gia nhập Thiên Nguyên Tông, cả gan thỉnh cầu Tông Chủ ban cho một mặt tông cờ."

"Người nói cái gì người. . . Người chính là Ngô Dịch" không đợi Thượng Quan Vũ Dật mở miệng, Đoạn Cốc Thần trừng mắt hạt châu lại chen lời.

Mà phía sau Đại Trưởng Lão Từ Thanh cùng dương Ngọc Sơn nhao nhao trợn trắng mắt, giống như đang nói Ngô Dịch nhìn rất thông tuệ, làm sao còn nghĩ thâm độc kinh khó liên không biết Đoạn Cốc Thần là Vương Bá Thiên sư phụ

"Treo ta Thiên Nguyên Tông tông cờ, Khôn Nguyên thành liền trở thành Thiên Nguyên Tông phạm vi quản hạt. Ừm! Ngô Dịch, người cái này tính toán đánh không sai a. Đi! Ta chẳng những đáp ứng người, còn sẽ phái ra ba cái Vũ Sư đi Khôn Nguyên thành."

Ngô Dịch hai con người bỗng nhiên lấp lóe mấy lần, nhưng mà không đợi hắn tạ bái, lập tức lại bị Thượng Quan Vũ Dật lời nói kinh ngạc lạnh thấu tim.

"Đoàn trưởng lão! Dựa theo trước đó thương định, nhóm này mới nhập tông Nội Môn Đệ Tử từ người chủng quân. Trong vòng ba tháng, ta muốn gặp được một chỉ Thiên Nhân Vũ Sư đội ngũ."

"Vâng!" Đoạn Cốc Thần đối Thượng Quan Vũ Dật ôm quyền khom người cúi đầu, chậm rãi quay người oán độc nhìn chằm chằm Ngô Dịch, lại nói: "Thuộc hạ. . . Nhất định sẽ làm cho Tông Chủ ngài hài lòng."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Làm khó dễ

Đã tới Thiên Nguyên Tông, Ngô Dịch liền không sợ Đoạn Cốc Thần. Thế nhưng là để Ngô Dịch không có nghĩ tới, là Thượng Quan Vũ Dật vậy mà đem bọn hắn giao cho Đoạn Cốc Thần.

Ngô Dịch không cần cần thận suy nghĩ, cũng biết những ngày tiếp theo không dễ chịu lắm.

Một ngàn ba trăm người trùng trùng điệp điệp đi theo Đoạn Cốc Thần đi Tây Viện, Ngô Dịch mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng cũng không có biện pháp đành phải đi theo trong đội ngũ.

Tây Viện không nhỏ, nơi này Đệ Tử ngày bình thường ngoại trừ luyện công, đứng vậy làm một số chẻ củi, nấu cơm mấy người này một ít việc vặt.

"Đoàn lão! Cái này. . . Đúng vậy mới nhập tông đệ tử từ a "

Tây Viện cửa sân, một cái gầy còm xầu xí Nam tử gặp được Đoạn Cốc Thần, bận rộn lo lắng chạy chậm đến nghênh đón tiếp lấy.

Đoạn Cốc Thần rũ cụp lấy khóe miệng, hướng về phía Nam tử nhẹ gật đầu, quay người mặt âm trầm ngạo mạn nhìn lướt qua một ngàn ba trăm người, chỉ xầu xí Nam tử nói: "Vị này là Tây Viện Chu Hoa tuần chấp sự, hắn sẽ mang theo các người chọn lựa gian phòng. Đi thôi."

"Nguyên lai là tuần chấp sự, tiểu nhân tên là Lý Hồng xuân, về sau ngài nhưng phải nhiều hơn chiếu cố tiểu nhân a."

"Tuần chấp sự, sau này tránh không được phiền phức ngài, ngài nhưng tuyệt đối không nên trách tội. Nếu như tương lai ta Lưu Thanh Vân thành sư Xung Vương, nhất định sẽ không quên ngài đại ân đại đức."

"Chấp Sự Đại Nhân, ngày sau ngài có cái đại sự gì Tiểu Tình, liền cùng ta Thái Khang bình nói một tiếng, tiểu nhân nhất định xem trước ngựa sau ghĩa bắt dung từ."

. . .

Ngàn người nhất thời đem tuần chấp sự vây lại, từng câu nịnh nọt lời nói lọt vào tai, nghe được Ngô Dịch thẳng nhếch miệng.

Con mẹ nó cũng quá không có cốt khí a không phải liền là một cái chấp sự mà có vẻ giống như gặp được Cha giống như từng cái còn kém quỳ liếm.

Mà Đoạn Cốc Thần cũng không có ngăn cản, đương thiên người đi theo Chu Hoa tiến vào Tây Viện, Đoạn Cốc Thần nhìn chằm chằm Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo bóng lưng âm lãnh cười một tiếng.

"Ngô Dịch, Vương Đại Bảo, các ngươi hai cái đi theo ta."

Một câu, Vương Đại Bảo mộng bức. Ngô Dịch dùng thân, đưa lưng về phía Đoạn Cốc Thần tròn trắng mắt, biết Đoạn Cốc Thần tám thành là muốn bóc lên ý nghĩ xấu, trong nháy mắt đem Đoạn Cốc Thần tổ tông đều thăm hỏi một lần.

Ba người đi có thể có năm phút đồng hồ, Đoạn Cốc Thần tại một cái vắng vẻ trước tiểu viện ngừng lại, hướng về phía trong viện hô một cuồng hống.

"Lục Thường Phát! Đi ra gặp ta."

"Đến đi." Trong tiểu viện chạy ra một cái hơn bốn mươi tuổi Đại Hán, nhìn thấy Đoạn Cốc Thần gấp vội vàng khom người cúi đầu: "Đoàn trưởng lão, ngài có gì phân phó "

"Về sau hai người bọn hắn liền ở cái này." Đoạn Cốc Thần chỉ chỉ Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo, quay người vừa đi ra xa hơn ba mét, đột nhiên dừng bước khỏe miệng hơi vênh, hướng về phía Đại Hán Lục Thường Phát quái dị cười nói: "Sau này ngươi cần phải nhiều chiều cố một chút hai người bọn họ. Hai người bọn họ không thoải mái, ta sẽ để cho ngươi rất dễ chịu. Hai người bọn họ dễ chịu, ta liền để ngươi không thoải mái."

Wang Đại Bảo triệt để mộng bức, cái này. . . Đây là ý gì

Ngô Dịch nhìn Đoạn Cốc Thần bóng lưng, cười lạnh lắc đầu.

"Mẹ nó! Thất thần làm gì còn không cùng ta tiến cũi viện "

Lục Thường Phát trở mặt so lật sách còn nhanh hơn, ngoảnh lưng nhảm một cuồng hống kếm chút không có đem Vương Đại Bảo sợ tè ra quần.

"Lục. . . Lục đại ca! Đoàn trưởng lão cái gì. . . Ý gì ta. . . Ta nhưng không có đắc tội hắn a, trong này có hiểu lầm, ngài nhanh đi nói với hắn. . ."

"Phí lời gì lại không tiến vào, ta đánh gãy chân chó của ngươi."

Lục Thường Phát lập tức vung lên Quyền Đầu, dọa đến Vương Đại Bảo bận rộn lo lắng núp ở Ngô Dịch sau lưng.

Ngô Dịch tâm lý rất rõ ràng, Vương Đại Bảo lẽ ra không nên thụ phần này tội. Sở dĩ bị Đoạn Cốc Thần đẩy đến cũi viện, cũng là Đoạn Cốc Thần có chủ tâm trả thù.

"Hô to gọi nhỏ làm gì không phải liền là tiến cũi viện a đằng trước dẫn đường không liền xong rồi nha."

Lục Thường Phát lập tức nhăn nhó lông mày, trên dưới đánh giá vài lần Ngô Dịch, ha ha âm dương quái khí cười nói: "Tuổi không lớn lắm, tính khí cũng không nhỏ. Đi! Ba ngày sau, ngươi còn dám cứng như vậy khi nói chuyện với ta, Lão Tử cùng ngươi một cái họ."

Lục Thường Phát nói xong quay người tiến vào cũi viện, Ngô Dịch quay người vỗ vỗ run lấy bầy Vương Đại Bảo bả vai, cũng đi theo Lục Thường Phát đi vào.

"Ta. . . Ta đây là trêu ai ghẹo ai a cha a! Con trai muốn thăm đi."

"

Wang Đại Bảo khổ buộc mặt nhìn coi lúc đến tiểu đạo, hữu tâm trở về tìm Đoạn Cốc Thần nói một chút, thế nhưng là lại không dám đi gặp Đoạn Cốc Thần, run rẩy vẫn là đi vào cũi viện.

Cũi viện không lớn, bốn phía chất đầy chùng eo thô mộc đầu, nhìn ra một chút tuyệt đối sẽ không ít hơn so với 300 căn.

Vòng qua hơn ba trăm căn thô gỗ, một gian giản dị gỗ phòng đã rơi vào Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo trong mắt.

"Lục đại ca, ta hai người ở cái nào a" Vương Đại Bảo nhìn thấy Lục Thường Phát tại gỗ trước phòng dừng bước, miễn cưỡng gạt ra mấy phần nụ cười, một mực cung kính hỏi đến.

Chỉ gặp Lục Thường Phát nhếch miệng, hướng về phía Vương Đại Bảo cười lạnh: "Ở cái nào hai người ngay cả một khúc gỗ đều không bỏ còn muốn chỗ ở đem Thiên Nguyên Tông xem như ăn không ngồi rồi địa phương rồi "

"Không. . . Không phải, lục. . . Lục đại ca, lời nói. . . Không thể nói như thế a ta. . . Hai ta đây không phải vừa tới cũi viện nha. Ngài xin thương xót, hai ta cũng không xoi mớ, ngài tùy tiện cho cái. . ."

"Được a! Ta liền xin thương xót." Lục Thường Phát ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng, sau đó chỉ chỉ gỗ phòng phía bên phải, cười nói: "Trông thấy cái chỗ kia không có hai người sau này liền ở vậy đi."

Wang Đại Bảo cùng Ngô Dịch nghiêng đầu nhìn đi, nhưng chính là cái nhìn này, Ngô Dịch trên mặt lập tức lộ ra một tia cười lạnh, mà Vương Đại Bảo biểu lộ đều cứng đờ.

"Lục đại ca! Ngài. . . Ngài đừng nói giỡn. Cái kia. . . Cái kia rõ ràng đúng vậy ồ chó, ngài nhìn đầu kia Đại Hắc Cầu còn. . ."

Vương Đại Bảo lời nói chỉ nói ra một nửa liền đã ngừng lại, minh bạch Lục Thường Phát căn bản là không có định cho hai người bọn họ tìm địa phương ở.

"Chỗ ở cho người hai chọn tốt. Tiếp đó, hai người cũng cần phải làm việc."

Lục Thường Phát rất là không kiên nhẫn, đi đến gỗ trước phòng cầm lại hai thanh búa lớn, leng keng một tiếng ném vào Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo trước người, ngẩng đầu nhìn sắp đen xuống ngày, nhếch miệng: "Còn có một canh giờ trời liền đã tối, hai người mỗi người đi đánh 50 cùng một đầu. Bỏ không hết, không cho phép ngủ."

Vương Đại Bảo cũng sợ nhìn coi Phù Tử, lại nhìn một chút cái kia một căn cây thô gỗ, trên mặt da thịt co quắp mấy lần: "Lục đại ca, ta. . . Ta không thể dạng này chơi a hai ta buổi sáng hạ Cửu U Hàn Vực rét lạnh cả ngày, đến bây giờ còn cơm nước chưa hết. Ngài coi như lại để hai ta chẻ củi, cũng cho ta hai ăn chén cơm a"

"Ăn cơm một khúc gỗ đều không bỏ còn muốn ăn cơm nói cho người, kết thúc không thành nhiệm vụ, ta để người hai ngày mai đều không cơm ăn."

Lục Thường Phát dất cổ xông Vương Đại Bảo gào thét lớn, tư thế kia tựa như là Vương Đại Bảo còn dám N a một câu, liền dùng nước bọt chét đuổi Vương Đại Bảo.

Ngô Dịch vẫn luôn không có mở miệng, bất quá con mắt của nó chỉ riêng lại là càng ngày càng băng lãnh. Nhìn Lục Thường Phát ánh mắt, cũng dần dần toát ra sát cơ.

"U a! Muốn làm thịt ta à" Lục Thường Phát cảm thấy Ngô Dịch trên thân phát ra sát khí, nghiêng người ngoài cười nhưng trong không cười lại nói: "Coi như cho người thêm thời gian ba năm, người cũng đuổi không kịp ta năm sao tu vì. Bởi vì Lão Tử không có ý định để người luyện công, không đem người tui sống một chết tại củi viện, Lão Tử tuyệt không bỏ qua. Hiện tại, cho Lão Tử đồn củi đi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Trừng lớn mắt chó của người

Lục Thường Phát nói xong liền đi vào nhà gỗ, Ngô Dịch nhìn coi đặt móng co quắp ngồi dưới đất Vương Đại Bảo, trong miệng truyền ra khê than thở một tiếng.

"Vương Đại Bảo, xin lỗi. Ta vốn cho rằng Đoàn Cốc Thần sẽ hướng về phía ta một người đến, không có nghĩ rằng con hàng này phát rồ đến loại tình trạng này, cũng làm cho người đến kho củi khổ thân."

Vương Đại Bảo tựa như là sưng đánh Cà tím, chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn thấy Ngô Dịch một sát na, đằng một chút từ dưới đất bò dậy.

"Ngô Dịch, người liền là thằng điên. Tại tông môn trước, người không coi ai ra gì cuồng ngạo tới chống đỡ đứng Đoàn trưởng lão, đến mức hiện tại bị phân phối đến củi viện. Liền ngay cả ta đều đi theo người bị phạt, người có chủ tâm không muốn để cho ta tốt là không"

"Người. . . Người đừng kích động như vậy nha, ta cũng không có ý định liên lụy người a ai ngờ Đoàn Cốc Thần hấn. . ."

"Đi! Ta không muốn nghe người những này nói nhảm. Người nhanh đi tìm Đoàn trưởng lão Bồi Lễ, nói không chừng hấn tiêu tan lửa, cũng liền đem người ta từ nơi này thả ra."

Ngô Dịch tròn trắng mắt, cười khổ lắc đầu: "Vương Đại Bảo! Đừng nói ta sẽ không đi cùng hấn Bồi Lễ, coi như ta đi chịu nhận lỗi, cái kia hàng cũng sẽ không thả ta."

"Thế nào xin lỗi không dùng được, người liền sẽ không dùng tiền tiêu tại a người trong ngực không phải có ba cái Kim Nguyên Bảo a cầm lấy đi hiếu kính hấn a."

"Hiếu kính hấn nằm mơ đi thôi." Ngô Dịch lạnh lùng hừ một tiếng, lại nói: "Nói thật cho người biết, không ngày nữa Nguyên Tông trước đó, ta đem Đoàn Cốc Thần đồ đệ giết. Ta không chỉ đem hấn đồ đệ giết, còn đem hấn đồ đệ Tặc Oa cho bùng."

Vương Đại Bảo cũng sợ trừng mắt nhìn. Một giây sau, cả người đều ngây dại.

"Tặc Oa đồ đệ ngươi. . . Ngươi đem Vương Bá Thiên giết "

"Không chỉ chừng này, ta còn đem Vương Bá Thiên tài bảo đoạt. Bằng không, ngươi cho rằng Đoạn Cốc Thần tại sao lại như vậy đối ta "

Ngô Dịch tiếng nói không lớn, lại còn dường như sấm sét tại Vương Đại Bảo trong đầu nổ vang, Chích Kiến Vương Đại Bảo thân thể lung lay ba lắc, phù phù một tiếng lại co quắp ngồi trên mặt đất.

"Ngô Dịch a Ngô Dịch, ngươi chính là thằng ngu. Ngươi giết Vương Bá Thiên còn tới Thiên Nguyên Tông làm cái gì biết rõ Đoạn Cốc Thần sẽ vì Vương Bá Thiên báo thù, ngươi còn tưởng là lấy Thượng Quan Vũ Dật mặt báo nổi danh tự. Nèn! Ngươi chết tại cũi viện cũng xứng đáng."

Wương Đại Bảo lời nói này, để Ngô Dịch trầm mặt xuống, tâm lý rất là không thoải mái.

"Ta không báo nổi danh tự, Thượng Quan Vũ Dật sẽ cho tông ta cò còn có, giết một cái không chuyện ác nào không làm Xú Tặc thể nào Đoạn Cốc Thần hẳn muốn theo ta chơi, vậy ta chiếu đơn thu hết, cùng hắn chơi tới cùng là được rồi."

"Ngươi thật là cuồng không biên giới. Ngươi bắt quá là cái Nhất Tinh Vũ Sư, ngươi lấy cái gì cùng Đoạn Cốc Thần chơi người ta chỉ là động động mồm mép, ngươi liền không được không ở nơi này đồn cũi. Com không kịp ăn ta không nói, còn muốn cùng một đầu Đại Hắc Cầu đoạt ở ở."

Ngô Dịch hai mắt lập tức co rút lại, quả thực bị Vương Đại Bảo khí vô cùng là nổi giận.

"Ngươi bởi vì ta mà bị dính líu tới đây chịu tội, ta không đem ngươi vừa mới nói ác ngữ nhớ ở trong lòng. Nhưng ta sẽ chứng minh cho ngươi xem, ta Ngô Dịch không chỉ có là cuồng không biên giới, cũng có cùng Đoạn Cốc Thần chơi tiếp tục tư bản."

Ngô Dịch lạnh lùng trừng mắt liếc Vương Đại Bảo, giờ chân đá bay trên đất hai thanh Đại Phủ Đầu.

"Ngươi. . . Ngươi làm gì đem lưỡi búa đá bay ngươi muốn chết ta không ngăn ngươi, thế nhưng là ta lấy cái gì chặt cây đầu ngươi làm sao luôn luôn lừa ta a "

"Cút! Tìm một chỗ chết cảm giác đi. Còn dám N a nửa câu, ta một bàn tay phiến chết ngươi."

Wương Đại Bảo bị bị hù khê run rẩy, bần rợn lo lắng nói: "N! Ngài là đại gia, ta không thể trêu vào ngài được rồi nhưng ta chuyện xấu nói trước, ngày mai Lục Thường Phát trách tội xuống, ta nhưng làm ngươi đá bay lưỡi búa sự tình một năm một mười đều nói ra."

"Cút!"

Ngô Dịch tung chân đá Vương Đại Bảo nhất cước, nếu không phải con hàng này không biết võ công, Ngô Dịch thật nghĩ một kiếm giết cái này sợ hàng.

Wương Đại Bảo đặng đặng đặng xông ra ba bốn mét mới dừng lại, giận chỉ Ngô Dịch một hồi lâu, về sau mới tìm một cái chỗ khuất gió đi ngủ đây.

"Xong con bê! Liền chút tiền đồ này."

Ngô Dịch hung hăng trợn mắt nhìn một chút Vương Đại Bảo,

Hướng về chung quanh nhìn coi, cảm Hòa Phượng kiếm hướng đi phía Tây gõ chông.

Thời gian thấm thoát, rất nhanh liền đi qua một khắc đồng hồ.

Ngô Dịch thu hồi Hòa Phượng kiếm, khoanh chân ngồi ở gõ chông phía dưới.

"Đoạn Cốc Thần, ngươi đem ta lấy tới cái này phá cũi viện, có ý để Lục Thường Phát đến trừng trị ta. Đi! Ta liền bồi ngươi đem cái trò chơi này chơi tiếp tục."

Bất tri bất giác, Ngô Dịch khóe miệng nhếch lên một tia đường cong, nụ cười trên mặt cũng biến thành có chút tà ác kinh khủng rất nhiều.

Cũng không biết Ngô Dịch có mục đích gì, hắn trực tiếp mở ra hệ thống Cửa Hàng, lựa chọn đơn được một cột.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua lấy, cùng ngày bên cạnh nổi lên ngân bạch sắc, cũi trong viện truyền ra một tiếng điếc tai như óc chửi rủa.

"Các ngươi hai cái ngu xuẩn còn dám ngủ đi qua một đêm, khó ngay cả một khúc gỗ đều không có bỏ "

Ngô Dịch chậm rãi mở mắt ra, liếc mắt nhìn trước mặt nổi giận Lục Thường Phát, hơi thở bên trong truyền ra hừ lạnh một tiếng.

Wương Đại Bảo đang tại lấy tiếng ngáy, bị Lục Thường Phát cái này một cuồng hống dọa đến rùng mình một cái, chảy nước miếng đều không để ý tới xoa, trực tiếp từ dưới đất nhảy: "Lục đại ca, ngài. . . Ngài. . . Lên thật là sớm a. Ta. . . Hai ta hôm qua lại đối vừa mệt, cho nên liền. . . ."

Wương Đại Bảo cười rager rờ chạy tới, cúi đầu khom lưng giải thích.

Hắn không nói lời nào còn tốt, cái này một giải thích lập tức để Lục Thường lừa lớn hơn.

"Chỗ lấy các người hai liền dám không chặt cây đầu" Lục Thường Phát nổi trận lôi đình trừng mắt hạt châu, một phất ống tay áo vừa giận nói: "Hôm nay các người hai cái ngu xuẩn đều không cho rời đi củi viện."

Lục Thường Phát nói xong, tức giận hừ lấy cất bước liền đi, gia hỏa này là dự định đi ăn điểm tâm.

"Chờ một chút!" Ngô Dịch gọi lại Lục Thường Phát, liếc mắt nhìn mặt mũi tràn đầy ủy khuất Vương Đại Bảo, không nhanh không chậm cảm lấy Hỏa Phượng kiếm đứng người lên, Lãnh Lãnh đối Lục Thường Phát hỏi: "Người con mắt nào nhìn thấy chúng ta không có chặt cây đầu"

"Ừ"

Lục Thường Phát quay người nhần nhần lông mày, hiển lộ ra ánh mắt, tựa như là nhìn lấy một cái kẻ ngu giống như.

"Tốt! Đã người nói bỏ mặc đầu, vậy thì để cho ta xem người đánh cho mặc đầu ở nơi nào a hiện tại người không bỏ ra nổi đến , chờ đến lửa phòng tới lấy củi lửa, Lão Tử liền để bọn hắn đem người trở thành củi chum."

"Vậy thì trừng lớn mắt chó của người nhìn xem, Tiểu Gia đến cùng có hay không chặt cây đầu." Ngô Dịch mang trên mặt cổ quái cười, quay người thời điểm, dùng vô kiếm nhẹ nhàng đụng một cái bên cạnh gỗ chông.

Thoáng chốc! Chỉ gặp gỗ chông trong nháy mắt đổ sụp xuống dưới. Đợi tro bụi tán đi, một căn căn thô gỗ vậy mà đều biến thành từng đoạn từng đoạn Mặc Khố.

Vương Đại Bảo mộng bức.

Lục Thường Phát mặt thoát đồ thoát trắng, biểu lộ càng là cứng đờ. Thế nhưng là khi Lục Thường Phát lấy lại tinh thần, ánh mắt của hắn lập tức nhìn về phía Ngô Dịch trong tay kiếm.

"Lão Tử để người dùng lưỡi búa, người dám dùng kiếm"

Ngô Dịch tựa như là nhìn lấy một kẻ ngu ngốc, một cái đầu óc đơn giản tứ chi phát triển ngu ngốc, cười lạnh nói: "Lục Thường Phát, người đã nói không cho dùng kiếm a"

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Ngủ ngon

Lục Thường Phát lập tức á khẩu không trả lời được, thật sự là hắn là chưa nói qua như vậy

Nhưng khi Lục Thường Phát vừa nhìn về phía gỗ chông lúc, gia hỏa này trừng mắt lấp lóe mấy lần, đột nhiên Ha-Ha phá lên cười.

"Không sai! Ta đích xác là chưa nói qua không cho phép dùng kiếm. Nhưng là cái này một đồng mặc đầu chỉ có 50 căn, nói cách khác các người chỉ có một người hoàn thành nhiệm vụ mà thôi."

Ngô Dịch bữu môi cười lạnh, tựa như đã sớm dự liệu được Lục Thường Phát sẽ nói lời này.

"Vương Đại Bảo, đi ăn cơm đi."

Ngô Dịch không có tiếp tục cùng Lục Thường Phát nói dóc, cũng lười cùng Lục Thường Phát nhiều lời nữa câu. Đối Vương Đại Bảo nói xong, cầm Hỏa Phượng kiếm đi tới một cái khác chông mặc đầu trước, hai chân vừa dùng lực vọt lên, nhẹ nhàng rơi vào gỗ chông trên đỉnh, thân thể nghiêng một cái ngã đầu liền ngủ.

Lục Thường ngẩn ra, đây là ý gì

Vương Đại Bảo càng là choáng váng, cũng không rõ ràng Ngô Dịch là chơi cái nào chỗ.

"Ngô thiếu hiệp, ngài. . . Ngài làm sao còn ngủ lấy cảm giác "

"Nhìn thấy cái kia hàng liền không có muốn ăn."

Ngô Định lạnh lùng trả lời một câu.

Lục Thường Phát trong nháy mắt trừng mắt lên hạt châu, kém chút không có bị khí nguyên địa nhảy tung.

"Tốt một cái cuồng vọng gia hỏa, rõ ràng có thể chặt 100 khúc gỗ, ngươi lại vẫn cứ chỉ chặt 50 căn, cố ý cùng đối nghịch với lão tử đúng không đi! Hôm nay ngươi không mang củi viện ngàn khúc gỗ chặt xong, ngày mai ta liền sống lột da của ngươi ra."

Lục Thường Phát triệt để bị Ngô Định chọc giận, Vương Đại Bảo lại N đi vài câu, nhưng Ngô Định cũng không để ý hấn, Vương Đại Bảo than thở rồi đi củi viện.

"Lột da ta Lão Tử đêm nay liền muốn mệnh của ngươi."

Đội Lục Thường Phát cùng Vương Đại Bảo rời đi về sau, Ngô Định kiểm mở rộng tầm con mắt, nhìn Lục Thường Phát cao lớn thô kệch bóng lưng, lạnh lùng cười ra tiếng. Về sau lại nhắm mắt lại, ngủ tiếp lên Đại Giác.

Thời gian vội vàng, đảo mắt đã qua nửa canh giờ, Lục Thường Phát hoảng hoảng du du về tới củi viện, nhìn thấy Ngô Định vẫn là không nhúc nhích nằm, gia hỏa này cả giận hừ một tiếng liền đi vào nhà gỗ.

"Ngô Định! Ta cho ngươi trộm trở về hai cái màn thầu. Thừa dịp Lục Thường Phát không có đi ra, ngươi mau ăn đi."

Vương Đại Bảo phí hết lớn kinh mới bò lên trên gỗ chông, từ trong ngực móc ra hai cái bánh bao trắng đưa cho Ngô Định.

Cũng không rõ ràng Ngô Định là không nghe thấy hay là thật ngủ thiếp đi, mắt của hắn da cũng không trợn một chút, vẫn là gồi lên cánh tay không nhúc nhích.

"Ngô Định, kỳ thực tối hôm qua ta. . ."

"Xéo đi, chó cùng cái đàn bà giống như, tại ta mang tai dưới đáy N a cái không xong."

"Ta. . . Tốt a! Cái này hai cái màn thầu ngươi nhớ kỹ ăn a."

Vương Đại Bảo buông xuống màn thầu, lần nữa liếc mắt nhìn Ngô Định, thở dài thận trọng hạ gỗ chông.

Ngô Định tiếp tục từ từ nhắm hai mắt, mà Vương Đại Bảo hạ gỗ chông về sau, liền đi nhặt về tối hôm qua Ngô Định đá bay lưỡi búa, tại củi trong nội viện tạch tạch tạch bỏ lên một đống.

Nhìn ra, Vương Đại Bảo là bị Lục Thường Phát dọa cho sợ rồi. Mặt trời lên cao thái dương nóng bỏng, cái tên mập mạp này không ngừng vung lấy lưỡi búa, nửa canh giờ ngay cả nửa căn thô gỗ đều không bỏ xong, nhưng hắn vẫn là cắn răng làm lấy sống.

"Thằng ngu này!"

Ngô Định con mắt thiếu mở một đường may, hắn đã nhìn Vương Đại Bảo rất lâu, thật là nghĩ mãi mà không rõ cái tên mập mạp này đầu bên trong đang suy nghĩ cái gì. Coi như hắn có thể đem củi viện một đống đều bỏ xong, cái kia Lục Thường Phát cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, vẫn là sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế làm khó dễ hắn.

"Vương Đại Bảo! Lăn một bên hóng mát đi. Lại ken kết quấy rầy ta ngủ, ta một kiếm đem ngươi trước bỏ."

"Đừng a, ngài mệt rồi liền tiếp tục nghỉ ngơi, ta có thể bỏ mấy căn tính mấy căn, cái này cũng có thể vì ngài giảm nhẹ một chút gánh vác nha."

"Ta dùng ngươi giảm bớt gánh vác mà lưu đem lưỡi búa cho ta ném ngoài tường đi, sau đó tìm hóng mát địa phương nghỉ híp."

Nhìn thấy Ngô Định phát giận, Vương Đại Bảo thật không dám nói thêm cái gì. Mang theo lưỡi búa có chút không tình nguyện đến bên tường, ầm một tiếng đem lưỡi búa ném ra củi viện.

Ngô Định lại tức giận trừng mắt liếc Vương Đại Bảo, đôi tư thế lại nhắm mắt lại.

Vương Đại Bảo ném xuống lưỡi búa cũng không đi, dựa vào tường ngồi xuống, thỉnh thoảng thăm dò liếc trộm vài lần nhà gỗ, một bộ sợ hãi Lục Thường Phát đi ra đáng về.

Nhưng mà cũng không biết Lục Thường Phát tại trong nhà gỗ làm cái gì, con hàng này một ngày đều không ra khỏi phòng. Cho đến thái dương rơi xuống núi, Lục Thường Phát mới hoảng hoảng du du đi ra.

"U a! Đi, có loại đêm nay ngươi cũng đừng chặt cây đâu."

Lục Thường Phát đi ra chuyện thứ nhất, đứng vậy cẩn thận nhìn coi trong viện mấy chỗ gỗ chồng, phát hiện không có bị kiểm đập tới dấu vết, vừa đi vừa hướng về phía Ngô Dịch cười lạnh.

Ngô Dịch mí mắt giật giật, tuy nhiên không nói gì thêm, nhưng là hơi thở bên trong lại truyền ra một tiếng hừ nhẹ.

Lục Thường Phát rời đi, Vương Đại Bảo than thở nhìn lướt qua Ngô Dịch, bất đắc dĩ lắc đầu cũng đi ra cũi viện.

Cũng không lâu lắm, hai người lại một trước một sau về tới cũi viện.

Lục Thường Phát trên mặt vẫn như cũ mang theo cười lạnh, đi vào nhà gỗ về sau, Vương Đại Bảo lại lén lút bò lên trên gỗ chồng, buông xuống hai cái mành thau rời đi.

Mặt trời lặn xuống phía tây, sau hai canh giờ ngày, triệt để đen lại.

Khi tới gần nửa đêm giờ Tý, thủy chung nằm tại gỗ chồng lên Ngô Dịch bỗng nhiên mở hai mắt ra. Nhờ ánh trăng, có thể phát hiện Ngô Dịch từ trong ngực móc ra một căn nhất chỉ lớn lên hương.

Cái này cây hương cực nhỏ, hiện lên màu đen như mực, không có chút đốt lại tản ra một cỗ nhàn nhạt kỳ lạ hương khí.

"Lục Thường Phát, đêm nay Tiểu Gia liền dùng cái này căn 'Cấm nguyên hương' để nguoi đau đến không muốn sống, không sống sống đau chết nguoi, ta tính thua."

Ngô Dịch phi thân nhảy xuống gỗ chồng, nghiêng đầu liếc mắt nhìn ngáy Vương Đại Bảo, sau đó tìm một cái chỗ tối tắm đốt lên 'Cấm nguyên hương', nín thở thân hình thoát một cái đến bên dưới nhà gỗ, mượn một chỗ khe nhỏ, đem đốt 'Cấm nguyên hương' tiến vào nhà gỗ.

Trong nhà gỗ, Lục Thường Phát đang trên giường gỗ khoanh chân ngồi tĩnh tọa, thỉnh thoảng hai tay ở trước ngực bấm niệm pháp quyết, giống như đang tu luyện lấy võ công gì.

Ngô Dịch cũng không có gấp, khi 'Cấm nguyên hương' thiêu đốt một phần ba, trên giường gỗ Lục Thường Phát bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"Đây là... Vị gì nói".

Lục Thường Phát xách mũi lại ngửi ngửi, bỗng nhiên từ trên giường gỗ nhảy xuống tới.

"Chuyện gì xảy ra trong đan điền Nguyên Khí làm sao phát sinh giam cầm"

Lục Thường Phát lại thử nghiệm thôi động Nguyên Khí, nhưng mà có thể điều động Nguyên Khí càng ngày càng ít, ngăn nguoi mấy giây, Nguyên Khí cũng vền vẹn có thể điều động ra Tứ Thành mà thôi.

"Chẳng lẽ là ta tu luyện 'Kim Cương Quyết' đưa đến" Lục Thường Phát có chút hoảng hồn, đột nhiên lại cảm thấy không thích hợp, cau mày thì thảo lại nói: "Không đúng! 'Kim Cương Quyết' là Cường Thân chi công, tuyệt đối sẽ không xuất hiện Nguyên Khí bị giam cầm dấu hiệu. Khó nói... Đúng! Là cái này đáng chết mùi thơm."

Lục Thường Phát lập tức biến sắc, vội vàng nện bước nhanh chân muốn xông ra nhà gỗ.

Nhưng không đợi Lục Thường Phát đến trước cửa, cửa gỗ kết chi bị người đẩy mở.

"Lục Thường Phát! Hơn nửa đêm, nguoi tính toán đến đâu rồi a chẳng lẽ lại... Là nghĩ ra được giết Ngô mỗ a như là như thế này, không cần làm phiền ngài, Ngô mỗ ta tự mình tới."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Dao cắt Lục Thường Phát

Đi vào nhà gỗ chính là Ngô Dịch, trong tay hắn còn cầm bóp tắt nửa căn 'Cấm nguyên hương', sau khi đi vào vung tay lên quan hợp cửa gỗ, giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm sắc mặt đại biến Lục Thường Phát.

Nhìn đi tới Ngô Dịch, Lục Thường Phát coi như có ngọc cũng minh bạch chuyện gì xảy ra, giờ phút này nuốt nước bọt chậm rãi lui trở về giường gỗ bên cạnh.

"Oát con, người . . . Người . . . Người muốn làm gì nơi này. . . Cũng địa phương người có thể tới a "

Ngô Dịch híp mắt lại quét một chút kinh hoàng Lục Thường Phát, cười lạnh nhìn chung quanh một chút nhà gỗ, cuối cùng ánh mắt ngừng Cách tại trên bàn gỗ một thanh trường đao bên trên, cất bước đi tới.

"Lục Thường Phát, cảm giác ta bị sai a làm sao cảm giác người bây giờ rất sợ ta đâu" Ngô Dịch hoa một chút rút ra trường đao, dùng ngón tay gầy nhẹ lấy Đao Bối, rét căm căm đối Lục Thường Phát nói.

Lục Thường Phát cái trán trong nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh, mặc dù nói không nói tiếng nào cái gì, nhưng là cái kia đôi mắt hiển lộ ra vẻ sợ hãi, đã bán rẻ hấn ý nghĩ trong lòng.

Bất quá, cái này Lục Thường Phát hiển nhiên cũng là gặp qua mưa to gió lớn hạng người, vẫn như cũ ra vẻ trấn định đi lòng vòng Nhân Châu, sau đó thần thái lộ ra mạnh mẽ, đưa tay điểm chỉ lấy Ngô Dịch rống lên một tiếng.

"Ngô Dịch, ta tại cho thêm người mấy giờ. Trước hừng đông sáng, người nếu là còn không có bỏ xong gỗ. . . ."

"Lục Thường Phát, người lời nói này cũng liền có thể hù dọa ở Vương Đại Bảo. Nói trắng ra là, nếu không phải ta muốn cho Vương Đại Bảo ăn bữa cơm no, Lão Tử tối hôm qua đánh cho cũng không phải là mộc đầu, mà là đem người cho chém chết tươi."

Tối hôm qua, Ngô Dịch ngay tại hệ thống Cửa Hàng chọn tốt 'Cấm nguyên hương', nếu không phải cố kỵ Lục Thường Phát vừa chết sẽ khiến không nhỏ oanh động, Ngô Dịch tại tối hôm qua liền triển khai trả thù.

"Tốt người thẳng nhai con, trách không được trong cơ thể ta Nguyên Khí phát sinh giam cầm dấu hiệu, quả nhiên người là tại giờ trò quỷ. Thế nào người thật đúng là dám giết ta" Lục Thường Phát lời nói dừng lại, tùy theo hừ lạnh một tiếng: "Người cũng đừng quên, chỉ cần ta vừa chết, Đoàn trưởng lão nhất định sẽ đoán được là người gây nên."

Ngô Dịch cười ha ha một tiếng: "Người nói lời này ngược lại là có chút ý tứ, đang dùng Đoạn Cốc Thần đến làm ta sợ "

"Khó Đoàn trưởng lão phân lượng còn chưa đủ a "

"Đoạn Cốc Thần chính là Vũ Vương cường giả, lại là Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão, động động ngón tay đều có thể dễ như trở bàn tay giết một cái Nhất Tinh Vũ Sư." Ngô Dịch nhẹ gạt đầu, nhưng tiếp xuống lại là nhếch miệng: "Đáng tiếc ta Ngô Dịch thật sự không có coi hấn là chuyện, bằng không. . . Ta cũng sẽ không giết Vương Bá Thiên."

Ngô Dịch lời nói giống như một đạo sấm sét, lập tức đem Lục Thường Phát kinh hãi lung lay ba lắc.

"Người. . . Người giết ai Vương Bá Thiên cái này. . . Cái này sao có thể không đúng! Trách không được Đoàn trưởng lão sẽ để cho ta. . . ."

Lục Thường Phát xem như triệt để minh bạch, vì sao Đoạn Cốc Thần sẽ để cho hấn tra tấn Ngô Dịch. Nguyên lai hết thấy họa căn, đứng vậy trước mặt vị thiếu niên này giết Vương Bá Thiên.

Nghĩ thông suốt nguyên nhân, Lục Thường Phát biểu lộ cũng càng ngày càng quái, nhất là liếc trộm vài lần Ngô Dịch về sau, con hàng này trông mất trật tự chuyên du.

"Ngô thiếu hiệp, trong lúc này có hiểu lầm, kỳ thực ta cũng đặc biệt hận Vương Bá Thiên, người ta đều bị Đoạn Cốc Thần cho tính kế." Lục Thường Phát trong nháy mắt đổi thành một bộ mặt cười, đối Ngô Dịch liên ôm quyền, lại nói: "Ta như vậy nhằm vào người, cũng là chuyện không có cách nào khác a. Ta dù sao cũng là Đoạn Cốc Thần thù hạ, bởi vì cái gọi là người ở dưới mũi hiên, không thể không thấp. . . ."

"Dừng lại đi!" Ngô Dịch đưa tay cắt ngang Lục Thường Phát, Lành Lành lại nói ra: "Đừng đem ta Ngô Dịch xem như ba tuổi Mao Hải Tử, người sáng suốt xem xét liền minh bạch, ta tối nay không diệt người, trời vừa sáng chờ người khôi phục tu vi, nhất định đem ta đẩy vào chỗ chết."

"Dừng a! Ngô lão đệ người nghe ta nói thật, ta tại cũi viện đã chờ đợi ba năm có thừa, đã sớm muốn đi ra ngoài để hóng gió. Đúng lúc người đã đến, ngày mai sáng sớm ta liền đi cầu Đại Trưởng Lão Từ Thanh, để đem ta từ nơi này điều ra ngoài, sau đó để người tới quản lý cũi viện. Ngày sau ta tuyệt không nhúng tay vào người cùng Đoạn Cốc Thần ở giữa ân oán, như thế nào "

Ngô Dịch nhẹ hít một hơi, trụ lấy trong tay đại đao, tay phải sờ lên cầm bắt đầu cân nhắc.

Gặp một màn này, Lục Thường Phát lập tức cảm thấy có môn,

Gấp bước lên phía trước mấy bước ôm quyền lại nói: "Ngô lão đệ, nếu là đổi lại bên cạnh người, ta nói cái gì cũng không biết nhường ra vị trí. Ở chỗ này tốt, hàng năm có thể nhận lấy mười vạn lượng bạc bổng lộc, còn có đầy đủ thời gian luyện công."

"Nói như vậy, người là thật muốn cùng ta biến chiến tranh thành tơ lụa đi "

"Đương nhiên! Ta đều nhường ra vị trí, đủ để chứng kiến ta nói xin lỗi thành ý."

"Ừm! Bởi vì cái gọi là Oan gia nên Giải không nên Kết, nhiều người bằng hữu nhiều con đường, ít cái cừu nhân ít bức tường." Ngô Dịch nhẹ gạt đầu, nhưng lại tại Lục Thường Phát cho rằng Ngô Dịch bớt giận thời điểm, Ngô Dịch thần sắc biến đổi, cười lạnh lạnh nói: "Thế nhưng là thật không may, Ngô mỗ chính là toàn cơ bắp, từ trước đến nay đúng vậy có thù tất báo."

Lục Thường Phát lập tức nhăn nhó đen lông mày, oán độc nhìn Ngô Dịch, trong lòng cũng mắng lên, Ngô Dịch đây là bắt hắn trêu đùa đâu

"Ngô Dịch! Ngươi đừng được một tác lại muốn tiến một thước."

Lục Thường Phát tiếng nói còn tại bên trong nhà gỗ quanh quẩn, nhưng gặp Ngô Dịch thân hình thoát một cái, trong nháy mắt đến Lục Thường Phát trước người, tay phải nắm cổ áo của hắn, đem vung hung hăng ném xuống đất.

"Àm!"

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Ta liền được voi đòi tiên, ngươi còn có thể thế nào "

Ngô Dịch không có ý định buông tha Lục Thường Phát, giờ phút này nhắc chân giẫm lên Lục Thường Phát ở ngực, huy động trong tay đại đao, tại Lục Thường Phát trên thân vừa đi vừa về cắt thịt.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10. "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +10."

...

Ngô Dịch dưới tay có chừng mực, chỉ là dùng mũi đao vạch lên Lục Thường Phát da thịt, ngón ngời mười mấy giây, Lục Thường Phát triệt để thành Huyết Nhân.

"Oất con! Ngươi dùng thủ đoạn hèn hạ cầm giữ nguyên khí của ta, ngươi không phải cái nam nhân. Có bản lĩnh để cho ta Khôi Phục Tu Vi, lại cho ta đường đường chính chính đại chiến một lần."

Lục Thường Phát cắn răng, run lấy bầy còn gặm thét kêu gào.

Ngô Dịch cầm đao tay dừng lại, dậm trên Lục Thường Phát cười ra tiếng: "Lục Thường Phát, nếu là đổi lại chính nhân quân tử, đừng nói là cao ta Tứ Tinh tu vi, liền xem như chênh lệch Bát Tinh, ta Ngô Dịch cũng dám đánh một trận đàng hoàng. Nhưng là địch nhân đổi thành ngươi lại không được, bởi vì. . . Ngươi không xứng."

Ngô Dịch lần nữa vung lên đao, tiếp tục dùng mũi đao cắt Lục Thường Phát da thịt, đau Lục Thường Phát thuận mặt trôi mồ hôi, nếu không phải Ngô Dịch giẫm lên hắn, gia hỏa này nhất định sẽ lăn lộn đầy đất.

"Bỉ ôi, vô si! Có bản lĩnh. . . Có bản lĩnh cho Lão Từ một thống khoái, đừng mẹ nhà hắn tra tấn ta."

Từ khi Ngô Dịch đạt được bạo ngược hệ thống, vì có thể nhiều hơn bạo ngược giá trị, Ngô Dịch cũng cố ý không để cho địch nhân chết quá thoải mái.

Nhưng hắn lại rất ít ngược đãi như vậy một người, mỗi một đao chỉ là cắt Lục Thường Phát da thịt, không có chút nào làm bị thương Lục Thường Phát Gân Cốt.

"Lục Thường Phát, trong khoảng thời gian này chết trong tay ta ngươi cũng không ít. Nhưng trong lòng ta thống hận nhất, cũng chính là ngươi gia hỏa này. Ngươi không phải nịnh nọt Đoạn Cốc Thần a không phải muốn đem ta Ngô Dịch da lột a Tiểu Gia đêm nay trước hết đưa ngươi tháo thành tám khối."

Ngô Dịch xoay người kết kết một tiếng đem Lục Thường Phát y phục kéo xuống một đầu, vò thành đoàn sau ngăn chặn Lục Thường Phát miệng, quơ trong tay đao tiếp tục tra tấn lên Lục Thường Phát.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 36: Hấn là hung thủ

Một đêm này, Vương Đại Bảo ngủ rất say, cho đến mặt trời đều phơi cái mông, Vương Đại Bảo mới mở ra mông lưng mắt buồn ngủ.

Đứng người lên duỗi cái lưng mệt mỏi, Vương Đại Bảo liếc mắt nhìn phía đông gỗ chông đình.

Ngô Dịch còn nằm ở nơi đó, nhưng là trước kia Vương Đại Bảo đặt ở chỗ đó màn thầu nhưng không thấy.

"Gia hỏa này tâm địa cũng không tệ, đúng vậy tỷ giận dữ một điểm."

Vương Đại Bảo cười lắc đầu, biết Ngô Dịch đã ăn màn thầu, chắc hẳn cũng liền tha thứ hẳn.

"Không nghĩ tới ngủ một giấc đến Đại Thiên Lượng, tính toán thời gian, cũng nhanh đến ăn giờ cơm."

Vương Đại Bảo xoa khô quần bụng sôi lật rột, quay người liền muốn đi ra ngoài, nhưng hấn đi chưa được mấy bước lại dừng bước, quay người hướng đi nhà gỗ.

"Lục đại ca! Nên ăn cơm đi."

Vương Đại Bảo nhẹ nhàng gõ gõ cửa gỗ, thế nhưng là bên trong nhưng không ai trả lời.

"Khó Lục Thường Phát đi trước" Vương Đại Bảo gãi đầu một cái, sau đó lại liếc mắt nhìn Ngô Dịch: "Không nên a sáng nay Lục Thường Phát làm sao không có làm khó dễ Ngô Dịch chẳng lẽ là ta ngủ quá chết không có nghe thấy sao"

Vương Đại Bảo nhíu mày, đứng tại cửa ra vào suy nghĩ kỹ một trận, sau cùng cảm thấy Lục Thường Phát là không đi, hấn là ngay tại trong nhà gỗ.

"Lục đại ca, đi trẻ đồ ăn liền mát á."

Vương Đại Bảo lại gõ gõ môn, bên trong vẫn là tĩnh mịch không âm thanh vang.

"Chuyện ra sao"

Vương Đại Bảo trong lòng cũng nổi lên nói thầm, đột nhiên có loại muốn nhìn một chút Lục Thường Phát tại làm gì ý nghĩ. Nhưng hấn lại không dám đẩy ra cửa gỗ, mà là thăm dò khom người, xuyên thấu qua tấm ván gỗ khe hở đi đến nhìn coi.

Nhưng mà như vậy một chút, Vương Đại Bảo dặng dặng dặng lui về phía sau ba bước, đặt mông co quắp ngồi trên mặt đất.

"Ngô Dịch. . . Ngươi. . . Ngươi mau đến xem nhìn, lục. . . Lục. . . Lục Thường Phát chết. . . Chết rồi."

Vương Đại Bảo bị bị hù đầu lưỡi đều đánh lên quẩy, không có tốt âm thanh hô hào Ngô Dịch.

"Sáng sớm quý gào gì"

Ngô Dịch uể oải ngồi dậy, cầm Hỏa Phượng kiếm nhìn Vương Đại Bảo, gương mặt phiền chán chi sắc.

"Lục. . . Lục Thường Phát chết rồi, chết. . . Chết tại trong nhà gỗ."

"Chết ta xem một chút."

Ngô Dịch ra vẻ kinh ngạc nhăn nhó lông mày, phi thân từ gỗ chông lên nhảy xuống tới, bước nhanh đi tới nhà gỗ trước, thăm dò mượn gỗ khe hở đi đến nhìn một chút.

"Ta. . . Ta mẹ a! Ngươi. . . Ngươi. . . Nhanh đi thông tri Đoạn Cốc Thần."

Ngô Dịch mặt hơi có hơi trắng, quay người vịn phần hoàng sợ mở miệng.

"Đúng đúng đúng! Đi tìm Đoạn Cốc Thần, thông tri hấn tới."

Vương Đại Bảo chân đều mềm nhũn, nhưng hấn vẫn là từ dưới đất bò dậy, giống như là gặp quỷ giống như liều mạng ra bên ngoài chạy.

Ngô Dịch nghiêng thân thể hướng cũi ngoài viện quan sát, triệt để nhìn không thấy Vương Đại Bảo, Ngô Dịch trong mắt vẻ hoảng sợ trong nháy mắt biến

mất.

Quay người, Ngô Định đối nhà gỗ lạnh lùng hừ một tiếng, tìm một cái râm mát địa phương ngồi xuống, chờ lấy Đoạn Cốc Thần đến cũi viện.

Cũng không lâu lắm, cũi ngoài viện truyền đến tiếng bước chân dồn dập. Nghe cái này lộn xộn tiếng bước chân, lần này tới cũi viện cũng không chỉ Đoạn Cốc Thần một người.

"Đã đến rồi sao tiếp tục giả vờ."

Ngô Định cười hắc hắc, trong mắt đột nhiên toát ra hoảng sợ, cảm Hòa Phượng kiếm tay cũng bắt đầu run lên.

"Vương Đại Bảo! Ngươi nếu là dám gạt ta, ta hôm nay liền làm thịt ngươi."

Đoạn Cốc Thần người chưa tới, âm thanh trước truyền tới. Ngô Định run rẩy đứng người lên, nhìn thấy lên con giận dữ đằng đằng sát khí Đoạn Cốc Thần, không dám thở mạnh một chút bận rộn lo lắng nghênh đón tiếp lấy.

"Cút sang một bên."

Đoạn Cốc Thần không thấy Ngô Định còn tốt, nhìn thấy Ngô Định tiến lên đón, tâm lý lửa càng tăng lên mấy phần, mở miệng liền giận dữ mắng mỏ lấy Ngô Định.

"Thật tốt tốt! Ta cách ngài xa xa."

Ngô Định gấp vội vàng lui về phía sau ba bước, chờ đến Đoạn Cốc Thần cùng mang tới hai người đệ tử đi tới nhà gỗ trước, Ngô Định mới run rẩy đi theo.

Đoạn Cốc Thần tại trước cửa nhà gỗ ngừng một chút, sau đó nhấc chân đạp ra cửa gỗ.

Thoáng chốc! Bên trong nhà gỗ mùi máu tươi đối diện nhào tới, hun đến Đoạn Cốc Thần gấp vội vàng che miệng mũi.

Đi vào nhà gỗ, Đoạn Cốc Thần tại Lục Thường Phát Thân Thể bên cạnh đứng hồi lâu. Ánh mắt của hắn, thủy chung nhìn chăm chăm máu thịt be bét Lục Thường Phát.

Đi theo Đoạn Cốc Thần tới hai người đệ tử, một cái đi nhặt trên đất Huyết Dao, một cái nắm lỗ mũi, mở ra Lục Thường Phát Thân Thể.

"Đoạn lão! Lục Thường Phát trên người Dao Thương không xuống hơn ngàn nói, có thể thấy được người hành hung là bức nào hung tàn. Mặt khác Lục Thường Phát gân tay, gân chân đều là bị đánh gãy, sườn gãy xương 13 căn, bụng, ở ngực đều bị đao đâm xuyên mấy lần."

"Đoạn lão! Đây là Lục Thường Phát đao, người hành hung hẳn là dùng nó giết Lục Thường Phát."

Một người khác, đem Huyết Dao đưa cho Đoạn Cốc Thần.

Đoạn Cốc Thần không có đi tiếp, ánh mắt tại Huyết Dao bên trên dừng lại chốc lát, bỗng nhiên xoay người qua, tràn ngập lửa giận ánh mắt bắn thẳng đến Ngô Định cùng Vương Đại Bảo.

Ngô Định cùng Vương Đại Bảo nhao nhao run lên, bận rộn lo lắng cúi đầu.

"Nói! Tối hôm qua. . . Xảy ra chuyện gì "

Đoạn Cốc Thần đậm trên huyết thủy, từng bước một đi tới Ngô Định hai người trước người. Ánh mắt của hắn chỉ là tại Vương Đại Bảo trên thân khẽ quét mà qua, sau cùng gắt gao chăm chăm lên Ngô Định.

"Đoạn trưởng lão! Tối hôm qua. . . Tối hôm qua không nghe thấy cái gì động tĩnh a. Ta sáng sớm đến gõ cửa mời Lục đại ca đi ăn điểm tâm, hồi lâu trong nhà gỗ đều không có trả lời, ta liền thuận gỗ khe hở đi đến nhìn coi, đã nhìn thấy lục. . ."

"Ta hỏi ngươi đến sao" Đoạn Cốc Thần cắt ngang Vương Đại Bảo, đôi mắt hơi co lại để đó hàn quang, lần nữa nhìn chăm chăm Ngô Định hỏi: "Tối hôm qua ngươi đang làm cái gì "

Ngô Định hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, thân thể không ngừng phát run, thần sắc kinh hoàng lộ ra hoảng sợ, vội vàng cung bái đáp nói: "Từ hôm qua ban ngày bắt đầu, ta. . . Ta vẫn tại ngủ."

"Ngủ "

"Ta đã liên tục hai ngày hai đêm chưa ăn cơm, hôm trước đi vào cũi viện, Lục Thường Phát ngay cả nước bọt đều không cho ta uống, còn ra lệnh cho ta trong đêm bỏ 100 khúc gỗ. Ta chỉ bỏ 50 căn liền mệt mỏi choáng, nói là ngủ chẳng nói là đói bất tỉnh. Nếu không phải buổi sáng Vương Đại Bảo gọi, ta còn hôn mê đây."

Ngô Định liền biết Đoạn Cốc Thần sẽ hoài nghi hắn, cho nên đã sớm nghĩ kỹ đối sách, lúc này trong mắt mang theo ủy khuất cùng hoảng sợ, trang ngược

lại là có chín điểm thật.

"Đoạn trường lão! Ngài. . . Ngài không phải là hoài nghi ta giết Lục Thường Phát a "

Không đợi Đoạn Cốc Thần mở miệng, Ngô Dịch ngẩng đầu kinh hoàng hỏi một câu.

"Người không đáng hoài nghi a "

Đoạn Cốc Thần ánh mắt đột nhiên trở nên quý dị rất nhiều, giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm Ngô Dịch, liền tựa như có thể xem thấu Ngô Dịch nội tâm.

"Đoạn lão! Như ta thấy, Lục sư đệ chết cùng hãn thoát không được quan hệ."

"Ta cũng cảm thấy như vậy."

Đúng lúc này, cầm trong tay Huyết Dao nam tử trung niên phui một chút Ngô Dịch, thần sắc khinh miệt lạnh lùng nói.

"Triệu Đức Lợi, Hạ Hầu Thanh, cái kia hai người các người liền nói một chút, vì sao cảm thấy hãn là hung thủ "

Đoạn Cốc Thần dùng khóe mắt nhìn lướt qua hai người, sau cùng lại đưa ánh mắt nhìn hướng về phía Ngô Dịch.

Triệu Đức Lợi cho Hạ Hầu Thanh sử một ánh mắt, chỉ gặp Hạ Hầu Thanh để tay xuống bên trong huyết đao, đối Đoạn Cốc Thần cúi đầu: "Đoạn lão! Gia hỏa này tại Cửu U Hân Vực giết Tam Tinh Vũ Sư một chuyện, hai ngày này trong tông môn lưu truyền sôi sục. Vì thế Đệ Tử còn cố ý hạ một chuyến Cửu U Hân Vực, kiểm tra một hồi người áo đen kia thì thế."

"A cái này có thể nói rõ cái gì" Đoạn Cốc Thần lại hỏi.

"Đoạn lão! Hắc bào nhân vết thương trên người so Lục sư đệ một chút nhiều, nhưng là kẻ giết người thủ pháp cũng là tương đương tàn nhẫn, cùng giết Lục sư đệ không có sai biệt. Cho nên ta dám đoán chắc, cái này Ngô Dịch đúng vậy giết Lục sư đệ hung thủ."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thoát hiểm

Hạ Hầu Thanh nói có cái mũi có mắt, trong nháy mắt! Tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch.

Ngô Dịch chậm rãi buông xuống ôm quyền hai tay, ánh mắt tại Đoạn Cốc Thần đám ba người trên mặt đảo qua, sau cùng ha ha nở nụ cười khổ.

"Đã các người ấn định là ta giết Lục Thường Phát, vậy thì đem ta trói lại đi. Hoặc là, ngay tại cái này gian nhà gỗ ở trong đem ta giết."

"Người thừa nhận "

Hạ Hầu Thanh hí hí hai mắt, khóe miệng hơi vênh lộ ra một cổ băng lãnh Tà Ý.

"Trò cười! Ta thật là vì hai người IQ lo lắng." Ngô Dịch một bộ không thèm đếm xỉa bộ dáng, lại nói ra: "Lục Thường Phát là Ngũ Tinh Vũ Sư, tại tu vi bên trên cao hơn ta Tứ Tinh. Không biết hai vị, hai người các người có thể hay không giết chết cao hơn tự thân Tứ Tinh cường giả "

"Cái này. . . "

Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh nhăn nhăn lông mày, chỉ chi ô ô nửa ngày, sừng sốt ngay cả nửa câu đều không nói ra.

"Lục Thường Phát lại không phải người ngu, sẽ ngoan ngoãn để cho ta từng đao cắt hãn da thịt liền xem như ngu ngốc cũng có thể nhìn ra, lấy tu vi của ta thương hãn một cọng lông tóc cũng khó khăn, mà hai người các người lại nói là ta giết hãn, thật là hoang đường đến cực điểm."

Ngô Dịch một phen, để Triệu Đức Lợi hai người nhất thời đỏ mặt. Nhất là Hạ Hầu Thanh, ác độc nhìn chăm chăm Ngô Dịch, Quyền Đầu đều nắm ken két vang lên.

"Tốt một trương nhanh mồm nhanh miệng. Ngươi không thừa nhận cũng không quan hệ, ta hôm nay liền giết ngươi, ta nhìn. . ."

"Hạ Hầu Thanh! Vội vàng sao động cái gì" Đoạn Cốc Thần đột nhiên xoay qua chỗ khác thân thể, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Hạ Hầu Thanh, lại nói: "Các ngươi hai cái gần nhất cũng vô sự, liền lưu tại củi viện đi. Cho ta thật tốt điều tra một chút, đến cùng là người phương nào giết Lục Thường Phát."

Hạ Hầu Thanh cùng Triệu Đức Lợi lẫn nhau liếc nhau một cái, riêng phần mình trong mắt lóe ra tinh mang, đối Đoạn Cốc Thần ôm quyền nhẹ gật đầu.

"Điều tra rõ về sau hồi báo cho ta, ta muốn để tên hung thủ này biết nói, đồng môn trương tàn phải thừa nhận thống khổ bức nào."

Đoạn Cốc Thần âm trầm mở miệng, nói xong mắt lạnh leo nhìn lướt qua Ngô Dịch, cất bước đi ra nhà gỗ rồi đi củi viện.

"Các ngươi hai cái còn thất thần làm gì còn không đem Lục Thường Phát thi thể xử lý" Hạ Hầu Thanh mặt âm trầm, nhìn Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo giận nói.

"Xử lý, hiện tại liền xử lý."

Wang Đại Bao hồi thần lại, cười rặng rờ tranh thủ thời gian mở miệng. Nhưng Ngô Dịch lại lung lay thân thể, lấy tay dùng sức đánh mấy lần đầu.

"Hai vị tiền bối, ta đều hai ngày hai đêm chưa ăn cơm, hiện tại mắt nổi đom đóm tứ chi bất lực, cái này đầu cũng mơ hồ. Ta hiện tại muốn đi ăn cơm, hai vị tiền bối vẫn là tìm người bên ngoài thanh lý thi thể đi."

"Oát con, ngươi nghe không hiểu tiếng người còn dám nói một chữ không, ta một bàn tay đập chết ngươi." Hạ Hầu Thanh rống lên.

Ngô Dịch dùng sức lung lay đầu, hữu khí vô lực nói ra: "Giết liền giết đi, dù sao cũng so tươi sống chết đói tốt hơn nhiều."

"Hắc! Ngươi cho rằng ta không dám. . ."

"Hạ Hầu sư đệ, để hán đi ăn cơm đi. Nếu là thật đem hán chết đói, chúng ta. . . Làm sao xứng đáng Lục sư đệ a huống hồ chúng ta không phải cũng vô pháp Đoạn lão bàn giao nhà."

Triệu Đức Lợi hướng về phía Hạ Hầu Thanh trừng mắt nhìn, chỉ gặp Hạ Hầu Thanh tức giận hít vào một hơi, tiếng hừ lạnh xoay người qua đi.

"Vương Đại Bảo, đầu ta choáng. . . Ngươi vịn ta điếm."

Wang Đại Bao hai con ngươi hơi lóe lên, gia hỏa này rõ ràng cũng không muốn xử lý thi thể, bận rộn lo lắng vịn Ngô Dịch thận trọng đi ra nhà gỗ.

"Ngô thiếu hiệp, cẩn thận dưới chân, ngươi một hồi nhưng ăn nhiều một chút. Ta tại củi viện liền ngươi một đồng bạn, ngươi nếu là chết lại, còn lại ta một tên mập nhưng làm sao chẻ củi a "

"Chậm. . . Chậm một chút, ai! Cái này đều đói thành dạng gì vừa mới qua đi hai ngày, Ngô thiếu hiệp ngươi rờn rã gầy đi trông thấy, thấy ta Vương Mập Mập đều đau lòng"

. . .

Nhìn chậm rãi từ từ đi ra củi viện hai người, Hạ Hầu Thanh khí toàn thân thẳng run.

"Triệu sư huynh, ngươi xem một chút cái kia thằng nhãi con, rõ ràng đứng vậy đang giả vờ nhà. Ta dám nói Lục Thường Phát liền chính là hán giết. Chỉ bất quá ta nghĩ mãi mà không rõ, hán đến cùng dùng phương pháp gì."

"Là ai giết Lục Thường Phát,

Ngươi ta cùng Đoạn lão đều lòng dạ biết rõ. Nhưng là không thể không thừa nhận, cái này Ngô Dịch đích thật là cái đau đầu." Triệu Đức Lợi hít mắt lại, thể nhưng là vẫn như cũ không che giấu được lóe ra tới gian trá chi mang.

"Triệu sư huynh! Hai ta đều là Ngũ Tinh Vũ Sư, để chỗ hán lý thi thể, hán lại mượn đói khát một nói từ chối, hiển nhiên là không có đem hai ta để vào mắt, ngài nhìn tiếp xuống. . ."

"Hán giết Vương Bá Thiên còn dám tới Thiên Nguyên Tông, hiển nhiên đều không đem Đoạn lão để vào mắt, ngươi ta lại đáng là gì đâu bất quá, cũng chính bởi vì cái này, ta cũng xác định Lục Thường Phát liền chính là hán giết."

"Triệu sư huynh, ngươi so tâm tư ta kín đáo, có hay không biện pháp tốt để hán lộ ra nguyên hình "

"Khó a! Tuy nhiên cái này cũng không trọng yếu. Đoạn lão vì sao đem ngươi ta lưu tại củi viện vẫn không rõ a Đoạn lão không quan tâm ai giết Lục Thường Phát, mà là muốn cho ngươi ta. . . Tra tấn hán mà thôi."

"Tra tấn hán còn không là một bữa ăn sáng sự tình việc này giao cho ta , chờ hán ăn uống no đủ trở về, ta liền. . ."

Hạ Hầu Thanh thấp giọng cùng Triệu Đức Lợi nói thầm lách, cũng không rõ ràng hẳn nói, Triệu Đức Lợi thỉnh thoảng gật đầu.

Giữa hai người nói chuyện với nhau, rồi đi cũi viện Ngô Dịch cũng không rõ ràng.

Nhưng Ngô Dịch cũng không phải người ngu, Đoạn Cốc Thần hạ lệnh đem hai người lưu tại cũi viện, Ngô Dịch liền đã biết Đoạn Cốc Thần an cái gì tâm

Đây là khiêu khích, cũng là chèn ép. Đoạn Cốc Thần ý tứ rất đơn giản, một cái Ngũ Tinh Vũ Sư ép không được Ngô Dịch, vậy thì phải tới hai cái Ngũ Tinh Vũ Sư.

"Ngô Dịch, người nói thật với ta, Lục Thường Phát có phải hay không là người giết "

Thiên Nguyên Tông Thiên Hương lâu lâu một nơi hẻo lánh chỗ, Ngô Dịch từng ngum từng ngum ăn màn thầu gấp thức ăn. Vương Đại Bảo ngoáy dáo dác hướng chung quanh nhìn một chút, nhỏ giọng hỏi đến Ngô Dịch.

"Người còn có tâm tình suy nghĩ chuyện này" Ngô Dịch nuốt xuống miếng bên trong đồ ăn, về sau cắn một cái màn thầu, liếc mắt nhìn nhìn Vương Đại Bảo: "Ta khuyên người cũng ăn một điểm, nói không chừng lần sau ăn cơm đúng vậy bao giờ."

"Cái gì. . . Ý gì "

"Ý gì đầu của người để mặc đầu đập Đoạn Cốc Thần vì cái gì đem người cũng được chia cũi viện, trong lòng người không có số a ta dám nói hai ta vừa về tới cũi viện, sẽ có làm không xong sống. Coi như không chết, cũng sẽ bị Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh đào lớp da."

"Cái này. . . , tiểu nhị! Lại đến mười cái bánh bao."

Vương Đại Bảo cầm lên trên bàn cái cuối cùng màn thầu, cắn một cái hướng về phía hậu trù gào thét lớn.

Ngô Dịch ngẩng đầu liếc một cái Vương Đại Bảo, cười khổ lắc đầu, tiếp tục từng ngum từng ngum ăn.

Bữa cơm này, hai người ăn trọn vẹn nửa canh giờ. Tiêu diệt tám mâm đồ ăn, 28 cái bánh bao. Trước khi đi, Vương Đại Bảo lại hướng trong ngực thăm dò ba màn thầu.

"Lúc này ba ngày cũng sẽ không đói bụng, về cũi viện đi." Vương Đại Bảo sờ lấy trống lên bụng lớn, đánh lấy ợ một cái nói.

Ngô Dịch tròn trắng mắt, nhìn Vương Đại Bảo tựa như là đang nhìn ngu ngốc giống như.

"Hồi cái rắm, người gấp đi xử lý thi thể a đi! Đi trước Tàng Công Các đem khen thưởng nhận."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Phong ba tái khởi

Ngô Dịch nhưng chưa quên khen thưởng một chuyện, hiện tại có thể tính có cơ hội, há có thể bỏ lỡ nhận lấy khen thưởng

Vương Đại Bảo vẫn là có chỗ có ky, có thể thấy Ngô Dịch đi ra Tây Viện, quyết định chắc chắn cũng đi theo.

Lúc đến buổi trưa! Thiên Nguyên Tông trên quảng trường cực kỳ náo nhiệt, Tam Tam hai hai chuyện trò vui vẻ, có lẫn nhau ở giữa nghiên cứu thảo luận lấy võ học chân đế.

So trong võ đường, thỉnh thoảng truyền ra âm thanh ủng hộ. Bình khí trước điện, chẳng biết lúc nào đã sắp xếp lên trường long, đàn dược phòng ra ra vào vào Đệ Tử càng là nhiều đến hơn ngàn người.

Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo từ Tây Viện đi tới, vừa đến quảng trường liền đưa tới không nhỏ oanh động.

"Người nhìn! Đây không phải là mới nhập môn Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo a hai người bọn họ làm sao từ Tây Viện đi ra "

"U a! Thật đúng là là hai người bọn hắn cái. Tuy nhiên cái kia Ngô Dịch cũng không có dài ba đầu sáu tay a hai ngày này đối với hắn một hệ liệt nghe đồn,

nghe được ta mang tai đầu lên kén."

"Không có cách, ai để người ta ăn hùng tâm báo tử đâu, ngay cả Đoàn trưởng lão đồ đệ Vương Bá Thiên cũng dám giết. Lại thêm hấn lại tại hơn ba vạn người bên trong trở hết tài năng, đoạt được lần khảo hạch này đệ nhất danh, coi như hấn không muốn nổi danh cũng khó khăn a."

"Không đúng! Theo ta thấy a, Ngô Dịch cái tên này sở dĩ sẽ oanh động toàn bộ Thiên Nguyên Tông, đó là bởi vì hấn là từ trước tới nay xui xẻo nhất hạng nhất. Cùng ngày liền bị Đoàn lão phân phối tại củi viện, ngay cả đệ nhất danh khen thưởng cũng không kịp nhận lấy."

"Đáng đời! Giết Vương Bá Thiên còn dám tới Thiên Nguyên Tông, đủ để chứng minh người này không coi ai ra gì, căn bản là không có đem chúng ta Đoàn trưởng lão để vào mắt. Giống như vậy cuồng ngạo người, nên để hấn ăn chịu đau khổ."

...

Trên quảng trường nói cái gì người đều có, tuy nhiên rất nhiều trong lời nói, đều lộ ra một cổ khinh miệt cùng trào phúng.

Ngô Dịch trong biển người ghé qua, cũng không thèm để ý người chung quanh nói cái gì, chấp tay sau lưng tiếp tục hướng về Tầng Công Các đi.

Nhưng Vương Đại Bảo mặt lại là thoát đỏ thoát trắng, hữu tâm nổi giận thế nhưng là lại không biết võ công, chỉ có thể đem oán khí hướng trong bụng nuốt.

"Ngô Dịch, ngươi nghe nghe bọn hấn nói đều là cái gì câu thí lời nói ta chính là không biết võ công, bằng không nhất định đánh đến bọn hấn răng rơi đầy đất."

Hai người tới Tầng Công Các trước, Vương Đại Bảo tức hấn đối Ngô Dịch lăm bằm.

"Còn ngại phiền phức không đủ nhiều a bọn hấn nguyên ý nói cái gì, vậy liền để bọn hấn đi nói, dù sao ngươi ta cũng không ít khối thịt."

Ngô Dịch nhìn một chút trước mặt mấy trăm người, hững hờ đáp trả Vương Đại Bảo.

Vương Đại Bảo vẫn là không có thuận quá khí, đi theo Ngô Dịch sau lưng trống phồng má, ánh mắt liền giống như là muốn ăn hơn vạn người giống như.

Đầy một giờ đội, Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo mới tới Tầng Công Các trước cửa.

"Báo ra danh tự."

Bên cạnh cửa trưng bày một cái bàn gỗ, sau cái bàn mặt ngồi ngay thẳng một cái lục tuần lão giả. Cầm trong tay của hấn đặt bút viết, ngẩng đầu liếc một cái Ngô Dịch, thần sắc lãnh đạm mở miệng.

"Ngô Dịch!"

Lão giả cầm bút tay có chút dừng lại, mấy giọt mực cũng ở tại sở bên trên.

Nhẹ nhàng để bút xuống, lão giả ngẩng đầu chuyên chú đánh giá vài lần Ngô Dịch, đột nhiên Ha-Ha cười ra tiếng.

"Còn tưởng rằng ngươi chết đây. Đã tới, vậy thì đi với ta tuyển Võ Công đi."

Lão giả đứng người lên vòng qua bàn, còng lưng eo hướng đi thông hướng lầu hai bậc thang.

"Vương Đại Bảo! Chọn xong Võ Công chờ ta ở bên ngoài, hai ta cùng một chỗ về củi viện."

"Ừm! Đúng, ta nghe nói Tầng Công Các bên trong Võ Công không ít, ngươi chớ để cho Đồ bỏ đi che đậy con mắt."

Vương Đại Bảo lời kia vừa thốt ra, lập tức rước lấy rất nhiều người bạch nhãn. Ngô Dịch cười khổ điểm chỉ mấy lần Vương Đại Bảo, quay người đi theo lão giả kia đi lên lầu hai.

Lầu hai người rõ ràng so lầu một ít đi rất nhiều, lão giả và Ngô Dịch đến lầu hai, lập tức đưa tới mấy trăm người ánh mắt.

"Ngô Dịch! Lầu hai này tổng cộng giá sách 99 cái, ba mươi vị trí đầu ba cái trưng bày Hạ Phẩm Huyền Giai Võ Công. Trung gian 30 ba cái giá sách, trưng bày trung phẩm Huyền Giai Võ Công. Đằng sau 30 ba cái giá sách, trưng bày đều là thượng phẩm Huyền Giai Võ Công. Dựa theo Tông Chủ truyền thừa chỉ lệnh,

Ngươi có thể lựa chọn ba quyển Huyền Giai Võ Công."

Ngô Dịch nhẹ gật đầu, nghiêng người lại nhìn lướt qua thông hướng tầng thứ ba bậc thang, sau đó đối lão giả liền ôm quyền, cất bước hướng về sau cùng 30 ba cái giá sách đi đi.

"Hấn đúng vậy Ngô Dịch lớn lên cũng không tệ, lại không nghe đồn như vậy thần võ."

Hàng thứ hai trước kệ sách, một cái gậy còm Tứ Tinh Vũ Sư quệt miệng, ánh mắt theo Ngô Dịch mà động, thất vọng đối bên cạnh sư đệ nói.

Cái kia đồng môn sư đệ nhìn Ngô Dịch khẽ hừ một tiếng, ánh mắt lộ ra khinh miệt, khinh thường hừ lạnh một tiếng: "Một cái miệng còn hôi sữa Tiểu Oa Tử mà thôi, chỉ bất quá dẫm nhầm cút chó gặp phải thời điểm tốt. Nếu không phải tông môn lần khảo hạch này nghiêm ngặt, hần cái nào có cơ hội đến Đệ Nhị Tầng tuyển chọn phẩm Huyền Giai Vô Công "

Thứ ba mươi ba hàng trước kệ sách đứng đầy một cái hai sao Vũ Sư, người này chính than thở, đem trong tay Vô Công Bí Tích thả về tới trên giá sách, quay người lúc đứng lúc nhìn thấy Ngô Dịch đi tới.

"A Ngô Dịch cái tên này. . . Tốt tại chín a."

Nam tử bận rộn lo lắng đi tới qua nói, nhìn Ngô Dịch bóng lưng sờ lên cằm, muốn chỉ chốc lát bỗng nhiên hai con ngươi lóe lên, thả ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đi theo.

Ngô Dịch nhìn cũng chưa từng nhìn hai bên giá sách, thậm chí đều không đi nghe hai bên đồng môn nói chuyện với nhau ngữ điệu, lúc này đi tới 67 phải trước kệ sách dừng bước, ánh mắt tại trên giá sách mỗi một bản Vô Công tên bên trên đảo qua, tuyển chọn tỉ mỉ lấy ba quyển thượng phẩm Huyền Giai Vô Công.

"Uy! Ngươi có phải hay không Ngô Dịch "

Ngô Dịch chính cầm một bản 'Ngàn sóng chương' Vô Công lật xem, nghe được một tiếng này băng lãnh giận nói, Ngô Dịch cau mày nghiêng đi thân đi.

Người nói chuyện, chính là từ ba hàng mười ba trước kệ sách theo tới Nam tử. Cũng không biết Ngô Dịch làm sao đắc tội hần, người này ánh mắt lộ ra lửa giận, toàn thân cao thấp đều lộ ra một cỗ sát khí.

"Ngươi ta rất muốn cũng không quen biết a" Ngô Dịch đưa trong tay Vô Công Bí Tích thả về tới trên giá sách, cầm kiếm hai tay khoanh tay hỏi.

"Ít mẹ hần giả ngu, cũng đừng cùng ta ngại biện. Ta nghe qua tên của ngươi, gặp qua chân dung của ngươi, ngươi chính là Ngô Dịch."

Ngô Dịch có chút choáng váng, cẩn thận nghĩ đi nghĩ lại, trong đầu vẫn là không có người này nửa chút ấn tượng.

"Ta và ngươi không có thâm cừ đại hận a huống hồ ta cũng không nợ ngươi bạc, đừng có dùng ánh mắt ấy nhìn ta."

"A! Ngươi thật sự là không nợ ta bạc. Nhưng là, ngươi lại khi dễ biểu đệ của ta."

Ngô Dịch càng mộng, cái này đều cái nào cùng cái nào a

"Đừng giả trang ra một bộ dáng vẻ vô tội. Ta hỏi ngươi, trước mấy ngày tại Thiên Nguyên Thành, ngươi có phải hay không khi dễ Vương Mộc "

"Thiên Nguyên Thành. . . Vương Mộc" Ngô Dịch nghi hoặc lắm bầm một câu, một giây sau đột nhiên nhớ tới một người, cười ha ha một tiếng: "Ngươi nói, là cái kia mộc một đôi Cầu Nhân Vương Mộc "

"Im ngay! Ngô Dịch, ngươi Nhất Chương kinh ngựa, khiến cho ta biểu đệ Vương Mộc từ trên ngựa ngã xuống, hiện tại hần đã nằm trên giường hai ngày. Ta Trịnh Sở Kỳ đang lo không có cách nào tiến Tây Viện đâu, dưới mắt ngươi từ Tây Viện đi ra, vừa vặn ta hôm nay liền đem ngươi đánh cho tàn phế, cũng làm cho ngươi ném thử trên giường không thể động đậy tư vị."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Kinh thiên ngộ tính

Nhớ tới Vương Mộc cái tên này, Ngô Dịch tâm lý liền có lửa. Nhưng chính là bởi vì cái tên này, Ngô Dịch trong đầu cũng nổi lên một nữ tử.

Nữ tử này rất là cao lạnh, bởi vì hần động thiện tâm đem cứu, rơi hạ sơn sườn núi xuôi dòng phiêu chảy ra hơn mười dặm, sau cùng suýt nữa mất mạng tại trong rừng.

Tuy nói chỉ là vài ngày trước sự tình, nhưng là bây giờ Ngô Dịch nhớ tới, hần cũng có chút không rõ ràng cho lắm, làm sao lại đối cái kia Trịnh Tuyết ngay

cả hận ý đều không có.

"Ngày đó Vương Mộc xuất ra mười vạn lượng bạc nhục nhả ta, bây giờ nằm ở trên giường mấy ngày cũng là hấn gieo gió gặt bão." Ngô Định thu hồi ánh mắt, một bên tiếp tục chọn Võ Công, vừa hướng Trịnh Sở Kỳ mở miệng lần nữa: "Xem ở ngươi ta là đồng môn phân thượng, ta không so đo với ngươi ý đồ đến. Ngươi cũng tốt nhất có chút tự mình hiểu lấy, ta ngay cả Tâm Tinh Vũ Sư cũng có thể giết chết, giết ngươi càng là dễ như trở bàn tay."

"Ngươi đừng lằng nhằng, có gan liền cùng ta ra Tầng Công Các, không ra ba chiêu ta là có thể đem ngươi đánh cho tàn phế."

Ngô Định tay có chút dừng lại, nghiêng đầu lần nữa nhìn thoáng qua Trịnh Sở Kỳ, lập tức tron trắng mắt quay người tiếp tục đi vào bên trong.

"Ngươi nếu là cái nam nhân, liền cùng ta ra Tầng Công Các."

"Ta cho ngươi biết, đừng tưởng rằng Tầng Công Các Cẩm Chế đánh nhau, liền thành an toàn của ngươi chỗ."

...

Trịnh Sở Kỳ liền cùng thuốc cao da chó giống như, Ngô Định chạy đi đâu hấn liền theo tới đâu, thủy chung kề cận Ngô Định không thả.

Ngô Định cũng không thêm để ý Trịnh Sở Kỳ, tuyền ba quyển thượng phẩm Huyền Giai Võ Công về sau, về tới Đệ Nhị Tầng bậc thang chỗ.

"Cái này ba quyển Võ Công ta muốn, còn kém một bản Hạ Phẩm Huyền Giai Võ Công."

Ngô Định lung lay trong tay ba quyển Võ Công, một mực chờ đợi lão giả chỉ liếc qua một cái, nhẹ gạt đầu đi lên thông hướng tầng thứ ba bậc thang.

"Ngô Định! Chuyện này không xong, Ngươi còn tuyền Võ Công đúng không đi! Ta ngay tại Tầng Công Các cổng chặn lấy ngươi, ta cũng không tin ngươi mãi mãi cũng không ra."

Trịnh Sở Kỳ còn chưa hết hi vọng, chỉ Ngô Định hung tợn nói xong thẳng tiếp nhận lâu.

"Nào từ có bệnh."

Trên bậc thang Ngô Định tron trắng mắt, Tiêu Thất tại Đệ Nhị Tầng.

Tầng Công Các Đệ Tam Tầng cực kỳ yên tĩnh, nơi này giá sách không nhiều, chỉ có chín cái mà thôi.

"Ngô Định! Trước ba cái trên giá sách, trưng bày là Hạ Phẩm Địa Giai Võ Công. Dựa theo Tông Chủ đưa cho ngươi phần thưởng, ngươi chỉ có thể ở trước ba cái trên giá sách tuyền một bản Võ Công."

"Ngoài ra còn có một chuyện, Hạ Phẩm Địa Giai Võ Công không cho phép mang ra Tầng Công Các, nói cách khác ngươi chỉ có thể dùng đầu ghi lại bí tịch bên trên văn tự. Thời hạn vì nửa canh giờ, sau nửa canh giờ, cho dù ngươi còn không có nhớ kỹ, cũng nhất định phải cùng ta rời đi Đệ Tam Tầng."

Lão giả chấp tay sau lưng đứng tại thang lầu bên cạnh, Ngô Định nhẹ gạt đầu, cũng không trì hoãn thời gian cất bước đi tới.

Ba cái trên giá sách bí tịch không nhiều, trong đó có tám bản là liên quan tới sử dụng binh khí Võ Công, có ba quyển là liên quan tới tu Luyện Thân Thể cùng gia tốc Nguyên Khí hiện sinh bí thuật, một quyển khác là rơi xuống một lớp tro bụi Quyền Phổ.

Ngô Định đem mười một bản võ công tên đều nhìn một lần, sau cùng lại đứng tại duy nhất một bản Quyền Phổ phía trước.

Thôi rút Quyền Phổ bên trên tro bụi, ba chữ cũng đã rơi vào Ngô Định trong mắt.

Cuồng Bạo Quyền.

"Tên không mất bá khí, Tam Tự đập vào mắt, phảng phất thể nội huyết dịch cũng bắt đầu sôi trào."

Ngô Định hai con ngươi không ngừng dần hiện ra tinh quang, không có chút nào do dự, trực tiếp nắm lên lật nhìn lại.

"Cuồng Bạo Quyền a lại là một cái thực chất bên trong đều lộ ra ngu dần ngu xuẩn."

Nhìn thấy Ngô Định lựa chọn Cuồng Bạo Quyền, lão giả lập tức phết lên miệng.

Hắn đã không nhớ rõ trăm năm ở giữa, Thiên Nguyên Tông bên trong có bao nhiêu người lựa chọn Cuồng Bạo Quyền. Nhưng là hấn lại rõ ràng biết nói, tại cái này lớn như vậy Thiên Nguyên Tông bên trong, chỉ có 2 người triệt để ngộ đã hiểu Quyền Phổ bên trong ba chiêu.

"Tông Chủ Đại Trí, nhưng cũng hao phí thời gian ba năm mới ngộ đã hiểu Quyền Phổ bên trong ba chiêu. Hấn một cái miệng còn hôi sữa Mao Hải Tử, lại còn vọng tưởng lĩnh hội Tam Thức huyền diệu thật là thật quá ngu xuẩn lãng phí thời gian."

Nhìn thấy Ngô Định hữu mô hữu dạng đảo trang sách lĩnh hội,

Lão già cũng dần dần đã mất đi chờ kiên nhẫn. Nhưng lại sợ rời đi về sau Ngô Định đi lật xem võ công khác bí tịch, lão già liền khoanh chân ngồi trên mặt đất, hai tay thả ở đan điền chậm rãi nhắm mắt.

Đừng nhìn lão già đã nhắm mắt lại, nhưng hần vẫn là âm thầm lưu ý lấy Ngô Định. Mỗi lần Ngô Định nhẹ nhàng đảo trang sách, lão già lỗ tai đều sẽ trên dưới động một chút.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua lấy, trôi qua rất nhanh nửa canh giờ. Thời gian lâu như vậy, đầy đủ hần nhớ kỹ Cuồng Bạo Quyền trong bí tịch văn tự khẩu quyết, thế nhưng là Ngô Định vẫn là đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

"Cái này Tiểu Oa Tử vẫn chưa xong" lão già chậm rãi mở mắt, từ dưới đất đứng lên thân nhìn Ngô Định phui một chút miệng, xem thường lạnh giọng nói: "Ngô Định! Ghi lại văn tự khẩu quyết liền đem bí tịch trả về đi. Người cũng không cần lãng phí thời gian nữa, coi như đứng ở chỗ này lật xem mười năm, người cũng ngộ không. . ."

Lão già lời còn chưa nói hết, chỉ gặp Ngô Định hơi hơi ngẩng đầu lên, một bộ cái hiểu cái không biểu lộ.

"Nha a! Người. . . Người đây là cái gì biểu lộ" lão già có chút mộng, khi liếc một cái Quyền Phổ số trang, lão già lập tức trừng mắt lên hạt châu: "Hắc! Nửa canh giờ người mới lật nhìn mười trang ngay cả Đệ Nhị Thức khẩu quyết đều không nhìn đâu đi! Người nhìn cũng là nhìn không. Đem Cuồng Bạo Quyền bí tịch đặt ở trên giá sách, sau đó cùng ta xuống lầu."

Nổi trận lôi đình lão già rống lên một cuồng hống, thế nhưng là Ngô Định tựa như là giống như không nghe thấy, vậy mà giờ lên tay trái, ở ngay trước mặt ông lão chậm rãi nắm lại Quyền Đầu.

Nhìn thấy Ngô Định siết chặt Hữu Quyền, lão già lửa giận trong nháy mắt càng tăng lên mấy phần. Vừa muốn cất bước đi gọi Ngô Định, bỗng nhiên người của lão già dừng lại, cả người đều ngây dại.

"Quyền Đầu nửa tác bên ngoài Không Khí phát sinh vận vẹo, cái này. . . Đây là bắt lấy Thiên Địa Chi Lực biểu hiện. Đáng chết! Gia hỏa này chẳng lẽ là yêu nghiệt không thành "

Trong lòng ông lão đã nổi lên Kinh Đào Hải Lãng, tại hần trong ấn tượng, Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật dùng thời gian một tháng, mới ngộ hiểu bàn tay như thế nào bắt lấy Thiên Địa Chi Lực. Mà bản thân hần, trọn vẹn dùng thời gian ba tháng mới ngộ đã hiểu huyền diệu trong đó.

Tuy nói cái này cũng không Đại Biểu Ngô Định đã tham ngộ đầy đủ Đệ Nhất Thức, nhưng cái này loại kinh thiên ngộ tính, cũng là để lão già kinh hãi không thôi.

Mang theo kinh hãi trong lòng, lão già từng bước một hướng đi Ngô Định.

"Khục! Ngô Định, thời gian của người đến, đem Cuồng Bạo Quyền trả về đi."

Ngô Định thân thể hơi chao đảo một cái, sau khi tỉnh hồn lại liếc mắt nhìn lão già, lúng túng cười nói: "Tiền bối! Ta. . . Ta vừa mới qua đầu nhập, quên đi chỉ có nửa canh giờ đọc, ngài. . . Ngài có thể hay không cho thêm ta vài phút "

Lão già hơi nhíu nhíu mày, sờ lên cằm trầm tư một chút, sau đó lại cổ quái nhìn Ngô Định vài lần.

"Cho thêm người vài phút ngược lại là không có vấn đề, nhưng là người muốn vì ta làm một chuyện."

Lão già nhãn quang lộ ra gian trá, cái này khiến Ngô Định có chút chán ghét.

Nhưng bây giờ nếu như không đáp ứng lão già, Ngô Định cảm thấy cái này lưng còng lão đầu khẳng định sẽ đem hần oanh ra ngoài.

"Tiền bối! Chỉ cần không vi phạm lương tâm, không loạn sát vô tội sự tình, vẫn bởi ngược lại là có thể giúp ngài đi làm. Nhưng là, vẫn bởi vẫn thật là không dám đáp ứng người."

"Thế nào người không muốn nhớ kỹ Cuồng Bạo Quyền còn lại hai loại chiêu thức" lão già hơi có giật mình, không hiểu mở miệng hỏi.

Ngô Định cười khở lắc đầu, về sau thở dài: "Đây cũng không phải. Chỉ bất quá vẫn bởi trở lại củi viện về sau, đoán chừng ngày tháng năm nào mới có thể đi ra ngoài. Cho nên chuyện của ngài, chỉ sợ ta giúp không được gì."

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ người, Thiên Nguyên Tông củi viện là Nhà Tù a còn nữa nói, chuyện của lão tử, hần Đoạn Cốc Thần nếu là dám ngăn đón, ta liền đi đem đầu của hần thu hạ đến làm cầu đề đá."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 40: Ngăn cản

Lời của lão đầu rất ngông cuồng, nhưng là Ngô Dịch lại gương mặt nghiêm túc. Nguyên nhân chỉ có một cái, cái kia chính là nơi đây là Thiên Nguyên Tông.

"Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, một là đáp ứng yêu cầu của ta, ngươi có thể tiếp tục lật xem Cuồng Bạo Quyền. Hai là cự tuyệt, lập tức buông xuống bí tịch xéo đi."

Lời nói của ông lão rất bá đạo, để cho người ta đề không nổi chút nào vi phạm chi ý.

Ngô Dịch cười ha ha một tiếng: "Đừng dip! Vừa vặn ta cũng không thể ý Đoạn Cốc Thần. Đã tiền bối không sợ gây phiền toái, vẫn bối há có cự tuyệt lý lẽ đâu "

Ngô Dịch tiếp tục lật nhìn lên Cuồng Bạo Quyền, tuy nhiên lần này, Ngô Dịch nhưng không có toàn thân toàn ý đi lĩnh hội, mà là đọc nhanh như gió nhanh chóng nhớ kỹ khẩu quyết.

Một phút đồng hồ sau, Ngô Dịch khép lại bí tịch, nhẹ nhàng đặt ở trên giá sách.

"Đều nhớ kỹ "

Lão giả đôi mắt hơi lóe lên, cũng là đối Ngô Dịch ký ức lực có chút chấn kinh.

Ngô Dịch ôm quyền khom người cúi đầu, nói: "Nhiều chút tiền bối thành toàn. Trong bí tịch mỗi câu khẩu quyết, vẫn bối đã nhớ cho kỹ."

"Vậy thì cùng ta xuống lầu đi."

"Ngài. . . Ngài không có ý định nói một chút, muốn cho vẫn bối giúp ngài làm chuyện gì a" Ngô Dịch gặp đến lão giả quay người liền đi, thoáng ngăn người gấp vội vàng đuổi theo hỏi.

"Cần ngươi thời điểm, ta tự nhiên sẽ phái người đi cũi viện tìm ngươi."

"Được. . . Tốt a!"

Lão giả không có nói thẳng bảmbáo, Ngô Dịch cũng rất thức thời cũng không tiếp tục hỏi kỹ, cùng ở sau lưng lão ta đi xuống lầu.

Đến Tầng Công Các cổng, Ngô Dịch đối lão giả lần nữa ôm quyền cúi đầu, quay người liền đi ra Tầng Công Các.

Tầng Công Các bên ngoài, xếp hàng Nội Môn Đệ Tử không giảm trái lại còn tăng. Ngô Dịch chân phải vừa phóng ra đến , chờ đợi đã lâu Vương Đại Bảo liền chạy tới.

"Ngô Dịch, ngươi thật là được a, ở bên trong đều chờ đợi hơn hai giờ. Đợi lát nữa trở lại cũi viện, Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh không phải lột hai ta da không thể."

"Vương Đại Bảo, ta phát hiện ngươi làm sao trong ngoài không đồng nhất đâu trước đó là ai để cho ta đứng nóng vội, thật tốt chọn một chút Võ Công Bí Tịch "

Ngô Dịch tức giận trừng mắt Vương Đại Bảo, con hàng này cũng quá thiện biến đi đơn giản đúng vậy nhân cách phân liệt.

"Đúng đúng đúng! Ta là để ngươi đừng có gấp. Nhưng. . . Thế nhưng là cái này cũng thời gian quá dài a "

"Được rồi! Ta nhìn ngươi đều sắp bị Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh dọa tè ra quần. Coi như trời sắp, còn không có ta cái này lớn cái cho ngươi đình lấy mà ngươi sợ cái chim này trứng a "

Vương Đại Bảo trừng mắt nhìn, cảm thấy Ngô Dịch nói cũng có mấy phần đạo lý. Nhưng suy nghĩ một chút Triệu Đức Lợi hai người, Vương Đại Bảo vẫn là nhắc tay nắm lấy Ngô Dịch cánh tay, mở ra Tiểu Đoàn Thối liền hướng Tây Viện chạy.

"Mẹ nhà hần, chạy cái gì chạy đứng lại cho ta. Lão Tử cũng chờ hơn một canh giờ, các ngươi hai cái đừng nghĩ chuồn đi."

Vương Đại Bảo lôi kéo Ngô Dịch còn không có chạy ra mười mét, hai người trước mặt lập tức thêm một người. Nhìn thấy người này, Ngô Dịch cái trán lập tức toát ra một hắc tuyến.

Vương Đại Bảo nhưng không rõ chuyện ra sao, trên dưới đánh giá vài lần Trịnh Sở Kỳ, đổi thành một bộ vẻ mặt vui cười: "Su huynh, ngài. . . Ngài nhận

làm người a chúng ta cũng không có. . . "

"Mập mập chết bầm, cái này không có chuyện của ngươi, không muốn bị đánh liền rút sang một bên."

Trịnh Sở Kỳ tròn tròn Hồ Nhân, ngao lâm nhằm một cuống họng đem Vương Đại Bảo dọa đến hai chân đều run lên.

Không chỉ là Vương Đại Bảo, Trịnh Sở Kỳ như thế một hô, ba người chung quanh lập tức vây lên mấy trăm người. Từng cái đối ba người chỉ trỏ, Tam Tam hai hai cũng xì xào bàn tán nói thầm lấy.

"Đây không phải cái kia hai cái thằng xui xẻo a làm sao bị Trịnh Sở Kỳ ngăn lại "

"Theo ta thấy a, tám thành là hai bọn hần bởi vì cái gì sự tình chọc giận Trịnh Sở Kỳ. Trịnh Sở Kỳ thế nhưng là trong tông môn nổi danh Phần Tử Hiếu Chiến, lần này nhưng có Hào Hí nhìn."

"Hai cái này thằng xui xẻo gây ai không tốt hết lần này tới lần khác đi trêu chọc Trịnh Sở Kỳ, đây không phải tự tìm nếm mùi đau khổ nha. Các ngươi chó nhìn hần là Nhị Tinh Vũ Sư, thế nhưng là nổi con giận, chiến lực của hần không kém cỏi chút nào Tam Tinh Vũ Sư."

"Không sai! Trước mấy ngày bởi vì tranh đoạt một bản Võ Công, ta tận mắt nhìn đến Trịnh Sở Kỳ cùng Tam Tinh Vũ Sư Hàn Thụy ký xuống Sinh Tử Khế Ước."

Hai người tại luận võ đường đại chiến ba giờ, tất cả mọi người cho rằng Hàn Thụy có thể thắng được, ai ngờ Trịnh Sở Kỳ sau cùng cùng cái đánh mất lý trí người điên giống như, sừng sốt đem Hàn Thụy giết."

"Đáng tiếc, trận chiến kia ta là không có gặp. Tuy nhiên mắt nhìn hạ Trịnh Sở Kỳ nổi giận đáng về, hần tám thành sẽ đem Ngô Dịch đánh cho tàn phế đi."

"Cũng không thể nói như vậy, cái kia Ngô Dịch cũng không phải đèn đã cạn dầu. Hần tuy nói là Nhất Tinh Vũ Sư, nhưng là trước kia tại Cửu U Hàn Vực, không cũng đã giết một cái Tam Tinh Vũ Sư nha. Theo ta thấy hai người này một khi khai chiến, ai thua ai thắng thật đúng là khó mà nói."

. . .

Vậy xem đệ tử từ từ càng ngày càng nhiều, có lẽ là xem náo nhiệt không sợ phiền phức lớn, cũng có thể là đều muốn nhìn một cái, mấy ngày nay truyền ngôn thần hồ kỳ thần Ngô Dịch sẽ bị đánh thành hạng gì hình dạng, cho nên vậy xem đệ tử Từ Dã không ai tiến lên khuyên can, cả đám đều ôm bàng, liền đợi đến nhìn Trịnh Sở Kỳ đánh Ngô Dịch.

"Trịnh Sở Kỳ, tại Tàng Công Các ta đã nói rất rõ ràng. Vương Mộc là gieo gió gặt bão, ngươi đừng khinh suất tự tìm khổ ăn."

"Tự tìm khổ ăn a! Ta không nghe lầm chứ" Trịnh Sở Kỳ tóm lấy lỗ tai, sau đó vén lên ống tay áo lạnh giọng giận nói: "Đến! Ta liền nhìn ngươi cái này miệng còn hôi sữa oắt con, đến cùng là thế nào để cho ta chịu đau khổ. Ngươi cũng đừng nói ta lấy lớn hiếp nhỏ, ta trước hết để cho ngươi ba chiêu. Ba chiêu về sau, ta để ngươi quỳ xuống hô gia."

"Trịnh sư đệ bá khí u! Ta đã sớm nhìn cái kia Ngô Dịch không vừa mắt, vừa vặn ngươi giúp ta xuất thủ giáo huấn hần một trận."

"Hai ngày này liên quan tới Ngô Dịch sự tình, tại trong tông môn truyền đi xôn xao, sư đệ tai của ta rõ ràng nghe ra kén. Ngươi đừng thủ hạ lưu tình, tốt nhất một chiêu đem hần đánh quỳ xuống hô gia."

. . .

Trịnh Sở Kỳ mới mở miệng, lập tức đưa tới trận trận trợ uy âm thanh. Những cái kia xếp hàng phải vào Tàng Công Các các đệ tử, cũng đều tới hào hứng từ bỏ xếp hàng, từng cái tranh nhau chen lẫn đều vây quanh.

"Quý xuống hô gia còn để cho ta ba chiêu đây là ta gần nhất nghe thấy buồn cười nhất trò cười." Ngô Dịch Ha-Ha cười ra tiếng, sau đó chỉ chỉ một bên Vương Đại Bảo, đối lên con giận dữ Trịnh Sở Kỳ nói ra: "Vương Mộc là ta đánh, cùng cái tên mập mập này không quan hệ. Ngươi để bọn hần để cái thả hần về Tây Viện, ta cùng ngươi tại cái này chơi đùa."

Trịnh Sở Kỳ khinh thường phỉ một chút Vương Đại Bảo, sau đó đối chung quanh đồng môn liền ôm quyền: "Chư vị sư huynh đệ, làm phiền mọi người để đầu thả hần đi qua. Sau đó, ta Trịnh Sở Kỳ liền cho mọi người trình diễn một trận bạo ngược chi chiến, đánh cho hần Ngô Dịch răng rơi đầy đất, không quỳ xuống hô gia tuyệt không bỏ qua."

Hơn trăm người cũng cho Trịnh Sở Kỳ mặt mũi, trong khoảnh khắc liền cho Vương Đại Bảo tránh ra một con đường.

Vương Đại Bảo lập tức nghĩ thầm khó, đi cũng không được ở lại cũng không xong. Khi Ngô Dịch ở tại bên tai nhỏ giọng nói thầm mấy câu, Vương Đại Bảo trên mặt hiển lộ lấy lo lắng, ánh mắt phức tạp nhìn lấy Ngô Dịch mấy giây, thở dài chạy hướng về phía Tây Viện.

Vương Đại Bảo sau khi rời đi, mấy trăm người lại đem Ngô Dịch cùng Trịnh Sở Kỳ vây lại ở giữa. Tư thế kia, tựa như là có ý đề phòng Ngô Dịch chạy trốn giống như.

"Ra chiêu đi! Trong vòng ba chiêu, ta tuyệt đối không hoàn thủ. Ba chiêu qua đi, Lão Từ liền để ngươi thành tàn phế."

Trịnh Sở Kỳ công lên tay, mắt lộ ra cực nồng chăm chọc chỉ tình nhìn chăm chăm Ngô Định.

Chỉ gặp Ngô Định nhếch lên khóe miệng, nguyên xoay người ánh mắt quét ngang vây xem chúng nhân, sau cùng đưa ánh mắt như ngừng lại Trịnh Sở Kỳ trên thân.

"Không cần ba chiêu ta chỉ xuất một chiêu, ngươi có thể đứng lên đến liền coi như ta thua."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: 1 thức kinh 0 người

Ngô Định thanh âm không lớn, thế nhưng là rơi vào mấy trăm người trong tai, lại đem bọn hắn kinh hãi không nhẹ.

"Kẻ này không coi ai ra gì thật sự là thật ngông cuồng, Trịnh sư huynh, không cần để hắn ba chiêu, mau đem hắn đánh cho tàn phế đi."

"Thật là cuồng không biên giới a, ta là Tứ Tinh Vũ Sư cũng không dám nói chỉ xuất một chiêu, liền có thể đem Trịnh Sở Kỳ đánh cho đứng không dậy nổi."

"Hừ! Không phải liền là tại Cửu U Hàn Vực giết một cái Tam Tinh Vũ Sư a vừa mới qua đi mấy ngày a, liền như vậy cuồng ngạo không coi ai ra gì, nếu là lại cho hắn một năm nửa năm thời gian, gia hỏa này chỉ sợ đều không đem Tông Chủ để ở trong mắt."

...

Ngô Định lời nói chọc nhiều người tức giận, nhất là Trịnh Sở Kỳ, bị Ngô Định khí chi oa trực bính.

"Oát con! Ngươi nếu là một chiêu có thể đem ta đánh cho đứng không dậy nổi, Lão Tử về sau cùng ngươi một cái họ."

"Úc" Ngô Định ra vẻ khiếp sợ há to miệng, nhưng một giây sau trên mặt liền lộ ra cổ quái cười, chậm rãi nâng lên chân phải thời điểm, cao giọng uống nói:
"Vậy ta. . . Liền để ngươi sửa họ Ngô."

Âm thanh đinh tai nhức óc, tại Thiên Nguyên Tông trên quảng trường quanh quẩn không tiêu tan.

Cũng ngay một khắc này, Ngô Định chân phải đã hung hăng đạp trên mặt đất.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +10."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

Ngô Định trong đầu thanh âm nhắc nhở liên thành dây, lại hướng lấy Ngô Định dưới chân nhìn lại, lít nha lít nhít vết rách hướng về Bát Phương dọc theo hai mươi lăm mét.

Lần này việc vui cũng lớn, chỉ vòng tròn hai mươi lăm mét bên trong, nguyên bản đứng đấy gần hơn bốn mươi người, trước một giây bọn hắn còn giận mò hai mắt đứng đấy lấy mày rậm, thế nhưng là giờ phút này gần hơn ba mươi người đã ngã trên mặt đất.

Mà còn lại phía dưới hơn mười người mặc dù không có ngã xuống, từng cái nhưng cũng sắc mặt tái nhợt Như Tuyết, thân thể lung lay, tại một mảnh tiếng hét thảm dưới, lục tục ngo ngoe lại ngã xuống bảy tám cái.

Lại hướng lấy Trịnh Sở Kỳ nhìn lại, ngã trên mặt đất từng ngum từng ngum phun máu tươi, ánh mắt mê ly trên mặt hào không một tia huyết sắc.

Yên tĩnh! Hoàn toàn tĩnh mịch.

Ngô Dịch gác tay cầm kiếm nguyên đạo qua một vòng, ánh mắt quét ngang truong xem liú lười mấy trăm người, cười lạnh về chính bản thân từ, dậm trên vớ vụn mặt đất đi tới Trịnh Sở Kỳ trước người.

"Người còn có thể đứng lên mà tính ta thua."

Ngô Dịch lời nói vẫn như cũ bá khí cuồng ngạo, nhưng là tại thời khắc này, Nhất Tinh, Nhị Tinh Vũ Sư đều là không dám ngôn ngữ. Vây xem trong đám người Tam Tinh, Tứ Tinh Vũ Sư, ánh mắt lộ ra hoảng sợ nhìn chằm chằm hình tròn vớ vụn mặt đất, từng cái khóa chặt lông mày cũng là không nói tiếng nào nửa câu.

Trịnh Sở Kỳ phí sức ngẩng đầu lên, cặp mắt vô thần nhìn chằm chằm Ngô Dịch muốn giãy dựa đứng lên, thế nhưng là thân thể vừa mới cách mặt đất nửa tấc, phù phù một chút lại ngã xuống.

"Ngô mỗ vốn định làm đề điều Nam Nhân, nhưng người không thức thời không phải để Lão Tử trang cái bức. Hiện tại người có thể bồi tiếp Vương Mộc cùng một chỗ nằm trên giường dưỡng thương, lúc này người hải lòng a "

Ngô Dịch trừng mắt liếc Trịnh Sở Kỳ, gác tay cầm kiếm thần sắc lạnh nhạt không bức bách, cất bước hướng về Tây Viện đi đi.

Cản đường đồng môn Đệ Tử quả thực bị bị hù không nhẹ, không đợi Ngô Dịch tới gần, từng cái liền hướng về hai bên thối lui, cho Ngô Dịch tránh ra một đầu rộng ba mét đường.

Nhưng Ngô Dịch vừa đi ra xa bảy, tám mét, đột nhiên dừng bước xoay người qua, nhìn Trịnh Sở Kỳ cười hi hi rồi lại cười: "Về sau, người cùng ta một cái họ. Lời không phục, liền đến Tây Viện tìm ta."

Một câu , tức giận đến Trịnh Sở Kỳ lại phun ra hai ngum máu tươi, cổ nghiêng một cái bất tỉnh chết tại trong vũng máu.

Nhìn lấy ngất đi Trịnh Sở Kỳ, Ngô Dịch trong mắt không có chút nào thương hại đồng tình, quay người nện bước vững vàng bước chân dần dần từng bước đi đến.

Tàng Công Các cổng, lão đầu còng lưng thân thể gác tay mà đứng, ánh mắt nhìn đi xa Ngô Dịch, khoe miệng lộ ra một vòng làm cho không người nào có thể nắm lấy thấu triệt mỉm cười.

"Tốt một cái thiên chi kiêu tử, xem ra có cần phải cho Đoạn Cốc Thần đề tính một câu." Hồng phát lão giả thu hồi nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt,

Đối bên cạnh Thanh y thiếu niên nói ra: "Dễ bình! Đi nói cho Đoạn Cốc Thần, nếu như Ngô Dịch chết tại Tây Viện, ta liền đem đầu của hắn thu hạ tới."

"Vâng!"

Thanh y thiếu niên ôm quyền cung bái, đi ra Tàng Công Các thẳng đến Tây Viện mà đi.

"Các người còn ngây ngốc lấy làm gì nằm hơi bên trong, các người còn dám chặn lấy Tàng Công Các cổng, Lão Tử đem các người hết thầy đều giết."

Lão giả giận nói giống như sấm rền, kinh hải mấy trăm người tựa như mất hồn. Từng cái cũng không dám quay đầu đi xem lão giả, vắt chân lên cổ liều mạng hướng trong sân rộng chạy.

Ngô Dịch tựa như cũng nghe thấy lão giả tiếng rống giận dữ, đứng tại tây cửa sân quay người hướng về Tàng Công Các quan sát: "Hắn đến cùng là ai ngay cả Đoạn Cốc Thần đều không đề vào mắt, xem ra người này có lai lịch lớn a. Ừm! Đi về hỏi hỏi Vương Đại Bảo, hắn hẳn là biết lão giả thân phận."

Ngô Dịch nghĩ xong, quay người đi vào Tây Viện, thuận quanh co khúc khuỷu tiểu đạo về tới củi viện.

Nhưng mà Ngô Dịch còn chưa đi tiến củi viện, từng tiếng kêu thảm liên truyền vào trong tai.

"Mẹ nó! Ăn một bữa cơm dùng hơn ba canh giờ. Đem hai người chúng ta phơi tại cái này không xem ra gì là không "

"Hạ Hầu tiên bối, ngài. . . Ngài đừng có dùng roi quất ta, chúng ta chỉ là đi một chuyến giấu. . . "

"Người còn dám mạnh miệng "

Củi trong viện, Hạ Hầu Thanh cầm trong tay một căn dài hai mét roi da, ba ba ba chính quật lấy Vương Đại Bảo.

Vương Đại Bảo đau lăn lộn đầy đất, không ngừng cầu khẩn Hạ Hầu Thanh. Nhưng Hạ Hầu Thanh càng rút càng mạnh hơn, vung roi thẳng đến Vương Đại Bảo đầu rút đi.

Mất thấy roi muốn quật đến Vương Đại Bảo, ngay lúc này, một vô hình kiếm khí từ hai mươi mét bên ngoài chém tới, mục tiêu chính là cầm trong tay roi

da Hạ Hầu Thanh.

Hạ Hầu Thanh tốc độ phản ứng cũng không chậm, lập tức thu roi từ bỏ quạt Vương Đại Bảo, vì kinh thời điểm hướng lui về phía sau ra xa một mét.

Hắn tuy nhiên tránh qua, tránh né kiếm khí, thế nhưng là trong tay roi da lại bị chém làm hai đoạn, nhìn trong tay chỉ còn lại có nửa mét roi da, Hạ Hầu Thanh lập tức trợn tròn con mắt, gân xanh trên trán cũng nổi lên mà lên, nồng đậm sát khí âm vang tán phát ra.

"Uy! Quá mức a "

Ngô Dịch sắc mặt âm trầm dọa người, đi đến Vương Đại Bảo bên cạnh đem đỡ lên, không đợi Hạ Hầu Thanh mở miệng, Ngô Dịch liền lạnh lùng quát trước tiên là nói về lời nói.

"Người dám ra tay với ta" Hạ Hầu Thanh ném xuống một nửa roi da, chậm rãi siết chặt Quyền Đầu, ánh mắt mang lạnh nhìn chòng chọc vào Ngô Dịch.

"Đường đường một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, vậy mà cầm cần phá roi khi dễ một cái không biết võ công mập mạp, việc này truyền đi người không xấu hổ a "

"Lớn mặt! Ngô Dịch, ngươi đừng hướng thân phận của mình. Ngươi cùng Vương Đại Bảo đứng vậy bữa củi, hôm nay một khúc gỗ đều không bỏ, ta dùng roi rút hẳn có gì sai đâu "

Hạ Hầu Thanh trong mắt sát cơ càng ngày càng đậm, nhưng Ngô Dịch vẫn như cũ mặt không đổi sắc, hừ lạnh một tiếng, giận nói: "Hạ Hầu Thanh, làm người không thể quá phận. Bằng không, cần thận mình chết như thế nào cũng không biết nói."

"Ừ" Hạ Hầu Thanh tức thì hí lên con mắt, cùng lúc đó cũng hướng đi Ngô Dịch, mở miệng lạnh nói: "Vậy ngươi liền để ta mình bạch mình bạch, ta hẳn là một cái cái gì kiểu chết."

Tiếng nói ló ra, Hạ Hầu Thanh tốc độ tăng gấp bội, huy quyền thẳng đến Ngô Dịch đầu đánh đi.

Mắt thấy Quyền Đầu lâm đến Ngô Dịch, một tiếng hét to đột nhiên từ trong nhà gỗ truyền ra.

"Dừng tay!"

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Không thể trêu chọc 2 người

Âm thanh truyền ra đột nhiên, nhưng vẫn là ngăn lại Hạ Hầu Thanh.

"Sư đệ! Người không thể giết hắn." Triệu Đức Lợi từ nhà gỗ đi ra, nhìn coi mình đầy thương tích Vương Đại Bảo, thở dài lại nói: "Sư đệ a! Người ra tay cũng quá nặng đi. Vương Đại Bảo không tu dưỡng cái mười ngày nửa tháng, chỉ sợ ngay cả bước đi đều phí sức."

Hạ Hầu Thanh hừ một tiếng: "Ta không có đem hắn hút chết, đã coi như là chiếu cố hắn."

"Ai! Các người hai cái nói đi ăn cơm, vậy thì cơm nước xong xuôi nắm chặt trở về thôi, nhất định phải dẫn xuất chút chuyện tới." Triệu Đức Lợi lắc đầu thở dài, lại đối Ngô Dịch nói ra: "Ngô Dịch, tìm một chỗ để hắn dưỡng thương đi."

Tìm địa phương Ngô Dịch tâm lý cười lạnh trợn trợn. Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh rõ ràng là một cái hát mặt đỏ một cái hát mặt đen, quả thực diễn một tay Hảo Hí.

"Sư huynh! Người để Vương Đại Bảo dưỡng thương ta không phản đối. Nhưng là đã làm sai chuyện liền muốn phạt." Hạ Hầu Thanh lời nói xoay chuyển, lại đối Ngô Dịch nói ra: "Vương Đại Bảo không làm được sống, trong viện ngân khúc gỗ cũng liền rơi vào người một người trên đầu. Lúc nào bỏ xong, lúc nào người lại đi ăn cơm."

Ngô Dịch một mực mặt âm trầm, đã không có phản bác, cũng không có nịnh nọt cầu xin tha thứ, chỉ là mắt thả hàn quang nhìn chăm chăm Hạ Hầu Thanh.

"Đừng có dùng cái kia loại mắt chỉ nhìn ta, có bản lĩnh buổi tối tới giết ta à."

Lời nói tràn ngập nồng đậm khiêu khích vị đạo, mà Triệu Đức Lợi cũng không nói nửa câu, khoanh tay giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm Ngô Định.

Ngô Định vẫn không có nói chuyện, bất quá con mắt của nó chỉ riêng lại có cái biến, không có một tia lửa giận, cũng không thấy được băng lãnh hàn ý.

Vịn Vương Đại Bảo quay người, Ngô Định tìm một chỗ tránh gió che nắng chi địa, đem Vương Đại Bảo sau khi để xuống, Ngô Định liền đem bàn tay tiến vào trong ngực, nhanh chóng tại hệ thống Cửa Hàng đổi một viên thuốc, lấy ra đưa cho Vương Đại Bảo.

"Đem nó ăn."

"Cái này. . . Đây là cái gì. . . Đồ vật" Vương Đại Bảo nhẹ răng nhếch miệng, lại vẫn hỏi một câu.

"Đừng nói nhảm! Sau khi ăn xong cũng đừng hiển lộ ra thoải mái bộ dáng, tiếp tục cho ta giả bệnh. Còn có, ta có chuyện muốn hỏi ngươi, ngươi nếu là biết từa nhất ngũ nhất thập đều nói cho ta biết."

Ngô Định quay người ngồi ở một bên, nhìn Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh đi vào nhà gỗ, trong mắt tiêu tán hàn quang lần nữa hiển hiện, ngập trời nồng đậm lúc sát khí cũng từ thể nội tán phát ra.

Vương Đại Bảo nhẹ gạt đầu, đem đan dược ném vào miệng bên trong nuốt xuống, cũng liền hai phút, Vương Đại Bảo bỗng nhiên mở mắt ra.

"Cái này. . . Đây là cái gì đan dược a nuốt vào về sau, vết thương vậy mà không đau rát."

"Đừng nói nhảm, tiếp tục giả vờ." Nhìn thấy Vương Đại Bảo muốn đứng dậy, Ngô Định vung tay lên lại đem hắn theo trên mặt đất, hỏi: "Ngươi đối Tàng Công Các lão đầu hiểu bao nhiêu "

Vương Đại Bảo hơi sững sờ, nhìn thấy Ngô Định gương mặt nghiêm túc, Vương Đại Bảo tâm lập tức lừa dối một chút.

"Ngươi. . . Ngươi không lại. . . Sẽ không lại đắc tội với hắn a "

"Không có! Chẳng qua là cảm thấy lão đầu kia không đơn giản mà thôi. Cho nên muốn hỏi một chút ngươi, liên quan tới hắn một số tin tức."

Nghe được lời nói này, Vương Đại Bảo lập tức mọc ra một ngụm trọc khí, căng cứng thần kinh rõ ràng buông lỏng rất nhiều.

"Ngô Định! Ngươi nhất định phải nhớ kỹ. Tại Thiên Nguyên Tông bên trong có 2 người ngàn vạn không thể đắc tội. Một trong số đó, đúng vậy Tàng Công Các hồng phát lão đầu." Vương Đại Bảo lời nói dừng một chút, lại nói: "Lão giả kia gọi giả cổ, tu vi so Đại Trưởng Lão Từ Thanh đều cao."

"So Từ Thanh trưởng lão tu vi đều cao ta hiểu được, trách không được hắn có thể trông coi Tàng Công Các."

Ngô Định thật có chút giật mình, nhưng suy nghĩ một chút cảm thấy cũng là chuyện đương nhiên. Nếu như một cái tu vi thường thường hạng người, há có thể sẽ bị phái đi thủ hộ Tàng Công Các

"Kính ngạc a nhưng xa không chỉ có những chuyện này. Giả cổ tu vi tuy nhiên không sánh bằng Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật, nhưng là Bình Sinh sở học cũng không phải là Thượng Quan Vũ Dật có thể so sánh. Hai người nếu đánh một trận, giả cổ bằng vào rất nhiều Võ Công, chưa hẳn liền sẽ thua bởi tám Tinh Võ Vương Thượng Quan Vũ Dật."

Vương Đại Bảo lời nói này, lập tức để Ngô Định hít vào một ngụm khí lạnh.

"Lại thêm giả cổ tính khí âm tình bất định,

Cho dù là Đại Trưởng Lão Từ Thanh cũng không dám trêu chọc hắn. Liền xem như Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật, cũng là đối với hắn lịch thiệp ba phần. Cũng may giả cổ cũng không có lòng phản nghịch, nhất tâm phụ tá Thượng Quan Vũ Dật mệnh Đại Tông Phái. Bằng không a, cái này Thiên Nguyên Tông Tông Chủ đã sớm đổi Tinh Thị đi."

Ngô Định vuốt vuốt nở đầu, hỏi tường một chút Tàng Công Các bên trong phát sinh sự tình, Ngô Định thật là làm không rõ ràng, một cường giả như vậy đến cùng có chuyện gì yêu cầu hắn xử lý.

Suy nghĩ kỹ một trận, Ngô Định cũng không có đoán được giả cổ sắp tâm làm gì. Tuy nhiên Ngô Định có thể khẳng định, cái này giả cổ cũng không có thêm ý muốn hại hắn.

"Vương Đại Bảo, ngươi vừa mới nói Thiên Nguyên Tông có 2 người tuyệt đối không thể gây. Giả cổ tính một cái, cái thứ hai là ai Thượng Quan Vũ Dật a "

"Không phải!"

Vương Đại Bảo trả lời cực kỳ dứt khoát, thậm chí hắn đều không có suy tư, trong nháy mắt liền trả lời chắc chắn Ngô Định.

Ngô Định hơi sững sờ thân. Phải biết, Thượng Quan Vũ Dật thế nhưng là Thiên Nguyên Tông Tông Chủ, ai còn có thể so sánh hắn càng khiến người sợ hãi

"Tu vi của người này cũng không cao, chỉ là Vũ Sư mà thôi. Nhưng là Thiên Nguyên Tông ba vị trưởng lão, bao quát già cổ cũng coi như ở bên trong, nhìn thấy người này đều là rất là đau đầu, có thể tránh thoát liền tránh đi."

"U a! Thiên Nguyên Tông thật đúng là một cái kỳ quái tông môn, mấy vị địa vị tôn cao, tu vi lại cao thâm cường giả vậy mà sợ hãi một người vũ sư, chỉ sợ nói ra đều sẽ không có người tin tưởng."

"Cảm thấy không thể tưởng tượng nổi a nếu như ta cho người biết, người này hay là một nữ tử, không biết người làm cảm tưởng gì a "

Vương Đại Bảo khổ cười vài tiếng, mà Ngô Dịch lại là nhủ nhủ mảy, Nhân Châu đi lòng vòng, trong nháy mắt đoán được Vương Đại Bảo nói tới ai.

"Người nói người này, hẳn là. . . Thượng Quan tuyết a "

"Thông minh! Chính là Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật nữ nhi."

Ngô Dịch sờ lên cái cằm, trong lòng vẫn là có chút không rõ ràng cho lắm, coi như Thượng Quan tuyết là Thượng Quan Vũ Dật nữ nhi, cũng không trở thành đề mảy vị trưởng lão cùng già cổ cũng như thế đâu a

"Ta cảm thấy, người nói có chút nghiêm trọng. Thượng Quan tuyết là Tông Chủ nữ nhi có thể tính sao giết người phóng hỏa liền có thể ngoài vòng pháp luật khai ân liền có thể làm xằng làm bậy "

"Lời này người cũng liền nói cho ta một chút đi, tuyệt đối đừng đối với người khác trước mặt nhắc tới. Bằng không, Thiên Nguyên Tông tổng cộng hơn bảy vạn tên đệ tử, một người một miếng nước bọt đều có thể chết đuối người."

Nằm rảnh! Một tiểu nha đầu phiền tử, còn trâu lên trời

"Ngô Dịch người cũng đừng không phục. Ta tuy nhiên chưa thấy qua Thượng Quan tuyết, lại thường xuyên nghe nói nàng này lớn lên cực đẹp, người bị mấy chục ngàn Đệ Tử ái mộ. Ngay tại hôm qua ra ngoài lúc ăn cơm, ta nghe nói trong tông môn có người đệ tử thuận miệng lầm bầm một câu Thượng Quan tuyết quá cao lạnh. Người đoán tính sao, ngăn ngừa một khắc đồng hồ thời gian, tên kia liền nhận được 30 ngàn phong Khiêu Chiến Thư."

"Ba. . . 30 ngàn phong Khiêu Chiến Thư đây chẳng phải là đều có thể đem hắn chôn sống."

Ngô Dịch cái trán toát ra một hắc tuyến, cái này mẹ nó đơn giản quá kinh khủng. Coi như đại chiến cái ba ngày ba đêm, cuối cùng tên kia không bị giết cũng sẽ tươi sống mệt chết.

"Thượng Quan tuyết cùng già cổ tuyệt đối không thể trêu chọc, cũng may hai người không thường thường tại trong tông môn đi lại. Dưới mắt, người vẫn là nắm chặt thời gian đi đánh cùi đi, đừng đợi đến ngày mai Hạ Hầu Thanh lại đối người nổi giận."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Triển khai trả thù

Nói lên việc này, Ngô Dịch trong nháy mắt giống như là biến thành người khác, phía sau lưng hướng gỗ chòng lên khẽ nghiêng, ôm Hỏa Phượng kiểm hướng về phía nhà gỗ cười lạnh lạnh lấy.

"Chê cùi ta một khúc gỗ cũng sẽ không cho hắn bỏ."

Vương Đại Bảo bỗng nhiên ngồi thẳng người, nhìn thấy Ngô Dịch trừng ánh mắt lên, gia hỏa này bận rộn lo lắng lại nằm xuống.

"Ngô Dịch! Người thật là sắp điên. Hạ Hầu Thanh cùng Triệu Đức Lợi là để trêu a người không thể tái phạm đục, cái này đối với người không có chỗ tốt."

Ngô Dịch phui một chút Vương Đại Bảo, biết con hàng này là lại phải nói liên miên lời nhai.

"Trung thực trên mặt đất nằm, lại N a nửa câu, ta liền đem đầu lưỡi của người cắt bỏ."

Ngô Dịch nắm thật chặt y phục, nói xong ngáp một cái, ôm Hỏa Phượng kiểm nhắm mắt lại, lại ngủ dậy Đại Giác.

Vương Đại Bảo còn muốn nói gì, thế nhưng là bờ môi giật giật, cuối cùng vẫn không dám lên tiếng.

Thời gian thấm thoát, một ngày này lại đến đêm tối.

Tối gần nửa đêm giờ Tý, Ngô Dịch bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Hắn đầu tiên là liếc một cái tiếng ngáy như sấm Vương Đại Bảo, lại nhìn một chút đèn sáng nhà gỗ, Ngô Dịch không có hành động thiếu suy nghĩ, ngồi thẳng người lần nữa mở ra tự thân tin tức.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Nhất Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 35210

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

Còn thừa lại ba vạn năm ngàn dư điểm bạo ngược giá trị, quả thực để Ngô Dịch âm thầm giật mình.

Phải biết, Ngô Dịch trước đó dùng hơn năm ngàn điểm bạo ngược giá trị đổi 'Tiên Linh đan'. Đến Tây Viện vì giết Lục Thường Phát, lại dùng 3000 bạo ngược điểm đổi một căn 'Cấm nguyên hương'. Hôm nay lại hao phí hai ngàn bạo ngược trị giá là Vương Đại Bảo đổi một cái 'Phục Thương Đan', trước trước sau sau cộng lại hao phí tới tận hơn 11,000 điểm bạo ngược đáng.

"Trước đó tại Lục Thường Phát trên thân cất Thiên Dao, chắc hẳn hệ thống khen thưởng bạo ngược giá trị lại ở 4000 trở lên. Ban ngày ta lại tại Tầng Công Các thi triển 'Địa nứt' Võ Công, khoảng chừng hơn bốn mươi người ngã xuống đất thụ thương, khen thưởng bạo ngược giá trị hẳn là tại trên một ngàn."

Sợi thanh suy nghĩ, Ngô Dịch từ trong ngực móc ra một nửa 'Cấm nguyên hương'. Cái này căn 'Cấm nguyên hương' nhưng là đồ tốt, giết Lục Thường Phát lúc chỉ dùng một nửa, liền bị Ngô Dịch bóp tắt thu vào.

"Triệu Đức Lợi, Hạ Hầu Thanh, các ngươi hai cái nguyện ý lẫn vào trong trò chơi đến, ta Ngô Dịch vẫn như cũ chiếu đơn thu hết. Tối nay, ta liền dùng cái này một nửa 'Cấm nguyên hương' muốn hai ngươi mạng chó."

Hạ Hầu Thanh tại ban ngày dùng roi quật Vương Đại Bảo, thù này Vương Đại Bảo có thể không truy cứu, nhưng Ngô Dịch nhưng nuốt không trôi con giận này.

Chỉ gặp Ngô Dịch chậm rãi đứng người lên, đi đến Vương Đại Bảo bên cạnh nhẹ nhàng tại hắn thân bên trên điểm một cái, sau đó rón rén hướng đi nhà gỗ.

Trong nhà gỗ không có nửa điểm âm thanh, Ngô Dịch mượn khe cửa nhìn vào bên trong.

Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh cũng không có luyện công, mà là phân biệt ngồi tại hai cái giường gỗ bên trên, từ từ nhắm hai mắt khí tức cân xứng tho nạp.

Ngoài cửa, Ngô Dịch nhếch lên khóe miệng. Sau đó đốt lên trong tay 'Cấm nguyên hương', thuận khe cửa cắm vào bên trong nhà gỗ.

Thời gian một hơi một hơi trôi qua, bên trong nhà gỗ hương khí cũng càng ngày càng đậm.

"Ừ"

Hạ Hầu Thanh thân thể hơi chao đảo một cái, chậm rãi mở mắt ra, vừa cẩn thận ngửi ngửi. Ở thời điểm này, Triệu Đức Lợi cũng mở hai mắt ra, cau mày ngửi ngửi về sau, bỗng nhiên từ trên giường gỗ đứng lên.

"Cái này hương khí tức không thích hợp."

"Sư huynh! Trong cơ thể ta Nguyên Khí phát sinh giam cầm dấu hiệu."

Hạ Hầu Thanh trong đôi mắt dần hiện ra một vòng kinh loạn, khi thấy Triệu Đức Lợi biểu lộ đột nhiên biến đổi, Hạ Hầu Thanh tâm lừa dối một chút, sau đó hai người liếc nhau một cái thẳng đến cửa gỗ vọt lên đi.

Ngoài cửa, Ngô Dịch lập tức nhăn nhón lông mày: "Con mẹ nó, phản ứng khá nhanh a."

Ngô Định tâm lý rất rõ ràng, hai người này chỉ là hút vào không nhiều hương khí. Chỉ bằng vào cái kia một chút xiu hương khí, không cách nào triệt để giam cầm trong cơ thể hai người Nguyên Khí.

Nếu như hai người thuận lợi xông ra nhà gỗ, tối nay Ngô Định triển khai phục sát, cuối cùng cũng liền biến thành bị giết.

Rõ ràng điểm này, Ngô Định tức thì lui về phía sau một mét, rút ra Hỏa Phượng kiếm đối cửa gỗ bỗng nhiên chém ra một kiếm.

Vô hình kiếm khí tức thì bắn ra, bên trong nhà gỗ Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh vừa xông ra hai mét, phía trước cửa gỗ phanh một tiếng chia năm xẻ bảy, vô hình kiếm khí thẳng đến hai người chém tới.

Không thể không nói, hai người này thật đúng là không phải tầm thường. Ngay tại cửa gỗ vỡ vụn trong nháy mắt, hai người hai con người hơi lóe lên, còn chưa chờ kiếm khí tới gần, hai người đã bên cạnh trượt ra một mét khoảng cách.

Tránh qua, tránh né vô hình kiếm khí, hai người cũng không dám tại trong nhà gỗ trì hoãn. Nhao nhao thân hình thoát một cái, lần nữa hướng về bên ngoài xông ra.

Đêm tối dưới, Ngô Định nhìn hai người cười lạnh, thân thể nhanh chóng chuyển động một vòng, trong tay Hỏa Phượng kiếm lại chém xuống.

Kiếm khí vòng xoáy trong nháy mắt Tốc Biến, cuốn lên trên mặt đất mảnh gỗ vụn múa tại không, thẳng đến trong phòng hai người vọt tới.

"Đáng chết!"

Hạ Hầu Thanh hung tợn mắng một câu, thể nhưng là đối mặt cường hãn kiếm khí vòng xoáy, coi như cồng gần ngay trước mắt, hai người cũng không thể không cấp tốc lui lại trốn tránh.

"Sư huynh! Nguyên khí của ta đã bị giam cầm hai thành, nhiều lắm là có thể phát huy ra Vũ Sư Tam Tinh thực lực. Nếu là còn không xông ra được, không dùng được một phút đồng hồ, người thực lực của ta nhất định rơi xuống Thành Vũ người."

Lần nữa bị ép về tới nhà gỗ chính giữa, Hạ Hầu Thanh cái trán cũng toát ra mồ hôi, trong mắt vẻ lo lắng càng đậm càng liệt.

Triệu Đức Lợi thần sắc trở nên âm trầm vô cùng, Quyền Đầu cầm càng là ken két vang lên, nhìn phía ngoài cặp con mắt kia bên trong, đã có phần nộ cũng có kiêng kị, nhưng càng nhiều vẫn là si nhục.

Có thể nói, hiện tại Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh đều sắp bị tức nổ tung tim phổi. Đường đường hai cái Ngũ Tinh Vũ Sư, vậy mà thân không biết quỷ không hay bị người bày một nói.

Càng làm cho hai người căm tức, vẫn là hai người liên tục bên ngoài xông hai lần, đều là bị người đè ép trở về. Cái này nếu là truyền đi, tất nhiên bị người xóa đi Đại Nha.

"Sư huynh của ta a! Ngài cũng đừng trầm mặc, mau nói nói biện pháp a "

Hạ Hầu Thanh gấp tương tự kiến bò trên chảo nóng, hiện tại Nguyên Khí lại bị giam cầm hai thành nhiều, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, rơi xuống thành võ giả là chuyện sớm hay muộn. Nếu như thật tới lúc đó, phía ngoài địch nhân chỉ cần thoáng động động ngón tay, tối nay hẳn cùng sư huynh Triệu Đức Lợi hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Cửa chính không xông ra được, vậy thì phá đỉnh mà ra."

Đối với Hạ Hầu Thanh bối rối, Triệu Đức Lợi vẫn tương đối tỉnh táo. Đối Hạ Hầu Thanh nói xong, hai người lẫn nhau đưa một ánh mắt, thân thể nhảy lên một cái ở giữa không trung huy quyền, phanh phanh hai tiếng đánh nát nóc nhà xông ra nhà gỗ.

Trong viện, Ngô Định cấp tốc sau thối lui ra khỏi mười mét hơi ngẩng đầu, mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm đứng tại nóc nhà hai người, may kiếm thời gian dần trôi qua càng nhanh càng chặt.

"Oát con! Ta liền biết là người."

Hạ Hầu Thanh cùng Triệu Đức Lợi phi thân từ trên nhà gỗ nhảy xuống tới, riêng phần mình ánh mắt đều là tràn đầy oán độc cùng phần nộ, nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn chằm chằm áo trắng cầm kiếm Ngô Định.

"Ai u! Hơn nửa đêm, hai vị đây là luyện công tẩu hỏa nhập ma làm sao còn từ nóc nhà nhảy ra ngoài "

Ngô Định sững sờ nháy mắt, nói ra kém chút không có đem Hạ Hầu Thanh tức chết.

"Đừng mẹ hấn giả ngu, người đã làm gì sự tình không rõ ràng" Hạ Hầu Thanh hận đến ngứa cả hàm răng, chỉ Ngô Định chửi ầm lên.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Khai chiến

Nhìn bão nổi Hạ Hầu Thanh, Ngô Định tâm lý đứng vậy một chữ.

Thoải mái!

"Ta vốn cho rằng tại Thiên Nguyên Tông, cũng liền Lục Thường Phát là cái ngu ngốc. Không nghĩ tới các ngươi hai cái cũng là tiện đến tận xương tủy, nhất định phải đến tiếp tay làm việc xấu."

Lời ấy lập tức đem Hạ Hầu Thanh tức giận đến huyết dịch dâng lên, vừa muốn mở miệng giận mắng, chỉ gặp Triệu Đức Lợi mặt âm trầm hỏi: "Nói như vậy, ngươi thừa nhận giết Lục Thường Phát đi "

"Không sai! Vương Bá Thiên cùng Lục Thường Phát đều là ta giết. Một cái là không chuyện ác nào không làm Sơn Tặc, một cái không phân tốt xấu, biết rõ Đoạn Cốc Thần đã làm sai trước còn dõng ta gây khó khăn đủ đường, dạng này người có gì không thể giết chỉ "

Sự tình đến cái này một cái đấy, Ngô Định cảm thấy giấu diếm đi đã không có ý nghĩa. Tối nay, không phải hấn giết Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh, đúng vậy hai người giết hấn.

"Thật tốt tốt! Sư huynh, đã hấn chính miệng thừa nhận, vậy chuyện này liền dễ làm nhiều. Hai ta đồng loạt ra tay giết hấn, về sau dẫn theo đầu của hấn tìm Đoạn lão linh thường."

"Khen thưởng ừm! Cũng là thời điểm đi lĩnh cái kia hai quyền Địa Giai Vô Công."

Triệu Đức Lợi thay đổi một bộ sắc mặt, cười ha ha lấy cho Hạ Hầu Thanh đưa một ánh mắt, chỉ thấy hai người trong nháy mắt xông về Ngô Định.

Hai người tu vi bị áp chế đến Vũ Sư Tam Tinh, nhưng là riêng phần mình Tốc Độ lại không chậm. Trong nháy mắt, cũng đã đến Ngô Định trước người ba mét chỗ.

Đừng nhìn Ngô Định sắc mặt lạnh nhạt thong dong, thế nhưng là tâm lý lại dần hiện ra kinh hoảng. Dựa theo Ngô Định kế hoạch, là thông qua 'Cấm nguyên hương' hương khí, triệt để giam cầm hai người trong đan điền Nguyên Khí.

Thế nhưng là Ngô Định tuyệt đối không ngờ rằng, Triệu Đức Lợi phản ứng Tốc Độ thực sự quá nhanh cho dù là hấn ở bên ngoài trì hoãn mấy chục giây, thế nhưng là dưới mắt hai người vẫn là có thể phát huy ra Vũ Sư Tam Tinh thực lực.

Nói cách khác, nếu như chỉ là một cái Tam Tinh Vũ Sư, Ngô Định cũng không biết lo lắng kinh hoảng. Nhưng hai người hiển nhiên đều là thân kinh bách chiến cường giả, dưới mắt Ngô Định cũng không có hoàn toàn chắc chắn, có thể giết Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh.

Nhưng giờ phút này, mặt đối với hai người huy quyền oanh đến, Ngô Định biết trốn là trốn không thoát. Chỉ có nhiều lần chết một trận chiến, đem hai người diệt sát tại cũi viện, mới có thể hóa giải tới nay một kiếp.

Chỉ gặp Ngô Định không chút do dự rút ra Hòa Phượng kiếm, đối hai người ra sức chém xuống. Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh hai con người hơi lóe lên, vênh lên khoe miệng hướng về hai bên nhanh chóng thối lui.

Tránh qua, tránh né Ngô Định Trảm Kiếm Thức, hai người trong nháy mắt đem Ngô Định kẹp ở chính giữa.

"Oát con! Chiêu thức giống nhau, há có thể bị thương ta hai người "

Hạ Hầu Thanh lạnh lạnh lùng trào phúng mỉm cười nói, nhìn thấy Triệu Đức Lợi huy quyền thẳng đến Ngô Định đánh tới, Hạ Hầu Thanh mũi chân một đúi mặt đất, thân như mũi tên tức thì xông ra.

Hai người phối hợp cực kỳ ăn ý, khi Triệu Đức Lợi Quyền Đầu lâm đến, Ngô Định vừa chột lách người tránh thoát, lập tức cảm thấy cổ tay phải thật giống như bị thiết chùy đập, trong tay Hòa Phượng kiếm leng keng một tiếng rơi trên mặt đất.

"Nhất Tinh Vũ Sư a tại ta Hạ Hầu Thanh trong mắt đúng vậy con kiến hôi."

Hạ Hầu Thanh âm lãnh mỉm cười nói, không đợi Ngô Định trốn tránh liền giơ lên tay phải, trong nháy mắt bắt lấy Ngô Định tay cánh tay lẫn nửa gào to một tiếng: "Sư huynh! Bắt lấy cánh tay phải của hấn, hai ta đem hai cánh tay của hấn triệt hạ tới."

Triệu Đức Lợi khoảng cách Ngô Dịch chỉ có nửa mét, bận rộn lo lắng bước ra một bước dài, tay trái giống như kìm lớn bắt lấy Ngô Dịch cổ tay phải.

Ngay tại Ngô Dịch dùng lực xuyên qua hai tay phản kháng thời điểm, hai người bắt lấy Ngô Dịch tay cánh tay hung hăng kéo một cái.

"Đình! Bạo ngược giá trị +10."

Như tê tâm liệt phế thống khổ từ hai tay lan khắp toàn thân, đằng Ngô Dịch cái trán trong nháy mắt toát ra mồ hôi.

"Đình! Bạo ngược giá trị +10."

"Đình! Bạo ngược giá trị +10."

"Đình! Bạo ngược giá trị +10."

...

Hai cổ kịch liệt đau nhức để Ngô Dịch đau đến không muốn sống, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, Ngô Dịch tâm lý rất rõ ràng, hai tay tất nhiên sẽ bị hai người kéo xuống tới.

"Mẹ nó! Cho Lão Tử buông tay!"

Ngô Dịch ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, cùng lúc đó chân phải trong nháy mắt nâng lên, đối mặt đất hung hăng đạp đi.

Tại vết rạn Tóc Biển trong nháy mắt,

Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh cảm giác dưới chân Đại Địa đều rung động run một cái. Sau đó một cỗ cường hãn Vô Pháp địch nổi ám kình, thuận lấy bàn chân của bọn họ oanh nhập thể nội.

Trong khoảnh khắc, hai người nhao nhao phun ra một ngụm máu tươi, thân thể bay lên không trung cuộn ngược bay ra xa hơn ba mét.

Lại hướng lấy Ngô Dịch chung quanh nhìn lại, Phương Viên hai mươi lăm mét bên trong gỗ chổng ầm vang mà lên, một căn căn thô gỗ trên không trung nổ tung, trảng điện cực kỳ hùng vĩ kinh người.

Đội Mạn Thiên thô gỗ rơi xuống, tro bụi cũng tán đi thời điểm, Hạ Hầu Thanh lưng la lưng lay đứng lên, lau đi khóe miệng huyết thủy, ánh mắt nhìn về phía Triệu Đức Lợi.

Triệu Đức Lợi hai tay trụ cũng đứng lên, tuy nhiên Thân Thể cũng không lay động, nhưng gương mặt kia lại là tái nhợt không có huyết sắc, so Hạ Hầu Thanh cũng không có mạnh lên bao nhiêu.

"Mười phần tiểu nhân! Nếu không phải ngươi sử dụng thủ đoạn hèn hạ, coi như ngươi đạp đất mười lần, cũng khó có thể làm bị thương ta hai người một tơ một hào."

Hạ Hầu Thanh cũng không phục, tuy nhiên Ngô Dịch cũng là tán đồng.

Nguyên nhân rất đơn giản, bất luận là đối chiến Độc Tông Lữ Hồng Phi, vẫn là Hàn Sơn Tông Trữ Vệ Đông, tại Ngô Dịch thi triển 'Địa nứt' Vô Công dưới, hai người đều là nhận lấy trọng thương.

Nhưng bây giờ Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh còn có thể đứng lên đến, nhưng thấy hai người nền tảng rất là vững chắc. Đối với giống Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh dạng này Vũ Tu, Ngô Dịch cảm thấy trừ phi xuất hiện gấp ba thương tổn, nếu không rất khó nặng Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh.

Bất quá, tuy nói vừa mới đạp mạnh không có tạo thành gấp ba thương tổn, nhưng là Ngô Dịch cũng không có quá mức ảo não, hướng về phía Hạ Hầu Thanh trào phúng cười một tiếng.

"Ta chẳng qua là Nhất Tinh Vũ Sư, ngươi lại dùng Ngũ Tinh tu vi cùng ta so cường nhược, truyền đi liền không sợ bị người xóa đi Đại Nha" Ngô Dịch lòi nói dừng một chút, lại nói: "Cho dù là ta đùa nghịch một chút thủ đoạn, nhưng hai người các ngươi vẫn như cũ cao hai ta Tinh tu vi. Đánh không lại liền kiếm cớ, ta đều thay hai người các ngươi e lệ."

Lập tức, Hạ Hầu Thanh bị Ngô Dịch khí chi oa gọi bấy, qua mấy giây mới đưa phần nộ ép một chút đi.

"Sư huynh! Vừa mới hấn thi triển Vô Công hấn là thuộc về Hạ Phẩm Huyền Giai. Ngươi ta đều rõ ràng Huyền Giai Vô Công cực kỳ hao phí Nguyên Khí, ta dám nói đan điền của hấn đã rỗng tuếch. Mà lại tu vi của hấn cũng không có hai ta cao, dưới mắt chính là giết hấn. . ."

Không đợi Hạ Hầu Thanh nói xong, Ngô Dịch đột nhiên phá lên cười.

"Thằng nếu các ngươi còn bảo lưu lấy Vũ Sư năm sao thực lực, các ngươi ngược lại là có kêu gào tư bản. Dưới mắt thành Tam Tinh nha. . . " Ngô Dịch xoạch mấy lần miệng, không có tiếp tục nói hết.

Trông thấy Ngô Dịch xạc miệng một bộ khinh miệt bộ đáng, Hạ Hầu Thanh lửa giận càng tăng lên mấy phần: "Tam Tinh tính sao coi như cho người thời gian một năm, tu vi của người cũng tăng lên không đến Vũ Sư Tam Tinh."

"Một năm không cần một năm."

Ngô Dịch toát ra quỷ dị mỉm cười, Tâm Niệm nhất động mở ra hệ thống Cửa Hàng, lựa chọn tu vi một cột.

"Tôi nay liền để hai người các người mở mắt một chút, Tiểu Gia muốn muốn tăng lên đến Tam Tinh, bất quá là một cái búng tay mà thôi."

Ngô Dịch nhìn Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh, Tâm Niệm nhất động, lại lựa chọn tăng cao tu vi một cột.

"Đình! Chủ ký sinh tiêu hao 10 ngàn điểm bạo ngược giá trị, Thành Công tăng lên Nhất Tinh tu vi."

Theo tu vi tăng lên tới Vũ Sư Nhị Tinh, một cỗ rõ ràng cường đại hơn nhiều tu vi ba động tán phát ra.

"Cái này. . . Cái này. . . Cái này sao có thể "

Hạ Hầu Thanh thân thể bỗng nhiên lung lay ba lắc, tròn to trong hai mắt tràn đầy tất cả đều là kinh hãi.

"Không có khả năng a "

Ngô Dịch nụ cười trên mặt càng quỷ dị hơn, nói xong lần nữa lựa chọn tăng cao tu vi.

"Đình! Chủ ký sinh tiêu hao hai vạn điểm bạo ngược giá trị, Thành Công tăng lên Nhất Tinh tu vi."

Trong nháy mắt, từ Ngô Dịch thân bên trên phát ra tu vi ba động càng thêm cường đại, kinh hãi Hạ Hầu Thanh hướng về sau liên tục lui ba bước. Liền ngay cả trầm ổn Triệu Đức Lợi cũng sắc mặt đại biến, nhìn Ngô Dịch đều là không dám tin.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Ngược sát

Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh tự hỏi, gia nhập Thiên Nguyên Tông đã có tám cái năm tháng. Tại cái này tám năm bên trong, duyệt người không có 100 ngàn cũng có hơn tám vạn.

Thế nhưng là, hai người chưa bao giờ thấy qua có ảnh hình người Ngô Dịch dạng này , có thể trong nháy mắt từ Vũ Sư Nhất Tinh tăng lên tới Tam Tinh, thậm chí hai người nghe đều chưa từng nghe qua bậc này quỷ dị kỳ sự tình.

"Không thể nào, không ai có thể từ Vũ Sư Nhất Tinh trong nháy mắt tăng lên tới Tam Tinh. Ta nhất định là xuất hiện ảo giác, đúng! Ta là đang nằm mơ, ta muốn về nhà gỗ, ta nhìn thấy đều là giả."

Hạ Hầu Thanh si ngốc xoay người qua, thần sắc quái dị chuyển lấy bước, cả người tinh thần trạng thái hiển nhiên xảy ra vấn đề.

Triệu Đức Lợi ra miệng lời nói rất ít, từ đầu đến cuối đều đang quan sát Ngô Dịch. Dù vậy, Triệu Đức Lợi cũng không làm rõ ràng được Ngô Dịch rõ ràng là Nhất Tinh Vũ Sư, làm sao ngăn ngừa mấy giây thời gian liền thành Tam Tinh Vũ Sư.

Tuy nhiên không hiểu rõ, nhưng Triệu Đức Lợi cũng không cho rằng nhìn thấy chính là giả. Bởi vì từ Ngô Dịch thân bên trên phát ra tu vi ba động, để hắn có cực mạnh cảm giác áp bách. Cỗ áp bức này hảo cảm giống như đem hắn đưa thân vào khí tức tử vong bên trong, ép tới hắn ngay cả hít thở cũng khó khăn rất nhiều.

"Sur đệ! Trấn định, không cần loạn thần trí."

Triệu Đức Lợi vẫn là đề xuống kinh hãi trong lòng, nghiêng người hướng về phía Hạ Hầu Thanh gào thét lớn.

Hiển nhiên, Triệu Đức Lợi là muốn tỉnh lại Tinh Thần Thác Loạn Hạ Hầu Thanh, nhưng Hạ Hầu Thanh tựa như là nghe không được, thần sắc ngu dại tiếp

tục hướng về nhà gỗ đi.

"Đáng chết!"

Tức hờn hèn Triệu Đức Lợi mắng một câu, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, chậm rãi lui về phía sau đi.

"U a! Không muốn đánh muốn trốn a "

Nhìn thấy Triệu Đức Lợi muốn chạy trốn, Ngô Dịch âm cười lạnh cười, thân hình thoát một cái trong nháy mắt thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công.

Lui lại Triệu Đức Lợi lập tức cảm giác cảm thấy hoa mắt, hiểu được lúc, Ngô Dịch đã đến trước người hắn.

Không có thời gian hoảng sợ, cũng không có thời gian do dự. Chỉ gặp Triệu Đức Lợi mãnh liệt nâng lên tay trái, trong miệng nghĩ linh tinh lúc bốn ngón tay nắm chặt, ngón trỏ thẳng đến Ngô Dịch mi tâm điểm tới.

"Hỗn Nguyên chi!"

Một chỉ này Cương Mãnh treo Phong, thẳng nếu thật là đâm tại Ngô Dịch mi tâm, tất nhiên đem Ngô Dịch đầu đâm ra một cái lỗ máu.

"Triệu Đức Lợi, không nên trách ta tâm ngoan thủ lạt, chỉ vì ngươi giúp không nên giúp người."

Ngô Dịch thân thể bên cạnh trượt ra nửa mét, hoa một tiếng rút ra Hỏa Phượng kiếm, một đạo hồng mang thẳng đến Triệu Đức Lợi cổ tay phải chặt xuống dưới.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"A. . . Đau a!"

Triệu Đức Lợi tay trái đã rơi xuống, đau Triệu Đức Lợi mồ hôi đầm đìa, ngũ quan vận vẹo trở nên cực kỳ dữ tợn khủng bố.

"Oát con! Ta muốn mạng chó của ngươi."

Triệu Đức Lợi tay phải lập tức Hóa chương, thẳng đến Ngô Dịch ở ngực vỗ tới.

"Ngu xuẩn!"

Ngô Dịch cười lạnh, lui về phía sau nửa mét, tay nâng kiếm rơi lại đem Triệu Đức Lợi tay phải chặt đứt, xọc một tiếng rơi vào mặt đất.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

Ngắn ngủi ba giây thời gian, Triệu Đức Lợi hai tay liên tiếp bị Ngô Dịch chặt đứt, đau Triệu Đức Lợi nhe răng nhếch miệng đau đến không muốn sống.

"Nhìn lấy ngươi thống khổ đáng vẻ, ta thật nghĩ huy kiếm cho ngươi thống khoái. Chỉ tiếc ngươi khăng khăng muốn giết ta, đã chú định ngươi chết sẽ không thoải mái."

Ngô Dịch cũng không phải là Lãnh Huyết, thể nhưng là đối đãi địch nhân từ trước đến nay tuyệt không nương tay, huống chi Triệu Đức Lợi vẫn là muốn đưa hắn vào chỗ chết.

Âm thanh rơi, chỉ gặp Triệu Đức Lợi chung quanh trong nháy mắt xuất hiện một đạo bạch ảnh.

Theo bóng trắng liên thành một đường, Triệu Đức Lợi Thân Thể không ngừng hướng ra phía ngoài vẩy ra lấy máu tươi, mà Ngô Dịch trong đầu, hệ thống nhắc nhở âm cũng chưa từng từng đứt đoạn.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Ngô Dịch mỗi một lần huy kiếm, cũng chỉ là cắt Triệu Đức Lợi da thịt.

Đối với Triệu Đức Lợi tới nói đơn giản đúng vậy một con ác mộng, hết lần này tới lần khác lại bởi vì tu vi của hắn khá cao, Thân Thể cường kiện,

Triệu Đức Lợi hôn mê ba lần lại đau tỉnh ba lần, quá trình đau đến không muốn sống khổ không thể tả.

"Oát con! Có bản lĩnh ngươi liền trực tiếp giết ta."

"Ai u a! Còn dám mạnh miệng "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

...

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đỉnh! Địch nhân lấy vong, công kích vô hiệu."

Thăng đến hệ thống nhắc nhở Triệu Đức Lợi Tử Vong, Ngô Dịch mới thu hồi Hỏa Phượng kiếm.

Giờ phút này lại hướng Triệu Đức Lợi nhìn lại, gia hỏa này triệt để trở thành Huyết Nhân. Toàn thân cao thấp hơn trăm đạo vết thương không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu, tươi máu nhuộm đỏ mảnh gỗ vụn, cũng nhuộm đỏ dưới người hắc thổ địa.

Quơ quơ Hỏa Phượng kiếm, bỏ rơi trên thân kiếm giọt máu, Ngô Dịch quay người nhìn về phía nhà gỗ.

"Hạ Hầu Thanh, tiếp xuống nên đến phiên ngươi."

Ngô Dịch cảm kiếm cất bước tiến lên, dậm trên cánh cửa Toái Phiến tiến đến nhà gỗ, lập tức bị một màn trước mắt tạo đến sững sờ.

Hạ Hầu Thanh liền cùng người không việc gì, chính khoanh chân từ từ nhắm hai mắt tại trên giường gỗ Tọa Thiên. Nhưng lại tại Ngô Dịch ngu ngơ trong nháy mắt, Hạ Hầu Thanh bỗng nhiên mở hai mắt ra, liền cùng biến thành người khác giống như, nhìn Ngô Dịch giận nói: "Ngươi là người phương nào "

Nằm rảnh! Tinh huống như thế nào

Ngô Dịch mộng bức.

"Khục! Diêm Vương."

"Diêm Vương" Hạ Hầu Thanh nhú nhú mày, sờ lên cảm một bộ đàn độn dạng, giống như đang suy nghĩ cái gì, nhưng lại như là không có nghĩ rõ ràng: "Ngươi tới đây làm gì "

Ngô Dịch là vừa bức mình vừa buồn cười, trong lúc nhất thời cũng có chút mộng, không rõ ràng con hàng này là cố ý giả ngây giả dại a, vẫn là thật bị mình tăng cao tu vi một chuyện sợ choáng váng.

"Ngươi Dương Thọ đến, tự mình đến lấy cái mạng nhỏ của ngươi." Ngô Dịch trêu chọc nói.

Hạ Hầu Thanh lập tức vừa trừng mắt, suu một tiếng từ gỗ xông tới nhảy đến mặt đất.

"Lấy ta ra lệnh mệnh ta do ta không do trời."

"Ai nha nằm rảnh! Ngươi đều như vậy còn trang bức "

Ngô Dịch thực sự nhịn không được, vung trong tay Hỏa Phượng kiếm, kiếm khí thẳng đến Hạ Hầu Thanh hai chân nạo đi.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Hạ Hầu Thanh quái khiếu phù phù một tiếng ngã xuống, Ngô Dịch nổi giận đứng đứng đi tới, không ngừng huy động Hỏa Phượng kiếm.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đề trước ngươi kêu gào."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đề ngươi trang bức, ta giết chết ngươi."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

...

"Đinh! Bạo ngược giá trị + 100."

"Đinh! Địch nhân lấy vong, công kích vô hiệu."

"Con mẹ nó, vô hiệu thế nào chiếu ngược không làm."

Ngô Địch vẫn không có dừng tay, phốc phốc lại đối Hạ Hầu Thanh đâm Lưỡng Kiếm, về sau nâng lên Hỏa Phượng kiếm Mộ Nhiên vung lên, Hạ Hầu Thanh đầu lĩnh sợ ừng ực cút ra khỏi xa nửa mét.

"Bà mẹ người chứ gấu à, người không trang bức lời nói, ta trả lại cho người lưu cái này toàn thân."

Ngô Địch lại đập Hạ Hầu Thanh mấy cước, lau sạch Hỏa Phượng trên thân kiếm máu, quay người liền muốn rời khỏi nhà gỗ.

Nhưng lại tại quay người thời khắc, Ngô Địch khóe mắt liếc qua lại quét đến Hạ Hầu Thanh đầu lĩnh, bay lên nhất cước đem đâm máu đầu lĩnh sợ đá ra nhà gỗ.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Lâm vào hiểm cảnh

Hạ Hầu Thanh đầu bay ra nhà gỗ, cũng không biết bay ra bao xa, càng không rõ ràng lăn rơi xuống địa phương nào.

Ngô Địch cầm Hỏa Phượng kiếm đi ra, nhìn lướt qua bừa bộn cũi viện, lại nhìn một chút Triệu Đức Lợi thi thể, khẽ hừ một tiếng, chấp tay sau lưng hướng đi Vương Đại Bảo.

"Uy! Tinh."

Ngô Địch giải khai Vương Đại Bảo Huyết Đạo, dùng vô kiếm nhẹ nhàng hất.

Vương Đại Bảo vọt vọt con mắt, thiếu nữ một đường may vừa muốn nổi giận, nhìn thấy là Ngô Địch bận rộn lo lắng lại đem lửa giận ép xuống.

"Làm thứ đồ gì hơn nửa đêm không cho ngủ."

"Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện lớn." Ngô Địch chỉ chỉ Triệu Đức Lợi thi thể, lại nói: "Người nhìn cái kia."

"Hơn nửa đêm, có thể ra cái gì. . . Cửa ta má ới."

Vương Đại Bảo đứng một chút từ dưới đất đứng lên, không dám tin dụi dụi con mắt, phát giác không phải đang nằm mơ về sau, hai chân lập tức đánh lên rung động.

"Ai. . . Ai. . . Đem Triệu Đức Lợi giết "

"Xuyt! Đừng hỏi, hung thủ còn chưa đi sao." Ngô Địch cho Vương Đại Bảo đưa một cái quý dị ánh mắt, sau đó như tên trộm nhìn coi chung quanh, lại nói: "Người nắm chắc hướng cũi ngoài viện mặt chạy, giết ra cuống họng cho ta dùng sức hô, liền hô Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh chết rồi."

"Hô người muốn cho hung thủ giết chết ta à ta cũng không có võ công."

"Người gốc a người hướng nhiều người địa phương chạy a. Đúng, trên quảng trường nhiều người, người liền hướng cái kia chạy. Mặt khác, Già Cỗ

không phải lợi hại nha, đem hấn cũng kêu đi ra giết hung thủ."

"Đứng đứng đứng!"

Vương Đại Bảo đều bị dọa mộng bức, cũng không có suy nghĩ quá nhiều, quay người mở ra Tiểu Đoản Thối, liều mạng hướng cũi ngoài viện mặt chạy.

Nhưng Vương Đại Bảo vừa chạy ra hơn mười mét, mãnh liệt xoay người hướng về phía Ngô Dịch không ngừng khoát tay: "Người ngược lại là theo chân ta cùng một chỗ chạy a ở lại đây chờ chết đâu "

"Ta chạy người nào cản trở lấy hung thủ nhanh đi, gọi Già Cô qua tới cứu ta."

"Đi! Người đứng trước một hồi, ta cho người gọi trợ thủ đi."

Vương Đại Bảo quay người vắt chân lên cổ không có ánh, không có qua bao lâu thời gian, cũi ngoài viện mặt liền tiếng kêu giết rung trời, so ban ngày đều muốn ồn ào gấp mười lần.

Ngô Dịch cười ha ha, biết Vương Đại Bảo dừng lại hô là có tác dụng. Sau đó bận rộn lo lắng lộ ra một bộ vẻ sợ hãi, run rẩy thân thể nhìn chằm chằm cũi ngoài viện.

Lại qua hai ba phút, cũi ngoài viện đột nhiên tràn vào đại lượng Thiên Nguyên Tông Đệ Tử.

Những đệ tử này trong tay đều cầm binh khí, vọt vào cũi viện vẫn như cũ la hét.

"Hung thủ ở đâu ai giết Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh "

"Nhanh! Mang cũi viện vây quanh, đừng để hung thủ chạy."

...

Trong khoảnh khắc! Mấy trăm người tiếng rống sóng sau cao hơn sóng trước. Nhưng là, khi bọn hấn nhìn thấy trong vũng máu Triệu Đức Lợi, cả đám đều bị sợ choáng váng.

Đúng lúc này, một tiếng như lời đình găm thét từ cũi ngoài viện mặt truyền vào.

"Tránh ra!"

Đoạn Cốc Thần cầm trong tay một thanh kiếm, trợn lên giận dữ nhìn lấy hai mắt âm trầm mặt, thuận đám người tránh ra con đường đi đến.

Ngô Dịch phui một chút, lại đi cũi ngoài viện mặt quan sát, gấp nhủu mày một cái về sau, về mặt cầu xin nghênh đón tiếp lấy.

"Đoạn trường lão! Ngài có thể tính tới, vừa mới . . . Vừa mới đều làm ta sợ muốn chết."

Nhìn run rẩy Ngô Dịch, Đoạn Cốc Thần lửa đằng một chút chui lên Não Môn.

"Người còn chưa có chết "

"A" Ngô Dịch ra vẻ nghi hoặc, sững sờ trừng mắt nhìn, sau đó ho nhẹ một tiếng: "Nhờ ngài phúc, kém chút liền đi Diêm Vương điện báo cáo."

Nắm phúc của ta lời này bất kể thế nào nghe, Đoạn Cốc Thần đều cảm thấy tâm lý rất khó chịu.

"Hừ! Đợi ta tra xét xong Triệu Đức Lợi hai người thi thể, ta lại tính sổ với người."

Đoạn Cốc Thần không còn phản ứng Ngô Dịch, đi tới máu thịt be bét Triệu Đức Lợi bên cạnh thi thể, cặp kia đen lông mày nhủu một cái lại nhìn.

"Thật tốt tốt! Thật là độc ác a."

Đoạn Cốc Thần cố ý nhìn lướt qua Ngô Dịch, cả giận hừ một tiếng quay người hướng đi nhà gỗ.

Từ Đoạn Cốc Thần trên thái độ, cùng cố ý quét Ngô Dịch một chút,

Ngô Dịch đã có thể khẳng định, Đoạn Cốc Thần là coi hấn là thành hung thủ.

Đối với cái này, Ngô Dịch cũng không giải thích, giữ im lặng đi theo mấy trăm người đến cửa nhà gỗ, ngó dáo dác hướng bên trong nhìn qua.

"Đây rốt cuộc là ai làm đó a hung thủ thật sự là quá tàn nhẫn."

"Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh chết thảm hại như vậy, hai người bọn họ. . . Đến cùng là đắc tội với ai "

"Hai người này đều là Ngũ Tinh Vũ Sư, có thể đồng thời đem hai bọn họ đánh giết người, theo ta thấy tuyệt không phải hạng người bình thường. Ừm! Ta dám đoán chắc, tên hung thủ này tu vi nhất định tại Vũ Sư Bát Tinh trở lên."

...

Nghe chung quanh đồng môn nói chuyện, Ngô Dịch đều kém chút cười ra tiếng.

"Một đám ngu xuẩn! Còn không cho ta đi tìm Hạ Hầu Thanh đầu lĩnh trước hừng đông sáng tìm không thấy, ta đem các ngươi đều giết."

Đoạn Cốc Thần quay người hướng về phía bên ngoài trăm người rống giận, khi Ngô Dịch mấy người mấy trăm người chuẩn bị đi tiền thối lại lúc, Đoạn Cốc Thần lạnh lùng hừ một tiếng: "Ngô Dịch! Ta cũng không có cho phép ngươi rời đi."

Ngô Dịch thân thể vừa xoay qua chỗ khác, nghe thấy Đoạn Cốc Thần âm lãnh lời nói trong nháy mắt, thân thể của hắn hơi chao đảo một cái.

"Đoạn trưởng lão, ngươi đây là..."

"Bớt nói nhảm! Ngươi được gat được người bên ngoài, lại được không lừa được ta Đoạn Cốc Thần. Nói đi! Ngươi là dùng cái gì thủ đoạn hèn hạ, đem Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh giết "

"Đoạn trưởng lão, ngài là Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão, cũng là kiến thức rộng rãi tiền bối, làm sao cùi viện vừa chết người, ngươi nhất định là ta giết đầu" Ngô Dịch gương mặt ủy khuất, thật là có bảy phần để cho người ta đồng tình.

Lời vừa nói ra, cùi trong nội viện lập tức an tĩnh rất nhiều.

Cái kia mấy trăm người đều đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, có ít người một mặt tràn đầy phấn khởi, một số người lại là cau mày.

Cau mày cũng không có nhiều người, nhưng ngăn ngừ yên tĩnh về sau, từ trong đám người đi ra một người trung niên nam tử.

Người này tuy nhiên đáng đáp không tính tuần tiễu, nhưng là cầm trong tay một thanh kiếm, thân mang áo trắng ngược lại là cho người ta một cỗ chính khí cảm giác.

"Tam Trưởng Lão, ta nhìn trong đó nhất định có hiểu lầm. Triệu sư huynh cùng Hạ sư huynh đều là Ngũ Tinh Vũ Sư, hẳn chỉ là một cái Nhất Tinh. . . A ngăn ngừ mấy ngày không thấy, hẳn làm sao thành Tam Tinh Vũ Sư "

Nam tử nói trước một câu còn để Ngô Dịch mừng rỡ trong lòng, sau một câu kém chút không có đem Ngô Dịch tức chết, tâm lý ác mắng nói thầm.

"Con mẹ nó, cái này Nhị Hóa từ đâu xuất hiện hết chuyện để nói, có chủ tâm là muốn hại chết ta à "

Ngô Dịch hung hăng liếc một cái nam tử trung niên, nếu không phải hiện tại không thích hợp động thủ, Ngô Dịch thật muốn đi lên cho hắn mấy bàn tay.

"Ngô Dịch! Giải thích một chút đi, làm sao lại cách một ngày, ngươi liền lác mình biến hoá thành Tam Tinh Vũ Sư đâu" Đoạn Cốc Thần ôm băng, ánh mắt quý dị nhìn chăm chăm Ngô Dịch cười lạnh hỏi.

Trong nháy mắt! Ngô Dịch cái trán liền toát ra mồ hôi, cúi đầu Nhãn Châu trực chuyển du, trái tim phanh phanh tựa như muốn từ cuống họng nhảy ra ngoài.

"Nha a! Làm sao còn đổ mồ hôi có tật giật mình a ngươi ngược lại là nói ra nghe một chút nha, cũng cho ta được thêm kiến thức."

Đoạn Cốc Thần cười càng quý dị hơn, khoanh tay đi tới lui mấy bước, dùng khoeo mắt phiết lấy Ngô Dịch, lại nói: "Nếu như biện pháp của ngươi thật có thể thực hiện, chúng ta Thiên Nguyên Tông mạnh lên liền ở trong tầm tay. Đương nhiên, ta cũng sẽ bẩm báo cho Tông Chủ, để hắn cho ngươi nhớ một đại công."

Ngô Dịch hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, tâm lý đã sớm đem Đoạn Cốc Thần tổ tông tất cả đều thăm hỏi một lần.

Nhất làm cho Ngô Dịch tức giận, là Đoạn Cốc Thần còn nói cái gì ghi công, rõ ràng đúng vậy muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Già Cổ Lâm đến

Giờ khắc này, cũi trong nội viện đột nhiên trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Đoạn Cốc Thần nhìn chằm chằm vào Ngô Dịch, chuẩn bị đi tìm Hạ Hầu Thanh mấy trăm người cũng không có rời đi, có lẽ là cảm thấy xảy ra điều gì, những người này lại có ý đem Ngô Dịch vây lại ở giữa.

Ngô Dịch chậm rãi rất thẳng người, ánh mắt quét ngang xúm lại hắn trăm người, lại nhìn một chút nụ cười quý quyết mắt lộ ra bất thiện Đoạn Cốc Thần, đột nhiên cười khổ lắc đầu: "Nhìn tới. . . Các người đều coi ta là thành hung thủ "

Mấy trăm người không nói gì, thế nhưng là từng cái mặt âm trầm, nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt cũng tràn đầy cảnh giác cùng đề phòng, loại loại dấu hiệu đã thẳng qua thiên ngôn vạn ngữ.

Đoạn Cốc Thần cười lạnh, chính bản thân đối Ngô Dịch hừ một tiếng: "Ngô Dịch! Người là Nhất Tinh Vũ Sư lúc có thể giết Tam Tinh Vũ Sư. Hiện nay thành Tam Tinh Vũ Sư, giết Ngũ Tinh Vũ Sư càng là dễ như trở bàn tay. Khó nói. . . Không đáng chúng ta hoài nghi a "

"Ừm! Cũng đúng." Ngô Dịch quét miệng nhẹ gạt đầu, nhưng một giây sau, Ngô Dịch trên mặt đột nhiên lộ ra một vòng nhàn nhạt mỉm cười: "Xem ra hôm nay không nói ra nguyên nhân, ta là khó mà tẩy thoát oan khuất. Đi! Vậy ta liền nói cho người nhóm nghe một chút."

Đoạn Cốc Thần lông mày nhẹ nhàng nhú, tâm lý lạnh hừ một tiếng, thật đúng là muốn nghe xem Ngô Dịch nghĩ tới điều gì lấy cớ.

Lại nhìn Ngô Dịch, ngay trước mấy trăm người mặt nặng hít một tiếng, cho người cảm giác tựa như là đặc biệt tiếc hận lấy sự tình gì.

"Ái! Nói lên việc này, ta liền đối Triệu sư huynh cùng Hạ sư huynh chết cảm thấy tiếc hận. Nếu không phải hai vị sư huynh, ta làm sao có thể tại trong vòng một ngày thẳng liền Lương Tinh tu vi "

"Đừng nói nhảm, nói điểm chính."

Đoạn Cốc Thần nghe liền tức giận, hần nghìn tính vạn tính, lại không nghĩ rằng Ngô Dịch vậy mà kéo tới Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh.

Người khác không rõ ràng, Đoạn Cốc Thần tâm lý thế nhưng là trong vắt. Coi như Ngô Dịch quý xuống đi cầu bọn họ hai vị, Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh cũng sẽ không trợ Ngô Dịch một chút sức lực tăng cao tu vi.

"Đoạn trưởng lão thật là tính nôn nóng. Đi! Ta liền nói điểm chính. Ban ngày ta đi một chuyến Tàng Công Các, đổi ba quyền thượng phẩm Huyền Giai Vô Công, cũng lật nhìn một bản Hạ Phẩm Địa Giai Vô Công. Đây là Thượng Quan Tông chủ cho phần thưởng của ta, việc này mọi người đều biết."

Ngô Dịch chấp tay sau lưng đi tới lui mấy bước, lại nói: "Coi ta trở lại cũi viện, liền bị Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh mời đến trong nhà gỗ."

Nghe ở đây, Đoạn Cốc Thần bất thành linh hừ một tiếng: "Lấy thân phận của người, hai người bọn họ còn cần mời phương thức Ngô Dịch, người hù ba tuổi Mao Hải Tử đâu "

"Đúng vậy a! Lúc ấy ta cũng mộng bức a. Tâm lý còn suy nghĩ hai vị sư huynh làm sao khách khí như thế về sau Đoạn lão ngài cũng không nghĩ đến, coi ta đi vào nhà gỗ về sau, hai người lại là bưng trà lại là đưa nước, nhiệt tình đều để ta hoài nghi có phải hay không đang nằm mơ."

Ngô Dịch lời này vừa ra khỏi miệng, đem Đoạn Cốc Thần khí quai hàm đều phồng lên.

"Ta đúng vậy cái bữa cũi Đệ Tử, địa vị hèn mọn vô cùng, cái nào chịu lên cái này a ta liền hỏi thăm nguyên nhân, thế mới biết hai người là muốn mượn ba quyền thượng phẩm Huyền Giai Vô Công. Đương nhiên, ta Ngô Dịch cũng không phải người hẹp hòi, liền đem ba quyền Vô Công cho mượn hai vị sư huynh. Cố gắng hai vị sư huynh thẹn trong lòng đi, chết sống chính là muốn đưa ta tạo hóa, sau đó một người đưa ta Nhất Tinh tu vi."

"Ta nhỏ vào!" Đoạn Cốc Thần khí thân thể thẳng run, chỉ Ngô Dịch chửi ầm lên: "Người là thật có thể nói vậy a, người chết cũng có thể làm cho người nói sống. Chuyện như thế ta làm sao chưa từng gặp qua lừa gạt ai đây "

Ngô Dịch sững sờ trừng mắt nhìn, lập tức từ trong ngực móc ra ba quyền thượng phẩm Huyền Giai Vô Công.

"Đoạn lão! Đừng chọn lý, mượn người nhìn ba ngày. Không quan hệ, không cần đưa hai ta Tinh tu vi tạo hóa. Đương nhiên, nếu như ngài cũng cảm thấy tâm lý hồ thẹn, giúp ta tăng lên tới Tứ Tinh Vũ Sư cũng được."

"Cút! Miệng lưỡi bén nhọn cầu vật, mặc kệ Lục Thường Phát cùng Triệu Đức Lợi, Hạ Hầu Thanh có phải hay không là người giết, đêm nay ta cũng phải làm thịt người."

Đoạn Cốc Thần đều bị Ngô Dịch giận điên lên, hoa một tiếng rút tay ra bên trong trường kiếm, vung lên phía dưới thẳng đến Ngô Dịch đầu chém tới.

Trường kiếm rơi xuống Tốc Độ cực nhanh, trong nháy mắt tới gần Ngô Dịch Đỉnh Đầu Tam Thốn. Ngô Dịch muốn tránh đã không thành, đành phải nâng lên Hỏa Phượng kiếm đập đầu đi lên.

Kiểm cùng vô kiếm trong nháy mắt va chạm, Ngô Dịch lập tức cảm giác một cỗ cường đại lực đạo tràn vào thể nội, chấn động đến huyết dịch của hắn

dâng lên phun ra một ngụm lớn máu tươi, phù phù một tiếng quỳ một chân trên đất.

"Đoạn. . . Cốc. . . Sáng sớm!" Ngô Dịch mãnh liệt ngẩng đầu lên, trên mặt không có mỉm cười, trong mắt đều là hung ác Hàn Mang: "Đừng tưởng rằng người là Thiên Nguyên Tông Tam Trưởng Lão, liền có thể tùy ý khinh người."

"Khinh người đêm nay ta không chỉ là khi dễ người, ta còn muốn đưa người thiên đao vạn quả, cũng tốt để người ném thử đồ máu thống khổ chết đi tư vị."

Đoạn Cốc Thần lần nữa nhấc lên kiếm, hoàn toàn không thấy chung quanh mấy trăm Đệ Tử, lần nữa hướng về Ngô Dịch chém xuống.

Kiểm thứ nhất, Ngô Dịch liền bị chấn thành trọng thương, cho dù là đứng lên đều tổn sức. Dưới mắt cái này kiếm thứ hai, Ngô Dịch. . . Không tránh thoát.

Nhưng ngay tại trường kiếm sắp chém tới Ngô Dịch đầu lâu lúc, không biết từ chỗ nào bay tới một cục đá, cục đá kia keng một tiếng đánh vào trên trường kiếm.

Khó có thể tưởng tượng cục đá có rất lớn lực, thân đạt võ sư Bát Tinh Đoạn Cốc Thần, vậy mà không có thể bắt ở kiếm trong tay, chỉ gặp thanh trường kiếm kia bay thẳng ra hơn 30m, phanh một tiếng đâm vào tường viện bên trong.

"Đoạn Cốc Thần! Người đem ta xem như gió bên tai "

Cúi ngoài viện, một cái hồng phát lưng còng lão già chậm rãi chậm rãi bước đi đến. Hướng phía sau mặt nhìn lại, chưa tỉnh hồn Vương Đại Bảo rụt cổ lại, đang dùng mắt nhỏ hướng về bốn phía tìm kiếm lấy cái gì.

"Già. . . Cỗ!"

Đoạn Cốc Thần xoa tê dại tay trái, nhìn chằm chằm đi tới Già Cỗ, thần sắc âm trầm cực kỳ dọa người.

Nhìn thấy Già Cỗ xuất hiện, Ngô Dịch nổi lòng lo lắng cũng để xuống, chống Hòa Phượng kiếm đứng người lên, đối Già Cỗ ôm quyền cúi đầu.

"Vãn bối Ngô Dịch, bái kiến già Cỗ tiền bối."

"Ừm!"

Già Cỗ hít mắt lại nhẹ gật đầu, khi ánh mắt nhìn về phía Đoạn Cốc Thần lúc, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo tức thì bắn đi ra.

"Đoạn Cốc Thần, người này ta muốn."

Một câu, chấn kinh ở đây mấy trăm người, Tam Tam hai hai cũng thấp giọng bắt đầu trò chuyện.

"Chuyện gì xảy ra già Cỗ lão tiền bối làm sao tới đòi người "

"Già Cỗ tiền bối tự mình đến đòi người, xem ra cái này Ngô Dịch không đơn giản a."

. . .

Đoạn Cốc Thần song mi lập tức nhấn thành chữ xuyên, nghiêng đầu lạnh lùng liếc mắt nhìn Ngô Dịch, hơi thở bên trong truyền ra hừ lạnh thanh âm: "Oắt con, người thật là làm cho ta lau mắt mà nhìn a. Chỉ đi Tàng Công Các một lần, lại còn trèo lên cành cây cao."

Ngô Dịch không nói, nhưng Già Cỗ lại mở miệng: "Đừng nói nhảm, giao không giao người "

Đoạn Cốc Thần sắc mặt càng thêm khó coi, trên trán cũng toát ra mồ hôi lấm tấm, hữu tâm không giao ra Ngô Dịch, thế nhưng là tại Thiên Nguyên Tông làm mấy chục năm trưởng lão, Đoạn Cốc Thần phi thường rõ ràng lão đầu này tính khí bản tính.

Thế nhưng là giao ra Ngô Dịch, Đoạn Cốc Thần tâm lý lại không cam tâm, ngày sau còn muốn giết Ngô Dịch muốn so với lên trời còn khó hơn.

"Già Cỗ tiền bối! Nếu như đòi tại ba ngày trước, chỉ cần ngài một câu, ta nhất định tự mình đem Ngô Dịch đưa đến ngài trước mặt. Nhưng là Ngô Dịch đã giết trong tông ba vị Ngũ Tinh Vũ Sư, lẽ ra dựa theo Tông Quy định tội xử tử, cho nên người này. . . Ta không thể cho người."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 48: 1 đọt 3 gãy

Đoạn Cốc Thần vẫn là vừa ngoan tâm, cùng Già Cỗ không nể mặt mũi kiên quyết không thả người.

"Xuy xuy! Ngươi xác định" Già Cỗ cười quái dị mở miệng.

Cười tiếng không lớn, lại lộ ra thâm độc chói tai khó nghe.

Đoạn Cốc Thần nhìn lấy Già Cỗ cổ quái ánh mắt, nuốt một ngụm nước bọt hít sâu một hơi, ôm quyền cúi đầu nói: "Xin tiên bối thứ lỗi, kẻ này nhất định phải giết chi."

Già Cỗ đôi mắt bỗng nhiên co lại thành hai đường may, cũng không biết hấn sử dụng võ công gì, chỉ cảm thấy từ thân thể của hấn bắn ra một Vô Hình Chi Khí, trong nháy mắt đánh phía Đoạn Cốc Thần.

Đoạn Cốc Thần đặng đặng đặng lui về phía sau ba bước, lại liên tục phun ra hai ngụm máu tươi, trên mặt không còn có một tia huyết sắc, cả người tinh thần đều uể oải rất nhiều.

"Cho thể diện mà không cần, ngươi muốn chết a" Già Cỗ quệt miệng từng mắt liếc Đoạn Cốc Thần, lại đối Ngô Dịch nói ra: "Theo ta đi."

Già Cỗ nói xong quay người liền đi, Ngô Dịch ánh mắt mang lạnh lẽo ra hung ác, nhìn lướt qua Đoạn Cốc Thần về sau đi theo.

Ngô Dịch ánh mắt để Đoạn Cốc Thần tâm lừa dối một chút, hấn biết rõ Ngô Dịch trong ánh mắt ẩn chứa chi ý, đó là không đem hấn giết chi tuyệt không bỏ qua ý tứ.

"Chờ một chút!"

Đoạn Cốc Thần thân hình thoát một cái xông ra ba mét, trong nháy mắt chặn Già Cỗ đường đi.

"Già Cỗ tiên bối, ba ngày trước Tông Chủ tự mình hạ lệnh, mới nhập tông môn hơn một ngàn ba trăm người đều do ta chương quản. Không có Tông Chủ chỉ lệnh, ngươi không có quyền đến ta Tây Viện đòi người."

Ngô Dịch ánh mắt để Đoạn Cốc Thần nghĩ được Từ Vong vị đạo, tối nay nếu để cho Già Cỗ mang đi Ngô Dịch, Đoạn Cốc Thần dám đoán chắc, ngày sau hấn cùng Ngô Dịch tất có một trận ác chiến.

Dù sao hiện tại đã đắc tội Già Cỗ, chẳng thể sống chết cũng phải lưu lại Ngô Dịch. Cũng chỉ có tối nay đem giết chết, mới có thể Đỗ Tuyệt hậu hoạn.

"Đoạn Cốc Thần a Đoạn Cốc Thần, ngươi thật là dự định đi đầu thai a."

Già Cỗ nhếch miệng Âm U mỉm cười nói, không đợi tiếng nói tán đi, mãnh liệt nâng lên tay trái, đối Đoạn Cốc Thần ở ngực đập đi.

Đoạn Cốc Thần bị dọa đến lông tơ đều bắt đầu dựng ngược lên, có lòng muốn tránh lại căn bản trốn không thoát.

Nhưng lại tại Đoạn Cốc Thần nhắm mắt lại chờ chết lúc, cúi ngoài viện đột nhiên truyền đến một tiếng hét to.

"Già Cỗ tiên bối, thủ hạ lưu nhân."

Âm thanh từ xa mà đến gần, Già Cỗ tay trái có chút dừng lại, nhìn thấy người đến lập tức hừ một tiếng, Hữu Chương tiếp tục hướng về Đoạn Cốc Thần ở ngực đập đi.

Người đến Tốc Độ cực nhanh, mắt thấy Già Cỗ Hữu Chương muốn đập tới Đoạn Cốc Thần, người đến bắt lại Đoạn Cốc Thần cái cổ, hướng về sau túm đồng thời cũng vỗ ra Nhất Chương.

Nhị Chương chạm vào nhau, lập tức nhấc lên một cỗ cuồng đại Khí Lưu, thổi đến chung quanh Đệ Từ quần áo múa, sợi tóc cang là trái phải tung bay bầy không chừng.

Già Cỗ thân thể hơi chao đảo một cái, mà kẻ đến nắm lấy Đoạn Cốc Thần đặng đặng đặng lui về phía sau xa ba mét, cái này mới miễn cưỡng đứng vững vàng thân thể.

"Từ Thanh, ngươi cũng phải can ta "

Cứu Đoạn Cốc Thần người, chính là Thiên Nguyên Tông Đại Trưởng Lão Từ Thanh.

Đừng nhìn Từ Thanh thành công cứu Đoạn Cốc Thần, giờ phút này lại là sắc mặt cực kỳ tái nhợt. Nếu như Già Cỗ tại dùng nhiều một thành lực đạo, Từ Thanh nhất định phun máu thụt thương.

"Già Cổ tiền bối bớt giận!" Từ Thanh gấp bước lên phía trước một mực cung kính khom người cúi đầu, về sau ngẩng đầu liếc một cái Ngô Dịch, lại đối Già Cổ nói ra: "Tiền bối! Đoạn trường lão cần trọng hơn mười năm, không có có công lao cũng cũng có khổ lao, còn mời ngài giờ cao đánh khẽ."

Già Cổ mặt âm trầm, nhìn một chút Đoạn Cốc Thần, một lát sau đối Từ Thanh nhẹ gật đầu.

"Tạ tiền bối!"

Từ Thanh cười lần nữa khom người cúi đầu, đứng thẳng người lại liếc mắt nhìn Ngô Dịch, sau đó cười đi tới Già Cổ trước người.

"Tiền bối! Ta tuy nhiên không rõ ràng ngài muốn Ngô Dịch làm cái gì, nhưng là Thiên Nguyên Tông Tông Quy không thể phá a, đây chính là đòi thứ nhất lão tổ quyết định quy củ."

"Ừm con mẹ nó nguoi dùng hết tổ ép ta" Già Cổ lập tức trừng mắt lên hạt châu, vừa mới đề xuống lửa giận lại đốt lên.

"Tiền bối bớt giận, vẫn bối tuyệt đối không có ý tứ kia. Ngài là sáng suốt người, mấy ngày nay liên tục chết ba cái Ngũ Tinh Vũ Sư, mạng người quan trọng tuyệt không phải việc nhỏ a.

Huống hồ ta cũng hoài nghi Ngô Dịch là hung thủ, lúc này ngài đến đòi người, ngày sau đề hơn bảy vạn tên đệ tử đối với ngài làm cảm tưởng gì ngài danh dự chẳng phải là. . . Ai! Ngài hẳn là minh bạch."

"Đi con mẹ nó danh dự, lão phu thân là Vũ Vương, lại mấy chục năm không ra tông môn nữa bước. Nguoi cho rằng lão phu đem danh dự nhìn rất nặng ta muốn dẫn đi Ngô Dịch, trong tông môn bảy vạn người còn muốn dùng nước bọt chết đuối ta thành a! Đề bọn hắn đi Tàng Công Các công xếp hàng đi, đi một cái ta làm chết một cái."

Già Cổ tính khí thật là bùng binh, sừng sốt không mua Từ Thanh sỗ sách.

Từ Thanh liên tục cười khổ, vuốt vuốt căng đau đầu thờ dài một hơi: "Như vậy đi! Tiền bối ngài về trước Tàng Công Các mấy người Thượng Tam Thiên. Trong ba ngày qua, liền đề Đoạn lão đem việc này tra cái tra ra manh mối. Nếu như Ngô Dịch thật không có giết Triệu Đức Lợi đám ba người, ta tự mình bắt hắn cho ngài đưa qua. Tiền bối a! Ngài coi như không quan tâm danh dự, cũng phải vì Tông Chủ ngầm lại a! Hẳn gần nhất thế nhưng là. . ."

Không đợi Từ Thanh nói xong, Già Cổ lập tức đưa tay cắt ngang Từ Thanh, về sau chấp tay sau lưng đi tới đi lui không ngừng.

Ngô Dịch đem hai người đối thoại nghe được nhất thanh nhị sở, nhìn thấy Già Cổ cúi đầu đi lại không ngừng, tâm cũng lửa dỗi một chút.

Con mẹ nó, muốn chuyện xấu a.

Ngô Dịch Nhãn Châu quay tròn trực chuyển du, thế nhưng là Ngô Dịch nghĩ đến nát óc, không còn có tốt mưu kế thoát hiểm. Dưới mắt, cũng chỉ có thể cầu nguyện Già Cổ cứng rắn nữa điểm.

Nhưng Già Cổ chấp tay sau lưng đi bảy tám cái vừa đi vừa về, dừng bước lại nói lời, kém chút không có đem Ngô Dịch tức xiu.

"Từ Thanh, xem ở Tông Chủ trên mặt mũi, ta liền cho Đoạn Cốc Thần ba ngày thời gian." Già Cổ lạnh giọng nói xong, quay người lại đối Ngô Dịch nói ra: "Không có việc gì! Cây ngay không sợ chết đứng, đề tên phế vật kia tra đi."

Ngô Dịch liệt lên miệng, biểu lộ cứng ngắc cười cười.

Tra cái này không tra một cái một cái chuẩn a đừng nói hắn giết Triệu Đức Lợi ba người, liền xem như không có giết ba người, Đoạn Cốc Thần cũng lại bởi vì hắn giết Vương Bá Thiên hành hạ chết hắn.

Nhưng bây giờ Già Cổ đã nói lòng miệng, lại quay người hướng đi cúi ngoài viện, Ngô Dịch lại muốn nói cái gì cũng đã chậm.

Già Cổ sau khi đi, Đại Trưởng Lão Từ Thanh trên mặt không có cười bộ dáng, chấp tay sau lưng từng bước một đi tới Triệu Đức Lợi bên cạnh thi thể, ngắm thêm vài lần cả giận hừ một tiếng.

"Ngô Dịch! Nguoi còn không thừa nhận a "

"Lại không phải ta giết, ta thừa nhận cái gì "

Ngô Dịch cũng không thềm đếm xỉa, coi như tiếp xuống ba ngày bị Đoạn Cốc Thần đào lớp da, Ngô Dịch cũng không có ý định thừa nhận là hắn gây nên. Cứ như vậy cho dù chết, cũng không trở thành liên lụy đến Lý Tu Nguyên cha và con gái.

"Nguoi thật là con vịt đã đun sôi, miệng vẫn là rất cứng nha. Không thừa nhận không quan hệ, ta hỏi một chút nguoi, cái này trên đất vết rạn. . . Nguoi giải thích thế nào" Từ Thanh con mắt thật đúng là độc. Chỉ là ngắn ngủi mấy giây, liền phát hiện Đoạn Cốc Thần xem nhẹ sự tình.

Ngô Dịch đầu ông ông trực hướng, tâm lý thật là hận thấu cái này Từ Thanh. Người ta Già Cổ đều đi, nguoi cũng liền tranh thủ thời gian rút lui thôi, hảo chết không chết còn tra được án mạng tới, có chủ tâm đề hắn chết nha.

Không có cách, Ngô Dịch quyết định chắc chắn, con mẹ nó tiếp tục biên nói dối.

"Ai! Ngài là không nhìn thấy cảnh tượng lúc đó a. Người áo đen kia đầu tiên là tại trong nhà gỗ hãm hại Hạ sư huynh, về sau lại đi ra một kiếm lại một kiếm cắt Triệu sư huynh da thịt."

Ngô Dịch hơi thờ dốc một hơi, nói tiếp nói: "Có lẽ là song phương cừ hận quá sâu, Triệu sư huynh đều tắt thở, người áo đen kia còn chưa thả qua hân. Ta xem xét cái này cái nào được a làm đi! Ta đứng dậy bất thành linh nhất cước đạp xuống, liền thành ngài nhìn thấy trăng cảnh á."

Từ Thanh nghe được sùng sốt một chút, trong lúc nhất thời, giống như cảm thấy Ngô Dịch nói ngược lại là thật có chuyện như vậy.

Nhưng lại tại Ngô Dịch mừng thầm thời điểm, một tiếng âm nhu lạnh ngữ bay vào cũi viện.

"Tiểu Phế Vật! Người nhất cước đem hắc y nhân đã thương nặng a hân lại đi phương hướng nào chạy vì sao chỉ giết Triệu Đức Lợi cùng Hạ Hầu Thanh lại buông tha người cùng Vương Đại Bảo "

Nghe lời ấy, Ngô Dịch lửa đằng một chút chui lên Não Môn, con mẹ nó, đây cũng là ai vậy

Song khi Ngô Dịch quay đầu nhìn lại lúc, đầu của hân ông một tiếng, cả người đều mộng bức.

"Đàn bà thú, người. . . Người làm sao tại cái này "

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Giận dữ mắng mỏ Đoạn Cốc Thần

Người này vừa đến cũi viện, mấy trăm Đệ Tử tròn cả mắt lên.

"Ta không nhìn lầm a vậy mà. . . Lại là Tuyết Nhi sư muội."

"Tuyết Nhi sư muội, ngài có thương tích trong người, sâu như thế nào đêm còn chạy cũi viện tới "

"Không sai! Nơi này vừa dơ vừa loạn còn người chết, ngài mau trở lại phòng nghỉ ngơi đi, ngàn vạn đừng để bị lạnh."

. . .

Mấy trăm người phản phật một chút vây lại, như chứng tình phùng nguyệt cực kỳ nhiệt tình. Nhưng Trình Tuyết nhìn như không thấy, vừa đi vừa nhìn chăm chăm trương xem lú lười Ngô Dịch.

Giờ phút này, giật mình cũng không chỉ là Ngô Dịch một người.

Đại Trưởng Lão Từ Thanh hung hăng vỗ một cái Não Môn, giống như Thượng Quan Tuyết đột nhiên đi vào cũi viện, để hân não nhân đều đau.

Cho dù là đau đầu, Từ Thanh cùng Đoạn Cốc Thần vẫn là kiên trì nghênh đón tiếp lấy.

"Thuộc hạ tham kiến Thượng Quan. . ."

"Miễn đi!"

Không đợi Từ Thanh hai người nói xong, Thượng Quan Tuyết trực tiếp khoát tay áo, tiếp tục hướng phía Ngô Dịch đi tới.

"A! Ta nói Thượng Quan đại tiểu thư, người ẩn giấu quá kỹ a "

Ngô Dịch một lần nữa xét lại một chút trước mắt nữ tử áo trắng, trong lòng là vừa tức vừa kinh.

"Không phải ta ẩn giấu được sâu, là người quá ngu ngốc."

Thượng Quan Tuyết cười hắc hắc, một màn này rơi vào Từ Thanh cùng trong viện mấy trăm Đệ Tử trong mắt, có một cái tính một cái tất cả đều tạo mộng bức.

"Mẹ nó! Hãn Ngô Dịch là cái thứ gì dựa vào cái gì có thể chiếm được Tuyết Nhi cười một tiếng "

"Tuyết Nhi sư muội thế nhưng là chúng ta Thiên Nguyên Tông Tiên Tử, Ngô Dịch nhất định là sử dụng cái gì thủ đoạn hèn hạ, mới gạt được Tuyết Nhi phương tâm."

"Tên đáng chết này, nếu như hãn còn có thể sống được, ta liền cho hãn Hạ Chiến Thư, không phải giết chết hãn không thể."

"Mẹ nó! Ta cũng phải Hạ Chiến Thư. Đại Trưởng Lão, Tam Trưởng Lão, chuyện này đừng tra xét. Đem Ngô Dịch giao cho chúng ta, chúng ta muốn giết chết hãn."

...

Già Cổ tới đây còn không có gây nên lớn như vậy oanh động, mà Thượng Quan Tuyết vừa ở đây, chẳng qua là đối Ngô Dịch nở nụ cười xinh đẹp, lại làm cho cũi viện trong nháy mắt mở nôi.

Ngô Dịch nhìn chung quanh hãn không thể ăn hãn mấy trăm người, cái trán lập tức nổi lên một hắc tuyến. Hãn cuối cùng minh bạch, Vương Đại Bảo nói không thể trêu chọc phải quan tuyết, còn đúng là mẹ nó rất có đạo lý.

Nhưng bây giờ cái này máu chó, Ngô Dịch cũng không muốn loạn bên trên thêm phiền. Phải biết, Từ Thanh cùng Hạ Hầu Thanh liền đủ để hãn nhức đầu, nếu như Thượng Quan Tuyết lại chọn rộn tiến đến, đêm nay hãn không phải bị những người này lột da không thể.

"Đừng quấy rối a! Cái này không có chuyện của ngươi."

"Làm sao lại không có chuyện của ta đâu cha ta là Tông Chủ, hiện tại lão nhân gia ông ta đang bế quan, Thiên Nguyên Tông bên trong lại xảy ra chuyện, thân là hãn khuê nữ tự nhiên muốn ra mặt xử lý đi."

Thượng Quan Tuyết lại là nhàn nhạt cười một tiếng, quay người lúc lại đối Ngô Dịch nháy một cái mắt, tựa như là truyền lại tin tức gì.

Ngô Dịch mộng bức.

Làm sao cái tình huống trêu chọc nịnh nọt đâu vẫn là muốn giúp ta a

"Từ Trưởng Lão, Đoạn trưởng lão. Không cần đã điều tra, việc này đúng vậy Ngô Dịch làm " Thượng Quan Tuyết xem thường nói xong, quay người lại hỏi Ngô Dịch: "Có phải là ngươi làm hay không "

Hắc! Ngô Dịch càng mộng.

"A a."

Từ Thanh ngây ngẩn cả người, Đoạn Cốc Thần nháy mắt, cả người giống như là bị vạn đạo lôi đình đánh trúng vào, cả người đều cứng ngắc ngẩn người tại chỗ.

Cũng khó trách, mặc cho ai đều không nghĩ tới Thượng Quan Tuyết vừa đến, thủy chung mạnh miệng Ngô Dịch vậy mà thừa nhận, vụ án này. . . Đoạn cũng quá mẹ nó nhanh a

Mặc kệ vui hay không vui, Đoạn Cốc Thần tâm lý thế nhưng là trong bụng nở hoa, lấy lại tinh thần lập tức quát chói tai nói: "Ngươi tới! Đem Ngô Dịch trở lại. Ngày mai ngay trước bảy vạn Đệ Tử trước mặt, ta tự mình chém xuống đầu của hãn lấy cảnh hiệu Vu." "

Đoạn Cốc Thần chỉ lệnh vừa ra khỏi miệng, Đại Trưởng Lão Từ Thanh nhú nhú mày, nghiêng đầu thần sắc cổ quái liếc một cái Đoạn Cốc Thần, bờ môi khẽ nhúc nhích mấy lần, thật giống như là muốn nói cái gì.

Nhưng là, khi Từ Thanh nhìn thoáng qua Thượng Quan Tuyết về sau, hãn vẫn là đem lời nói nuốt trở vào.

Ngô Dịch biến sắc lại biến, nhìn Thượng Quan Tuyết tinh tế bóng lưng

Hai cái tròng mắt đều toát ra lửa.

"Hắc! Ta nói Thượng Quan Tuyết a, ngươi ở bên ngoài đem ta hồ còn chưa đủ thâm hiển tại ta gia nhập Thiên Nguyên Tông đến địa bàn của ngươi, còn đuổi theo ta không thả tiếp tục hồ a "

"Lớn mật!" Thượng Quan Tuyết lập tức trầm mặt xuống, gầm thét qua sau đó xoay người nhìn về phía Đoạn Cốc Thần, nói: "Đoạn lão! Ta cùng người này cừu hận cực sâu, ngay trước bảy vạn người chém xuống đầu của hãn, ta cảm thấy là tiện nghi hãn."

Nghe lời ấy, Đoạn Cốc Thần hai con ngươi hơi lóe lên, ôm quyền cung bái hỏi: "Cái này Tặc Tử cũng trêu chọc ngài nhìn như vậy đến, chém xuống đầu của hãn xác thực tiện nghi hãn. Ngươi tới! Đem kiếm của ta kiếm về, ta tối nay liền cho hãn thả lấy máu."

Đại Trưởng Lão Từ Thanh nhướng mắt, nghiêng đầu nhìn lấy Đoạn Cốc Thần, tựa như là đang nhìn ngu ngốc giống như.

"Chờ một chút! Sát Nhất cái Tiểu Phế Vật, không cần ngài tự mình động thủ a" Thượng Quan Tuyết nhàn nhạt cười một tiếng, vừa nhìn về phía thủy chung trầm mặc Từ Thanh, trầm mặt xuống nghiêm túc nói ra: "Từ Thanh nghe lệnh! Trong đêm đêm Ngô Dịch bắt giữ lấy 'Vạn Thi Lâm'."

Đoạn Cốc Thần ngây ngẩn cả người, cúi trong viện mấy trăm người há to miệng, có ít người thậm chí nhu lên lỗ tai, nghiêng đầu nhìn coi bên cạnh đồng môn sư huynh đệ, từng cái toát ra ánh mắt đều rất quái dị, tựa hồ tại hồi đến vừa mới có nghe lầm hay không.

Mà ở Đại Trưởng Lão Từ Thanh trên mặt, lại không nhìn thấy quá nhiều kinh ngạc. Tựa hồ hắn đã sớm đoán được Thượng Quan Tuyết ý đồ đến, giờ phút này tiến lên một bước khom người đối Thượng Quan Tuyết cúi đầu.

Nhưng không đợi Từ Thanh mở miệng, phía sau Đoạn Cốc Thần vội vàng tiến lên một bước, chen vào nói hỏi thăm: "Tuyệt Nhi tiểu thư, ngài. . . Ngài nói. . . Nói đem hắn bắt giữ lấy 'Vạn Thi Lâm' ngài. . . Ngài đây là muốn giết hắn, hay là vì cứu hắn a "

"Đoạn Cốc Thần! Ngươi thật to gan."

Thượng Quan Tuyết lập tức trầm mặt xuống, từng bước một đi tới Đoạn Cốc Thần trước người, sáng ngời có thần Phượng Nhãn lộ ra hàn quang, toàn thân cao thấp đều tản ra một cỗ không thể nghi ngờ uy áp cường thế.

Đoạn Cốc Thần trong nháy mắt mạo mồ hôi, căn bản là không dám ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Tuyết, thậm chí ngay cả thở mạnh cũng không dám một chút.

Một bên, Đại Trưởng Lão Từ Thanh trộm liếc một cái Đoạn Cốc Thần, trong miệng truyền ra khẽ than thở một tiếng, hữu tâm tiến lên khuyên một chút, có thể thấy Thượng Quan Tuyết mặt âm trầm, Từ Thanh vẫn là bỏ đi ý nghĩ này.

"Đoạn Cốc Thần! Ta nghe ngươi lời nói này, giống như là đối quyết định của ta cực kỳ không đối gạt a "

Thượng Quan Tuyết lạnh nói lọt vào tai, kinh hãi Đoạn Cốc Thần đột nhiên run lên, cũng không dám đáp lời tiếp tục cúi đầu.

"Ngươi vì sao nhắm vào Ngô Dịch, ngươi ta đều là lòng dạ biết rõ. Những năm này, cha nhiều lần phái Đệ Tử đi Ác Lang phong diệt Sơn Tặc, thế nhưng là nhiều lần đều không công mà lui. Trong đó có gì chuyện ẩn ở bên trong, trong lòng ngươi không rõ ràng a "

Thượng Quan Tuyết lời nói giống như Cương Châm thẳng đâm Đoạn Cốc Thần uy hiếp, kinh đầu Đoạn Cốc Thần trong nháy mắt mồ hôi đầm đìa, hồn đều sắp bị dọa bay.

"Mấy năm ở giữa, lấy Ác Lang phong làm trung tâm, phạm vi ngàn dặm bên trong lớn Tiểu Thành Trấn đều bị Vương Bá Thiên cướp sạch một lần. Trước đó không lâu, Vương Bá Thiên mang theo bọn sơn tặc huyết tẩy Khôn Nguyên thành, hai ngàn người Thành Trì trong vòng một đêm chỉ còn lại có hơn sáu trăm người. Đoạn Cốc Thần! Đây chính là ngươi dạy nên hảo đồ đệ."

"Ta. . ."

"Ngươi cái gì ngươi cha ta đem mới nhập tông 1300 dư tên đệ tử giao cho ngươi, ngươi vì sao đem Ngô Dịch cùng Vương Đại Bảo cầm tù tại cũi viện nếu không phải cha nhớ tới ngươi vì Thiên Nguyên Tông hiệu lực hơn mười năm, đã sớm phế bỏ ngươi trưởng lão chức."

Thượng Quan Tuyết lời nói âm vang hữu lực, ngay trước mấy trăm Đệ Tử trước mặt, không chút nào cho Đoạn Cốc Thần lưu một tia mặt mũi.

Ở hậu phương Ngô Dịch một mực nhìn lấy Thượng Quan Tuyết, mặc dù trước khi nói bị Đoạn Cốc Thần một kiếm đánh thành trọng thương, nhưng nghe đến Thượng Quan Tuyết lời nói này, tâm lý lại là cực kỳ thoải mái.

"Thật là may mắn không nhường may rầu, cái này đàn bà ta thích."

Ngô Dịch tâm lý âm thầm khen ngợi Thượng Quan Tuyết, trên mặt dần dần nổi lên một vòng kính tán mỉm cười.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Vô pháp vô thiên chi địa

Đoạn Cốc Thần mặt so đít khi còn đỏ, ngượng hân không thể một đầu tiến vào kẻ đất được rồi.

"Ngài. . . Ngài đừng nói nữa, thuộc hạ. . . Biết sai rồi." Đoạn Cốc Thần ôm quyền khom người cúi đầu, mặt mũi tràn đầy xấu hổ đối Thượng Quan Tuyết nói nói.

Thượng Quan Tuyết hít sâu một hơi, đề xuống tâm lý lửa giận, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Đoạn Cốc Thần, chỉ sau đó xoay người vừa nhìn về phía Ngô Định.

"Người còn cười được chờ người tiến vào 'Vạn Thi Lâm', để người ngay cả khóc cơ hội đều không có."

Ngô Định nhún vai cũng không nói chuyện, một mặt không quan trọng dáng vẻ.

"Từ Trường Lão! Đem Ngô Định áp đi 'Vạn Thi Lâm'."

"Tuân mệnh!"

"Đứng rồi! Nói cho Nhị Trường Lão dương Ngọc Sơn, không có chi thị của ta ai đều không cho triệu kiến Ngô Định, càng không cho phép Ngô Định rời đi 'Vạn Thi Lâm' nửa bước."

Thượng Quan Tuyết lời nói để Từ Thanh hơi khẽ cau mày, trong mắt cũng dần hiện ra một vòng trầm tư.

"Nếu như. . . Nếu như là Già Cô muốn gặp Ngô Định đâu"

Từ Thanh cảm thấy vẫn là có cần phải hỏi rõ ràng, dù sao Già Cô giống như đối Ngô Định cảm thấy rất hứng thú, nói không chính xác có một ngày, Già Cô liền sẽ đích thân đi 'Vạn Thi Lâm' đòi người.

Thượng Quan Tuyết lập tức trầm mặt xuống, không có trực tiếp trả lời, mà là phản hồi: "Từ Trường Lão! Ta nói còn chưa đủ ngay thẳng a"

"Ách. . . ! Thuộc hạ minh bạch."

Từ Thanh ôm quyền khom người bái qua, liếc mắt nhìn Ngô Định về sau, quay người hướng về cũi viện đi ra ngoài.

Ngô Định ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Thượng Quan Tuyết, cũng không rõ ràng hẳn trong lòng suy nghĩ cái gì, đột nhiên đối Thượng Quan Tuyết liền ôm quyền, không có nói thêm nữa câu, quay người đi theo Từ Thanh rồi đi cũi viện.

Nhìn lấy Ngô Định bóng lưng, Thượng Quan Tuyết khẽ nhíu một chút Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn, một lát sau trong miệng truyền ra khẽ than thở một tiếng.

"Chỉ mong người có thể tại 'Vạn Thi Lâm' bên trong sống sót." Thượng Quan Tuyết tâm lý âm thầm thì thầm, nhưng không biết là tự mình an ủi, vẫn là công nhận Ngô Định thực lực, nài lại kỳ quái thấp giọng từ hỏi một câu: "Lấy thực lực của hắn, hắn là. . . Có thể còn sống sót a"

Không ai nghe được thanh Thượng Quan Tuyết thấp giọng nói cái gì, bất quá đi nhìn cũi trong viện mấy trăm người ánh mắt, đa số đều lộ ra không coi trọng ý vị. Còn lại phía dưới một số người, ánh mắt bên trong có hoảng sợ cũng lộ ra một vòng vẻ khát vọng.

Vạn Thi Lâm, khoảng cách Thiên Nguyên Tông có mười dặm xa, là một chỗ rậm rạp che khuất bầu trời Đại Sâm Lâm, cũng là Thiên Nguyên Tông Đệ Tử công nhận Phúc Họa cùng tồn tại chi địa.

Cái chỗ kia, là từ Thượng Quan Vũ Dật dùng thời gian mười năm, thân thủ đem rừng rậm đổi thành Mê Lâm chỗ.

Hàng năm Thượng Quan Vũ Dật đều sẽ tuyển bạt ra 3000 rất có tư chất đệ tử từ, đem bọn hắn đưa đến Vạn Thi Lâm ở trong lịch luyện.

Nói là lịch luyện, chẳng nói là lẫn nhau ở giữa triển khai chém giết. Ở trong rừng, không cần kiêng kỵ Tông Quy ước thúc, không cần phải lo lắng luật lệ trời buộc.

Thượng Quan Vũ Dật ý đồ cũng rất đơn giản, để Đệ Tử tại giết chóc trung thành dài, tại giết chóc bên trong biết rõ gió tanh mưa máu giang hồ.

Đào mất mười lăm năm vội vàng mà qua, liền xem như Thượng Quan Vũ Dật đều nhớ không rõ, đến cùng chết tại Vạn Thi Lâm bên trong có bao nhiêu Đệ Tử. Nhưng mà hàng năm từ Vạn Thi Lâm bên trong đi ra Đệ Tử, không có chỗ nào mà không phải là tu vi đột nhiên tăng mạnh, người mang số loại thậm chí mười mấy loại Võ Công.

Tại Thượng Quan Vũ Dật trong mắt, những người này là Thiên Nguyên Tông hi vọng. Khi bọn hắn từ Vạn Thi Lâm bên trong đi ra, liền được cho phép cách tông đi Trung Thổ đại lục ở bên trên lịch luyện, ngược lại là cũng vì Thiên Nguyên Tông chiếm được rất nhiều thanh danh tốt đẹp, khiến cho Thiên Nguyên Tông hương hỏa càng thêm tràn đầy.

"Ngô Định! Tiêu tử ngươi thật là phúc lớn mạng lớn."

Rời đi Thiên Nguyên Tông, cách xa nhau Vạn Thi Lâm nửa dặm trên đường, Từ Thanh ngừng phi nhanh bước chân, nghiêng đầu liếc mắt nhìn Ngô Dịch, cười khò lắc đầu.

"Làm sao mà biết "

Ngô Dịch cũng không có đi nhìn Từ Thanh, mà là nhìn chăm chăm ngoài nửa dặm vùng rừng rậm kia, mày kiếm cũng nhíu lại.

"Ta là như luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Tuyết Nhi nàng sẽ đích thân ra mặt cứu người. Tại ta trong ấn tượng, đây chính là lần đầu tiên lần đầu a."

"Đó là nàng còn có chút lương tâm" Ngô Dịch phui một chút Từ Thanh, nhàn nhạt xem thường.

"Nào chỉ là có lương tâm a.

" Từ Thanh lời nói có chút ý vị thâm trường, khi Ngô Dịch nhíu mày ném đi ánh mắt khó hiểu lúc, Từ Thanh cười cười chỉ hướng ngoài nửa dặm, lời nói xoay chuyển nói ra: "Cái kia chính là Vạn Thi Lâm. Nhắc nhở người một chút, Vạn Thi Lâm chính là là vô pháp vô thiên chi địa. Muốn sống sót, tâm muốn đủ hung ác, Quyền Đầu muốn đủ cứng "

"Vô pháp vô thiên chi địa "

Ngô Dịch sắc mặt hơi có chút biến hóa, trong lòng thật có chút giật mình.

"Không sai! Coi như người đem trong rừng người đều giết, Tông Chủ cũng tuyệt đối sẽ không định tội người, điều kiện tiên quyết là người có thực lực kia." Từ Thanh nói xong đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch kiếm trong tay, cười cười mở miệng lần nữa: "Liên người cầm trong tay thanh này vương khí bảo kiếm, đủ để cho người trở thành Thiên Nhân đánh chết mục tiêu."

Ngô Dịch cúi đầu liếc một cái Hỏa Phượng kiếm, cười a a ra tiếng: "Nói như vậy ta còn không có tiền Vạn Thi Lâm, liền đã một chân bước vào Quỷ Môn Quan đi "

Từ Thanh cười không nói.

"Từ lão! Vậy người có thể lại lộ ra một chuyện, Vạn Thi Lâm bên trong mạnh nhất đệ tử từ, tu vi của hắn là mấy sao ta có thể còn sống sót tỷ lệ lại có mấy thành "

"Sống sót tỷ lệ nha. . . Cũng liền hai thành." Từ Thanh cũng không có quá nhiều dăm chiêu, tựa như tâm lý sớm liền đã có tính toán, về sau lại nói ra: "Năm nay trong rừng ra không ít thiên chi kiêu tử, ngăn ngừ trong vòng nửa năm, tổng cộng ra đời bảy cái Bát Tinh Vũ Sư, liền ngay cả Cửu Tinh Vũ Sư. . . Cũng ra đời một cái."

Lời nói lọt vào tai, Ngô Dịch mày kiếm lập tức nhăn thành chữ xuyên.

"Đi thôi! Dương trưởng lão đối người thế nhưng là cảm thấy rất hứng thú đây."

Từ Thanh vênh lên khóe miệng, hướng về phía Ngô Dịch cười quỷ dị cười, tăng nhanh chạy tới Vạn Thi Lâm Tắc Độ.

Nửa dặm đường trình, hai người chỉ dùng ba phút liền nhanh như tên bắn mà vọt qua.

Vạn Thi Lâm dưới núi thiết lập lấy cửa khẩu, hai bên phân chó đứng năm mươi cái Thiên Nguyên Tông Đệ Tử.

Cũng không biết dương Ngọc Sơn làm thế nào chiếm được tin tức, vậy mà gác tay đứng tại cửa khẩu trước, sờ lấy bụng lớn vui vẻ chờ lấy Từ Thanh cùng Ngô Dịch.

Hai người tới cửa khẩu trước, dương Ngọc Sơn vừa ôm quyền đối Từ Thanh cúi đầu, Từ Thanh liền suất mở miệng trước: "Dương trưởng lão, lễ nghĩa coi như xong, Ngô Dịch ta mang cho người tới."

"Ha-Ha! Từ lão, ta trước đó liền nói Ngô Dịch là cái đầu đầu, sớm muộn sẽ bị đưa đến ta nơi này. Thế nào hơn nửa đêm còn muốn làm phiền ngài tự mình áp giải." Dương Ngọc Sơn sờ lấy bụng lớn cười ha ha nói.

Từ Thanh cười khò lắc đầu: "Vạn Thi Lâm tình huống, ta trên đường cùng Ngô Dịch đơn giản nói một lần. Người không cần nhiều tốn nước bọt, phải người đem hắn đưa vào Vạn Thi Lâm đi."

Dương Ngọc Sơn nhẹ gật đầu, liếc mắt nhìn Ngô Dịch về sau, đối sau lưng khoát tay áo kêu đến hai người đệ tử.

Ngô Dịch cũng rất thức thời, hít sâu một hơi, đi theo hai người đệ tử đi vào cửa khẩu, dần dần từng bước đi đến Tiêu Thất tại trong rừng.

"Dương trưởng lão, tại ta trước khi đi Tuyết Nhi cố ý bàn giao, không cho phép Ngô Dịch bước ra Vạn Thi Lâm nửa bước. Liền xem như già Cổ tiền bối muốn gặp hắn, người cũng không thể để Ngô Dịch đi ra."

"Ừm già Cổ tiền bối sẽ gặp hắn" dương Ngọc Sơn nụ cười trên mặt biến mất, nghiêm túc cực kỳ dọa người.

"Đúng vậy a! Chúng ta Thiên Nguyên Tông đệ tử từ nhiều đến vạn nhân, nhưng người ta khi nào gặp qua Già Cô đối nào đó người đệ tử cảm thấy hứng thú nhưng ngay tại tối nay, Già Cô vậy mà đi cũi viện đã thương Đoạn Cốc Thần, nhất tâm liền muốn mang đi Ngô Dịch, người nói kỳ quặc không kỳ quặc "

Dương Ngọc Sơn hít vào một ngụm khí lạnh, sờ lên cái cằm suy nghĩ một lát, cười khổ thờ dài một hơi: "Già Cô tiền bối đều chọn rộn tiến đến, Tuyết Nhi nha đầu này xem như cho ta chọc cái đại phiền toái. Lấy già Cô tiền bối tính khí, ta nếu là không đáp ứng, hẳn không phải đem ta đánh thành đầu heo không thể."

"Đánh thành đầu heo cũng phải cần, ta phát giác Tuyết Nhi đối Ngô Dịch tựa hồ có chút. . . ." Từ Thanh cau mày Kinh Ngự, phần sau đoạn lời nói vẫn là nuốt trở vào, lời nói xoay chuyển lại nói: "Đi! Ngô Dịch đã tiến vào Vạn Thi Lâm, ta cũng liền không ở thêm, cáo từ!"

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Giết huynh trưởng

Dương Ngọc Sơn đem Đại Trưởng Lão Từ Thanh đưa ra bên ngoài một dặm, trở lại cửa khẩu về sau, dương Ngọc Sơn nhìn qua Vạn Thi Lâm hồi lâu.

Hắn hiểu được Thượng Quan Tuyết vì sao đem Ngô Dịch đưa đến Vạn Thi Lâm, chỉ bất quá Già Cô để hắn có chút phát sầu, mà lại năm nay Vạn Thi Lâm bên trong các đệ tử đều không đơn giản, từng chuyện mà nói thành là quái thai cũng không đủ.

Đương nhiên, dương Ngọc Sơn cũng không phải là Đoạn Cốc Thần, từ Ngô Dịch hạ Cửu U Hàn Vực khi đó lên, dương Ngọc Sơn hoặc nhiều hoặc ít cũng nhận ra Ngô Dịch tuyệt không phải phạm phu tục tử. Khi Ngô Dịch cầm trong tay Tam Sắc Hàn Minh tiêu tồn đến, dương Ngọc Sơn càng chắc chắn suy nghĩ trong lòng.

Thế nhưng là từ tiếp nhận chương quản Vạn Thi Lâm, dương Ngọc Sơn so Thượng Quan Vũ Dật đều rõ ràng Vạn Thi Lâm tàn khốc cùng huyết tính. Nói không khoa trương, đã qua trong vòng nửa năm, Vạn Thi Lâm bên trong cục thế đã định. Ngô Dịch ở thời điểm này mới tiến Vạn Thi Lâm, còn sống Đệ Tử không chỉ là rơi xuống hắn Nhất Tinh Lưỡng Tinh tu vi đơn giản như vậy.

"Tuyết Nhi coi trọng như vậy hắn, lúc cần thiết, ta. . . Có phải hay không hẳn là giúp hắn một chút nhưng cứ như vậy lại làm trái Tông Chủ quy định, Tông Chủ hẳn sẽ không lại. . . Ai! Vẫn là đi trước một bước nhìn một bước đi. Không chừng Vạn Thi Lâm đã định cục thế, lại bởi vì Ngô Dịch tiến vào mà làm rối loạn đâu "

Dương Ngọc Sơn tại cửa khẩu chỗ thì thảo suy nghĩ, mà lúc này tiến nhập Vạn Thi Lâm Ngô Dịch lại là mặt ủ mày chau.

Ngô Dịch ở trong rừng đi nửa canh giờ, tại cái này nửa canh giờ bên trong, Ngô Dịch cũng không có đi ra khỏi bao xa. Thế nhưng là khi hắn quay người hướng về sau khi đi, Ngô Dịch phát hiện đã mất tích tại trong rừng.

"Đúng là mẹ nó quái thật đấy rõ ràng là con đường này, làm sao lại không đi ra ngoài được đâu "

Đứng tại một khỏa thô dưới cây, Ngô Dịch gãi đầu nhìn trái phải nhìn một hồi lâu, cuối cùng vẫn là không phân rõ Đông Nam Tây Bắc, thậm chí đều không biết nên hướng phương hướng nào đi.

"Hố cha a! Đây là nơi quái quỷ gì quả thực là có tiến không ra nha."

Ngô Dịch xem như mở mang kiến thức, nhưng bây giờ cũng không thể ngậy ngốc ở đây. Đã phân biệt không ra phương hướng, Ngô Dịch quyết định chắc chắn dứt khoát cũng không đi phân biệt, đề cao mười hai phần cảnh giác, bắt đầu ở trong rừng ngang qua.

Đi lần này, Ngô Dịch cũng nhớ không rõ đi qua bao lâu. Thậm chí đi bao xa, Ngô Dịch đều nhớ không rõ. Nhưng mà nhất làm cho Ngô Dịch cảm tức, vẫn là cùng nhau đi tới ngay cả cái Quý Ảnh đều không có gặp, nếu không phải khắp nơi có thể thấy được thi thể, Ngô Dịch thực biết nghĩ làm bị toàn bộ thế giới ngăn cách.

"Không đi, thừa dịp trời còn chưa sáng, nắm chặt thời gian nghỉ ngơi một chút."

Một đêm này phát sinh quá nhiều chuyện, làm cho Ngô Dịch cũng là thể xác tinh thần mỗi mệt. Giờ phút này quyết định chú ý, Ngô Dịch cảnh giác hướng về bốn phía rừng rậm nhìn một chút, không có phát hiện dị thường liền hai chân một điểm, vọt lên nhẹ nhàng đứng ở một khỏa thô thụ trên cành cây, sau

đó ngồi ở phía trên đánh lên chộp mắt.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Ngô Định lỗ tai giật giật, mơ hồ trong đó nghe thấy được tiếng bước chân.

Mới đầu tiếng bước chân này còn rất xa, cũng liền đi qua mười mấy giây, tiếng mắng chửi triệt để đem Ngô Định đánh thức.

"Trác Vân! Ta đều đem 'Bích Thủy Kiếm' cho ngươi, ngươi còn muốn để cho ta như thế nào khó nhất định phải đem ta giết mới bỏ qua a "

"Ta Hảo Ca Ca, ta đều truy ngươi ba ngày ba đêm. Ngươi chạy trước mặt mình, ta truy làm sao không một đầu ngươi chỉ cần là đem 'Cửu Cung Kiếm Thuật' khẩu quyết nói cho ta biết, ta tuyệt không lại truy ngươi nữa bước."

Khoảng cách Ngô Định hơn 30m xa, hai cái 20 trái phải tuổi thiếu niên cách xa nhau mười mét mà dừng.

Hai người này đều là thân mặc bạch y, chỉ bắt quá một người trong tay cầm hai thanh kiếm, một vị khác áo trắng bên trên tất cả đều là máu, đưa lưng về phía Ngô Định vịn một căn thô thụ, hồng hộc thở hổn hển.

"Cuối cùng nhìn thấy người sống."

Ngô Định ngồi xổm ở trên cây không có xuống dưới, sát có hào hứng tiếp tục xem.

"Trác Vân! Từ nhỏ đến lớn, ta không xử bạc với ngươi a. Ba năm trước đây ngươi ta cùng nhau gia nhập Thiên Nguyên Tông, về sau lại đồng thời được tuyển chọn tiến vào Vạn Thi Lâm. Tại gần gũi này trong nửa năm, ngươi ta huynh đệ hai người sống vai hợp tác hai bên cùng ủng hộ, tu vi từ lúc đầu Vũ Sư Nhất Tinh cũng tăng lên tới Ngũ Tinh, những này khó ngươi cũng quên đến sao "

Hơi thở phào, thụ thương thiếu niên khôi phục một chút khí lực, đứng thẳng người đối cầm trong tay Song Kiếm Trác Vân mở miệng.

Trác Vân ngoài cười nhưng trong không cười hừ hừ, hiển nhiên không có đem thụ thương ít năm nghe vào.

"Trác Lôi đại ca, ngươi đây nhưng không oán ta được. Muốn trách, ngươi liền đi trách cứ trong nhà lão già kia. Ngươi ta đều là con của hắn, hắn dựa vào cái gì đem Hạ Phàm vương khí 'Bích Thủy Kiếm' cùng Hạ Phàm Huyền Giai Võ Công 'Cửu Cung Kiếm Thuật' đều truyền cho ngươi "

Lời nói này, đem thụ thương Trác Lôi khí run rẩy.

"Đệ đệ, ngươi nói lời này đều tang lương tâm. Ta mẹ chết sớm, ngươi thuở nhỏ lại là người yếu nhiều bệnh, là ai lâu dài tại giường bệnh bên cạnh không biết ngày đêm chăm sóc ngươi không sai! Cha là đem Bích Thủy Kiếm cùng Cửu Cung Kiếm Thuật cho ta, nhưng hắn không cũng cho hai ngươi bản trung phẩm Huyền Giai Võ Công ngươi. . . Ngươi làm sao. . . Làm sao còn có thể nói ra bức này táng tận thiên lương lời nói "

Nghe hai huynh đệ nói chuyện với nhau, ngồi xổm trên tàng cây Ngô Định trầm mặt xuống, cái này Trác Vân cũng quá mẹ nhà hắn không phải thứ gì đi vì một thanh kiếm cùng một bản Võ Công, vậy mà lại đối thân ca ca ra tay.

"Lại nghe nghe! Nếu là cái này lang tâm cầu phế đồ vật thật muốn đuổi tận giết tuyệt, ta trước hết giết chết hắn."

Ngô Định trong lòng nghĩ tốt, nếu như Trác Vân buông tha Trác Lôi, vậy hắn cũng cũng không cần phải nhúng tay. Dù sao cái này cũng là hai anh em họ sự tình. Nếu như Trác Vân thật là đến táng tận thiên lương cấp độ, Ngô Định cũng không để ý cứu Trác Lôi, lại đem cái kia không bằng heo chó Trác Vân diệt.

Nhưng lại tại Ngô Định nói thầm trong lòng thời điểm, cái kia Trác Vân trong nháy mắt trường ánh mắt lên, cũng không biết sử dụng võ công gì, lập tức xuất hiện ở Trác Lôi trước người, không đợi Trác Lôi quay người tiếp tục chạy trốn, đệ đệ Trác Vân phải kiếm trong tay đã đâm vào bụng của hắn.

Cục diện phát triển quá nhanh, Ngô Định cũng không có dự liệu được Trác Vân lại đột nhiên xuất thủ. Hiện tại coi như lao xuống đi, cũng là vô lực hồi thiên cứu Trác Lôi.

"Đại ca! Ngươi quá phí lời, hoàn toàn những này nói nhảm vẫn là ta không nguyện ý nghe."

Trác Vân suu một tiếng rút ra trường kiếm, đối Trác Lôi bụng lại là ngay cả thọc ba lần.

Cho đến trước khi chết, Trác Lôi cũng không có đem 'Cửu Cung Kiếm Thuật' khẩu quyết nói ra. Tại hắn ngã xuống đất bỏ mình một khắc này, Trác Vân lắc lắc trên thân kiếm máu, đưa về vô kiếm hừ lạnh quay người liền đi.

Nhìn ra, Trác Vân căn bản không phải vì cướp đoạt Cửu Cung Kiếm Thuật. Đuổi ba ngày ba đêm, đơn giản là muốn giết vị này thân đại ca.

"Tốt một cái thị phi không phân, tâm ngoan thủ lạt lũ sói con, thật là làm cho ta mở mang kiến thức."

Lạnh gữ tại Bát Phương quanh quần, vừa đi ra ba bước Trác Vân đột nhiên xoay người qua, đúng lúc nhìn thấy từ trên cây bông bình rơi xuống áo trắng Ngô Định.

Ngô Định thần sắc âm trầm dọa người, cặp con mắt kia lộ ra ngập trời lửa giận, nếu như ánh mắt có thể giết người, Trác Vân nhất định bị Ngô Định diệt trăm ngàn lần.

Lại nhìn Trác Vân, trên dưới xem xét cẩn thận Ngô Dịch vài lần, cũng không biết đang suy nghĩ gì, ánh mắt bên trong vậy mà dần hiện ra một vòng vẻ kinh ngạc.

"Vốn cho rằng thời gian trôi qua nửa năm, những người còn lại đều có Vũ Sư Ngũ Tinh trở lên tu vi. Không nghĩ tới còn có Tam Tinh Vũ Sư còn sống, hơn nữa còn là cái không biết sống chết, cầm trong tay vương khí bảo kiếm mà chết sớm."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Ngược Trác Vân

Không có cứu Trác Lôi, Ngô Dịch trong lòng hoặc nhiều hoặc ít vẫn còn có chút tiếc nuối. Nhưng Ngô Dịch lại có thể giết trước mắt cái này lũ sói con, vì chết đi Trác Lôi lỗi ra oán khí.

"Trác Vân! Nghe ý trong lời nói ngươi, thật giống như ta đến liền là chịu chết đi "

"Chẳng lẽ không phải a "

Ngô Dịch lời nói để Trác Vân cảm thấy rất có ý tứ, cũng có chút không rõ chỉ là một cái Tam Tinh Vũ Sư, ở đâu ra như vậy tự tin

Ngô Dịch cười nhạt một tiếng, lời nói xoay chuyển giờ lên Hỏa Phượng kiếm: "Trác Vân, ngươi nhìn thanh kiếm này của ta như thế nào nó thế nhưng là thượng phẩm vương khí a, so Bích Thủy Kiếm phẩm chất tốt rất nhiều đây."

Trác Vân trong nháy mắt nhíu nhíu mày, ánh mắt hướng về Hỏa Phượng kiếm nhìn lại. Dù cho không nhìn thấy Hỏa Phượng kiếm thân kiếm, thế nhưng là tinh mỹ bất phàm vô kiếm, cũng làm cho Trác Vân hai con ngươi dần hiện ra tham mang.

"Chọn trúng không có ta không chỉ có thượng phẩm vương khí cấp bảo kiếm, sẽ còn hai loại Huyền Giai Kiếm Thuật, so Cửu Cung Kiếm Thuật mạnh không chỉ một cấp bậc mà thôi."

Ngô Dịch nói tiếp, chỉ gặp Trác Vân trong mắt tham mang càng ngày càng thịnh, vậy mà từng bước một hướng về Ngô Dịch đi tới.

"Xuy xuy! Ngươi tiểu tử này ngược lại là rất thức thời. Thôi! Chỉ cần ngươi đem trong tay kiếm cùng cái kia hai loại Võ Công cho ta, sau này tại Vạn Thi Lâm bên trong ta bảo kê ngươi."

"Thật đã ngươi nghĩ như vậy muốn, ta thành toàn ngươi chính là."

Ngô Dịch vừa dứt lời, thân hình thoát một cái trong nháy mắt đến Trác Vân trước người, tại Trác Vân kinh ngạc phía dưới, Ngô Dịch hoa một tiếng rút ra Hỏa Phượng kiếm, thẳng đến Trác Vân đầu lĩnh sọ chém xuống.

Trác Vân vốn cho rằng Ngô Dịch thật định cho hắn Hỏa Phượng kiếm, như thế nào cũng không nghĩ đến Ngô Dịch vậy mà chơi một bộ này.

"Oắt con, bằng ngươi Tam Tinh tu vi còn muốn giết ta ngươi cái này là muốn chết."

Trác Vân cấp tốc lui về phía sau nửa mét, khi Hỏa Phượng kiếm sắp chém tới đầu của hắn lúc, Trác Vân cấp tốc giơ tay lên bên trong Bích Thủy Kiếm ngăn cản đi lên.

Lưỡng Kiếm va nhau, phát ra một tiếng thanh thúy thanh âm.

Lại nhìn Bích Thủy Kiếm, răng rắc một tiếng cắt thành hai đoạn. Còn tốt Trác Vân tránh né nhanh, bằng không Hỏa Phượng kiếm nhất định đem hắn trăm thành hai nửa.

"Tê! Quả nhiên là một thanh thần binh lợi khí!"

Trác Vân kinh ra một thân mồ hôi lạnh, nhìn về phía Hỏa Phượng kiếm cặp mắt kia bên trong, dần hiện ra tham mang càng tăng lên mấy phần.

"Hảo Kiếm a không chỉ là kiếm tốt, võ công của ta. . . Càng biết đề ngươi giết này cả mình."

Ngô Dịch cười lạnh lạnh nói, sau đó thân hình chuyển động một vòng, đối ba mét bên ngoài Trác Vân Mộ Nhiên chém xuống.

Ngô Dịch tiến hành, nhìn Trác Vân hơi sững sờ. Cũng liền tại a lẳng trong nháy mắt, Trác Vân lập tức cảm giác phía trước bắn tới một cổ vô hình vòng xoáy.

"Đây là cái gì Vô Công "

Trác Vân trong kinh ngạc ném xuống một nửa Bích Thủy Kiếm, đem hấn cái kia thanh thượng phẩm Phàm Khí bảo kiếm quát ra, đối vô hình vòng xoáy Hách Nhiên chém xuống.

Hai cổ vô hình kiếm khí trong hư không va chạm, nhấc lên lá cây múa tại không, không đợi vòng xoáy sụp đổ, Ngô Dịch tiếng cười lạnh lần nữa vang vọng Bát Phương: "Cùng ta chơi kiếm khí ngươi mở không đủ tư cách."

Chỉ gặp Ngô Dịch tay trái nhất chuyển, lập tức thi triển Nộ Kiếm Tam Quyết bên trong Trảm Kiếm Thức.

Dừng mãnh bá đạo vô hình kiếm khí bắn ra, đem mặt đất đều hoạch xuất ra một nhất chỉ sâu khe rãnh. Ngay tại vô hình vòng xoáy sụp đổ một sát na, đạo kiếm khí này đã đến Trác Vân trước người.

Trác Vân sắc mặt trong khoảnh khắc không có huyết sắc, vội vàng hướng về phía bên phải trốn tránh. Nhưng tốc độ của hấn vẫn là chậm một tia, vô hình kiếm khí thuận vai trái của hấn chém xuống.

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra nửa dặm xa, phàm là nghe thấy tiếng hét thảm này người, mười người có chín người đều sẽ bị dọa ra cả người nổi da gà.

"Ta. . . Tay của ta cánh tay. . ."

Trác Vân đau đầu đây là mồ hôi, nghiêng đầu nhìn đỏ máu vai trái, lại nhìn một chút trên đất cánh tay trái, cả người trong nháy mắt điên cuồng.

"Oát con! Ta thật là nhìn sai rồi, ngươi đến cùng là ai "

Cánh tay trái bị chém xuống, Trác Vân hận thấu Ngô Dịch. Nhưng hấn cũng không khỏi không bội phục Ngô Dịch cường hãn, chỉ bằng vào hiển lộ ra hai thức, cũng đủ để chiến Ngũ Tinh Vũ Sư đứng ở bất bại.

Dạng này người, Trác Vân tâm lý rất rõ ràng tuyệt đối không phải hời hợt hạng người.

Thế nhưng là tại nửa năm này bên trong, Trác Vân chưa từng nghe nói qua Vạn Thi Lâm bên trong có như thế Nhất Hào cường giả. Mạnh đáng sợ, mạnh để hấn sợ mất mặt.

"Giống như ngươi lũ sói con, cũng xứng biết tên của ta" Ngô Dịch lắc lắc trên thân kiếm máu, hướng về phía Trác Vân Lãnh Lãnh hừ nói.

"Thật tốt tốt! Hôm nay ngươi đoạn ta Nhất Tĩ, ngày khác ta nhất định phải mệnh của ngươi."

Trác Vân đã Vô Tâm đi chiến, hấn cũng không dám tiếp tục đánh. Giờ phút này Tốc Biến tại Trác Vân trong đầu ý niệm đầu tiên đứng vậy trốn, nhanh chóng thoát đi nơi đây mới lên tốt nhất sách.

Nhưng Ngô Dịch sao có thể cho Trác Vân cơ hội đào tẩu, ngay tại Trác Vân xoay người một sát na, Ngô Dịch đã giơ lên chân phải, hung hăng đối Đại Địa đạp xuống dưới.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Nương theo lấy hệ thống nhắc nhở âm tại Ngô Dịch trong đầu nhớ tới, lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Phương Viên hai mươi lăm mét phạm vi bên trong Đại Địa Hách Nhiên nổ tung.

Trác Vân tức thì dâng không mà lên cao nửa thước, vừa hung ác ném xuống đất.

"Phốc!"

Máu tươi đoạt miệng mà ra, Trác Vân sắc mặt lập tức không có một tia huyết sắc, cả người tinh thần đều uest rất nhiều.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Đến cùng là ai "

Trác Vân nhìn thấy Ngô Dịch chậm rãi bước đi tới, cũng không lo được đi lau máu trên khóe miệng, liều mạng sau này cọ.

Ngô Dịch cười lạnh không nói, đến Trác Vân trước người, cầm kiếm đối cánh tay phải của hấn Hách Nhiên chém xuống.

Tiếng kêu thảm thiết tái khởi, Trác Vân đau trên mặt đất không ngừng lăn lộn.

"Huỳnh đệ như tay chân, ta mới chém hai cánh tay của ngươi liền đau đến hô to gọi nhỏ. Ngươi có biết, tại ngươi kết thân Ca, xuất thủ trong nháy mắt, tim của hắn lại có bao nhiêu đau nhức "

Ngô Dịch trong mắt không có một tia thương hại, nói xong lại vùng động trong tay Hỏa Phượng kiếm, lần nữa chém xuống Trác Vân hai chân.

Ngấn gối mấy giây bên trong bị trăm gãy tay chân, Trác Vân đã mồ hôi đầm đìa, trên mặt đất run rẩy không ngừng.

"Oát con, ngươi nếu là cái nam nhân, liền cho Lão Tử một thống khoái." Trác Vân ánh mắt tràn đầy oán độc cùng căm hận, hung tợn hướng về phía Ngô Dịch gào thét.

Ngô Dịch hừ lạnh một tiếng, ánh mắt tràn đầy vẻ bạo ngược, mang theo lửa giận nói nói: "Cho ngươi thống khoái chỉ sợ ngươi cha biết được ngươi đại nghịch bất đạo giết huỳnh trưởng, cũng sẽ không cho ngươi một thống khoái a "

"Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào đây là nhà của chúng ta sự tình, cùng ngươi có quan hệ gì "

"Đúng vậy a! Ngươi giết huỳnh trưởng cùng ta lại có gì liên quan đâu" Ngô Dịch nhàu mày sao, thần sắc biến đổi: "Vậy ta liền không can thiệp chuyện nhà của ngươi, tiếp xuống xử lý một chút ngươi ta sự tình tốt đi."

Trác Vân kém chút không có bị Ngô Dịch tức chết, hai cánh tay của hắn cùng hai chân đều bị trăm xuống dưới, lúc này Ngô Dịch mới nói không can thiệp, tại Trác Vân trong mắt, Ngô Dịch quả thực là vô sỉ đến cực hạn.

"Ta. . . Ta và ngươi có chuyện gì để xử lý "

"Đương nhiên có chuyện xử lý đi. Bởi vì ta muốn dùng mệnh của ngươi. . . Đến thêm bạo ngược đáng."

Ngô Dịch vừa dứt lời, không đợi Trác Vân hiểu được ý gì, chỉ gặp Ngô Dịch trong nháy mắt vùng lên Hỏa Phượng kiếm, một kiếm lại một kiếm cắt Trác Vân da thịt.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Ngấn gối mười mấy giây, Ngô Dịch huy kiếm không xuống ba trăm lần. Trác Vân đau choáng ba lần, lại bị kịch liệt đau nhức đau tỉnh ba lần.

"Oát con! Ngươi như vậy tra tấn ta, ta cũng không cho ngươi sống yên ổn."

Trác Vân oán độc hung tợn nhìn chăm chăm Ngô Dịch, sử xuất vì số không nhiều một chút khí lực, hướng về phía bầu trời đêm ra sức gào thét một tiếng.

"U a! Còn có thể hô to gọi nhỏ ta thích."

Nhìn thấy Trác Vân còn có thể gọi, Ngô Dịch cười. Lần nữa huy kiếm, lại là đối Trác Vân dùng lại bạo ngược.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Bị vây

Nhìn ra, Ngô Định thật là bị Trác Vân giết huynh trưởng một chuyện khí không nhẹ.

Cũng khó trách, Thủ Túc Tương Tàn một chuyện, phạm là có chút lương tâm người nhìn thấy, đều sẽ bị Trác Vân tức nộ tung tóe phôi.

Nhưng mà không thể không nói, Ngũ Tinh Vũ Sư sinh mệnh lực xác thực ương ngạnh. Ngô Định tại Trác Vân trên thân lưu lại hơn ba trăm Đạo Kiếm thương, cái kia Trác Vân vẫn là không có tắt thở.

"Nhìn người gầy ba ba, ngược lại là rất có thể kháng đó a thật không biết nói là người sinh mệnh lực ương ngạnh, vẫn là lão thiên đều không muốn để cho chết thống khoái."

Ngô Định vây quanh Trác Vân dạo qua một vòng, dùng thân phốc phốc lại đi Trác Vân thể nội đâm Tam Kiếm.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +50."

"Ai u! Còn không chết "

Ngô Định đem Hòa Phượng kiếm từ Trác Vân thể nội rút ra, hắc hắc lạnh sau khi cười xong, liền muốn tiếp tục đem Hòa Phượng kiếm đâm xuống.

Nhưng ngay lúc này, Ngô Định lỗ tai giật giật, đột nhiên quay người nhìn chung quanh một vòng. Sau đó cau mày, ngẩng đầu thần sắc nghiêm túc quét về Bát Phượng.

"Thật là thật đáng buồn! Đường đường một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, lại bị một cái miệng còn hôi sữa mao đầu tiểu tử ngược đến thảm như vậy. Trác Vân a Trác Vân, người thật là mất hết mặt của chúng ta."

"Không nghĩ tới Vạn Thi Lâm bên trong còn có Tam Tinh Vũ Sư còn sống, hơn nữa còn là cái cầm trong tay Trọng Bảo thiếu niên."

"Tiểu tử này mặt mũi mất rất mới, là tại Vạn Thi Lâm bên trong ẩn giấu đi nửa năm vẫn là vừa bị Tông Chủ đưa vào đây này "

...

Ngay tại Ngô Định ngẩng đầu nhìn về phía Bát Phượng thời khắc, từng tiếng điếc tai chỉ ngón từ xa mà đến gần truyền vào Ngô Định trong tai. Những lời này còn ở trong trời đêm về phiêu đảng, trong rừng lại đột hiện ra lần lượt từng bóng người.

Trong khoảnh khắc, bảy cái Vũ Sư đã đem Ngô Định vây lại ở giữa.

Trác Vân miệng bên trong càng không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu, nhưng tại thời khắc này, trên mặt của hắn lại không thấy được chút nào thống khổ, cặp kia mào xung đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Ngô Định, lộ ra nồng đậm hưng phấn chờ mong.

"Ha ha ha! Oát con, ta cuối cùng chịu tới lúc này. Có thể tận mắt nhìn đến người bị giết, ta cho dù chết cũng có thể minh. . ."

Trác Vân lời còn chưa nói hết, một đạo hàn quang chợt lóe lên, đầu của hắn. . . Lăn rơi xuống một bên, cặp mắt kia. . . Vẫn còn mở to.

"Nhắm mắt đi! Cũng không hỏi xem Lão Tử có cho hay không người cơ hội."

Ngô Định lạnh lùng hừ một tiếng, tùy theo đem Hòa Phượng kiếm quét ngang, nguyên xoay người lần nữa nhìn về phía bảy cái Vũ Sư.

Từ trên người của bọn hắn, Ngô Định cảm thấy cực nồng Ngũ Tinh tu vi ba động. Mà lại để Ngô Định kinh hãi, là bảy người này tu vi ba động cũng không yếu tại Trác Vân. Thậm chí trong đó có ba vị, tu vi ba động còn mạnh hơn qua Trác Vân, chắc hẳn tăng lên tới Vũ Sư Lục Tinh cũng là ở trong tầm tay.

"Đêm qua ta tốt dừng lại tìm kiếm, sừng sốt không có gặp nửa cái bóng người. Hiện tại giết một người vũ sư, lập tức chạy tới bảy cái cường giả, thật là làm cho ta. . . Vừa mừng vừa sợ."

Ngô Định nhạt cười nói, làm cho bảy người nhao nhao sửng sốt.

"A! Có thể lấy Tam Tinh tu vi giết Ngũ Tinh Vũ Sư vốn là không phải tầm thường, bây giờ bị vây lại ở giữa, còn có thể chuyện trò vui vẻ lạnh nhạt thông dong, thật là làm cho ta có chút thay đổi cách nhìn triệt để muốn nhìn đây." Trong bảy người, một người mặc nhạt quần áo Nam tử cười nói.

"Quả thật có chút bản lĩnh hơn người, chỉ tiếc não tử có vấn đề, thích nói chút lời nói điên cuồng."

Khoảng cách người mặc nhạt quần áo Nam tử ba mét chỗ, một cái mười tám mười chín tuổi thiếu niên đưa bốn trong tay không vô trường kiếm, liếc một

cái Ngô Định về sau, trào phúng mang cười nói.

Chơi kiếm thiếu niên vừa dứt lời, đối diện một cái mặt ồm dài Nam tử cười ha ha một tiếng, đối sáu người khác liền ôm quyền: "Chư vị! Chúng ta mấy cái cũng coi là quen biết đã lâu. Vừa mới lại là ta cái thứ nhất trình diện, dựa theo Vạn Thi Lâm quy củ, tiểu tử này đã là con mồi của ta."

Này người vừa thốt lên xong, lập tức nhắm trúng sáu người nhao nhao trừng mắt lên hạt châu.

Nhưng còn không chờ bọn hắn mở miệng, chung quanh đột nhiên lại truyền đến suu suu thanh âm

"Lỗ Trường Kiềm, mặt của ngươi không chỉ có là dài,

Hơn nữa còn dày như thành tường. Ngươi tới trước liền là của ngươi con mồi ta đây nhưng không đáp ứng"

"Tiểu Gia Âu Dương Mộc cũng không đáp ứng."

"Các ngươi đòi người có thể, nhưng tiểu tử kia kiếm phải thuộc về ta Tả Hưởng Dương."

...

Ngẩn ngui mấy chục giây, trong rừng lại thoát ra năm cái Vũ Tu.

Năm người này tu vi ba động càng là không kém gì tới trước bảy người, nhất là trong năm người cái vị kia Tả Hưởng Dương, thân thể trắng kiện dị thường khôi ngô, Thân Thể phát ra tu vi ba động càng là vượt trên mười một người.

"Vô sỉ, đường đường một cái Lục Tinh Vũ Sư, không đi trong rừng Trung Cấp chém giết Đoạt Bảo, vậy mà đến bên ngoài chứa Lão sói vẫy đuôi."

"Vạn Thi Lâm chia làm Tiền Trung Hậu Tam Bộ phân, nơi đây thuộc về Vạn Thi Lâm nửa trước đoạn, chính là Tứ Tinh cùng Ngũ Tinh Vũ Sư chém giết chỗ. Tả Hưởng Dương, chạy trở về ngươi Trung Cấp đi. Bằng không, chúng ta mười một người tất nhiên liền thù trước hết giết ngươi."

...

Tả Hưởng Dương xuất hiện ở chỗ này, trong nháy mắt đưa tới mười một người mãnh liệt bất mãn.

Ngô Định nghe được là kiến thức nửa vói, tuy nhiên cũng minh bạch một sự kiện. Tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong, cũng không hề giống Đại Trưởng Lão Từ Thanh nói như vậy không có quy tắc. Giống Tả Hưởng Dương dạng này Lục Tinh Vũ Sư, có vẻ như hẳn là ở chính giữa đoạn.

Đương nhiên, Lục Tinh Vũ Sư tới nơi này cũng có thể. Chỉ bất quá, sẽ tiếp nhận ngoại vi Vũ Tu tề lực chèn ép.

"Các ngươi đám người này a, lời nói ra thật là làm cho ta nhìn không được bật cười." Tả Hưởng Dương nhìn chung quanh một chút mười một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, ngoài cười nhưng trong không cười lại nói ra: "Vạn Thi Lâm vốn là mạnh lên chi địa, Tổng Chủ đều không thiết hạ khuôn sáo quy tắc, các ngươi có quyền gì đem Vạn Thi Lâm phân ra Tam Đoạn "

"Hừ! Ngươi đây là tham sống sợ chết, sợ mạnh lảng yếu. "

"Tả Hưởng Dương, ngươi thật là vô liêm sỉ, liền ngươi dạng này Vũ Tu còn tới Vạn Thi Lâm làm cái gì "

...

Mười một người tất cả đều nhắm vào lên Tả Hưởng Dương, bị vây vào giữa Ngô Định là càng nghe càng phiền.

"Từng cái nói liền miên lai nhai không dứt. Các ngươi nếu không liền giết Tả Hưởng Dương, nếu không liền cụp đuôi xéo đi, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy "

Ngô Định một tiếng quát chói tai, chỉ gặp khoanh tay một mặt không quan trọng Tả Hưởng Dương ngẩn người, mặt khác mười một người trong khoảnh khắc đều ngậm miệng, nhao nhao quay người nhìn về phía Ngô Định, từng cái lập tức cười ha ha ra tiếng.

"Trường hợp này nhất không có quyền phát ngôn đúng vậy hửn, thẳng ngu này lại la ó, ngược lại ngông cuồng giáo huấn lên chúng ta." Âu Dương Mộc mỉa mai cười nói.

"Thật là không biết trời cao đất rộng gia hỏa, sắp chết đến nơi còn dám miệng phun cuồng ngôn."

...

Ngô Định trợn trắng mắt, tính là thật phục đám người này.

"Đi! Các ngươi không phải liền là muốn giết ta Đoạt Bảo a đừng xem các ngươi nhiều người, mỗi một mỗi người tu vi đều cao ta một bậc. Thế nhưng là muốn đoạt trong tay của ta kiếm, cũng phải ước lượng đo một cái có hay không mệnh đoạt."

Ngô Dịch tiếng nói lộ ra một cổ tàn nhẫn, mãnh liệt nâng lên chân phải, trong đan điền Nguyên Khí trong nháy mắt tuần hành mà tới, hung hăng đối Đại Địa đập xuống.

"Địa Liệt!"

Đại Địa hơi run rẩy, một đạo liệt ngân trong khoảnh khắc kéo dài Bát Phương.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90."

...

Cũng không biết Ngô Dịch vận khí tốt, vẫn là mười hai người vận khí lung tới cực điểm. Ngô Dịch mấy lần trước thi triển Địa Liệt quyết đều không phát động gấp ba thương tổn, nhưng một cước này lại làm cho mười một vị Ngũ Tinh Vũ Sư toàn bộ phun ra máu tươi.

Liên ngay cả Lục Tinh Vũ Sư Tả Hưởng Dương sắc mặt, trong khoảnh khắc cũng mất huyết sắc.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tăng cao tu vi

Một kích qua đi, Ngô Dịch không làm trì hoãn, trong nháy mắt vọt lên lên thô thụ, sau đó phải chân vừa đập thân cây, nhảy ra hơn hai mươi mét sau khi hạ xuống, quát ra Hỏa Phượng kiểm quay người đối mười hai người Mộ Nhiên chém xuống.

Mấy cái động tác nước chảy mây trôi một mạch mà thành, Ngô Dịch cũng không nhìn tới người chết người bị thương, trong nháy mắt thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công, chạy như bay biến thành một đạo bạch mang, qua trong giây lát liền Tiêu Thất tại trong rừng.

"Mẹ nó! Bì ời đồ vô sỉ."

Tả Hưởng Dương đề xuống thể nội dâng lên khí huyết, liếc mắt nhìn chết đi hai người thiếu niên, thân hình lác lác thẳng đến Ngô Dịch Tiêu Thất phương hướng đuổi đi.

"Đáng chết! Ta vốn cho rằng trên đất vết rạn là Trác Vân thi triển Võ Công tạo thành, như thế nào cũng không nghĩ đến lại là hấn gây nên."

"Thật mẹ hấn nhìn nhầm, hôm nay nếu không đem hấn chém thành muôn mảnh, Lão Tử thật là khó mà nuốt xuống thổ huyết chi nhục."

"Cái kia thẳng nhai con cầm trong tay vương khí, tại hai mươi mét bên ngoài còn có thể một kiếm Thuận Sát hai người, sở học của hấn Võ Công thật là cường hấn vô cùng. Nãi nãi, thanh kiếm kia Lão Tử từ bỏ, bắt hấn lại nghĩ trăm phương ngàn kế đem cái kia hai loại Võ Công chiếm được."

...

Nổi trận lôi đình mười người cũng hồi thần lại, nhao nhao đem Tốc Độ tăng lên tới cực hạn, chi oa quái khiếu truy hướng về phía Ngô Dịch.

Những người này, Tả Hưởng Dương cái thứ nhất đuổi theo. Thế nhưng là Tả Hưởng Dương càng đuổi càng là tức giận, hấn đường đường một cái Lục Tinh Vũ Sư đem Tốc Độ phát huy đến cực hạn, vậy mà miễn cưỡng có thể không đem Ngô Dịch mất dấu mà thôi.

"Nhất cước một kiếm đều đầy đủ kinh người, tốc độ của hấn còn nhanh như vậy, thật mẹ nhà hấn là cái quái thai."

Tả Hưởng Dương ở trong lòng giận nói không ngừng, cho dù là sắp bị Ngô Dịch tức nổ tung tim phổi, vẫn như cũ là cùng Ngô Dịch duy trì hơn một trăm mét khoảng cách, muốn kéo gần vài mét đều rất khó.

Tả Hưởng Dương còn như vậy, lại càng không cần phải nói Âu Dương Mộc đám người.

Tại tầm mắt của bọn hắc bên trong, sớm liền không có Ngô Dịch thân ảnh. Tuy nhiên những người này lại không từ bỏ, cả đám đều đem Tả Hưởng Dương trở thành mục tiêu.

"Tiểu tử kia đã không thấy tung tích, cũng may Tả Hưởng Dương còn theo sát lấy. Chỉ cần không đem Tả Hưởng Dương cùng mất đi, ta sớm muộn có thể đuổi kịp cái kia đáng chết tiểu tử."

Âu Dương Mộc cắn chặt hàm răng, chịu đựng thể nội từng trận đau nhức, liều mạng theo đuổi không bỏ.

"Hắn một kiếm kia Lực sát thương cực lớn, mà lại phạm vi công kích còn rất xa. Vừa vặn ta cũng sử dụng kiếm, cái này loại Võ Công ta tình thế bắt buộc."

Cầm trong tay trường kiếm Nam tử theo sát Âu Dương Mộc sau lưng, nương tựa theo một cổ lòng tham kinh cũng sử dụng xuất tất cả vốn liếng, liều mạng ở trong rừng ghé qua.

"Kẻ này chỉ là Tam Tinh Vũ Sư, không biết thi triển hạng gì Võ Công chạy nhanh như vậy. Nếu như ta có thể đem hắn cái này loại Võ Công học được, sau này tại cái này lớn như vậy Vạn Thi Lâm bên trong, ta sống tiếp tỷ lệ đem sẽ gia tăng thật lớn."

Lỗ Trường Kiềm cắn chặt răng, tâm lý thì thảo thời điểm cũng đem Tốc Độ tăng lên tới cực hạn, liều mạng ở phía sau đuổi theo.

...

Mười hai người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, không phải chọn trúng Ngô Dịch trong tay Hòa Phượng kiếm, đứng vậy nhìn trúng 'Địa Liệt Quyết' cùng 'Quý Ảnh' các loại Võ Công.

Nhưng mà theo lấy bọn hắc không ngừng đuổi theo, để cho người ta bật cười một màn cũng lặng yên hiện ra.

Những người này lấy Tả Hưởng Dương cầm đầu, hậu phương ba mươi mét bên ngoài đi theo Âu Dương Mộc, Âu Dương Mộc sau lưng 50 chỗ đi theo cầm kiếm thiếu niên, thiếu niên sau lưng sáu mươi mét đi theo Lỗ Trường Kiềm.

Giờ phút này, này chỗ nào vẫn là truy sát Ngô Dịch ngoại trừ Tả Hưởng Dương còn có thể trông thấy Ngô Dịch, hậu phương chín cái Vũ Sư rõ ràng đang chơi thi chạy trò chơi.

"Không hổ là Lục Tinh Vũ Sư. Tại ta thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công dưới, còn có thể bằng vào Nguyên Khí cùng lâu như vậy, thật là một cái khó giải quyết gia hỏa."

Ngô Dịch thình thoảng quay đầu hướng phía sau quét dọn một chút, thời gian dần trôi qua cũng có chút kính nể lên Lục Tinh Vũ Sư cường hãn.

Đương nhiên, Ngô Dịch càng may mắn học xong 'Quý Ảnh' Võ Công, nếu không, Ngô Dịch cũng không dám tưởng tượng sau quả sẽ là dạng gì.

Bất quá dưới mắt, tuy nói Tả Hưởng Dương khó mà đuổi kịp Ngô Dịch, thế nhưng là Ngô Dịch trong lòng vẫn là có chút bất an.

"Liên tục thi triển hai lần Địa Liệt Võ Công, tổng cộng tiêu hao Lục Thành Nguyên Khí, lại thêm liên tục chạy nửa canh giờ,

Rõ ràng trong đan điền Nguyên Khí chỉ còn lại có hai thành, xem ra phải nghĩ cái biện pháp mới được."

Ngô Dịch Nhãn Châu đi lòng vòng, quay đầu lại liếc mắt nhìn Tả Hưởng Dương, sau đó lập tức mở ra bạo ngược hệ thống, kiểm tra một hồi tự thân tin tức.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Tam Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quý Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hòa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 31588

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Hoặc! Bạo ngược giá trị lại còn có 30 ngàn nhiều."

Ngô Dịch quả thực giật mình, hắn nhớ kỹ rất rõ ràng, trước đó tại củi viện dùng 30 ngàn điểm bạo ngược giá trị tăng lên Lưỡng Tinh tu vi.

Dưới mắt còn có 30 ngàn nhiều bạo ngược điểm số, Ngô Dịch cảm thấy tám thành là giết Triệu Đức Lợi, Hạ Hầu Thanh cùng Trác Văn nguyên nhân. Nói cách khác, ba người tổng cộng cho hắn tăng lên hơn hai vạn bạo ngược điểm số.

"Tà Hường Dương là Lục Tinh Vũ Sư, ta thi triển 'Địa Liệt Quyết' Vô Công chi là để hấn khí huyết có chút bất ổn, cũng không đối với hấn tạo thành thực chất tính thương tổn. Xem ra bằng vào ta Vũ Sư Tam Tinh tu vì muốn giết hấn rất khó."

Hậu phương trong mười người, Ngô Dịch thật sự không có đem Âu Dương Mộc các loại chín vị Vũ Sư để vào mắt, hấn duy chỉ có đối Tà Hường Dương có kiêng kỵ.

Đương nhiên, Tà Hường Dương đúng là cái khó giải quyết gia hòa, nhưng Ngô Dịch cảm thấy cũng không phải không thể giết hấn. Biện pháp duy nhất, đúng vậy đem tu vi lần nữa tăng lên Nhất Tinh.

Muốn ra đối sách, Ngô Dịch lập tức gọi ra hệ thống Cửa Hàng, nhanh chóng lựa chọn tu vi một cột.

"Tăng cao tu vi!"

"Đỉnh! Chủ ký sinh tiêu hao 30 ngàn điểm bạo ngược giá trị, Thành Công tăng lên Nhất Tinh tu vi."

Theo hệ thống nhắc nhở âm trong đầu vang lên, Ngô Dịch lập tức cảm giác hùng hậu Nguyên Khí lấp kín Đan Điền.

"Tà Hường Dương, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có thể hay không gánh vác được ta nhất cước."

Ngô Dịch bỗng nhiên dừng bước, xoay người chấp tay sau lưng cảm kiểm mà đứng, ánh mắt mang lạnh lạnh lùng nhìn chạy mà đến Tà Hường Dương.

Nhìn thấy Ngô Dịch đột nhiên dừng lại, Tà Hường Dương tâm lý có chút tối vui, đồng thời cũng có chút mừng bức.

"A! Làm sao không chạy có phải hay không chạy không nổi rồi, cho nên mới. . ." Tà Hường Dương đứng tại Ngô Dịch phía trước hai mươi mét bên ngoài không dám tới gần, mắt lộ ra trào phúng nhìn Ngô Dịch. Nhưng hấn chỉ mới nói nửa câu đột nhiên ngừng lại, về sau kinh lăng nhần nhần lông mày: "A nửa canh giờ trước, ngươi vẫn là Tam Tinh Vũ Sư, làm sao hiện tại. . ."

Ngô Dịch không nói tiếng nào, cười tủm tỉm nhìn chăm chăm trong kinh ngạc Tà Hường Dương.

"Còn dám cười có phải hay không cảm thấy thành Tứ Tinh Vũ Sư, liền có thể đem ta trăm dưới kiểm" Tà Hường Dương âm cười lạnh cười, quệt miệng lại nói: "Người giống như ngươi a, ta tại Vạn Thi Lâm bên trong gặp nhiều. Biết sau cùng kết quả là dạng gì a"

"Bị ngươi giết."

"U a! Ngược lại là rất thông minh nha. Đã đoán được, ngươi cũng đừng để cho ta khó khăn, đem thanh kiếm kia cho ta, về sau đem ngươi sở học mấy loại Vô Công truyền cho ta. Chỉ cần ta một cao húng, cố gắng liền có thể thả ngươi một con đường sống."

Giờ khắc này ở Tà Hường Dương trong mắt, Ngô Dịch vẫn như cũ là không chịu nổi một kích. Cho dù là Ngô Dịch đã thành Tứ Tinh Vũ Sư, giết chết Ngô Dịch cũng so giết chết một con kiến đơn giản.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Ngô Dịch không còn chạy trốn. Nếu như Ngô Dịch tiếp tục chạy trốn, Tà Hường Dương cảm thấy muốn giết Ngô Dịch thật đúng là khó khăn.

Bởi vì hấn, căn bản là đuổi không kịp.

"Tà Hường Dương, ngươi lời nói này để cho ta nhớ tới vừa mới giết Trác Vân. Như vậy đi! Ta cũng cho ngươi một cơ hội, ngoan ngoãn đứng đấy để cho ta cắt bên trên 300 kiểm. Cố gắng ta một cao húng, cũng sẽ thả ngươi một con đường sống."

"Ai nha! Ngươi muốn chết."

Tà Khâu dương bị Ngô Dịch khí thân thể run lên, rón mồi chân trong nháy mắt vọt lên, bay tới Ngô Dịch trên không từ bên hông rút ra một thanh Nhuyễn Kiếm, thẳng đến Ngô Dịch đầu lĩnh đỉnh Thần Đình Huyết đâm tới.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Phản Kích (1)

Tả Hường Dương Tốc Độ cực nhanh, Ngô Định đến không kịp trốn tránh, vội vàng nâng lên kiếm dùng vỏ kiếm đụng đụng vào.

Một tiếng thanh thúy tiếng vang truyền ra, Ngô Định dặng dặng dặng lui về phía sau bảy bước mới đứng vững. Rơi xuống đất Tả Hường Dương cũng không trì hoãn, mũi chân một đuối mặt đất, cầm trong tay Nhuyễn Kiếm tiếp tục hướng về Ngô Định mi tâm đâm tới.

Ngô Định hơi co lại lấy hai con ngươi, Thân Thể nhanh chóng lui về phía sau. Cùng lúc đó, Hỏa Phượng kiếm đã bị quất ra, đối Tả Hường Dương ra sức chém xuống.

Tả Hường Dương tựa như đã sớm chuẩn bị, tại Hỏa Phượng kiếm chém xuống trong chốc lát, chỉ gặp chân phải của hắn hung hăng đập một cái bên cạnh thô thụ, Hỏa Phượng kiếm kiếm khí dán thân thể của hắn tìm tới.

"Oát con! Ngươi ngược lại là rất ác độc. Nếu là ở cho ngươi một năm nửa năm thời gian, cố gắng ngươi thật có thể giết ta."

Vừa vàng rơi xuống đất, Tả Hường Dương hít thật sâu một hơi khí thô, cảm tức nhìn Ngô Định lần nữa lung lay một chút nhuyễn kiếm trong tay, cười lạnh ở giữa lại hướng về Ngô Định lao đến.

"Miễn Xà Triển thụ "

Tả Hường Dương một tiếng giận hô, cái kia thanh Nhuyễn Kiếm tựa như thật thành một đầu tam xích Bạch Xà, mũi kiếm giống như Bạch Xà tìm, tản ra Hân Mang trong nháy mắt tới gần Ngô Định thân ba tác đầu chỗ.

"Tốc độ thật nhanh!"

Ngô Định trong lòng âm thầm kinh hô, bận rộn lo lắng lần nữa hướng về sau nhanh chóng thoái lui. Thế nhưng là Tả Hường Dương Tốc Độ cũng không so Ngô Định chậm hơn bao nhiêu, qua trong giây lát mũi kiếm khoảng cách Ngô Định chỉ còn lại một tác khoảng cách.

Một tác cũng liền ba centimet, nếu là đứng tại ngoài mấy chục thước nhìn về phía nơi đây, đều sẽ nghĩ lầm Tả Hường Dương trong tay Nhuyễn Kiếm, đã đâm tới Ngô Định ở ngực.

"Không dứt rồi "

Đối mặt Tả Hường Dương như mưa to công kích, Ngô Định tâm lý lửa giận càng đốt càng vượng, găm thét về sau chỉ gặp tay phải của hắn Mộ Nhiên nâng lên, trong tay Hỏa Phượng kiếm từ đuôi đến đầu đánh tới Nhuyễn Kiếm.

Nhìn ra, Ngô Định là muốn dùng Hỏa Phượng kiếm chặt đứt Nhuyễn Kiếm. Nhưng mà Tả Hường Dương giống như là đã sớm biết Nhuyễn Kiếm Phẩm Chất không bằng Hỏa Phượng kiếm, khi hai thanh kiếm sắp va nhau thời điểm, Tả Hường Dương nhú mào ở giữa phải cổ tay khê đảo, trong tay Nhuyễn Kiếm vậy mà giống như rắn lẩn lộn, xảo chi lại xảo tránh đi Hỏa Phượng kiếm.

"Miễn rắn vùng đuôi "

Cái này nhất thời, Tả Hường Dương tay cầm Nhuyễn Kiếm, lại cho người ta một loại không chế một đầu Bạch Xà. Chỉ cần Tả Hường Dương Tâm Niệm nhất động, Nhuyễn Kiếm liền sẽ theo Tả Hường Dương ý đồ mà động.

Còn như lúc này, Tả Hường Dương cổ tay phải vòng vo một vòng tròn, trong tay Nhuyễn Kiếm đột nhiên rời tay, xoay quanh ngang qua hướng Ngô Định bên hông nạo đi.

"Mẹ nó! Thật là một cái khó chơi chủ."

Ngô Định thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công vừa lui lại lui, nhưng trước mắt Nhuyễn Kiếm như có linh tính, thủy chung đuổi sát hắn không thả.

Ngô Định vừa lui chính là hơn mười mét, khi cùng Nhuyễn Kiếm kéo ra nửa mét thời điểm, chỉ gặp Ngô Định thân hình nhất chuyển, huy kiếm đối Nhuyễn Kiếm chém đi.

"Quyển Phong quyết "

Hỏa Phượng kiếm trong nháy mắt thổi lên một trận kiếm khí Uzumaki, lập tức cùng chuyển động quét ngang Nhuyễn Kiếm đụng vào nhau.

Không thể không nói, kiếm khí Uzumaki uy lực xác thực không kém. Khi Nhuyễn Kiếm cùng Uzumaki đụng chạm trong nháy mắt, Nhuyễn Kiếm cuộn ngược mà quay về, Tả Hường Dương gấp bước lên phía trước nắm ở trong tay.

"Hai thức một mạch mà thành, chiêu thức biến đổi cũng được như dòng chảy. Tả Hường Dương, lấy ngươi phần này thực lực, muốn giết chết Lục Tinh trở xuống Vũ Sư thật đúng là dễ như trở bàn tay."

Ngô Định khen ngợi Tả Hường Dương, thế nhưng là tại Tả Hường Dương trên mặt lại không gặp được hưng phấn cùng vui vẻ. Trái lại Tả Hường Dương thần sắc càng thêm âm trầm ngưng trọng, cặp kia trần ngập lửa giận trong đôi mắt, cũng toát ra thật sâu vẻ kiêu dè.

"Tiểu tử này tuổi không lớn lắm, tu vi. . . Ân hân. . . Hắn làm sao thành Tứ Tinh Vũ Sư trước đó. . . Trước đó hắn là Tam Tinh mới đúng a "

Trong lúc lơ đãng, Tả Hường Dương cảm thụ một chút Ngô Dịch phát ra tu vi ba động, tâm lý trong nháy mắt nổi lên Kinh Đào Hải Lăng. Khi xác định Ngô Dịch thật trở thành Tử Tinh Vũ Sư, Tả Hường Dương đầu lĩnh đa cũng bắt đầu tê dại, sắc mặt càng là tái nhợt rất nhiều.

"Đáng chết! Cái này. . . Cái này là chuyện khi nào muốn không cần tiếp tục cùng hắn tiếp tục đánh "

Tả Hường Dương tâm lý nổi lên nói thầm, hữu tâm rút lui lại không cam tâm. Trong lúc nhất thời,

Tâm lý tựa như có vạn con kiến đang bò.

Đối với Tả Hường Dương trước sau biến hóa, Ngô Dịch đã xem ở trong mắt. Tuy nhiên không nghĩ tới Tả Hường Dương là bởi vì tu vi của hắn mà kinh ngạc, nhưng Ngô Dịch cũng nhìn Tả Hường Dương là có chạy trốn dự định.

"Muốn chạy trốn ngươi sẽ không chỉ học qua hai chiêu a" Ngô Dịch nhẹ nhàng quơ quơ Hỏa Phượng kiếm, quệt miệng trong mắt lộ ra vẻ trào phúng.

"Oắt con, ngươi đừng muốn càn rỡ." Tả Hường Dương bỗng nhiên trừng mắt lên hạt châu, thế nhưng là nghĩ lại thiếu một phần tự tin. Khi thấy Ngô Dịch lại là nhếch miệng khinh thường cười cười, Tả Hường Dương tâm lý lửa đằng một chút nhảy lên lên Não Môn: "Hôm nay không làm thịt ngươi, Lão Tử sẽ không làm ngươi."

Tả Hường Dương vừa dứt lời, chỉ gặp thân thể của hắn đột nhiên nhoáng một cái, trong nháy mắt đến Ngô Dịch trước người, vung lấy Nhuyễn Kiếm trong tay thẳng đến Ngô Dịch đầu lĩnh sọ trăm xuống dưới.

Nhuyễn Kiếm cấp tốc mà xuống, thế nhưng là tại Ngô Dịch trên mặt lại không nhìn thấy chút nào hoảng sợ.

"Nên kết thúc."

Ngô Dịch khoe miệng hơi nhếch lên một tia đường cong, chân phải tức thì nâng lên, hung hăng hướng về mặt đất đập đi.

Trong chớp lát, Tả Hường Dương trong tay Nhuyễn Kiếm trên không trung rõ ràng dừng lại một chút, mà sắc mặt của hắn càng là trong khoảnh khắc không có huyết sắc.

Khi Ngô Dịch chân phải sắp rơi xuống thời điểm, Tả Hường Dương hai chân vừa dùng lực, liền muốn vọt lên tránh né Ngô Dịch thi triển 'Địa nứt' Vô Công.

"Muốn tránh Tiểu Gia cũng không có đồng ý."

Ngô Dịch cánh tay phải vung, chỉ gặp Tả Hường Dương mũi chân vừa rời đi mặt đất, Hỏa Phượng kiếm từ từ hạ đã trăm xuống dưới.

"Hỗn đản!"

Tả Khâu dương tức giận mắng, bận rộn lo lắng rút kiếm hoành cách đỉnh đầu, hai thanh kiếm trong nháy mắt đụng vào nhau.

Thoáng chớp! Một tiếng thanh thúy va chạm chi âm vang lên, từ Hỏa Phượng kiếm truyền đến lực đạo trực tiếp đem Tả Hường Dương ép trên mặt đất.

Cái này vẫn chưa xong, khi Tả Hường Dương hai chân vừa hạ xuống, Ngô Dịch cánh tay phải bập thít kéo căng mạch máu bạo đột, cắn răng một cái lần nữa tăng thêm ba phần lực đạo, trong nháy mắt đem Tả Hường Dương ép quỳ trên mặt đất.

Cùng lúc đó! Ngô Dịch chân phải cũng giẫm trên mặt đất.

"Cạch! Cạch! Cạch!"

Lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Phụng Viên hai mươi lăm mét bên trong mặt đất trong nháy mắt nổ tung xuất đạo vết rạn, từ dưới đất toát ra ám kình, lập tức đánh vào Tả Hường Dương thể nội.

"Phốc!"

Máu tươi từ Tả Hường Dương trong miệng phun ra ngoài, đúng lúc này chỉ gặp Ngô Dịch hai con ngươi đột nhiên lóe lên một cái, nắm chặt Hỏa Phượng kiếm hung hăng đối Nhuyễn Kiếm đè xuống.

"A . . .!"

Hỏa Phượng kiếm chặt đứt Tả Hường Dương cánh tay trái, từ trong miệng hắn truyền ra kêu thảm đinh tai nhức óc, không lo được đi lực tìm trên đất Nhuyễn Kiếm, Tả Hường Dương quay người cấp tốc mà chạy.

Đạm mạc nhìn lấy Tả Hường Dương bóng lưng, Ngô Dịch khẽ hừ một tiếng, lập tức thi triển 'Quỷ Ảnh' Vô Công đuổi theo.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Một màn kể tiếp, đơn giản đúng vậy Tả Hường Dương ác mộng, một trận Vô Pháp tỉnh lại ác mộng.

Chỉ gặp Tả Hường Dương chung quanh đều là một đạo bạch ảnh, Hóa Phượng kiếm vô tình cắt vỡ lấy da thịt của hắn. Ước chừng qua năm phút đồng hồ, Tả Hường Dương thân thể một trận cứng ngắc, oanh một tiếng ngã xuống vũng máu bên trong.

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Phản Kích (2)

Nhìn chết trong vũng máu Tả Hường Dương, Ngô Định trên mặt không nhìn thấy chút nào đồng tình, trong mắt càng là không gặp được một tia thương hại.

"Tại ngươi truy sát ta một khắc này, liền đã chú định ngươi ta chỉ có một người có thể còn sống."

Ngô Định quơ quơ trên thân kiếm huyết thủy, sau đó đem Hóa Phượng kiếm đâm vào vô kiếm, mở ra tự thân tin tức.

Chủ ký sinh: Ngô Định

Tu vi: Vũ Sư Tứ Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hóa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 12458

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Tăng cao tu vi dùng 30 ngàn điểm bạo ngược giá trị, tính toán giết Tả Hường Dương đoạt được bạo ngược giá trị tại 10 ngàn trái phải."

Ngô Định tự thân tin tức khung, ngăn ngui trầm tư về sau, ngừng đầu đem ánh mắt nhìn về phía lúc đến đào vong đường.

"Tả Hường Dương đã chết, hiện tại chỉ còn lại có chín cái Ngũ Tinh Vũ Sư. Đã tốc độ của các ngươi như thế chậm, vậy ta liền đi nghênh đón lấy các ngươi."

Ngô Định không có ý định tha thứ chín người, tâm lý quyết định chú ý, thân hình thoát một cái thẳng đến lúc đến đường vọt lên đi.

Giờ phút này, khoảng cách Ngô Định vị trí có thể có hơn năm trăm mét chỗ, Âu Dương Mộc đơn tay vịn một gốc thô thụ thở phò phò.

"Mẹ nó! Đau khổ đuổi mấy canh giờ, cuối cùng vẫn là mất dấu."

Âu Dương Mộc vẫn nhìn rậm rạp rừng, đưa tay xoa xoa mồ hôi trên trán, tâm lý càng nghĩ càng là tức giận, nâng lên Hữu Quyền hung hăng đánh vào thô trên cây.

"Ai! Đoán chừng lúc này Tả Hường Dương đã đem Ngô Định giết, tiện nghi gia hoà kia thật là không cam tâm a."

Âu Dương Mộc tâm lý rất là khó chịu, thế nhưng là dưới mắt đã đem người cùng mất đi, liên tục than khổ cũng là không làm nên chuyện gì, chỉ có thể đem oán khí nuốt đến trong bụng.

Bất quá, Âu Dương Mộc nhưng không có ý định dạng này bỏ qua. Tuy nói tìm không được Ngô Dịch tung tích, thế nhưng là hậu phương còn có tám cái Vũ Sư.

"Tìm không thấy Ngô Dịch, Lão Từ liền làm thịt đám người kia. Tuy nhiên không được đến Ngô Dịch bảo kiếm cùng Võ Công, đem bọn hắc cướp sạch một lần cũng kiếm lời."

Quyết định chú ý, Âu Dương Mộc quay người nhìn về phía lúc đến đường. Khi hắn vừa muốn trở về chạy lúc, hậu phương đột nhiên truyền đến một tiếng Âm U lời nói.

"Uy! Người không phải muốn lấy được ta kiếm cùng Võ Công a làm sao còn trở về chạy "

Một câu, kinh hãi Âu Dương Mộc bỗng nhiên run rẩy thân thể.

Chậm rãi quay người, khi Âu Dương Mộc trông thấy Ngô Dịch một sát na, Âu Dương Mộc não hải giống như bị vạn đạo sấm sét đập tới.

"Người. . . Người. . . Người lại còn còn sống "

Ngô Dịch cười ha ha một tiếng, gác tay cầm kiếm không nhanh không chậm hướng về Âu Dương Mộc đi tới, đồng thời mở miệng hỏi nói: "Ta nói Âu Dương Mộc a, ta không chết, về phân để người như thế ngoài ý muốn a "

Âu Dương Mộc hơi sững sờ, Nhân Châu đi lòng vòng đột nhiên cười ra tiếng: "Vốn cho rằng người đã bị Tả Hưởng Dương giết, không nghĩ tới cái kia sợ trúng cũng đem người mất dấu. Đây thật là trời cũng giúp ta a, lại cho người mơ hồ bắt gặp ta."

Ngô Dịch còn có thể nhảy nhót tung bùng, Âu Dương Mộc cảm thấy tám thành là Tả Khâu dương cũng mất dấu. Hắn thấy, cái này cũng không có gì kỳ quái, dù sao Ngô Dịch Tốc Độ thực sự quá nhanh

Nhưng Âu Dương Mộc lời nói này, lại làm cho Ngô Dịch cứ thế ngay tại chỗ.

"Khục! Người thật đúng là sẽ muốn." Ngô Dịch cười khô lắc đầu, lập tức thở dài: "Nhưng ta vẫn còn muốn uốn nắn hai điểm. Tả Hưởng Dương cũng không có mất dấu, ta còn sống là bởi vì giết hắn . Còn mơ hồ đến chỗ này, cái kia càng là làm to, Tiểu Gia là chuyên đến đòi mạng người."

Chữ câu chữ câu lọt vào tai, giống như đạo sấm sét, chấn động đến Âu Dương Mộc não hải một trận oanh minh, trong lòng càng là nổi lên Kinh Đào Hải Lăng.

"Người. . . Người đem Tả Hưởng Dương giết cái này. . . Cái này sao có thể hắn nhưng là Lục Tinh Vũ Sư."

"Không có khả năng a vậy ta liền để người kiến thức một chút, ta đến cùng cổ không có đủ giết Lục Tinh Vũ Sư thực lực."

Ngô Dịch nhếch miệng âm lãnh cười một tiếng, không cho Âu Dương Mộc cơ hội phản ứng, quát ra Hỏa Phượng Kiếm Hậu, trong nháy mắt thi triển Nộ Kiếm Tam Quyết Trảm Kiếm Thức.

Vô hình kiếm khí thẳng đến Âu Dương Mộc vọt tới, Âu Dương Mộc bận rộn lo lắng trốn tránh. Nhưng mà không đợi Âu Dương Mộc triển khai Phản Kích, Ngô Dịch đã giơ lên đùi phải, tại Âu Dương Mộc vạn phần hoảng sợ phía dưới, Ngô Dịch chân phải ầm vang đập ở trên mặt đất.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Ám kinh nhập thể, đằng Âu Dương Mộc vọt lên cao nửa thước, miệng bên trong phun máu tươi, vừa hung ác nện xuống đất.

Giờ khắc này, Âu Dương Mộc tâm lý toàn là hoàn toàn minh bạch, cũng tin tưởng Ngô Dịch theo như lời nói toàn đều là thật.

"Người. . . Người đừng giết ta, ta nguyện ý đem sở học Võ Công đều cho. . . "

"Ta đối võ công của người không hứng thú."

Ngô Dịch đối Âu Dương Mộc Võ Công thật sự không hứng thú, lập tức huy động Hỏa Phượng kiếm, một kiếm một kiếm cắt ngược lấy Âu Dương Mộc da thịt.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Quá trình này kéo dài năm phút đồng hồ trái phải, Ngô Dịch lắc lắc trên thân kiếm huyết thủy, hướng về phía đã chết Âu Dương Mộc lạnh lùng hừ một tiếng.

Nhưng mà, ngay tại Ngô Dịch ngẩng đầu một sát na, chỉ gặp hần nhẹ nhàng cau lại lông mày, ánh mắt bắn thẳng đến ba mươi mét bên ngoài hai cái cây về sau, khóe miệng nhỏ bé không thể nhận ra vênh lên.

"Hai vị, đều nhìn thời gian dài như vậy, cũng cần phải đi ra rồi hà "

Âm thanh ở trong rừng quanh quần, chỉ có Sa Sa tiếng lá cây, lại không có người trả lời Ngô Dịch lời nói.

Ngô Dịch cười lạnh, không nhanh không chậm hướng về kia hai khóa thô thụ đi tới.

Ngay tại Ngô Dịch đi ra ba bước lúc, cái kia hai cái cây sau phân biệt thoát ra một người.

Hai người này cũng không phải là người bên ngoài, chính là trước kia nam tử cầm kiếm, còn có cái kia Ngũ Tinh Vũ Sư Lỗ Trường Kiểm.

Ngô Dịch nói không sai, hai người đã đi tới nơi đây có mấy phút. Cũng đem Ngô Dịch bạo ngược Âu Dương Mộc từng màn nhìn thật sự rõ ràng, dọa đến hai người trốn ở phía sau cây thờ mệnh cũng không dám một chút, thậm chí ngay cả chạy trốn dừng khí đều đánh mất.

"Thiếu. . . Thiếu Hiệp tốt. . . Thật bán lãnh."

Nam tử cầm kiếm cười đối Ngô Dịch liền ôm quyền, ánh mắt tràn đầy kính sợ, khó tìm trước đó muốn giết Ngô Dịch lúc tàn nhẫn cùng hung tàn.

"Âu Dương Mộc tại Vạn Thi Lâm bên ngoài gặp người liền giết, mười phần tàn bạo ác nhân. Hôm nay Thiếu Hiệp đem diệt chi, thực sự là. . . Thật là đại khoái nhân tâm."

Lỗ Trường Kiểm cũng đối một bộ sắc mặt, thần thái lộ ra cung kính nói.

Ngô Dịch ánh mắt theo thứ tự tại hai trên mặt người đảo qua, nhìn hai người tất cung tất kính, ngay cả thờ mệnh cũng không dám một chút đáng vẻ, Ngô Dịch lạnh lùng cười ra tiếng, không nói một lời tiếp tục hướng về hai người đi tới.

Nhìn thấy Ngô Dịch càng ngày càng gần, hai người rõ ràng hoảng loạn, lẫn nhau liếc nhau một cái quay người nhanh chân liền chạy.

"Truy ta lâu như vậy, không chiến liền chạy nhưng không thể nào nói nổi."

Ngô Dịch trong nháy mắt xông ra hơn mười mét, chân phải nâng lên hung hăng đối Đại Địa đạp đi.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +50."

Thoáng chốc! Cùng Ngô Dịch cách xa nhau mười lăm mét hai người trong khoảnh khắc phun máu ngã xuống đất, còn chưa chờ hai người từ dưới đất bò dậy, Ngô Dịch đã đến hai người bên cạnh.

"Muốn giết ta Ngô Dịch, không để mạng lại đền bù tổn thất sao được "

Ngô Dịch trong nháy mắt vung lên Hỏa Phượng kiếm. Thoáng chốc! Trong đầu hệ thống nhắc nhở âm cũng liên thành dây.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

. . .

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Thăng cấp tu vi

Một ngày này, đã chú định Vạn Thi Lâm bên ngoài sẽ không an bình.

Ngô Dịch đầu tiên là giết Tả Hưởng Dương, về sau lại giết Âu Dương Mộc. Cho đến giờ phút này, nam tử cầm kiếm cùng Lỗ Trường Kiềm, cũng cho Ngô Dịch tăng lên một vạn bảy ngàn dư điểm bạo ngược đáng

"Còn có sáu cái."

Thu hồi Hòa Phượng kiếm, Ngô Dịch hai con ngươi lóe lên hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, thân hình lác lư trong nháy mắt Tiêu Thất ngay tại chỗ.

Trận này ngược sát chi chiến, theo Ngô Dịch đem Tả Hưởng Dương diệt sát về sau, cục thế đã phát sinh kinh thiên nghịch chuyển.

Sau nửa canh giờ, Ngô Dịch tìm được hai cái Ngũ Tinh Vũ Sư, khiến cho bạo ngược giá trị lại tăng vọt hơn một vạn năm ngàn điểm.

Một lúc lâu sau, Ngô Dịch gặp được Loạn Chiến bên trong ba cái Vũ Sư.

Ba cái kia Ngũ Tinh Vũ Sư đánh túi bụi. Khi Ngô Dịch xuất hiện một sát na, ba người đưa mắt nhìn nhau đều là ngây ngẩn cả người, nhưng không đợi ba người lấy lại tinh thần, Ngô Dịch thi triển Địa Liệt Quyết trong nháy mắt đã thương nặng ba người.

Ba người kia mang cho Ngô Dịch bạo ngược giá trị không nhiều, cũng liền 18 ngàn dư điểm. Cho đến giờ phút này, lúc trước vây giết Ngô Dịch mười hai người, cũng chỉ còn lại một người còn sống.

Về sau, Ngô Dịch lại ở trong rừng tìm hơn một canh giờ, thế nhưng là thủy chung không có gặp người kia thân hình.

Thời gian thấm thoát, Nhật Lạc Tây Sơn. Trời tối lúc, Ngô Dịch từ bỏ truy tìm người cuối cùng.

Khi sắc trời triệt để đêm đen đến, ở vào Vạn Thi Lâm bên ngoài cùng Trung Cấp chỗ giao hội, Ngô Dịch ngồi tại một gốc thô ngọn cây trên cành cây, chính ngẩng đầu nhìn trong bầu trời đêm Loạn Nguyệt, mắt đen không nháy mắt lộ ra hồi tưởng chi tình.

Ngô Dịch trên địa cầu sinh sống hơn hai mươi năm, lại không có để lại cho hắn quá nhiều đáng giá hồi ức sự tình. Lúc này hiện lên ở Ngô Dịch trong óc, lại là tại Khôn Nguyên thành trong phủ thành chủ sau khi tỉnh dậy từng màn.

Hắn nhớ Thành Chủ Lý Tu Nguyên, quả niệm lấy cái kia ôn nhu mỹ mạo Lý Mộng Dao. Rất kỳ quái, liền ngay cả Ngô Dịch cũng nghĩ không thông tại sao lại dạng này.

Theo lý thuyết, Lý Tu Nguyên cha và con gái cùng hắn không có nửa điểm quan hệ máu mủ, thế nhưng là hai người thân ảnh cùng khuôn mặt, thủy chung tại trong đầu của hắn vung đi không được. Mà lại theo thời gian lặng yên về trôi qua, hai người khuôn mặt càng thêm rõ ràng, Ngô Dịch muốn quên cũng khó khăn.

"Ai! Cũng không biết ta muốn cái kia mặt tông cò, phải chăng đã treo ở Khôn Nguyên thành trên không. Cũng không rõ ràng Khôn Nguyên thành xung quanh bách tính, phải chăng đã đi trong thành định cư."

Ngô Dịch tính toán thời gian, đã rời đi Khôn Nguyên thành gần một tháng.

Dưới mắt Ngô Dịch thật có loại xúc động, muốn về đi xem một cái Khôn Nguyên thành biến thành bộ dáng gì, cùng Lý Tu Nguyên cha và con gái có mạnh khỏe hay không.

Nhưng Ngô Dịch trong lòng cũng minh bạch, dưới mắt hắn căn bản không thể rời bỏ Thiên Nguyên Tông. Đừng nói là rời đi Thiên Nguyên Tông, liền xem như mảnh này Vạn Thi Lâm chạy không thoát đi.

"Đoạn Cốc Thần, nếu không phải ngươi lão thất phu này, Tiểu Gia sao lại được đưa đến Vạn Thi Lâm chờ ta có cơ hội đi ra ngoài, ta và ngươi ở giữa thù nhất định phải từng cái tính toán rõ ràng."

Nhớ tới Đoạn Cốc Thần, Ngô Dịch thu hồi ánh mắt lại, ngồi xếp bằng vững vàng ngồi ở trên cành cây, Nhãn Châu quay tròn trực chuyển du.

"Dưới mắt tại cái này Vạn Thi Lâm bên ngoài, bằng vào ta sở học rất nhiều Võ Công hoàn toàn có thể đi ngang. Nhưng là như thế này. . . Thì có ý nghĩa gì chứ chẳng. . ."

Ngô Dịch ánh mắt nhìn phía trong rừng chỗ sâu, trầm tư một lát, lập tức mở ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Tứ Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quý Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 83930

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Ta sở học Võ Công tuy nhiều, thế nhưng là Đại Thủ Ấn uy lực cũng rất yếu. Lập tức có thể đối Vũ Sư tạo thành trọng thương Võ Công, cũng chỉ có Địa Liệt Quyết cùng Nộ Kiếm Tam Quyết bên trong Trảm Kiếm Thức."

Đi tới nơi này chỗ hung lâm hiểm địa, lại đã trải qua cùng Tả Hưởng Dương chi chiến, Ngô Dịch cảm thấy hẳn là cần thận phân tích một chút tự thân thực lực, tiếp xuống nếu là gặp được Lục Tinh trở lên Vũ Sư, coi như chiến không được cũng có chạy trốn phần thắng.

Đương nhiên, Ngô Dịch cũng không phủ nhận Địa Liệt Quyết độ mạnh.

Hắn sau cùng có thể giết Lục Tinh Vũ Sư Tả Hưởng Dương, hơn phân nửa là bởi vì học xong Địa Liệt Quyết. Còn Địa Giai Võ Công Nộ Kiếm Tam Quyết, xuất kỳ bất ý ngược lại là có thể giết Ngũ Tinh Vũ Sư, nhưng là muốn giết Lục Tinh Vũ Sư lại là không thể nào.

"Cái này hai loại Võ Công đều có thể tăng lên Đẳng Cấp, chỉ bất quá. . ."

Ngô Dịch sờ lên cằm lắc đầu, bỏ đi dùng bạo ngược giá trị thăng cấp hai loại võ công ý nghĩ.

Tại Ngô Dịch xem ra, Địa Liệt Quyết còn chưa tới thăng cấp Phẩm Chất thời điểm. Tương phản, dưới mắt hắn là đem tu vi tăng lên.

Không bởi vì khác, theo tu vi tăng lên, trong đan điền Nguyên Khí liền sẽ càng thêm nồng đậm hùng hậu. Một phương diện có thể gia tăng thi triển 'Địa nứt quyết' số lần, thứ hai coi như thi triển 'Quý Anh' Võ Công, hùng hậu nồng đậm Nguyên Khí cũng có thể chèo chống hắn trốn càng xa.

Lại có một chút, Ngô Dịch có một cái mới ý nghĩ, cái kia chính là tiến vào Vạn Thi Lâm Trung Cấp.

Đối với những cái kia nhất gan nhu nhược hạng người, Vạn Thi Lâm Trung Cấp đúng vậy mất mạng chi địa. Nhưng là đối với Ngô Dịch mà nói, Trung Cấp chính là tạo hóa chi lâm.

Phải biết, tiến vào Vạn Thi Lâm nhóm này Đệ Tử đã còn lại không nhiều lắm, Ngô Dịch cũng không muốn bỏ lỡ cùng cường giả so tài cơ hội.

Đương nhiên, người ở bên ngoài trong mắt, Ngô Dịch cách làm cực kỳ điên cuồng. Nhưng là Ngô Dịch lại không nghĩ như vậy, hắn muốn tại giết chóc bên trong tổng kết kinh nghiệm, tại sinh tử tồn vong thời điểm kích phát tự thân tiềm năng.

Chỉ có dạng này, ngày sau gặp được địch nhân cường đại, cũng hoặc là đưa thân vào vạn nhân bên trong chiến trường, mới sẽ không đánh mất tâm trí, cùng bị vạn nhân sợ vỡ mật.

Quyết định chú ý, Ngô Dịch hít sâu một hơi, lập tức gọi ra hệ thống Cửa Hàng.

Không có chút nào do dự, Ngô Dịch trực tiếp lựa chọn tu vi một cột, về sau lại lựa chọn tăng cao tu vi.

Chỉ gặp từ hư huyền giới diện bên trong đã tuôn ra đại lượng Nguyên Khí, những nguyên khí này cấp tốc xông vào Ngô Dịch thể nội, thuận Ngô Dịch kinh lạc nhanh chóng tràn vào trong đan điền.

"Đỉnh! Chủ ký sinh tăng cao tu vi Thành Công, tiêu hao bốn vạn điểm bạo ngược đáng."

Theo tu vi từ Vũ Sư Tứ Tinh tăng lên tới Ngũ Tinh, Ngô Dịch lập tức cảm giác Thân Thể dị thường dễ chịu.

Một lát sau, Ngô Dịch nhếch miệng cười hi hi rồi lại cười, nhanh chóng hệ thống Cửa Hàng, lại mở ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Ngũ Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quý Anh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 43930

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

Ngô Dịch nhanh chóng nhìn lướt qua tu vi cùng bạo ngược giả trị, lập tức tự thân tin tức cột, đứng người lên nắm chặt một chút Tả Quyền, ánh mắt nhìn phía Vạn Thi Lâm Trung Cấp, miệng bên trong phát ra lạnh lùng tiếng cười.

"Vạn Thi Lâm Trung Cấp hơn phân nửa là Lục Tinh cùng Thất Tinh Vũ Sư. Tiếp xuống liền để cho ta xem, bằng vào ta Vũ Sư năm sao tu vi có thể hay không ở chính giữa đoạn đi ngang."

Giờ khắc này, Ngô Dịch đôi mắt đều lóe ra nồng đậm chiến ý cùng chờ mong.

Khi hần Lân Lân thì thảo qua đi, chỉ gặp Ngô Dịch thả người nhảy xuống, dậm trên một căn cần thân cây, nhẹ nhàng rơi xuống, cầm trong tay Hỏa Phượng kiếm thẳng đến Trung Cấp vọt lên đi.

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Táng tận thiên lương

Có lẽ là bởi vì Vạn Thi Lâm Trung Cấp cây cối quá mức tươi tốt, đến mức nhật quang đều khó mà thẳng bắn vào, nhiệt độ chột hạ xuống rất là âm lãnh.

Trong không khí, cũng tràn ngập gay mũi mùi hôi thối. Cái này vị đạo, để Ngô Dịch Dạ Dầy phiên giang đảo hải, tuy nhiên theo Ngô Dịch ở chính giữa đoạn hoành du ba ngày, thời gian dần trôi qua Ngô Dịch cũng thích ứng cỗ này mùi hôi thối.

"Thời gian qua đi sáu tháng, xem ra Vạn Thi Lâm Trung Cấp cường giả cũng không có còn lại bao nhiêu."

Ba ngày nay, Ngô Dịch ở chính giữa đoạn thời khắc đều duy trì cảnh giác. Nhưng mà để Ngô Dịch lại là có chút thất vọng, ngoại trừ gay mũi Hủ Thi bên ngoài, ngay cả cái thờ người đều không có gặp.

"Vạn Thi Lâm Trung Cấp, đều là Lục Tinh trở lên cường giả. Bằng không, ngược lại là có thể làm ra điểm vang động dẫn tới một số người." Dựa vào một gốc thô thụ, Ngô Dịch sờ lên cảm suy nghĩ.

Biện pháp này ngược lại là có thể thực hiện, mà Ngô Dịch lại sợ dẫn tới cường giả quá nhiều. Nếu như đều là Lục Tinh Vũ Sư còn dễ nói, nếu là trong đó có Thất Tinh Vũ Sư, cái kia Ngô Dịch không thể nghi ngờ là đào cái hố, không có bắt lấy con mồi ngược lại mình rơi vào.

"Tiếp tục như vậy đi dạo xuống dưới cuối cùng không phải cái biện pháp, chẳng rút về ra ngoài vậy, lại giết chết mấy cái tên gia hỏa có mắt không trông, cho dù là gia tăng mấy ngàn điểm bạo ngược giả trị cũng là tốt."

Ngô Dịch có rút lui ý nghĩ, nhưng lại tại hần quay người thời điểm, một tiếng hét thảm từ trong rừng Chính Nam truyền tới.

"Năm rãnh! Mẹ nó, là cái nào đàn bà đại hồng đại khiêu "

Ngô Dịch quay người nhìn về phía Chính Nam, tuy nhiên không rõ ràng xảy ra chuyện gì, nhưng cái phương hướng này truyền đến tiếng kêu thảm thiết, cũng đã nói lên chỉ cần hướng Chính Nam đi, khẳng định liền có thể nhìn thấy người.

Không có chút nào do dự, Ngô Dịch tức thì nhảy lên một cái, dậm trên từng cây từng cây cây cối thân cành, thẳng đến hướng chính nam vọt lên đi.

Dựa theo Ngô Dịch phán đoán, cái kia gào thảm nữ tử cách hần cũng không xa, nhiều lắm là cũng liền ba bốn trăm mét mà thôi.

Chính như Ngô Dịch sở liệu, khi Ngô Dịch phi nhanh qua 350 mét trái phải, Hách Nhiên gặp được trên đất trống ba người.

Trong ba người, hai nam một nữ.

Nữ tử kia ngược lại là có mấy phần tư sắc, chỉ bất quá nữ tử cực kỳ chật vật, 3000 hắc phát tán loạn, hai mắt phỉm hồng nước mắt như mưa.

Lại hướng lấy trên người nữ tử nhìn lại, Sa Y cũng bị xé thành từng đầu, tuyết trắng da thịt lộ ra hơn phân nửa.

Nữ tử đối diện hai nam tử niên kỷ không tính lớn, nhiều lắm là cũng liền 20 trái phải.

Trong đó bên trái Nam tử cực kỳ tráng kiện khôi ngô, bên cạnh để đó hai thanh Đổng Chuy. Tho sơ giản lược đoán chừng, mỗi chuôi Đổng Chuy đều

nặng đến trăm cân.

Cũng không biết hẳn vừa mới làm cái gì, dưới mắt Nam tử chính ăn mặc quần áo, thỉnh thoảng hướng về phía nữ tử phát ra tà tiếu.

"Năm rảnh! Vừa mới xảy ra chuyện gì "

Ba mươi mét bên ngoài trên cây, Ngô Dịch sững sờ trừng mắt nhìn. Đột nhiên giống như là mình bạch cái gì, bỗng nhiên vỗ trán một cái thờ dài.

"Con mẹ nó. Bỏ qua một trận Hảo Hí, cái gì. . . Cái gì đều không có gặp, ài!"

Ngô Dịch còn có chút tiếc hận, nhưng cái kia tráng kiện Nam tử vừa mặc quần áo tử tế, khác một người gầy ốm Trương Kiểm Nam tử nhìn lướt qua nữ tử kia, sau đó cười xấu xa lấy nhìn về phía Thôi Hưng Bình.

"Sur huynh, thoải mái không "

"Tuyệt không thể tả a! Hồ Dịch sư đệ, người cũng nhẩn nha năm. Tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong khó được gặp phải nữ tử, sư huynh liền đem nàng đưa cho người."

Nghe thấy lời ấy, Hồ Dịch dài nhô mắt nhỏ Chariton lúc thả ra quang mang kỳ lạ.

"Vẫn là sư huynh đủ ý tứ." Hồ Dịch cười xấu xa lấy đối Thôi Hưng Bình giờ ngón tay cái lên, sau đó đem trong tay kiểm cảm trên mặt đất, vừa muốn đi cời quần áo đột nhiên giống là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Thôi sư huynh! Người sư đệ kia trước đó cùng ngài nói sự tình. . ."

Thôi Hưng Bình nao nao, về suy nghĩ một chút, lập tức nhẹ nhàng vỗ ót một cái cười nói: "Sư đệ, không phải liền là tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong đối người chiếu cố một chút sao cái này căn bản không tính là cái gì sự tình, người ta là đồng môn sư huynh đệ lẽ ra như thế. Huống hồ người còn đem Bàn Ngọc Đình mỹ nhân này để cho ta nếm tươi, sư huynh tâm lý nắm chắc."

"Được rồi! Có ngài câu nói này, sư đệ tâm lý liền an tâm. Dạng này, ngài trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một hồi,

Chờ sư đệ cùng Bàn Ngọc Đình. . ."

"Các người hai cái súc sinh, ta. . . Ta muốn đem các người việc ác. . . Đầu nói cho Tông Chủ."

Hồ Dịch lời còn chưa nói hết, quần áo tả tơi khóc thành nước mắt mỗi người Bàn Ngọc Đình liền lớn rống lên.

Nghe thấy lời ấy, Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch cũng cau mày lên. Bất quá, khi hai người liếc nhau một cái về sau, riêng phần mình trong mắt đều dần hiện ra một vòng trào phúng hí ngược.

"Bàn mỹ nhân! Ta hai người sẽ còn để người còn sống rồi đi Vạn Thi Lâm a coi như ta hai người đại phát thiện tâm, thả người về tới tông môn. Ta cũng dám nói, người tuyệt đối sẽ không đem chuyện này cáo tri Tông Chủ."

Thôi Hưng Bình chỉnh lý tốt y phục, nhặt lên Đồng Chuy vừa nói vừa đi đến dưới một thân cây, sau khi ngồi xuống mặt lộ vẻ tà tiếu nhìn qua Bàn Ngọc Đình.

Hồ Dịch tiếp tục giải ra Ngoại Y, hoàn toàn không có đem Bàn Ngọc Đình đe dọa để ở trong lòng, ngược lại mở ra sải bước đi đi qua.

Nhìn thấy Hồ Dịch dần dần tới gần, Bàn Ngọc Đình bối rối lấy dùng y phục bưng bít lấy Thân Thể, đồng thời càng không ngừng hướng về sau cộ lạy.

"Người. . . Người đừng tới đây. Còn dám tiến lên trước một bước, ta. . . Ta. . . Liền cắn lưỡi tự vận."

"U a" Hồ Dịch bước chân bỗng nhiên dừng lại, nhìn nhìn hằm hằm mình Bàn Ngọc Đình, Hồ Dịch hơi nhếch khóe môi lên lên một tia đường cong, đột nhiên thân hình thoát một cái đến Bàn Ngọc Đình trước người, nhắc chỉ ở tại trên thân điểm hai lần: "Coi như người muốn chết, cũng phải để Lão Tử thoải mái lần trước mới được."

Tiếng nói roi, chỉ gặp Hồ Dịch nắm lên Bàn Ngọc Đình y phục hung hăng kéo một cái, thoáng chốc trắng bóng một mảnh Hách Nhiên hiện ra.

"Con mẹ nó, thật là một cái súc sinh. Nhịn không được a, Tiểu Gia muốn làm chết các người."

Ba mươi mét bên ngoài, trên cây Ngô Dịch sớm đã bị tức giận đến nổi trận lôi đình. Suu suu suu vọt lên dậm trên thân cành, ngăn ngừa hai hơi thời gian, liền vọt tới Hồ Dịch trước người năm mét chỗ.

Trong rừng đột nhiên xông tới cá nhân, đem Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch giật nảy mình.

Chỉ gặp Thôi Hưng Bình cau mày đứng dậy cầm lên Song Chùy, mà Hồ Dịch nuốt một ngụm nước bọt, phát giác Ngô Dịch là cái Ngũ Tinh Vũ Sư, bị kinh hãi mà nhịp tim đập loạn cào cào cũng hơi thư thân một điểm, mở miệng giận nói: "Người là ai từ. . . Từ đâu xuất hiện "

Ngô Dịch lửa đều xông lên Não Môn, càng xem Hồ Dịch càng là buồn nôn.

"Các ngươi. . . Thực sự là. . . Thật là thập ác bát xát súc sinh. Nơi đây tuy nói là Vạn Thi Lâm, nhưng các ngươi cũng không nên điểm ô thân thể của nàng làm như vậy. . . So giết nàng còn bị người hận."

Ngô Dịch vừa nói vừa rút ra Hòa Phượng kiếm, nói xong trong nháy mắt đối Hồ Dịch chém xuống.

Vô hình kiếm khí tức thì chém tới, Hồ Dịch vội vàng hướng về một bên trốn tránh ra hơn mười mét, lần nữa nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt, đã có lửa giận cũng mang theo một tia kiêng kỵ.

Thừa dịp Hồ Dịch lui ra phía sau thời khắc, Ngô Dịch Hoành Kiếm từng bước một đi tới Bàng Ngọc Đình trước người, Lân Lân nhìn chăm chăm Hồ Dịch cùng Thôi Hưng Bình, hận đến hằn hăm răng cũng ngửa ngửa.

Hồ Dịch khí tức càng ngày càng thô, tức giận nhìn chăm chăm Ngô Dịch một lát, theo sau đó xoay người nhìn về phía Thôi Hưng Bình.

"Sur huynh! Sur đệ kìm nén một bụng tà hỏa đây. Không cầm Bàng Ngọc Đình cái này đàn bà phát tiết, sur đệ đều muốn nổ tung."

"Ha-Ha! Sur huynh lý giải. Chỉ là một cái Ngũ Tinh Vũ Sur, ta tới giúp ngươi giết chi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Giận chiến

Ngô Dịch cũng không phải là người lương thiện, cũng không phải là Thánh Mẫu biểu. Chết ở trong tay hán Vũ Tu nhiều đến mấy trăm người, hào nói không khoa trương, bởi vì thể nội nhiều hơn một cái bạo ngược hệ thống, Ngô Dịch hai tay đã dính đầy máu tươi.

Nhưng là có một chút không thể nghi ngờ, Ngô Dịch giết chết người hoặc là Đại Gian Đại Ác hạng người, hoặc là đúng vậy lòng mang ý đồ xấu, muốn đem hán ngược sát hạng người.

Bất luận là một loại nào người, Ngô Dịch đều không giống như bây giờ phần nộ.

Có thể nói, Ngô Dịch hận không thể từng kiếm một đem Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch hai người lấy máu Dịch Cốt, lại đem hai người thể xương một căn cần đập nát.

Không bởi vì khác, Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch hành vi quả thực là táng tận thiên lương, hào không có chút nhân tính có thể nói.

"Mẹ nó! Ngăn ngừa trong vòng một tháng, chết trong tay ta Vũ Tu không có 1000 cũng có 800, ta nhưng chưa bao giờ đem ai da thịt từng kiếm một đều cắt bỏ qua. Hôm nay, nếu như Lão Tử không đem hai người các ngươi chém thành thịt nát, đập nát các ngươi thể xương, ta Ngô Dịch cùng các ngươi một cái họ."

Ngô Dịch cái trán gân xanh đã nhô lên, sáng ngời hai con ngươi cơ hồ đều có thể phun ra lửa. Nói xong huy kiếm lập tức thi triển 'Quy Ảnh' Vô Công, đến Hồ Dịch trước người nhảy lên một cái, Hòa Phượng kiếm thẳng đến Hồ Dịch đầu chém xuống.

Không thể không nói, Ngô Dịch Tốc Độ thực sự quá nhanh nhanh để Hồ Dịch kinh ra một thân mồ hôi lạnh, gấp vội rút ra trên đất trường kiếm, hướng lên một nhóm lúc cấp tốc lui lại.

Nương theo lấy ca một tiếng, Hồ Dịch đã lui về phía sau ba mét. Song khi hán nhìn về phía trường kiếm trong tay, dài nhỏ con mắt lập tức híp lại thành khe hẹp.

"Hồn. . . Đản! Ta. . . Bạch Hồng Kiếm. . ."

Hồ Dịch trường kiếm trong tay đã cắt thành hai đoạn, tức giận đến hán vùng tay lên trực tiếp đem lên phẩm Phàm Khí Bạch Hồng Kiếm ném Phi, hướng về phía Thôi Hưng Bình rộng to nói: "Thôi Hưng Bình, ngươi còn ngây ngốc lấy đến khi nào còn chưa động thủ giết hán "

Gầm thét thanh âm lọt vào tai, chấn tỉnh ngây người Thôi Hưng Bình.

"Hảo Tiểu Tử, trách không được lấy Ngũ Tinh tu vi dám xuất hiện ở đây, nguyên lai ngươi còn có chút bản sự."

Thôi Hưng Bình hít sâu một hơi, hoạt động một chút hai tay, tại xương cốt ken kết tiếng vang dưới, mang theo cái kia hai thanh Đồng Chuy xông về Ngô Dịch.

"Nào chỉ là có chút bản lĩnh, còn có thể muốn hai người các người mệnh."

Ngô Dịch Lãnh Lãnh đáp lại, khi Thôi Hưng Bình cảm chùy đến trước người ba mét chỗ, Ngô Dịch không lùi mà tiến tới, nhảy lên một cái ở giữa không trung huy động Hỏa Phượng kiếm, Hách Nhiên đối Thôi Hưng Bình chém xuống.

"Hừ! Ý có đem vương khí bảo kiếm liền vô địch dám làm anh hùng, Lão Từ để người khóc cũng không tìm tới địa phương."

Thôi Hưng Bình hơi thở bên trong truyền ra tiếng hừ lạnh, trào phúng ngôn ngữ thời điểm, cánh tay phải bỗng nhiên vừa dùng lực, Hữu Chùy leng keng một tiếng đụng tại Hỏa Phượng trên thân kiếm.

Thoáng chốc! Một cổ đại lực từ Hỏa Phượng kiếm truyền vào Ngô Dịch thể nội, chấn động đến Ngô Dịch cánh tay phải tê dại một hồi, chỗ giữa không trung thân thể càng là Mộ Nhiên cuốn ngược, sau khi hạ xuống dặng dặng dặng lại lui ba bước mới đứng vững thân thể.

Lại nhìn Thôi Hưng Bình, mặt không đỏ hơi thở không gấp, tráng kiện thân thể khô ngo không hề động một chút nào. Nhưng mà càng làm cho Ngô Dịch kinh hãi, là cùng Hỏa Phượng kiếm va chạm Đồng Chuy mặt ngoài, chỉ để lại một nhàn nhạt kiếm ngân.

"Hỏa Phượng kiếm chính là thượng phẩm vương khí, lại. . . Vậy mà không thể trăm phá hấn Đồng Chuy. Nói như vậy, cái kia hai thanh Đồng Chuy Phẩm Chất. . ."

Ngô Dịch càng nghĩ trong lòng càng là chấn kinh, không khỏi lại nhiều đánh giá vài lần Thôi Hưng Bình trong tay chùy.

Mà Thôi Hưng Bình cũng đang quan sát Ngô Dịch trong tay Hỏa Phượng kiếm, sau đó lại nhìn một chút Hữu Chùy bên trên kiếm ngân, thời gian dần qua nhú mảy.

"Thật không nghĩ tới người một cái Ngũ Tinh Vũ Sư vậy mà không có bị chấn thổ huyết, mà lại trong tay thanh kiếm kia còn là một thanh thượng phẩm vương khí, thật là vượt quá dự liệu của ta."

Thôi Hưng Bình vốn cho rằng một cái búa đụng vào, đủ để vỡ nát Ngô Dịch trong tay Hỏa Phượng kiếm. Nhưng hấn vạn lần không ngờ, Hỏa Phượng kiếm Phẩm Chất vậy mà như vậy cao. Chẳng những không có bị hấn Đồng Chuy đánh gãy, liền ngay cả kiếm nhận đều không toác ra khe.

Thôi Hưng Bình khiếp sợ không thôi, mà sử kiếm Hồ Dịch càng là như vậy.

Lúc này, Hồ Dịch tựa như quên đi Bằng Ngọc Đình, đứng tại chỗ tròn to tròn mắt,

Ánh mắt một khắc đều không rời đi Ngô Dịch trong tay Hỏa Phượng kiếm.

"Được. . . Hảo Kiếm!" Hồ Dịch nhẹ giọng thì thảo, đôi mắt dần dần lóe ra tới tham mạng càng ngày càng thịnh, đến sau cùng thân thể đều hưng phấn bắt đầu run lên, dặt cổ đối Thôi Hưng Bình hô nói: "Sư huynh! Nhanh, nhanh giết chết hấn, thanh kiếm kia ta muốn."

Thôi Hưng Bình nghiêng người liếc mắt nhìn Hồ Dịch, từ nó trong lời nói đã hiểu, gia hỏa này là đối Ngô Dịch bảo kiếm động tâm.

"Hồ sư đệ đừng vội, ta cái này cho người đoạt tới."

"Đoạt người có mệnh mới được."

Ngô Dịch giận nói một câu, lập tức thi triển Nộ Kiếm Tam Quyết 'Trảm Kiếm Thức'.

Khi Thôi Hưng Bình trốn tránh thời điểm, Ngô Dịch hai con người lại toả sáng hàn quang, thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công trong nháy mắt biến thành đạo bạch ảnh, đem Thôi Hưng Bình gất gao vây lại ở giữa.

"Đáng chết!"

Thôi Hưng Bình thấp giọng giận mắng, đồng thời cũng đề cao mười hai phần cảnh giác vẫn nhìn chung quanh bóng trắng, trái tim càng là phanh phanh tùy theo đập nhanh.

Kỳ thực, Thôi Hưng Bình liền sợ hãi Ngô Dịch thi triển một chiêu này.

Không bởi vì khác, Thôi Hưng Bình tâm lý thế nhưng là rất rõ ràng, tốc độ của hấn căn bản so ra kém Ngô Dịch. Một khi Ngô Dịch thi triển này công đối với hấn triển khai công kích, Thôi Hưng Bình rất rõ ràng sẽ diễn biến thành cái gì kết quả.

Nhưng sợ điều gì sẽ gặp điều đó, ngay tại Thôi Hưng Bình tâm lý hợp lại làm sao bây giờ lúc, chung quanh thân thể hấn đạo bạch ảnh cấp tốc hướng hấn tới gần. Hai giây về sau, Thôi Hưng Bình lập tức cảm giác eo, phía sau lưng, hai chân có hơi lạnh.

"Lão Từ trước cho người thả lấy máu."

Ngô Dịch thanh âm lạnh lùng tại Thôi Hưng Bình bên tai quanh quẩn, khi hắn cúi đầu nhìn về phía eo, hai chân thời điểm, đỏ tươi một mảnh quần áo triệt để chộc giần Thôi Hưng Bình.

"Oát con! Ta muốn đem ngươi đựng thành bánh thịt."

Thôi Hưng Bình điên cuồng lên, lấy gót chân làm trục hai tay vung lấy Đồng Chùy, cũng mặc kệ cái nào đạo bạch ảnh là Ngô Dịch, chỉ lo ngang vung mạnh chùy dẫm lại quết.

Thôi Hưng Bình Phán Kích rất là dã man, tuy nhiên cũng rất có hiệu quả. Ngô Dịch vây quanh hắn vòng vo mấy vòng, căn bản không dám lần nữa tới gần Thôi Hưng Bình.

Nhanh chóng thối lui, Ngô Dịch về tới Bàn Ngọc Đình trước người, tay trái cầm kiếm nhứ mảy nhìn dừng lại Thôi Hưng Bình, tâm lý không ngừng suy nghĩ làm sao đã thương nặng người này.

Nhưng ngay lúc này, một sợi mùi thơm bay vào Ngô Dịch lỗ mũi. Còn chưa chờ Ngô Dịch kịp phản ứng, một cổ hơi lạnh kịch liệt đau nhức từ sau eo truyền khắp toàn thân.

"Tiểu gia hỏa! Ngươi bỏ công như vậy cứu tỷ tỷ, tỷ tỷ thật không đành lòng đâm ngươi một kiếm đây."

Nhẹ giọng nhu gừng bay vào Ngô Dịch trong tai, liền ở đây nói tiêu tán một sát na, từ Ngô Dịch phía sau đâm vào Tiểu Kiếm phúc một tiếng rút ra ngoài.

Đau đớn kịch liệt để Ngô Dịch phù phù một tiếng quỳ một chân trên đất, theo Ngô Dịch gục đầu xuống, mồ hôi trên trán như mưa ngã xuống tại đất, trong khoảnh khắc thấm ướt khô ráo mặt đất.

Cẩn rằng, chậm rãi ngẩng đầu, Ngô Dịch nhìn thấy Thôi Hưng Bình đang bật cười, cũng nhìn thấy không tác Bồ che thân Bàn Ngọc Đình, trong tay nắm chắc cái kia thanh tích huyết Tiểu Kiếm.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Trêu chọc người nào

Ngô Dịch nằm mơ cũng không nghĩ tới, hắn muốn cứu chi nữ tử sẽ ở phía sau đâm hắn một kiếm.

Không thể không nói, Ngô Dịch thật là có một cổ chơi liều. Cho dù là dài ba tấc Tiểu Kiếm đâm rách hắn phía sau, Ngô Dịch vẫn là cẩn rằng chống Họa Phụng kiếm đứng lên.

"Gái điểm thúì, ngươi. . . Các ngươi vậy mà. . . Lại là cùng một bọn."

Đứng lên sau Ngô Dịch không ngừng lung lay, bởi vì phía sau thương miệng không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu, đến mức sắc mặt của hắn càng ngày càng tái nhợt, liền ngay cả ẩn chứa hận ý ngập trời lửa giận đôi mắt, cũng thời gian dần qua toát ra ảm đạm chi tình.

"Ha ha ha! Việc này ngươi trách không được người khác, chỉ có thể nói ngươi quá ngu."

Bàn Ngọc Đình xuy xuy cười lạnh vài tiếng, nhẹ chuyển thân thể mềm mại lách eo, không nhanh không chậm đi tới Hồ Dịch trước người, tiếp nhận Hồ Dịch Ngoại Y mặc vào người về sau, quay người lần nữa hướng về phía lưng la lung lay Ngô Dịch tà tiểu trợn trợn.

"Thật là nghĩ mãi mà không rõ, ngươi cái này chỉ có Ngũ Tinh tu vi ngu ngốc, là thế nào tại Vạn Thi Lâm bên trong sống nửa năm lâu."

Bàn Ngọc Đình hướng về phía Ngô Dịch quệt miệng, lời nói khó nghe chói tai, càng làm cho người giận lửa ngập trời.

Thế nhưng là Ngô Dịch nhìn chăm chăm Bàn Ngọc Đình hồi lâu đều không nói tiếng nào, không qua ánh mắt của hắn lại càng ngày càng băng lãnh, thậm chí đều giống như quên đi Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch hai người, trong mắt chỉ có đem Bàn Ngọc Đình chém thành muôn mảnh đáng sợ sát cơ.

"Không cần dùng ánh mắt ấy nhìn ta, tại thời gian nửa năm này bên trong, cô nải nải đã sớm thói quen bị người dạng này nhìn chăm chăm." Bàn Ngọc Đình nhếch miệng khanh khách cười vài tiếng, sau đó lại nhếch miệng, chừng chặc đằng hoàng nói ra: "Tuy nhiên ngươi cái này Tiểu Oa Tử hành vi, ngược lại để ta có chút ngoài ý muốn, cũng rất là cảm động."

Ngô Dịch vẫn như cũ không nói, chỉ là cắn chặt hàm răng, mắt lộ ra Hàn Mang nhìn chòng chọc vào Bảng Ngọc Đình.

"Trước đó những nam nhân xấu kia nhìn thấy ta bị Thôi Hưng Bình tra tấn, cơ hồ đều tránh ở trong rừng nhìn như không thấy. Liền xem như tiếp xuống Hồ Dịch đối ta Tiễn Đạp, số ít người nhìn một lần cho thỏa sau cũng lựa chọn lặng yên rời đi."

Bảng Ngọc Đình khoanh tay đi qua đi lại đi mấy chuyến, ha ha lần nữa mở miệng: "Bất quá, đa số người vẫn là trúng kế. Bọn hần lao ra không phải là vì cứu ta thoát ly khổ hải, ngược lại là để cho ta vì bọn họ tiết lửa, cái này nhưng để ba người chúng ta tốt dừng lại lớn phí sức trở, mới đem bọn hần từng cái giết đi đây. Nào giống ngươi, dễ dàng liền bị ta thọc một kiếm"

Bảng Ngọc Đình nói cực kỳ đắc ý, như có ý huyền diệu trước đó diễn kỹ là bức nào rất thật.

Nhưng mà lời nói này rơi vào Ngô Dịch trong tai, đã thấy Ngô Dịch gân xanh trên trán càng băng càng cao, nắm chặt Hỏa Phượng kiếm cái kia tay trái, cũng truyền ra ken két xương cốt tiếng vang.

"Lão. . . Lão Tử gặp qua không đàn bà không biết xấu hổ, lại. . . Lại chưa thấy qua giống như ngươi lăng hóa. Không đúng! Có cái đàn bà so ngươi còn sống."

Ngô Dịch đột nhiên nhớ tới Hồ Hương Nhi, cái kia Hồ Hương Nhi đích thật là so Bảng Ngọc Đình còn sống.

Bất quá, cái kia Hồ Hương Nhi tối thiểu nhất còn muốn chút mặt, không có trước mắt bao người, làm ra bức này chuyện xấu xa.

Giận hất một hơi, Ngô Dịch lại nói: "Ngươi vì mạnh lên, ở trong rừng trước mắt bao người mặc người Tiễn Đạp tàn phá, thật không biết cha ngươi mẹ biết được việc này, vách quan tài còn có thể hay không đè ép được bọn hần."

"Đánh rắm! Cô nãi nãi cha mẹ còn sống."

Bảng Ngọc Đình trong nháy mắt trừng mắt lên, hướng về phía Ngô Dịch rống giận.

Nhìn thấy Bảng Ngọc Đình phát bực, Ngô Dịch Dương Thiên a a phá lên cười: "Còn sống sinh ra ngươi dạng này lăng hóa còn sống. Thương Thiên thật đúng là không có mắt."

Ngô Dịch miệng xác thực rất độc, không mở miệng thì đã, mới mở miệng ven ven mấy câu, kém chút không có đem Bảng Ngọc Đình tức chết.

"Không biết sống chết ngu xuẩn, hiện tại vứt bỏ ngươi bảo kiếm trong tay, lại đem sở học khẩu quyết võ công một vừa nói ra, ta đảm ba người liền thả ngươi một con đường sống. Nếu không, Vạn Thi Lâm đứng vậy ngươi nơi táng thân."

"Thả ta một con đường sống Ha-Ha. . . ." Ngô Dịch bên cạnh cười bên cạnh ưỡn thẳng sống lưng, cắn răng gợn tay lên bên trong Hỏa Phượng kiếm, Bảng Hàn ánh mắt quét ngang đối diện Bảng Ngọc Đình ba người: "Dẫn ta vào cuộc, liền coi như các ngươi muốn thả ta đi, Ngô nỗ cũng không tính rời đi."

"

"Ừ"

Bảng Ngọc Đình ba người đồng đều là hơi sững sờ, lần nữa nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt cũng toát ra cổ quái.

Hiển nhiên, tại ba người bọn họ trong mắt, Ngô Dịch thành cuồng ngạo không biên giới ngu ngốc.

"Đã không có ý định rời đi, chắc là muốn cùng ba người chúng ta ăn thua đủ đi ngươi đây là tự chui đầu vào rọ."

"Có phải hay không tự chui đầu vào rọ, chỉ có đầu qua mới biết nói."

Tiếng nói chưa tán, Ngô Dịch tức thì gợn lên Hỏa Phượng kiếm, vô hình kiếm khí thẳng đến Hồ Dịch vọt tới.

Tuy nói Hồ Dịch đã mất đi binh khí, nhưng là người này dù sao cũng là cái Lục Tinh Vũ Sư. Dù là không có binh khí, Quyền Cước bên trên Công Phu có lẽ vẫn là có.

Cho nên Ngô Dịch cảm thấy vẫn là phải trước hết giết Hồ Dịch, chỉ cần người này vừa chết, như vậy Thôi Hưng Bình cùng Bảng Ngọc Đình 2 người, đối hần uy hiếp cũng liền yếu đi ba phần.

"Tốt ngươi thẳng nhai con, lần ta không có binh khí là không" Hồ Dịch vội vàng hướng về một bên trốn tránh, hiềm lại càng hiềm né tránh sau tiếp tục giận mắng: "Chờ ngươi sau khi chết, Lão Tử liền dùng bảo kiếm của ngươi, tự mình chém xuống ngươi đầu chó."

Ngô Dịch cười lạnh không nói, nhưng là ngay tại Hồ Dịch nói xong một sát na, Ngô Dịch lại đối vọt tới Thôi Hưng Bình chém xuống một kiếm, sau đó thân như giống như sao băng, trong nháy mắt vọt tới Hồ Dịch trước người.

"Một kiếm này, ta trước phế đi cái miệng thói của ngươi."

Một đạo kiếm quang hiện lên, Hồ Dịch lập tức cảm giác khỏe miệng một trận hơi lạnh, khi hắn đưa tay đi chạm đến lúc, một Đạo Huyết dây từ má trái vạch đến má phải tai dưới môi, máu tươi thuận cái cằm nhỏ xuống, nhuộm đỏ vạt áo của hắn, xâm đỏ lên dưới chân mặt đất.

"Người. . ."

Hồ Dịch không nói lời nào còn tốt, há miệng lại xé rách hai má bên trên vết thương, máu tươi trong nháy mắt giống như chảy ra, kinh hãi Hồ Dịch vội vàng ngậm miệng lại.

"Thôi Hưng Bình! Nhanh đi giết hắn."

Bàng Ngọc Đình nhìn thấy Hồ Dịch thụ thương, tức giận đến thân thể mềm mại một trận phát run. Mà Thôi Hưng Bình vừa né tránh Ngô Dịch cái kia một đạo kiếm khí, quay người lại gặp được Hồ Dịch như vậy hình dạng, tức giận đến hắn chỉ oa quái khiếu, dẫn theo cái kia hai thanh Đồng Chuy xông về Ngô Dịch.

"Lão Từ còn không tâm tình đùa với người, ngoan ngoãn rút qua một bên."

Ngô Dịch cắn răng, cố nén phía sau kịch liệt đau nhức, lại lấy gót chân làm trục đạo qua một vòng, huy động Hòa Phượng kiếm trong nháy mắt thi triển 'Quyển Phong trảm' Võ Công.

Kiểm khí vô hình vòng xoáy thẳng đến Thôi Hưng Bình phá đi, mà Ngô Dịch thừa dịp này thời cơ, thân hình thoát một cái vây quanh Hồ Dịch xoay lên vòng.

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

. . .

Ngô Dịch trong đầu, không ngừng vang lên hệ thống nhắc nhở âm. Mà tại bên ngoài, Hồ Dịch tiếng kêu rên liên không từng dứt đoạn.

Thanh âm kia, quả thực là để cho người ta rung mình không rét mà run.

Lại nhìn Thôi Hưng Bình, có lẽ là vội vã đi cứu Hồ Dịch, cũng có thể là đánh giá thấp Ngô Dịch thực lực, không có đem vô hình vòng xoáy coi ra gì. Khi vòng xoáy tới gần hắn cái kia một sát na, Thôi Hưng Bình đem Song Chùy đựng một cái ngăn tại trước ngực.

Nhưng Thôi Hưng Bình nào biết, hắn Song Chùy chỉ là chống lại một bộ phận vòng xoáy kiếm khí Khí Lưu, bấp chân cùng bụng trong nháy mắt bị kiếm khí thông suốt mờ lít nha lít nhít vết máu, đau Thôi Hưng Bình càng là chỉ oa hô hoán lên.

Trong ba người, Ngô Dịch duy nhất không có đi công kích Bàng Ngọc Đình.

Dù vậy, Bàng Ngọc Đình sắc mặt so với ai khác đều khó nhìn. Giờ phút này thân thể mềm mại của nàng run rẩy, cầm dao găm tay trái cũng đang không ngừng run rẩy.

"Nên. . . Đáng chết! Ta. . . Chúng ta đến cùng trâu chọc một cái gì người a "

Nhìn hiển lộ thân hình Ngô Dịch, Bàng Ngọc Đình lại đem ánh mắt nhìn về phía ngã trong vũng máu chết đi Hồ Dịch, cả người giống như bị vạn đạo sấm sét đập tới, sắc mặt tái nhợt suy nghĩ đều không, cả người đều chấn động ngay tại chỗ.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Đại chiến Thôi Hưng Bình

Ngô Dịch Sát Hồ dễ nhìn như nhẹ nhõm cho dễ, nhưng Ngô Dịch nhưng biết rõ trong đó gian khổ.

Có thể nói, không có một cỗ tàn nhẫn kinh, không có thể tất đem Hồ Dịch giết chỉ quyết tâm, Ngô Dịch cho dù có vượt cấp Sát Hồ để thực lực, cũng khó có thể tại Thôi Hưng Bình trước mặt giết Hồ Dịch.

Tuy nói thành công giết Hồ Dịch, nhưng lúc này Ngô Dịch trạng thái cũng không tốt. Mà lại vừa mới bởi vì cấp tốc chuyển động, trên lưng vết thương đã xé rách. Hiện tại máu tươi như suối tuôn ra, khiến cho Ngô Dịch sắc mặt cực kỳ tái nhợt, sớm đã không còn một chút xíu huyết sắc.

Nhưng mà đối với đây hết thảy, Ngô Dịch đã không còn đi cố kỵ. Giờ phút này hắn đứng tại Hồ Dịch bên cạnh thi thể, phải tay nắm chặt lửa cháy Phượng Kiếm, hướng về phía Bàn Ngọc Đình cùng Thôi Hưng Bình xuy xuy cười lạnh.

"Kiếm của ta còn đang rỉ máu, hiện tại nhỏ chính là Hồ Dịch huyết dịch, tiếp xuống. . . Liền là hai người các người máu."

Ngô Dịch nói ra tựa như thấu lấy ma lực, chỉ gặp Thôi Hưng Bình cùng Bàn Ngọc Đình nhao nhao thân thể run lên, nuốt nước bọt nhao nhao lui về phía sau vài mét.

"Bàn sư muội, dừng. . . Dừng hoảng hốt. Tuy nhiên hắn giết Hồ Dịch, nhưng hắn cũng thành nô mạng hết cả. Chỉ cần người ta liên thủ, chưa hẳn không thể đem hắn giết chỉ." Thôi Hưng Bình đè ép ép trong lòng hoảng sợ, ra vẻ trấn định phui một chút Bàn Ngọc Đình, nói nhỏ thì thảo nói nhỏ.

"Hắn. . . Hắn thật kiệt sức a thể nhưng là trên người hắn hiển lộ ra sát khí, để cho ta. . . Để cho ta sợ mất mặt, cặp kia mắt lạnh lẽo toát ra thần thái, càng làm cho ta. . . Để cho ta không thờ nổi."

Bàn Ngọc Đình hàm răng đều đang run rẩy, nhất là Ngô Dịch giết Hồ Dịch về sau, Bàn Ngọc Đình thân thể mềm mại vẫn không ngừng run rẩy.

Mà lại, giờ phút này Bàn Ngọc Đình nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt, cũng dần dần toát ra sợ hãi thật sâu cùng kiêng kỵ. Hiển nhiên, Bàn Ngọc Đình đã bị Ngô Dịch sợ vỡ mật.

Thôi Hưng Bình gấp nhãn nhãn lông mày, xoa xoa mồ hôi trên trán, nắm chặt Song Chùy cảnh giác nhìn chăm chăm Ngô Dịch, lại đối Bàn Ngọc Đình nói ra: "Bàn sư muội, việc đã đến nước này, suy nghĩ nhiều vô ích. Người ta liên thủ không cần nhất định phải đem hắn giết chết, chỉ cần có thể ngăn chặn hắn một canh giờ, hắn tự nhiên sẽ bởi vì mất máu quá nhiều mà hôn mê. Đến lúc đó, cái mạng nhỏ của hắn còn không phải mặc cho người ta xâm lược "

Thôi Hưng Bình cực lực an ủi Bàn Ngọc Đình, hiện tại hắn liền sợ Bàn Ngọc Đình bị Ngô Dịch sợ vỡ mật. Bởi như vậy, hôm nay hắn cùng Bàn Ngọc Đình tuyệt đối khó sống sót.

"Thôi Hưng Bình, chết tại Ngô mộ trong tay Lục Tinh Vũ Sư không nhiều, nhưng là các người tuyệt đối không phải là sau cùng hai cái."

Ngô Dịch biết rõ, không thể cho Thôi Hưng Bình quá nhiều thời gian an ủi, lập tức cắn chặt hàm răng, dậm trên trên đất huyết thủy, thân hình lác lác huy kiếm thẳng đến Thôi Hưng Bình đâm tới.

"Hừ! Người cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng, còn dám nói khoác mà không biết ngượng. Ta liền để người nhìn một cái, ta Song Chùy là như thế nào đưa người nện thành thịt nát."

Thôi Hưng Bình không lùi mà tiến tới, khoảng cách Ngô Dịch còn có ba mét lúc, chỉ gặp hai tay của hắn cầm chùy phi thân vọt lên, ở giữa không trung cánh tay phải sử xuất mười thành lực đạo, vung lấy Đồng Chùy thẳng đến Ngô Dịch đầu đập tới.

Ngô Dịch thân thể bỗng nhiên dừng lại, ngẩng đầu hướng về phía giữa không trung Thôi Hưng Bình bĩu môi cười cười, lập tức hướng về phía bên phải bên cạnh trượt ra ba mét.

"Oanh!"

Nặng đến trăm cân Đồng Chùy rơi xuống, trong khoảnh khắc Đại Địa run rẩy, thô thụ lay động.

Chỉ gặp Mạn Thiên lá cây chậm chậm bay xuống, cùng Đồng Chùy chấn lên tro bụi hiểu nhau giao thoa, triệt để che đậy ba người đôi mắt.

"Mãng phu, Ngô mộ liền đem người hành thích lạnh thấu tim."

Trong bụi đất, một đạo bạch ảnh tức thì đến Thôi Hưng Bình sau lưng, huyết hồng Hỏa Phượng kiếm phốc một tiếng đâm vào Thôi Hưng Bình phía sau.

"A. . ."

Thôi Hưng Bình Hở Khu run lên, kêu thảm thời điểm cắn chặt hàm răng vung mạnh chùy quay người, trăm cân Hữu Chùy thẳng đến bóng trắng đụng đi.

Thôi Hưng Bình Tốc Độ cực nhanh, ngay tại Ngô Dịch quát ra Hỏa Phượng kiếm một sát na, Thôi Hưng Bình Hữu Chùy đã tới gần Ngô Dịch.

Giờ phút này, trốn tránh đã không còn kịp rồi, Ngô Dịch vội vàng dựng thẳng kiếm ngăn cản, ngay tại hắn cùng Đồng Chùy va chạm một sát na, cự đại lực va đập trực tiếp đem Ngô Dịch chấn động đến phun ra ba ngụm máu tươi, thân thể càng giống là như điều đứt dây, cuốn ngược bay ra xa hơn mười mét,

Đụng ngã một gốc thô thụ mới lăn rơi xuống mặt đất.

"Bàng Ngọc Đình, giết hán cho ta."

Thôi Hưng Bình ném xuống trong tay trái Đồng Chuy, lấy tay bưng bít lấy ừng ực ừng ực bốc lên máu bụng, hướng về phía ngậy ngốc lấy Bàng Ngọc Đình gào thét lớn.

Đừng nhìn Bàng Ngọc Đình là Lục Tinh Vũ Sư, cuối cùng vẫn là nữ lưu, nhìn thấy Ngô Dịch đâm trúng Thôi Hưng Bình, khuôn mặt nhỏ bị dọa đến trắng bệch, hồn đều nhanh bay.

Cũng khó trách, trước kia ba người bọn họ Thiết Kế giết người, có thể nói một mực là xuôi gió xuôi nước.

Liên xem như gặp được một số hơi lợi hại điểm đệ tử tử, chỉ cần bị Bàng Ngọc Đình ở sau lưng đâm bên trên một kiếm, cuối cùng không phải lựa chọn đào tẩu đúng vậy quý xuống đất cầu xin tha thứ, chỗ nào giống Ngô Dịch như vậy, từ đầu đến cuối phản kháng chiến đến cùng

"Thôi. . . Thôi sư huynh, ta. . . Ta. . . ."

Bàng Ngọc Đình cầm kiếm tay đang run rẩy, nhìn một chút ngã xuống đất không dậy nổi Ngô Dịch, lại nhìn một chút bưng bít lấy bụng Thôi Hưng Bình, thùy chung không dám tới gần Ngô Dịch.

Một màn này, thế nhưng là tức nổ tung Thôi Hưng Bình.

"Đàn bà thú, còn chưa đi giết hán nếu là hán đứng người lên toàn lực mở trốn, người ta ai cũng đuổi không kịp hán. Ngày khác hán đem thương đường tốt, người ta coi như có mười cái mạng đều không đủ hán giết."

Bị Thôi Hưng Bình dừng lại giận dữ mắng mỏ, Bàng Ngọc Đình lấy lại bình tĩnh lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, hít sâu một hơi, cầm cái kia thanh mang máu Tiểu Kiếm hướng đi tới.

"Khục. . . Khục!" Ho ra mấy giọt máu, Ngô Dịch lau đi khóe miệng, tay phải chống đất chậm chạp đứng lên, hướng về phía Bàng Ngọc Đình Lãnh Lãnh bật cười: "Tiểu Lãng hàng, trong tay người cái kia thanh tiểu kiếm ngược lại là rất sắc bén nha. Đợi ta trước giết chết Thôi Hưng Bình, liền dùng cái kia thanh tiểu kiếm đưa người phá bụng moi tim."

Bàng Ngọc Đình, đã ngừng lại Cước Bộ.

"Đừng nghe hán ăn nói khùng điên. Hán đứng đầy đều lưng la lưng lay, còn thế nào ra tay với người người chỉ cần tại lồng ngực của hán dừng lại mảnh liệt đâm, không ra mười hơi thời gian, người này hán phải chết không nghi ngờ." Nhìn thấy Bàng Ngọc Đình lại có chút chần chờ, Thôi Hưng Bình bận rộn lo lắng hô to nói.

"Vô Pháp xuất thủ a" Ngô Dịch nhìn về phía Thôi Hưng Bình, ánh mắt đột nhiên trở nên quỷ dị lên, chậm rãi nâng lên đùi phải thời khác, lạnh giọng nói nói: "Vô Pháp xuất thủ, vậy lão tử liền dùng chân."

Ngô Dịch tiến hành, để Thôi Hưng Bình cùng Bàng Ngọc Đình nhao nhao ngậy người một lúc. Khi Ngô Dịch chân phải đạp đi xuống trong nháy mắt, Thôi Hưng Bình cùng Bàng Ngọc Đình tâm lý nhao nhao run lên.

"Địa Liệt!"

Trong khoảnh khắc, mặt đất Hách Nhiên hiện ra đạo liệt ngân, lấy Ngô Dịch làm trung tâm hai mươi lăm mét phạm vi bên trong, thô thụ toàn bộ ầm vang nổ tung sụp đổ.

Lại nhìn khoảng cách Ngô Dịch gần nhất Bàng Ngọc Đình, liên tục phun ra số ngum máu tươi, trong tay Tiểu Kiếm rơi xuống đất trong nháy mắt, nàng cũng Hách Nhiên ngã xuống.

Thôi Hưng Bình Đồng Chuy nện xuống đất, mà bản thân của hán khóe miệng cũng hướng ra phía ngoài chảy máu. Mặc dù nói không có bị ám kinh đánh ngã, nhưng bởi vì nhập thể ám kinh trên dưới tán loạn, chấn động tim phổi như tê liệt kịch liệt đau nhức, lên tiếng kêu rên không thôi.

Một kích đã thương nặng hai người, Ngô Dịch cũng không có tốt đi nơi nào, nếu không phải đỡ lấy sau lưng một nửa thân cây, Ngô Dịch tất nhiên sẽ một đầu mới ngã xuống đất.

"Hai vị, ta một cước này uy lực như thế nào thoải mái đủ không có "

"Oắt con, ta muốn giết chết người."

Thôi Hưng Bình giống như điên, phát tay cầm lên trên đất một thanh Đồng Chuy, chịu đựng thể nội Tạng Khí mọi loại kịch liệt đau nhức, thẳng đến Ngô Dịch vọt lên đi.

Đối mặt như phát điên vọt tới Thôi Hưng Bình, Ngô Dịch trên mặt không nhìn thấy một vẻ hoảng sợ, khi Thôi Hưng Bình cách hán còn có ba mét lúc, Ngô Dịch trên mặt đột nhiên toát ra một vòng tàn nhẫn tà tiếu.

Tại tà tiếu hiển lộ trong tích tắc, Ngô Dịch ở trong lòng gọi ra hệ thống Cửa Hàng, lựa chọn Võ Công tăng lên một cột.

"Đỉnh! Hệ thống kiểm trắc chủ ký sinh có thể thăng cấp Vô Công có 'Nộ Kiếm Tam Quyết', 'Địa nứt quyết', mời chủ ký sinh tự hành lựa chọn thăng cấp Vô Công."

"Thăng cấp 'Địa nứt quyết'."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Cường đại Lực Phá Hoại

Nộ Kiếm Tam Quyết cùng Địa Liệt quyết uy lực đều không kém. Nhất là Địa Liệt quyết, đây chính là hệ thống khen thưởng cho Ngô Địch Thiên Giai Vô Công.

Đương nhiên, hiện tại Địa Liệt quyết vẫn là Huyền Giai Hạ Phẩm, muốn đưa nó lên tới Thiên Giai Phẩm Chất, còn cần Ngô Địch từng bước một dùng bạo ngược giá trị thăng cấp.

Đối với điểm này, Ngô Địch cũng không quá nóng vội. Hiện tại lấy hấn Vũ Sư năm sao tu vi, dù là Địa Liệt không bao giờ bộc phát ra gấp ba thương tổn, trọng thương một cái Lục Tinh Vũ Sư vẫn là dư sức có thừa.

Bất quá, cái kia Thôi Hưng Bình thể chất quá mức cường kiện, tuy nói ám kinh chấn động hấn phủ tạng mọi loại kịch liệt đau nhức, nhưng gia hỏa này vẫn là ngành sinh sinh chịu đựng.

Nhưng là, hấn có thể chịu được một lần, Ngô Địch cũng không tin đem Địa Liệt quyết tăng lên một cái Phẩm Chất, gia hỏa này còn có thể chịu được.

"Đỉnh! Trước mắt Địa Liệt quyết vì Huyền Giai Hạ Phẩm, tăng lên tới Huyền Giai trung phẩm cần 6000 bạo ngược giá trị, chủ ký sinh phải chăng tăng lên"

"Tăng lên!"

Ngô Địch không có một tia do dự, trả lời rất là dứt khoát.

"Đỉnh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Huyền Giai trung phẩm, thương tổn phạm vi vì năm mươi mét, có 35% tỷ lệ phát động gấp ba thương tổn. Tăng lên tới Huyền Giai thượng phẩm cần 9000 bạo ngược giá trị, chủ ký sinh phải chăng tăng lên"

"Tăng lên!"

"Đỉnh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Huyền Giai thượng phẩm, thương tổn phạm vi vì bảy mươi lăm mét, có bốn mươi phần trăm tỷ lệ phát động gấp ba thương tổn. Tăng lên tới Địa Giai thượng phẩm cần 30 ngàn bạo ngược giá trị, chủ ký sinh phải chăng tăng lên"

"Tăng lên!"

"Đỉnh! Trước mắt 'Địa Liệt Quyết' vì Địa Giai Hạ Phẩm, thương tổn phạm vi vì 90m, có năm mươi phần trăm tỷ lệ phát động gấp ba thương tổn. Hệ thống kiểm trắc chủ ký sinh bạo ngược giá trị không đủ, Vô Pháp tiếp tục tăng lên Phẩm Chất."

Ngô Địch một mạch đem Địa Liệt quyết tăng lên tới Địa Giai Hạ Phẩm, để Ngô Địch khiếp sợ là, Địa Liệt Quyết thương tổn phạm vi tăng lên thật nhiều rất nhiều, mà lại phát động gấp ba uy lực tỷ lệ cũng tăng lên tới năm mươi phần trăm.

Nói cách khác, Ngô Địch như là liên tục thi triển hai lần 'Địa Liệt Quyết' Vô Công, liền sẽ có một lần phát động gấp ba thương tổn.

"Tứ chi phát triển mãnh phu."

Nhìn thấy Thôi Hưng Bình Đồng Chuy đã đập xuống, Ngô Địch cắn chặt hàm răng điều động ra vì số không nhiều Nguyên Khí, thân như mũi tên lui về phía sau ba mét.

Hiếm lại càng hiếm tránh thoát, Ngô Địch vội vàng lựa chọn hệ thống Cửa Hàng tu vi một cột.

"Đổi lấy Nguyên Khí."

"Đinh! Chủ ký sinh Đan Điền đã bị Nguyên Khí lấp đầy, tiêu hao 5000 điểm Nguyên Khí."

Hùng hậu Nguyên Khí nhập thể, Ngô Dịch lập tức cảm giác Đan Điền lại bị Nguyên Khí phong phú, lập tức đem Nguyên Khí tuần hành đến đùi phải, tại Thôi Hưng Bình cùng Băng Ngọc Đình tròn to hoảng sợ hai con người phía dưới, Ngô Dịch chân phải lần nữa đạp về mặt đất.

Thoáng chốc! Cực kỳ một màn kinh người Hách Nhiên hiện ra.

Chỉ gặp lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Phương Viên 90m phạm vi mặt đất đồng đều đã nổ tung, tròn vẹn hơn năm mươi căn thô thụ bạo liệt nổ tung, ầm ầm đánh tới hướng mặt đất.

"Cái này hỗn đản. . . , thật là Ngũ Tinh Vũ Sư a "

Ngay tại mấy chục căn thô cây đổ hạ thời điểm, khoảng cách Ngô Dịch có năm mươi mét bên ngoài dần hiện ra một thân ảnh.

Người này mặc áo trắng, trái cầm trong tay một thanh dài ba tấc Tử Kiếm. Cũng không biết nàng tại năm mươi mét bên ngoài nhìn bao lâu, giờ phút này cây cối sụp đổ về sau, nàng bận rộn lo lắng cúi người đi mượn sụp đổ cây cối làm yếm hộ, sáng ngời có thần con người kiêu kỳ nhìn chăm chăm Ngô Dịch.

"Vừa mới hấn đạp dưới đệ nhất chân, uy đủ sức để trọng thương bất kỳ một cái nào Lục Tinh Vũ Sư, liền xem như Thất Tinh Vũ Sư, không làm đề phòng cũng sẽ thổ huyết thụ điểm vết thương nhẹ. Thế nhưng là cái này đệ nhị chân, uy lực vậy mà lật tăng trưởng gấp bội, cho dù là ta thân là Bát Tinh Vũ Sư, nếu như trước đó không phải trên tầng cây, chỉ sợ đều sẽ bị trên đất âm kinh gây thương tích."

Nữ tử Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn nhú, thu hồi ánh mắt chớp chớp đôi mắt đẹp, sau đó lại đem ánh mắt khóa chặt Ngô Dịch.

"Tu vi của hấn không cao, nhưng là sở học Võ Công lại là kinh người cường đại. Muốn hay không đem hấn. . . "

Nữ tử nói nhỏ thì thảo, tựa như là đang suy tư cái gì. Nhưng là không biết nguyên nhân gì, nữ tử ánh mắt một mực toát ra vẻ chán chờ,

Giống như có một số việc không nắm chắc được chủ ý giống như.

"Ai! Vẫn là nhìn kỹ hấn nói đi."

Mấy tức về sau, nữ tử trong miệng truyền ra khẽ than thở một tiếng, tiếp tục đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch nơi đó.

Giờ phút này, Ngô Dịch khom người, mắt lạnh lẽo thủy chung nhìn chăm chăm ngã xuống đất hấp hối hai người, chống Hỏa Phượng kiếm từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển.

"Hấn. . . Mụ nội nó, một cước này uy lực xác thực không phải tầm thường, nhưng. . . Thế nhưng là tiêu hao Nguyên Khí cũng quá là nhiều a Lão Tử vừa mới dùng bạo ngược giá trị đem Đan Điền lấp đầy, một cước này xuống dưới tròn vẹn tiêu hao ta chín thành Nguyên Khí."

Đem 'Địa Liệt Quyết' Phẩm Chất tăng lên tới Địa Giai Hạ Phẩm, uy lực mạnh mẽ Ngô Dịch cũng là động dung. Nhưng mà Ngô Dịch cũng ý thức được một vấn đề, cái kia chính là trong đan điền Nguyên Khí, còn chưa đủ lấy để hấn lần thứ hai thi triển 'Địa Liệt Quyết' .

Nói cách khác, Ngô Dịch vẫn như cũ chỉ có thể đạp xuống nhất cước.

Tuy nhiên tâm lý có chút tiếc nuối, nhưng một cước này uy lực lại tăng lên mấy lần. Đây là tiếp theo, Ngô Dịch chân chính nhìn trúng, vẫn là 'Địa nứt quyết' thương tổn phạm vi.

"Cái này 'Địa Liệt Quyết' thật không hổ là Thiên Giai Phẩm Chất Vô Công, bất luận là duy nhất đối địch, vẫn là tại trong loạn chiến chém giết, uy lực đều là tương đương khủng bố."

Ngô Dịch đều không dám suy nghĩ, nếu như có vài chục người, thậm chí mấy trăm người tại cái này 90m phạm vi bên trong, sẽ hay không giống chung quanh cây cối như thế, đều là bị âm kinh bị phá vỡ Thân Thể.

Hít sâu vài khẩu khí, đợi khí tức hơi thông thuận một chút về sau, Ngô Dịch uốn thẳng sống lưng sờ lên trên lưng vết thương, đôi mắt lần nữa toát ra đến cực điểm Hàn Mang, cầm Hỏa Phượng kiếm hướng đi Thôi Hưng Bình.

Thôi Hưng Bình đôi mắt chỉ thiếu mờ một cái khe, thế nhưng là nhìn thấy Ngô Dịch đến bên người, Thôi Hưng Bình trên mặt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi, thân thể không ngừng kịch liệt co quắp.

"Đừng. . . Đừng giết ta, ta. . . Ta không muốn chết. Người. . . Người muốn cái gì, ta hết thảy đều cho người."

"Ta liền muốn mạng của người."

Ngô Dịch trong nháy mắt giơ lên Hỏa Phượng kiếm, vung vẩy thời điểm, từng tiếng kêu thảm liên thành một đường, tròn vẹn truyền ra nửa dặm xa, mới dần dần Tiêu Thất tại không trung.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Thôi Hưng Bình gia hỏa này thân thể xác thực cường tráng, Ngô Dịch trọn vẹn bạo ngược hấn bảy tám phút, Thôi Hưng Bình mới hôn mê không còn tri giác.

Lại qua một hai phút, hệ thống mới nhắc nhở Thôi Hưng Bình đã chết, Ngô Dịch không hết hạn đi lên đập hai cước, về sau mới lắc lắc trên thân kiếm máu.

Quay người, Ngô Dịch lại đem ánh mắt khóa chặt Bàn Ngọc Đình.

Bàn Ngọc Đình còn chưa chết, tuy nhiên thương lại là cực nặng. Nếu không phải Ngô Dịch đập xuống đệ nhị chân lúc nàng nhảy lên một cái, giờ phút này Bàn Ngọc Đình nhất định thành một cỗ thi thể.

"Tiểu Lăng hàng, có phải hay không đợi không được hiện tại giờ đến phiên ngươi."

Ngô Dịch hướng về phía Bàn Ngọc Đình Lãnh Lãnh bật cười, dẫn theo nhuốm máu Hỏa Phượng kiếm, hướng phía Bàn Ngọc Đình từng bước một đi đi.

"Đừng. . . Đừng tới đây, ta. . . Ta không muốn giết ngươi. Là bọn hấn bức ta, van cầu ngươi thả ta đi."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Mời nhập bọn

Ngô Dịch đáng sợ, Bàn Ngọc Đình xem như kiến thức.

Giờ phút này nhìn thấy Ngô Dịch bất vi sở động, vẫn là cầm kiếm từng bước một đi tới, Bàn Ngọc Đình mở to con mắt nhìn lướt qua Thôi Hưng Bình, cái kia đồng thi thể huyết nhục mơ hồ, kém chút không có đem Bàn Ngọc Đình bị hù ngất đi.

"Thiếu Hiệp! Ngươi liên tin tưởng ta một lần. Tuyệt đối đừng giết ta, thân thể của ta vẫn sạch sẽ."

Bàn Ngọc Đình vừa nói vừa sau này cọ lấy, nhìn thấy Ngô Dịch đột nhiên dừng bước, Bàn Ngọc Đình đôi mắt lập tức dần hiện ra tinh mang, ném xuống trong tay Tiểu Kiếm, liền muốn đi giải quần áo trên người.

"Chỉ cần Thiếu Hiệp tha thứ ta một mạng, từ nay về sau Ngọc Đình chỉ phục tùy tùng Thiếu Hiệp ngài một người."

Bàn Ngọc Đình âm thanh giống như là có ma lực giống như, lọt vào tai làm cho lòng người bên trong ngứa một chút, liền ngay cả xương cốt đều muốn xộp giòn roi mắt.

"Tàn Hoa Bại Liễu, không biết xấu hổ."

Ngô Dịch bị tức đến hồng hộc thở hổn hển, tiến lên một bước nhắc kiếm liền muốn chém xuống đi. Có thể thấy Bàn Ngọc Đình còn đang cời áo phục, Ngô Dịch tức giận đến đi tới lui mấy bước.

"Mẹ con chim, không biết xấu hổ, ngươi thật là không biết xấu hổ."

"Chỉ cần Thiếu Hiệp có thể buông tha ta, ngài để cho ta làm cái gì đều nguyện ý."

Nghe lời ấy, Ngô Dịch lửa lớn hơn.

"Hắc! Nói hình như là Lão Tử để ngươi cời quần áo giống như ngươi mặc không mặc vào được được được! Coi là dạng này ta liền không giết ngươi "

Ngô Dịch thờ hốt hốt, rã rã một chút từ trên quần áo lột xuống một tấm vải, tại Bàn Ngọc Đình a lẳng chóp mắt không hiểu lúc, Ngô Dịch đem khối kia vải trắng chặn con mắt chen tại sau đầu.

"Lăng hóa! Xuống Địa ngục đi hầu hạ Thôi Hưng Bình cùng Hồ Dịch đi."

"Đừng . . . a . . ."

Kiểm quang hiện lên, Bàn Ngọc Đình trên mu bàn tay trái xuất hiện một cái miệng máu tử. Đau đến nằng nhe răng nhếch miệng, nhìn về phía Ngô Dịch nhân quang tràn đầy oán độc.

"Người cái đáng đâm ngàn đao, người không phải cái nam nhân."

"Hắc! Lòng dạ rắn rết lăng hóa, ta để người âm thanh rên rỉ."

Ngô Dịch lần nữa huy kiếm, không chút nào nương tay lần lượt vung xuống dưới.

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

"Đình! Bạo ngược giá trị +30."

...

Thời gian dần trôi qua, Bàn Ngọc Đình gọi tiếng càng ngày càng nhỏ. Nhưng Ngô Dịch trong tay Hỏa Phượng kiếm một mực không dừng lại đến, lại thêm hệ thống không có đề kỳ Bàn Ngọc Đình đã chết tin tức, cho nên Ngô Dịch thủy chung dùng mũi kiếm xâm lược lấy Bàn Ngọc Đình.

Kỳ thực, đừng nhìn Bàn Ngọc Đình thọc Ngô Dịch một kiếm, nhưng Ngô Dịch Chân Bát mảnh đi như vậy tra tấn một nữ tử.

Sai liền sai tại Bàn Ngọc Đình quá phóng đãng, muốn là vừa vặn chưa hề nói như vậy lỗ mắng lời nói, Ngô Dịch tám thành sẽ cho nàng một cái kiểu chết thống khoái.

Bất quá, theo Ngô Dịch từng kiếm một vạch tới, Bàn Ngọc Đình đã cách cái chết không xa.

Ngay tại lúc Bàn Ngọc Đình muốn tắt thở thời điểm, từ đằng xa truyền đến khê than thở một tiếng.

"Ai! Tiểu huynh đệ, không sai biệt lắm là được rồi đi. Người ở trên người nàng cũng cắt mấy trăm kiếm, không bằng cho nàng thống khoái đi."

"Ai "

Ngô Dịch trong tay Hỏa Phượng kiếm bỗng nhiên dừng lại, vội vàng kéo xuống che mắt vải trắng, ánh mắt trong nháy mắt bắn về phía từ đằng xa đi tới nữ tử áo trắng.

Thoáng chốc! Chỉ gặp Ngô Dịch đôi mắt hơi co rút lại, chính bản thân thời điểm cũng chậm rãi siết chặt Hỏa Phượng kiếm chuôi kiếm, thần sắc nghiêm túc, ánh mắt lộ ra cảnh giác cùng kiêng kỵ, thủy chung nhìn chằm chằm đi tới nữ tử áo trắng.

Theo nữ tử áo trắng càng ngày càng gần, Ngô Dịch lông mày càng nhăn càng chặt, trong lòng cũng nổi lên Kinh Đào Hải Lăng: "Tại trên người của nàng, làm sao cảm giác không thấy tu vi ba động "

Ngô Dịch nhìn không ra nữ tử tu vi, chỉ bằng vào điểm này, Ngô Dịch trong lòng cũng đoán được cái bảy tám. Hoặc là nữ tử này không phải Vũ Tu, hoặc là đúng vậy tu vi của nàng rất cao, vượt qua hẳn có khả năng cảm giác phạm vi.

Ngô Dịch đương nhiên sẽ không tin tưởng nữ tử không biết võ công, vừa nghĩ như thế, Ngô Dịch cảm thấy nàng này tu vi mười thành là Bát Tinh Vũ Sư.

"Tiểu huynh đệ! Kiếm trong tay của ta lại không ra khỏi vỏ, người làm gì khăn trương đầu "

Nhìn thấy Ngô Dịch rất là khăn trương, nữ tử hướng về phía Ngô Dịch cười nhạt một tiếng. Thế nhưng là nụ cười này rơi vào Ngô Dịch trong mắt,

Lại làm cho hắn lại là nhú nhú mày.

Trong mắt người ngoài, nữ tử cười yếu ớt đủ để mê đảo vạn nhân. Thế nhưng là rơi vào gặp sắc không mê Ngô Dịch trong mắt, hắn lại nhìn ra một chút không chỗ tâm thường.

Cái kia chính là nữ tử cười yếu ớt bên trong, trộn lẫn lấy một cổ nói không rõ sâu khổ. Điểm này, nếu là cẩn thận nhìn nữ tử lông mi, càng có thể nhìn ra được.

"Có ý tứ! Ta đã tại Vạn Thi Lâm Trung Cấp đi vòng vo ba ngày ba đêm, muốn gặp được cá nhân thời điểm, hết lần này tới lần khác ngay cả cái Quý Ảnh Tử đều không gặp được. Hôm nay phê đi súc chín trâu hai hồ giết ba người, Ngô mỗ cũng không muốn tiếp tục đánh, ngược lại là lại toát ra một cái."

Ngô Định vừa nói vừa vung một chút Hỏa Phượng kiếm, kiếm khí trực tiếp phá vỡ Bàn Ngọc Đình cổ, sau đó đem Hỏa Phượng kiếm quét ngang, ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm mười mét có hơn nữ tử, trong mắt cảnh giác càng đậm mấy phần.

Lúc này, Ngô Định không dám ở tham bạo ngược đáng giá. Miễn cho một hồi không địch lại nàng này, chạy trốn lúc liên sát Bàn Ngọc Đình cơ hội đều không có.

"Tiểu huynh đệ, ta nếu là muốn giết ngươi, trước đó ngươi không trúng cái bẫy thời điểm liền xuất thủ."

Lời của cô gái âm rất thanh đậm, không có chút nào địch ý, vẫn như cũ là lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

Mặt khác, có lẽ là không muốn để cho Ngô Định khẩn trương thái quá, hai tay của nàng thủy chung lưng ở sau lưng, mà lại khoảng cách Ngô Định xa mười mét liền dừng bước lại, không có tiếp tục tiến lên ý tứ.

Ngô Định may kiếm đã nhấn thành chữ xuyên, hẳn không nghi ngờ lời của cô gái thật giả. Phải biết, nàng này ở chung quanh ẩn tàng lâu như vậy đều không bị hắn phát hiện, vèn vẹn phần này thực lực, Ngô Định cảm thấy nàng này nếu là đánh lén, hẳn rất khó trở về từ cõi chết.

"Nói như vậy, ngươi một mực nhìn lấy ta cùng ba người bọn họ chém giết đi nhưng để cho ta có chút không rõ, đã ngươi không muốn ra tay với ta, lúc này hiện thân lại là có ý gì"

"Lúc đầu gặp ngươi, là ta khinh thường giết ngươi cái này Ngũ Tinh Vũ Sư. Khi thấy ngươi đạp dưới đệ nhất chân, lại làm cho ta có đạt được cái kia loại võ công xúc động, cũng có chút nhìn không được từ trong rừng đi ra đưa ngươi trọng thương. Thế nhưng là nhìn thấy ngươi đạp xuống đệ nhị chân về sau, ta lại cái biến ý nghĩ. Ta. . . Muốn. . . Kéo ngươi nhập bọn."

"Nhập bọn nhập cái gì bằng"

Ngô Định mộng bức.

"Ngươi có thể lấy Ngũ Tinh tu vi giết ba cái Lục Tinh Vũ Sư, đủ để chứng minh ngươi cũng không phải là phàm phu tục tử. Ta Hạ Hân Bình thân là Bát Tinh Vũ Sư, cũng liền không vòng vo với ngươi. Ta mời ngươi nhập bọn, là muốn ngươi hiệp trợ ta. . . Cứu một người."

Nữ tử vừa nói vừa ngồi ở một gốc sụp đồ thô trên cây, trong ngực ôm trường kiếm, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Ngô Định lộ ra một cổ chân thành.

Phần này chân thành ánh mắt rơi vào Ngô Định trong mắt, để Ngô Định cũng nhìn không được bật cười, càng là cảm thấy trước mắt vị này Bát Tinh Vũ Sư là đang lấy hắn trêu đùa.

"Ta nói ngươi đừng ngoặt bên ngoài góc quanh vòng quanh. Ngươi muốn chiến, ta Ngô Định đánh thắng được liền đánh, đánh không lại liền chạy. Nếu như là trốn không thoát, cái kia Ngô mỗ tự nhận vận khí lưng, mệnh ngắn đi gặp Diêm Vương cũng không oán nói."

Lời nói lọt vào tai, để Hạ Hân Bình hơi sững sờ, sau đó cười khò lắc đầu: "Ài! Ngươi vẫn là hoài nghi thành ý của ta."

"Hừ! Ngươi thân là Bát Tinh Vũ Sư, tại tu vi cao hơn ta Tam Tinh nhiều. Nếu như ngay cả chính diện một trận chiến dùng khí đều không có, còn giống ba người bọn họ dụng kế lừa gạt chút thủ đoạn hèn hạ, cái kia thật đúng là để Ngô mỗ cười đến rụng răng."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Cứu người chỉ bởi vì

Chưa đi đến Vạn Thi Lâm trước đó, Ngô Định cũng không có cảm giác đến trong rừng hạng gì hung hiểm, nhưng mà đã trải qua loại loại sự tình về sau, Ngô Định xem như thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ Vạn Thi Lâm chỗ đáng sợ.

Đương nhiên, gây nên nhưng hung hiểm đáng sợ, tại Ngô Định tâm lý cũng không phải là tu vi cao thấp, mà là. . . Nhân tâm.

Vì đạt được một thanh thượng phẩm Phàm Khí, huynh đệ bất hoà đao binh gặp nhau. Vì đạt được Ngô Định Võ Công cùng bảo kiếm, Tà Hưởng Dương bọn người bí quá hoá liều đuổi giết hắn mấy canh giờ. Lại đến vừa mới một trận chiến, vì lợi ích nữ tử có thể ra bán mình tử, đem đạo đức cùng danh dự toàn bộ ném ra sau đầu mà không để ý.

Bởi vì cái gọi là ngã một lần khôn hơn một chút, hiện tại đột nhiên xuất hiện một cái Bát Tinh Vũ Sư mời hẳn nhập bọn, Ngô Dịch không tin cái này Hạ Hân Bình có hảo tâm, tám thành cũng là vì sát nhân đoạt bảo.

"Tiểu huynh đệ, nói câu không khuếch đại, đừng nhìn trên người người còn mang theo thương, coi như người không có thương đập xuống nhất cước, tôi đa cũng liền đề ta thụ điểm vết thương nhẹ. Chỉ cần người một kích không giết chết được ta, ta đủ để trong nháy mắt diệt người."

Tại Hạ Hân Bình trên mặt, không nhìn thấy Ngô Dịch chống đối một phen sau lửa giận. Ngược lại Hạ Hân Bình cười khổ lắc đầu tiếp tục giải thích, trong đôi mắt cũng lộ ra mời Ngô Dịch nhập bọn chân thành.

Ngô Dịch lần nữa nhẹ nhàng cau lại lông mày, ánh mắt tại Hạ Hân Bình trên mặt nhìn hồi lâu, có lẽ là không có phát hiện chỗ quái dị, Ngô Dịch không tiếp tục ngôn ngữ, lựa chọn trầm mặc.

"Ta biết, trong lòng người đối ta có chỗ đề phòng, cho là ta không có ý tốt, mời người nhập bọn nhất định có mưu đồ. Như vậy đi, vì hơi biểu ta thành tâm, cái này 'Kim Thiên áo giáp' tư tẩm đưa người coi Lễ gặp mặt."

Hạ Hân Bình đem tay vươn vào trong ngực, móc ra một kiện vàng óng ánh Nhuyễn Giáp, ngọc vung tay lên ném cho Ngô Dịch.

Nhuyễn Giáp tới tay, kim ti bóng loáng rét lạnh.

Đề Ngô Dịch càng thêm kinh ngạc, là cái này vàng óng ánh Nhuyễn Giáp cực nhẹ, giống như lông bàn tay kéo lấy một cái lông chim giống như.

"Cái này Nhuyễn Giáp là từ Kim Thiên tia bên mà thành, nhẹ như lông hồng tính bền dẻo như rồng gân. Tuy nói không phải cái gì khoáng thể Kỳ Vật, lại có thể ngăn cản hết thủy Phàm Khí công kích. Cho dù là bên trong, Hạ Phàm vương khí, chỉ cần không phải tận lực đi cắt gọt, cũng là khó mà Phá Hư Nhuyễn Giáp mây may."

Hạ Hân Bình sợ Ngô Dịch không biết 'Kim Thiên Nhuyễn Giáp' đặc điểm, tại Ngô Dịch dò xét Nhuyễn Giáp thời điểm, lại mở miệng kiên nhẫn giải thích một phen.

Lời nói lọt vào tai, Ngô Dịch đôi mắt lập tức hơi lấp lóe mấy lần, ngẩng đầu thâm ý sâu sắc nhìn lướt qua Hạ Hân Bình, hơi thở bên trong truyền ra một tiếng hừ nhẹ.

"Nhuyễn Giáp Phẩm Chất quả thật không tệ, thế nhưng là vô công bất thụ lộc, cái này Nhuyễn Giáp. . . Người vẫn là thu trở về đi."

Ngô Dịch tay trái vung lên, chỉ gặp vàng óng ánh Nhuyễn Giáp trên không trung múa, lại hướng về Hạ Hân Bình bay đi.

"Đừng a!" Hạ Hân Bình cười nhạt một tiếng, đưa tay ở giữa phía trước đột nhiên xuất hiện một cỗ Gió xoáy, đem Nhuyễn Giáp lại phá về tới Ngô Dịch trong tay, tại Ngô Dịch nhũ mày hơi kinh thời điểm, chỉ gặp Hạ Hân Bình chậm rãi đứng người lên, thờ dài: "Ai! Coi như người không có ý định nhập bọn, cái này Nhuyễn Giáp cũng đưa người đi."

"Ừ"

Ngô Dịch khẽ ồ lên một tiếng, nhìn thấy Hạ Hân Bình quay người liền đi, Ngô Dịch khóa chặt lông mày đi lòng vòng Nhãn Châu.

"Hạ Hân Bình, cái này Nhuyễn Giáp ta không thể trắng thu. Nói một chút đi, người muốn cho ta giúp người cứu người nào lại là từ trong tay ai cứu người "

Hạ Hân Bình bước chân bỗng nhiên dừng lại, chậm rãi quay người khoanh tay, nhìn lấy Ngô Dịch nhàn nhạt cười một tiếng: "Người dự định nhập bọn "

"Có giúp hay không người cứu người, Ngô mỗ còn chưa nghĩ ra. Nhưng ta rất có hứng thú nghe một chút, người nào là người Bát Tinh Vũ Sư đều giết không được."

Hạ Hân Bình không có đi tới, đứng ở đằng xa đối Ngô Dịch cười khổ lắc đầu. Ý kia, tựa như là đang nói Ngô Dịch rõ ràng hẳn là biết một số việc, vẫn còn biết rõ còn cố hỏi nhất định đề năng nói rõ.

"Tiểu huynh đệ, nói câu lời khó nghe, nếu không phải người nhìn thấy ta về sau, ánh mắt bên trong ngoại trừ cảnh giác còn lộ ra lạ lẫm, ta thật hoài nghi người có phải hay không cùng ta giả ngu."

"Giả ngu a! Ta vừa mới tiến Vạn Thi Lâm không có mấy ngày, ở trên thân thể người chuyện phát sinh, ta đích xác hoàn toàn không biết."

Ngô Dịch cũng không giấu diếm, trực tiếp trả lời Hạ Hân Bình tra hỏi.

Lời ấy, đề Hạ Hân Bình nao nao, về sau rất là kỳ quái dò xét vài lần Ngô Dịch, lập tức nhủ Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn, nâng lên tay phải sờ lên nhon hàm dưới, suy tư một lát hít một tiếng.

"Ai! Đã người không biết, vậy ta liền nói cho người bên trên một phen. Tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong, chỉ cần người còn sống đều biết chồng ta tên là Vương Sùng núi, hẳn cũng là một cái Bát Tinh Vũ Sư. Người sống còn biết nói, một tháng trước trong rừng duy nhất một cái Cửu Tinh Vũ Sư bắt đi ba cái Bát Tinh Vũ Sư, trong đó một vị. . . Đúng vậy chồng của ta Vương Sùng núi."

Chuyện cũ như nước thủy triều, lần nữa hiện lên Hạ Hân Bình nào hải. Cố gắng đoạn này phát sinh không lâu Trí Nhớ để Hạ Hân Bình Bi Thống đến cực điểm, cấp kia có thần con người sáng ngời có nước mắt. Dần dần, nước mắt trong mắt lại lộ ra làm cho lòng người nát đau đớn.

"Xem ra ta là đoán đúng rồi." Ngô Dịch cau mày nắm một câu, sau đó lại đem ánh mắt nhìn về phía Hạ Hân Bình, thần sắc nghiêm túc hỏi: "Nhưng ta có chút không rõ, vì cái gì Cửu Tinh Vũ Sư chỉ là bắt người mà không phải. . . Giết chẳng lẽ nói, là vì để cho các người giao ra Võ Công "

"Tiểu huynh đệ, không thể không thừa nhận, người không chỉ có Võ Công rất nhiều mà lại tâm trí còn không tầm thường. Nếu như không phải trong lòng của người còn tồn giữ lại thiện niệm, chỉ sợ tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong thật sự không người có thể giết người. Bất quá, lần này người lại đoán sai."

Hạ Hân Bình vừa cẩn thận nhìn coi Ngô Dịch, ánh mắt kia tựa như đang thần phục lấy Ngô Dịch thông tuệ, một lát sau lại mở miệng.

"Ai! Nếu quả thật như người nói vậy, chuyện này ngược lại đơn giản. Nói đơn giản đi, cái kia Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp lâm bắt đi ba cái Bát Tinh Vũ Sư, là muốn hút đi ba người bọn họ Nguyên Khí."

"Hút. . . Hấp Nguyên khí" Ngô Dịch sửng sờ tròn to con mắt, không dám tin giật mình hỏi.

"Không sai! Theo ta đối Nhiếp lâm hiểu rõ, người này tư chất thường thường. Nhưng là không biết hắn từ chỗ nào học được một loại có thể mạnh hút người bên ngoài nguyên khí Võ Công, hắn đi vào Vạn Thi Lâm về sau, liền tùy ý tại Vạn Thi Lâm bên trong mạnh hút người bên ngoài Nguyên Khí, đến mức ngăn ngừ thời gian nửa năm, tu vi từ lúc đầu Nhất Tinh tăng lên tới Cửu Tinh."

Hạ Hân Bình đưa tay vuốt vuốt ả ả làm đau đầu, nói tiếp nói: "Nếu như Nhiếp lâm lại đem ba cái kia Bát Tinh Vũ Sư Nguyên Khí hút xong, người này tu vi sẽ bước vào Vũ Sư Thập Tinh, trùng kích Vũ Vương Nhất Tinh ở trong tầm tay."

"Tê. . . !"

Ngô Dịch hít vào một ngụm khí lạnh.

Không thể không nói, Hạ Hân Bình theo như lời nói, quả thật làm cho Ngô Dịch trong lòng kinh hãi.

Hắn vẫn là lần đầu nghe nói, có người có thể hút đi người bên ngoài Nguyên Khí. Nếu như Hạ Hân Bình nói làm thật, Ngô Dịch cũng không dám tưởng tượng, cái này Nhiếp lâm nếu như bắt từ, tương lai sẽ cường đại đến loại trình độ nào.

Cố gắng, mấy chục năm sau, Nhiếp lâm nhập Thánh xưng tôn cũng không phải không có khả năng.

Hít sâu một hơi, Ngô Dịch đề xuống trong lòng hoảng sợ, mở miệng hỏi nói: "Thời gian trôi qua một tháng, người dám cam đoan Vương Sùng núi không có chết a "

"Ta không dám hứa chắc. Bất quá, coi như chồng của ta đã chết, ta cũng phải đem thi thể của hắn đoạt lại mai táng, mà không phải phơi thây tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong, theo thời gian một chút xú hư thối hóa thành Bạch Cốt."

Hạ Hân Bình, để Ngô Dịch trầm mặc.

Một lát sau, Ngô Dịch ngẩng đầu nhìn lướt qua Hạ Hân Bình, trong miệng truyền ra khẽ than thở một tiếng.

"Nếu như người muốn lập tức khởi hành triển khai nghị cách cứu viện, Ngô mỗ Vô Pháp đáp ứng người. Nếu như người qua chút thời gian nghĩ cách cứu viện, Ngô mỗ ngược lại thì nguyện ý giúp người một cái."

"Thật. . . Thật" Hạ Hân Bình đôi mắt lập tức thả ra ánh sáng, nhưng một giây sau, Hạ Hân Bình trong mắt tinh mang ánh sáng giảm đi rất nhiều, hỏi: "Người chỉ là Ngũ Tinh Vũ Sư, không sợ bị Nhiếp lâm giết "

"Ha-Ha! Đương nhiên sợ. Có thể nói ta chuyển đi này, Cửu Tử Nhất Sinh."

"Cái kia. . . Vậy người còn đáp ứng giúp ta" Hạ Hân Bình ngăn người, rất là không hiểu lại hỏi.

Ngô Dịch cười ha ha, cười rất là quý dị, để Hạ Hân Bình đều cảm giác có chút rung mình.

"Hạ Hân Bình, ta có thể giúp người cứu người. Nhưng là người nhất định phải đem Nhiếp lâm trọng sáng tạo, mà lại muốn đem hắn giao cho ta xử trí."

Hạ Hân Bình tròn to con mắt, kinh ngạc nhìn lấy Ngô Dịch mở miệng: "Người. . . Người là tại đánh vậy bản võ công chú ý "

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Chương 65: Đòi lấy đan dược

Ngô Dịch, cười không nói.

Hạ Hân Bình hít vào một ngụm khí lạnh, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, Tiểu Mỹ trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn, dần dần toát ra kính nể cùng cười khổ.

"Một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, lại dám đánh Cửu Tinh Vũ Sư chú ý. Nhìn tới. . . Ta thật là không có tìm lầm người, người thật sự là có chỗ hơn người."

"Ha-Ha!" Ngô Dịch lớn cười vài tiếng, lại nói: "Lời này ta thích nghe. Nói một chút đi, người đánh tính lúc nào triển khai nghĩ cách cứu viện "

"Bảy ngày sau đó!"

Hạ Hân Bình trả lời rất là dứt khoát, nhìn thấy Ngô Dịch hơi trầm tư nhẹ gật đầu, Hạ Hân Bình từ trong ngực móc ra một trương nếp uốn quyền da cừu, chậm rãi bước đi tới Ngô Dịch trước người đưa tới.

Mang theo tâm lý nghi hoặc, Ngô Dịch mở ra trong tay ỏ vàng quyền da cừu. Thoáng chốc! Chỉ gặp Ngô Dịch đòi mất trọn to như chuông đồng, nhìn Hạ Hân Bình kinh lăng đến: "Cái này. . . Đây là. . ."

"Không sai! Đây là Vạn Thi Lâm địa đồ, người ta vị trí chính là chỗ này." Hạ Hân Bình đưa tay điểm một cái trên bản đồ một chỗ, sau đó lại nói: "Nơi đây lấy đồng, có cái đồ vòng. Tại ngày thứ bảy chạng vạng tối, cái chỗ kia sẽ có trận giao dịch."

"Giao dịch "

"Ừm! Là Vạn Thi Lâm bên trong Vũ Tu, tổ chức một trận Giao Dịch Hội. Có thể bán ra cướp đoạt được binh khí cùng Võ Công, cũng có thể tại người khác trong tay mua xuống những vật này. Đương nhiên, cũng có thể dùng cùng mấy người vật giá trị, đi đổi Võ Công, binh khí cùng Liệu Thương Đan Dược các loại chi vật. Trong tay người địa đồ, chính là ta tại ba tháng trước Giao Dịch Hội bên trên đổi lại."

Ngô Dịch trong mắt vẻ không hiểu, để Hạ Hân Bình nhìn ra Ngô Dịch thật là vừa mới tiến Vạn Thi Lâm không bao lâu. Dưới mắt sợ Ngô Dịch nghe không rõ, Hạ Hân Bình cố ý cho Ngô Dịch nói một phen.

Nhẹ gật đầu, Ngô Dịch đem địa đồ xếp lại bỏ vào trong ngực, thâm ý sâu sắc nhìn Hạ Hân Bình hỏi: "Người đem thời gian định là bảy ngày sau đó, nói như vậy, cũng dự định tham gia Giao Dịch Hội "

Khê thờ dài, Hạ Hân Bình một mặt nghiêm túc nói ra: "Bằng vào người thực lực của ta, đi cứu chồng ta quả thực là nói chuyện viễn vông. Mười ngày trước, ta cũng mời hai cái Thất Tinh Vũ Sư, . Ta cùng bọn hắn hai người ước định cẩn thận, ngay tại Giao Dịch Hội chỗ tập hợp."

"Xem ra người là làm tốt niềm tin tuyệt đối. Đi! Có thể hay không gặp phải Giao Dịch Hội, Ngô mỗ không dám hứa chắc. Nhưng là tại các người trước khi chuẩn bị đi, ta nhất định kịp thời đuổi tới."

"Ừm kịp thời đuổi tới người thân chịu trọng thương, mấy ngày nay không có ý định đi theo ta a nơi này chính là Vạn Thi Lâm Trung Cấp, địa giới mặc dù lớn lại có mấy trăm Lục Tinh trở lên Vũ Tu. Ta khuyên người còn là theo chân ta, miễn cho. . ."

"Háo ý của người ta xin tâm lĩnh."

Ngô Dịch liền ôm quyền, rất là quả quyết quay người liền đi.

Nhìn lấy Ngô Dịch đi xa bóng lưng, Hạ Hân Bình nhíu Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn.

"Theo lý thuyết, lúc này sẽ không có Đệ Tử tiến vào Vạn Thi Lâm, gia hỏa này làm sao được đưa vào Vạn Thi Lâm hẳn đến cùng là lai lịch gì "

Hạ Hân Bình tâm lý về lên dấu chấm hỏi, cũng nghĩ không thông Ngô Dịch cái tuổi này, làm sao lại nhiều như vậy lợi hại Võ Công. Tuy nói tu vi chỉ là Vũ Sư Ngũ Tinh đi, thế nhưng là chiến lực lại không thua bởi bất kỳ một cái nào Thất Tinh Vũ Sư.

Mà lại Hạ Hân Bình ảm ảm phát hiện, nếu như Ngô Dịch thật cùng Thất Tinh Vũ Sư một trận chiến, thắng tỷ lệ còn chiếm tại tám thành phía trên.

"Thật là một cái đề cho người ta suy nghĩ không thấu người." Hạ Hân Bình vuốt vuốt thấy đau đầu, một lát sau chậm rãi ngẩng đầu, cho dù là không nhìn thấy Đinh Đầu ngày lại nhìn trời, lầm bầm: "Chồng, đợi thêm Bình nhi mấy ngày. Cho dù chết, ta cũng phải cùng người chết cùng một chỗ."

Hạ Hân Bình nhìn qua trên không hồi lâu, cho đến Ngô Dịch triệt để Tiêu Thất tại trong rừng, Hạ Hân Bình mới thờ dài một tiếng, thu hồi ánh mắt nhìn coi chung quanh, thân hình thoát một cái trong nháy mắt Tiêu Thất ngay tại chỗ.

Khoảng cách chôn chiến trường kia năm trăm mét bên ngoài, Ngô Dịch chẳng biết lúc nào đã ngồi xõm ở một gốc thô trên cây.

Đôi mắt của hắn nháy mắt cũng không nháy mắt, thần thái lộ ra vạn phần cảnh giác, một mực quan sát đến bốn phía động tĩnh.

Đi qua có thể có một khắc đồng hồ thời gian, Ngô Dịch mọc ra một ngum trục khí, vịn thô thân cây ngồi xuống.

Lại từ trong ngực móc ra món kia 'Kim Thiên Nhuyễn Giáp' .

"Cái này Nhuyễn Giáp thật là không tệ, đợi ta trở lại Khôn Nguyên thành liền cho Mộng Dao muội muội."

Cái này Kim Thiên Nhuyễn Giáp có thể xưng Kỳ Bảo, thế nhưng là đối Ngô Dịch đã không có tác dụng quá lớn. Ngô Dịch sờ đi nhận lấy, cũng là nghĩ đưa cho Lý Mộng Dao.

Đương nhiên, ăn người miệng ngán bắt người tay ngán. Ngô Dịch sẽ đáp ứng Hạ Hân Bình mời, cũng là không muốn lấy không Hạ Hân Bình Nhuyễn Giáp.

Còn có một phương diện khác, Ngô Dịch cảm thấy năng này nói tới sự tình nếu vì thật, vèn vèn Hạ Hân Bình cứu Suneo đoạt thi cốt phần nhân tình này, đã làm cho mình đi giúp một cái.

"Nếu như Hạ Hân Bình nói làm thật, bất luận cái kia Vương Sùng núi sống hay chết, người này đều là người có phúc. Không biết ta có một ngày thân hãm bất trắc, phải chăng . . . Sẽ có như vậy một nữ tử, không đề ý tự thân tính mệnh vì ta đoạt xương mai táng đâu "

Cười khổ cười, cố gắng đáp án này, cũng chỉ có Ngô Dịch tâm lý rõ ràng nhất.

Thở dài, Ngô Dịch đem Nhuyễn Giáp mặc ở Ngoại Y bên trong, sau đó lại cảnh giác kiểm tra một hồi tình huống chung quanh, xác định không có người ngoài liền gọi ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Ngũ Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 15260

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

Nhìn hơn một vạn năm ngàn điểm bạo ngược giá trị, Ngô Dịch nhú nhú mày.

"Ai! Thăng lên Nhất Tinh tu vi, lại tăng lên một chút 'Địa Liệt Quyết' võ công Phẩm Chất, không nghĩ tới bạo ngược giá trị chỉ còn lại như thế giờ rồi."

Lúc trước Ngô Dịch dùng bốn vạn bạo ngược giá trị đem tu vi tăng lên tới Ngũ Tinh, về sau lại dùng bạo ngược giá trị điên cuồng tăng lên 'Địa Liệt Quyết' Phẩm Chất, chỉ là từ Huyền Giai thượng phẩm tăng lên tới Địa Giai Hạ Phẩm, liền tiêu hao 30 ngàn điểm bạo ngược đáng.

"Được rồi! Dưới mắt trị liệu vết thương quan trọng. Vẫn là chọn trước tuyền đan được đi."

Nếu như không phải giết Hồ Dịch đám ba người, Ngô Dịch tiếp xuống ngay cả đổi lấy Liệu Thương Đan Được bạo ngược giá trị đều không đủ. Cũng may hiện tại bạo ngược giá trị còn hơn vạn, Ngô Dịch tự thân tin tức cột, lại mở ra hệ thống Cửa Hàng, nhanh chóng lựa chọn đan dược một cột.

"Bạch Ngọc cao, tiêu hao bạo ngược giá trị 7500 điểm nhưng đổi lấy."

"Ngưng Khí Bỏ Huyết đan, tiêu hao bạo ngược giá trị 6000 điểm nhưng đổi lấy."

...

"Tuyệt Liên Ngọc Linh đan, tiêu hao bạo ngược giá trị 10000 điểm nhưng đổi lấy."

Ngô Dịch tuyển lại tuyển, cuối cùng vẫn là quyết định dùng 10 ngàn điểm bạo ngược giá trị, đi đổi lấy cái viên kia 'Tuyệt Liên Ngọc Linh đan' .

Tiêu hao 10 ngàn điểm bạo ngược giá trị, cái viên kia 'Tuyệt Liên Ngọc Linh đan' cũng từ hệ thống Cửa Hàng bay ra.

Cầm đan dược, cảm thụ được đầu ngón tay hơi lạnh, Ngô Dịch lại ngửi ngửi rất là hài lòng nhẹ gật đầu.

"Viên thuốc này cần thiết bạo ngược giá trị xác thực nhiều một chút, tuy nhiên hệ thống nhắc nhở nói lập tức cảm máu, ba ngày liền có thể khiến cho ta

thương chữa trị, ngược lại cũng đáng đối lấy."

Ngô Dịch rất rõ ràng tự thân thương nặng bao nhiêu, có thể nói trong khoảng thời gian ngắn, bình thường Hạ Đăng Liệu Thương Đan Dược rất khó có tác dụng.

Tỉ như Ngưng Khí Bồ Huyết đan cùng Bạch Ngọc cao, cần thiết bạo ngược giá trị xác thực thiếu đi mấy ngàn điểm, thế nhưng là trọn vẹn cần mười ngày nửa tháng mới có thể khiến hãn thương chỗ khỏi hẳn, Ngô Dịch nhưng đợi không được thời gian lâu như vậy.

hệ thống Cửa Hàng, Ngô Dịch lập tức nuốt vào 'Tuyệt Liên Ngọc Linh đan'.

Đan dược vào miệng tức Hóa, tiến nhập thể nội trong nháy mắt lên Dược Hiệu. Trước một giây, Ngô Dịch còn cảm giác bụng đau nhức kịch liệt, một giây sau đột nhiên có hơi lạnh cảm giác, đề Ngô Dịch gấp đôi thoải mái.

Ngô Dịch cũng không có nhàn rỗi, mượn sức thuốc, chỉ gấp hãn chậm rãi nhắm hai mắt lại, sau đó lại đem trong đan điền Nguyên Khí điều ra một chút, thuận kinh lạc tuần hành đến bụng miệng vết thương, phối hợp với Tuyệt Liên Ngọc Linh đan Dược Hiệu chữa trị vết thương.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Trả thù

Thời gian nhoáng một cái, trôi qua rất nhanh hai ngày hai đêm.

Ngoại trừ tim chút đã quá đỡ đối, Ngô Dịch cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều đang dùng Nguyên Khí chữa trị vết thương.

Về phần Tuyệt Liên ngọc dược lực của linh đan, cũng đã trở nên cực kỳ bé nhỏ. Cũng may miệng vết thương không chảy máu nữa, mà lại hai ngày này Ngô Dịch cũng không có kịch liệt hoạt động, thương thế của hắn đã tốt bảy tám phần.

Ngày thứ ba sáng sớm, khoanh chân ngồi tại thụ eo trên cành cây Ngô Dịch phun ra một ngụm trọc khí, mở ra hai con ngươi cảm lên bên cạnh Hòa Phượng kiếm, đứng dậy hoạt động mấy hạ thân.

"Cái này 'Tuyệt Liên Ngọc Linh đan' xác thực huyền diệu, lại dùng Nguyên Khí phối hợp với liệu thương, ta bên hông thương thế cơ bản không ngại."

Ngô Dịch sờ lên bụng, lại nhẹ nhàng dùng bàn tay hạ thấp xuống ép, chỉ là hơi còn có thể cảm giác được từng tia từng tia lôi kéo đau đớn, lại đã không có trở ngại.

"Hiện tại bạo ngược giá trị chỉ còn lại hơn năm ngàn điểm, sau bốn ngày muốn trợ giúp Hạ Hân Bình chiến Cừu Tinh Vũ Sư, liền mấy ngàn điểm bạo ngược giá trị nhưng không đáng chú ý."

Ngô Dịch biết rõ trợ giúp Hạ Hân Bình sự tình trình độ hung hiểm, nếu là như bây giờ theo đuôi mà đi, cho dù có một trăm đầu mệnh cũng không đủ Nhiep lâm giết.

Cho nên Ngô Dịch tâm lý có cái ý nghĩ, tiếp xuống bốn ngày, cố gắng hết sức đem bạo ngược giá trị tăng lên.

Về phần đem bạo ngược giá trị góp nhặt bao nhiêu, Ngô Dịch cũng có một cái con số chính xác, đó chính là tuyệt không thể ít hơn so với mười một vạn.

"Tu vi của ta chỉ là Vũ Sư Ngũ Tinh, thi triển 'Địa Liệt Quyết' nhưng Thăng Thất Tinh Vũ sư. Coi như gặp được Bát Tinh Vũ Sư, tuy nói chiến không thắng, nhưng muốn chạy trốn cũng không thành vấn đề. Còn Cừu Tinh Vũ Sư. . ."

Ngô Dịch lắc đầu, trong lòng của hắn một điểm lực lượng đều không có.

"Mười một vạn bạo ngược giá trị, đầy đủ ta đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thất Tinh, cứ như vậy tái chiến Cừu Tinh Vũ Sư, mới có thể có một chút hi vọng sống."

Nghĩ xong! Ngô Định hít sâu một hơi, liền định từ trên cây nhảy xuống, sau đó khấp núi lâm đi tìm Vũ Tu.

Nhưng lại tại Ngô Định vừa muốn thả người nhảy xuống một sát na, Ngô Định bận rộn lo lắng ngồi xuống thân thể, quay đầu ánh mắt bắn thẳng đến tây nam phương hướng

Cũng nhưng vào lúc này, từ tây nam phương hướng cấp tốc mà đến 2 người.

Hai người kia một cao một thấp, người cao khoác trên người lấy Hắc Bào, bào mũ buông xuống che khuất dung mạo của hắn.

Một cái khác vóc dáng thấp nhiều nhất cao một thước, tuy nói chưa nói tới dung mạo xấu xí, nhưng cũng cùng tuấn tiêu không dính dáng.

Lại hướng lấy tay phải của người nọ trông được đi, nắm chặt cái này một thanh Hồ Đầu Dao. Bằng vào mắt thường đi dò xét, liền có thể kết luận cái kia thanh Hồ Đầu Dao cũng không phải là vương khí, tuy nhiên cũng cần phải phạm là khí bên trong thượng phẩm.

"Ồ! Cái kia người lùn tướng mạo. . . Giống như ở đâu gặp qua đâu "

Ngô Định sờ lên cái cằm, cẩn thận suy nghĩ một chút vẫn là đầu óc mơ hồ.

Nhưng mà, nhưng lại tại Ngô Định trong lòng thì thảo thời điểm, cái kia một cao một thấp hai người lại đột nhiên dừng bước.

Hai người Cước Bộ dừng lại đột nhiên, càng khiến người ta kỳ quái, là cái kia người lùn vậy mà nắm chặt lên Hồ Đầu Dao chuôi, nguyên địa xoay quanh mắt nhỏ ngắm lấy chung quanh.

"Ta nói Đạm Thai sư huynh, ngươi không nói cái kia cầm kiếm oắt con liền tại như vậy ta nhưng nói cho ngươi, ta không có gặp người là sẽ không cho ngươi thù lao."

Người lùn tiếng nói rất nhọn, đâm vào Ngô Định màng nhĩ đều rất không thoải mái. Nhưng là Ngô Định cũng không đối với cái này quá mức để ý, ngược lại cau mày, ánh mắt nhìn lướt qua người cao hắc bào nhân.

"Nãi nãi! Trách không được bọn hắn dừng lại, nguyên lai liền là hướng về phía ta tới a tuy nhiên thật là có chút quái, tuy nhiên ta cái này hai ngày hai đêm đều đang nhắm mắt liệu thương, nhưng là không có phát giác có người nhìn trộm ta à "

Ngô Định tâm lý nổi lên nói thầm, cho dù đối phương hai người đều là Thất Tinh Vũ Sư, nhưng là Ngô Định dám nói, bình thường Thất Tinh Vũ Sư chỉ cần bước vào ba mươi mét phạm vi bên trong, hẳn tất nhiên sẽ ngay đầu tiên cảm ứng được đối phương chỗ ẩn thân.

"Như thế nghe tới, là cái kia Đạm Thai hắc bào nhân mang người lùn tới nơi này. Hẳn là thế nào phát hiện ta lại vì sao đem một cái người lùn mang đến nơi này "

Ngô Định cảm thấy có chút khó tin, khi cái kia người cao hắc bào nhân đưa tay đối với hắn nhất chỉ, Ngô Định mày kiếm lập tức nhăn thành chữ xuyên.

"Ngươi nhìn, hắn chẳng phải đang trên cây ngồi xổm a "

Ai u nằm rãnh! Ngô Định lập tức trừng mắt lên, ám ngôn hắc bào nhân này thật đúng là có chút môn nói.

"Hắc! Còn đúng là mẹ nó tại cái kia a." Người lùn vung trong tay Hồ Đầu Dao, soạt soạt soạt lên đến Ngô Định chỗ dưới cây, ngẩng đầu vừa giận nói: "Oắt con, còn không cút xuống cho ta "

Ngô Định cúi đầu nhìn coi người lùn, nó trên mặt lưu lộ ra ngoài vẻ phẫn nộ, càng làm cho Ngô Định một trận rơi vào mơ hồ.

"Uy! Ngươi nhận lầm người a "

"Sai cái rắm! Ngươi không phải thật lợi hại a hiện tại ngồi xổm trên tàng cây làm súc đầu ô quy rồi ngươi nếu là còn không theo trên cây lăn xuống đến, Lão Tử liền dùng đao trong tay đem thụ chém đứt."

Người lùn đột nhiên giơ tay lên bên trong đao, dùng mũi đao chỉ Ngô Định tức giận mắng.

Ngô Định lửa giận một chút chui lên não đầu, con mẹ nó, đây là đâu tới một cái điên người lùn

"Điên người lùn, ngươi uống lộn thuốc" Ngô Định chậm rãi đứng thẳng người, hướng về phía người lùn Lành Lành nhếch miệng: "Xong ngươi tới nơi đây chửi mắng ta, coi như ngươi không cho ta xuống dưới, Tiểu Gia cũng phải hạ thụ."

Tiếng nói rơi, chỉ gặp Ngô Định suu suu suu giẫm đạp thô thụ thân cành, chỉ dùng hai ba giây đồng hồ, liền từ trên cây nhảy tới mặt đất.

Đến mặt đất về sau, Ngô Định ánh mắt nhìn lướt qua người lùn, lại nghiêng đầu nhìn về phía ba mươi mét bên ngoài người cao hắc bào nhân, hơi thờ bèn trong lập tức truyền ra một tiếng ho nhẹ, lần nữa chuyển chính thức đầu nhìn về phía người lùn.

"Ngô mỗ dưới kiếm không người không có tên chi quý. Thừa dịp ngươi còn có khẩu khí, đem tên cùng đến bởi vì nói một chút đi. Cũng tốt để cho ta nghe một chút, Ngô mỗ đến cùng khi nào trên học ngươi."

Ngô Định khoanh tay, lạnh lùng nhìn người lùn.

"Hắc! Ta gương mặt này, ngươi không nhận ra được đi! Lão Tử ta liền để ngươi cái chết rõ ràng." Người lùn lung lay Hồ Đầu Dao, đi tới lui mấy bước lại nói: "Mấy ngày trước đây, ngươi có phải hay không giết Tà Hưởng Dương "

Lời vừa nói ra, Ngô Định lập tức hơi kinh hãi. Trên dưới đánh giá vài lần người lùn, tính là nhớ tới đến gương mặt này ở đâu thấy qua.

"Nói như vậy. . . Ngươi hẳn là. . . "

"Không sai! Tà Hưởng Dương là huynh trưởng ta, Lão Tử tên là Tà Hưởng Âm."

Người lùn bên cạnh báo tên, bên cạnh thần khí tự đắc bóp lên eo. Tư thế kia, thật giống như tên của hắn cực kỳ uy vọng.

Nhưng lời này rơi vào Ngô Định trong tai, chỉ gặp Ngô Định phốc phốc một chút cười ra tiếng.

"Trái. . . Tà Hưởng. . . Hưởng Âm, cười. . . Cười chết ta rồi, quái. . . Trách không được ngươi. . . Ngươi là người lùn, nguyên lai. . . Nguyên lai là không gặp được ánh nắng a."

Ngô Định cười ngửa tới ngửa lui, nhưng làm Tà Hưởng Âm khí chỉ oa trực bình.

"Ngươi. . . Ngươi tức chết ta rồi, hôm nay ta liền dùng trong tay Hồ Đầu Dao đưa ngươi chém thành muôn mảnh, vừa báo giết huynh trưởng ta mối thù, hai báo ngươi xấu hổ ta chi nhục."

Tà Hưởng Âm tiếng nói còn không có tán đi, chỉ gặp hắn cấp tốc xông ra, lâm đến Ngô Định trước người hai mét bay lên không trung vọt lên, ở giữa không trung liên tục vòng vo bảy tám cái té ngã, rơi xuống thời điểm trong tay phải Hồ Đầu Dao đã tới gần Ngô Định đầu lĩnh đỉnh.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chiến người lùn

Tà Hưởng Âm tuy là Thất Tinh Vũ Sư, nhưng Ngô Định ngoài miệng vẫn như cũ không tha người. Bất quá, Ngô Định tâm lý từ đầu tới cuối duy trì lấy mười hai phần cảnh giác.

Nhưng hắn cũng không nghĩ tới Thất Tinh Vũ Sư Tốc Độ nhanh như vậy, nhanh có chút để hắn kinh ngạc, cũng có chút để Ngô Định trở tay không kịp.

Mất thấy Hồ Đầu Dao muốn chặt tới đầu của hắn, Ngô Định vội vàng giơ tay lên bên trong Hóa Phượng kiếm, sử xuất mười thành khí lực đụng vào.

Chỉ gặp dao nhận cùng vô kiếm trong nháy mắt đụng vào nhau, tiếng thanh thúy thanh tức thì truyền khắp Bát Phụng.

Đừng nhìn Tà Hưởng Âm dáng người thấp bé, khí lực lại là lớn đến kinh người. Tại tiếng va chạm truyền vang thời điểm, Ngô Định dưới chân mặt đất trong nháy mắt lồm Tầm Thốn.

Cũng may Ngô Định không có sơ ý chủ quan, vừa ra tay liền sử xuất mười thành lực đạo, mới khiến cho Hồ Đầu Dao dán chặt lấy da đầu của hắn ngừng lại.

"Con bà nó chứ, thật đúng là muốn Nhất Dao liền đem ta chém thành hai khúc a "

Ngô Định cắn chặt hàm răng, trong nháy mắt đem Nguyên Khí điều ra tuần hành đến hai chân, tay chân đồng thời phát lực hướng lên đỉnh đi.

Thân giữa không trung Tà Hưởng Âm căn bản là không có cách mượn lực, tại Ngô Định ra sức một dưới đỉnh, thân thể giữa không trung vòng vo hai tuần vũng vàng rơi vào ba mét bên ngoài.

"Làm ngươi giết hại huynh trưởng ta lúc, liền đã chú định hôm nay đem bị ta chặt vì làm hai nửa."

Tà Hưởng Âm nói xong trong nháy mắt, hai chân mũi chân một đuôi mặt đất, thân thể giống như mũi tên, lần nữa vung dao thẳng đến Ngô Định chém tới.

Nơi xa, hắc bào nhân chẳng biết lúc nào tháo xuống một căn mảnh nhánh cây, chính thả ở trong miệng nhấm nuốt ngậm.

Khi nhìn thấy Tả Hường Âm lần nữa vung đao xông về Ngô Dịch, màu đen bào mũ bên trong truyền ra xuy xuy tiếng cười.

"Ngô Dịch a Ngô Dịch, ngươi chết tại Tả Hường Âm đao hạ cũng không nên trách ta, ai kêu ta Đạm Thai đứng vậy ăn chén cơm này đây này. Đợi đến Tả Hường Âm đem mười vạn lượng ngân phiếu cho ta, cùng lắm thì ta nhiều mua chút Tiền giấy cho ngươi đốt đi."

Tuy nhiên nhìn không thấy Đạm Thai dung mạo, nhưng nghe trong miệng hắn truyền ra thì thảo âm thanh, không khó phát hiện hắn đã đem Ngô Dịch xem như người chết.

Mà lúc này, Tả Hường Âm đã vọt tới Ngô Dịch trước người, trong tay cái kia thanh Hồ Đầu Đao múa sinh phong, đao đao thẳng đến Ngô Dịch trên cổ đầu lâu. Có thể nói là xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, đao đao đều muốn lấy Ngô Dịch tính mệnh.

Nhưng Ngô Dịch chậm chạp không có thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công trốn tránh, mà là rút ra Hòa Phượng kiếm ra sức chống cự.

"Ngũ Tinh Vũ Sư cùng Thất Tinh Vũ Sư ở giữa, hoàn toàn chính xác có chênh lệch không nhỏ, vèn vèn tại phương diện tốc độ, ta liền kém Tả Hường Âm một bậc."

Ngô Dịch cũng không thi triển 'Quý Ảnh' Thân Pháp Võ Công, cũng là nghĩ biết rõ tự thân cùng Thất Tinh Vũ Sư ở giữa, đến cùng có bao nhiêu sai biệt.

Cái này hơi tìm tòi, Ngô Dịch thu hoạch xác thực rất nhiều. Bất luận là Tốc Độ cùng lực lượng, Ngô Dịch đều rất khó ngăn cản được Tả Hường Âm.

"Hừ! Còn tưởng rằng ngươi lớn ba đầu sáu tay, nguyên lai cũng không gì hơn cái này."

Nhìn thấy Ngô Dịch liên tục bại lui, Tả Hường Âm là Việt Chiến càng hăng, liên tục chặt xuống Tam Đao về sau, chỉ gặp Tả Hường Âm lần nữa nhảy lên một cái, chặt xuống trong tay Hồ Đầu Đao lúc ra sức gầm thét một tiếng.

"Hồ chém!"

Một tiếng gầm thét truyền khắp Bát Phụng, chấn động đến trên cây lá cây đều đang rung động, càng là kinh hãi hắc bào nhân bỗng nhiên đứng thẳng người.

"Thật mạnh một thức, rơi vào trong mắt, phảng phất cái kia thanh Hồ Đầu Đao biến thành một đầu Hồng Hoàng Hung Hổ, thế tất đem địch nhân một kích diệt sát."

Hắc bào nhân kinh ngạc đồng thời, lại đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch. Khi nhìn thấy Ngô Dịch sững sờ mở to hai mắt, hắc bào nhân trong miệng truyền ra trào phúng tiếng hừ lạnh.

"Bị sợ mất mật đến sao chắc hẳn hẳn đời này đều chưa thấy qua bức này thu hút tâm thần người ta Chiêu Thức. Chi tiếc, hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy một lần. . . Ân "

Tại hắc bào nhân trong mắt, Ngô Dịch sắp bị Hồ Đầu Đao chém thành hai nửa. Nhưng mà hắn tự lảm bảm vừa nói phân nửa, lại bị Ngô Dịch tiến hành kinh hãi không nhẹ.

Chỉ gặp cái kia thanh Hồ Đầu Đao muốn chặt tới Ngô Dịch lúc, Ngô Dịch trong nháy mắt biến thành một đạo bạch ảnh, đảo mắt liền Tiêu Thất ngay tại chỗ.

Một giây sau, Hồ Đầu Đao trực tiếp chém vào trên mặt đất, một dải ba mét vết rách thẳng bức Ngô Dịch dưới chân, cuối cùng tại Ngô Dịch chân ba tấc đầu chỗ ngừng lại.

"Hảo Tiểu Tử! Không nghĩ tới ngươi sẽ còn tăng tốc Thân Pháp Võ Công, ta ngược lại thật ra coi thường ngươi."

Tả Hường Âm xách đao chậm rãi rất thẳng người, lần nữa nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt, nổi lên một vòng vẻ giật mình.

Ngô Dịch nâng lên ống tay áo xoa xoa mồ hôi trên trán, cúi đầu lại nhìn lướt qua trên đất vết rách, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Tả Hường Âm về sau, Ngô Dịch Ha-Ha cười ra tiếng.

"Huynh đệ các ngươi hai người thật có ý tứ, cái kia Tả Hường Dương sử dụng Nhuyễn Kiếm, mỗi loại Võ Công đều cùng hắn có quan hệ. Ngươi dùng đao, sở học Võ Công lại cùng hắn có quan hệ. Nói nghe một chút, trong nhà các ngươi có phải hay không mở Vườn Bách Thú "

"Đánh rắm!"

Tả Hường Âm nổi giận mà lên, tới gần Ngô Dịch về sau, tựa như là như là phát điên, một lần lại một lần thi triển 'Hồ trảm' .

Không thể không thừa nhận, nếu là bình thường Ngũ Tinh Vũ Sư, sớm đã bị Tả Hường Âm chặt thành thịt nát. Có thể cùng hắn đối chiến chính là Ngô Dịch, tại 'Quý Ảnh' công hạ căn bản là khó mà làm bị thương Ngô Dịch mấy may.

Sau cùng Tả Hường Âm chẳng những không có đa thương Ngô Dịch, trái lại Tả Hường Âm mệt mồ hôi đầm đìa, chống Hồ Đầu Dao hồng học bắt đầu thờ hồng học.

Ngô Dịch mặt không đổi sắc hơi thở không gấp, nhìn ba mét bên ngoài Tả Hường Âm, gác tay cầm kiếm hắc hắc cười ra tiếng.

"Ta còn không có xuất thủ ngươi làm sao sắp mệt mỗi gục xuống" Ngô Dịch châm chọc trêu chọc nói.

"Ngươi . . Ngươi . . Tức chết ta rồi. Các loại . . Chờ ta thở một hồi, ta . . Ta lại chém ngươi 300 đao."

Tả Hường Âm thật nhanh bị Ngô Dịch tức nổ tung tim phổi, làm sao lúc này thật liền không có khí lực, nếu như tiếp tục cưỡng ép điên chặt Ngô Dịch, Tả Hường Âm cảm thấy mình thật sự muốn mệt mỗi gục xuống.

"Đi! Đã ngươi mệt mỗi, vậy thì trung thực đứng yên đừng nhúc nhích. Để Ngô mỗ dùng thanh kiếm này, vì ngươi thả lấy máu."

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, đừng nói ta thờ hồng học, liền xem như thân chịu trọng thương, nghiền chết ngươi cũng so nghiền chết một con kiến cho dễ."

Tuy nói cho tới bây giờ đều không thương Ngô Dịch một cọng lông tóc, nhưng Tả Hường Âm ngoài miệng vẫn là không phục. Mà lại giờ phút này, nếu là đi nhìn Tả Hường Âm đôi mắt, sẽ phát hiện lộ ra ngập trời lửa giận, lửa giận bên trong cũng trộn lẫn lấy chán kinh cùng kiêng kỵ.

Mà Ngô Dịch cũng không tức giận, trên mặt hiện ra nụ cười quỷ dị trong chớp lát, Hóa Phượng kiếm Mộ Nhiên nâng lên, đối Tả Hường Âm Mộ Nhiên chém xuống.

"Quyển Phong chém!"

Kiểm khí vô hình, trong nháy mắt lâm đến Tả Hường Âm

Một kiếm này, kinh hãi Tả Hường Âm trong nháy mắt tròn to con mắt, hít sâu một hơi không còn dám chần chờ, bận rộn lo lắng hướng về phía bên phải hoạch xuất ra nửa mét.

Nhưng không đợi Tả Hường Âm đứng vững thân thể, Ngô Dịch lại giơ lên Hóa Phượng kiếm, cách ba mét khoảng cách lại trầm xuống dưới.

"Con mẹ ngươi!"

Tả Hường Âm bị tức ác mắng một câu, bận rộn lo lắng tiếp tục né tránh.

Nhưng hắn vừa né tránh, thứ ba đạo kiếm khí lại bắn đi qua, Tả Hường Âm không đợi thở một ngụm, lại không thể không tiếp tục né tránh.

Từng cảnh tượng ấy, để hắc bào nhân tâm thần chấn động.

"Ông trời ơi..! Hắn . . Hắn vẫn là Ngũ Tinh Vũ Sư a lại . . Vậy mà để Tả Hường Âm đều chặt vật trốn tránh, cái này. . Phần này thực lực. . . Thật sự là. . . Quá kinh người."

Hắc Bào trong lòng của người ta nổi lên Kinh Đào Hải Lãng, khi phát giác Tả Hường Âm dần dần rơi hạ phong, hắc bào nhân chậm rãi xê dịch Cước Bộ, từ từ lui về phía sau đi.

"Đạm Thai! Ta cũng không có cho phép ngươi rời đi. Còn dám lui một bước, ngươi không thổ huyết coi như ta thua."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đạm Thai

Hắc bào nhân thân thể bỗng nhiên dừng lại, có lẽ là bị Ngô Dịch lời nói chấn dọa sợ, hắc bào nhân thật không dám lui ra phía sau nửa bước.

"Lúc này mới ngoan mà!" Ngô Dịch dư quang thu hồi lại, rút kiếm quét ngang, hướng về phía Tả Hường Âm cười lạnh: "Ngươi ta chỉ chiến đã không thú vị. Tiếp đó, ta liền đưa ngươi gặp Tả Hường Dương."

Tiếng nói rơi, không đợi người lùn Tả Hường Âm mở miệng, Ngô Dịch thân hình thoát một cái biến thành bóng trắng, vây quanh Tả Hường Âm xoay lên vòng.

Bóng trắng trong vòng, Tả Hường Âm cái trán trong nháy mắt toát ra mồ hôi, ánh mắt ngoại trừ hoảng sợ bên ngoài, thời gian dần trôi qua cũng toát ra một vòng tuyệt vọng.

"Oát con, ta chính là Đoạn lão. . . , a. . . ."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Người dám dẫm thương ta xem đao."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Chân của ta. . . , mẹ nó! Ta muốn giết người."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

. . .

Bóng trắng trong vòng, truyền ra Tả Hường Âm trận trận kêu thảm tiếng kêu rên.

Cái kia từng tiếng kêu rên rơi vào hắc bào nhân trong tai, giống như đòi mạng âm phù, kinh hãi hắc bào nhân run rẩy.

"Quá. . . Thật là đáng sợ, trốn! Coi như liều cái trọng thương, cũng phải nhanh chóng đào tẩu."

Lúc này ở Hắc Bào trong lòng của người ta, cũng chỉ còn lại một cái ý nghĩ, vậy thì nhanh chóng thoát đi nơi đây.

Nhưng lại tại hắc bào nhân quay người nhanh chóng thối lui trong chốc lát, Ngô Dịch tiếng cười lạnh vang vọng sơn lâm, trong nháy mắt cảm lên trên đất Tả Hường Âm giờ cao khỏi đầu, cùng lúc đó nâng lên chân phải, hung hăng dẫm nát đất đạp đi.

Thoáng chốc! Chi gặp hắc bào nhân vừa bước ra một bước, Đại Địa trong nháy mắt ầm ầm rung động, tại 90m bên trong cây cối oanh sập thời điểm, hắc bào nhân trong nháy mắt phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Không chỉ như thế, từ lớn chính là cái khe chui vào hắc bào nhân thể nội cường hãn ám kinh, càng làm cho hắc bào nhân cảm giác tim phổi muốn bạo liệt ra, đau đến hãn lãn lộn đầy đất mồ hôi rơi như mưa.

"Vừa khen người một câu nhu thuận, đảo mắt liền đắc ý quên hình."

Ngô Dịch đem hấp hối Tả Hường Âm ném xuống đất, lại nâng lên Hỏa Phượng kiếm dừng lại bạo ngược.

Lần nữa cắt hơn một trăm kiếm, Ngô Dịch nhận được địch nhân đã chết thanh âm nhắc nhở.

"Bạo ngược giá trị mới tăng thêm hơn tám nghìn, xem ra giết người cũng phải có coi trọng, về sau muốn tìm cái Đại Cá Tù, miễn cho thịt ít không khỏi cắt."

Ngô Dịch huy kiếm bỏ rơi trên thân kiếm máu, trở vào bao về sau, gác tay cầm kiếm từng bước một hướng đi hắc bào nhân.

"Người. . . Người là người hay quỷ người. . . Người không phải Ngũ Tinh Vũ Sư. Người là Ác Ma, dừng. . . Dừng tới đây."

Hắc bào nhân bị bị hù đều không đi lau máu trên khóe miệng, hai tay Phục Địa không ngừng sau này cọ lấy.

"Lời nói điên cuồng, chớ cùng ta giả thần giả quỷ, mau đưa người bào mũ hái xuống."

Ngô Dịch lạnh lùng trừng mắt Đạm Thai, rất nhiều hãn dám không theo, liền để Đạm Thai ăn chịu đau khổ tư thế.

Đạm Thai nào dám không theo bận rộn lo lắng đưa tay đem màu đen bào mũ lấy xuống, lộ ra một trương khuôn mặt đầy nếp nhăn.

"Ừ"

Ngô Dịch lập tức nhíu mày, cái này Vạn Thi Lâm chính là đệ tử trẻ tuổi Thí Luyện Chi Địa, làm sao. . . Làm sao còn trà trộn vào tới một cái Tao Lão Đầu Tù

"Nói! Người là thể nào trà trộn vào Vạn Thi Lâm vừa mới Tả Hường Âm nói hãn là Đoạn Cốc Thần đệ tử tử, người đem hãn mang tới giết ta, chẳng lẽ lại

ngươi cũng là Đoàn Cốc Thần người "

"Không. . . Không. . . Không! Ta tuyệt đối không phải Đoàn Cốc Thần người." Đạm Thai đều bị sợ vỡ mặt, hoảng hoảng trương trương bận rộn lo lắng giải thích.

"Không phải Đoàn Cốc Thần người" Ngô Dịch nhẹ nhàng nhủ nhủ mày, trầm mặc một lát, mắt lạnh lẽo nhìn thẳng Đạm Thai lại hỏi: "Cái kia ngươi là người của ai "

"Ta. . . Ai! Ngô thiếu hiệp, ngài như vậy thông tuệ, hẳn là. . . Hẳn là có thể đoán được a "

Đạm Thai áp ứng không dám nói thẳng, tuy nhiên cũng dùng lời nói điểm Ngô Dịch.

Ngô Dịch Nhân Châu đi lòng vòng, đột nhiên nghĩ tới điều gì, hỏi: "Ngươi nói là. . . Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn "

Đạm Thai không nói gì thêm,

Lại cảnh giác nhìn coi chung quanh, đối Ngô Dịch nhẹ gật đầu.

"Trách không được ngươi có thể đi vào Vạn Thi Lâm" Ngô Dịch thấp giọng lẩm bẩm một câu, sau đó sắc mặt trầm xuống, lại hỏi: "Ngươi từ lúc nào để mắt tới ta khó dương Ngọc Sơn muốn giết ta "

"Không. . . Không phải!" Đạm Thai lau đi khóe miệng huyết thủy, quan sát một chút Ngô Dịch sắc mặt, áp ứng nói: "Ngô thiếu hiệp, ngài. . . Ngài có thể hay không để cho ta đứng lên mà nói chỉ cần ngươi không giết ta, ta đem tình hình thực tế đều nói cho ngươi."

Ngô Dịch nao nao, trừng mắt nhìn gật đầu một cái.

Đứng dậy, Đạm Thai phui phui Hắc Bào bên trên bụi đất, sau đó đối Ngô Dịch khom người cúi đầu: "Ngô thiếu hiệp, ta sở dĩ sẽ xuất hiện tại Vạn Thi Lâm, nhưng thật ra là thụ Nhị Trưởng Lão chỉ lệnh."

"Cái gì chỉ lệnh "

"Giúp hần. . . Nhặt bạc."

Ngô Dịch đôi mắt lập tức híp lại thành một đường may, Nhân Châu đi lòng vòng về sau, Ngô Dịch cười khổ lắc đầu: "Hàng năm chết tại Vạn Thi Lâm bên trong Đệ Tử nhiều đến hơn ngàn người, trên người bọn họ ngân phiếu cũng không ít, trách không được Nhị Trưởng Lão một bụng Phi Du, nguyên lai căn nguyên ở chỗ này đây a."

"Ngô thiếu hiệp, cái này không thể nói lung tung được a, nếu rơi vào tay người nghe thấy, ngươi trên cổ đầu người chỉ sợ. . . "

"Ha-Ha! Thật là có ý tứ. Hần đã dám làm, liền không cho phép ta nói a" Ngô Dịch cười lạnh lạnh nói, sau đó thâm ý sâu sắc nhìn coi Đạm Thai, nói: "Dựa theo suy đoán của ta, Nhị Trưởng Lão không chỉ là để cho ta lục tìm trên thân người chết ngân phiếu, còn muốn tại sống trên thân người kiếm bạc."

Đạm Thai lông mày nhỏ bé không thể nhận ra cau lại, trầm mặc một lát, đột nhiên khẽ cười vài tiếng: "Ai! Ngô thiếu hiệp quả thật trọng thông tuệ hơn người a. Không sai! Nhị Trưởng Lão không chỉ là để cho ta lục tìm trên thân người chết ngân phiếu, còn muốn tại sống trên thân người kiếm bạc."

"Nói như vậy, Tả Hưởng Âm sở dĩ sẽ tìm tới nơi này, là cấp ra nhất định lượng thù lao đi "

Ngô Dịch ánh mắt bên trong trong nháy mắt lóe ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, nhìn thấy Đạm Thai nhẹ gật đầu, Ngô Dịch giận hít một hơi: "Ta từ khi đi vào Vạn Thi Lâm bên trong Trung Cấp, thế nhưng là có mấy ngày đem Tốc Độ phát huy đến cực hạn, ngươi lại là thế nào không có đem ta mất đầu "

"Cái này. . . , ai! Lão phu nói ra ngài cũng đừng cười, sở dĩ không có đem ngài mất đầu, đó là bởi vì lão phu cái mũi đối mùi vị cực kỳ mẫn cảm. Hào nói không khoa trương, trong vòng ba ngày ngài đi qua đường, ta nghe bên trên vừa nghe liền biết ngài rồi đi phương hướng."

"Ai u nằm rãnh! Ngươi. . . Ngươi lớn một cái mũi chó a "

Ngô Dịch bị kinh hãi không nhẹ, lão gia hỏa này bề ngoài xấu xí, lại người mang tuyệt chiêu không người có thể so, trách không được Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn sẽ để cho hần tiến Vạn Thi Lâm đây.

"Ngô thiếu hiệp, sĩ khả sát bất khả nhục, ngài. . . Ngài nói lời này. . . "

Đạm Thai trầm mặt xuống, trong mắt tức giận trong nháy mắt ép lần át hoảng sợ. Nếu không phải Vô Pháp chiến thắng Ngô Dịch, lão nhân này tám thành sẽ lập tức xuất thủ.

"N! Ngươi tôn nghiêm, Tiểu Gia không Tiến Đạp là được." Ngô Dịch lời nói dừng một chút, đột nhiên đối Đạm Thai quý dị cười: "Nhưng mà, Ngô mở ngực lại là muốn mượn chó của ngươi. . . Không đúng, mượn cái mũi của ngươi dùng một chút."

"Mượn. . . Cái mũi của ta ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi muốn làm cái gì" Đạm Thai bận rộn lo lắng đưa tay bưng kín cái mũi, vừa lui bên cạnh hoảng sợ hỏi.

"Không cần khăn trang mà! Ta lại không đem cái mũi của ngươi cắt đứt xuống tới. Ngươi không phải có thể nghe vị phân rõ người bên ngoài phương hướng a vậy ngươi liền mang theo ta. Đi tìm mười cái giết người như ngóc sáu bảy Tinh Vũ sư."

"Tìm kiếm sáu bảy Tinh Vũ sư ngài. . . Ngài muốn làm sao "

"Tiểu Gia kiếm khát, nó muốn uống máu người."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Không có ý tốt

Ngô Dịch nói, có thể nói là đơn giản ngay thẳng, thô bạo bá khí.

Nhưng mà lời nói này rơi vào Đạm Thai trong tai, Đạm Thai cảm giác gáy đều bốc lên khí lạnh.

"Ngô thiếu hiệp, ngài. . . Ngài đừng nói đùa ta."

Đạm Thai trên mặt miễn cưỡng gạt ra mấy phần mỉm cười, cười rất là cứng ngắc, cũng rất là khó coi.

"Ta giống như là nói cho ngươi cười a ngươi hoặc là mang ta tìm kiếm Vũ Sư, hoặc là liền chết tại dưới kiếm của ta. Hai con đường, ta để ngươi tuyển."

Ngô Dịch tiểu đáp.

Đạm Thai lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, trầm mặc một lát, thần tình nghiêm túc nhìn lấy Ngô Dịch mở miệng hỏi nói: "Nếu như. . . Nếu như ta đáp ứng ngươi yêu cầu, ngươi. . . Ngươi có thể thả ta một con đường sống "

Đạm Thai rất thông minh, cũng không có bởi vì là Nhị Trưởng Lão người, liền dùng Nhị Trưởng Lão chán ghét Ngô Dịch.

"Đương nhiên! Chỉ cần ngươi làm theo lời ta bảo, ta có thể không so đo ngươi đem Tà Hưởng Âm mang đến chỉ sai. Mặt khác, Nhị Trưởng Lão cùng ta không thù, ngươi lại là người của hắn, mặt mũi này ta vẫn còn muốn cho."

Ngô Dịch khoanh tay cười nhạt một tiếng, cũng cho Đạm Thai ăn một cái Định Tâm Hoàn.

"Tốt!" Đạm Thai lập tức nhẹ gạt đầu, lại nhìn một chút Ngô Dịch vui vẻ mở miệng: "Ngô thiếu hiệp, kỳ thực việc này ngươi xem như tìm đúng người. Không phải ta Đạm Thai khuếch đại, lúc này tại Vạn Thi Lâm bên trong còn sống đệ tử tử, liền không có ta không biết đại khái vị trí."

Ngô Dịch hai con ngươi lập tức thả ra tinh quang, hắn chờ đúng vậy Đạm Thai câu nói này.

Lại nhìn Đạm Thai, khoe khoang một phen sau đi lòng vòng Nhân Châu, một lát sau hỏi Ngô Dịch: "Ngô thiếu hiệp, ngài nói muốn giết mười cái giết thành tinh người, lão phu trong đầu ngược lại là có nhân tuyển, đúng vậy không biết Ngô thiếu hiệp có dám đi hay không giết."

"Đạm Thai, ngươi đây là trong lời nói có hàm ý a" Ngô Dịch thần sắc trở nên có chút cổ quái, thật giống như nhìn ra Đạm Thai tâm tư: "Đã Ngô mỗ dám nói ra, liền tuyệt đối sẽ không e ngại, cho nên ngươi cũng đừng ngoặt bên ngoài góc quanh, có chuyện nói thẳng là được."

"Tốt! Đã Ngô thiếu hiệp có phần tự tin này, vậy lão phu liền nói cho ngươi nói." Đạm Thai dừng một chút, lại nói: "Tại Vạn Thi Lâm Trung Cấp, có một chi gây dựng ba tháng lâu Thập Nhân Đội ngũ. Trong đó năm người là Lục Tinh Vũ Sư, mặt khác năm người là Thất Tinh Vũ Sư."

Nghe lời ấy, Ngô Dịch đuôi lông mày chớp chớp, trong mắt lập tức toát ra tinh mang chi quang.

"Mười người kia cùng nhau giết người, cùng một chỗ Đoạt Bảo. Trong vòng ba tháng, chết tại bọn họ mười trong tay người người, không có 1000 cũng có 800 nhiều. Ngay tại trước mấy ngày, ta nghe nói bọn hắn còn liền hợp giết một cái Bát Tinh Vũ Sư."

Đạm Thai vừa nói vừa liếc trộm Ngô Dịch, nhìn thấy Ngô Dịch thần sắc trở nên có chút ngưng trọng, Đạm Thai nhỏ bé không thể nhận ra nhếch nhếch khóe miệng, trong hai mắt cũng lóe lên một vòng trào phúng.

Đừng nhìn Đạm Thai che giấu vô cùng tốt, lại không đào thoát Ngô Dịch con mắt. Ngô Dịch tâm lý rõ ràng, Đạm Thai là cho là hắn tâm lý có e ngại chi ý.

"Ngay cả Bát Tinh Vũ Sư đều có thể giết, xem ra bọn hán đúng là có chút bản lĩnh." Ngô Dịch đưa tay sờ lên cái cằm, nhìn thấy Đạm Thai lại là rất nhỏ nhếch miệng, Ngô Dịch cười lạnh một tiếng, nói: "Nhưng mà, nhắc tới cũng đúng dịp, Ngô mỗ liền nguyện ý giết có người có bản lĩnh."

"Ngài. . . Ngài thật dự định đi giết bọn hán mười người ngài. . . Không suy nghĩ thêm. . ." Đạm Thai hơi kinh hãi, giống như là không quá tin tưởng lỗ tai nghe thấy, mở miệng hỏi một câu.

Ngô Dịch nhẹ gật đầu, trên mặt quý dị mỉm cười: "Phía trước dẫn đường đi."

Đạm Thai nuốt một chút nước bọt, vốn cho rằng Ngô Dịch sẽ biết khó mà lui, không có nghĩ rằng Ngô Dịch còn lại liêu kinh. Nhưng hán cũng không dám chống lại Ngô Dịch ý tứ, nhẹ gật đầu lại đi chung quanh nhìn một chút, lập tức hướng về phía tây mau chóng đuổi theo.

Ngô Dịch theo sát tại Đạm Thai sau lưng, trên mặt không có một tia khiếp đảm, ngược lại trong đôi mắt còn toát ra nồng đậm chiến ý.

Hai người đi lần này, chính là thời gian một ngày.

Trong lúc đó, Đạm Thai thỉnh thoảng dừng bước lại nhìn trái phải nhìn, lại khi thì nhặt lên vài miếng Lạc Diệp đoạn nhánh nghe, về sau lại dẫn Ngô Dịch ở trong rừng cấp tốc ghé qua.

"Ngô thiếu hiệp! Mười người kia để lại mùi vị càng ngày càng đậm. Theo suy đoán của ta,

Bọn hán mười người khoảng cách chúng ta nhiều nhất sẽ không vượt qua nửa dặm đường trình." Đạm Thai tại một gốc xiêu xiêu vẹo vẹo bên cây ngừng lại, cảnh giác nhìn chung quanh, nói khẽ với Ngô Dịch nói.

"Khoảng cách bao xa ngươi cũng có thể nghe được đi ra thật là bội phục chó của ngươi. . . Khục!"

Ngô Dịch lúng túng ho nhẹ một tiếng, nhìn thấy Đạm Thai lộ ra tức giận nhìn mình chằm chằm, Ngô Dịch xấu hổ cười cười, lại nói: "Đã bọn hán liền tại phía trước cách đó không xa, việc này không nên chậm trễ mau đuổi theo."

Khoảng cách Giao Dịch Hội thời gian chỉ còn lại ba ngày, đối Ngô Dịch tới nói thời gian có thể nói là tương đương gấp gáp, dung không được hán lãng phí quá nhiều thời gian.

Giờ phút này, nhìn thấy Ngô Dịch trong nháy mắt xông ra hơn 30m, Đạm Thai hít sâu một hơi, đối Ngô Dịch bóng lưng lạnh lùng hừ một tiếng.

"Chỉ là một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, coi như có thể giết Tả Hưởng Âm thì phải làm thế nào đây tiếp xuống một trận chiến, ngươi đối mặt thế nhưng là mười cái cường giả. Huống chi, trong đó năm người cũng đều là Thất Tinh Vũ Sư. Ta cũng không tin, ngươi có thể đem mười người đều giết."

Đạm Thai vừa nói vừa chuyển Nhân Châu, giống như là hợp lại cái gì, tiếp theo hơi thở lão nhân này lại hung tợn cười ra tiếng.

"Một hồi ta liền ở trong rừng trốn đi, chờ hán cùng mười người kia chém giết lưỡng bại câu thương lúc, ta lại đột nhiên lao ra nhặt lên Ngô Dịch bảo kiếm Thanh kiếm kia. . . Hán là có thể bán cái ba năm mươi vạn lượng bạc, cố gắng. . . Bán đi tám mươi vạn lượng cũng nói không chừng đây chứ."

Đạm Thai cười lạnh trận trận, khi Ngô Dịch xông ra hơn 70m, Đạm Thai chạy như bay cũng đuổi theo.

Cũng không lâu lắm, nhiều lắm là cũng liền hai ba phút mà thôi, phía trước phi nhanh Ngô Dịch đột nhiên dừng bước, phi thân chui lên một gốc thô thụ, nhìn chăm chú hướng về phía trước năm mươi mét chỗ nhìn đi.

Đến dưới cây, Đạm Thai không có có mơ tưởng, chui lên phía sau cây ngồi xỏm ở Ngô Dịch bên cạnh, khi thấy năm mươi mét bên ngoài Chiến Trường, Đạm Thai lập tức nhăn nhăn lông mày: "Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ làm sao tại cái này"

Ngô Dịch nghiêng đầu nhìn lướt qua Đạm Thai, thấp giọng mở miệng: "Ngươi nói, là bị mười người vây quanh bạch y nam tử"

Năm mươi mét bên ngoài trên chiến trường cùng sở hữu mười một người, trong đó Thập Nhân Tướng một cái cầm trong tay trường kiếm, nam tử mặc áo trắng gấu vẩy lại ở giữa.

"Không sai! Cái kia Lương Vĩnh Hạ kiếm cực nhanh, cho nên người đưa tên hiệu 'Đoạt Mệnh Khoái Kiếm'."

Đạm Thai nói nhỏ, sau đó giống là nhớ ra cái gì đó, ánh mắt lập tức nhìn về phía Ngô Dịch, lại nói ra: "Cái này Lương Vĩnh Hạ tại Vạn Thi Lâm bên trong cũng là số lượng không nhiều Bát Tinh Vũ Sư một trong. Dưới mắt hán giống như bị thương, nhưng giết năm cái Lục Tinh Vũ Sư hán là dư xài. Bởi như vậy, ngài khả năng liền một chuyển tay không. Không bằng Ngô thiếu hiệp ngươi tới liền bây giờ đi, đem bọn hán đều. . ."

"Ừ"

Ngô Dịch lập tức hơi híp mắt lại, lão già này muốn làm gì đừng nói dưới mắt mười người kia cũng chưa chết, liền xem như Lương Vĩnh Hạ giết chết năm cái Lục Tinh Vũ Sư, Ngô Dịch cảm thấy cái này mấu chốt cũng không thể tới.

"Đạm Thai, ngươi chán sống rồi"

Ngô Dịch lạnh nói lọt vào tai, dọa đến Đạm Thai bỗng nhiên run run một hạ thân, biết mình là nóng lòng.

Thế nhưng là cái này Đạm Thai Nhân Châu đi lòng vòng, căn rằng quyết định chắc chắn bốc lên ý nghĩ xấu, đằng một chút đứng người lên đối Ngô Dịch khom người cúi đầu, âm thanh cũng đề cao vài lần, giải thích nói: "Ngô thiếu hiệp, lão phu. . . Lão phu không phải ý tứ kia, chẳng qua là cảm thấy. . ."

"Ai "

"Mẹ nó! Dám ở phía xa nhìn lên chúng ta, không muốn chết liền quay lại đây."

. . .

Năm mươi mét bên ngoài, mười một người đều đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch vị trí.

Ngô Dịch bỗng nhiên đứng người lên, hai con ngươi chột hiện hàn quang, trong nháy mắt bắn về phía bên cạnh cung bái Đạm Thai.

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Nội loạn

Ngô Dịch như thế nào cũng không nghĩ đến cái này trong lúc máu chó, Đạm Thai lão già này vậy mà bán đứng hắn.

Việc đã đến nước này, Ngô Dịch cũng biết nói cái gì đã trễ rồi.

Nhưng Ngô Dịch cũng không phải thiện nam tín nữ, lão già này dám cùng mình ngang ngành, cho dù chết cũng phải lôi kéo Đạm Thai cùng lên đường.

Giờ phút này, chỉ gặp Ngô Dịch ném đi ánh mắt một sát na, tay trái của hắn cũng chiếu vào Đạm Thai quạt tới.

Đạm Thai vào xem lấy bồi lễ, cũng không nghĩ tới Ngô Dịch phản ứng nhanh như vậy, mà lại sẽ không chút do dự đột nhiên xuất thủ, lập tức bị Ngô Dịch một bàn tay từ trên cây phiến xuống dưới.

"Lão thất phu! Ta giết chết ngươi."

Ngô Dịch suu một chút từ trên cây nhảy xuống, rơi xuống Đạm Thai bên cạnh trong nháy mắt giơ tay lên, bắt lấy Đạm Thai Hắc Bào liền muốn đem hắn ném về mười một người.

Nhưng Đạm Thai thật đúng là không phải đèn đã cạn dầu, không đợi Ngô Dịch ném hắn, vội vàng nắm chặt Hữu Quyền, từ áo choàng bên trong đánh về phía Ngô Dịch.

Ngô Dịch đôi mắt hơi lóe lên, dùng hơi thở tức giận hừ thời điểm, trong nháy mắt giơ lên chân phải, sau đó hướng về mặt đất nhanh chóng đạp đi.

Nhìn thấy Ngô Dịch đạp chân, Đạm Thai thần sắc lập tức toát ra bối rối.

Hắn nhưng là thấy tận mắt Ngô Dịch thi triển 'Địa nứt quyết' lợi hại, dưới mắt căn bản không dám tiếp tục nện Ngô Dịch, vội vàng thu quyền hai chân một điểm đứng đấy mà lên, sợ Đại Địa nổ tung ám kinh nhập thể.

Nhưng mà, khi Ngô Dịch nhìn thấy Đạm Thai từ bỏ công kích mình, trong mắt của hắn dần hiện ra một vòng gian trá chi sắc, chân phải rơi xuống đất cũng không thi triển 'Địa Liệt Quyết', mà là nhanh chóng đem mười thành lực đạo xuyên qua cánh tay trái, vung lấy giữa không trung Đạm Thai đạo qua một vòng.

"Lão già kia! Ngô gia ta cho ngươi thêm nói lòng gân cốt."

Tiếng nói còn chưa tan đi đi, Ngô Dịch sử xuất lực khí toàn thân, suu một tiếng đem Đạm Thai ném về xa xa mười một người.

"Oất con, ngươi. . . Giờ trò lừa bịp, ta. . ."

Giữa không trung, Đạm Thai đi lòng vòng mắng to lấy, thế nhưng là lời của hắn cũng không nói xong, phanh phanh phanh đụng gãy mấy chục căn c

đường thân cảnh, oanh một tiếng ngã ở mười một người ba mét có hơn.

Không thể không nói, Ngô Dịch tốc độ phản ứng cùng năng lực ứng biến đều cực mạnh, từ hấn xuất thủ phiến đánh Đạm Thai, lại đến đem Đạm Thai ném Phi, trong lúc đó cũng liền đi qua năm giây.

Như vậy sạch sẽ lưu loát Phản Kích, thế nhưng là đem cái kia mười một người vũ sư kinh hãi không nhẹ. Càng để bọn hấn giết mình khó mà tiếp nhận, vẫn là Ngô Dịch chẳng qua là Ngũ Tinh Vũ Sư, vậy mà có thể tại ngắn ngủi mấy giây bên trong, đem một cái Thất Tinh Vũ Sư té ra hơn bốn mươi mét xa.

"Kẻ này là người phương nào vậy mà có thể đem Thất Tinh Vũ Sư đùa bỡn tại xương trong lòng bàn tay."

Mười một người bên trong, một cái trong tay nắm chặt trường kiếm cao gầy chọn Nam tử mở miệng.

"Cái này một thân Hắc Bào có chút mất chín a, tựa như là ở nơi nào gặp qua. Ồ! Hấn. . . Hấn có phải hay không Đạm Thai chỉ có Đạm Thai là Thất Tinh Vũ Sư, mà lại lâu dài người khoác Hắc Bào. Có ý tứ, thiếu niên kia vậy mà đem Đạm Thai ném tới."

Cao gầy chọn nam tử chính đối diện, một cái cầm trong tay Song Kiếm Nam tử nhìn chăm chăm Đạm Thai một lát, nói xong bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch, dài nhỏ mắt nhỏ bên trong dần hiện ra một vòng Sát Ý.

"Hừ! Không có gặp hấn cường hấn đi nơi nào, chỉ bắt quá đầu phản ứng nhanh hơn một chút. Nếu như Đạm Thai năng lực ứng biến có hấn một nửa, bây giờ bị ném tới đúng vậy tiêu từ kia."

Cầm trong tay Song Kiếm Nam tử bên cạnh, một cái nhẹ lay động cây quạt Nam tử hừ một tiếng.

Lời từ hấn bên trong không khó nghe ra, Ngô Dịch bản sự căn bản là không có nhập pháp nhân của hấn. Còn Ngô Dịch có thể đem Đạm Thai ném qua đến, cũng đơn thuần là đầu lĩnh hoạt một chút mà lấy.

"Kẻ này cùng Đạm Thai dám ở phía xa nhìn trộm, mặc kệ bọn hấn hai người là mục đích gì, đã tới cũng sẽ không thể để hai bọn họ còn sống rời đi. Lý Hoành Đạt, người đi qua đem cái kia cầm kiếm thiếu niên giết, chúng ta tiếp tục vây khốn Lương Vĩnh Hạ."

Trong mười người, cầm trong tay một thanh kiếm lớn màu đen Nam tử mặt âm trầm, đối cái kia nhẹ lay động cây quạt Lý Hoành Đạt nói xong, lại cho còn sót lại tám người đưa một ánh mắt.

Lý Hoành Đạt hơi nhíu nhíu mày, từ hấn hiển lộ ra thần sắc bên trên nhìn, hấn có chút không quá nguyện ý đi giết Ngô Dịch.

"Tôn huynh! Ta đường đường một cái Thất Tinh Vũ Sư,

Người để cho ta đi giết một cái Ngũ Tinh Hoàng Mao tiểu tử cái này nếu là truyền đi, trong mười người sẽ có chín người nói ta khi dễ kẻ yếu. Theo ta thấy, người vẫn là để Dương Hưng Hiền đi thôi, ta chỉ đối trước mặt vị này Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ cảm thấy hứng thú."

Lý Hoành Đạt ngay cả nhúc nhích cũng không, thậm chí đều không đi nhìn một chút Ngô Dịch. Dạng như vậy, tựa như là Ngô Dịch lúc này đào tẩu, Lý Hoành Đạt đều khinh thường đuổi theo.

Không thể không nói, cái này Lý Hoành Đạt cao ngạo vô cùng. Nhưng cầm trong tay kiếm lớn màu đen Nam tử lập tức nhăn nhăn lông mày, vừa muốn nói chuyện lại bị cầm Song Kiếm Dương Hưng Hiền cắt ngang.

"Ta nói Lý Hoành Đạt, người có ý tứ gì không sai, tu vi của ta hoàn toàn chính xác yếu người Nhất Tinh, nhưng ta trường kiếm trong tay cũng không phải ăn chay. Người còn dám châm chọc ta một câu, có tin ta hay không để đầu của người dọn nhà "

Dương Hưng Hiền đứng đứng Song Kiếm, ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm Lý Hoành Đạt, trên mặt đã lộ ra tức giận.

"Hừ! Dương Hưng Hiền, song kiếm của người liền xem như ăn ăn mặn thì phải làm thế nào đây khó kiếm của người, so Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ kiếm còn nhanh cho người đi giết tên phế vật kia, là muốn cho người sống lâu một trận. Miễn cho tiếp xuống bị Lương Vĩnh Hạ giết, hồn về Hoàng Tuyền chuyển thế lại Đầu Thai."

Lý Hoành Đạt miệng rất tổn hại, tức giận đến Dương Hưng Hiền lập tức nổi trận lôi đình nổi trận lôi đình.

"Đi! Muốn Đầu Chùy cũng không nhìn một chút trường hợp" cầm trong tay cự kiếm Tôn Miểu hung hăng trừng trừng hai người, giận hít một hơi về sau, nhìn chăm chăm Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ, đồng thời đối Dương Hưng Hiền mở miệng: "Dương lão đệ, người đi qua đem cái kia thằng nhãi con giết đi. Đoạt được chi vật, hết thầy về người sở hữu."

Dương Hưng Hiền lần nữa trầm mặt xuống, rất là không vui mở miệng: "Dựa vào cái gì ta đi qua nơi này cũng không phải chỉ có ta một cái Lục Tinh Vũ Sư. Lại nói, chỉ là một cái Ngũ Tinh Hoàng Mao tiểu tử, trên thân có thể có cái gì bảo bối đáng tiền người vẫn là biến thành người khác đi, dù sao ta không đi."

Dương Hưng Hiền một nói từ chối, chỉ gặp cái kia Tôn Miểu lập tức trừng mắt lên hạt châu.

"Mẹ nó! Cả đám đều dừng tại đây cùng ta giờ tính trẻ con, nếu thật là đem ta chọc giận, từ lúc khoảnh khắc đội ngũ giải tán, ai mẹ nó cũng đừng muốn. . ."

Tôn Miếu giận nói nổi trận lôi đình, nhưng lời nói chỉ nói phân nửa, chỉ nghe nơi xa truyền đến hừ lạnh một tiếng.

"Hừ! Một đám đoan mệnh quý, trước khi chết còn tại đây ba chân bốn mủi a đi."

Ngôn ngữ người, chính là Ngô Dịch.

Giờ phút này, Ngô Dịch gác tay cầm kiếm, gương mặt lạnh nhạt thong dong chậm rãi đi tới. Một màn này, thế nhưng là để mười một người đều thất kinh.

"Tiểu tử này điên rồi vậy mà không chạy giặc mà đi tới, đúng là mẹ nó là chán sống rồi a."

"Thứ không biết chết sống, coi là đem Đạm Thai té ra hơn bốn mươi mét, liền có cuồng ngạo không ai bì nổi tư bản "

...

Tôn Miếu bọn người nhìn thấy Ngô Dịch đi tới, từng cái lửa giận trong nháy mắt chống đỡ Náo Môn.

Ngô Dịch cười lạnh đứng tại mười mét bên ngoài, ánh mắt tại Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ trên mặt dừng lại chốc lát, sau đó hướng về phía Tôn Miếu bọn người nhếch miệng.

"Đã các ngươi đều không muốn đơn độc tới giết đi ta, vậy thì cùng nhau tới đây đi. Dù sao ta cũng không có ý định buông tha các ngươi bất kỳ người nào, vừa vặn các ngươi cùng tiến lên, sẽ cùng nhau chết, trên hoàng tuyền lộ cũng có người bạn."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm on

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: 1 chân chúng nhân thương

Dựa theo Ngô Dịch bản ý, hắn cũng không muốn lúc này hiện thân. Đợi đến Tôn Miếu mười người cùng Lương Vĩnh Hạ đấu đến chết đi sống lại, Thân Thể chống đỡ hết nổi Nguyên Khí thiếu thốn lúc, đó mới là hiện thân thời cơ tốt nhất.

Thế nhưng là chuyện xấu liền phá hủy ở Đạm Thai trên thân, hiện tại ngược lại tốt, Tôn Miếu bọn người cùng Lương Vĩnh Hạ còn không có chính thức khai chiến, mình mẹ nó trước bại lộ.

Tuy nhiên Ngô Dịch cũng cũng không thêm đề ý, có thực lực không sợ làm gì, chỉ phải đề phòng lấy Lương Vĩnh Hạ là được rồi. Nếu như thực sự không tốt, giết chết mấy cái liền chạy.

"Làm sao còn không qua đây a xem ra các ngươi là thật khinh thường giết ta. Thành! Cái kia Tiểu Gia liền đánh tới các ngươi xuất thủ."

Ngô Dịch sớm liền hạ xuống Sát Tâm, cũng rõ ràng nếu không liền không xuất kích, muốn xuất kích nên sử dụng xuất mạnh nhất Chiêu Thức.

Trong nháy mắt! Chỉ gặp Ngô Dịch liền giờ lên chân phải.

Gặp một màn này, xương cốt nát mấy căn Đạm Thai tới kêu không tốt, cắn răng dùng song chưởng vỗ một cái mặt đất, Thân Thể bay lên trên lên cao hơn ba mét.

Ngô Dịch nhắc chân bản cũng làm người ta không mò ra đầu mối, lúc này Đạm Thai lại đập đi lên, càng là nhìn giữa sân mười một người lơ lửng.

"Hai người bọn họ đây là muốn làm gì khi làm xiếc từ hí lấy lòng chúng ta đâu "

"Hừ! Đạm Thai thân là Thất Tinh Vũ Sư, vậy mà bồi tiếp một người điên hồ nháo, thật là mất hết chúng ta Thất Tinh Vũ Sư mặt."

"Không nên gấp, dù sao Lương Vĩnh Hạ đã thành cá trong chậu, bị chúng ta giết chỉ cũng là chuyện sớm hay muộn. Chúng ta liền nhìn xem cái kia hai người điên, đến cùng có thể chơi ra hoa dạng gì."

...

Lý Hoành Đạt bọn người tới hào hứng, tại Ngô Dịch nhắc chân thời điểm, từng cái N a cái không dứt.

Thế nhưng là trong mười người, cầm trong tay cự kiếm Tôn Miếu lại không ngôn ngữ.

Người này chẳng những không có nói chuyện, cặp kia sáng ngời có thần con người không nháy mắt một chút, thủy chung nhìn chăm chăm mười mét bên ngoài Ngô Dịch.

Còn có một người không có mở miệng, hẳn chính là bị vây vào giữa Lương Vĩnh Hạ.

Gia hỏa này trông mắt trực chuyển, trộm liếc một cái Ngô Dịch, lại đem ánh mắt nhanh chóng tại mười trên mặt người đảo qua. Phát giác tất cả mọi người đem chú ý lực đặt ở Ngô Dịch trên thân, Lương Vĩnh Hạ nhảy lên một cái, sau khi hạ xuống vắt chân lên cổ xông ra hơn hai mươi mét.

"Không tốt! Lương Vĩnh Hạ muốn chạy trốn."

Tôn Miếu quái khiếu một tiếng, dẫn theo kiếm lớn màu đen đuổi theo.

"Mẹ nó! Đừng quản cái kia thằng nhãi con, trước truy Lương Vĩnh Hạ."

"Tuyệt không thể để hắn chạy, bằng không nửa năm sau, chúng ta thời gian nhưng không dễ chịu lắm."

...

Từ Tôn Miếu cầm đầu, còn lại phía dưới chín người nhao nhao quơ binh khí, trong nháy mắt xông ra mười lăm mét theo đuổi không bỏ.

"Hừ! Ai cũng đừng hòng đi."

Ngô Dịch giận nói trong nháy mắt vang vọng Bát Phương, cùng lúc đó, chân phải của hắn cũng đạp trên mặt đất.

Thoáng chốc! Đại Địa lay động, không xuống hơn ngàn vết rạn Hách Nhiên hiện ra, Phương Viên chín trong vòng mười thước thô thụ, đều nhao nhao nổ tung bạo liệt.

Khoảng cách Ngô Dịch ba mươi mét trái phải trong mười người, năm cái Lục Tinh Vũ Sư toàn bộ phun máu ngã xuống đất, còn sót lại năm cái Thất Tinh Vũ Sư lung la lung lay, tuy nói cuối cùng không có ngã quỵ, thế nhưng là miệng bên trong cũng từng ngụm từng ngụm chảy máu nước.

Lại nhìn cùng Ngô Dịch cách xa nhau hơn năm mươi mét Lương Vĩnh Hạ, thân thể bỗng nhiên lung lay ba lắc, nhưng hắn tựa như là có chỗ đề phòng, gia hỏa này chỉ là sắc mặt tái nhợt, miệng bên trong vền vền chảy ra chút ít huyết thủy.

Nhưng không thể không nói, Lương Vĩnh Hạ gia hỏa này hoàn toàn chính xác có tâm kế, cũng không có bởi vì Ngô Dịch đem hắn chấn thổ huyết mà ảo não, ngược lại hít sâu một hơi, đè ép để lên tuôn ra khí huyết về sau, chạy như bay tiếp tục hướng về trong rừng vọt lên đi.

Lương Vĩnh Hạ đề xuống trong lòng buồn bực lửa, nhưng có người lại nổi trận lôi đình, gầm thét kinh thiên.

"Đáng chết oắt con, Lão Tử muốn giết ngươi."

Lý Hoành Đạt bỗng nhiên xoay người qua, run tay một cái ba một tiếng đem Quạt giấy bày mở, chịu đựng thể nội ngũ tạng lục phủ đau từng con, cấp tốc xông về Ngô Dịch.

Lục Tinh Vũ Sư Dương Hưng Hiền trên mặt đất thống khổ cuộn cuộn lấy, ngay tại Lý Hoành Đạt phóng tới Ngô Dịch thời điểm, Dương Hưng Hiền cũng đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch.

Giờ khắc này, Dương Hưng Hiền ánh mắt tràn đầy ngập trời lửa giận, gắp cắn chặt hai hàm răng trắng ngà muốn đứng dậy,

Nhưng mà vùng vẫy hai lần ngã sấp xuống hai lần, tức giận đến Dương Hưng Hiền dùng nắm đấm không ngừng đánh chày đất mặt.

Nhìn ra, Dương Hưng Hiền không chỉ là trong mắt có lửa giận, trong lòng càng là kim nén hời hận nộ khí.

Dương Hưng Hiền không khí khác, hồi hận sinh khí trước đó nói cái kia lời nói. Hiện tại ngược lại tốt, Lý Hoành Đạt phun máu bị trọng thương, còn hắn thì ngã xuống đất ngay cả đứng lên cũng không nổi, tám mắt mo này xem như mất hết.

"Lý Hoành Đạt, thay Lão Tử giết chết hắn. Ngươi nếu có thể đem đầu của hắn vận xuống tới, liền xem như để Lão Tử đối ngươi Tam Bái Cửu Khấu cũng được."

Dương Hưng Hiền không thể động dậy, chỉ có thể giật ra cuống họng hướng về phía Lý Hoành Đạt hô to.

Phi nhanh bên trong Lý Hoành Đạt hừ một tiếng, khi nhìn thấy Ngô Dịch bất động không trốn, Lý Hoành Đạt thâm độc cười ra tiếng.

"Dương Hưng Hiền, không ra ba hơi, Lão Tử liền đem đầu của hắn bày ở trước mặt ngươi."

Lý Hoành Đạt vẫn là như vậy tự tin, trong nháy mắt bước nhanh hơn, tiếp tục hướng về Ngô Dịch vọt tới.

"Thằng ngu này, không mau trốn chạy, lại còn dám đi qua giết Ngô Dịch."

Những người này, cũng liền Đạp Thai không có bị 'Địa Liệt Quyết' làm bị thương.

Giờ phút này, Đạp Thai chịu đựng thể nội xương vỡ vụn thống khổ, cắn răng từ dưới đất bò dậy về sau, đều là ra toàn bộ sức mạnh liều mạng hướng nơi xa trốn.

Lại nhìn Ngô Dịch, gác tay cầm kiếm không tránh không trốn, khi Lý Hoành Đạt cách hắn còn có hai mươi mét lúc, Ngô Dịch ánh mắt quét về chạy trốn Đạp Thai, sau đó vừa nhìn về phía Tôn Miếu bọn người, sau cùng đem ánh mắt nhìn về phía Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ.

"Các ngươi một cái đều đi không được, ai cũng đừng nghĩ trốn."

Ngô Dịch cười lãnh lạnh nói, sau đó Tâm Niệm nhất động nhanh chóng mở ra hệ thống Cửa Hàng, hao phí 5000 điểm bạo ngược giá trị đổi Nguyên Khí.

"Một cước này, ta để cho các ngươi đều thoải mái Thượng Thiên."

Ngô Dịch mãnh liệt nâng lên chân phải. Một màn này, nhìn Lý Hoành Đạt lập tức không có hồn, vội vàng xoay người giống như điên hướng trong rừng chạy.

Dương Hưng Hiền nhìn chăm chăm vào Ngô Dịch, theo Ngô Dịch lần nữa nâng lên đùi phải, Dương Hưng Hiền trong mắt lửa giận tiêu tán, thay vào đó thì là tuyệt vọng.

Tôn Miếu cùng còn lại phía dưới ba cái Thất Tinh Vũ Sư mãnh liệt xoay người nhìn về phía Ngô Dịch. Thoáng chốc! Bốn người phía sau lưng đều toát ra khí lạnh, vội vàng từ bỏ đuổi theo Lương Vĩnh Hạ, nhao nhao nhảy lên một cái nhảy lên cao hơn mười mét.

Chạy ra bảy mươi mét Lương Vĩnh Hạ quay đầu nhìn tới, não hải trong nháy mắt ông ông vang lên, hữu tâm học Tôn Miếu bọn người vọt lên, có thể thấy mười mét bên ngoài rừng cây, gia hỏa này cắn răng quyết định chắc chắn, tiếp tục hướng về trong rừng phóng đi.

Đạp Thai hồn đều bị dọa bay, vừa xông ra hơn 30m bận rộn lo lắng dừng bước, cùng cùng Tôn Miếu bọn người nhảy tới không trung.

Nhìn ra, người ở chỗ này có một cái tính một cái, đều bị 'Địa Liệt Quyết' sợ vỡ mật. Nhưng bọn hắn cũng phát hiện, Ngô Dịch thi triển 'Địa Liệt Quyết' tuy nhiên cường hãn, nhưng chỉ cần Thân Thể rời đi mặt đất, cũng liền không đa thương được bọn hắn.

"Ha-Ha! Cái gì cầu thí Thất Tinh Vũ Sư cường giả, bất quá là vọt nhảy con khỉ mà thôi. Không cần cho rằng đến không trung liền bình an vô sự, Tiểu Gia muốn muốn mạng của các ngươi, ai cũng trốn không thoát. . . Cũng trốn không thoát."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Ngược sát (1)

Ngô Dịch tiếng cười vang vọng trên không trung lầy, khi nhìn thấy Ngô Dịch không có đập xuống một cước kia, Tôn Miếu mấy người đầu người ông một tiếng.

"Đáng chết! Hắn. . . Hắn đang chờ chúng ta rơi xuống đất."

"Mẹ nhà hắn! Thằng nhãi con này thật tổn hại."

. . .

Ngoại trừ tu vi cường đại bên ngoài, cũng chỉ có vọt lên, mới có thể tránh né 'Địa Liệt Quyết' công kích. Thế nhưng là, coi như nhảy tới không trung thì phải làm thế nào đây cuối cùng vẫn là muốn rơi xuống đất.

Cho nên, Ngô Dịch chân phải thủy chung treo tại mặt đất phía trên một tắc, liền đợi đến không trung mấy người rơi xuống đất.

Lại hướng lấy không trung Tôn Miếu bọn người nhìn lại, từng cái tay đập chân đào. Dạng như vậy, giống như thống hận cha mẹ sinh bọn hắn thời điểm, không nhiều sinh ra một hai cánh.

"Mẹ nó! Đạm Thai a Đạm Thai, người ở trong rừng mấy năm, cái gì thiên chi kiêu tử, tâm ngoan thủ lạt tâm trí như yêu đệ tử tử chưa thấy qua làm sao. . . Làm sao lại không thể nhìn thấu cái kia Ngô Dịch "

Đạm Thai thân thể ở trên không hai mươi mét chỗ dừng lại một chút, sau đó cấp tốc hướng về mặt đất đập xuống.

"Ai! Đạm Thai a, người cũng ngu quá mức. Trước đó rõ ràng gặp được Ngô Dịch thi triển Địa Liệt Quyết khủng bố, làm sao. . . Còn bị một thanh vương khí bảo kiếm mê Tâm Khiếu ngọc, xuân, người Đạm Thai là thể gian ngu xuân nhất ngu xuân."

Đạm Thai cách xa mặt đất càng ngày càng gần, trong lòng hồi hận cũng càng ngày càng đậm hơn. Nếu như thời gian có thể đảo lưu, chỉ sợ cấp cho Đạm Thai một trăm cái lá gan, hắn cũng sẽ không lại đi hại Ngô Dịch.

Đồng dạng hồi hận, còn có Tôn Miếu bọn người.

Đương nhiên, bọn hắn hồi hận cũng không phải là nhảy tới giữa không trung, mà là hồi hận Ngô Dịch xuất hiện lúc, bọn hắn còn cuồng ngạo khinh thường đi giết Ngô Dịch, thậm chí đều không đem Ngô Dịch coi ra gì.

Hiện tại nếu như có thể lựa chọn, Tôn Miếu tình nguyện lúc ấy ngay cả Lương Vĩnh Hạ đều không giết, sử xuất toàn bộ sức mạnh nắm chặt thoát đi nơi đây.

Những người này, cũng chỉ có Lương Vĩnh Hạ tâm lý còn có may mắn.

"Thằng ranh kia tu vi không cao, nhưng sở học của hắn Võ Công lại là khủng bố kinh người, lần này nhiều lần thoát chết cũng may mà hắn . Bất quá, hắn một cước kia cũng đem ta chấn thương thể tăng thêm rất nhiều, bút trưởng này chờ ta thương thể tốt lên về sau, tất nhiên cùng hắn tính toán rõ ràng. Đến lúc đó, cùng nhau đem kiếm của hắn cùng Võ Công đều cướp tới."

Mất thấy còn thừa lại mười mét liền chui vào trong rừng, Lương Vĩnh Hạ viên kia nổi lòng lo lắng hơi rơi xuống, cũng nhớ tới ngày sau đối Ngô Dịch triển khai trả thù.

Nhưng mà, ngay tại Lương Vĩnh Hạ lại xông ra tám mét, dưới chân Đại Địa lần nữa run rẩy lên, chỉ thấy trên mặt đất bắn nổ cây cối nhao nhao trở thành mảnh gỗ vụn, bay múa tại không lúc, Lương Vĩnh Hạ lập tức phun ra một ngụm lớn máu tươi, thần sắc mọi loại thống khổ một đầu mới ngã trên mặt đất.

Lại hướng lấy Chiến Trường lệch nhìn phải đi, Lý Hoành Đạt sắc mặt tái nhợt, ngã trên mặt đất từng ngụm từng ngụm phun máu.

Tôn Miếu mấy người bốn cái Thất Tinh Vũ Sư cũng không có tốt đi nơi nào, từng cái thần sắc mê mẩn, ánh mắt âm trầm vô thần, miệng bên trong chảy ra huyết thủy đã nhuộm đỏ mặt đất, lại thuận vết nứt chảy vào Địa Hạ.

Đạm Thai tuy là Thất Tinh Vũ Sư, thể nhưng là dưới mắt lại là như là người chết, nằm trong vũng máu không nhúc nhích.

Dương Hưng Hiền năm người Lục Tinh Vũ Sư hơi lờ mờ mắt, ngẩn ngơ lộn xộn nằm tại Ngô Dịch phía trước mười mét chỗ. Tuy nói còn chưa chết, khí tức yếu ớt cũng chỉ còn lại một hơi.

Giờ khắc này! Ngoại trừ Ngô Dịch còn đứng lấy, bao quát Bát Tinh Vũ Sư Lương Vĩnh Hạ ở bên trong mười hai người, toàn bộ ngã xuống đất không dậy nổi phun máu.

Giờ khắc này! Lại cũng không nghe thấy cuồng ngạo khinh thường chi ngôn, có chỉ là từng tiếng đề cho người ta rừng mình kêu rên kêu thảm.

Một trận chiến này, kết thúc.

Ngô Dịch, lấy lực lượng một người, đem mười hai người toàn bộ trọng thương.

Trận chiến này mặc dù đã kết thúc, nhưng là Ngô Dịch lại rút ra Hòa Phượng kiếm, đem kiếm quét ngang, dậm trên bắn nổ mặt đất hướng đi Dương Hưng Hiền mấy người năm người.

Năm người này tuy nhiên từ từ nhắm hai mắt, thể nhưng là còn có hô hấp.

"Đều nói Người tốt sống không lâu, ác nhân sống ngàn năm. Cái này năm cái cầu vật chẳng qua là Lục Tinh Vũ Sư, vậy mà có thể gánh vác được hai lần Địa Liệt Quyết ám kinh."

Dương Hưng Hiền mấy người năm người còn có khí hơi thở, hoàn toàn chính xác để Ngô Dịch thật bất ngờ.

Cũng chính là năm người còn có khí,

Ngô Dịch cười có chút hung ác tà ác.

Sau đó, Ngô Dịch không chút do dự giơ lên kiếm, đối năm người dừng lại cắt ngược.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Ngô Dịch tiến hành, chấn kinh chưa hôn mê Tôn Miếu, Đạm Thai bọn người.

"Oắt con, có khả năng chịu đựng trực tiếp giết Dương Hưng Hiền bọn người, người dạng này cắt ngược bọn hấn, sớm muộn sẽ gặp báo ứng."

Tôn Miếu nằm sấp trong vũng máu nắm quyền, nghiêng răng nghiêng lợi đánh mặt đất lúc, hướng về phía Ngô Dịch gào lên.

"Lại... Lại bắt đầu cắt ngược, hấn... Hấn sẽ sẽ không như vậy đối ta không! Không không! Ta không thể để cho hấn cắt thịt, ta... Ta không thể chết, ta cũng không muốn chết. Trốn! Đứng! Mau trốn."

Đạm Thai nhìn Ngô Dịch cử động, trong đầu đột nhiên dần hiện ra Ngô Dịch bạo ngược Tả Hưởng Âm một màn, lập tức bị dọa đến cả người nổi da gà lên, ngã trong vũng máu liều mạng hướng trong rừng bỏ.

Sợ hãi không chỉ là Đạm Thai, liền ngay cả đổ vào biên giới Lương Vĩnh Hạ cũng mở to hai mắt, mồ hôi lạnh trong nháy mắt làm ướt quần áo.

"Gia hỏa này Vô Công khủng bố kinh thiên, càng là tâm ngoan thủ lạt chi đồ. Cái kia Dương Hưng Hiền mấy người năm người đều hôn mê bất tỉnh, lại còn dùng kiếm cắt ngược lấy bọn hấn, cái này... Con mẹ nó so ác nhân còn ác. Đáng chết! Ta không thể ngồi chờ chết. Lương Vĩnh Hạ, người không có thể chết ở chỗ này, người là Bát Tinh Vũ Sư, há có thể bị chỉ là một cái Ngũ Tinh Vũ Sư cắt ngược da thịt "

Lương Vĩnh Hạ học Đạm Thai, từng điểm từng điểm hướng trong rừng nằm sấp.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Ngô Dịch đã không nhớ rõ tại nằm trên thân người cắt ngược bao nhiêu kiếm. Khi cái cuối cùng Dương Hưng Hiền đoạn khí, Ngô Dịch mãnh liệt xoay người nhìn về phía Tôn Miếu.

Đừng nhìn Tôn Miếu kêu gào vui mừng, khi Ngô Dịch ánh mắt nhìn về phía hấn, lập tức đem Tôn Miếu bị hù không có sau âm.

"Hừ!"

Ngô Dịch hơi thờ bên trong truyền ra một tiếng hừ nhẹ, thu hồi ánh mắt dẫn theo Huyết Kiếm, thân hình nhất chuyển không có đi hướng Tôn Miếu, mà là hướng phía lẫn lộn bên trong Lý Hoành Đạt đi đi.

Nhìn thấy Ngô Dịch đến bên cạnh, Lý Hoành Đạt cắn chặt hàm răng, tay trái che ngực hung dữ nói: "Oắt con, có bản lĩnh liền cho Lão Từ một thống khoái."

"Cho người cái này thống khoái cái này không thể được."

Ngô Dịch Lãnh Lãnh Chí Tà cười cười, tại Lý Hoành Đạt trợn lên giận dữ nhìn hai mắt thời khắc, tích huyết Hỏa Phượng kiếm đã lóe ra đạo kiếm quang, mà Lý Hoành Đạt kêu rên thanh âm cũng Hách Nhiên truyền ra.

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

...

Ngô Dịch trong đầu, hệ thống nhắc nhở âm lại hợp thành dây.

Không thể không nói, Lý Hoành Đạt không hổ là Thất Tinh Vũ Sư, thể chất cùng sinh mệnh lực cũng không phải hôn mê Dương Hưng Hiền năm người có thể so sánh.

Ngô Dịch ở trên người hấn trọn vẹn cắt ngược hơn ba trăm kiếm, Lý Hoành Đạt mới không cam lòng nhắm hai mắt lại, máu thịt be bét Thân Thể rốt cuộc bất động.

Quo quơ trên thân kiếm huyết thủy, Ngô Dịch nhanh chóng mở ra tự thân tin tức cột.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Ngũ Tinh

Vô Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị: 64400

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

tự thân tin tức cột, Ngô Dịch hài lòng nhẹ gật đầu, theo sau đó xoay người đem ánh mắt nhìn về phía Tôn Miếu bọn người.

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Ngược sát (2)

Tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong sờ soạng lần mò nửa năm, Tôn Miếu đều không nhớ rõ tại trước quý môn quan đi mấy lần.

Hắn vốn cho rằng không e ngại sinh tử, thế nhưng là Ngô Dịch quăng tới ánh mắt một sát na, Tôn Miếu thân thể bỗng nhiên run lên, liền liền tâm tạng tựa như cũng sẽ không tiếp tục nhảy lên, hô hấp khó khăn ở ngực cực kỳ bị đè nén.

"Qua. . . Đến đây, làm sao bây giờ hử. . . Hử đến đây."

Tôn Miếu vừa mới kêu gào vui mừng, thế nhưng là Ngô Dịch thật muốn tới giết hử, gia hỏa này hàm răng đều đang run rẩy, nghĩ đến nát óc cũng không có thoát hiểm kế sách.

"Tôn Miếu! Hiện tại ta đều nhớ, trước đó ngươi cái kia khinh miệt khinh thường nhìn ánh mắt của ta. Hiện tại ngã xuống vũng máu bên trong, làm sao không thấy ngươi khinh miệt cùng khinh thường "

Đi đến Tôn Miếu trước người, Ngô Dịch phui một chút ba người khác, sau cùng đưa ánh mắt như ngừng lại Tôn Miếu trên thân.

"Hử! Muốn giết. . . Muốn giết cứ giết, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy "

Tôn Miếu sáng lấy cổ, nói ra ngược lại là rất kiên cường, nhưng rõ ràng nhất lực lượng không đủ, đến mức ngữ điệu đều có chút phát run.

"Ha-Ha! Không có khinh miệt khinh thường, ngược lại là lớn mấy phần kiên cường. Tốt! Ngô mỗ người liền ưa thích kiên cường người. Như vậy đi! Để ngươi sống lâu một hồi, ta trước giết chết ba người bọn hử."

Ngô Dịch hướng về phía Tôn Miếu cười quỷ dị cười, cất bước đi tới ba cái kia Thất Tinh Vũ Sư bên cạnh, đưa tay kiếm lên, kêu rên trong nháy mắt vang vọng Bát Phượng.

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +30."

. . .

Máu tươi tung tóe Phi, đem một bên Tôn Miếu nhuộm thành Huyết Nhân, càng đem Đại Địa nhuộm thành tối.

Đưa tay sờ sờ mặt bên trên máu, Tôn Miếu ánh mắt dần dần trắng, quần cũng không biết là bị máu thấm ướt, vẫn là gia hỏa này đã sợ tè ra quần, lúc này hai đầu ống quần đều ướt nhẹp.

"Ừ"

Ngô Dịch cau mày một cái, khóe mắt liếc qua quét một chút Tôn Miếu quần, lửa giận dâng một chút chui lên Não Môn, vung lên Hỏa Phượng kiếm trực tiếp giết ba cái kia Thất Tinh Vũ Sư, lập tức quay người đi tới Tôn Miếu đầu lĩnh trước.

"Người cái nhút nhát loại!" Ngô Định mày kiếm đều bắt đầu dựng ngược lên, lại nói: "Chết tại ta dưới kiếm gần như Thiên Nhân, nhưng là ta còn chưa từng thấy sợ tè ra quần quần Vũ Tu. Uống cho người vẫn là Thất Tinh Vũ Sư, ngay cả ác lang trên núi thối Sơn Tặc cũng không bằng."

"Đúng đúng! Cháu ta miếu là nhút nhát loại, Liên Sơn tặc cũng không bằng. Ngài. . . Ngài liền coi ta là cái rắm thả đi."

Tôn Miếu bị Ngô Định lời nói câu tỉnh táo lại trí, bận rộn lo lắng đưa tay ôm lấy Ngô Định chân, ánh mắt tràn đầy khẩn cầu chi sắc, nằm rạp trên mặt đất không ngừng dùng cái trán đụng phải: "Ta cho ngài dập đầu, thả. . . Thả ta đi. Chờ ta trở lại Thiên Nguyên Tông, ta tất nhiên xem trước ngựa sau."

Ngô Tôn Miếu không cầu còn tốt, một trận này năn nỉ càng là chọc giận Ngô Định.

Ngô Định tính cách cũng có chút quái, đúng vậy không thể gặp bức này bột mềm kém cỏi. Lúc này Tôn Miếu phanh phanh phanh một trận dập đầu, Ngô Định lửa rồ cuộc ép không được, nâng lên Hỏa Phượng kiếm vung lên, trong nháy mắt đem Tôn Miếu hai tay chém thành Tứ Đoạn.

"Con mẹ nó! Uống cho người còn là đầu lĩnh của bọn họ, ta đều thay bọn hắn cảm thấy đáng xấu hổ."

Ngô Định lửa càng lúc càng lớn, thân hình thoát một cái chạy như bay, vây quanh thống khổ kêu rên Tôn Miếu xoay lên vòng, trong tay Hỏa Phượng kiếm tùy ý cắt ngược lấy Tôn Miếu.

Thời gian, một hơi một hơi trôi qua.

Mới đầu, còn có thể nghe thấy Tôn Miếu tiếng kêu rên, nhưng là trong quá khứ có thể có ba phút, lại cũng không nghe thấy Tôn Miếu âm thanh.

Khi Ngô Định dừng thân lại, Tôn Miếu thân thể sớm đã máu thịt be bét, liền ngay cả hai chân đều bị chém thành hai đoạn.

"Phi! Sự trừng nhút nhát loại. Nếu không phải vì bạo ngược giá trị, Lão Từ Chân Bất mảnh giết người như người."

Ngô Định đối Tôn Miếu nhỏ một ngụm nước bọt, quay người hướng về chung quanh quan sát, mày kiếm lập tức bắt đầu dựng ngược lên.

"Ủm đáng chết, vậy mà để hắn trốn thoát."

Trên chiến trường, đã không thấy được Lương Vĩnh Hạ.

Không thể không nói, gia hỏa này tâm trí xác thực như yêu.

Lúc đầu Lương Vĩnh Hạ chỉ là từ từ hướng trong rừng bò, ngay tại Ngô Định bị Tôn Miếu sợ dạng tức nổ tung tim phổi bạo ngược thời điểm,

Lương Vĩnh Hạ biết cơ hội chạy trốn đến, cắn răng chịu đựng thể nội kịch liệt đau nhức đứng người lên, suu suu hai lần xông vào rừng không có ảnh.

"Hừ!"

Ngô Định hít một hơi, trong lòng mặc dù nói rất là khó chịu, thế nhưng là cũng không có quá mức phẫn nộ.

Có lẽ, chính là bởi vì hắn cùng Lương Vĩnh Hạ một mực không có xung đột chính diện đi.

Nhẹ nhàng lắc đầu, đem Lương Vĩnh Hạ từ trong đầu xóa đi, Ngô Định quay người nhìn về phía Đạm Thai.

"Lão thất phu! Hiện tại Tiểu Gia tiếp tục tính với người tính sổ sách."

Ngô Định cũng không thu hồi Hỏa Phượng kiếm, hai chân một đuối thân như mũi tên, ba giây về sau đã đứng ở Đạm Thai đầu lĩnh trước.

Đạm Thai chính ra sức hướng phía trước bò, phía trước đột nhiên nhiều hơn một người, dọa đến Đạm Thai thân thể cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu hướng lên liếc một cái.

Đúng vậy cái nhìn này, kém chút không có đem Đạm Thai hù chết.

Lại nhìn Ngô Định, không nói một lời lại khom người xuống, đưa tay đem Đạm Thai Hắc Bào lôi xuống.

"Ngô thiếu hiệp, ngài đừng giết ta. Ta trước đó làm như vậy cũng là hoàn toàn bất đắc dĩ a. Ngài không biết, Nhị Trưởng Lão khẩu vị càng lúc càng lớn, năm nay ta muốn giao không hơn ngàn vạn lượng ngân phiếu, ta cái này cái đầu liền. . ."

"A thì ra là thế. Vậy người bây giờ có bao nhiêu ngân phiếu?" Ngô Định thần sắc hơi có hòa hoãn, Kinh Ngự hỏi thăm.

Nhìn thấy Ngô Định không trầm mặt, Đạm Thai mọc ra một ngụm trọc khí, âm thầm cô vẫn là Nhị Trưởng Lão dương Ngọc Sơn có tác dụng, Ngô Định dù sao cũng là Thiên Nguyên Tông đệ tử tử, cuối cùng vẫn là có kiêng kỵ.

"Ai! Ta mới đựng đủ 600 vạn, hiện tại Vạn Thi Lâm bên trong người càng ngày càng ít, còn lại phía dưới trong nửa năm, chỉ sợ ta. . ."

"Đem cái kia 600 vạn ngân phiếu cho ta."

"Cái gì đây chính là Nhị Trương Lão. . ."

Đạm Thai mộng bức, Ngô Dịch đây là muốn làm gì

"Ít mẹ hần nói nhảm, lấy ra." Ngô Dịch đem Hắc Bào mặc, kiểm chỉ Đạm Thai Cổ Họng, lần nữa giận nói: "Dám nói cái 'Không' chữ, ta lập tức tại trên cổ của ngươi đâm cái lỗ thủng."

Đạm Thai bị bị hù mờ hồi đâm đĩa, hữu tâm không theo, có thể thấy Ngô Dịch trừng ánh mắt lên, Đạm Thai hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, vẫn là đem tay vuron vào trong ngực.

"Trên người của ta chỉ có cái này ba trăm vạn lượng ngân phiếu, mỗi tấm mặt giá trị 100 ngàn. Còn còn lại phía dưới hơn ba trăm vạn hai, bị ta giấu ở dưới một thân cây. Nếu như ngài nguyên ý thả ta một con đường sống, ta đem cái kia ba. . ."

Tiếp nhận Đạm Thai trong tay một xấp ngân phiếu, Ngô Dịch vui vẻ bỏ vào trong ngực. Nhưng một giây sau, Ngô Dịch nụ cười trên mặt biến thành băng lãnh, trong mắt lập tức dần hiện ra hung mang.

"Lão Từ không nguyên ý."

Tiếng nói vang lên, Hỏa Phượng kiểm mũi kiếm cắt vỡ Đạm Thai lưng. Tiếp theo hơi thở, Đạm Thai tiếng kêu thảm thiết liền không từng đứt đoạn.

"Ngô Dịch! Ngươi chết không yên lành."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Nơi này là Vạn Thi Lâm, ngươi dám ở Động Thổ trên đầu Thái Tuế, Dương trưởng lão nhất định sẽ giết ngươi."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Dương Ngọc Sơn sẽ báo thù cho ta, ngươi đừng muốn mạng sống. Ta nhìn thấy, nhìn thấy hần đưa ngươi chém thành muôn mảnh một màn. Chờ xem! Ngày đó không xa, A ha. . . Ha-Ha!"

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

"Đinh! Bạo ngược giá trị +30."

. . .

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đoạt lại chiến lợi phẩm

Đạm Thai vốn cho rằng chuyển ra dương Ngọc Sơn ngọn núi lớn này, Ngô Dịch sẽ thả hần một con đường sống. Nhưng không như mong muốn, Ngô Dịch chẳng những không có buông tha hần, ngược lại cướp đi dương Ngọc Sơn ba trăm vạn lượng ngân phiếu.

Đây chính là Ngô Dịch, thiện ác cùng tồn tại tại tâm Nam Nhân.

Hần thiện lương rõ như ban ngày, tại Khôn Nguyên thành bên trong giết Vương Bá Thiên, diệt Ác Lang phong bên trên hơn tám trăm Danh Sơn tộc.

Vì không tai họa dân chúng trong thành, hần độc thân mạo hiểm đi tới Thiên Nguyên Tông. Đến mức bây giờ thân ở tại cái này Vạn Thi Lâm, không biết năm nào tháng nào mới có thể rời đi.

Đương nhiên! Chết tại Ngô Dịch dưới kiếm người gần như Thiên Nhân. Tại trong mắt một số người, Ngô Dịch tâm ngoan thủ lạt, giết thành ma. Nhưng mà ai có biết, cái kia Thiên Nhân không khỏi là Đại Gian Đại Ác, không khỏi là hai tay dính đầy máu tươi hạng người

Ngô Dịch giết người, trong mắt chưa bao giờ Tóc Biến qua thương hại đồng tình. Bởi vì hần không thẹn, cũng không giết nhằm một người.

Cái kia Đạm Thai, Ngô Dịch vốn không muốn giết hấn.

Làm sao Đạm Thai dẫn hấn đến tận đây, muốn mượn Tôn Miếu mấy người mười nhân thù giết hấn. Đối với dạng này người, bất luận là phía sau có cỡ nào núi dựa cường đại, Ngô Dịch cũng sẽ không thả hấn một con đường sống.

Về phần Đạm Thai nói tới còn lại phía dưới hơn ba trăm vạn lượng bạc, Ngô Dịch cảm thấy tám chín phần mười cũng không tồn tại. Huống hồ, Ngô Dịch đáp ứng Hạ Hân Bình cứu Vương Sùng núi, há có thể vì chỉ là hơn ba trăm vạn lượng ngân phiếu mất thành tín, không đi đúng giờ phò ước đâu.

Đem Hỏa Phượng kiểm trở vào bao, Ngô Dịch nguyên xoay người nhìn lướt qua bừa bộn Chiến Trường, hướng về phía đã chết Tôn Miếu bọn người khề hừ một tiếng.

Sau đó, chỉ gặp Ngô Dịch tìm một khối sạch sẽ địa phương ngồi xuống, đem Hỏa Phượng kiểm đặt ở bên cạnh, lập tức mở ra tự thân tin tức.

Chủ ký sinh: Ngô Dịch

Tu vi: Vũ Sư Ngũ Tinh

Võ Công: Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, Nộ Kiếm Tam Quyết, Địa Liệt Quyết

Bình khí: Hỏa Phượng kiểm

Bạo ngược giá trị: 111 580

Địa vị: Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp: Không

"Mười một vạn bạo ngược giá trị, đầy đủ ta đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thất Tinh."

Ngô Dịch tự thân tin tức cần, ngồi tại nguyên chỗ trầm tư một lát, ẩn ẩn cảm thấy dạng này cùng Hạ Hân Bình cứu người vẫn là không quá thỏa đáng.

"Hạ Hân Bình cùng ta chỉ có duyên gặp mặt một lần, tuy nói đem Kim Thiên Nhuyễn Giáp đưa tặng cho ta, mà lại nâng chông Vương Sùng núi tao ngộ cũng làm cho người đồng tình. Nhưng là nên có tâm phòng bị người, không cho phép nâng đứng vậy trước cho ta một cái táo ngọt, sau đó muốn mạng của ta."

Tiến vào Vạn Thi Lâm mấy ngày nay, Ngô Dịch xem như đã biết như thế nào nhân tâm hiểm ác, từng cái vì đạt tới mục đích đem hết âm mưu quỷ kế.

Tựa như cái kia Bàng Ngọc Đình, vì có thể làm cho hấn trúng kế, sở tác sở vi cực kỳ vô sỉ, Ngô Dịch rõ ràng tại hồi tưởng một chút, tâm lý đều hiện buồn nôn.

Đương nhiên, Hạ Hân Bình nếu thật muốn hại hấn, Ngô Dịch tâm lý ngược lại là an tâm một số. Chỉ cần đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thất Tinh, liền xem như ba cái Hạ Hân Bình cũng khó có thể thương hấn mấy may.

Chân chính để Ngô Dịch lo lắng, đúng vậy Hạ Hân Bình nói câu câu là thật.

"Nếu như Hạ Hân Bình nói làm thật, chúng ta cùng cái kia Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp lâm một trận chiến khó mà tránh khỏi. Hiện tại liền không biết Hạ Hân Bình tìm hai người khác thực lực như thế nào, thắng nếu thực lực ở vào Vũ Sư bảy tám Tinh, chỉ sợ ta muốn cướp đoạt Nhiếp lâm Võ Công cũng phải hao chút trắc trở."

Ngô Dịch ở trong lòng hợp lại, ước chừng đi qua một khắc đồng hồ thời gian, Ngô Dịch hít sâu một hơi nhặt lên Hỏa Phượng kiểm, từ dưới đất đứng lên.

"Mặc kệ cuối cùng kết quả sẽ là dạng gì, ta bạo ngược giá trị điểm số vẫn là không quá đủ. Tiếp xuống chạy tới Giao Dịch Hội trên đường, nếu là có thể gặp vũ tu lời nói, ta liền thuận tay thêm chút đi bạo ngược đáng."

Quyết định chú ý, Ngô Dịch đem liên quan tới việc này suy nghĩ ép xuống, ánh mắt tại Tôn Miếu bọn người trên thân đảo qua, Ngô Dịch Lãnh Lãnh cười xấu xa một trận.

Chỉ gặp hấn cầm Hỏa Phượng kiểm đầu tiên là đi tới Đạm Thai bên cạnh, dùng chân phải đem thi thể của hấn mở ra, chính diện hướng lên trên về sau, Ngô Dịch ngồi xuống thân thể tại Đạm Thai áo trong ngực sờ lên.

"Hoặc! Lão già này quả nhiên là không thành thật."

Ngô Dịch từ Đạm Thai trong ngực lại lấy ra một xấp ngân phiếu, thô sơ giản lược điểm một cái mức,

Rõ ràng có hơn hai trăm vạn lượng bạc.

Mà lại để Ngô Dịch mừng rỡ, hấn vẫn là từ Đạm Thai trên thân lấy ra hai quyển thượng phẩm Huyền Giai Võ Công.

"Hừ! Cùng ta ngang ngạnh, đi! Dưới mắt coi như ngươi ngòm củ tỏi, Lão Tử cũng không thể để ngươi sống yên ổn. Đến! Lật qua thân, mượn y phục của ta sử dụng."

Ngô Dịch cũng nổi lên tồn hại kinh, cúi xuống Đạm Thai y phục, lại cầm cái kia hai quyển Võ Công hướng đi Lý Hoành Đạt.

Ngô Dịch tại Lý Hoành Đạt trên thân lại là dừng lại xoay loạn.

Thật đừng nói, gia hỏa này trên thân ngược lại là có chút ngân phiếu, tuy nói không nhiều nhưng cũng có ba mươi mấy vạn.

Đem cái này ba mươi mấy vạn lạng ngân phiếu bỏ vào trong ngực, Ngô Dịch quay người vừa muốn đi, khoe mắt liếc qua lại ngắm gặp trên đất cây quạt, nhặt lên sau Ngô Dịch cẩn thận nhìn coi, Ngô Dịch hai con ngươi hơi lóe lên, vui vẻ lại hướng đi Dương Hưng Hiền mấy người năm người.

Tại năm trên thân người, Ngô Dịch gần lật ra một trăm vạn lượng ngân phiếu, cùng ba quyển thượng phẩm Hoàng giai Võ Công.

Đừng nhìn năm người này trên người ngân phiếu không có nhiều, thế nhưng là năm người sở dụng binh khí vậy mà đều là Hạ Phẩm vương khí.

Đối với cái này, Ngô Dịch cũng là hơi kinh ngạc.

"Một tên cũng không để lại, hết thầy mang đi."

Ngô Dịch đem năm người binh khí cùng Võ Công đều ném tới trên quần áo, gói kỹ về sau lại hướng đi Tôn Miếu bọn bốn người.

"Chỉ còn lại bốn người các ngươi không có lật ra, cũng đừng khiến ta thất vọng a."

Ngô Dịch đem cái bọc ném vào một bên, ngồi xổm người xuống theo thứ tự tại Tôn Miếu bọn người trên thân lật ra một lần.

Bốn người này thật không hổ là Thất Tinh Vũ Sư, tại chi đội ngũ này bên trong phân lượng không nhỏ, Ngô Dịch tổng cộng lật ra hơn 230 vạn lượng ngân phiếu, chỉ là trung phẩm Huyền Giai Võ Công liền bảy bản, mà lại thượng phẩm Huyền Giai Võ Công còn có hai quyển.

Tiểu sư là bảy bản trung phẩm Huyền Giai Võ Công bên trong, có hai vốn đã bị Hỏa Phượng kiếm phá vỡ, từng đầu căn bản là không có cách lật xem, Ngô Dịch đành phải than thở ném vào trong vũng máu.

"Tôn Miếu, không nghĩ tới ngươi sở dụng cự kiếm Phẩm Chất tuy không tệ, vậy mà cùng ta Hỏa Phượng kiếm, đều là thượng phẩm vương khí. Bọc lại, cũng có thể bán cái giá tiền rất lớn."

Ngô Dịch nhặt lên Tôn Miếu kiếm lớn màu đen, xem đi xem lại về sau, phát tay ném vào trên quần áo, lại theo thứ tự đem ba người còn lại binh khí đoạt lại, toàn bộ gói kỹ về sau Ngô Dịch nhắc nhắc, phân lượng còn có chút rơi tay.

"Lần này kiếm lợi lớn, chỉ là ngân phiếu liền đem gần 900 vạn. Nếu như lại đem những này Võ Công cùng binh khí bán đi, cái kia ngân phiếu chẳng phải là..."

Nếu không phải từ Hạ Hân Bình miệng bên trong biết được Giao Dịch Hội, Ngô Dịch tuyệt đối sẽ không đối với mấy cái này Võ Công cùng binh khí cảm thấy hứng thú.

Duy nhất để hắn động tâm đúng vậy bạo ngược đáng giá điểm số, cũng không thể mỗi ngày cống những binh khí này chạy khắp nơi đi.

Nhưng bây giờ thì khác, những vật này cầm tới Giao Dịch Hội bên trên bán, đủ để cho Ngô Dịch một đêm chột giàu.

Nếu là có một ngày đi ra Vạn Thi Lâm, trở lại Khôn Nguyên thành đem ngàn vạn lượng ngân phiếu giao cho Lý Tu Nguyên, còn không đem Lý Tu Nguyên cha con hai người rằng đều chấn kinh đi.

Suy nghĩ một chút việc này, Ngô Dịch đã cảm thấy hưng phấn.

"Mẹ nó! Hiện tại liền đi Giao Dịch Hội sở tại địa, đem những vật này đổi thành tiền giấy."

cầu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Gây nhiều người tức giận

Ngô Dịch cũng không trì hoãn, lấy ra địa đồ nhìn thêm vài lần, về sau lại xác định một chút phương hướng, đắc ý đem bao lớn khóa gánh tại trên vai, cầm Hỏa Phụng Kiếm Tam lắc hai lắc Tiêu Thất tại trong rừng.

Cái bọc cũng liền một hai trăm cân mà thôi, điểm ấy phân lượng đối với Tu Vũ chi người mà nói, cũng cũng không tính quá nặng.

Bất quá, Ngô Dịch ở trong rừng hành tẩu nhưng không vui.

Cũng không phải hấn chạy không nhanh, mà là Ngô Dịch cố ý mù đi dạo.

Nhưng Ngô Dịch đi vòng vo ba ngày thời gian, lại ngay cả cái Lục Tinh Vũ Sư đều không gặp được. Ngược lại nhanh đến Giao Dịch Hội tổ chức địa điểm, liên tục đụng phải hai cái Thất Tinh Vũ Sư.

Cái kia hai cái Thất Tinh Vũ Sư cũng là muốn tham gia Giao Dịch Hội, nhìn thấy Ngô Dịch trên người cái bọc căng phồng, hai người đều lên lòng tham. Nhưng sau cùng, chẳng những không có cướp đi Võ Công cùng binh khí, ngược lại vì Ngô Dịch tăng lên hơn hai vạn điểm bạo ngược đáng.

Hiện tại, Ngô Dịch bạo ngược giá trị đã đạt đến 13 vạn, cái số này để Ngô Dịch an lòng ổn không ít, tiếp xuống cướp đoạt Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp lâm Võ Công, Ngô Dịch cũng có tám thành nắm chắc.

"Dựa theo địa đồ sở tiêu chú vị trí, hẳn là đi thêm ba dặm lộ trình đã đến. Thật là không kịp chờ đợi, đem những này bán Võ Công cùng binh khí đều bán đi đây."

Ngô Dịch thăm dò tốt địa đồ, đem cái bọc lần nữa gánh tại trên vai, sau đó hướng xuống kéo màu đen bào mũ, che khuất hơn phân nửa dung nhan, chạy như bay thẳng đến Giao Dịch Hội sở tại địa mau chóng đuổi theo.

Ba dặm lộ trình đối Ngô Dịch tới nói không lâu lắm, lại thêm Ngô Dịch mãnh liệt đủ kinh chạy, cũng liền dùng bảy tám phút, đã đến trên bản đồ đánh dấu địa điểm chỉ định.

"Hoặc! Thật là nhiều người a. Cái này nếu là cho bọn hấn đến bên trên nhất cước, ta bạo ngược giá trị chẳng phải là. . ."

Ngô Dịch cười xấu xa.

Tại Ngô Dịch ngay phía trước, là một chỗ đường kính ba trăm mét đất trống.

Trên đất trống có 100 cái thớt gỗ, mỗi cái thớt gỗ bên trên ngồi một người.

Những người kia trước người, trưng bày nhiều loại binh khí cùng Võ Công Bí Tích, thậm chí Liệu Thương Đan Dược cũng không ít.

Quầy hàng tuy nhiều, thế nhưng là mua sắm binh khí cùng người có võ công càng là không ít. Ngô Dịch phóng tầm mắt nhìn nhìn một cái, thô sơ giản lược đoán chừng không có 1000 cũng có 800 nhiều.

"Trước nhìn một cái võ công của bọn hấn cùng binh khí đều bán cái gì giá, sau đó lại tìm thớt gỗ bày quầy bán hàng."

Ngô Dịch cũng không biết đạo hạnh tình, đồ vật bán đắt không ai mua, tiện nghi mình còn ăn thiệt thòi. Cho nên, Ngô Dịch cũng không có gấp, khiêng bao lớn khóa đi tới.

"Nhường một chút! Tất cả mọi người nhường một chút, đừng cái té ngã ta cũng không chịu trách nhiệm."

Ngô Dịch vừa đi vừa hô, ngược lại là nhắm trúng không ít người nhú mày trừng mắt. Có lẽ chính là bởi vì tới nay nơi đây không cho phép đánh nhau, cho nên bọn hấn vẫn là xê dịch thân thể, cho Ngô Dịch tránh ra một đầu nói.

Thế nhưng là còn có một bộ phận người chỉ là quăng một cái liếc mắt Ngô Dịch, hừ hừ sừng sốt không nhúc nhích địa phương.

Ngô Dịch cũng không để ý cái kia, khiêng bao lớn khóa thỉnh thoảng tại cái nào đó quầy hàng bên trên ngắm vài lần, nhớ kỹ một ít Phẩm Chất Võ Công giá cả, khiêng cái bọc đựng phải không cho người, tiếp tục hướng còn lại trước gian hàng đi.

Lần này, việc vui cũng lớn.

"Con mẹ nó, không có mắt a cái này còn đứng lấy một người sống sờ sờ đâu, người khiêng cái phá bao đựng cái gì đựng"

"Mẹ nó, không nhìn thấy Lão Tử ngồi xổm chọn Võ Công a nói người đâu, nhìn cái gì vậy nói đúng vậy người cái này kỳ dị mặc hắc bào gia hỏa."

. . .

"Uy! Vị sư huynh này, ngài. . . Ngài dẫm lên võ công của ta. Uy uy uy! Sư huynh ngài đừng đuổi hấn a, cây đao này mới mười vạn lượng bạc, ngài ngược lại là mua xong lại truy a."

Thoáng chốc! Chỉ gặp Ngô Dịch sau lưng chửi rủa một mảnh, những cái kia không cho người bị đâm đến đông ngược lại ngã về tây, thậm chí có ít người đều hướng nghiêng về phía trước, đứng không vững đem quầy hàng bên trên Võ Công Bí Tích dừng lại giẫm.

Bọn hắn vô ý đạp Võ Công Bí Tích, Chủ Quán cũng tới lửa, gặp bọn họ muốn đuổi theo Ngô Dịch, nhao nhao đứng dậy nhảy tới trước gian hàng, bắt lấy cánh tay của bọn hắn không buông tha.

Chuyện như vậy, cũng không phải phát sinh một chỗ hai nơi.

Tại Ngô Dịch sau lưng hơn 30m, hai cái liền tiếp Chủ Quán phân biệt nắm lấy một người,

Riêng phần mình làm cho mặt đỏ tới mang tai, nước bọt bay tứ tung.

"Người xem một chút, thật tốt một bản thượng phẩm Hoàng giai Võ Công, sừng sốt bị người giẫm ra một cái đại cước dấu. Không được, người nhất định phải đem bản này Võ Công mua xuống." Béo Chủ Quán tay phải nắm người, tay phải cầm vậy bản Hoàng giai Võ Công khoa tay lấy.

"Cái này. . . Cái này không oán ta được a, là người áo đen kia đụng ta một chút, người hẳn là tìm hắn mua mới đúng a."

"Đối cái gì đối cái này Võ Công phía trên dấu chân là người. Ta tìm hắn tính sổ sách, hắn có thể phản ứng ta a" béo Chủ Quán tiếp tục giận nói.

"Dấu chân là ta không sai, nhưng hắn trước đâm đến ta à. Hắn nếu không đụng ta, ta có thể đạp võ công của người bí tịch a đi! Người đừng lôi kéo ta, ta thứ gì cũng không tại người đây cái này mua."

"Chớ cùng ta hung hăng càn quấy, hắn làm sao đụng người rõ ràng là cái bọc đâm đến người, khó ta để cái túi xách kia khóa mua xuống võ công của ta a người đừng nói nhảm, bên trên liền là của người dấu chân, người nhất định phải đem bản này Võ Công mua lại."

"Hắc! Người tên mập mập chết bầm này quá không giảng lý a "

"Người mắng ai là mập mập chết bầm đâu người mới là mập mập, nhà người tổ tông tất cả đều là mập mập."

. . .

Đằng sau truyền đến trận trận ngập trời gầm thét tiếng mắng, Ngô Dịch khiêng cái bọc sừng sờ xoay người qua đi, đệm lên chân ngẫm thêm vài lần, lắc đầu thở dài.

"Sinh ý không xả thân nghĩa tại nhà, đều nói hòa khí sinh tài, cãi lộn cần gì chứ "

Lời vừa nói ra miệng, lập tức đem đuổi theo tới mấy người nghe được nổi trận lôi đình.

Gia hỏa này cũng quá không biết xấu hổ a người ta vì sao làm cho mặt đỏ tía tai còn không phải là bởi vì người khiêng cái bao lớn quấy rầy đụng.

"Ừm! Giá cả cũng nhớ kỹ không sai biệt lắm. Trước tìm một cái không ai gốc cây, bày quầy bán hàng đem những vật này đều xử lý, sau đó lại đi tìm Hạ Hân Bình."

Ngô Dịch cũng lười nhìn xuống, quay đầu hướng bốn phía nhìn coi.

Thật đừng nói, khoảng cách Ngô Dịch có hơn năm mươi mét địa phương xa, đang có một cái mười tám mười chín tuổi thiếu niên cuốn lên bày Bỏ.

"Liền tuyền vậy đi." Ngô Dịch sợ ai cướp đi thốt gỗ, lập tức mở ra nhanh chân bên cạnh chen vừa kêu: "Nhường một chút nói, chớ bị cái bọc đụng cái té ngã. Nếu là làm đạp người khác Võ Công, bình khí, vậy nhưng cùng ta Đạm Thai không có quan hệ gì."

Thật sao! Ngô Dịch thật là chế nhạo. Không có đem tên của mình báo ra đi, ngược lại dùng Đạm Thai tên.

"Đạm Thai, người con mẹ nó, đụng đến lão tử eo."

"Đạm Thai lão nhi, người chờ đó cho ta. Giao Dịch Hội vừa kết thúc, ta cái thứ nhất diệt người."

. . .

Ngô Dịch xem như chộc nhiều người tức giận, tuy nhiên Ngô Dịch cũng không thêm để ý. Đặt móng ngồi ở thót gỗ bên trên, mở ra cái bọc từng cái đem Võ Công cùng bình khí Phân Loại.

"Nam tới, bắc quá khứ, Giai Mộc. . . Không đứng! Nhìn một chút, đứng vừa đứng, Huyền Giai Võ Công, thượng phẩm vương khí, hết thấy tiện nghi bán đi."

Ngô Dịch giật ra cuồng hống, lớn tiếng yêu uống.

Lúc đầu đi theo Ngô Dịch sau lưng liền không ít người, lại đi qua hắn như thế một gào to, lập tức bị vây đến chật như nêm cối.

"Ai u a! Thật là nhìn sai rồi, gia hòa này trong bao tất cả đều là bảo bối a."

Trong đám người vây xem, mảnh cao gầy thiếu niên mặt mũi tràn đầy giật mình, kinh hô đồng thời, giống như là bị vạn đạo sấm sét đập tới, cả người đều ngốc ngậy ngẩn cả người.

"Hạ Phẩm Huyền Giai Vô Công, Hạ Phẩm vương khí, lại. . . Thậm chí ngay cả thượng phẩm vương khí. . . Cũng có."

Một cái mày rậm Đại Nhĩ Nam tử tròn to tròn mắt, nhìn chăm chăm cái kia thanh kiếm lớn màu đen, lộ ra tham mạng đều dọa người.

"Uy! Người bán này Hạ Phẩm Huyền Giai 'Phiên Hải chương' Vô Công bao nhiêu bạc "

"Bản này thượng phẩm Huyền Giai 'Huyết Sát quyền' ta muốn, người nói giá đi, Lão Tử có là bạc."

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

câu đánh giá cvt 9-10 . cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Bán hàng phong ba

Đám người này, đa số đều muốn vây quanh Ngô Dịch muốn cái thuyết pháp.

Thế nhưng là nhìn thấy đầy đất Vô Công cùng binh khí, cả đám đều tròn tròn mắt.

Một mặt là bởi vì Vô Công cùng binh khí Phẩm Chất quá tốt, mà lại đồng thời có thể nhìn thấy nhiều như vậy, từng cái tâm lý tự nhiên là giật mình vạn phần.

Một phương diện khác, những người này cũng không ngốc. Huyền Giai Vô Công cùng vương khí đều không phải là kẻ yếu nên có, nhất là tại cái này Vạn Thi rừng ở trong.

Có thể nói, có được những thứ này người, tu vi đa số đều tại Vũ Sư Lục Tinh trở lên. Cái này cũng hoàn toàn nói rõ một vấn đề, hắc bào nhân là làm thế nào chiếm được đây này?

Vấn đề này không khó phỏng đoán, người vây xem bên trong, hơn phân nửa cũng đoán được Ngô Dịch là giết cầm trong tay Trọng Bảo người.

Cho nên người vây xem bên trong, dù cho đối Ngô Dịch vừa rồi tiến hành rất là nổi giận, riêng phần mình vẫn là đem lửa giận ép xuống.

"Khục! Tất cả mọi người yên lặng một chút. Đã chư vị đều muốn mua vô công của ta cùng binh khí, ta liền báo vừa báo giá cả."

Ngô Dịch ho nhẹ một tiếng, đợi chung quanh an tĩnh lại về sau, Ngô Dịch chỉ quỳ hàng còn nói thêm "Tất cả Hạ Phẩm Huyền Giai Vô Công đều bán 100 ngàn lượng bạc, trung phẩm Huyền Giai Vô Công 200 ngàn lượng bạc, thượng phẩm Huyền Giai Vô Công là 500 ngàn 2."

Một lời nói, lập tức để mọi người vây xem hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngô Dịch hơi nhắc đầu lướt qua đám người, tâm lý hừ hừ, biết bọn hắn là nhận vì cái giá tiền này quá mắc.

Nhưng Ngô Dịch cũng không để ý, lại chỉ binh khí nói nói "binh khí này cùng vô công định giá giống nhau, tin tưởng chư vị đều có nhất định nhãn lực, ta cũng liền bất quá nhiều nói nhảm đi giới thiệu binh khí cùng Vô Công."

Ngô Dịch nói xong, lập tức có người hô 1 cuồng hống.

"Ta nói người định giá cả cũng quá cao a? Liền nói bản này Hạ Phẩm Huyền Giai 'Phiên Hải chương' Vô Công đi. Tối đa cũng liền đáng giá 50 ngàn lượng bạc, người mới mở miệng liền 100 ngàn, cái này chẳng phải là ăn cướp trắng trợn sao?"

Ngô Dịch ngay phía trước, ngồi xổm một cái 20 trái phải tuổi Nam Tử.

Nam tử thân thể rất rắn chắc khô ngô, trái cầm trong tay 1 cây đại đao, tay phải cầm vậy bản 'Phiên Hải chương' nhìn coi, lại vẫn về tới quầy hàng bên trên.

Cùng Nam Tử cách xa nhau ba người, nửa ngồi lấy một cái mười tám mười chín tuổi thiếu niên. Thiếu niên dung mạo đáng đáp trội hơn khí, nhìn chăm chăm quầy hàng bên trên Quạt giấy nhìn hồi lâu, sau cùng xoay mấy hạ miệng, lại lắc lắc đầu.

"Cái này cây quạt nhìn như là Bạch Chi chế thành, dùng ngón tay đâm một cái liền phá. Kỳ thực là từ một loại hiếm thấy Bạch Linh cá da chế thành. Cho dù là thượng phẩm Phàm Khí, đều rất khó đâm Cây quạt mặt cắt vỡ." Thiếu niên vừa nói vừa ngồi xổm người xuống, cầm lên Cây quạt cười ha ha "Quả nhiên không sai. Đây Cây quạt cán quạt có cái cái nút, chỉ cần đâm cái này cái nút đề xuống, lập tức sẽ bắn ra mấy viên Độc Châm"

Thiếu niên áo trắng nói đạo lý rõ ràng, lập tức đưa tới Ngô Dịch chú ý. Khi Ngô Dịch đem ánh mắt nhìn về phía cán quạt, Quả thật đúng là không sai thật có một cái nho nhỏ cái nút.

"Tiểu huynh đệ, người trong nghề à!"

Ngô Dịch đem tay trái nhô ra áo choàng, đối thiếu niên áo trắng giơ ngón tay cái lên.

Thiếu niên đắc ý cười cười, nhưng Ngô Dịch vốn cho rằng người này sẽ đem Cây quạt mua dưới, thiếu niên lại cùng nam tử kia, đem Cây quạt thả về tới quầy hàng bên trên.

"Tiểu huynh đệ không nhìn trúng cái này cây quạt?" Ngô Dịch sừng sốt về, nhìn thiếu niên áo trắng kia nghi hoặc hỏi.

"Cũng không phải! Người bán quá mắc. Cái này cây quạt tuy là trung phẩm vương khí, cũng coi là Kỳ Vật, nhưng là 200 ngàn lượng bạc. . . Quá đắt."

Hắc! Ngô Dịch hung hăng trợn mắt nhìn một chút thiếu niên áo trắng.

Gia hỏa này a a a nói nhiều như vậy, cuối cùng liền là muốn cho hắn tiện nghi một chút bán nha.

Tiện nghi bán? Tiện nghi cái bà ngoại. Ngô Dịch thu hồi ánh mắt, sửa sang lại áo choàng tiếp tục ngồi ngay ngắn không nói một lời.

Ngô Dịch không lên tiếng, thiếu niên áo trắng lại nhủ nhủ mày. Một lát sau Nhân Châu đi lòng vòng, cười ha hả hỏi nói "không bằng dạng này, ta cho ngươi 150 ngàn lượng ngân phiếu, ngươi đem cái này cây quạt bán cho ta như thế nào?"

"Công khai ghi giá, ít 1 2 đều không bán." Ngô Dịch lạnh giọng trả lời.

Thiếu niên áo trắng lúng túng.

"170 ngàn, ngươi nếu là lại không bán,

Ta nhưng xoay người rồi đi."

"Đi mau, không tiễn!"

...

Ngô Dịch cũng sẽ không tiếp tục nhìn thiếu niên áo trắng kia một chút. Không bởi vì khác, nhìn thiếu niên mặc áo trắng này lớn lên trội hơn khí cơ linh, Ngô Dịch cảm thấy người này đúng vậy cái ngốc thiếu.

Phải biết, mặt phía dưới bên cạnh mình vây quanh hơn mười người, thiếu niên áo trắng còn ngốc không kéo mấy trả giá, cái này nếu thật là cho hắn tiện nghi 50 ngàn 2, tiếp xuống đồ vật còn thể nào bán? Vừa mới báo giá cái kia lời nói, chẳng phải là thành nói nhảm?

Thiếu niên áo trắng kia nhìn thấy Ngô Dịch thái độ kiên quyết như thế, đi ra hai, ba bước lại chuyển đầu về tới trước gian hàng, cắn răng một cái từ trong ngực móc ra 200 ngàn lượng ngân phiếu đưa tới.

Đứng dậy tiếp nhận ngân phiếu, Ngô Dịch điểm một cái mực, không sai về sau lại ngồi về tới thót gổ bên trên.

"Thật ngoan cố, mua ngươi đồ vật sinh đầy bụng tức giận."

Thiếu niên áo trắng hờn dỗi cầm lên Quạt giấy, thờ phỉ phò lăm bằm một câu, quay người gạt mờ đám người biến mất.

Ngô Dịch cũng không tức giận, dù sao 200 ngàn lượng ngân phiếu tới tay, thiếu niên áo trắng kia thích nói gì thì nói, tức chết hắn cho phải đây.

"Uy uy! Ta nói chứ vì, ta chỗ này cũng không phải rạp hát, các ngươi muốn nhìn đến hừng đông à?"

Thiếu niên áo trắng sau khi đi, Ngô Dịch có chút không vui. Chung quanh hơn mười người chỉ xem không mua, chờ giao dịch này sẽ kết thúc, cũng không thể khiêng cái này 1 đồng đồ vật đi sát Cửu Tinh Vũ Sư à?

Nhưng mà Ngô Dịch lời nói này, lại đưa tới mọi người bất mãn.

"Người người này thật là quái a, người bán đồ còn không cho nhìn?"

"Ai nói không phải đây. Ta đã lớn như vậy, còn lần đầu nhìn thấy giống như người người bán, khó đạo bạc của chúng ta là gió lớn thổi tới?"

...

Cái này nếu là đổi lại một cái măng phu bán hàng, tám thành cùng đám người này nằng nhau một trận, nhưng Ngô Dịch lại không có chút nào tức giận, ngược lại cô quái cười ra tiếng.

"Muốn nhìn a? Thành! Ta lại cho các ngươi một khắc đồng hồ thời gian chọn lựa. Một khắc đồng hồ về sau, mỗi phẩm Võ Công cùng binh khí lại thêm 100 ngàn lượng bạc."

Ngô Dịch ở trong lòng hừ hừ, đây đúng! Còn trị không được các ngươi rồi?

"Người. . . Người còn muốn tăng giá? Người làm sao không trực tiếp bên trên chúng ta trong ngực đoạt bạc?"

"Thật sự là đủ vô sỉ. Nơi đây nhiều như vậy Chủ Quán, liền người cái tên này nửa đường tăng giá, thật là làm cho ta lừa đại. . ."

"Tất cả mọi người đừng mua hán đồ vật, chờ đến Giao Dịch Hội kết thúc, chúng ta cùng một chỗ giết chết hán."

"Đúng! Chúng ta đem hán quầy hàng vây quanh, để những cái kia đến xem Võ Công cùng binh khí người hết thấy xéo đi."

...

Thoáng chốc! Người vây xem nói cái gì cũng có. Thậm chí có ít người cố ý vai sát bên vai, xoay người đưa lưng về phía Ngô Dịch quầy hàng, thành thạo đem đi người tới đuổi đi.

Gặp một màn này, Ngô Dịch không những không giận mà còn cười, mà lại khóe miệng cũng hơi nhếch lên một tia đường cong.

"Một đám ngu xuẩn!" Ngô Dịch lạnh nói mắng.

Thoáng chốc! Chỉ gặp xoay người sang chỗ khác hơn mười người bên trong, có ba người bỗng nhiên xoay người qua, từng cái ánh mắt lộ ra sát cơ nhìn chăm chăm Ngô Dịch.

"Vừa mới người nói cái gì? Có loại lặp lại lần nữa."

"Câu vật, người dám chửi chúng ta? Chán sống rồi hay sao?"

"Hừ! Đừng tưởng rằng nơi đây không cho phép khai chiến, người liền có thể tùy ý múa mép khua môi. Chọc giận ta Lý Thiên Kiệt, ta lập tức diệt người."

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 77: Đều là rác rưởi

Ba người này tu vi cũng không thấp, đều là Thất Tinh Vũ Sư. Giờ phút này, ba người cái này một trận đại hồng đại khiêu, lập tức hút đưa tới không ít người ánh mắt.

Người xem náo nhiệt, nãi nãi cũng không sợ phiền phức lớn.

Có ít người để tay xuống bên trong Võ Công Bí Tích, đứng dậy hướng về Ngô Dịch nơi này đi tới. Cũng có một bộ người, điếm lấy mũi chân hướng về này nhìn qua.

"Ta nghe vừa mới tiếng hét phần nộ, tựa như là Lý Thiên Kiệt âm thanh. Hán nhưng là Thất Tinh Vũ Sư, ai không có mắt như thế đặc tội hán?"

"Há lại chỉ có từng đó là Lý Thiên Kiệt gầm thét, còn có Chu Khánh, Phùng Hải âm thanh. Thật là lạ, ba người này giống như đối cùng là một người giận nói, là ai không biết sống chết đồng thời đắc tội ba người bọn họ?"

"Bọn hần ba vị giống như cùng một cái Chu Quán xảy ra tranh chấp. Không được! Bực này Hảo Hí không thể bỏ qua, ta muốn đi qua nhìn một chút."

...

Lớn như vậy sân bãi, lập tức đám âm thanh nổi lên bốn phía.

Thời gian dần trôi qua, càng ngày càng nhiều người hướng phía Ngô Dịch vây lại. Cũng liền ngắn ngủi số mười giây, trọn vẹn gần trăm người đều chạy tới nhìn lên náo nhiệt.

Ngô Dịch chậm rãi đứng thẳng người, ánh mắt tại Lý Thiên Kiệt đám ba người trên mặt nhất nhất đảo qua, sắc mặt dần dần âm trầm xuống, hừ lạnh nói "Tại cái này Vạn Thi trong rừng, ta sát cũng không có nhiều người. Nhưng là chết trong tay ta Thất Tinh Vũ Sư nhân số, tuyệt đối vượt qua 1 bàn tay."

Nghe lời ấy, Lý Thiên Kiệt, Chu Khánh cùng Phùng Hải lập tức trừng mắt lên hạt châu.

Chỉ gặp cái kia Lý Thiên Kiệt gây lát gian nắm chặt Song Quyền, mắt thả hung mang nhìn chăm chăm Ngô Dịch, hung ác nói "Ngươi tại đe dọa ta? Lão Tử chỗ giết Ngũ Tinh Vũ Sư, ngươi tăng thêm ngón chân đầu đều không tính quá tới. Ngươi như biết đem, liền đem cái kia thanh kiếm lớn màu đen cho ta, Lão Tử không còn cùng ngươi so đo."

Lý Thiên Kiệt vừa muốn binh khí, bên cạnh Chu Khánh cùng Phùng Hải cũng lần lượt mở miệng.

"Tại cái này Vạn Thi rừng nửa năm, cùng Chu mỗ chạm mặt người không xuống thiên vị, vẫn chưa có người nào dám nói thẳng nhục mạ ta. Ta không cần binh khí của ngươi, đem ngươi quầy hàng bên trên thượng phẩm Huyền Giai Vô Công hết thảy cho ta. Chuyện hôm nay, Chu mỗ liền không hề đề cập tới." Chu Khánh rũ cụp lấy khóe miệng, gác tay cầm kiếm âm lãnh mở miệng.

Lý Thiên Kiệt muốn binh khí, Chu Khánh muốn Vô Công. Quầy hàng bên trên thứ đáng giá đều bị hai người muốn đi, Phùng Hải tâm lý quả thực không thoải mái.

Bất quá, cái này Phùng Hải lại không hiển lộ ra quá nhiều vẻ không vui, ánh mắt tại Ngô Dịch quầy hàng bên trên nhìn lướt qua, Nhãn Châu đi lòng vòng cười lạnh mở miệng "Đã bọn hần hai vị đều có ý thả ngươi một con đường sống, ta Phùng Hải như lấy cái mạng nhỏ ngươi, cũng có chút quá mức. Hạn ngươi tại mười hơi bên trong, rút ra khỏi tầm mắt của ta."

Đừng nhìn đồ tốt đều để Lý Thiên Kiệt cùng Chu Khánh muốn đi, thế nhưng là cái này Phùng Hải ác hơn, trực tiếp muốn đem Ngô Dịch hống đi, chiếm đoạt Ngô Dịch quầy hàng.

Nghe ba người, Ngô Dịch ánh mắt càng ngày càng lạnh như băng. Nếu như giờ phút này Ngô Dịch hái phía dưới bảo mẫu, đám người tất nhiên sẽ bị ánh mắt của hần cả kinh rừng mình.

"Ta sau cùng cảnh cáo các ngươi một lần, không mua đồ của ta liền lăn trướng. Nếu muốn cường thủ hào đoạt, ta để ba người các ngươi lại chạy không thoát Vạn Thi rừng."

Ngô Dịch tiếng nói không lớn, lại giống như đến sấm rền.

Nhưng cái kia Lý Thiên Kiệt cười, Chu Khánh cùng Phùng Hải càng là cười đến ngửa tới ngửa lui, ba người thật giống như nghe được chuyện cười lớn.

"Tốt tốt tốt! Chu sư đệ, Phùng sư đệ, đã hần cứng như vậy khí, chúng ta liền để hần bày quầy bán hàng bán hàng."

Lý Thiên Kiệt lời nói để Chu Khánh, Phùng Hải hơi ngắn ngủi, nhất thời gian cũng không có mình bạch Lý Thiên Kiệt ý tứ.

Bất quá khi Lý Thiên Kiệt hướng về phía hai người trừng mắt nhìn về sau, Chu Khánh cùng Phùng Hải Nhãn Châu đi lòng vòng, ngăm ngăm nhao nhao lui về sau lui.

Lý Thiên Kiệt rắp tâm làm gì, Ngô Dịch cũng đoán cái 7 8 phần.

"Hừ! Chờ ta đem đồ vật đều bán đi, sau đó Giao Dịch Hội kết thúc liền mở đoạt ngân phiếu a? Tốt! Các ngươi 3 cái không cướp ta, ta còn muốn đoạt các ngươi đây." Ngô Dịch ở trong lòng tự lẩm bẩm, trên mặt lộ ra cười xấu xa, run lên về Hắc Bảo lại ngồi về tới thốt gổ bên trên.

"Còn có năm phút đồng hồ, năm phút đồng hồ thoáng qua một cái, tất cả mọi thứ đều là tăng giá 100 ngàn 2."

Ngô Dịch tuyệt không phải nhất gan sợ phiền phức chủ, chẳng những không có hạ giá ý tứ,

Ngược lại lại nhắc nhở về mọi người vây xem

"Ai! Đây là 100 ngàn lượng ngân phiếu, bản này 'Phiên Hải chương' ta mua."

Trong đám người, Ngô Dịch chính đối diện cái kia cường tráng Nam Tử cầm lên Vô Công Bí Tích, từ trong ngực móc ra 100 ngàn lượng ngân phiếu đưa

cho Ngô Dịch.

Người cũng là quái, chỉ cần có một người mang đầu, lúc đầu kiên trì không mua đám người kia vậy mà đều móc ra ngân phiếu. Ngán ngại vài phút bên trong, vậy mà đem quây hàng bên trên bên trong, Hạ Phẩm Huyền Giai Võ Công cùng binh khí tranh đoạt không còn, chỉ để lại năm bản thượng phẩm Huyền Giai Võ Công cùng cái kia thanh kiếm lớn màu đen.

Còn lại phía dưới cái này 6 dạng đồ vật, Ngô Dịch tuyệt không ngoài ý muốn.

"Sợ đến tội Lý Thiên Kiệt bọn người a? Thật là một đám ngu xuẩn bọn chuột nhắt."

Tại Ngô Dịch trong mắt, chung quanh những võ sư này đầu tám thành là bị môn chen qua.

Phải biết, cái này Vạn Thi rừng cũng không phải là Phúc Địa. Bọn hắn đem binh khí cùng Võ Công lưu cho Lý Thiên Kiệt cùng Chu Khánh, không thể nghi ngờ sẽ để cho hai người càng thêm cường đại.

Bất quá, Ngô Dịch cũng lười đi chỉ ra. Hắn cũng nghĩ kỹ, đợi thêm hơn nửa canh giờ, nếu như vẫn chưa có người nào mua phía dưới năm bản thượng phẩm Huyền Giai Võ Công cùng Cự Kiếm, dứt khoát cũng liền không bán, nhiều lắm là đúng vậy kiếm ít mấy trăm vạn lượng bạc mà thôi.

Chẳng thừa dịp Giao Dịch Hội không có kết thúc khắp nơi đi dạo, nếu như đụng phải chọn trúng chi vật, liền hoa chút ngân phiếu mua lại.

Thời gian, từng giờ từng phút trôi qua.

Mười phút đồng hồ. . . Mười lăm phút. . . Hai mươi phút.

Cho đến đi qua hai mươi lăm phút chuông, vẫn là không ai tiến lên bắt chuyện.

Tới gần nửa giờ, Ngô Dịch liếc một cái chỉ nhìn không mua đám người, nhếch miệng liền muốn thu quán.

"Tính sao? Giao Dịch Hội còn không có kết thúc, ai cho phép người thu quán rồi? Đem đồ vật thả dưới."

Lộ ra giọng điệu bá đạo, từ đám người đằng sau chính là truyền đến.

Thoáng chốc! Phàm là nghe thấy này âm người, không có chỗ nào mà không phải là hít vào một ngụm khí lạnh. Khi bọn hắn quay người nhìn về phía ngôn ngữ người, có một cái tính một cái đều là mặt lộ vẻ nhếch nhếch cười, mắt lộ ra hỏa nhiệt kính ngưỡng chỉ quang.

"Lại là Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên sư huynh, không nghĩ tới hắn cũng tới tham gia Giao Dịch Hội."

"Tôn Kiên sư huynh, nghe nói tu vi của ngài lại tinh tiến không ít, sau đó có thể đối với chúng ta chỉ điểm 1 2?"

"Tôn sư huynh, ta gọi Mã Ưu, một tuần lễ trước vừa đem tu vi tăng lên tới Thất Tinh. Ngài bên người phải chăng thiếu cái Đầy tớ? Sư đệ nguyện ý thế chết cũng đi theo ngài."

...

Mọi người vây xem lập tức tránh ra một con đường, như chúng tinh phụng nguyệt đem Tôn Kiên nghênh đến trước gian hàng.

Ngô Dịch tay có chút dừng lại, nhắc đầu nhìn coi thân mặc áo xám Tôn Kiên, Ngô Dịch cười ha ha lại ngồi về tới thót gổ bên trên.

"U a! Không nghĩ tới thu quán trước đó còn tới một cái có bản lĩnh chủ, ta còn tưởng rằng đều là một đám bọc mù sợ trúng đây."

"Mẹ nó! Người mắng ai bọc mù sợ trúng đâu?"

"Không biết sống chết Ngũ Tinh phế phẩm, người đem vừa mới nói lời nói lặp lại một lần? Có tin ta hay không vạn phía dưới đầu của người?"

"Cầu vật, người có ý tứ gì? Có chủ tâm muốn chết phải không?"

...

Ngô Dịch một phen, lập tức để tràng diện lộn xộn. Đám người nhao nhao vung đao rút kiếm, rất nhiều muốn lập tức diệt Ngô Dịch tư thế.

Mà Ngô Dịch lại xem thường, nhún vai nhìn lướt qua lửa giận ngút trời đám người, cười ha ha một tiếng.

"Có ý tứ gì? Ta ý tứ nói đúng là, ở đây chur vị đều là rác rưởi."

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Phá vỡ quy củ

Ngô Định lúc đầu chỉ là đắc tội Lý Thiên Kiệt ba người, hiện tại lại đảo ngược, đem vây quanh quầy hàng số số mười người đều mắng một lần, liền ngay cả Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên cũng coi như tại ở giữa.

Kỳ thực, Ngô Định vốn không muốn ngay tiếp theo Tôn Kiên, thế nhưng là gia hỏa này ngừ khí quá mức ngang ngược. Đây là hấn bày phía dưới quầy hàng, có thu hay không bày còn phải đi qua hấn Tôn Kiên cho phép?

"Tôn sư huynh, gia hỏa này nói năng lỗ mắng, ngôn ngữ cực kỳ ác độc khó nghe. Ngài hơi sau này đi hai bước, sư đệ giúp người giết hấn."

"Đừng! Tôn sư huynh, đừng tung tóe ngài trên thân máu. Ta Chu Khánh cùng Lý Thiên Kiệt, Phùng Hải đã sớm nhìn hấn không thuận mắt, đợi ta đem hấn diệt, quầy hàng bên trên Vô Công đều hiếu kính ngài."

Lý Thiên Kiệt ba người trở mặt so lật sách còn nhanh hơn, nhìn thấy Tôn Kiên đến nơi này, biết là không chiếm được những cái kia Vô Công cùng binh khí.

Ba người cũng không ngốc, đã không chiếm được Vô Công cùng binh khí, chẳng thừa dịp Ngô Định nhục mạ Tôn Kiên cơ hội này đem tháo thành tám khối, còn có thể bán cho Tôn Kiên một cái nhân tình.

Lần lượt nói xong, ba người nhao nhao bước ra một bước dài chuẩn bị sát Ngô Định. Nhưng ngay lúc này, Tôn Kiên lại cười cười, khoát tay ra hiệu ba người lui dưới.

"Ba vị hảo ý ta xin tâm lĩnh, nhưng nơi này là Giao Dịch Hội, không cho phép chém giết đánh nhau. Coi như ta là Bát Tinh Vũ Sư, cũng không thể phá phá hư quy củ." Tôn Kiên chấp tay sau lưng, nhân nhạ mà nói.

Một lời nói, để Lý Thiên Kiệt ba người hơi sững sờ.

Một giây sau, chỉ gặp bọn họ 3 cái nhao nhao ôm quyền khom người cúi đầu, nhìn về phía Tôn Kiên ánh mắt kia, không khỏi là lộ ra cực nồng kính nể.

"Tôn sư huynh nói có lý, là chúng ta lỗ mắng."

"Tôn sư huynh là Vũ Sư Bát Tinh cường giả, đứng ngạo nghễ tại cái này Vạn Thi trong rừng đều ít có địch thủ. Nhưng ngài còn có thể tôn trọng Thiên Nhân định phía dưới quy củ, liền phần này không kiêu không gấp khí phách, thật sự là đáng giá chúng ta học tập a."

...

Tôn Kiên nghe xong, tâm lý càng là vui.

"Khục! Hấn là. Các người cũng phải nhớ kỷ điểm này, dù là ba tháng về sau, ba người các người đều thành Bát Tinh Vũ Sư, lực áp quần hùng đứng ngạo nghễ cái này Vạn Thi rừng, phải học được khiêm nhường."

"Tôn sư huynh dạy phải, chúng ta tất nhiên khắc trong tâm khảm."

Lý Thiên Kiệt ba người cùng nhau lần nữa ôm quyền, gương mặt lấy lòng chi sắc.

Ngô Định nghe bốn người nói chuyện, kém chút đều không nôn đi.

"Muốn ra về đáng thương, lần một bên chứa đi. Tôn Kiên, người đến cùng có mua hay không? Không mua ta lập tức thu quán rồi đi, không có thời gian nghe người giảng chút đại đạo lý."

"Ha ha ha! Có tính khí." Tôn Kiên hai con người nhỏ bé không thể nhận ra lóe ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, sau đó chỉ quầy hàng nói "năm bản Vô Công cùng cái kia thanh Cự Kiếm ta muốn lấy hết."

Lời vừa nói ra, lập tức chấn kinh tất cả mọi người. Cho dù là Ngô Định, cũng hơi kinh ngạc kinh.

"3,6 triệu lượng ngân phiếu, hết thảy lấy đi."

Kinh về kinh, Ngô Định cũng không có quản Tôn Kiên là ai.

Chớ nói cái này Tôn Kiên là Bát Tinh Vũ Sư, coi như hắn là Cửu Tinh Vũ Sư, Ngô Dịch cũng không có ý định ít đi một lượng bạc. Giống Lý Thiên Kiệt ba người hận không thể quỳ xuống đất liếm Tôn Kiên để gầy, Ngô Dịch nhưng làm không được loại kia mặt mặt xấu hổ sự tình.

Lại nhìn mọi người chung quanh, từng cái bị tức đến phình lên, hận không thể xé xác Ngô Dịch.

Theo bọn hắn nghĩ, Ngô Dịch không phải đến Giao Dịch Hội bán đồ? Rõ ràng đúng vậy đi tìm cái chết. Trước đó đắc tội Lý Thiên Kiệt ba người thì cũng thôi đi, giờ phút này Tôn Kiên muốn mua võ công của hắn cùng binh khí, Ngô Dịch còn dám công phu sư tử ngoạm, cái này không có chủ tâm muốn chết nha.

Nhưng mà đi xem Tôn Kiên, trên mặt lại là không có quá nhiều phần nộ.

"3,6 triệu? Người thật đúng là dám muốn a. Ta chỉ cấp người 60 ngàn bạc, người bán hay không?"

"60 ngàn?"

Ngô Dịch trừng trừng trông mắt, con hàng này là có chủ tâm đến gây chuyện a?

"Không sai! Đây là xem ở người đem những vật này nhất được phần thưởng. Nếu không, 6 2 ta cũng sẽ không cho người." Tôn Kiên nhếch miệng, lại nói "đừng tưởng rằng 60 ngàn cho người ít, kì thực người thu phía dưới 60 ngàn 2, cũng là mua mệnh của người."

Nghe lời ấy, Ngô Dịch đành về từ thót gổ bên trên đứng lên.

Mẹ nó! Tôn Kiên đây là đang uy hiếp mình a.

"Ý của người là nói, ta nếu không thu phía dưới 60 ngàn lượng bạc, Giao Dịch Hội kết thúc người liền muốn giết ta đi? Mà ta lấy 60 ngàn giá cả bán cho người, người liền sẽ thả ta một con đường sống?"

"Đây chính là chính người nói." Tôn Kiên cười quỷ dị nói.

Ngô Dịch trầm mặc.

Song khi đám người đối Ngô Dịch trầm mặc khịt mũi coi thường, coi là Ngô Dịch sẽ ngoan ngoãn đem Võ Công cùng binh khí đưa lên, lại nghe thấy bào mữ bên trong truyền ra lạnh lùng tiếng cười.

"Tôn Kiên! Người bây giờ coi như cho ta 3,6 triệu lượng ngân phiếu, Lão Tử cũng sẽ không đem những vật này bán cho người."

"Ồ?"

"Bởi vì, Lão Tử rất nguyện ý người đến đoạt." Ngô Dịch ngồi xổm người xuống nhất lên năm bản Võ Công cùng Cự Kiếm, quay người vừa đi ra ba bước, lại nói "người tốt nhất cùng nhau đem mệnh của ta cướp đi, điều kiện tiên quyết là người có bản sự này."

Ngô Dịch nói xong, cất bước liền đi.

Nhưng Ngô Dịch vừa đi ra hai bước, phía trước lập tức nhiều hơn hai cái Lục Tinh Vũ Sư.

Hai cái Lục Tinh Vũ Sư hướng về phía Ngô Dịch cười lạnh trợn trợn, hoàn toàn không để cho đường ý tứ.

Ngô Dịch nhìn một chút hai người, lại nguyên xoay người quét đám người một chút, nhất sau đó xoay người lần nữa nhìn về phía trước người hai cái Lục Tinh Vũ Sư, phanh một tiếng đem Cự Kiếm đâm vào mặt đất.

Nhìn thấy Ngô Dịch từ bỏ Cự Kiếm, cái kia hai cái Lục Tinh Vũ Sư liếc nhau một cái, riêng phần mình trong mắt đều là dần hiện ra cười trào phúng ý.

"Tính người biết đem!"

"Cái này là được rồi, lại đem cái kia năm bản Võ Công giao ra đi."

Hai cái Lục Tinh Vũ Sư lần lượt mở miệng, khi thấy Ngô Dịch Hắc Bào lần nữa giật giật, hai người đôi mắt đều thả ra quang.

Nhưng mà, hai người tuyệt đối không ngờ rằng, Ngô Dịch lấy ra căn bản không phải Võ Công Bí Tích, mà là một thanh. . . Máu kiếm.

"Người muốn làm cái. . ."

"Phốc!"

Một đạo huyết quang xẹt qua, hai khóa người đầu rơi địa.

Thoáng chốc! Đem Ngô Dịch vây vào giữa hơn mười người đều là mở to hai mắt, bao quát Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên cùng Lý Thiên Kiệt ba người, đều

trợn to con mắt kinh ngạc nhìn chăm chăm hai khóa đâm máu Đầu lâu.

Mà giờ khắc này, Ngô Dịch tâm lý tựa như đã sớm có dự định, nắm lên đâm vào phía dưới Cự Kiếm, xông phá trong kinh ngạc đám người, thẳng đến xa trong rừng phóng đi.

"Đầu. . . Đâm máu đầu lĩnh!"

"Hắn. . . Hắn vậy mà giãy lắt gian đem hai cái Lục Tinh Vũ Sư giết, hắn. . . Cũng dám tại Giao Dịch Hội bên trên động thủ giết người."

"Hắn muốn chạy trốn, đừng để hắn chạy."

. . .

Cho đến Ngô Dịch chạy ra hơn ba mươi mét, mọi người mới từ trong kinh ngạc lấy lại tinh thần.

Chỉ gặp Tôn Kiên cả giận hừ một tiếng, thân hình thoát một cái thẳng đến Ngô Dịch đuổi theo.

Lý Thiên Kiệt đám ba người không hèn mà cùng cười.

Phải biết, ba người này một mực sâu muộn không thể lập tức giết Ngô Dịch. Hiện tại tốt, Ngô Dịch dám ở Giao Dịch Hội bên trên động thủ giết người, lý do này đầy đủ để ba người bọn họ xuất thủ đem Ngô Dịch giết.

"Tôn sư huynh đuổi theo, chúng ta cũng không thể bị rơi dưới. Truy!"

Lý Thiên Kiệt cao quát to một tiếng, sau đó ba người theo sát lấy Tôn Kiên xông ra Giao Dịch Hội sân bãi.

Lại hướng lấy Lý Thiên Kiệt đám ba người sau lưng nhìn lại, hô phần phật đi theo mấy trăm người.

Một màn này, thế nhưng là nhìn ngây người hơn mười vị Chủ Quán. Thậm chí có ít người đã từ thót gổ bên trên đứng lên, trương đầu dò xét nào nhìn qua đi xa trăm người.

Nhưng mà, Ngô Dịch tiến vào trong rừng 90m, hắn đột nhiên dừng bước.

Cử động lần này để đuổi sát không buông Tôn Kiên mòng bức.

Không chỉ là Tôn Kiên mòng, liền ngay cả đuổi theo tới Lý Thiên Kiệt ba người cũng là không hiểu ra sao. Tâm lý có chút không rõ Sở, Ngô Dịch làm sao không trốn rồi?

"Có ý tứ! Thật sự là có ý tứ. Giao Dịch Hội đã cử hành mấy chục lần, vẫn chưa có người nào dám ở Giao Dịch Hội bên trên động thủ giết người, mà người gia hỏa này, cũng dám phá làm hư quy củ."

Tôn Kiên gác tay mà dừng, hướng về phía Ngô Dịch âm lãnh cười xấu xa nói.

"Quy củ? Thượng Quan Vũ Dật Tông chủ đều không định quy củ, các người tính là cái gì chứ? Liền coi như các người định hạ quy củ, tại ta Ngô Dịch trong mắt, Vạn Thi rừng. . . Vẫn không có quy củ."

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: 3 người đàm hắn

Lời ấy, lộ ra vô thượng Bá Đạo, càng là chấn nhiếp tâm thần của người ta.

Tôn Kiên đầu tiên là sững sờ, sau đó đột nhiên lên tiếng phá lên cười.

"Người thật sự là không sợ gió lớn quạt lưỡi đầu a. Tại Vạn Thi rừng dám người nói lời này chỉ có một cái, cái kia chính là Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm. Mà người chỉ là một cái Ngũ Tinh Vũ Sư, cũng xứng nói ra lần này cuồng ngôn?"

"Tôn sư huynh! Chớ cùng hấn nhiều lời. Ta giúp ngài đem Võ Công cùng binh khí đoạt tới."

"Đoạt lấy binh khí cùng Võ Công liền xong việc a? Lý Thiên Kiệt, ngươi cũng đừng quên hấn nhục mạ qua chúng ta 3 cái, không đem đầu của hấn vắn xuống tới, ta Chu Khánh nhưng ra không được tâm lý con giận này."

"Ha-Ha! Chu sư huynh, đầu của hấn để ngươi vắn, ta dự định hấn 2 cái cánh tay, các ngươi cũng đừng cùng ta đoạt nha." Phùng Hải hưng tợn nhìn chăm chăm Ngô Dịch, âm lãnh bật cười phụ họa theo đuổi.

Tại Lý Thiên Kiệt ba người đàm tiếu trào phúng lúc, theo đuổi mấy trăm người cũng đều đến nơi đây.

"Người này dám Phá Hư Giao Dịch Hội quy củ, không thể tha hấn."

"Đúng! Mấy người ba vị sư huynh giết chết hấn, chúng ta nhất kiếm nữa một kiếm đem hấn tháo thành tám khối."

...

Gần như 300 người giận uống, từng tiếng như lời đình.

Lại hướng lấy Giao Dịch Hội sân bãi nhìn lại, gần như tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía trong rừng.

Trong đó vị tại Giao Dịch Hội góc tây bắc, có 3 cái Mộc Thung cách xa nhau một mét, mỗi cái trên mặt cọc gỗ phân chó đứng một người.

Ngoài cùng bên trái nhất thiếu niên tóc đen kia, không biết là trời sinh có roi tàn tật, vẫn là sau này nhiều gặp trắc trở. Phần lưng của hấn nhô lên một cái bọc lớn, trong tay chống 1 căn gỗ cầm, nếu không phải dài tuổi trẻ, tất nhiên cho người ta một loại tuổi già lão hủ ảo giác.

Trung gian thót gỗ bên trên đứng đầy một cái nữ tử áo trắng, nàng này trong ngực ôm một thanh kiếm, da thịt tuyết trắng, mi thanh mục tú dung nhan khuyếch thành.

Nếu như Ngô Dịch gặp đến cô gái này, tất nhiên sẽ đệ nhất thời gian liền nhận ra nàng.

Người này, chính là mời hấn nhập bọn Hạ Hân Bình.

Tại Hạ Hân Bình phía bên phải thót gỗ bên trên, đứng đầy 1 người hai mươi tuổi trái phải thiếu niên.

Thiếu niên tăng thể diện, nhỏ tai mũi ưng, hai mắt dài nhỏ lại để đó tinh quang.

Ở trong tay của hấn nắm chặt hai cái Mặc Sắc cầu từ, thỉnh thoảng chuyển động mấy dưới, phát ra keng keng keng thanh thúy thanh vang.

"Hạ sư tỷ! Ngươi không nhìn lầm đi. Người áo đen kia, thật là ngươi tìm Ngô Dịch?"

Sở Dương đem hai cái Mặc Sắc cầu từ đi lòng vòng, ánh mắt từ trong rừng thu hồi lại sau nhú nhú mày, ánh mắt lộ ra không hiểu hỏi Hạ Hân Bình.

"Tuy nhiên không biết hấn từ nơi nào lấy được 1 cái hắc bào, nhưng không thể không nói, lúc đầu thật sự là hấn là mê hoặc con mắt của ta. Nhưng là, khi hấn khoảnh khắc hai cái Lục Tinh Vũ Sư lúc, cái kia một đạo huyết sắc kiếm quang, đã bán rẻ thân phận của hấn."

Hạ Hân Bình ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm xa xa Ngô Dịch, không biết nàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, tầm kia Tiểu Mỹ trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nhàn nhạt cười yếu ớt.

Nụ cười này, để bên cạnh Sở Dương thần sắc ngây người về.

Cũng không biết là trùng hợp, vẫn là Hạ Hân Bình một mực liền dùng ánh mắt còn lại nhìn chăm chăm Sở Dương. Tại Sở Dương thần sắc ngu ngơ sát na gian, Hạ Hân Bình Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn hơi nhíu nhăn, nụ cười trên mặt phút chốc gian biến mất không còn tăm hơi.

Nhìn thấy Hạ Hân Bình thay đổi mặt, Sở Dương có chút lúng túng ho nhẹ một tiếng.

"Khục! Hạ sư tỷ, ta nói cũng không phải là việc này. Sư đệ chỉ là. . . Ngài. . . Ngài không phải là nhìn lầm a?"

"Ừm? Ý gì?"

Sở Dương nhếch miệng, lần nữa đem ánh mắt trông về phía xa, nhìn qua trong rừng người khoác hắc bào Ngô Dịch, ánh mắt dần dần lộ ra khinh thường châm chọc.

"Hạ sư tỷ! Cái kia Ngô Dịch bất quá là cái Ngũ Tinh Vũ Sư. Ta thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, dạng này một cái yếu như con kiến hôi Vũ Sư, có bản lĩnh gì có thể giúp sư tỷ cứu người?"

Hạ Hân Bình cau mày dò qua đầu, nhìn lướt qua Sở Dương về sau, ánh mắt quái dị cười nhạt nói "Ngươi thật giống như rất không đắc ý hấn a? Liền bởi vì hấn là Ngũ Tinh Vũ Sư?"

"Cũng không phải! Dương nhiên, sự đệ cũng không phủ nhận điểm này. Nhưng là càng nhiều, vẫn là cái kia Ngô Dịch quá cuồng ngạo. Dám ở Giao Dịch Hội traten động thủ, người này lá gan lớn bao nhiêu? Đơn giản không có đem tất cả mọi người ở đây để vào mắt,

Thậm chí đều không đem mỗi giới vào rừng Đệ tử để vào mắt."

"Chỉ những thứ này?"

Hạ Hân Bình ánh mắt càng quý dị hơn.

"Hạ sư tỷ, chỉ những thứ này liền đủ hấn chết một trăm lần. Ngươi lại nhìn cái kia trong rừng, không nói trước hơn ba trăm vị 5 Lục Tinh Vũ Sư. Cầm đầu vị kia, thế nhưng là Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên. Cái kia Tôn Kiên là đệ trêu chủ a? Sư đệ dám nói, nếu như Tôn Kiên xuất thủ, cái kia Ngô Dịch tại ba hơi bên trong hấn phải chết không nghi ngờ."

Sở Dương lời nói khó nghe rất, mà lại lộ ra một cỗ nhạo nạt Tôn Kiên vận vị. Mặt khác, cũng không khó nghe được, hấn đối Hạ Hân Bình mời Ngô Dịch nhập bọn chuyện này, tâm lý có rất lớn ý kiến.

Tuy nói lời nói này khó nghe chói tai, nhưng Hạ Hân Bình trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Tôn. . . Kiên!" Hạ Hân Bình thần sắc ngưng trọng thì thảo, đột nhiên vừa nhìn về phía bên trái lưng còng thiếu niên, nói "mạnh tăng, ý của ngươi thế nào?"

Mạnh tăng nhìn chằm chằm vào trong rừng mấy trăm người, cho dù là Hạ Hân Bình cùng Sở Dương nói chuyện với nhau, mạnh tăng cũng không có chen vào nói nửa câu.

Giờ phút này, Hạ Hân Bình mở miệng hỏi thăm mạnh tăng, chỉ gặp cái kia mạnh tăng nắm gỗ cầm ngón tay giật giật, thu hồi ánh mắt sau đó xoay người đối Hạ Hân Bình ôm quyền cúi đầu.

"Hạ sư tỷ! Quyết định của ngài, mạnh tăng ta bản không muốn can thiệp. Nhưng ngài hiện tại hỏi thăm, ta liền đem chỗ đã thấy, cùng tâm lý ý nghĩ nói về."

Mạnh tăng ngữ điệu không vội không chậm, cho người cảm giác rất là chậm rãi, tính cách cũng rất trầm ổn.

"Ừm! Ngươi cùng Sở Dương đều là ta tìm đến, tiếp xuống chuyện làm cũng liên quan đến hai vị tính mệnh. Mặt phía dưới Sở Dương đã biểu lộ ý nghĩ, ngươi cũng nói một chút đi."

Cùng mạnh tăng nói chuyện với nhau, Hạ Hân Bình trên mặt biểu lộ rất là nghiêm túc, hoàn toàn mất hết cùng Sở Dương như vậy ý cười, mà lại Hạ Hân Bình ánh mắt bên trong, ngoại trừ vẻ nghiêm túc bên ngoài, cũng lộ ra một vòng đối mạnh tăng kiêng kị.

Phần này kiêng kị, không á nàng đối Ngô Dịch kiêng kị. Tuy nhiên nếu là cẩn thận phẩm, sẽ phát hiện phần này kiêng kị lại là cực kỳ khác biệt.

Chuẩn xác mà nói, Hạ Hân Bình đối Ngô Dịch kiêng kị, lộ ra một cỗ không muốn trêu chọc chỉ ý. Mà nàng đối vị này bề ngoài xấu xí lại lưng còng thiếu niên, phần này kiêng kị lộ ra e ngại. Nếu như không phải nội tâm hoảng sợ, tuyệt đối sẽ không có dạng này vẻ kiêng dè.

"Hạ sư tỷ! Theo ta vừa mới quan sát, cái kia Ngô Dịch tuy là Ngũ Tinh Vũ Sư, thế nhưng là hấn lại không thể coi thường. Điểm này, từ hấn gọn gàng lấy kiếm giết hai cái Lục Tinh Vũ Sư liền có thể nói rõ."

Hạ Hân Bình chớp chớp hữu thần con ngươi, điểm một cái đầu sau nói nói "nói tiếp."

"Dạng này người, tuyệt không phải ngu đại hạng người. Nhưng là trong lòng ta có chút không rõ ràng cho lắm, hấn rõ ràng có thể giết người sau thoát đi. Lấy hấn tốc độ, liền xem như Tôn Kiên muốn muốn đuổi kịp cũng phải phí chút kinh, nhưng hấn vì sao tiến vào rừng cây sau đột nhiên đình chỉ chạy trốn?"

Mạnh tăng nói đến đây, tay trái dùng sức nắm chặt lại gỗ cầm. Một lát sau, đột nhiên cười khổ lắc lắc đầu.

"Hạ sư tỷ! Ngươi cố gắng sẽ nói, hấn có lòng tin lần nữa đào tẩu. Cũng hoặc là, hấn có lợi hại Vô Công đủ để bảo mệnh, nhưng ta không cho rằng hấn có thể giết Tôn Kiên. Coi như có thể, hấn còn có thể nhất cỗ tác khí, diệt đi cái kia hơn ba trăm người a?"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: 2 chân chi uy

Mạnh Đà Từ một phen cũng không phải là không phải không có lý, thế nhưng là Hạ Hân Bình lại không lo lắng Ngô Dịch có thể hay không giết mấy trăm người, mà là lo lắng có thể hay không bị Tôn Kiên sát

"Mạnh Đà Từ! Nơi đây 5 Lục Tinh Vũ Sư tuy nhiều, nhưng là bọn hán lại giết không được Ngô Dịch để cho ta lo lắng, hán là có thể hay không từ Tôn Kiên trong tay sống sót "

Hạ Hân Bình nói ra tâm lý suy nghĩ, ánh mắt lần nữa nhìn về phía trong rừng, trong mắt dần hiện ra một vòng gợn sóng do dự

Mạnh Đà Từ hít một hơi, dùng khoeo mắt liếc một cái về mặt nghiêm túc Hạ Hân Bình, cười nhạt một tiếng "Vậy ngài cảm thấy, hán có thể sống a?"

"Cái này " Hạ Hân Bình khẽ chau mày, trong đầu lần nữa dần hiện ra Ngô Dịch đạp chân Vô Công uy lực, một lát sau thở dài "Hán như hiện tại liên chạy, sống sót tỷ lệ sẽ có ba phần nếu như cùng Tôn Kiên một trận chiến, sống sót tỷ lệ chưa tới một thành "

"Nhưng hán hiển nhiên không có đào tẩu ý tứ" Mạnh Đà Từ không nhanh không chậm mở miệng, sau đó cười cười lại nói " Hạ sư tỷ, tuy nhiên không rõ ràng ngài vì sao mời hán nhập bọn nhưng ngài như là muốn cho hán còn sống, thừa dịp đám người còn không giết hán, ta ngược lại thật ra có thể đem Ngô Dịch cứu đến "

"Hắc! Người đi cứu hán? Mạnh Đà Từ, người ăn no rồi việc đến a?"

Sở Dương vốn không muốn lại đáp lời, ước gì Ngô Dịch bị người loạn kiếm phân thân nhưng mắt phía dưới cái này Mạnh Đà Từ muốn đi cứu người, Sở Dương ép không được tâm lý phát hỏa, lập tức mở miệng xen vào một câu

Sở Dương không nói lời nào còn tốt, lời vừa ra khỏi miệng, chỉ gặp Mạnh Đà Từ lập tức đổi một bộ sắc mặt, quay người mắt thả lạnh chỉ nhìn Sở Dương lạnh như băng uống nói " Sở Dương, người vừa mới gọi ta cái gì?"

"Ta ta " Mạnh Đà Từ một câu lập tức đem Sở Dương kinh hãi run rẩy, bận rộn lo lắng cười làm lành "Mạnh sư ca, ngài ngài đừng tức giận a "

Nhìn thấy Mạnh Đà Từ xoay người qua đi không còn phản ứng chính mình, Sở Dương cười cười xấu hổ, nhãn châu xoay động vừa nhìn về phía trong trầm tư Hạ Hân Bình

"Hạ sư tỷ! Ngài đừng chê ta Mặc Tích nói dông dài ta cảm thấy, chúng ta tuyệt không thể để Ngô Dịch nhập bọn, hán sẽ liên lụy chúng ta ba người" Sở Dương hơi cúi xuống đầu, đảo tròn mắt thử thăm dò lại nói "Nếu như ngài nhất định phải lại tìm một người, ta cảm thấy Tôn Kiên sư huynh rất thích hợp "

Lời vừa nói ra, Hạ Hân Bình bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Sở Dương mà Mạnh Đà Từ đôi mắt chớp chớp, khoeo miệng nhỏ bé không thể nhận ra nhếch lên một tia đường cong, một giây sau lại khôi phục thái độ bình thường

"Sư tỷ! Ta ta là muốn thành công cứu ra Vương sư huynh, tuyệt không phải có ý sai sử ngài làm ra quyết định "

Sở Dương không có nhắc đầu, nhưng trong lòng của hán cũng minh bạch, Hạ Hân Bình tất nhiên là ánh mắt tràn đầy sắc mặt giận dữ

Hoàn toàn chính xác, Hạ Hân Bình hoàn toàn chính xác mất lộ lừa giận tuy nhiên nghe được Sở Dương tiếp xuống lời nói, nàng vẫn là hít sâu một hơi, đem lửa giận ép xuống

"Ngô Dịch có thể không có thể còn sống sót, chỉ bằng vào vận mệnh của hán nếu như hán bị sát ai! Vậy cũng chỉ có thể mời Tôn Kiên "

Hạ Hân Bình ánh mắt lần nữa nhìn phía trong rừng, lúc đầu nàng thật đúng là muốn đi qua cứu phía dưới Ngô Dịch nhưng bây giờ, Hạ Hân Bình trong mắt không có gợn sóng Thần sắc, đôi mắt như nước biển thành bình tĩnh

Sở Dương chậm rãi ưỡn thẳng sống lưng, trộm liếc một cái Hạ Hân Bình về sau, không nói nửa nửa câu, thế nhưng là Thần thái lại thiếu đi một vẻ khẩn trương giống như Tôn Kiên đem muốn gia nhập trong đội ngũ, để hán rất là an tâm

Mạnh Đà Từ trên mặt, vẫn như cũ không nhìn thấy quá nhiều dị dạng Thần sắc có, chỉ là không vui không giận lạnh nhạt

Đối với ba người nói chuyện với nhau, thân ở trong rừng Ngô Dịch hoàn toàn không biết

Giờ phút này, nghe hơn ba trăm người gầm thét tiếng giết, Ngô Dịch vẫn như cũ là an tĩnh đứng ở nơi đó, không có chạy trốn ý tứ

"Nhìn các người điệu bộ này, các người thế tất yếu đem ta diệt sát nơi này đi?"

Ngô Dịch mở miệng, ánh mắt theo thứ tự tại Tôn Kiên, Lý Thiên Kiệt đám người trên mặt đảo qua khi ánh mắt lại tại hơn ba trăm người đảo qua, ánh mắt của hán dần dần trở nên ác hung ác tàn nhẫn

"Đó còn cần phải nói? Lão Từ hiện tại liền muốn mệnh của người "

Lý Thiên Kiệt mất kiên trì, thân hình thoát một cái chốc lát xông về Ngô Dịch

Lý Thiên Kiệt cái này nhất động, Chu Khánh cùng Phùng Hải hai con người đột nhiên lóe lên,

Bận rộn lo lắng hướng về hai bên xông ra, thoáng qua gian ba người liền đem Ngô Dịch vây lại ở giữa

Sau đó, nhao nhao vung lên quyền đầu, thẳng đến Ngô Dịch công kích mà đi

"Ha ha ha! Tốt tốt tốt!" Ngô Dịch đột nhiên nhấc nhức đầu cười không ngừng, khi Lý Thiên Kiệt 3 người tới ba mét bên ngoài, Ngô Dịch đột nhiên dừng cười nhìn về phía mấy trăm người "Ta tiến vào Vạn Thi rừng, còn chưa từng đồng thời đầu qua mấy trăm người hôm nay, ta liền để Vạn Thi rừng lại tặng mấy trăm Hủ Thi "

Tiếng nói còn ở trong rừng chấn động, Ngô Dịch mãnh liệt nâng lên chân phải, hung hăng đạp ở trên mặt đất

Thoáng chốc! Lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Phương Viên 9 trong vòng mười thước cây cối nhao nhao nổ tung mà Ngô Dịch chân phía dưới Đại Địa, khẽ run gian nổ bể ra ngàn đạo liệt ngân

Đại Địa Chấn nứt, tại hơn ba trăm người kinh hãi thời điểm, từ trong cái khe tuôn ra ám kinh cấp tốc tràn vào trong cơ thể của bọn họ

Phía dưới một hồi, Đại Địa đình chỉ run rẩy thế nhưng là phóng tầm mắt nhìn tới, Phương Viên 90 mét bên trong hơn ba trăm người, phút chốc gian phun máu ngã xuống đất mảng lớn

Lý Thiên Kiệt, Chu Khánh, Phùng Hải ba người cuốn ngược mà bay, đổ vào 10 mét bên ngoài từng ngum từng ngum phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch ánh mắt mê ly, khí tức càng là yếu ớt đến cực hạn

Hơn ba trăm người bên trong, phải kể tới Tôn Kiên Vô Công tối cao

Bất quá, Tôn Kiên từ đầu đến cuối liền không có đem Ngô Dịch để vào mắt, dù cho Ngô Dịch nhấc chân đạp đất chốc lát, Tôn Kiên vẫn là chấp tay sau lưng cười nhạt nhìn Ngô Dịch

Nhưng mà Tôn Kiên như thế nào cũng không nghĩ đến, mặt đất sẽ bị Ngô Dịch nhất cước đạp tan càng làm cho hắn kinh dị, vẫn là vết rạn bên trong tồn tại ám kính

Cũng may Tôn Kiên cũng là lão lạt hạng người, tại ám kính nhập thể chốc lát, vội vàng đem trong đan điền nguyên khí điều ra, ra sức chống cự lại tại thể nội tán loạn ám kính

Tôn Kiên chống cự có thể nói là kịp thời, nhưng còn có mấy đạo ám kính chấn thương hắn tỳ phổi, lại dẫn động khí huyết bất ổn, dẫn đến Tôn Kiên trực tiếp phun ra 1 ngum lớn máu tươi

"Muốn sát ta? Ta muốn mạng của các người "

Ngô Dịch nhanh chóng tại Hệ Thống Không Gian đổi nguyên khí, nói xong không chút do dự giơ lên chân phải, không đợi hơn ba trăm người đứng người lên, chính là lại đạp ở trên mặt đất

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị +90 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

Gấp ba thương tổn lực phá hoại chính là hiện ra, sụp đổ cây cối nhao nhao nổ tung thành mảnh gỗ vụn vốn là nổ bể ra Đại Địa run lên ba lần, chấn động mà lên bụi đất chốc lát che mất chiến trường, nuốt sống trên chiến trường hơn ba trăm người

Giao Dịch Hội sân bãi góc Tây Bắc, Hạ Hân Bình hung hăng nuốt một ngum nước bọt, không dám tin đưa tay dụi dụi con mắt

Khi thấy nơi xa bụi đất tràn ngập, Hạ Hân Bình hai con người đột nhiên lóe lên, lập tức nhảy phía dưới thốt gồ thẳng đến bụi đất tràn ngập chiến trường phóng đi

"Của ta thân nương a! Cái này đây là Ngũ Tinh Vũ Sư vốn có thực lực a? Nói hấn hấn là Ngũ Tinh Vũ Vương, ta ta cũng tin a "

Sở Dương kinh ngạc thì thảo, đứng tại thốt gồ bên trên triệt để tròn mắt

Mạnh Đà Từ lông mày chẳng biết lúc nào đã nhăn thành chữ xuyên, lại hướng lấy trên mặt của hắn nhìn lại, cũng chẳng biết lúc nào toát ra cực nồng hoàng

sợ, cầm gỗ cầm tay trái đều không ngừng run rẩy

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Tôn Kiên chạy trốn, 0 người đều là vong

Hạ Hân Bình dẫn đầu vọt tới biên giới chiến trường, một lát sau Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ hai người cũng đến nơi đây

Ba người nhìn trước mắt che mục đích đầy trời bụi đất, trong lòng đều nổi lên sóng biển ngập trời, thật lâu cũng không thể bình tức

Ba người ở đây không lâu, chung quanh Vũ Tu cũng càng tụ càng nhiều

Những người này, phần lớn người cũng nhìn được 300 người đi vây công truy sát Ngô Dịch, nhưng là bọn hắn lại không hề rời đi Giao Dịch Hội sân bãi

Có lẽ, bọn hắn đối với truy sát Ngô Dịch một chuyện không có hứng thú

Cũng cố gắng, bọn hắn rõ ràng tới nơi đây mục đích, vì chính là chọn lựa Võ Công cùng tiện tay binh khí mà không phải can thiệp ai phá hủy Giao Dịch Hội quy củ, cùng đi định nột Tôn Kiên sự tình

Bất luận là nguyên nhân nào, mắt phía dưới trong lòng của bọn hắn lại khó mà lại bình tĩnh dù cho tâm lý rõ ràng biên giới chiến trường không nên đi, từ nơi sâu xa như có cỗ kỳ quái lực lượng, thao túng thân thể của bọn hắn đi tới đầy trời bụi đất bên chiến trường, muốn nhìn một chút bụi đất bay xuống về sau, chiến trường thành bộ dáng gì

Còn lại phía dưới một bộ phận người, đứng vậy tại Giao Dịch Hội sân bãi bày quầy bán hàng người bán

Bọn hắn cũng muốn nhìn một chút, bụi đất bay xuống về sau, ngã xuống đất còn có bao nhiêu người có thể còn sống cái kia liên tục đập phía dưới hai cước hắc bào nhân, phải chăng đã bị người giết

"Các ngươi có biết không, người áo đen kia vừa tới Giao Dịch Hội sân bãi, tại bên cạnh ta thế nhưng là đứng đầy một hồi lúc ấy ta cho là hắn không có gì lớn bản sự, không nghĩ lại là khủng bố như vậy chủ "

"Các ngươi vừa mới nhìn đến rồi hả? Người áo đen kia hết thấy đập hạ hai cước cái kia hai cước nhìn như bình Thường Vô Kỳ, lại làm cho Đại Địa rung động, cây cối đồng đều đã sụp đổ nổ tung "

"Mắt phía dưới bụi đất đầy trời, cũng không biết bên trong là tình huống như thế nào các ngươi nói, cái này bụi đất tán đi về sau, người áo đen kia có thể hay không còn sống?"

"Cùng là Chủ Quán, ta ngược lại thật ra hi vọng hắn còn sống kỳ thực trận chiến này bởi vì, ta cảm thấy sai không ở hắc bào nhân một đám người vây quanh quầy hàng không mua đồ, nếu là ta, ta cũng sẽ giận dữ "

"Lời này có mấy phần đạo lý đúng rồi! Nghe nói Tôn Kiên muốn lấy 60 ngàn lượng bạc, liền mua phía dưới năm bản thượng phẩm Huyền Giai Võ Công cùng một bản thượng phẩm vương khí, đây rõ ràng đúng vậy trắng trợn cướp đoạt mà người áo đen kia không bán muốn đi, hết lần này tới lần khác còn có hai cái chó săn cố ý cản đường "

Bụi đất chưa tán, không gặp được bên trong là tình huống như thế nào hơn bảy trăm người mấy người nóng lòng, Tam Tam hai hai cũng bắt đầu trò chuyện

Nghe bọn hắn nói chuyện, một bộ phận lớn người đều rất là thông cảm Ngô Dịch lúc đó tâm tình

Mặt khác, những người này cũng phát hiện một sự kiện chính là bởi vì việc này, càng nhiều người cảm giác khơi dậy Ngô Dịch, nhất là bày quầy bán hàng trăm vị Chủ Quán

Việc này, liền là bọn hắn phát hiện trên đất vết rách, chỉ là kéo dài đến Giao Dịch Tràng biên giới chỗ

Thử nghĩ về, cái này nếu là Ngô Dịch lúc trước vị trí liên tục đập phía dưới hai cước, tuy nói Giao Dịch Trảng sẽ không toàn bộ nổ bể ra, thế nhưng là lấy hấn làm trung tâm, Phươg Viên 90 mét bên trong Chũ Quán cùng người mua đều tao ương

"Người áo đen kia sở dĩ giết người de vào trong rừng, cũng là vì chúng ta tốt "

Trong đám người, 1 người hai mươi tuổi trái phải thiếu niên thờ dài, ngôn ngữ thời điểm, trên mặt cũng toát ra áy náy

"Nếu như biết là nếu như vậy, trước đó cũng cần phải giúp hấn nói câu công đạo coi như cái kia Tôn Kiên là Bát Tinh Vũ Sư, còn dám cùng chúng ta hơn bảy trăm người trở mặt?"

"Hiện tại nói cái gì đều trễ, chỉ mong người áo đen kia có thể bình an thoát hiểm a "

"Ai! Khó a dù sao có cái kia Tôn Kiên ở đây, hấn nhưng là Bát Tinh Vũ Sư "

Tiếng thờ dài bên tai không dứt, hiển nhiên rất nhiều người cũng không coi trọng Ngô Dịch còn có thể sống được

Đang thờ dài âm thanh bên trong, thời gian từng giờ từng phút trôi qua lầy

Ước chừng qua hai ba phút, vốn là im ắng trên chiến trường, đột nhiên truyền tới Quỷ Khốc Lang Hào như vậy kêu thảm

Cái kia từng tiếng kêu thảm chấn nhiếp tâm thần, nhưng làm hơn bảy trăm người bị hù không nhẹ, thậm chí có một bộ phận Lục Tinh Vũ Sư, chốc lát bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, liền liền quần áo đều bị thấm ướt

Thế nhưng là những người này, có một người trên mặt biểu lộ không có quá nhiều hoảng sợ

Chẳng những không có cảm giác sợ hãi hiển lộ, ngược lại nằng còn lộ ra là lạ cười

Người này, chính là Bát Tinh Vũ Sư Hạ Hân Bình

Mà Hạ Hân Bình khác thường, cũng đưa tới bên cạnh Sở Dương chú ý

Chỉ gặp hấn xoa xoa ống tay áo, mắt lộ ra nghi hoặc nhìn chăm chăm Hạ Hân Bình hỏi nói " Hạ sư tỷ! Cái kia từng tiếng kêu thảm, nghe được ta đều lên một thân nổi da gà, nhưng ngài làm sao còn cười?"

Hạ Hân Bình dùng khoeo mắt phôi một chút run rẩy Sở Dương, trằm mặt khẽ hừ một tiếng, không có trả lời nửa câu, vừa nhìn về phía bụi mù tràn ngập chiến trường

Kỳ thực, người khác không nguyện ý nghe đến từng tiếng Quỷ Khốc Lang Hào như vậy kêu thảm, thế nhưng là thanh âm này rơi vào Hạ Hân Bình trong tai, lại còn như tiếng trời êm tai

Đương nhiên, này âm cũng không phải là thiên lại chi âm nhưng Hạ Hân Bình tâm lý so với ai khác đều rõ ràng, cũng so ở đây bất kỳ người nào đều hiểu, cái kia từng tiếng kêu thảm đại biểu Ngô Dịch còn sống

Hấn không chỉ có còn sống, hơn nữa còn đang dùng kiếm cắt ngược lấy thân thể địch nhân

Chính như Hạ Hân Bình sở liệu, ước chừng qua một khắc đồng hồ, trong rừng bụi đất tràn ngập chiến trường không có tiếng kêu rên

Ngay tại lúc hơn bảy trăm người hiểu kỳ thời điểm, chân phía dưới Đại Địa lần nữa phát sinh lắc lư

Lại qua có thể có mười phút đồng hồ trái phải, không trung bụi đất cũng mỏng manh rất nhiều dần dần, cũng có thể bằng vào nhìn bằng mắt thường thanh trên chiến trường 1 cảnh một màn

Nhưng mà, khi mọi người Ngưng Thần nhìn lại một sát na, mấy trăm người đều hít vào một ngụm khí lạnh

Chỉ thấy phía trước mặt đất lõm đi xuống ba mươi centimet, phóng nhãn nhìn về phía lõm chỗ một mảnh đồ tươi

Đồ tươi trên mặt đất, hoành 7 dặm thẳng 8 năm hơn ba trăm bộ thi thể nếu là cẩn thận đi nhìn cái kia vô số cỗ thi thể, sẽ phát hiện trên người mỗi một cỗ thi thể, hoặc nhiều hoặc ít đều có trăm tám mươi đạo Kiếm Thương

"Ông trời ơi..! Bụi đất tràn ngập thời điểm, bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Sở Dương há to miệng, nhìn lấy cái kia vô số cỗ thi thể, cảm giác da đầu đều tê dại một hồi

"Kiếm Thương, trên người bọn họ đều có Kiếm Thương cái này Ngô Dịch thật sự là rất đáng sợ" Mạnh Đà Từ trên trán dần dần rịn mồ hôi, nuốt một ngụm nước bọt lại đem ánh mắt nhìn về phía trong chiến trường gian, đôi mắt chớp lên về kinh nói " nhanh mau nhìn! Là Ngô Dịch cùng Tôn Kiên, hấn hai người bọn họ đều còn sống "

Giờ phút này, không chỉ là Mạnh Đà Từ phát hiện hai người, theo bụi đất trở nên mỏng manh, càng ngày càng nhiều người nhìn thấy Ngô Dịch cùng Tôn

Kiên

Nhưng mà một màn kế tiếp, lại làm cho tất cả mọi người đều ngây dại, liền ngay cả Bát Tinh Vũ Sư Hạ Hân Bình đều mộng

Tôn Kiên, nhanh chóng xoay người, khắp khênh liêu mạng hướng trong rừng cây trốn

Đường đường Bát Tinh Vũ Sư, tuy nhiên không thể tại Vạn Thi Lâm bên trong một tay che trời, nhưng cũng là đậm chân một cái, Thiên Nhân đều vì đó run rẩy chủ

Nhưng liền là một cường giả như vậy, vậy mà chạy trốn

Nhưng mà để cho người ta càng là giật mình, là Ngô Định không có một tia do dự, rất là quả quyết trực tiếp đuổi theo

"Gia hỏa này, khó đến thật muốn tiêu diệt tất cả mọi người mới bỏ qua?" Sở Dương nuốt một ngụm nước bọt, Định Thần về sau kinh ngạc lắm bầm nói

Mạnh Đà Từ nhìn lướt qua Sở Dương, lại nhìn một chút trên mặt ý cười Hạ Hân Bình, sau đó cười khò lắc lắc đầu "Hạ sư tỷ! Người thật sự là một cái làm cho lòng người đều run rẩy chủ trách không được ngài trước đó sẽ nói, mời người lá gan cực lớn, tuy nhiên tu vi không cao lại dám đánh Nhíp Lâm chủ ý "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: 6 Tinh Vũ sư

Trước mắt hơn ba trăm bộ thi thể, lại thêm Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên chạy trời chết, từng cảnh tượng ấy đều chấn động hơn bảy trăm người tâm thần

Giờ khắc này, Sở Dương cải biến đối với Ngô Định nhận biết bây giờ nghĩ tưởng tượng trước đó nói, Sở Dương mặt đều nóng bỏng đỏ

Mạnh Đà Từ không có đàm Ngô Định nhu nhược, nhưng hơn phân nửa cũng là cho Hạ Hân Bình mặt mũi

Mà bây giờ thì lại khác, hẳn không thể không thừa nhận Ngô Định xác thực cường đại, cường đại trình độ càng là vượt qua tưởng tượng của hắn

Hạ Hân Bình nghe được Mạnh Đà Từ cái kia lời nói về sau, hai mắt nhìn qua trong rừng nhàn nhạt cười yếu ớt lấy

Giờ khắc này, Hạ Hân Bình tựa như gặp được cứu trở về Vương Sùng núi hi vọng chi quang, này quang mang bởi vì 1 thiếu niên phổ chiếu mà đến

Lại hướng lấy hơn bảy trăm Vũ Tu nhìn lại, từng cái Thần thái không 1, nhưng có một chút lại là giống nhau, bọn hắn nhìn về phía trong rừng ánh mắt tràn đầy chấn kinh, cùng sợ hãi thật sâu tình cảm

"Thật không nghĩ tới đường đường một cái Bát Tinh Vũ Sư, sẽ bị Ngũ Tinh Vũ Sư chiến bại việc này nếu là truyền đến trong tông môn, đoán chừng hơn bảy vạn tên Đệ tử đều sẽ hoảng sợ "

Khoảng cách Hạ Hân Bình không xa, một cái mười tám mười chín tuổi thiếu niên lăm bầm nó trên mặt biểu lộ, giống như đang cảm thán lấy người với người ở giữa chênh lệch, làm sao lại to lớn như thế?

"Há lại chỉ có từng đó hơn bảy vạn tên Đệ tử sẽ hoảng sợ, đoán chừng Tam Vị Trường Lão cùng Tông Chủ biết được việc này, đều sẽ trong lòng khiếp sợ không thôi a "

Thiếu niên bên cạnh, đứng đấy một cái ôm đao Thất Tinh Vũ Sư

Người này nhìn về phía trong rừng ánh mắt rất là phức tạp, có màu nhiệt huyết cũng có âm đạm thất lạc, thất lạc trong ánh mắt lại trộn lẫn lấy hăm hở tiến lên chi ý, thế nhưng là chốc lát lại bị tuyệt vọng che giấu

"Ai! Xem ra cái này Vạn Thi Lâm, muốn nhắc lên một trận gió tanh mưa máu nếu như hắc bào nhân thí sát thành Ma, lần này tiến đến ba ngàn người, chi sợ không có mấy người có thể còn sống ra ngoài "

"Nói cũng đúng nếu như biết lần này sẽ xuất hiện như thế yêu nghiệt sáu tháng trước, đánh chết ta đều không tiến cái này Vạn Thi Lâm "

"Ngươi các ngươi nhìn, đen hắc bào nhân trở về "

"Ông trời ơi..! Trong tay hắn dẫn theo một khóa đâm máu người đầu, cái kia đó là Tôn Kiên đầu lĩnh đáng chết! Hắn hẳn thật thật đem Tôn Kiên giết "

Trong đám người có mắt nhọn người, Ngô Dịch vừa xông ra núi rừng, một đám người liền kinh hô lên

Ngô Dịch trong tay xác thực dẫn theo một khóa người đầu, chỉ gặp hắn trở lại 3 trăm cỗ thi thể chính giữa, ngay trước hơn bảy trăm người trước mặt, hung hăng đem Tôn Kiên đầu lĩnh ném xuống đất

Thoáng chốc! Một cỗ không cách nào nói nên lời khí thế, chính là từ Ngô Dịch trên thân tán ra, phàm là gặp một màn này người, không khỏi là tâm đầu run lên, trong óc cảm giác trống rỗng

"Thật mạnh khí tràng a!"

Hạ Hân Bình hít vào một ngụm khí lạnh, cũng là bị Ngô Dịch hiển lộ ra uy áp khí thế, chèn ép có chút ở ngực khó chịu, liền giống như là muốn hít thở không thông

Ngay tại lúc Hạ Hân Bình lăm bắm một câu về sau, bảy trăm người lập tức gian oanh loạn cả lên

"Hắn hẳn hướng về chúng ta đi tới, có phải hay không muốn sát chúng ta?"

"Hắn quả nhiên là thí sát thành Ma chủ, chạy mau "

Ngô Dịch đem Tôn Kiên đầu lĩnh sọ quăng tại đất, liền thẳng đến hơn bảy trăm người đi tới

Nhưng hơn bảy trăm người chốc lát chạy trốn, quả thực để Ngô Dịch có chút dờ khóc dờ cười

"Khục khục! Coi ta là thành giết người Cuồng Ma sao?"

Ngô Dịch ho ra mấy ngụm máu tươi, cũng không có bởi vì bảy trăm người chạy trốn mà dừng bước lại, tiếp tục hướng về Hạ Hân Bình đám ba người đi đi

Nhìn thấy Ngô Dịch đi tới, Hạ Hân Bình bình phục về tâm tình khẩn trương

"Ngô thiếu hiệp! Có thể đem Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên đầu giết, ta đích xác là không chọn lầm người đương nhiên, giờ phút này ta trong lòng cũng là mọi loại may mắn, mấy ngày trước gặp nhau không có ra tay với ngươi nếu không, đoán chừng Tôn Kiên hạ tràng, cũng chính là kết quả của ta đi "

Hạ Hân Bình đối Ngô Dịch liền ôm quyền, ngôn ngữ tràn đầy khách khí

"Sở Dương, gặp qua Ngô thiếu hiệp "

"Mạnh Ly, ngoại hiệu Mạnh Đà Từ "

Hạ Hân Bình nói xong,

Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ cũng không có ngậy ngốc lấy, lần lượt đối với Ngô Dịch liền ôm quyền

Ngô Dịch hơi khẽ nâng lên đầu, đối Hạ Hân Bình ôm quyền hoàn lễ, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Sở Dương

Từ Sở Dương trong giọng nói, Ngô Dịch nghe được nột chi ý đối với dạng này người, Ngô Dịch cũng không có hứng thú

Tương phản, khi Ngô Dịch đưa ánh mắt chuyển qua Mạnh Đà Từ trên thân, cặp mắt của hắn lập tức hơi co rút lại, sau đó lại chuyên chú đánh giá vài lần Mạnh Đà Từ

"Người này có chút lạ a!"

Ngô Dịch ở trong lòng lăm bắm một câu, cũng không có thu hồi ánh mắt, mà là lại tỉ mỉ nhìn thêm vài lần Mạnh Đà Từ

Theo dõi xét Mạnh Đà Từ càng lâu, Ngô Dịch mày kiếm nhăn càng chặt khi hắn nhìn thấy Mạnh Đà Từ hai tay, Ngô Dịch lập tức đề cao mười hai phần cảnh giác

"Móng tay của hắn, như thế nào là màu đen?"

Ngô Dịch nhìn chăm chăm Mạnh Đà Từ móng tay không nháy mắt, mà Mạnh Đà Từ giống như cũng đã nhận ra Ngô Dịch đang nhìn móng tay của hắn, run lên ông tay áo về sau, đem nắm gỗ cầm hai tay rút vào trong tay áo

"Thảo Dược vị đạo, trên người của người này, tại sao có thể có nồng như vậy liệt Thảo Dược vị?"

Mạnh Đà Từ muốn lấy ống tay áo che đậy hai tay dị thường, hết lần này tới lần khác rất nhỏ giật giật tay áo, nhưng lại bộc lộ ra khác một điểm

"Cái này Mạnh Đà Từ là Thất Tinh Vũ Sư, lại bị Hạ Hân Bình mời nhập bọn, chắc là có chỗ hơn người móng tay của hắn lại biến thành màu đen, trên thân còn tản ra một cỗ mùi được thảo xem ra cái này Mạnh Đà Từ không đơn giản a, hắn là một cái Thất Tinh Độc Sư "

Ngô Dịch ở trong lòng tự lẩm bẩm, suy nghĩ minh bạch về sau, lần nữa đối với Mạnh Đà Từ tăng cao hơn một chút cảnh giác

Sau đó, Ngô Dịch phóng nhãn nhìn một chút không có một ai Giao Dịch Trảng, trong miệng truyền ra thờ dài một tiếng

"Một trận giết chóc, khiến cho Giao Dịch Hội sớm kết thúc a! Chỉ tiếc, ta còn chưa kịp đi dạo một vòng "

"Ngô thiếu hiệp! Giao Dịch Hội ba tháng nâng làm một lần hôm nay chỉ là năm nay lần thứ ba mà thôi sau ba tháng, chúng ta ra Vạn Thi Lâm trước đó còn có thể tham gia một lần" Hạ Hân Bình cười yếu ớt lời nói

Còn có thể tham gia một lần? Ngô Dịch nghe lời này cười khổ cười

Cùng ngày tại cũi viện, Ngô Dịch thể nhưng là nghe tới quan tuyệt nói rất rõ ràng nếu như không có năng và Tông Chủ chỉ lệnh, hắn là không ra được cái này Vạn Thi Lâm

Đương nhiên, mọi thứ không có tuyệt đối với nếu như Ngô Dịch tu vi vượt qua Nhị trưởng lão Dương Ngọc Sơn, cái này Vạn Thi Lâm tự nhiên là lưu không được hắn

Thế nhưng là, cái này lại cần mấy năm? Có lẽ là một năm, cũng có thể là ba năm

"Hạ Hân Bình, ta cần ba canh giờ sau ba canh giờ, ta đi theo các người đi cứu người "

Ngô Dịch nói xong, thẳng đến nơi xa một cái cây phía dưới đi đến

Nhìn lấy Ngô Dịch bóng lưng, Sở Dương nhíu chặt mày phía dưới lông mày "Hừ! Không phải liền là giết một cái Thất Tinh Vũ Sư a? Hạ sư tỷ! Ngài nghe hắn cái kia lạnh như băng, hoàn toàn không có đem chúng ta ba người để vào mắt mà "

Hạ Hân Bình lập tức trầm mặt xuống, dùng khóe mắt quét về Sở Dương, nói " người nếu là có thể giết Tồn Kiên, cũng có thể không đem ta để vào mắt "

"Hạ sư tỷ, ngài ngài thật biết chế cười ý tứ của ta đó là, Ngũ Tinh Vũ Sư liền như vậy cuồng, nếu là hắn đem tu vi tăng lên tới Lục Tinh, chỉ sợ chúng ta ba người đều muốn bị hắn giẫm tại chân hạ "

Nghe lời ấy, Hạ Hân Bình ánh mắt lập tức trở nên quái dị rất nhiều

"Hắn đã là Lục Tinh Vũ Sư, người không có cảm giác đến?"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Kinh người bạo ngược điểm số

Sở Dương, mộng bức

"Ta vừa rồi không có chú ý a" Sở Dương sững sờ thì thảo, nhìn thấy Hạ Hân Bình không còn phản ứng chính mình hướng đi một bên, Sở Dương vừa nhìn về phía Mạnh Đà Từ "Cái kia cái kia Ngô Dịch, thật trở thành Lục Tinh Vũ Sư? Làm sao có thể chứ? Trước đó hắn vẫn là Ngũ Tinh Vũ Sư a "

"Nếu như người không nghĩ nịnh nọt, nhất định có thể phát hiện hắn đã thành Lục Tinh Vũ Sư "

Mạnh Đà Từ trả lời Sở Dương, tuy nhiên lời này làm sao nghe, đều là tại châm chọc lấy Sở Dương

"Người "

Sờ Dương chỉ quay người rồi đi Mạnh Đà Từ, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi hung hăng giậm chân một cái

Lại hướng lấy bên rừng nhìn lại, Ngô Địch dựa vào một gốc thô thụ ngồi xếp bằng

Cũng không biết là Ngô Địch có ý gây nên, hay là vô tình tiến hành, hấn một mực đưa lưng về phía Hạ Hân Bình ba người

Lại nhìn Ngô Địch, đem Hỏa Phượng kiếm đặt ở trước người, chậm rãi lấy xuống màu đen bảo mũ, lộ ra mặt mũi tràn đầy là mồ hôi, đau đến biểu lộ đều vận vẹo mặt

"Khục khục! Đáng chết Tôn Kiên, Lão Từ đưa người đầu lĩnh trăm phía dưới đều không hiểu hận "

Ngô Địch cắn chặt hàm răng thì thảo, tại mồ hôi lổp bốp ngã xuống tại đất lúc, hấn phí sức giải khai Hắc Bào

Không có Hắc Bào che lấp, có thể thấy được Ngô Địch áo trắng triệt để bị máu nhuộm thành tui mà lại quần áo chỗ ngực, năm cái lỗ ngón tay cực kỳ bất mắt

Run rẩy thân thể, Ngô Địch lại giải khai Huyết Y

Thoáng chốc! Để cho người ta kinh dị một màn chính là hiện ra

Chỉ gặp tại Ngô Địch phía bên phải chỗ ngực, chính là in một cái chường ấn chường ấn chỗ da thịt đã ứ sưng đỏ bưng, nhìn thấy mà giật mình

Ngô Địch cắn răng giơ tay lên, nhẹ nhàng đụng chạm về ứ sưng vết thương, chốc lát đau đến hấn mồ hôi đầm đìa, thân thể càng là run rẩy không ngừng

"Mẹ nó!"

Ngô Địch chậm một hồi lâu, chường ấn chỗ cảm giác đau đớn mới giảm bớt một số về sau Ngô Địch vừa nhìn về phía ngực trái năm cái Huyết Chỉ động, trong mắt tức thì dần hiện ra ngập trời lửa giận

Cái này hai nơi thương hoạn, vốn phải là có thể tránh khỏi

Tại lúc ấy, Ngô Địch liên tục thi triển hai lần 'Địa nứt quyết' đem hơn ba trăm tên Vũ Tu diệt sát gần như hai trăm người, liền ngay cả Lý Thiên Kiệt, Chu Khánh cùng Phùng Hải 3 cái Thất Tinh Vũ Sư, cũng vẹn vẹn chỉ còn lại một thanh yếu ớt khí tức

Ngô Địch đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này, lập tức rút ra Hỏa Phượng kiếm, tại bụi đất tràn ngập trên chiến trường, điên cuồng bạo ngược lấy không chết địch nhân

Ngay tại lúc Ngô Địch trở về muốn sát Lý Thiên Kiệt ba người lúc, ba người kia giống như là hồi quang phản chiếu, không biết khí lực từ nơi nào tới, tựa như phát điên đến nhào về phía Ngô Địch

Cũng liền tại ba người kéo kéo lại Ngô Địch một cái chớp mắt gian, miệng phun máu tươi Tôn Kiên cấp tốc xông về hấn

Tôn Kiên đúng là tâm ngoan thủ lạt chủ, đến Ngô Địch trước mặt chốc lát giơ lên tay trái, năm ngón tay trực tiếp đâm vào Ngô Địch ngực trái, lấy cực kỳ dã man phương thức muốn bóp nát Ngô Địch trái tim

Ngô Địch tự nhiên nhìn ra Tôn Kiên ý đồ, bên ngực trái kịch liệt đau nhức thời điểm, vội vàng vung bay bắt hấn cánh tay phải Lý Thiên Kiệt, thủ chường thẳng đến Tôn Kiên đầu vô tới

Cái kia nhất thời! Ngô Địch tốc độ rất nhanh, mắt nhìn lấy muốn đánh trúng vào Tôn Kiên đầu lĩnh sọ, Tôn Kiên đột nhiên từ bỏ bóp nát Ngô Địch trái tim ý nghĩ, tay phải Hỏa chường hung hăng đập vào Ngô Địch phía bên phải trên ngực

Một chường kia, đem Ngô Địch vỗ ra hơn ba mươi mét, ngã xuống đất chốc lát liền phun ra số ngum máu tươi

Lúc này, Ngô Địch hồi tưởng về tình cảnh lúc ấy vẫn là kinh hãi không thôi

Cũng may lúc ấy hấn phản ứng cực nhanh, không chút do dự chốc lát mở ra Hệ Thống Không Gian, đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Lục Tinh về sau, cắn răng đứng người lên lần nữa thi triển 'Địa nứt quyết ', mới đưa Tôn Kiên đánh thành trọng thương

Ba cước rơi dưới, trọng thương Tôn Kiên sao dám tái chiến? Nhất là bụi đất bay xuống về sau, nhìn qua đầy đất tử thi, Tôn Kiên ý chí đã bị Ngô Địch thực lực oanh kích đến phá thành mảnh nhỏ

Cho nên, Tôn Kiên đã không đi cố kỵ mặt mũi, cũng liền xuất hiện hơn bảy trăm người nhìn thấy hấn chạy trốn một màn

Nhưng Tôn Kiên còn đánh giá thấp Ngô Địch, tại Ngô Địch thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công về sau, Tôn Kiên vẫn là bị Ngô Địch đuổi kịp dừng lại bạo ngược,

Về sau bị Hỏa Phượng kiếm trăm hạ đầu lâu

"Thời gian không nhiều lắm, tranh thủ tại trong vòng ba canh giờ, tận khả năng đem thương thế khổng chế lại "

Ngô Địch hít sâu một hơi, trực tiếp mở ra tự thân tin tức cột

Chủ ký sinh Ngô Địch

Tu vi Vũ Sư Ngũ Tinh

Võ Công Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyển Phong trảm, giặc Kiếm Tam quyết, Địa Liệt quyết

Bình khí Hòa Phược kiếm

Bạo ngược giá trị 198 580

Địa vị Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp không

Bạo ngược giá trị bên trên biểu hiện sáu chữ số chữ, triệt để đem Ngô Địch sợ ngây người

"Nếu là ta nhớ không lầm, trước đó hẳn là 130 ngàn nhiều bạo ngược giá trị mất phía dưới ta tuy nhiên bị Tôn Kiên trọng thương, thế nhưng là một trận chiến này xác thực kiếm lợi lớn "

Bạo ngược giá trị gần 200 ngàn, con số này để Ngô Địch hô hấp đều dồn dập rất nhiều

Ngô Địch nói không sai, một trận chiến này thật sự là hẳn là kiếm lợi lớn

Phải biết, 10 hơn 98,000 điểm bạo ngược giá trị, đây chính là hẳn đem tu vi tăng lên tới Lục Tinh sau bạo ngược điểm số

Dựa theo hệ thống tăng cao tu vi quy định, Ngô Địch muốn đem tu vi tăng lên Lục Tinh, cần ròng rã 50 ngàn điểm bạo ngược giá trị nếu là lại tính cả cái kia 50 ngàn điểm, Ngô Địch đoạt được bạo ngược giá trị gần 25 0 ngàn điểm

Hiện tại trừ trước đó 130 ngàn dư điểm, tại một trận chiến này bên trong, hơn ba trăm tên Vũ Sư cùng Tôn Kiên, tổng cộng cho Ngô Địch tăng lên gần 120 ngàn điểm bạo ngược giá trị

"Con mẹ nó, lúc này thoải mái lật trời gần 200 ngàn bạo ngược giá trị, đầy đủ ta đem tu vi tăng lên tới Bát Tinh "

Ngô Địch kém chút không có la lên tiếng, liên tục hít sâu mấy cái khí, lúc này mới đè xuống hưng phấn trong lòng kinh

Muốn hay không đem tu vi thăng một lít đầu? Ngô Địch nghĩ nghĩ, cảm thấy mất phía dưới cũng không phải lúc

"Ta liên tục đem tu vi tăng lên Lưỡng Tinh, thế tất sẽ khiến Hạ Hân Bình đám người hoài nghi "

Ngô Địch lắc lắc đầu, bỏ đi đem tu vi tăng lên xúc động, lập tức tự thân tin tức cột, lại mở ra hệ thống Cửa Hàng tuyển định đan dược cột

Ngô Địch vẫn là đem trọng điểm đặt ở khôi phục trên thương thế, dù sao sau ba canh giờ hẳn muốn đi theo Hạ Hân Bình đi cứu người mà lại tiếp xuống 1 cảm, địch nhân cũng không phải hơi hợ hợ người

Đó là Cửu Tinh Vũ Sư, Vạn Thi Lâm bên trong Vương Giả

Cùng dạng này người giao chiến, Ngô Địch cũng không dám trọng thương tiến đến cho nên Ngô Địch tâm lý có cái ý nghĩ, chọn lựa đan dược tuyệt không thể đau lòng bạo ngược giá trị

Giờ phút này, nhìn trước mắt hư huyền trong tám hình chuyển động đan dược, Ngô Địch không nhìn thẳng 0 ngàn điểm bạo ngược giá trị lấy phía dưới đan dược

"Đôi lấy 'Dương Linh đan' !"

"Đỉnh! Chủ ký sinh thành công đôi lấy 'Dương Linh đan ', tiêu hao 10 ngàn điểm bạo ngược giá trị "

Chỉ gặp hư huyền hệ thống trong cửa hàng, chốc lát bay ra một cái đỏ bên trong lộ ra Bạch Văn đan dược, tại Ngô Địch đưa tay thời khắc, nhẹ nhàng rơi vào Ngô Địch lòng bàn tay

Ngô Địch chỉ liếc qua một cái, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía đan dược giới diện

Đi qua một trận chuyển đổi, trong tám hình biến hóa hơn trăm loại đan dược khi trong tám hình đột nhiên lóe ra một giọt trong suốt sáng long lanh Thủy Châu lúc, Ngô Địch hai con ngươi bỗng nhiên lấp lóe về

"Đổi lấy 'Nước dãi rồng' !"

"Đình! Chủ ký sinh thành công đổi lấy 'Nước dãi rồng', tiêu hao 20 ngàn điểm bạo ngược giá trị "

Thoáng chớp! Chỉ gặp hệ thống trong cửa hàng dịch nhỏ trực tiếp bay ra, Ngô Dịch vội vàng đưa tay phải ra tiếp tại lòng bàn tay

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Thuốc giả?

hệ thống Cửa Hàng, Ngô Dịch lập tức đem hai tay mở ra, ánh mắt tại Đan Hoàn cùng dịch nhỏ lên dừng lại một lát, sau đó Ngô Dịch liền đem 'Dương Linh đan' nuốt vào trong bụng

Ngô Dịch cũng không có vội vã đi dùng nguyên khí khôi phục thương thế, mà là nâng lên tay phải dùng ngón tay trở dính một hồi 'Nước dãi rồng', nhẹ nhàng đựng tại ngực phải ứ sưng chỗ

Thoáng chớp! Một cổ kịch liệt đau nhức lan khắp toàn thân, đau đến Ngô Dịch liên tiếp run lên ba lần

Nhưng không thể không nói, Ngô Dịch thật sự là có thể rất đau đến mồ hôi đầm đìa quất thẳng tới động, sừng sốt lần lượt dính lấy 'Nước dãi rồng', tại ứ sưng chỗ bôi lên đều đều

Sau đó, Ngô Dịch lại giơ lên tay trái, nhìn ngực trái bốc lên máu không chỉ năm cái lỗ ngón tay, Ngô Dịch hít sâu một hơi, trong đôi mắt lại thoáng hiện ra một vòng tàn nhẫn mang

"Mẹ! Tôn Kiên chỉ đầu đều đâm vào ở ngực, cái kia cổ kịch liệt đau nhức ta đều có thể gắng gượng qua đến, tiếp xuống dùng 'Nước dãi rồng' bôi lên lại có thể đáng là gì? Làm "

Ngô Dịch cắn chặt hàm răng quyết định chắc chắn, bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, cùng lúc đó đem bàn tay phải che tại năm cái huyết động bên trên

Kỳ thực, Ngô Dịch đối với 'Nước dãi rồng' biết đến không nhiều, hệ thống cũng chỉ cấp ra bốn chữ

Liệu thương kỳ hiệu!

Đem 'Nước dãi rồng' bôi lên tại chưởng ấn chỗ, Ngô Dịch cảm giác vết thương khi thì run lên, khi thì kim đâm kịch liệt đau nhức

Cái loại cảm giác này để Ngô Dịch đau đến không muốn sống, hắn cũng hoài nghi hệ thống có phải hay không cũng bán thuốc giả, hoàn toàn là bị hệ thống cho hớ

Nhưng dịch nhỏ cũng đổi được trong tay, lui cũng lui không trở về Ngô Dịch chỉ có thể cắn răng, đem còn lại phía dưới một điểm 'Nước dãi rồng' xoa tại năm cái huyết động chỗ

Khi thì run lên, khi thì như kim đâm cảm giác đau nhức lần nữa đánh tới, đau Ngô Dịch mồ hôi đầm đìa, hàm răng cộc cộc cộc trên dưới run lên, thân thể càng là run rẩy không ngừng

"Thuốc giả! Đây là thuốc giả "

Ngô Dịch ngao lăm nhăm giận hô 1 cuồng hống, nhưng lâm hậu phương Hạ Hân Bình ba người kinh hãi không nhẹ

Song khi ba người nghi ngờ ném đi ánh mắt lúc, Ngô Dịch thân thể phù phù một tiếng ngã xuống

"Thế nào sao thế rồi?"

Sở Dương nhìn coi Hạ Hân Bình, lại nhìn một chút Mạnh Đà Từ, cả người đều mộng bức

Mạnh Đà Từ cũng là như thế, dùng ngón tay gãi gãi đầu, hoàn toàn không có minh bạch Ngô Dịch xảy ra chuyện gì

"Hắn giống như nói thuốc giả, hẳn mua đến thuốc giả?" Mạnh Đà Từ liếc mắt nhìn Hạ Hân Bình, giống như là hỏi đến nàng có biết hay không xảy ra chuyện gì

"Các người hai cái đều đừng nhìn ta a? Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra" nhìn lấy hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn mình chăm chăm, Hạ Hân Bình gương mặt bất đắc dĩ, hít một hơi thật sâu "Được rồi! Hắn tựa như là hôn mê, các người chờ ở tại đây, ta tới xem xem a "

Hạ Hân Bình nhìn thấy Ngô Dịch ngã trên mặt đất, tâm cũng treo lên trong nội tâm nàng rất rõ ràng, lúc này Ngô Dịch nhưng không xảy ra chuyện gì, tiếp xuống cứu người còn trông cậy vào Ngô Dịch đâu

Bước nhanh mà đi, Hạ Hân Bình chỉ dùng ba giây, liền đến Ngô Dịch sau lưng

"Uy!"

Hạ Hân Bình vội vã vây quanh Ngô Dịch trước mặt, vừa hô một tiếng, trắng nõn khuôn mặt nhỏ tức thì đỏ đến giống như là quả táo chín, gấp bận bịu xoay người qua đi

"Người vô sỉ!"

Ngô Dịch hôn mê đột nhiên, Ngoại Y đều không buộc lại lộ bên ngoài ở ngực, bị Hạ Hân Bình nhìn nhất thanh nhị sở

Nơi xa, Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ nhìn thấy Hạ Hân Bình công qua thân, hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, lại là ngẩn người

"Tính sao rồi? Hạ sư tỷ làm sao còn quay lưng đi rồi?" Sở Dương sững sờ thì thào

"Quái a! Thật sự là quái!" Mạnh Đà Từ không hiểu đang đưa đầu, cũng là không có nghĩ rõ ràng

Lại nhìn Hạ Hân Bình, đưa lưng về phía Ngô Dịch đứng có thể có một phút đồng hồ, còn không nghe thấy Ngô Dịch đáp lời, cái này mới nhớ tới Ngô Dịch ngắt đi, bận rộn lo lắng đề xuống ngưng ngừng xoay người liếc một cái Ngô Dịch

Đúng vậy cái nhìn này, tại Hạ Hân Bình trên mặt lại cũng không nhìn thấy một tia ngưng ngưng, vội vàng ngồi xổm người xuống mở ra Hắc Bào, lại nhìn một chút bị huyết Thuỷ nhuộm đỏ áo trắng, Tiểu Mỹ khuôn mặt nhỏ tức thì trầm xuống

Nhưng mà, khi Hạ Hân Bình nhìn thấy Ngô Dịch ở ngực chừng ấy,

Cùng nơi ngực trái năm cái lỗ ngón tay, Hạ Hân Bình lập tức ngược lại dựng lên lông mày nhỏ nhắn

"Đây là Tôn Kiên 'Toái Cốt Chưởng' cùng 'Huyết Chi công' đáng chết! Hắn vậy mà thương nặng như vậy "

Bây giờ nghĩ tưởng tượng mới vừa cùng Ngô Dịch nói chuyện với nhau lúc tình hình, Hạ Hân Bình cũng không khỏi không phục, Ngô Dịch thật đúng là có sọi chơi liều vết thương trên người nặng như vậy, còn có thể gắng gượng lấy cùng với nàng bàn giao một phen thời gian

"Phải nghĩ biện pháp mau cứu hả?"

Hạ Hân Bình vừa muốn từ trong ngực xuất ra Liệu Thương Đan Dược, một cái chớp mắt gian, lại bị Ngô Dịch ở ngực vết thương cả kinh hít vào một ngụm khí lạnh

"Sao tại sao có thể như vậy?"

Theo Hạ Hân Bình nghi hoặc thì thào, Ngô Dịch phía bên phải trên ngực chừng ấy, vậy mà chậm rãi tiểu sung trở thành nhạt, có chút Thần kỳ

Càng làm cho Hạ Hân Bình giật mình, vẫn là Ngô Dịch bên trái chỗ ngực 5 căn lỗ ngón tay

Vừa mới nàng ngồi xổm người xuống nhìn lại lúc, còn có từng tia từng tia máu tươi chảy ra ngoài, thế nhưng là trước trước sau sau cũng liền đi qua mười mấy giây, 5 căn lỗ ngón tay không những không chảy ra ngoài máu, mà lại da thịt còn có dấu hiệu khép lại

"Cái này đây là "

Hạ Hân Bình giống như là gặp quỷ, mãnh liệt đứng lên hoảng sợ nhìn chăm chăm Ngô Dịch, nào hải ông ông vang lên, suy nghĩ đều không trống rỗng

Có lẽ, là bởi vì Hạ Hân Bình kinh hô đánh thức đến Ngô Dịch, tại Hạ Hân Bình đứng lên chốc lát, Ngô Dịch mí mắt giật giật

Một giây sau, Ngô Dịch bỗng nhiên ngồi dậy, tay trái trực tiếp cầm lên trước người Hỏa Phượng kiếm

"Người muốn làm gì?"

Ngô Dịch ánh mắt mang lạnh, nhìn Hạ Hân Bình Lãnh Lãnh hỏi

Một màn này, kinh hãi Hạ Hân Bình chốc lát lui về phía sau ba mét

Nàng gặp qua Băng Hân ánh mắt, lại không có người nào ánh mắt, so giờ phút này Ngô Dịch ánh mắt còn để cho nàng run như cây sậy

"Ta ta gặp người ngất đi, cho nên cho nên mới qua tới nhìn một cái "

Hạ Hân Bình rung động ngữ trả lời

Ngô Dịch thấp đầu nhìn một chút chính mình, lại cùng Hạ Hân Bình đôi mắt nhìn nhau ba giây, không có phát giác được dị thường tham mang về sau, Ngô Dịch nhẹ nhàng buông xuống Hòa Phụng kiếm, vừa bước lên Huyết Y bên cạnh nói "Người đi qua chờ ta, sau một canh giờ liền lên đường "

"A ! Tốt tốt "

Hạ Hân Bình nuốt một ngụm nước bọt, trước khi đi lại liếc trộm một chút Ngô Dịch chỗ ngực, khóa chặt lồng mày đi ra rừng cây, về tới Mạnh Đà Từ cùng Sở Dương nơi đó

"Sao thế rồi? Hấn hấn rút cái gì điên?" Sở Dương bận rộn lo lắng hỏi thăm

Hạ Hân Bình trừng trừng Sở Dương, không nói tiếng nào

"Hạ sư tỷ! Ngài ngược lại là nói a? Đúng, trước đó ngài thế nào còn xoay người? Mà lại ta vừa mới còn chứng kiến hấn cầm lên kiếm tính sao, hấn còn muốn giết người a?"

Hạ Hân Bình không mở miệng, Sở Dương cũng chưa hết hi vọng tiếp tục truy vấn lấy

Hạ Hân Bình vẫn như cũ gập cau mày đầu, giống như là suy tư điều gì, vẫn là không có mở miệng

"Sư tỷ! Có phải hay không tiểu tử kia thật muốn giết người? Không có việc gì, ta cùng Mạnh Đà Từ cái này liền đi qua giết chết hấn "

Sở Dương vén lên ống tay áo, cho Mạnh Đà Từ đưa một ánh mắt ra hiệu Mạnh Đà Từ cùng chính mình đi qua, thừa dịp Ngô Dịch có thương tích trong người giết chết hấn

"Ngu xuẩn! Người chán sống rồi?" Hạ Hân Bình bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Sở Dương, giận hất một hơi quay người liền đi

Nhưng Hạ Hân Bình vừa đi ra ba bước, đột nhiên lại dừng bước, hơi nghiêng đi đầu âm thanh lạnh lùng nói "Các người hai cái đều chó tru chọc cái kia Ngô Dịch tại Vạn Thi Lâm như thế, ra Vạn Thi Lâm cũng là như thế "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị đề mua đồ . cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Nhiếp Lâm cùng Vạn Thi Lâm

Sở Dương lần nữa mộng bức

"Cái này này làm sao còn nổi giận đâu?"

"Bởi vì người ngu!"

Mạnh Đà Từ nói xong, cũng quay người tìm thốt gỗ ngồi xuống, chống gối cảm thỉnh thoảng nháy mắt mấy cái, không biết tâm lý hợp lại cái gì

Ngô Dịch, giờ phút này vẫn như cũ đưa lưng về phía ba người ngồi

Lúc này hấn khoanh chân hai tay tại vùng đan điền bấm niệm pháp quyết, hơi lim dim con mắt hô hấp suôn sẻ, âm thầm điều động lấy nguyên khí trong cơ thể tuần hành Kỳ Kinh Bát Mạch, hội tụ đến trước ngực chữa trị hai nơi thương hại

Ước chừng đi qua có thể có nửa canh giờ, Ngô Dịch chậm rãi mở hai mắt ra, đưa tay sờ lên ở ngực, đôi mắt lập tức dần hiện ra hai đạo vui sướng tinh mang

"Còn tưởng rằng đôi thuốc giả đầu ngăn ngủi một khắc đồng hồ, hai nơi thương hoạn đã tốt 7 8 phần, cái này 30 ngàn điểm bạo ngược giá trị xài đáng giá "

Ngô Dịch kinh hỉ thì thoả, đứng lên quay người nhìn một chút Hạ Hân Bình, cao giọng hô nói " người trước tiên ở nơi này chờ ta, chậm nhất nửa canh giờ ta liền trở lại "

Ngô Dịch nói xong, quay người chốc lát biến mất tại 3 tầm mắt của người bên trong

"Hắn hẳn không phải là chạy a?"

Sở Dương đi đến Mạnh Đà Từ bên cạnh, chỉ Ngô Dịch rồi đi phương hướng hỏi một câu

"Đi một bên! Đừng quấy rầy ta muốn sự tĩnh "

Mạnh Đà Từ tức giận trừng mắt liếc Sở Dương

Trái lại Hạ Hân Bình, ánh mắt của nàng một mực rất là phức tạp, tuy nhiên Ngô Dịch đột nhiên biến mất tại trong rừng chuyện này, nàng lại một điểm không lo lắng phải chăng đào tẩu

"Ngô Dịch tuổi không lớn lắm, sở học Võ Công lại lợi hại phi phạm một người như vậy, vì sao đột nhiên đi tới Vạn Thi Lâm? Hẳn đến cùng có cái gì? Nếu như nói không, võ công của hắn từ đâu mà đến? Mặt khác, có thể làm cho vết thương cảm máu lại như kỳ tích nhanh chóng khép lại, loại này giống như có thể khởi từ hồi sinh như vậy Tiên Dược, lại là từ chỗ nào lấy được?"

Hạ Hân Bình cùng Ngô Dịch ở chung hơi ngắn, nhưng là Ngô Dịch trong lòng của nàng, cũng đã lưu lại Thần bí lạc ấn

Có thể nói, Ngô Dịch trên người Thần bí để Hạ Hân Bình lấy mê nhưng mà Hạ Hân Bình trầm tư qua đi, nàng lại hít sâu một hơi không có tiếp tục suy nghĩ

Nàng không dám tiếp tục suy nghĩ đi xuống, lại không dám tiếp tục tìm kiếm xuống dưới

Bởi vì nàng, hoặc nhiều hoặc ít cũng biết một điểm Ngô Dịch tính khí

Nếu như tiếp tục truy đến cùng xuống dưới, một khi bị Ngô Dịch phát giác, chào hỏi nàng nhất định là cái kia thanh huyết sắc Hỏa Phượng kiếm

Buông xuống nghỉ ngơi trong lòng, Hạ Hân Bình cả người đều dễ dàng rất nhiều

Khi thời gian trôi qua một khắc đồng hồ trái phải, Ngô Dịch từ trong rừng đi trở về

Đoạn này thời gian, Hạ Hân Bình đám ba người đều là không biết Ngô Dịch đi nơi nào, cũng không biết Ngô Dịch đi làm cái gì

Chỉ có Ngô Dịch tâm lý rõ ràng, hắn đem Cự Kiếm cùng năm bản thượng phẩm Huyền Giai Võ Công, cùng từ Tồn Kiên trên thân lột ra tới ngân phiếu, hết thầy dùng Huyết Y gói kỹ về sau, vững vàng buộc chặt tại một gốc cành lá tươi tốt ngọn cây

Như là không thể phát hiện trên cành cây kỳ lạ tiêu ký, coi như đứng tại thụ dưới lên trên nhìn, cũng rất khó phát hiện rậm rạp cành lá bên trong bao khóa

"Lên đường thôi!"

Về tới Hạ Hân Bình ba người trước mặt, Ngô Dịch đem bảo mũ hướng phía dưới kéo

Hạ Hân Bình nhìn lướt qua Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ, khi hai người cũng điểm đầu về sau, Hạ Hân Bình cười nhạt một tiếng, đối với Ngô Dịch nói nói " thương thế của người "

"Không ngại!"

Ngô Dịch trả lời rất là dứt khoát, Hạ Hân Bình chớp chớp trằm mặc về, sau đó cảm thấy cũng là lẽ ra như thế, liền điểm một cái đầu lại đối với Ngô Dịch mở miệng

"Ngô thiếu hiệp, trước đó không xác định người là có hay không gia nhập, cho nên có một số việc ta nói với người không phải rất kỹ càng mặt phía dưới thời gian còn sớm, vừa đi ta bên cạnh tĩnh tế nói cho người về Nhấp Lâm, cùng quan tại Vạn Thi Lâm một ít chuyện "

"Tốt!" Ngô Dịch điểm một cái đầu

Bốn người 2 trước 2 về sau, tốc độ không tính nhanh, hướng phía Vạn Thi Lâm núi thay đi đi

Đi lần này, chính là một ngày một đêm

Đoạn này thời gian, Ngô Dịch xem như triệt để hiểu rõ Vạn Thi Lâm

Vạn Thi Lâm là Thượng Quan Vũ Dật tốn hao 10 năm khoảng chừng, thân thủ cải tạo mà thành Mê Lâm

Điểm này Ngô Dịch đã sớm biết, thế nhưng là để Ngô Dịch không có nghĩ tới, chỗ này Mê Lâm đỉnh núi, lại ẩn chứa một cái thiên đại bí mật

Này bí mật nếu là ở Trung Thổ đại lục truyền ra, đủ để gây nên một trận gió tanh mưa máu

Bởi vì, tại cái kia Mê Lâm đỉnh núi, có một khối sứa đá lớn cự thạch kia cường đại vô cùng, lại không biết vì nguyên nhân gì, Thạch Thể lâu dài tản ra nhân nhật nguyên khí

Năm đó Thượng Quan Vũ Dật cũng thử đồ đem đá lớn khiêng đi, đem đặt ở Thiên Nguyên Tông quảng trường chính giữa

Bởi như vậy, trong tông môn Đệ tử ở chung quanh ngồi xuống, liền có thể hút vào đá lớn bên trong nguyên khí, Thiên Nguyên Tông nhất định như mặt trời giữa trưa, cường thịnh ở trong tầm tay

Song khi Thượng Quan Vũ Dật chuẩn bị xê dịch đá lớn, lại phát hiện khối cự thạch này căn bản là không có cách xê dịch, tựa như cùng Sơn Thể hòa thành một thể

Về sau, Thượng Quan Vũ Dật quyết định đem thạch đầu đập nát vận đến Thiên Nguyên Tông bên trong, nhưng lại phát hiện nện xuống đá lớn, tại gần gũi mấy canh giờ bên trong liền không có nguyên khí

Bất đắc dĩ, Thượng Quan Vũ Dật chỉ có thể nhìn thạch nặng thán, không thể không từ bỏ xê dịch đá lớn ý nghĩ

Bởi vậy! Thượng Quan Vũ Dật liền ở chỗ này kiến tạo một chỗ Mê Lâm

Một là để Đệ tử làm thí luyện chỗ, cảm thụ Trung Thổ đại lục gió tanh mưa máu

Thứ 2, cũng là đưa cho trong ngàn người thiên chi kiêu từ một trận tạo hóa, chỉ cần tại cự thạch kia bên trên ngồi xuống tu luyện, tu vi thể tất đột nhiên tăng mạnh, muốn so Tại Tông Môn bên trong tu luyện nhanh lên gấp ba không chỉ

Kỳ trước, đều là cường giả độc chiếm khối cự thạch này mà này giới cũng không ngoại lệ, cái kia Nhiếp Lâm lấy kỳ lạ Võ Công, mạnh hút hấn trong thân thể nguyên khí tăng lên tự thân tu vi, lấy tính áp đảo Thắng Lợi chiếm đoạt đá lớn dài đến nửa năm lâu

Đây là quan tại Vạn Thi Lâm một số việc, Hạ Hân Bình cũng nói tỉ mỉ lần này cường giả, Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm

Hạ Hân Bình nói lên Nhiếp Lâm lúc, cố ý nhìn lướt qua Mạnh Đà Từ

Tuy nhiên Hạ Hân Bình không có nói về nguyên nhân, thế nhưng là Ngô Dịch tự nhiên đoán được trong đó tất có ẩn tình tựa như nàng nói lên đá lớn lúc, cố ý quét mắt Sở Dương

Dựa theo Hạ Hân Bình thuật, Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm sẽ hai loại Võ Công

Trong đó một loại, chính là mạnh hút hấn người nguyên khí trong cơ thể 'Đoạt nguyên Thần công' thứ 2, là một loại điều khiển người bên ngoài linh hồn pháp quyết

"Ngô thiếu hiệp, hiện tại chúng ta hẳn là chỗ tại Vạn Thi Lâm trên nửa đoạn, khoảng cách đỉnh núi hẳn là còn có 3 dặm lộ trình "

Lại đi một ngày, Hạ Hân Bình bước chân đột nhiên ngừng lại, nhìn qua phía trước quanh co khúc khuỷu thông hướng đỉnh núi tiểu lộ, nhẹ giọng đối với Ngô Dịch thì thào

Ngô Dịch thu hồi nhìn về phía trước đường quanh co ánh mắt, trừng mắt nhìn trầm tư về, hỏi nói "ngươi xác định Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm, lúc này thì ở đỉnh núi a?"

Hạ Hân Bình điểm một cái đầu

"Đương nhiên có thể khẳng định bởi vì hai ngày trước tổ chức Giao Dịch Hội lúc, đại đa số 6 Thất Tinh Vũ Sư đều trình diện cái kia Bát Tinh Vũ Sư Tôn Kiên, không phải cũng là đi mà nếu là hẳn muốn bắt người, Giao Dịch Hội là cơ hội tốt nhất mà hẳn nhưng không có hiện thân, lộ ra lại chính là tại Vạn Thi Lâm đỉnh "

Hạ Hân Bình cái này nói chuyện, Ngô Dịch cảm thấy cũng có một chút đạo lý, liền mở miệng "Vậy các ngươi ba vị nói một chút, hiện tại là đi lên, vẫn là nghỉ ngơi dưỡng sức nghỉ ngơi một đêm?"

Việc này, Ngô Dịch cảm thấy mình không tốt quá mức can thiệp, vẫn là nghe theo Hạ Hân Bình chỉ làm cho tốt dù sao Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ là Hạ Hân Bình mời tới, vạn nhất người ta không muốn hiện tại đi đâu? Ngô Dịch nhưng không nguyên ý đắc tội với người

"Sở Dương, Mạnh Đà Từ, các ngươi hai cái là cái gì ý "

Hạ Hân Bình hận không thể hiện tại liền xông đi lên cứu người, nhưng nàng cũng không ngốc, vẫn là rất cho Mạnh Đà Tử 2 người mặt mũi hỏi thăm một câu

Nhưng nàng vừa mới mở miệng hỏi thăm, phía trên 3 ngoài trăm thước, từ trong rừng đột nhiên thoát ra một người

Xa xa nhìn lại, người này tóc tai bù xù, quần áo tức thì bị máu nhuộm thành tơi

Người này đem tựa như gặp quỷ, đến đường rẽ bên trên về sau, cũng không biết là run chân vẫn là đập phải cái gì, lộn nhào vọt xuống tới

Theo người kia tới gần, Ngô Dịch bọn người nhao nhao nhãn nhãn lông mày

Này người đã không có cánh tay phải, vai đầu miệng vết thương ừng ực ừng ực bốc lên máu mà lại, trên người của người này không xuống một hai trăm nói vết đao, nhìn nhìn thấy mà giật mình

"Trên núi có Ác Ma, hấn uống máu người "

"Chết ! Đều đều đã chết "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Kinh dị 1 màn

Chương 86: Kinh dị 1 màn

Tinh thần của người này trạng thái cực kỳ không tốt, miệng thảo luận lấy kỳ quái thậm người lời nói, ánh mắt du ly bất định, tựa như là mất hồn giống như

Nhưng Hạ Hân Bình nghe thấy hấn, thân thể mềm mại lập tức run lên bần bật, cảm kiếm thân hình thoát một cái chốc lát xông ra 10 mét, đến cái kia điên thiếu niên trước người, đưa tay liền bắt lấy cổ áo của hấn

"Nói! Người có phải hay không mới từ đỉnh núi xuống tới?"

Hạ Hân Bình Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn đều nhăn thành chữ xuyên, vốn là sáng ngời hữu Thần mắt to có chút mê người, giờ phút này lại lộ ra vô tận hung ác hàn quang

Tay cắt thiếu niên vốn là giống như là mê muội mất hồn, giờ phút này nhìn thấy hung Thần ác sát Hạ Hân Bình, hai chân đều như nhũn ra kém chút không có co quắp ngồi dưới đất

"Đừng sát ta! Ta ta không uống máu người là hấn đối với đối với đúng! Đúng vậy hấn uống máu người "

Thiếu niên hàm răng đều đang run rẩy , vừa nói bên cạnh dùng tay chỉ Sở Dương la hét

Một màn này, nhưng làm Sở Dương tức chết đi được rõ ràng bên người còn đứng lấy hai vị đầu, cái này chết người điên hết lần này tới lần khác liền chỉ hấn

Hạ Hân Bình tự nhiên biết tay cắt thiếu niên đang nói ăn nói khùng điên, liền lại mở miệng giận dữ hỏi "Ta hỏi ngươi, trên núi phải chăng có cái nam tử mặc áo trắng? Cảm trong tay hấn một thanh trường kiếm màu tím "

"Không ai, bị trăm đầu, đối với đúng! Đều bị ma quỷ chém đầu "

Tay cắt thiếu niên nói lời nói để cho người ta nghe không hiểu, tuy nhiên nếu là cẩn thận đi suy nghĩ, giống như thiếu niên trong giọng nói, lại ẩn chứa sự tình gì

Lại nhìn Hạ Hân Bình, liên tục hỏi hai câu đều không được đến đáp án chuẩn xác, đã sắp bị tức nổ tung tim phổi

Nhưng vào lúc này, tay cụt thiếu niên ngoay lăm nhảm quái khiêu một tiếng, cũng không biết khí lực ở đâu ra, tránh thoát Hạ Hân Bình tay về sau, giống như điên hướng về Ngô Dịch đám ba người vọt lên đi

"Ma quỷ không là đồ tốt, Tiểu Quỷ đói bụng không cho ăn Mứt Quả" tay cụt thiếu niên từ Mạnh Đà Từ bên người vọt tới, không có chạy mấy bước khoa tay múa chân lại điên hô hào "Chớ ăn ta, các ngươi đều chớ ăn ta, đi ra! Mau tránh ra, thịt của ta không thể ăn "

Hạ Hân Bình quay người nhìn lấy tay cụt thiếu niên, thân thể lung lay, cả người tinh thần trạng thái đều phát sinh chuyển biến đem nàng nói thành là bị Sương đánh Cà tím, cũng đều không đủ

Ngô Dịch, Mạnh Đà Từ cùng Sở Dương cũng cau mày, nhao nhao quay người nhìn về phía điên điên khùng khùng thiếu niên

Sở Dương quệt miệng, ánh mắt bên trong dần hiện ra ý trào phúng, hơi thở bên trong cũng truyền ra lạnh tiếng hừ lạnh

Mạnh Đà Từ Thần sắc rất là ngưng trọng, tuy nói ánh mắt bên trong không có chế giễu thiếu niên điên, thế nhưng là toát ra phức tạp lại làm cho người có chút suy nghĩ không thấu

Bào mủ dưới, Ngô Dịch Thần sắc rất là bình thản, nhìn không ra là vui vẫn là giận bất quá, trong mắt của hắn lại lộ ra một vòng đồng tình, thờ dài sau thân hình thoát một cái, hướng về tay cụt thiếu niên đuổi theo

Cũng liền hai giây thời gian, Ngô Dịch đã đến kết thúc cánh tay thiếu niên sau lưng, hoa một tiếng rút ra Họa Phượng kiếm, thẳng đến tay cụt thiếu niên hậu tâm đâm đi vào

Quất ra Họa Phượng kiếm, Ngô Dịch quay người cấp tốc mà quay về

"Ngươi ngươi đây là làm gì? Làm sao còn đem hắn giết?"

Sở Dương sững sờ hỏi Ngô Dịch

"Để hắn giải thoát!"

Kiểm trở vào bao, Ngô Dịch lạnh giọng đáp

Nhưng lại tại Ngô Dịch vừa nói hết lời, một tiếng nhẹ kêu đột nhiên từ Ngô Dịch trong miệng truyền ra

Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ mang theo hiếu kỳ xoay người, khi thấy Hạ Hân Bình chẳng biết lúc nào xông ra trăm mét, hai người nhao nhao giậm chân một cái gấp vội vàng đuổi theo

"Hạ sư tỷ! Chờ chúng ta một chút a "

"Không nên vọng động, chúng ta cùng tiến lên đi "

Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ lần lượt mở miệng, nhưng Hạ Hân Bình tựa như là không nghe thấy giống như, tay trái rút ra trường kiếm, 3 lắc 2 lắc biến mất tại đường rẽ bên trên

"Ai! Nữ nhân đã mất đi lý trí, thật sự là cái gì còn không sợ "

Ngô Dịch thờ dài lắc lắc đầu, khi Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ xông ra trăm mét, Ngô Dịch cũng đuổi theo

Cũng không biết là Ngô Dịch có ý mà vì đó, vẫn là Ngô Dịch không muốn vênh lên Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ mặt mũi, hắn ngược lên tốc độ cũng không nhanh, từ đầu tới cuối duy trì lấy không mất dấu, ẩn ẩn có thể nhìn thấy Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ thân ảnh mà thôi

Nhưng mà, khi Ngô Dịch đi lên hai dặm đường về sau, cước bộ của hắn đột nhiên ngừng lại, cau mày một cái cũng cúi xuống đầu

"Trách không được một cỗ mùi hôi thối, cuối cùng này 1 dặm lộ trình, đến cùng chết bao nhiêu người a "

Tại Ngô Dịch chân phía dưới trải rộng bạch cốt, có chút bạch cốt đã bị giẫm nát bấy, mà có chút xương đầu vẫn còn mang theo tơ máu, tản ra gay mũi mùi hôi thối

Nhìn lên trên, một đầu từ thi cốt lát mà thành đường rẽ thông hướng đỉnh núi, cho dù là lúc trước Ngô Dịch tại ác lang phong đường dốc bên trên đại khai sát giới, thúc đẩy đường dốc hoành 7 dặm thẳng 8 năm số trăm cỗ thi thể, cũng không kịp nơi đây 1 phần mười không bỏ thặng người

"Thượng Quan Vũ Dật a! Ngươi thân thù kiến tạo chỗ này Mê Lâm, ta thật không biết là đúng hay sai "

Ngô Dịch cũng không phải là mềm lòng hạ người, thế nhưng là mắt phía dưới nhìn thấy cái này 1 dặm dài thi cốt đường, Ngô Dịch tâm lý cũng có chút phát run

Bởi vì, thật sự là quá Vô Đạo, quá tàn nhẫn

Thở dài, Ngô Dịch hướng nhìn trái phải một chút, thân hình vọt lên đã rơi vào trong rừng, theo dốc núi mau chóng đuổi theo

Từ trên sườn núi đi, tự nhiên sẽ hao phí đại lượng thể lực

Ngô Dịch tình nguyện hao phí một điểm thể lực, cũng không đành lòng đi chà đạp người chết thi cốt

Tại Ngô Dịch xem ra, đây là tối thiểu nhất đạo đức cùng tôn trọng dù là những người chết kia lúc còn sống là giết người như ngọc hạng người, tại bọn họ tử vong một sát na, đã chuộc lại phạm pháp dưới tất cả tội nghiệt

1 dặm lộ trình, Ngô Dịch dùng ba phút trái phải nhanh như tên bắn mà vọt qua khi sắp lên đỉnh núi, Ngô Dịch từ trong rừng vọt ra, bước nhanh đến đường rẽ tận đầu

Đường núi miệng, nằm 2 bộ thi thể

Hai người này đều là bị người một kiếm cắt yết hầu, bởi vì chết đi không bao lâu, cổ họng chỗ còn ra bên ngoài bốc lên máu

Không cần nghĩ, Ngô Dịch cũng biết đây là Hạ Hân Bình giết

Không lại trì hoãn, Ngô Dịch bước nhanh chân trực tiếp lên đỉnh núi

Ngay tại lúc Ngô Dịch đi tới sát na gian, trước mắt một màn lập tức đem Ngô Dịch kinh hãi hít vào một ngụm khí lạnh, trong đầu giống như có đạo sấm rền nổ vang, đem suy nghĩ của hắn đánh nổ phá thành mảnh nhỏ

Ở phía trước của hắn 30 mét chỗ, Hạ Hân Bình ba người song song mà đứng

Cùng Hạ Hân Bình bọn người cách xa nhau xa năm mươi mét, có một khối vuông vức đá lớn

Đá lớn chiều dài hơn ba mươi mét, 7 mét trái phải cao tại đá lớn phía trên khoanh chân ngồi một người, người này hồng phát, người khoác Hồng Bào

Lại bởi vậy người thấp đầu, mà lại tán loạn hồng phát rủ xuống dưới, dung mạo của hắn bị che đầy cực kỳ chặt chẽ

Ngô Dịch không cần mơ mộng, cũng biết hắn là Nhiếp Lâm

Nhưng mà để Ngô Dịch khiếp sợ, cũng không phải là Nhiếp Lâm cho người ta một cỗ yêu dị cảm giác, mà là đá lớn chung quanh đều là không đầu Từ Thi

Không đầu Từ Thi chất lên cao hơn nửa mét, thượng tầng thi thể còn chảy ra ngoài lấy máu, trung tầng ẩn ẩn có thể thấy được hư thối thi thể, mà Tầng dưới cùng lại chỉ có thể gặp được lẻ tẻ huyết nhục, cũng không biết chết bao lâu, ngay cả huyết nhục đều hư thối phong hoá

Lại hướng lấy đồng xác chết bên ngoài nhìn lại, 18 cái cây đem đá lớn cùng đồng xác chết vây lại ở giữa

Cái kia 18 cái cây, đã không có Lục Diệp mỗi cái cây mười mấy căn chạc cây bên trên, đều là cấm người đầu

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Nhiếp Lâm lạnh lùng chế giễu

Chương 87: Nhiếp Lâm lạnh lùng chế giễu

Bạch cốt trái đường, cổ thụ xuyên đầu

Nơi này không phải Luyện Ngục, lại lấy thẳng qua Luyện Ngục

Ngô Dịch hít sâu một hơi, miễn cưỡng đè xuống trong lòng nổi lên kinh đào hải lãng, lại đem ánh mắt nhìn về phía 18 cái cây phía dưới

18 cái cây phía dưới đứng đầy mười tám người, cái kia mười tám người mặt không biểu tình, mắt vô Thần

"Cái này đây chẳng lẽ là con rôi?"

Ngô Định tại mười tám người trong mắt, không nhìn thấy một tia linh động tại trên mặt của bọn hắn, cũng cảm giác không ra chút nào hi nộ ái ố

Cái kia mười tám người có, chỉ là ánh mắt ngốc trệ, Thần sắc chất phác

Bất quá, Ngô Định cũng phát hiện một vấn đề

Mười tám người bên trong, có mười lăm người là Thất Tinh Vũ Sư tại đá lớn ngay phía trước 3 cái cây dưới, đứng đấy ba người lại là Bát Tinh Vũ Sư

Bên trái cùng phía bên phải hai khóa thụ dưới, phân chó đứng hai cái cầm đao thiếu niên

Từ hai bọn họ trên mặt nhìn, hai người nhiều lắm là cũng liền 16 - 17 tuổi mà thôi

Giờ phút này, hai người đều là phải tay cầm đao, mũi đao chĩa xuống đất, đôi mắt đều nhìn về phía trước

Tại trong hai người gian, cũng chính là đá lớn chính đối diện thụ dưới, đứng đấy 1 người hai mươi tuổi trái phải Nam Tử

Nam tử hắc phát treo Huyết Châu, thỉnh thoảng từ lộn tóc nhỏ xuống, khiến cho quần áo trên người hắn càng thêm đỏ tươi

Tay của nam tử lý cầm một thanh Tử Kiếm, nhìn thấy cái kia thanh Tử Kiếm chói lát, Ngô Định ánh mắt trở nên phức tạp, đồng thời cũng hướng về Hạ Hân Bình ném đồng tình ánh mắt

Ngô Định biết, cầm trong tay Tử Kiếm Nam Tử, hắn là Hạ Hân Bình chồng

Vương Sùng Sơn!

Nhẹ giọng thờ dài, Ngô Định muốn đi qua an ủi Hạ Hân Bình vài câu nhưng không đợi hắn cất bước, Hạ Hân Bình đã giơ tay lên trúng kiếm, mũi kiếm điểm chỉ trên đá lớn Nhiếp Lâm, như tê tâm liệt phế gầm thét một tiếng

"Nhiếp Lâm! Ngươi cái lang tâm cầu phế đồ vật chưa đi đến nhập Vạn Thi Lâm trước đó, ta cùng Vương Lang là như thế nào đợi ngươi? Bây giờ ngươi ngay cả hắn đều biến thành vô ý thức con rồi, lương tâm của ngươi để chỗ ăn?"

Hạ Hân Bình tiếng rống giận dữ Tại Sơn đỉnh đấy ra, truyền ra nửa dặm xa mới dần dần tán đi

"Xùy xùy xùy!"

Âm U để cho người ta cũng rung mình âm thanh truyền ra, chói lát vượt trên Hạ Hân Bình gầm thét thanh âm

Chỉ gặp đá lớn phía trên, một mực thấp đầu Nhiếp Lâm giật giật thân thể, vừa cười bên cạnh chậm rãi giơ lên đầu

"Hạ sư tỷ, ngươi thật là lớn lửa giận a "

Nhiếp Lâm âm thanh bén nhọn mà chói tai, để tâm thần của mọi người đều khẽ run lên

"Thanh âm của hắn làm sao "

Ngô Định nhăn nhó lông mày, ở trong lòng ngôn ngữ một nửa, nhưng không có tiếp tục ám ngôn xuống dưới

Bởi vì Ngô Định cũng không biết làm sao đi hình dung Nhiếp Lâm âm thanh, nói là thanh âm bên trong ẩn chứa uy áp lực, chấn động tinh thần của hắn cũng không chính xác lại như là thanh âm bên trong ẩn chứa một loại nào đó ma lực, không phải chấn động tinh thần của hắn, mà là khống chế lại bọn hắn Thần trí

"Hạ Hân Bình trước đó nói qua, Nhiếp Lâm sẽ một loại Khống Hồn pháp quyết chắc hẳn, đây chính là nguyên nhân chỗ a "

Ngô Định ổn ổn tâm thần, trong lòng vẫn là dâng lên một cỗ dự cảm không tốt nếu như Nhiếp Lâm thật sự là dùng âm thanh liền có thể khống chế bọn hắn Thần trí, như vậy tiếp xuống một trận chiến

Ngô Định bỗng nhiên run rẩy một chút, hắn không dám tiếp tục suy nghĩ

Nhưng tại lúc này, Hạ Hân Bình lần nữa mở miệng

"Nhiếp Lâm, ta không muốn cùng ngươi nói nhảm đem Vương Lang giao cho ta, ta lập tức rời đi nơi đây "

Hạ Hân Bình bị tức thẳng run, nhưng cái kia Nhiếp Lâm lại có a a phá lên cười

"Hạ sư tỷ, ta nếu là không cho ngươi, ngươi thì phải làm thế nào đây? Là dùng trong tay ngươi kiếm, đem đầu lâu của ta trầm xuống tới? Vẫn là có ý định ý vào cái kia ba tên phế vật cướp người đâu?"

Nhiếp Lâm lời nói nói trúng tim đen, đối với Hạ Hân Bình cùng Ngô Dịch bốn người ngay cả trào mang phúng, hoàn toàn không có đem bọn hắn để vào mắt

"Hạ sư tỷ a! Lúc đầu ngươi cho Niếp mỗ cảm giác, là một cái thông tuệ nữ tử thế nhưng là hôm nay gặp mặt, Niếp mỗ lại là cảm thấy ngươi cũng xuẩn đến tận xương tủy "

Nhiếp Lâm chậm rãi đứng lên,

Tóc tai bù xù đi tới đá lớn một bên, tựa như quét Ngô Dịch ba người một chút, vừa cười nói "Hạ sư tỷ cũng không cần tức giận, ngươi xem một chút ngươi chọn trợ thủ, một cái sẽ chỉ phát ám khí Tiểu Hải Đồng, một cái khác là chơi độc chơi đến phân lung mọc ra U ác tính người điên a đúng rồi! Còn có cầm cái kia cả ngày hắt lên Hắc Bào giả vờ Thần bí, kì thực là Nhị trưởng lão Dương Ngọc Sơn chó săn Đạm Thai lão giả kia, cái này cái này đều là mặt hàng giả mà "

"Im miệng! Cá nhân ngươi không người, quý không quý đồ vật Tiểu Gia liền sẽ tái đi khí thế nào? Tin hay không Tiểu Gia một phi tiêu lấy ngươi mạng chó?"

Sở Dương ép không được nữa, không đợi Hạ Hân Bình nói chuyện, liền hướng về phía tóc tai bù xù Nhiếp Lâm quát

"Nhiếp Lâm, đừng quá tùy tiện ta Mạnh Đà Từ chạy tới nơi này, liền không có sợ ngươi cái này Cửu Tinh Vũ Sư "

Mạnh Đà Từ thoái bản không nhiều, nhưng lúc này lại về đình Nhiếp Lâm một câu hiển nhiên, hắn cũng bị Nhiếp Lâm châm chọc khiêu khích tức giận đến không nhẹ

Kỳ thực phân lung mọc ra U ác tính, một mực là Mạnh Đà Từ tâm lý sỉ nhục hiện tại Nhiếp Lâm cầm U ác tính nói sự tình, Mạnh Đà Từ tự nhiên khó mà ép phía dưới nữa

Lúc này, duy chỉ có đứng ở đằng xa Ngô Dịch nhưng không có lên tiếng, nếu là lại có thể trông thấy Ngô Dịch Thần sắc, càng sẽ cho người tâm lý mặt mờ hồ

Ngô Dịch, thậm chí ngay cả một chút xíu phần nộ đều không hiển lộ trên mặt Thần sắc rất là bình tĩnh, bình tĩnh làm người ta hoảng hốt, càng khiến người ta cảm thấy phía sau lưng đều bốc lên Lương Phong

Mà giờ khắc này, Nhiếp Lâm lại kinh thường hướng về phía Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ hừ hừ, cũng không cùng hai người bọn họ tranh luận, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Hạ Hân Bình

"Hạ sư tỷ! Cứ như vậy 3 cái thối tôm tép, ngươi còn muốn mang đi Vương Sùng Sơn? Đừng nói là bọn hắn 3 cái không còn dùng được thối tôm, liền xem như 3 cái Bát Tinh Vũ Sư, ta như tâm tình không tốt, ngươi cũng cứ không đi Vương Sùng Sơn "

"Cứ không đi, cái kia vợ chồng chúng ta hai người liền cùng nhau chết ở chỗ này "

Hạ Hân Bình ra sức gào thét, không chờ âm thanh tán đi, chỉ gặp Hạ Hân Bình đầu ngón chân điểm đất, vọt lên hơn ba mươi mét cao - Miguel, ở giữa không trung huy kiếm thẳng đến trên đá lớn Nhiếp Lâm đâm tới

Nhắc đầu, nhìn qua huy kiếm đâm tới Thiên Ảnh, Nhiếp Lâm Âm U tiếng cười lần nữa truyền ra

"Hạ sư tỷ! Ngươi có thể giết bọn hắn hai cái, ta liền để ngươi bên trên cầu thang đá "

Cũng không biết Nhiếp Lâm làm cái gì, tại hắn quay người hướng đi đá lớn trung gian một khắc, cái kia hai cái cầm trong tay đại đao Bát Tinh Vũ Sư thân thể run lên, riêng phần mình song chân đạp lên mặt đất, vọt lên vung đao thẳng đến Hạ Hân Bình chém tới

Một thanh kiếm, hai thanh đao, chốc lát ở giữa không trung đụng vào nhau

To lớn trùng kích lực, chốc lát đem Hạ Hân Bình đẩy lui, rơi xuống đất dặng dặng dặng lui về phía sau 7 8 mét, Hạ Hân Bình mới tính đặt chân vững vàng bước

Mà cái kia hai cái Thần sắc chất phác, ánh mắt đờ đẫn cầm đao thiếu niên sau khi hạ xuống, lần nữa vung đao xông về Hạ Hân Bình

"Ba đầu thối tôm, tiếp xuống đến lượt các ngươi "

Nhiếp Lâm khoanh chân lại ngồi ở đá lớn trung tâm, lời ra khỏi miệng một cái chớp mắt gian, 15 cái cây phía dưới mười lăm vị Thất Tinh Vũ Sư, lập tức hơi run một chút 1 hạ thân, chốc lát xông về Mạnh Đà Từ cùng Sở Dương

"Đạm Thai Lão Bất Tử, lần trước ta nể tình ngươi là Nhị trưởng lão nuôi chó, ta mới có thể thả ngươi một con đường sống thế nhưng là ngươi người này lại không biết đem, cũng dám đi theo Hạ Hân Bình tới nơi này cứu người cũng được! Đã tới, liền đem mệnh ở lại đây a "

Nhiếp Lâm tiếng nói lần nữa truyền ra, chỉ gặp mười lăm cái con rối bên trong, có 3 cái Thất Tinh Vũ Sư từ trong đội ngũ rút lui đi ra, thẳng đến xa xa Ngô Dịch vọt lên đi

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Hao tổn không giúp đỡ

Chương 88: Hao tổn không giúp đỡ

Giờ phút này, Hạ Hân Bình cùng hai cái cầm đao Bát Tinh Vũ Sư đánh cho khó phân thắng bại

Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ hai người, riêng phần mình phần chiến sáu cái Thất Tinh Vũ Sư

Trong bốn người, áp lực nhỏ nhất đúng vậy Ngô Định, chỉ có 3 cái Thất Tinh Vũ Sư tề lực sát hấn

"Coi ta là thành Đạm Thai rồi hả? Coi là 3 cái Thất Tinh Vũ Sư, liền có thể dễ dàng đem ta sát? Tốt! Rất tốt "

Ngô Định biết bởi vì hắc bào duyên cớ, Nhiếp Lâm là đem hấn ngộ nhận là Đạm Thai

Tại Ngô Định xem ra, cái này không có gì không tốt sau đó chỉ nên nắm chắc thời cơ tốt, không chừng cái này Mạo Bài thân phận, còn có thể để Nhiếp Lâm thụ bị thương

Quyết định chú ý, Ngô Định trang cũng rất giống khi thì trốn tránh từng bước lui lại, khi thì từ áo choàng lý nhô ra tay phải ngăn cản, thật đúng là cho người ta một loại không địch lại 3 cái khôi lỗi giả tượng

Lại nhìn Hạ Hân Bình nơi đó, theo thời gian kéo càng lâu, Hạ Hân Bình trán đầu cũng toát ra mồ hôi, liền ngay cả khí tức cũng có chút gấp rút, huy kiểm tốc độ cũng chậm rất nhiều

Đây là không địch nổi dấu hiệu

Cũng khó trách, Hạ Hân Bình cho dù là Bát Tinh Vũ Sư, dù sao cũng là nữ lưu hạng người tại thể lực bên trên, căn bản không có cách nào cùng Nam Từ đánh đồng

Lại thêm nàng vẫn là liên chiến hai cái Bát Tinh Vũ Sư, kéo cái một khắc nửa khắc vẫn được, thời gian dài chắc chắn thất bại

Mà Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ phân biệt đại chiến sáu cái Thất Tinh Vũ Sư, đối với hai người áp lực cũng không nhỏ, cũng liền lại càng không cần phải nói đi giúp Hạ Hân Bình

Nhất là Sở Dương, cũng không rõ ràng hấn đem cái kia hai cái Mặc Sắc cầu tử đặt ở chỗ nào, giờ phút này hai tay huy động, ngân sắc Phi Tiêu giống như mưa to oanh kích lấy sáu cái Thất Tinh Vũ Sư

Nhưng mà để Sở Dương cảm tức, là bảy cái con rối tựa như không biết đau đớn, cho dù là một tác hơi dài Phi Tiêu bắn vào trong cơ thể của bọn hấn, đối phương không kêu rên cũng không lùi bước, như cũ thân như thiểm điện huy quyền oanh đến

Sở Dương hữu tâm đem Phi Tiêu bắn vào đám khôi lỗi mi tâm, thế nhưng là mỗi lần đều có thể bị bọn hấn tránh thoát đi thậm chí có mấy lần, nếu không phải Sở Dương tránh né kịp thời, khôi lỗi quyền đầu đã đánh vào trên lồng ngực của hấn, tức giận đến Sở Dương ác mắng không ngừng

Mạnh Đà Từ tình cảnh, muốn so Sở Dương tốt hơn một số

Chỉ gặp hấn trốn tránh thời điểm, không ngừng quơ trong tay gỗ cầm

Nhắc tới cũng kỳ, mỗi khi gỗ cầm cùng khôi lỗi da thịt đụng chạm, cũng sẽ ở da của đối phương lưu lại một đầu Hắc Ấn theo thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua, đầu kia Hắc Ấn dần dần biến lớn khuếch tán

Giống trong sáu người cái kia 2 người cao gầy, hai bọn họ trên mặt phân biệt có một đạo Hắc Ấn cái kia Hắc Ấn mới đầu chỉ là đường cong, nhưng là trong quá khứ mười hơi thời gian, đường cong chừng chỉ đầu phẩm chất đi qua nửa phút, cái kia hai cái khôi lỗi mặt vậy mà biến thành màu đen

Không chỉ như thế, hai người Hắc Diện da thịt đã thối rữa đáng sợ là, thối rữa tốc độ càng lúc càng nhanh, mà lại hư thối trình độ cũng càng ngày càng nghiêm trọng

Khi đi qua một phút đồng hồ trái phải, cái kia hai cái con rối đã bộ mặt toàn không phải đầm máu đáng vẽ, cực kỳ khủng bố thật người

Sẽ đi qua ba phút trái phải, cái kia hai cái con rối chính đuổi theo Mạnh Đà Từ, đột nhiên thân thể một trận cứng ngắc, phù phù phù phù mới ngã trên mặt đất

Thiếu đi hai cái con rối, Mạnh Đà Từ áp lực cũng giảm nhẹ đi nhiều mà lại hần gổ cầm, lại đụng phải hai cái khôi lỗi gương mặt

Cũng không lâu lắm, hai người kia da thịt, đồng dạng cũng phát sinh hư thối dấu hiệu

Ngô Dịch muốn so ai cũng nhẹ lỏng một ít, nếu như hần quát ra Hỏa Phượng kiếm, khoảng khắc 3 cái con rối cũng không khó bắt quá hần cũng không có làm như vậy, Thủy chung là trốn tránh cùng ngăn cản, cho đến lượn vòng đến bây giờ

Đương nhiên, cái này kỳ gian Ngô Dịch cũng không có nhàn rỗi, Thủy chung liếc trộm Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ

Đi qua phen này quan sát, hai người thực lực thực cũng đã Ngô Dịch có chút vi kinh

Nhất là Mạnh Đà Từ, trong tay hần gổ cầm nhiều lần hấp dẫn đi Ngô Dịch ánh mắt

"Sở Dương, Mạnh Đà Từ cùng Hạ Hân Bình đến đây tới cứu người, chắc hần Hạ Hân Bình cùng hai bọn họ gian cũng có giao dịch giao dịch chi vật tuyệt không phải là vàng bạc, muốn đến hai bọn họ không phải là vì Võ Công, chính là vì khối cự thạch này "

Ngô Dịch bên cạnh tránh bên cạnh ở trong lòng suy nghĩ

Kỳ thực, tại Hạ Hân Bình lúc đến nói lên đá lớn cùng Nhiếp Lâm Võ Công, Ngô Dịch tâm lý liền đem Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ ý đồ đoán được

Cho nên, Ngô Dịch tại sau cùng một dặm trên đường có ý thả chậm bước chân mắt dưới, hần cùng 3 cái con rối lượn vòng mà không sát, cũng là chính bởi vì cái này nguyên nhân

Ngô Dịch cũng không muốn ở cái này trong lúc mấu chốt đi trang bức, một khi đem 3 cái con rối diệt, tái dẫn lên Nhiếp Lâm hoài nghi sẽ không hay hưởng hồ, ba người bọn họ đều là nhận Hạ Hân Bình mời, Ngô Dịch cũng không cần thiết đi trợ giúp Mạnh Đà Từ

Việc này, cũng không phải là Ngô Dịch tâm ngoan, hần cũng không muốn làm bia đỡ đạn hưởng hồ Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ đồng đều không phải ngu đại người, đã dám đến cái này Vạn Thi Lâm đỉnh núi, có thể hay không còn sống chỉ bằng vào tạo hóa sáu cạm

Hưởng chi nơi này vẫn là Vạn Thi Lâm, trong rừng người đều là giết người không chớp mắt, Ngô Dịch cũng không dám nói giúp hai người, sau đó hai người có thể hay không cùng hần đùa nghịch mưu kế Đoạt Bảo

"Tâm không hung ác, đừng không vững đi con bà nó, chỉ cần giúp đỡ Hạ Hân Bình cứu trở về Vương Sùng Sơn là được rồi, quản mẹ nó ai chết ai sống đâu "

Ngô Dịch thu hồi ánh mắt, tiếp tục giả vờ làm không dịch nổi tư thế, khi thì lão đảo hiểm lại càng hiểm tránh né, khi thì xuất quyền cho cái kia 3 cái con rối đến hơn mấy quyền cho người cảm giác, giống như là nhiều lắm là có thể kiên trì cái nhất thời nửa khắc, nhất định bị 3 cái con rối sát

Không thể không nói, Ngô Dịch tiến hành thật đúng là lừa qua Nhiếp Lâm con mắt

Nhưng là, Sở Dương cùng Mạnh Đà Từ tâm lý thế nhưng là có khí

Mạnh Đà Từ còn tốt một chút, lúc này đã giết bốn cái con rối

Cái kia Sở Dương đều sắp bị Ngô Dịch giận điên lên, phía bên mình đều nhanh chóng đỡ không được, Ngô Dịch còn tại cái kia lằng nhằng hao tổn, cũng không nói tới giúp chính mình một tay

Thế nhưng là tâm lý có khí thì phải làm thế nào đây? Sở Dương hần cũng minh bạch, Ngô Dịch sở dĩ còn tại cái kia hao tổn, đúng vậy không nguyên ý tới giúp bọn hần

"Tồn hại a! Thật sự là tồn hại thấu khang" Sở Dương thừa cơ nhìn lướt qua Ngô Dịch, ác mắng một câu về sau, hướng về sau kích thối lui ra khỏi ba mét, hướng về phía trên đá lớn Nhiếp Lâm giận rống lên "Nhiếp Lâm, người cái mù bức, con mắt dài cái rắm "

"Ủm?"

Một tiếng găm thét cắt ngang Sở Dương, Nhiếp Lâm bên cạnh đầu tựa như đang nhìn Sở Dương, tiếng cười nổi lên bốn phía Lành Lành ác ngôn "Tự thân khó bảo toàn còn dám mắng ta? Ta để người mắng "

Nhiếp Lâm tay trái mãnh liệt nâng lên, đối Hạ Hân Bình vị trí điểm về, chỉ gặp bên trong một cái cầm đao Bát Tinh Vũ Sư tức thì quay người, vung đao thẳng đến Sở Dương mà đi

Gặp một màn này, Sở Dương hận không thể quát chính mình mấy cái tát

"Người cái thối Người mù, đây là người bức ta "

Sở Dương hiềm lại càng hiềm tránh qua, tránh né Bát Tinh Vũ Sư đao, thân hình xoay tay một cái lý nhiều hơn một vật

Vật này, chính là trước kia hấn thường thức Mặc Sắc Tiểu Cầu

Chỉ gặp Sở Dương hung hăng đem Tiểu Cầu siết ở lòng bàn tay, đợi cái kia sáu cái Thất Tinh Vũ Sư cùng Bát Tinh Vũ Sư công tới, Sở Dương nhảy lên một cái 10 mét, hung hăng đem trong tay Tiểu Cầu nện xuống đất

Cái kia Tiểu Cầu lúc đầu toàn thân bóng loáng, thế nhưng là rơi xuống đất một cái chớp mắt gian lại ngàn kho trăm lỗ, từ lỗ nhỏ bên trong bay ra tới số mười cái màu đen Tế Châm, hơn phân nửa đều bắn vào bảy cái khôi lỗi thể nội

Liền ngay cả cái kia Bát Tinh con rối, cũng bị tám chín mai Tế Châm đâm trúng lòng ngực

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: 1 chết 2 thương

Chương 89: 1 chết 2 thương

Rõ ràng, Sở Dương Tiểu Cầu là đi qua thủ đoạn đặc thù chế tác mà thành liền Liên Xạ ra số mười cái màu đen Tế Châm, cũng là đi qua nọc độc ngấm qua, bên trên mang theo vật kịch độc

Tuy nhiên có thể phát hiện, Tế Châm bên trên độc, cùng Mạnh Đà Từ gỗ cảm bên trên độc vẫn là khác biệt

Mạnh Đà Từ mẹ bên trên độc, có ăn mòn hiệu quả thế nhưng là màu đen Tế Châm đâm vào bảy cái khôi lỗi thể nội, chỉ là để bảy cái khôi lỗi bước chân có chút dừng lại, cũng không bị đến ảnh hưởng quá lớn

Giờ phút này, giữa không trung Sở Dương biểu lộ cũng biến thành rất là tức cười, có phần nộ, cũng có bất đắc dĩ, thậm chí còn lộ ra đi vào đỉnh núi hối hận

Cũng không trách Sở Dương Thần sắc rất là phức tạp, tuy nhiên Tế Châm bên trên độc so ra kém Mạnh Đà Từ độc, thế nhưng là đâm vào chính thường trong cơ thể con người, ngược lại cũng đủ làm cho bọn hấn đau lẫn lộn đầy đất kêu rên không chỉ

Sai liền sai tại Tế Châm đâm vào con rối thể nội, con rối đã đánh mất cảm giác đau đớn, càng là không biết kêu rên đừng nói là đâm bên trên số mười cái Tế Châm, coi như dùng Tế Châm đem bọn hấn bắn thành cái sàng, bảy người cũng sẽ không kêu rên nửa câu

"XXX các người thân nướng!"

Sở Dương ác mắng một câu, thân thể rơi phía dưới thời khắc, lại đem một cái khác Mặc Sắc Tiểu Cầu móc ra, hung hăng nện xuống đất

Sở Dương là thật không có chiều, tuy nhiên mang độc Tế Châm không có hiệu quả, chung quy vẫn là có thể đối với con rối tạo thành 1 điểm thương tổn

Số mười cái màu đen Tế Châm bắn ra, lại là để tám cái khôi lỗi thân thể khẽ run lên, vẫn không có thực chất tính hiệu quả

Rơi xuống đất, Sở Dương tuyệt vọng

"Hạ sư tỷ! Cứu "

"Phốc!"

Sở Dương vừa mới nói nửa câu, chỉ gặp cái kia Bát Tinh con rối chốc lát vọt tới trước người hấn, lập tức đem trong tay đao đâm ra, trực tiếp đâm xuyên qua Sở Dương lồng ngực

Rút đao, Bát Tinh con rối bỗng nhiên vung lên, chỉ gặp một đạo huyết quang xẹt qua, Sở Dương đầu lĩnh ừng ục ục lăn xuống trên mặt đất

Khoảng cách Sở Dương không xa Mạnh Đà Từ ra sức vung lên gỗ cầm, đem trước người hai cái con rối đánh lui về sau, bên cạnh đầu nhìn trên mặt đất Sở Dương thi thể, trong miệng tùy theo truyền ra thò dài một tiếng

"Ai! Sở Dương a Sở Dương, người nếu là đem nịnh nọt kinh đầu dùng đang luyện võ bên trên, cố gắng hôm nay liền sẽ không người đầu rơi xuống đất "

Nơi xa, tại Sở Dương rú thăm kêu cứu thời điểm, Hạ Hân Bình thân thể mềm mại đột nhiên run lên khi nàng dùng khoe mắt liếc qua nhìn lại lúc, Sở Dương đầu lĩnh đã rút ra khỏi xa nửa mét

Một kiếm đánh lui cái kia Bát Tinh Vũ Sư, Hạ Hân Bình lập tức đem ánh mắt cũng nhìn về phía Ngô Dịch

Giờ khắc này, Hạ Hân Bình ánh mắt rất là phức tạp, có chút trách cứ Ngô Dịch trì hoãn chi ý, cũng lộ ra một cỗ tàn khốc bất đắc dĩ

Ngô Dịch cũng phát kiến Hạ Hân Bình oán trách ánh mắt của hắn, tuy nhiên Ngô Dịch cũng không có để ở trong lòng

"Cái này nhưng không oán ta được, đã bước lên đầu này không đường về, mạng nhỏ liền bị Diêm Vương gia nắm trong tay có bản lĩnh, đem Diêm Vương gia giết chết không có bản sự, liền bị Diêm Vương gia giết chết "

Ngô Dịch ở trong lòng lạnh nói, không còn đi xem Hạ Hân Bình, tiếp tục đi theo 3 cái con rồi Loạn Chiến không nghĩ

Sở Dương đã chết, Hạ Hân Bình trong lòng mặc dù đau nhức, thế nhưng là cũng không dám tiếp tục suy nghĩ nhiều thừa dịp lúc này trước mắt còn lại phía dưới một cái Bát Tinh Vũ Sư con rồi, Hạ Hân Bình cắn chặt lên hàm răng, kiếm trong tay vung đâm càng thêm sắc bén, đem cái kia cầm đao Bát Tinh con rồi lần lượt bức lui

Đá lớn phía trên, Nhiếp Lâm trong miệng phát ra xuy xuy cười khê

"Mạnh Đà Tử, ta đối với người trên lưng U ác tính cảm thấy rất hứng thú các người bảy cái đi qua giết hắn, sau đó dùng cán đao trên lưng hắn U ác tính thông suốt mở cũng cho ta được thêm kiến thức, U ác tính bên trong đến cùng chứa cái gì đồ vật "

Nhiếp Lâm xuy xuy cười quái dị hô to, chỉ gặp cái kia bảy cái con rồi nhao nhao quay người, không chút do dự vọt thẳng hướng về phía Mạnh Đà Tử

Mạnh Đà Tử lập tức sắc mặt đại biến phút chốc gian! Trên trán cũng toát ra đại lượng mồ hôi

Đừng nhìn Mạnh Đà Tử còn sống, nhưng hắn đại chiến sáu cái con rồi đã rất cố hết sức hiện tại ngược lại tốt, một cái Bát Tinh con rồi lại thêm tám cái Thất Tinh con rồi, Mạnh Đà Tử bị buộc liên tục bại lui, vên vẹn ba giây thời gian, liền bị cái kia Bát Tinh con rồi đao trong tay cắt đã thương mấy chục lần

"Nhiếp Lâm! Có bản lĩnh người để cái kia Bát Tinh con rồi tới giết ta,

Khi dễ một cái Thất Tinh Vũ Sư có gì tài ba?"

Hạ Hân Bình nhìn thấy Mạnh Đà Tử rơi hạ phong, hướng về phía trên đá lớn Nhiếp Lâm gào thét lớn

Nhiếp Lâm lập tức quay đầu đi, trong miệng lại truyền ra xuy xuy Âm U tiếng cười

"Su ty! Ta liền không thể gặp người cái này giả mù sa mưa thiện lương nếu như người cảm thấy một cái Bát Tinh con rồi Chiến Chi không thú vị, ta lại thêm một cái chính là "

Nhiếp Lâm vừa dứt lời, chỉ gặp cầm trong tay Tử Kiếm, Thần sắc chất phác ánh mắt đờ đẫn Vương Sùng Sơn khẽ run lên, một giây sau thân hình thoát một cái, chốc lát xông về Hạ Hân Bình

"Người vô si!" Hạ Hân Bình rống to

Nhiếp Lâm không nói nữa, nhưng tiếng cười của hắn càng ngày càng vang dội, cũng càng ngày càng thận người

Ngô Dịch đã nhần nhần lông mày, cùng cái kia 3 cái con rồi lượn vòng thời điểm, ánh mắt Thủy chung tại Hạ Hân Bình cùng Mạnh Đà Tử trên thân chạy

"Hạ Hân Bình chiến một cái Bát Tinh con rồi còn có thể tự vệ, như là đồng thời chiến hai cái Bát Tinh con rồi, thực lực của nàng vẫn là kém rất nhiều mà lại Vương Sùng Sơn là chồng của nàng, Hạ Hân Bình nhất định chiến rón rén, muốn chuyện xấu a "

Ngô Dịch nhíu mày thì tháo qua đi, lại đem ánh mắt nhanh chóng chuyển dời đến Mạnh Đà Tử trên thân, trong lòng lần nữa ám ngôn "Mạnh Đà Tử bị cái kia Bát Tinh con rồi chèn ép liên tục bại lui, tiếp tục như vậy, muốn hay không giúp hắn một chút?"

Ngô Dịch ở trong lòng nổi lên nói thầm, hữu tâm đi lên giúp Mạnh Đà Tử một thanh nhưng vào lúc này, chỉ gặp cái kia Mạnh Đà Tử đem trong tay gổ cầm hung hăng cắm trên mặt đất

"Ừm?"

Ngô Dịch khẽ ồ lên một tiếng, nhìn ra Mạnh Đà Tử cử chỉ có chút cổ quái, lập tức từ bỏ đi qua tương trợ dự định

Lại nhìn Mạnh Đà Tử, đem gổ cầm cắm vào sau đó thân hình nhất chuyển, hai tay huy động chốc lát, từ tay áo của hắn bên trong lập tức tràn ra đại lượng hắc khí

"Nhiếp Lâm, Lão Tử cho dù chết, cũng phải kéo mấy cái con rối làm đệm lưng "

Hắc khí chốc lát bao trùm ở chín cái con rối, xa xa nhìn lại, Mạnh Đà Tử vị trí đã thành một đoàn Hắc Vụ

Hắc Vụ che mắt, căn bản không nhìn thấy bên trong xảy ra chuyện gì

Nhưng là, lại ảm ảm nhưng nghe thấy trong hắc vụ, thỉnh thoảng có ảm ảm ngã xuống đất thanh âm

"Độc Khí a? Xem ra cái này Mạnh Đà Tử vẫn có chút bản lĩnh "

Ngô Dịch tâm hơi an ổn rất nhiều, nhưng lại tại cái này một sát na gian, trong hắc vụ truyền ra thê lương rú thảm

Ngô Dịch thân thể run lên bần bật, mẹ nó! Đây cũng quá không khỏi khen a?

Cứu hay là không cứu? Ngô Dịch tâm lý có giấy dựa

Khi Hắc Vụ bên trong lần nữa truyền đến Mạnh Đà Tử tiếng kêu thảm thiết, Ngô Dịch than khổ một tiếng, nội tâm kiên trì vẫn là dao động, cất bước liền muốn xông qua, nếm thử về phải chăng có thể đem Mạnh Đà Tử cứu được

Nhưng không đợi Ngô Dịch khởi hành, khác một tiếng hét thảm chính là truyền vào trong tai

Ngô Dịch bỗng nhiên xoay người qua đi, nhìn về phía Hạ Hân Bình một sát na, trong miệng lập tức mắng một câu mẹ

Hạ Hân Bình khoe miệng hướng ra phía ngoài chảy máu, Vương Sùng Sơn trong tay Tử Kiếm, đã xuyên thấu Hạ Hân Bình bụng cái kia màu tím lộ ra đỏ mũi kiếm, tí tách tí tách hướng hạ lưu lấy máu tươi

"Sur tỷ! Không biết ngươi có thể nghĩ đến có một ngày, Vương Sùng Sơn kiếm hội đâm xuyên thân thể của ngươi đâu? Ngươi là có hay không lại sẽ nghĩ tới, đầu lâu của ngươi cũng sẽ bị Vương Sùng Sơn trầm phía dưới đâu?"

Nhiếp Lâm xuy xuy cười tà, cũng liền tại hân tà tiểu thời điểm, con rối Vương Sùng Sơn suu một tiếng đem Tử Kiếm từ Hạ Hân Bình bụng rút ra, vung lên đối Hạ Hân Bình đầu lĩnh sọ vô tình chém tới

"Xuy xuy! Chết đi! Chết hết đi trận này Vô Vị chém giết, cũng nên kết thúc "

Theo Tử Kiếm trầm dưới, Nhiếp Lâm thở dài lời giễu cợt lại một lần trên không trung đẩy ra

Tại Nhiếp Lâm trong mắt, trận này nghĩ cách cứu viện giết chóc quả thực là Vô Vị không thú vị cũng đem theo Hạ Hân Bình đầu lĩnh sọ rơi xuống đất, sắp hạ màn

Hạ Hân Bình, từ bỏ chống cự

Theo Vương Sùng Sơn Tử Kiếm rơi dưới, Hạ Hân Bình con ngươi Như Nguyệt si ngốc nhìn lấy Vương Sùng Sơn thời gian dần trôi qua, khoe miệng của nàng hơi vênh mà lên, trên mặt cũng lộ ra nhàn nhạt cười

Nàng cười, xác thực Mỹ đích để cho người ta mê muội nhưng cái kia hơi trong lúc cười, lại ảm chứa quá nhiều không bỏ cùng không cam tâm

"Vương Lang! Có thể chết ở kiếm của ngươi dưới, cũng coi là chuyện may mắn "

Hạ Hân Bình chậm rãi hai mắt nhắm nghiền, che đậy kín trong mắt đối với Vương Sùng Sơn không bỏ, cũng làm cho người không thấy được nàng trong đôi mắt không cam lòng tình cảm

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Xuyên đầu

Chương 90: Xuyên đầu

Từ Kiếm, đã đến Hạ Hân Bình cái cổ gian Tam Thốn chỗ

Ngay tại Hạ Hân Bình chờ chết một sát na, nàng đột nhiên cảm giác bên cạnh thổi lên Nhất Trận Phong, tiếp xuống một tiếng thanh thúy thanh âm chính là truyền ra

"Uy! Ngươi còn không có đem Nhiếp Lâm trọng thương, hiện tại liền muốn chết, có chút quá không chịu trách nhiệm a?"

Một tiếng xem thường, đem Hạ Hân Bình tỉnh lại

Chậm rãi mở mắt ra, khi thấy trước mắt hắc bào nhân chốc lát, Hạ Hân Bình lập tức cứ thế ngay tại chỗ

Nàng không nghĩ tới tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Ngô Dịch còn có thể kịp thời vọt tới trước người của nàng, dùng cái kia thanh huyết sắc kiếm, đỡ được Vương Sùng Sơn trong tay Từ Kiếm

"Hiện tại cũng không phải ngại người thời điểm!"

Cán phía dưới Vương Sùng Sơn kiếm, Ngô Dịch cũng rất cố hết sức khi cảm giác được Từ Kiếm ép phía dưới lực đạo lớn ba phần, Ngô Dịch nhắc tay nắm lấy Hạ Hân Bình cánh tay, cất kiếm suru một tiếng bên cạnh thổi lui ra khỏi 5 mét

"Đem viên đan dược này ăn, đi ngoài trăm thước vận khí liệu thương "

Ngô Dịch lật tay gian, đem mới vừa từ hệ thống Cửa Hàng đổi lấy đan dược đưa cho Hạ Hân Bình

Viên đan dược này, Ngô Dịch dùng ba ngàn bạo ngược giá trị dựa theo hệ thống cho tin tức, viên đan dược này Dược Hiệu chỉ có thể nói là, tuy nhiên để Hạ Hân Bình bụng vết thương cầm máu, viên đan dược này vẫn có thể làm được

Tiếp nhận đan dược, Hạ Hân Bình sững sờ không hề động

"Ủm?" Ngô Dịch trầm mặt a ngân ra một tiếng, thoáng qua gian giống như là đoán được Hạ Hân Bình ý tứ, giận nói "ngươi muốn chết, lăn đến ngoài trăm thước chính mình cắt cổ đi đừng mảy người tiếp xuống chết tại ta chân dưới, để cho ta áy náy loạn tâm thần "

Ngô Dịch thật sự tới lửa, này nương môn dù sao cũng là Bát Tinh Vũ Sư, đến cái này máu chốt còn ngốc không kéo mấy trạm lấy, đây không phải có chủ tâm thêm phiền mà

"Ngươi ngươi có thể hay không đừng sát Vương Sùng Sơn? Hần "

"Lại lằng nhằng, có tin ta hay không nhất cước đem ngươi đạp đến ngoài trăm thước?"

Ngô Dịch tức giận mở miệng

Lời này lọt vào tai, Hạ Hân Bình không có một tia lửa giận hiển lộ, ngược lại phốc xích cười ra tiếng

Cười về cười, Hạ Hân Bình cũng không phải người ngu cảm Ngô Dịch cho đan dược quay người liền chạy, kỳ gian nhìn lướt qua Mạnh Đà Từ nơi đó, nhìn thấy ngã trong vũng máu Mạnh Đà Từ thi thể, Hạ Hân Bình nặng hít một tiếng

Mạnh Đà Từ, chết

Chết rất là thê thảm, trên người vết đao không dưới trăm nói

Bất quá, Mạnh Đà Từ muốn so Sở Dương kiếm lời tồi thiểu nhất chín cái con rối bên trong, có 3 cái Thất Tinh Vũ Sư bị Độc Khí hạ độc chết, còn lại phiến dưới sáu cái con rối da thịt nghiêm trọng thối rữa

Nhất là cái kia cầm đao Bát Tinh con rối, gương mặt, cổ cùng hai tay đồng đều đã nghiêm trọng thối rữa, máu tươi theo thối rữa chỗ không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu tươi, khủng bố mà dữ tợn

"Có chút ý tứ! Ta vậy mà nhận lầm người "

Tại Hạ Hân Bình chạy tới ngoài trăm thước, trên đá lớn Nhiếp Lâm mở miệng

Đá lớn phía dưới, Ngô Dịch nhìn lướt qua vậy tới tám cái con rối, vung lên Hỏa Phượng song kiếm ở sau lưng, ánh mắt bắn thẳng đến phía trên Nhiếp Lâm

"Vốn định cho ngươi niềm vui bất ngờ, làm sao cái kia bà nương tiếc Phu Chiến rón rén, bị cái này Vương Sùng Sơn đâm một kiếm phá hỏng kế hoạch của ta, thật là khiến người ta có chút nổi giận a "

"Ồ? Đã nổi giận, vậy ngươi còn cứu phía dưới nàng?" Nhiếp Lâm cười quái dị nhạt nói

"Không có cách, ai kêu ta so ngươi thiện tâm đâu "

Tám cái con rồi tiếp tục hướng về Ngô Dịch vậy lại, thế nhưng là Ngô Dịch vẫn là không nhúc nhích, cùng Nhiếp Lâm Tiểu Tiểu mà nói

Lại nhìn Nhiếp Lâm, xuy xuy cười quái dị một trận, giống như là đang giễu cợt Ngô Dịch khoe khoang giống như

"Ngươi nếu thật là thiện tâm, cái kia Sở Dương cùng Mạnh Đà Tử liền sẽ không chết" Nhiếp Lâm cũng không tin Ngô Dịch chuyện ma quỷ, lời nói dừng một chút lại nói "đã ngươi không phải Đạm Thai, cũng liền đừng che che lấp lấp thừa dịp ngươi còn có miệng hoạt khí, không bằng hái phía dưới bào mẫu để cho ta xem có thể làm cho ta nhớ kỹ ngươi dung mạo, ngươi chết cũng không lỗ "

"Chết? Chỉ bằng cái này tám cái con rồi? Trận này cho nhưng không đáng chú ý "

"Ừm?" Nhiếp Lâm thân thể hơi chao đảo một cái, sau đó đột nhiên lên tiếng phá lên cười "Từ khi ta Nhiếp Lâm đến Vạn Thi Lâm, vẫn chưa có người nào dám ... như vậy cuồng ngạo ngôn ngữ"

Đã ngươi không muốn hái phía dưới bào mẫu, ta liền để ngươi làm Vô Diện Ác Quỷ "

Nhiếp Lâm nói xong chốc lát, chỉ gặp cái kia tám cái con rồi chốc lát tốc độ bạo tăng, thẳng đến Ngô Dịch vọt lên đi

Nhìn vậy công mà đến tám người, Ngô Dịch khê hừ một tiếng, đầu ngón chân điểm đất mặt vọt lên rơi vào 10 mét bên ngoài

Ngay tại Ngô Dịch vừa đứng vững thân thể, cái kia 3 cái Bát Tinh con rồi quay người đã vọt tới trước người hắn

Chích Kiến Vương núi non chốc lát giờ lên Từ Kiếm, mũi kiếm thẳng đến Ngô Dịch mi tâm đâm tới

Mặt khác hai cái cầm đao con rồi, một trái một phải vung lên đại đao, từ bên trên mà phía dưới chiếu vào Ngô Dịch đầu chém tới

Ngô Dịch không chút hoang mang, thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công cấp tốc lui ra phía sau

Cái kia 3 cái con rồi một kích chưa trúng, riêng phần mình mũi chân 1 đuối mặt đất, nắm chặt Đao Kiếm lần nữa hướng Ngô Dịch công tới

"Hóa khí vẫn còn lớn, không xem qua phía dưới Ngô mỗ không tâm tình cùng các ngươi chơi "

Ngô Dịch chốc lát biến mất ngay tại chỗ, trên không trung lưu lại nói đạo tàn ảnh, vững vàng rơi vào năm cái Thất Tinh khỏi lỗi trước mặt

Kiếm lên, tại nói đạo bóng đen cấp tốc mà động dưới, từng khóa Đầu lâu lần xuống chỗ trống

"Nhiếp Lâm! Cái này năm viên Đầu lâu đưa ngươi, xuyên trên cây a "

Chốc lát diệt sát năm cái Thất Tinh Vũ Sư, để Nhiếp Lâm thân thể khê run lên khi nhìn thấy Ngô Dịch đem năm viên đấm máu đầu lĩnh sọ đá bay vọt đến, Nhiếp Lâm xuy xuy lấy cười quái dị phát tay, cái kia năm viên đấm máu đầu lĩnh sọ bỗng nhiên dừng lại, trôi lơ lửng ở Nhiếp Lâm trước mắt

Nhìn lấy năm viên đầu, Nhiếp Lâm tiếng cười càng thêm Âm U rất nhiều

"Năm năm này, đến đỉnh núi người đã chết một nhóm lại một nhóm nhưng bọn hắn đều muốn chiếm lấy đá lớn, mà ngươi lại muốn nhìn ta xuyên người đầu điều quá thay! Điều quá thay a!" Nhiếp Lâm ngừng nói, lại nói "đã ngươi muốn nhìn, ta thành toàn ngươi chính là "

Tiếng nói rơi, chỉ gặp Nhiếp Lâm thủ chương hung hăng đập vào trên đá lớn

Sát na gian! Giữa không trung năm viên máu đầu đi lòng vòng, thẳng đến hai bên 5 cái cây vọt tới

Không lệch không nghiêng, không cao không thấp, năm viên đấm máu đầu lĩnh vừa vụn xuyên tại 5 căn chạc cây bên trên, tí tách hướng phía dưới không khô lấy máu

"Thêm kiến thức, hôm nay thật con mẹ ngươi thêm kiến thức "

Ngô Dịch nhẹ nhàng lung lay đầu, vừa mắng còn bên cạnh vỗ tay

Cái này nhưng nhắm trúng Nhiếp Lâm liên tục nhú mảy, chậm một hồi lâu mới đem lửa giận đề xuống

"Há lại chỉ có từng đó là ngươi mở mang kiến thức hôm nay Niếp mỗ cũng mở mang kiến thức chỉ là một cái Lục Tinh Vũ Sư, vậy mà có thể ngăn cản được Vương Sùng Sơn kiếm càng làm cho Niếp mỗ khiếp sợ, vẫn là ngươi dám nói năng lỗ mắng ở trước mặt nhục mạ ta mẹ "

"Ta há lại chỉ có từng đó dám mắng ngươi mẹ, ta còn muốn giết ngươi đây không chỉ là giết ngươi, còn dự định học ngươi bộ này xuyên đầu thủ pháp, đem đầu của ngươi hạt dưa cũng xuyên trên chạc cây "

Ngô Dịch âm thanh đột nhiên trở nên vô cùng băng lãnh, so cái kia Nhiếp Lâm ngữ khí đều muốn thận người rất nhiều

Lại nhìn Nhiếp Lâm, thân thể run rẩy càng ngày càng lợi hại, vừa mới ép phía dưới lửa giận dâng về chui lên cái ót, bỗng nhiên từ trên đá lớn đứng lên

"Khí tức chết ta rồi, cho giết hần cho ta, đem hần tháo thành tám khối ta muốn đem máu của hần uống cạn, đem đầu của hần bóp nát, cho ta giết!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Thăng cấp Võ Công

Nhiếp Lâm triệt để bị Ngô Dịch chọc giận, hướng về phía cái kia 3 cái Bát Tinh con rồi gào thét lớn

3 cái Bát Tinh khôi lỗi trên mặt, vẫn như cũ hiển lộ lấy chất phác Thần sắc thể nhưng là ba người đã xông về Ngô Dịch, trong đó Vương Sùng Sơn chính diện công tới, hai cái cầm đao con rồi vị tại hai bên, riêng phần mình đao trong tay hồ hồ thổi mạnh phong thanh, mỗi lần chặt phía dưới không khỏi là chạy chỗ yếu hại

Ngô Dịch không dám có chút khinh thị, thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công trốn tránh thời điểm, cũng dùng trong tay Hòa Phượng kiếm ngăn cản Lưỡng Đao một kiếm

Nơi xa ngoài trăm thước, Hạ Hân Bình ngồi xếp bằng

Tại 3 cái con rồi công kích Ngô Dịch lúc, Hạ Hân Bình mở hai mắt ra, tâm cũng theo đó treo lên

Hạ Hân Bình không nghĩ tới, hôm nay cứu người lại biến thành thế cục bây giờ

Mất dưới, tâm tình của nàng cực kỳ phức tạp đã lo lắng cái kia 3 cái con rồi đã thương nặng Ngô Dịch, nhắm trúng Ngô Dịch dấy lên ngập trời lửa giận thi triển 'Địa nứt quyết'

Một khi Ngô Dịch thi triển 'Địa nứt quyết', Hạ Hân Bình biết cuối cùng sẽ chỉ có 1 kết quả, cái kia chính là 3 cái Bát Tinh con rồi hẳn phải chết không nghi ngờ

Nếu như Ngô Dịch không thi triển 'Địa nứt quyết', Hạ Hân Bình nghĩ không ra Ngô Dịch như thế nào còn sống phải biết, cùng Ngô Dịch đối chiến chém giết thế nhưng là 3 cái Bát Tinh Vũ Sư a

Bất luận là một loại kết quả nào, đều không phải là Hạ Hân Bình muốn nhìn đến

Cũng may Ngô Dịch cho đến lúc này, còn không có thi triển 'Địa nứt quyết' cử động, điều này cũng làm cho Hạ Hân Bình hơi an tâm không ít

"Ngô Dịch ý vào thắng người một bậc tốc độ, miễn cưỡng có thể bảo mệnh thể nhưng là mất phía dưới đã qua mười phút đồng hồ trái phải, Ngô Dịch nhược điểm cũng hiển lộ ra, tốc độ rõ ràng giảm bớt không ít, mà lại huy kiếm lực đạo cũng yếu đi ba phần"

Hạ Hân Bình căn bản vô tâm lại đi chữa trị thương thế, hai mắt nhìn chăm chăm vào trong chém giết bốn người, đa số thời gian vẫn là tại Vương Sùng Sơn cùng Ngô Dịch trên thân ngừng Cách so sánh lâu

"Ngô Dịch chậm chạp không có thi triển 'Địa nứt quyết', chắc hẳn cũng là lo lắng làm bị thương chồng ta thể nhưng là Ngô Dịch dạng này rón rén tiếp tục đánh, mặt đối với 3 cái Bát Tinh Vũ Sư hẳn phải chết không nghi ngờ nhưng hẳn nếu là hẳn đạp phía dưới nhất cước, giết ta chồng làm sao bây giờ?"

Hạ Hân Bình tâm lý càng ngày càng mâu thuẫn, nhiều loạn nàng là đứng ngồi không yên, đứng người lên đều không để ý đến bụng kịch liệt đau nhức, tới tới lui lui đi không ngừng

Hạ Hân Bình đứng ngồi không yên, Ngô Dịch càng là tâm loạn như ma

Nếu là đổi lại dĩ vãng, Ngô Dịch tuyệt đối sẽ không một hồng học mang thờ, đã sớm đối mặt đất đạp hạ nhất cước

Hiện tại lại đảo ngược, bởi vì Vương Sùng Sơn nguyên nhân, Ngô Dịch căn bản không dám thi triển Địa Liệt quyết

"Đáng chết! Nếu không phải 'Quý Ảnh' Vô Công, ta cái này cái mạng nhỏ đã sớm thanh lý cái này bây giờ còn có thể kiên trì một lát, một lúc sau ta không phải bị cái này 3 cái con rồi giết chết không thể"

Ngô Dịch tránh qua, tránh né Vương Sùng Sơn Tử Kiếm, cấp tốc lui về phía sau ba mét, thừa này ngắn ngủi thời gian, Ngô Dịch tâm lý thì thảo nghĩ đến đối sách

Kỳ thực, đừng nhìn Ngô Định đồng thời chiến 3 cái Bát Tinh con rối, nhưng Ngô Định trong lòng vẫn là có lực lượng

Một phương diện, là Ngô Định có lòng tin chỉ cần thi triển 'Địa nứt quyết', liền trước mắt cái này 3 cái Bát Tinh con rối, hẳn đều có thể đưa đi gặp Diêm Vương gia

Một phương diện khác, hẳn góp nhặt xuống bạo ngược giá trị gần 200 ngàn

Những này bạo ngược giá trị đủ để cho tu vi của hắn xách chờ đến Bát Tinh, chỉ cần đem tu vi tăng lên, khoảnh khắc hai cái cầm đao con rối cũng không khó

Nhưng là, Ngô Định tình nguyện một hồng học mang thờ, cũng không muốn lúc này tăng cao tu vi cùng thi triển 'Địa nứt quyết', đúng vậy cố kỵ trên đá lớn Nhiếp Lâm

Cái kia Nhiếp Lâm cũng không phải lương thiện, vạn nhất hắn đem võ công của mình cùng thực lực mò thấy, Ngô Định muốn sát Nhiếp Lâm nhất định gian khổ vô cùng

Cho nên, Ngô Định tại chỗ

Chỉ vì Nhiếp Lâm chủ quan thời điểm, có thể đem Nhiếp Lâm một kích trí mạng

"Dạng này tránh phía dưới đi cũng không được cái biện pháp, còn cần mau sớm muốn cái đối sách "

Ngô Định khóa chặt lông mày, vừa né tránh Vương Sùng Sơn kiếm, hai bên lại bỏ đến đây đại đao khi hắn hiểm lại càng hiểm tránh qua, tránh né hai thanh đao, Vương Sùng Sơn Từ Kiếm lại đâm đi qua

"XXX các ngươi mẹ, còn không dứt à nha? Nếu không phải lo lắng làm bị thương ngươi,

Tiểu Gia làm gì một mô hôi đầm đìa?"

Ngô Định lửa đến càng lớn, lần nữa lui về phía sau ba mét, trong đầu linh quang nhất tiểm, trong lòng có đối sách

"Tiểu Gia không thể dậm chân, còn không thể dùng kiếm?"

Ngô Định cười hắc hắc, nhanh chóng mở ra Hệ Thống Không Gian, Võ Công một cột

"Đinh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là 192 874 điểm, có thể thăng cấp Võ Công vì 'Giận Kiếm Tam quyết', 'Địa nứt quyết' "

"Thăng cấp 'Giận Kiếm Tam quyết' "

"Đinh! Trước mắt 'Giận Kiếm Tam quyết' vì Hoàng giai thượng phẩm, chủ ký sinh lấy lĩnh ngộ Trảm Kiếm Thức, trảm phía dưới một kiếm có thể bắn ra 1 nói vô hình kiếm khí, sát thương phạm vi vì 30 mét phía dưới một đẳng cấp vì Huyền Giai thượng phẩm, cần thiết bạo ngược trị giá là 30000 điểm, chủ ký sinh phải chăng thăng cấp?"

"Thăng cấp!"

"Đinh! Trước mắt 'Giận Kiếm Tam quyết' vì Huyền Giai thượng phẩm, chủ ký sinh lấy lĩnh ngộ Thứ Kiếm Thức, đem kiếm đâm vào phía dưới có thể bắn ra 8 nói vô hình kiếm khí, sát thương phạm vi vì 30 mét phía dưới nhất đẳng giai vì Địa Giai thượng phẩm, hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược giá trị không đủ, không cách nào thăng cấp "

Tắt đi hệ thống Cửa Hàng, Ngô Định hướng về sau nhảy lên một cái rơi vào 20 mét, bên ngoài hướng về phía 3 cái con rối lộ ra tự tin mỉm cười

Cái này 'Giận Kiếm Tam quyết' là Địa giai Võ Công, cùng sở hữu ba loại chiêu thức

Từ khi Ngô Định đổi này công, hắn vẫn không có thăng cấp một mặt là bạo ngược giá trị điểm số Thủy chung không đủ dùng, hai là 'Giận Kiếm Tam quyết' uy lực phải kém hơn 'Địa nứt quyết' một bậc

Cho nên, Ngô Định một mực không có đem 'Giận Kiếm Tam quyết' thăng cấp

Nhưng bây giờ thì khác, muốn muốn tiêu diệt cái kia hai cái cầm đao Bát Tinh Vũ Sư, hơn nữa còn không đem Vương Sùng Sơn giết, mặt phía dưới 'Giận Kiếm Tam quyết' là thích hợp nhất thi triển Võ Công

"Giết hắn cho ta, nhanh giết hắn cho ta "

3 cái con rối chậm chạp giết không được Ngô Định, trên đá lớn Nhiếp Lâm càng ngày càng táo bạo hiện tại lại gặp được Ngô Định lui về phía sau 20 mét cười lạnh, Nhiếp Lâm cảm thấy đây là đối với hắn cực lớn trào phúng

Lại nhìn cái kia 3 cái con rối, thân như mũi tên, thẳng đến Ngô Định vọt lên đi

"Các ngươi 3 cái đến là công kích rất vui mừng, cũng giờ đến phiên Tiểu Gia bạo ngược các ngươi "

Ngô Dịch cổ tay phải bỗng nhiên lật đạo qua một vòng, đem trong tay Hỏa Phượng kiếm thay đổi mũi kiếm xông dưới, hung hăng đâm vào Đại Địa bên trong

"Kết kết kết "

Lấy Ngô Dịch làm trung tâm, Đại Địa chính là hiện ra 8 đạo liệt ngân

Cái này 8 đạo liệt ngân lấy tám cái phương hướng kéo dài nổ tung, cái kia 3 cái con rối vừa vọt tới Ngô Dịch trước người 10 mét, trong đó bên trái cái kia cầm đao con rối, chốc lát liền bị vô hình kiếm khí trảm thành hai nửa

Phía bên phải, cầm đao con rối thân hình dừng lại, vội vàng đem trong tay đại đao dựng thẳng đâm vào, muốn dùng trong tay hạ phẩm vương khí Bảo Đao ngăn cản kiếm khí

Thế nhưng là, hắn còn là xem thường kiếm khí chỉ uy

Khi cây đao kia mới vừa vào dưới, răng rắc một tiếng gãy mất hai nửa, mặt đất tiếp tục nổ tung kéo dài, tuy nói kiếm khí yếu đi mấy phần, nhưng cũng đem thân thể của hắn trảm thành hai nửa

Vị tại trung gian Vương Sùng Sơn, cấp tốc lui về phía sau nửa mét, sau đó ra sức vung lên kiếm, từ bên trên mà chém xuống đi

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Mệnh treo 1 dây

Vương Sùng Sơn trảm phía dưới một kiếm chỉ uy, đủ để chốc lát diệt sát Lục Tinh Vũ Sư, trọng thương Thất Tinh Vũ Sư cũng không phải không có khả năng

Tuy nhiên cùng Ngô Dịch 'Giận Kiếm Tam quyết' so sánh, Vương Sùng Sơn trảm phía dưới một kiếm bắn ra kiếm khí, vẫn là kém Thứ Kiếm Thức một bậc

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, Vương Sùng Sơn Từ Kiếm cắt thành hai đoạn tiếp qua một giây, Vương Sùng Sơn quần áo chốc lát vỡ tan, còn sót lại phía dưới một điểm kiếm khí đem lồng ngực của hắn cắt rách một mảng lớn tử

"Thương ngươi, thật không phải ta ngoài ý muốn" Ngô Dịch bất chuẩn thời cơ, rút ra Hỏa Phượng kiếm chốc lát đến Vương Sùng Sơn trước người, bay lên chính là nhất cước

"Hạ Hân Bình, tiếp hảo nam nhân của ngươi "

Tiếng nói rơi, Ngô Dịch chân trái cũng đá vào Vương Sùng Sơn trên vai phải

Thoáng chốc! Chích Kiến Vương núi non giống như như điều đứt dây, thẳng đến ngoài trăm thước Hạ Hân Bình bay đi

Hạ Hân Bình phản ứng cũng rất nhanh, chốc lát xông ra hơn năm mươi mét, nguyên khí xuyên qua cánh tay phải đồng thời chân phía dưới hơi dùng sức, nắm lấy Vương Sùng Sơn quần áo đang đang đạp lui 7 Bát Bộ, cái này mới đứng vững thân thể

"Cái này hỗn đản, vậy mà sử lớn như vậy kinh "

Hạ Hân Bình tiếp nhận chông Vương Sùng Sơn, thế nhưng là từ Vương Sùng Sơn thân bên trên truyền đến cự đại trùng kích lực, vẫn là chấn Hạ Hân Bình khí huyết không ngừng dâng lên

Bất quá, Hạ Hân Bình cũng không có thời gian đi điều chỉnh khí huyết, nhanh chóng nâng lên tay phải, hung hăng tại Vương Sùng Sơn trên cổ tới về

Đem Vương Sùng Sơn đánh bắt tinh mê về sau, Hạ Hân Bình vẫn cảm thấy không ổn thỏa, lại tại Vương Sùng Sơn trên thân điểm 2 dưới, phong bế Vương Sùng Sơn Huyết Đạo về sau, công hấn rút lui đến ngoài trăm thước

Đang nhìn Ngô Dịch, đã đi tới cái kia hai cái Bát Tinh Vũ Sư bên cạnh, huy động trong tay Hỏa Phượng kiếm, lập tức đem hai bọn họ đầu lĩnh sọ trăm phía dưới

"Nhiếp Lâm, ngươi nhìn ta học nhanh không?"

Ngô Dịch đối trên đá lớn Nhiếp Lâm cười lạnh, trong tay Hỏa Phượng kiếm phốc phốc đâm vào hai cái đầu bên trong, huy kiếm một cái chớp mắt gian, cái kia hai khóa đâm máu đầu lĩnh sọ thẳng đến 2 cái cây bay đi

Đá lớn phía trên, Nhiếp Lâm nhìn bị xuyên tại trên chạc cây hai khóa tích huyết đầu lĩnh, hô hấp dồn dập bị tức đến thân thể run rẩy

"Ngươi ngươi lại dám giết bọn hấn, mặc kệ ngươi là người phương nào, hôm nay đều phải chết "

Nhiếp Lâm mãnh liệt nhìn về phía Ngô Dịch, âm thanh còn trên không trung phiêu đảng thời điểm, một đạo tàn ảnh đã đến Ngô Dịch trước người

Cái này tốc độ, lấy mắt thường căn bản là không có cách thấy rõ liền xem như Ngô Dịch tu luyện 'Quý Ảnh' Võ Công, thị lực nhanh hơn thường nhân, lại cũng cảm thấy trước mắt Nhất Hoa

Khi Ngô Dịch kịp phản ứng, một cái dính đầy máu tươi tay đã bắt lấy hấn bào lĩnh, ngạnh sinh sinh đem hấn giờ lên giữa không trung

"Dám lên đỉnh núi, ngươi muốn chết "

Nhiếp Lâm cánh tay phải ra sức vung lên, Ngô Dịch chốc lát bay ra hơn ba mươi mét xa, trọng chi lại trọng ném xuống đất

Không đợi Ngô Dịch đứng dậy, Nhiếp Lâm đột nhiên đứng ở Ngô Dịch đầu lĩnh đỉnh

"Đem bọn hấn 3 cái Bát Tinh Vũ Sư biến thành con rồi, ngươi có biết ta phê đi bao lớn kinh a?"

Nhiếp Lâm hồng học thở hổn hển, xoay người lần nữa bắt lấy Ngô Dịch bào lĩnh hướng lên quăng lên, sau đó hai chân hung hăng đạp lên mặt đất, ở giữa không trung đuổi kịp Ngô Dịch, Nhiếp Lâm vung hai nắm đấm đối Ngô Dịch ở ngực dừng lại mãnh kích

"Mà ngươi lại đem ba người giết hai cái, lại đem cái kia Vương Sùng Sơn đá bay cho Hạ Hân Bình, Lão Từ muốn mạng của ngươi "

Nhiếp Lâm tại Ngô Dịch ở ngực giao đầu hơn Thập Quyền, nói xong thời điểm, Nhiếp Lâm nhắc tay nắm lấy Ngô Dịch Hắc Bào, hung hăng đem Ngô Dịch quăng hướng về phía Đại Địa

"Oanh!"

Ngô Dịch hung hăng ném xuống đất, liên tục phun ra sớ ngum máu tươi, khí tức yếu ớt song Thần thái trong mắt cũng mờ đi rất nhiều

Roi xuống đất! Nhiếp Lâm nhắc chân đạp ở Ngô Dịch trên ngực, hơi hướng về phía trước dò xét lấy thân thể, ánh mắt bắn thẳng đến phía dưới hấp hối Ngô Dịch

"Ngươi cho rằng học được mấy chiêu công phu mèo quào, liền có thể tới này đỉnh núi muốn làm gì thì làm? Trò cười!"

Nhiếp Lâm chân hung hăng vừa dùng lực, chỉ nghe ken két hai tiếng thanh thủy thanh vang, trực tiếp đạp vỡ Ngô Dịch 2 căn xương sườn

"Ngươi cho rằng, ngươi tốc độ không người có thể địch? Ở tại chúng ta Cửu Tinh Vũ Sư trong mắt,

Ngươi tựa như là con rùa đen đang bò "

Không thể không nói, Nhiếp Lâm tốc độ thật sự là nhanh như điện chớp

Từ hấn xuất thủ một khắc này, căn bản cũng không cho Ngô Dịch có lưu một tia cơ hội phản kháng, chỉ bằng vào Song Quyền liền đem Ngô Dịch đánh cho thổ huyết không chỉ

"Hiện tại không gọi rầm rĩ rồi? Cái kia tốt! Lão Từ liền nhìn xem ngươi dài đem, là lớn mấy trương miệng mấy ánh mắt, dám cùng ta Nhiếp Lâm càn rỡ "

Nhiếp Lâm xoay người cầm lên Ngô Dịch bào lĩnh, đem Ngô Dịch nhắc lên về sau, dùng tay phải lật ngược màu đen bào mũ

"U a! Lớn lên cũng không tệ "

Nhiếp Lâm buông lỏng ra tay trái, Ngô Dịch phanh một tiếng lại ngã trên mặt đất

"Dáng dấp tuấn tú thì phải làm thế nào đây đâu? Còn không phải giống con chó chết ngã xuống đất không dậy nổi?" Nhiếp Lâm lời nói dừng một chút, cười nhạo lấy còn nói thêm "Ta người này a, trời sinh liền là một bộ quái tính tình ưa thích giết người, lại không thích giết chó tiểu tử! Thừa dịp ngươi còn

có khẩu khí, học ba tiếng chó sủa để cho ta nghe một chút chỉ cần để cho ta cao hứng, ta cứu lưu người một cái mạng chó "

Không biết là Nhiếp Lâm quý tài, hay là vì hí ngược Ngô Dịch, lúc này vậy mà đè ép lừa gạt nói lòng miệng

Ngô Dịch đôi mắt híp lại, ánh mắt mê ly vô Thần thế nhưng là nghe thấy Nhiếp Lâm lời nói này, Ngô Dịch bỗng nhiên lặng lẽ mở hai mắt, khóe miệng hơi vênh Lảnh Lảnh cười ra tiếng

"Cái này đây chính là Cửu Tinh Vũ Sư thực lực a? Nhiếp Nhiếp Lâm! Người người cho ta cho ta gãi ngứa ngứa đâu?"

Ai u a! Nhiếp Lâm lập tức bóp lên eo, sáng lấy cổ nhìn chăm chăm Ngô Dịch trọn vẹn ba giây đồng hồ

Tại cái này trong nửa năm, Nhiếp Lâm đều không nhớ rõ giết bao nhiêu người thế nhưng là, Nhiếp Lâm còn chưa bao giờ thấy qua giống Ngô Dịch dạng này, chết đến trước mắt còn như vậy kiên cường

"Vốn cho rằng giới này tiến vào Vạn Thi Lâm Đệ tử đều là thứ hèn nhát, hôm nay ta ngược lại thật ra mở mang kiến thức, thế mà gặp một cái chân chính không sợ chết chủ tốt tốt tốt! Người kiên cường đúng không? Lão Tử liền đánh tới người chịu thua mới thôi "

Nhiếp Lâm nói xong! Chân phải mãnh liệt nâng lên, đối Ngô Dịch sườn phải chính là nhất cước

Lại nhìn Ngô Dịch, thân thể bay vọt ra xa hơn mười thước, lăn trên mặt đất 7 8 vòng, nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, không biết là hôn mê vẫn là đã tắt thở

"Xuy xuy! Cái này liền bất động rồi?"

Nhiếp Lâm phát ra cười quái dị vọt tới Ngô Dịch bên cạnh, cũng không nhìn Ngô Dịch sống hay chết, lần nữa nhấc chân chiếu vào Ngô Dịch sườn trái đá vào

Ngô Dịch lần nữa bay lên, hung hăng ngã ở 15 mét bên ngoài

"Phi!"

Nhiếp Lâm đứng tại chỗ không hề động, lại là hướng về phía Ngô Dịch phương hướng nhỏ bãi nước bọt

Quay người! Nhiếp Lâm nhìn về phía ngoài trăm thước Hạ Hân Bình

Hạ Hân Bình tay phải cầm kiếm, con mắt không nháy một cái, cả người giống như là mất hồn giống như, ngây ngốc lấy đứng tại cái kia không nhúc nhích

"Sur ty! Thật sự là bất hạnh, người tìm đến 3 người trợ giúp đều đã chết" Nhiếp Lâm mở ra bước, hướng đi Hạ Hân Bình

Hạ Hân Bình chốc lát hồi Thần lại, nắm chặt lại trường kiếm trong tay, nom nớp lo sợ nhìn chăm chăm đi tới Nhiếp Lâm, sợ âm thanh lạnh rung mở miệng "Người người đừng đừng tới đây "

"Xuy xuy! Không cần phải sợ người chồng Vương Sùng Sơn còn chưa có chết, ta tự nhiên cũng sẽ không giết người" Nhiếp Lâm không nhanh không chậm đi tới, lại nói " ta sẽ đem người cũng thay đổi thành con rối, để hai vợ chồng người vì ta trấn giữ núi đầu "

Nhiếp Lâm vừa dứt lời, Hạ Hân Bình trề môi một cái, vừa muốn nói chuyện lại tựa như gặp được cái gì hoảng sợ sự tình, tay phải bụng bít lấy lớn lên miệng, ánh mắt lộ ra cực nồng chán kinh chi sắc

"Uy! Nhiếp Lâm, ta dám nói, người là Cửu Tinh Vũ Sư bên trong phế nhất vật một cái đánh ta lâu như vậy, vẫn là không có đem Lão Tử giết chết đã người không đánh chết Lão Tử, lão tử hôm nay như cũ muốn giết chết người "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Thăng tu vi, ngược Nhiếp Lâm

Chẳng biết lúc nào, Ngô Địch đã từ dưới đất bò dậy

Tuy nhiên thân thể lung la lung lay, thế nhưng là cặp mắt kia lại nhìn chòng chọc vào Nhiếp Lâm, lộ ra ý chí chiến đấu dày đặc

Nhiếp Lâm chậm rãi xoay người sang chỗ khác, nhìn thấy 50 mét bên ngoài Ngô Địch lúc, Nhiếp Lâm rõ ràng ngăn người

"Người lại còn có thể đứng lên, thật thật là một cái kiên cường thứ không sợ chết "

Nhiếp Lâm hàm răng mài đến kéo kẹt chi, dài nhỏ con mắt tán ra phần nộ hung ác mang, cũng mang theo đối với Ngô Địch không chịu thua kính nể

"Ha ha ha! Ta không chỉ có thể đứng lên, ta còn có thể muốn mạng của người "

Ngô Địch xoay tay phải lại, ngay trước Nhiếp Lâm mặt không biết nuốt hạ đan dược gì

"Muốn mạng của ta? Chỉ là một cái Lục Tinh Vũ Sư, người cũng xứng?"

Nhiếp Lâm lập tức trừng lên tinh hồng tròn mắt, thân hình thoát một cái chốc lát xông ra 10 mét, thẳng đến Ngô Địch phóng đi

Nhìn thấy Nhiếp Lâm lần nữa vọt tới, Ngô Địch ánh mắt tràn đầy nồng đậm chiến ý

"Ta đã cho người cơ hội, đáng tiếc người lại không còn dùng được "

Ngô Địch hơi nhếch khóe môi lên lên, trên mặt toát ra trào phúng lúc, lập tức thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công, hướng về sau vừa lui bên cạnh nhanh chóng mở ra hệ thống Cửa Hàng

"Ngu xuẩn! Cho là ta đuổi không kịp người a?"

Nhiếp Lâm cười, cười rất là càn rỡ

Nhưng mà, mặt đối với càng ngày càng gần Nhiếp Lâm, Ngô Địch trên mặt nhưng không có một tia kinh hoảng, nhanh chóng mở ra hệ thống Cửa Hàng về sau, Ngô Địch trực tiếp tăng cao tu vi

"Đỉnh! Hệ thống kiểm tra chủ ký sinh bạo ngược trị giá là 19 3600, đem tu vi thăng cấp đến Vũ Sư Thất Tinh cần tiêu hao 60 ngàn điểm bạo ngược giá trị, chủ ký sinh phải chăng thăng cấp?"

"Thăng cấp!"

Ngô Địch không có một tia do dự vừa dứt lời, chỉ chớp mắt hư huyền giới diện bên trong đã tuôn ra đại lượng nguyên khí

Những nguyên khí này cấp tốc tràn vào Ngô Địch thể nội, lại theo Ngô Địch kinh lạc nhanh chóng hội tụ đến trong đan điền

"Đỉnh! Chủ ký sinh tiêu hao 60 ngàn điểm bạo ngược giá trị, thành công đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thất Tinh "

Theo hệ thống nhắc nhở âm tại Ngô Địch trong đầu vang lên, Ngô Địch hướng lui về phía sau tốc độ nhanh nhiều gấp ba

"Ừm?"

Vọt tới Nhiếp Lâm lập tức nhăn nhăn lông mày, nhìn về phía Ngô Địch ánh mắt tràn đầy nghi hoặc

"Hắn hẳn tốc độ làm sao đột nhiên biến nhanh?" Nhiếp Lâm ở trong lòng âm thầm thì thào, thế nhưng là khi hắn cảm thụ Ngô Địch hiển lộ ra tu vi ba động về sau, Nhiếp Lâm bước chân bỗng nhiên dừng lại, không dám tin nhìn chằm chằm Ngô Địch, tâm lý vừa sợ hô "Ai nha! Hắn hẳn làm sao thành Thất Tinh Vũ Sư?"

Nhiếp Lâm dùng sức dụi dụi con mắt, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Địch về sau, cả người giống như bị Kinh Lôi đập tới

"Không không phải mắt của ta hoa, hẳn hẳn thật thành Thất Tinh Vũ Sư "

Một màn này, kém chút không có đem Nhiếp Lâm chấn kinh Đại Nha hắn còn chưa từng thấy có người có thể tại một cái chớp mắt gian, đem tu vi từ Vũ Sư Lục Tinh tăng lên tới Thất Tinh

"Cái này hỗn đản, ở trên người hắn đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Đừng nhìn Ngô Địch tu vi tăng lên tới Vũ Sư Thất Tinh, thế nhưng là Nhiếp Lâm vẫn là không đem Ngô Địch để vào mắt

Hắn thấy, Vũ Sư Lục Tinh Ngô Địch cùng Thất Tinh không có gì khác nhau, chẳng qua là tốc độ nhanh rất nhiều mà thôi chỉ cần hắn muốn đem Ngô Địch giết chết, ba hơi thời gian là đủ

Đáng tiếc, Nhiếp Lâm khinh thị ý nghĩ, để hắn bị thiệt lớn

Chỉ gặp Ngô Dịch đã giơ lên chân phải, hung hăng đập ở trên mặt đất

Thoáng chớp! Đại Địa lay động, đá lớn khẽ run

Chung quanh cao nửa thước thì thể theo Đại Địa lay động mà động, 18 cái cây khẽ run thời khắc, hơn ngàn khóa Đầu lâu giống như treo ở trên cây Phong Linh, đụng vào nhau phát ra đinh đinh đương đương tiếng vang

Mà lại lấy Ngô Dịch làm trung tâm 9 trong phạm vi mười thước, mặt đất chính là xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn từ vết rạn bên trong tuôn ra ám kinh giống như Hồng Hoang Hung Thủ đang găm thét, theo Nhiếp Lâm chân phía dưới đánh vào trong cơ thể hắn

Sát na gian! Nhiếp Lâm mặt liền tái nhợt Như Tuyết, cũng may Nhiếp Lâm trấn áp kịp lúc, cũng vền vện khóe miệng chảy ra một tia máu tươi,

Nhưng không có đối với hắn tạo thành thương tổn quá lớn

"Oát con! Ngươi ngươi dám để cho ta nôn máu "

Nhiếp Lâm đưa tay lau đi khóe miệng máu, nhìn đến một chút đỏ tươi lòng bàn tay, cả người đều giống như là lên cơn điên, lần nữa chạy Ngô Dịch vọt lên đi

"Lão Tử không chỉ có dám để cho ngươi thổ huyết, sẽ còn để ngươi thổ huyết không chỉ "

Ngô Dịch giận hờn một tiếng, đem tốc độ phát huy đến cực hạn lại hướng lui về phía sau, đồng thời lần nữa đối với hệ thống ám ngôn một câu thẳng cấp

Thoáng chớp! Chỉ gặp hư huyền hệ thống trong cửa hàng, lại đã tuôn ra đại lượng nồng đậm nguyên khí

Những nguyên khí này nồng đậm trình độ, trọn vẹn là lần trước nhiều gấp ba, chớp lát tràn vào Ngô Dịch thể nội

"Đỉnh! Chủ ký sinh tiêu hao 70 ngàn điểm bạo ngược giá trị, thành công đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Bát Tinh "

Hệ thống nhắc nhở âm vang lên, Ngô Dịch hướng lui về phía sau tốc độ lại chột tăng gấp ba

Nhiếp Lâm chính xông hăng hái đầu, đột nhiên lại dừng bước, nhìn 30 mét bên ngoài Ngô Dịch, cả người đều mòng bức

"Lại lại tăng lên Nhất Tinh tu vi? 8 8 Bát Tinh "

Nhiếp Lâm bị kinh hãi đều nói lắp, cái này đây quả thực quá khó mà để cho người ta tiếp nhận

Không những Nhiếp Lâm vô pháp tiếp nhận, hiện tại hắn cũng không dám xông về phía trước cái này muốn tiếp tục xông về phía trước, Nhiếp Lâm đều sợ hãi Ngô Dịch lại đột nhiên tăng lên Nhất Tinh tu vi

Như thế, Ngô Dịch cũng thành Cửu Tinh Vũ Sư một trận chiến này, còn mẹ hắn làm sao đi chiến?

Bất quá, để Nhiếp Lâm may mắn là quá khứ mười mấy giây, Ngô Dịch tu vi cũng không có lần nữa phát sinh biến hóa, cái này khiến Nhiếp Lâm tâm hơi an ổn một điểm

Thế nhưng là, ngay tại Nhiếp Lâm mọc ra một ngum trọc khí lúc, Ngô Dịch hướng hắn toát ra quỷ dị mỉm cười, mãnh liệt nâng lên chân phải, lần nữa hung hăng đập trên mặt đất

"Làm! Ngươi còn có hết hay không?"

Đại Địa rung động nổ tung gian, Nhiếp Lâm vội vàng điều động Đan Điền nguyên khí đến hai chân, ra sức chống cự lại nhập thể ám kinh

Nhiếp Lâm còn là xem thường Địa Liệt quyết, cũng tuyệt đối không ngờ rằng, lần này từ hắn hai chân tuôn ra nhập thể nội ám kinh, vậy mà so trước đó bá đạo hung mãnh gấp ba

Hắn điều động ra nguyên khí chớp lát bị đánh tan, ám kinh trong cơ thể hắn mạnh mẽ đâm tới, tùy ý chấn động hắn phủ tạng

Máu tươi, đoạt miệng phun ra

Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm lung la lung lay 3 dưới, cả người tinh thần trạng thái đều uể oải rất nhiều

"Oát con! Ta ta muốn "

Nhiếp Lâm không đi lau máu trên khóe miệng, tinh hồng đôi mắt oán độc nhìn chăm chăm Ngô Dịch sau đó, chỉ gặp mũi chân hắn 1 đuổi mặt đất, thân như mũi tên lần nữa xông về Ngô Dịch

Nhìn thấy Nhiếp Lâm lần nữa vọt tới, Ngô Dịch trào phúng cười nhạt lại một lần giơ lên đùi phải

Một sát na này, Nhiếp Lâm hồn đều sắp bị dọa bay

"Ngươi ngươi tên yêu nghiệt này, còn còn muốn đạp chân?"

Nhiếp Lâm nhảy lên một cái, ở giữa không trung huy động phải quyền, thẳng đến Ngô Dịch đầu đập đi

Ngô Dịch không nói nửa câu, nhìn thấy Nhiếp Lâm cấp tốc rơi dưới, Ngô Dịch đem tốc độ phát tung tới cực hạn lui lại

Khi Nhiếp Lâm rơi xuống đất một sát na, Ngô Dịch chân phải lần nữa đạp ở trên mặt đất

"Phốc!"

Vừa xuống đất Nhiếp Lâm lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể Mộ Nhiên hướng về sau cuốn ngược, hung hăng ngã ở 5 mét bên ngoài

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Diệt sát

Cục thế, phát sinh kinh thiên nghịch chuyển

Ngoài trăm thước, Hạ Hân Bình mắt choáng váng

Đầu tiên là nhìn một chút ngã xuống đất thổ huyết Nhiếp Lâm, lại nhìn một chút nhật lên Hỏa Phượng kiếm Ngô Dịch, Hạ Hân Bình nào hải ông ông trực hường

"Vừa vừa mới phát sinh hết thảy, là là thật a? Ngô Ngô Dịch vậy mà vậy mà đem Nhiếp Lâm đánh thành bị thương nặng, cái kia Nhiếp Lâm thế nhưng là Cửu Tinh Vũ Sư a "

Hạ Hân Bình biết rõ, tại trong nửa năm này, chỉ cần nhắc lên Nhiếp Lâm hai chữ này, Vạn Thi Lâm bên trong có một cái tính một cái, không khỏi là bị dọa đến hồn phi phách tán

Không bởi vì khác, chỉ vì trong rừng hơn ngàn người không có một cái nào có thể chiến thắng Nhiếp Lâm đừng nói là chiến thắng, có thể làm cho Nhiếp Lâm thụ điểm vết thương nhẹ người đều không có

Nhưng là bây giờ, cái này mới vừa vào Vạn Thi Lâm ngắn ngủi một tháng thiếu niên, vậy mà đem trong rừng Vương Giả trọng thương thổ huyết không ngừng, Hạ Hân Bình thật hoài nghi mình có phải hay không đang nằm mơ, trước mắt một màn có phải là thật hay không thật

"Ngô Ngô Dịch hần hần đến cùng đã cường đại đến loại trình độ nào? Trời ạ! Hần mới mười lăm mười sáu tuổi, tương lai lại sẽ cường đại đến cái gì dưới đây? Nếu là lại cho hần mười năm tám năm, tại cái này Cường giả như vân Trung Thổ đại lục ở bên trên, Ngô Dịch sẽ hay không thành là chúa tể một phương?"

Hạ Hân Bình dùng sức lắc lắc đầu, tâm lý đều có chút không dám suy nghĩ, bởi vì việc này thực sự quá kinh thiên rung động

Bất quá, Hạ Hân Bình trong lòng cũng rõ ràng một điểm nếu như lại cho Ngô Dịch mười năm tám năm thời gian tu luyện, Trung Thổ đại lục ở bên trên nhất định có uy danh của hần

Giờ phút này, Hạ Hân Bình tâm lý lật lên kinh đào hải lãng, mà Ngô Dịch cũng đã cảm Hỏa Phượng kiếm đi tới Nhiếp Lâm bên cạnh

"Nhiếp Lâm! Ngươi đem ta ngược thật đáng a, toàn thân trên dưới xương đầu đều vạn phần kịch liệt đau nhức "

Đi đến Nhiếp Lâm bên cạnh, Ngô Dịch Thần sắc cũng biến thành là quý dị, hai con ngươi càng không ngừng tản ra ngập trời hàn quang

Mà lại, Ngô Dịch ra miệng lời nói càng làm cho Nhiếp Lâm run rẩy kịch liệt, nhìn về phía Ngô Dịch trong ánh mắt, cũng chói lát toát ra sợ hãi thật sâu

Bất quá, miệng của người này cũng rất cứng, đều bị Ngô Dịch đánh thành chỉ có nửa sức lực, còn cùng Ngô Dịch kêu gào

"Người thẳng nhai con này, ta hiện tại thật sự là hối hận trước đó không có "

"Hối hận? Ta để người ngược thật dài một trận, người lại còn có mặt mũi hối hận?"

Ngô Dịch tức thì giơ lên Hỏa Phượng kiếm, ba giây thời gian, tại Nhiếp Lâm trên thân cắt ngược số Thập Kiếm

Mấy chục đạo vết thương đau rát, cổ này đau đến toàn tâm, để Nhiếp Lâm đau đến không muốn sống

Cũng chính là cổ này kịch liệt đau, để Nhiếp Lâm đôi mắt khôi phục một chút Thần thái

Thoáng chốc! Chỉ gặp Nhiếp Lâm trong miệng vỡ nát lá nhai, ánh mắt đột nhiên gian trở nên cực kỳ quý dị mà nhìn chăm chăm vào Nhiếp Lâm nhìn Ngô Dịch, ánh mắt đột nhiên trở nên rung rinh, có chút tự không dậy nổi Thần thái

Nơi xa, Hạ Hân Bình nhìn thấy Ngô Dịch đột nhiên không nói bất động, tâm đầu run lên bần bật, chốc lát giống như là mình bạch cái gì, vội vàng tiến lên một bước hô to lên

"Ngô Dịch! Cẩn thận hán Không Hồn Tâm Pháp "

Một tiếng quát chói tai, chấn động đến Ngô Dịch thân thể đột nhiên run lên

Sau đó, chỉ gặp Ngô Dịch ánh mắt chốc lát toát ra giấy dựa, ba giây về sau tự ánh sáng Ngưng Thần, lần nữa đem ánh mắt khóa chặt Nhiếp Lâm

"Thật là đáng sợ Không Hồn Tâm Pháp, vừa mới tại cái kia một cái chớp mắt gian, ta phảng phất đặt mình vào tại đen nhánh thế giới bên trong, lạc mất phương hướng, không có ý thức, không có tư duy "

Ngô Dịch kinh ra một thân mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm kinh Ngôn Chi lúc, nhìn về phía Nhiếp Lâm trong ánh mắt tràn đầy ngập trời lửa giận "Mẹ nó! Còn dám vọng tưởng đem ta biến thành con rối? Lão Tử hiện tại liền cho người lấy máu "

Ngô Dịch biết, nếu như vừa mới không phải Hạ Hân Bình quát chói tai đem hán tỉnh lại, giờ phút này hán nhất định trở thành Nhiếp Lâm con rối

Nhiếp Lâm Không Hồn thất bại, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi nếu như hán còn có thể đứng lên thân, đoán chừng xé xác Hạ Hân Bình tâm đều có

Nhưng bây giờ, Nhiếp Lâm trong lòng mặc dù có hận, lại cũng không thể không tiếp nhận thất bại sự thật

Khi Ngô Dịch vây quanh hán nhanh chóng xoay lên vòng, Nhiếp Lâm ánh mắt lộ ra tuyệt vọng cùng sợ hãi thật sâu, từng tiếng kêu thảm cũng chính là vang vọng Bát Phương

Ước chừng qua ba phút trái phải, Nhiếp Lâm tiếng kêu thảm thiết nhỏ đi rất nhiều Ngô Dịch thu kiếm đi tới Nhiếp Lâm đầu lĩnh trước, nhìn lướt qua máu me be bét khắp người Nhiếp Lâm, Ngô Dịch lạnh hừ lạnh hừ

"Nhiếp Lâm! Muốn mạng sống a?"

Ngô Dịch tra hỏi, lập tức để Nhiếp Lâm đôi mắt có một chút Thần thái

"Muốn muốn "

Nhiếp Lâm âm thanh rất nhỏ, nếu là không cẩn thận đi nghe, thật sự nghe không rõ hán nói cái gì

"Biết ta vì cái gì đặt mình vào nguy hiểm, tới này Vạn Thi Lâm đỉnh núi a?" Ngô Dịch cười hỏi

"Biết biết, người người vì đá lớn" Nhiếp Lâm nuốt một cái trong miệng huyết Thủy, vô lực hô hào

"Ừm! Người nói cũng không tệ bất quá, ta đối với người Không Hồn Tâm Pháp cùng đoạt nguyên Thần công càng cảm thấy hứng thú người nếu là đem khẩu quyết nhất nhất nói cho ta biết, ta sẽ thả người một con đường sống "

"Ta võ Võ Công? Ha ha ha! Người vậy mà cũng đánh võ công chủ ý "

Nhiếp Lâm giống như là biết được rất a chuyện may mắn, đột nhiên Ha-Ha cười không ngừng

"Nhỏ oắt con! Không có không ai có thể được đến võ công của ta khẩu quyết giết ta đi! Chỉ cần ta vừa đứt khí, cái này nho nhỏ Thiên Nguyên Tông, cũng không tiếp tục là người sống yên ổn chi địa "

"Ừm?"

Ngô Dịch nhần nhần lông mày, Nhiếp Lâm là trong lời nói có hàm ý a

"Người có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì?" Nhiếp Lâm quái dị trừng mắt nhìn, ánh mắt từ Ngô Dịch trên thân sau khi rời đi, nhìn qua bầu trời đêm tựa như về đang suy nghĩ cái gì, một lát sau cười nhạt nói "Thượng Quan Vũ Dật cứu không được ngươi, Thiên Nguyên Tông cũng không giữ được ngươi oắt con! Ta tại địa ngục chờ ngươi "

Nhiếp Lâm lời nói rất là quái dị, bất quá hắn giọng nói chuyện tràn đầy khẳng định, tựa như Ngô Dịch chỉ cần dám sát hắn, tương lai một ngày tất nhiên sẽ có họa sát thân

Đổi lại người bên ngoài, tất nhiên sẽ suy tư liên tục, có phải hay không hắn là giết Nhiếp Lâm

Thế nhưng là Ngô Dịch lại nhìn chăm chăm Nhiếp Lâm cười, cười rất là thâm độc, cười cũng làm cho lòng người bên trong phát lạnh

"Lão Từ đã là chết qua một lần người, thì sợ gì tương lai lần nữa một lần? Đã ngươi không đem khẩu quyết nói ra, cái mạng nhỏ của ngươi ta liền nhận "

Ngô Dịch lần nữa vung lên Hòa Phượng kiếm, không có một tia do dự trì hoãn, tại Nhiếp Lâm trên thân cắt ngược hơn trăm lần

Khi hệ thống nhắc nhở âm tại não hải vang lên, Ngô Dịch cảm kiếm đem Nhiếp Lâm đầu lĩnh sọ trăm dưới, vung lên trực tiếp đem đầm máu đầu lĩnh ném ra núi

Lạnh lùng nhìn Nhiếp Lâm thi thể không đầu, lại sử dụng kiếm nhọn chớp chớp quần áo của hắn, tuy nhiên không có lật ra Võ Công Bí tịch, lại leng keng một tiếng rơi ra cái Ngọc Bội

"A?"

Nhặt lên Ngọc Bội, Ngô Dịch xoa xoa phía trên máu, lập tức nhú nhú mảy đầu

Ngọc Bội hiện lên tối, bên trên khắc lấy một chữ

Hồn!

"Đây là ý gì?"

Ngô Dịch nhất thời gian cũng không có nghĩ rõ ràng, tuy nhiên cái ngọc bội này có thể bị Nhiếp Lâm thả ở trên người, hiển nhiên cũng không phải vật tầm thường

Lại thêm, Ngô Dịch nhớ tới Nhiếp Lâm trước đó nói cái kia lời nói, cảm thấy khối này 'Hồn' chữ Ngọc Bội lai lịch cũng không nhỏ, tám thành cùng Nhiếp Lâm thân phận có chút quan hệ

Không nghĩ nhiều nữa, Ngô Dịch đem Hòa Phượng kiếm trở vào bao, nhìn lướt qua xa xa Hạ Hân Bình, trọng chỉ lại trọng ho khan một tiếng, quay người hướng về đá lớn đi đi

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Kính ngưỡng

Đá lớn hơi lạnh, mặt ngoài rất là bóng loáng

Ngô Dịch ngồi xếp bằng, lập tức cảm giác thân phía dưới truyền đến tia tia nguyên khí

Nguyên khí cũng không nồng đậm nhưng cũng rõ ràng, trường kỳ dĩ vắng ngồi tại trên đá lớn, xác thực thẳng qua tại Thiên Nguyên Tông trên quảng trường ngồi xuống tu luyện

"Khối này đá lớn thật sự là cứng rắn, trước đó ta liên tục thi triển 'Địa nứt quyết' , đem 18 cái cây đều chấn động đến vỡ nát, lại không đem khối này đá lớn đánh rách tả tơi "

Ngô Dịch sờ lên đá lớn mặt ngoài, điểm đầu khen ngợi

Một lát sau, Ngô Dịch hít sâu một hơi, còi bỏ trên người Hắc Bào, cách Huyết Y sờ lên ở ngực, trọng chi lại trọng thờ dài

"Nhiep Lâm mạnh, vượt quá tưởng tượng của ta sớm biết Cửu Tinh Vũ Sư tốc độ nhanh như vậy, trước đó nên đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Bát Tinh "

Cùng Nhiep Lâm ở giữa một trận chiến, Ngô Dịch biết là chính mình sơ suất

Kỳ thực, Ngô Dịch cũng hoàn toàn không ngờ tới Cửu Tinh Vũ Sư tốc độ nhanh như thiểm điện, liền ngay cả hắc thi triển 'Quý Ảnh' Vô Công đều không có cơ hội trốn tránh

Đáng được ăn mừng, Ngô Dịch cuối cùng vẫn đem Nhiep Lâm giết đi tuy nhiên không được đến cái kia hai loại Vô Công, ngược lại là cũng chiếm đoạt khối này đá lớn

Đá lớn phát ra nguyên khí rất nhạt, tuy nhiên đối với Ngô Dịch tới nói, khối đá này đơn giản đúng vậy chuẩn bị cho hắn

Phải biết, Ngô Dịch tại Vạn Thi Lâm bên trong cũng không phải một ngày hai ngày chỉ cần Thượng Quan tuyết cùng Thượng Quan Vũ Dật hai người không triệu kiến hắn, Ngô Dịch là không không thể rời bỏ Vạn Thi Lâm

Nếu như cưỡng ép đi xong, Ngô Dịch tối thiểu nhất muốn có Vũ Vương tu vi

Nhưng mà muốn đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương giai đoạn, nào chỉ là gian nan hai chữ có thể hình dung? Tại ngày này Nguyên Tông bên trong, Từ Thanh, Dương Ngọc Sơn cùng Đoạn Cốc sáng sớm ba người hao phí hơn nửa cuộc đời thời gian, mới đưa tu vi tăng lên tới Vũ Vương giai đoạn

Trong đó Đại trưởng lão Từ Thanh, tuổi trên năm mươi thái dương hoa râm, cũng bất quá là Bát Tinh Vũ Vương mà thôi đến tại Nhị trưởng lão Dương Ngọc Sơn, tuy nhiên so Từ Thanh trẻ mười mấy tuổi, tu vi đã dừng lại tại Vũ Vương Ngũ Tinh mấy năm lâu

Cũng không phải là thiên tư của bọn hắn không đủ, mà là Thiên Địa gian nguyên khí quá mức mỏng manh

Đối với điểm này, Ngô Dịch lại là may mắn hơn nhiều, căn bản cũng không lo lắng nguyên khí không đủ chỉ cần có đầy đủ bạo ngược giá trị, Ngô Dịch muốn muốn tăng cao tu vi, chỉ là chớp mắt thời gian sự tình

Nhưng khó liền khó tại góp nhặt bạo ngược giá trị, Ngô Dịch sơ bộ tính toán về, muốn đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương Nhất Tinh, hiện tại còn cần 27 vạn bạo ngược giá trị

Cái số này, để Ngô Dịch đau cả đầu

Bất quá, nếu như Ngô Dịch thật sự là phát rõ, tại cái này Vạn Thi Lâm bên trong đại khai sát giới, đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương Nhất Tinh cũng là ở trong tâm tay

Nhưng mà, Ngô Dịch há có thể làm như vậy?

Thở dài, Ngô Dịch đem lo lắng tâm tình đè ép ép, lập tức mở ra tự thân tin tức cột

Chủ ký sinh Ngô Dịch

Tu vi Vũ Sư Bát Tinh

Vô Công Đại Thủ Ấn, Quý Ảnh, Quyền Phong trảm, giận Kiếm Tam quyết, Địa Liệt quyết

Bình khí Hòa Phược kiếm

Bạo ngược giá trị 31580

Địa vị Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp không

tự thân tin tức, Ngô Dịch lần nữa thở dài một hơi

"Tiếp xuống đổi lấy xong đan dược, chỉ sợ bạo ngược giá trị cũng liền thừa không xuống bao nhiêu "

Ngô Dịch than khổ lấy lắc lắc đầu, sau đó lại mở ra hệ thống Cửa Hàng, tuyển định đan dược một cột

Bây giờ giết Nhiep Lâm, Ngô Dịch cũng không dám tiếp tục xa xỉ dùng bạo ngược đáng giá

Phí hết dài thời gian, Ngô Dịch tại hệ thống trong cửa hàng tuyển ưu tuyển, chọn lấy lại chọn, cuối cùng hao tổn hơn năm ngàn điểm bạo ngược giá trị, đổi

hai cái bình thường đan được nuốt xuống

Ăn hết 2 viên thuốc, Ngô Dịch cũng không nhìn một chút xa xa Hạ Hân Bình cùng Vương Sùng Sơn, khoanh chân ngồi thẳng hai tay bấm niệm pháp quyết thả ở đan điền chỗ, chậm rãi nhắm hai mắt lại, điều động lấy trong đan điền nguyên khí tại thể nội Kỳ Kinh Bát Mạch tuần hành, chậm rãi chữa trị thương thể bên trong cơ thể

Thời gian thấm thoắt, Ngô Dịch lần ngồi xuống này chính là ba ngày ba đêm

Vương Sùng Sơn tại ban đêm hôm ấy liên thức tỉnh

Không có Nhiếp Lâm Khổng Hồn, Vương Sùng Sơn hai mắt cũng có thần,

Tuy nhiên Ngô Dịch trước đó một kiểm kia, thể nhưng là đem Vương Sùng Sơn thương không nhẹ

Cũng may Hạ Hân Bình cho Vương Sùng Sơn dùng thuốc kịp thời, bằng không hẳn coi như bảo vệ mạng nhỏ, cũng nhất định sẽ thụ chút tội sống

"Thời gian nhoáng một cái, đã qua hơn nửa năm thời gian bây giờ nghĩ tưởng tượng, ta cảm thấy tiến vào Vạn Thi Lâm bên trong, giống là làm một trận Ác Mộng "

Vương Sùng Sơn chấp tay sau lưng, đứng tại ngoài trăm thước nhìn qua Ngô Dịch, ánh mắt rất là phức tạp

"Đúng vậy a! Nửa năm trước đó, người ta cũng đều là Nhất Tinh Vũ Sư tại Vạn Thi Lâm bên trong vì sinh tồn được, không biết ngày đêm cần tu khổ luyện chém giết thật vất vả đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Bát Tinh, lại suýt nữa bị Nhiếp Lâm giết đi "

Hạ Hân Bình đôi mắt như nước, lộ ra nhu tình nhìn qua Vương Sùng Sơn nói xong lời cuối cùng cười khổ lắc lắc đầu, tựa như đang cảm thán nhân sinh nhiều gặp trắc trở, sinh tử ngay tại cái kia một cái chớp mắt gian

"Đúng rồi! Bình nhi, người lại nói cho ta một chút, Ngô thiếu hiệp là thể nào giết Nhiếp Lâm?"

Hạ Hân Bình nhắc lên Nhiếp Lâm, Vương Sùng Sơn liền nghĩ tới ba ngày trước trận chiến kia, chốc lát tới hào hứng hỏi Hạ Hân Bình

Hạ Hân Bình tức giận trừng mắt liếc Vương Sùng Sơn, nói " ba ngày này thời gian, người cũng nghe bao nhiêu lần? Làm sao hào hứng không giảm mấy may, ngược lại lật qua lật lại càng nghe càng khởi kinh đầu?"

"Có thể không hăng say a? Ngô thiếu hiệp chỉ là Bát Tinh Vũ Sư, lại đem Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm trăm sát tại kiểm dưới, bực này càng Tinh diệt sát chiến đề cho ta ngẫm lại thật hưng phấn "

Vương Sùng Sơn hưng phấn mở miệng, nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt đều toát ra hỏa nhiệt cùng kính nể

Hạ Hân Bình cười khổ lắc lắc đầu, tâm lý ám ngón lấy, còn tốt không có đem Ngô Dịch chốc lát tăng lên Lưỡng Tinh tu vi một chuyện nói cho Vương Sùng Sơn bằng không a, chính mình vị này chồng chỉ sợ đều sẽ chấn kinh Đại Nha

Nhưng mà Hạ Hân Bình cười khổ giữ im lặng, lại không biến mất Vương Sùng Sơn đối với Ngô Dịch kính nể, nói tiếp "Còn có Ngô thiếu hiệp dùng chân đạp đất Vô Công, tuy nhiên không có gặp lúc rơi xuống đất là bực nào hành động vĩ đại, nhưng cái này trên mặt đất lít nha lít nhít vết rạn, đã nói rõ một chiều kia bực nào cường đại "

Vương Sùng Sơn càng nói càng hăng hái, nghiêng người sang lại đối với Hạ Hân Bình nói nói " Bình nhi! Ta dám nói, Ngô thiếu hiệp chính là Nhân Trung Chi Long, tương lai ở trung thổ đại lục ở bên trên, nhất định là một phương Bá Giả "

Hạ Hân Bình tròn trắng mắt "Coi như Ngô thiếu hiệp thành một phương Bá Giả, cùng người lại có quan hệ gì? Nhìn người cái này hưng phấn kinh, giống như để người trở thành một phương Bá Giả giống như "

Vương Sùng Sơn lập tức khề giật mình, sau khi tỉnh hồn lại chỉ chỉ ở ngực, nói " Bình nhi! Người lời nói này không đối với ngực ta bên trên Kiếm Thương, khẳng định là sẽ rơi phía dưới vết sẹo tương lai Ngô thiếu hiệp có thể nhập thánh xưng tôn, liền ngực ta đạo này kiếm ngân, còn không ham mộ chết người bên ngoài?"

"Hắc! Ta nói Vương Sùng Sơn, người ta từ nhỏ Thanh Mai Trúc Mã, nhận biết người thời điểm liền này tâm đức hạnh, tính cách của người lúc nào có thể thay đổi "

"Sửa lại? Được rồi! Cùng người nói không rõ, cái gì cũng không hiểu đúng rồi! Bình nhi, người lại nói cho ta một chút, Ngô thiếu hiệp dùng như thế nào Kiếm Thứ Đại Địa? Ta chiều kia 'Phá núi trăm' lợi hại người nhất rõ ràng, đây chính là hạ phẩm Huyền Giai kiếm pháp a "

Hạ Hân Bình tròn trắng mắt, trầm mặc không nói

"Nói một chút! Nói lại lần nữa xem là được cũng tốt để cho ta suy nghĩ về, ta 'Phá núi trăm' làm sao lại bại đây? Ngô thiếu hiệp cũng là Bát Tinh Vũ Sư a, không nên đánh tan kiếm khí của ta, hơn nữa còn chặt đứt ta Từ Kiếm, lại đem ta ở ngực thông suốt mở một cái lỗ hồng lớn "

Hạ Hân Bình nào nhân đều đau, cười khổ nhìn lấy chồng thờ dài, không còn có nói nhiều một câu, quay người đi ra 10 mét khoanh chân ngồi trên mặt đất

Kỳ thực, Hạ Hân Bình đúng là không có cách nào nói, cũng không biết nói cái gì cho phải

Nàng hiểu rất rõ chồng Vương Sùng Sơn tính khí bản tính nếu như nói cho hắn biết, Ngô Dịch lúc ấy vẫn chỉ là Lục Tinh Vũ Sư liền đem hắn trọng thương, lấy chồng Vương Sùng Sơn tính cách, tất nhiên đem Ngô Dịch xem như cả đời kính ngưỡng người

Đây là thứ yếu, nói không chính xác hẳn đều sẽ bái Ngô Dịch vì sư

Điểm này, không phải là không thể phát sinh, mà là phát sinh tỷ lệ thực sự quá lớn

Nếu như Ngô Dịch là cái dễ nói chuyện người, Hạ Hân Bình ngược lại là cảm thấy , có thể đem tình hình thực tế nói cho Vương Sùng Sơn

Ngô Dịch dễ nói chuyện? Hạ Hân Bình cũng không dạng này cảm thấy cho nên, Hạ Hân Bình vẫn là trầm mặc

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Chôn xác đến bí tịch

Đối với thanh mai trúc mã Tiểu Phu Thê có phần có ý tứ, một cái trầm mặc không nói, khi thì trợn mắt một cái, một cái khác lưu lo không ngừng, khó nhẹn trong lòng cái kia cổ hưng phấn kinh

Nhìn ra, cái này Vương Sùng Sơn cũng không phải là tâm ác người chỉ bất quá, Vương Sùng Sơn sùng bái Cường Giả trái tim quá mạnh, mạnh hơn rất rất nhiều người

Giờ phút này, nếu là Ngô Dịch nghe được hắn lời nói này, đoán chừng đều sẽ bị Vương Sùng Sơn làm cho dờ khóc dờ cười

Thời gian cực nhanh, đảo mắt đến ngày thứ tư

Ngày thứ tư sáng sớm, Ngô Dịch chậm rãi mở mắt

Chỉ gặp hắn đứng người lên hơi hoạt động về, xua tán đi tê dại cảm giác về sau, Ngô Dịch trên mặt toát ra một vòng thoải mái cười nhạt

Nhắc đầu, khi nhìn thấy nơi xa ngoài trăm thước tĩnh tọa hai người, Ngô Dịch trên mặt cười nhạt biến mất, nhẹ nhàng cau lại lông mày, ánh mắt bên trong cũng toát ra vẻ không hiểu

"Các người hai cái, làm sao còn chưa đi a?"

Ngô Dịch tiếng nói bay vào hai người trong tai, Chích Kiến Vương núi non cùng Hạ Hân Bình chốc lát mở mắt ra, lẫn nhau liếc nhau một cái, bận rộn lo lắng đứng người lên hướng về Ngô Dịch chạy tới

Đến đá lớn trước, Vương Sùng Sơn cùng Hạ Hân Bình nhao nhao ôm quyền, đối Ngô Dịch thật sâu cúi đầu

"Ừm?"

Hai người ôm quyền đem bái, quả thực đem Ngô Dịch làm mộng

"Ngô thiếu hiệp! Chúng ta Vợ chồng sở dĩ không hề rời đi, cũng là nghĩ đợi ngài thức tỉnh, chính miệng đáp tạ ân cứu mạng của ngài "

Hạ Hân Bình thấp đầu, ôm quyền khom người giải thích

"Ngô thiếu hiệp! Ta Vương Sùng Sơn cái mạng này là ngài cứu, ngài nếu đang có chuyện cứ việc nói, chỉ cần ta Vương Sùng Sơn có thể làm được, nguyện vì ngài xông pha khói lửa ra sức trâu ngựa" Vương Sùng Sơn ôm quyền khom người nhìn lấy Ngô Dịch, lời thề son sắt nói

Nhìn ra, Ngô Dịch cứu được Vương Sùng Sơn một chuyện, đã tại Vương Sùng Sơn tâm lý lưu lại thật sâu lạc ấn mà lại cái này Vương Sùng Sơn hiển nhiên cũng là tính tình bên trong người, tri ân đồ báo cũng là sáng khoái

Nhìn đứng tại đá lớn trước ôm quyền hai người, Ngô Dịch ha ha cười ra tiếng

"Được rồi! Cái gì khuyến mãi không khuyến mãi" Ngô Dịch lắc lắc đầu, lại nói " Vương Sùng Sơn! Kỳ thực ta cũng không đơn thuần là vì cứu ngươi, lúc này mới đến đỉnh núi cùng Nhiếp Lâm đại chiến cũng không gạt ngươi, ta cũng là vì Nhiếp Lâm Võ Công, cùng khối này đá lớn mới đi đến đỉnh núi "

Ngô Dịch lời nói này, để Vương Sùng Sơn cùng Hạ Hân Bình hai người nhao nhao sững sờ

Khá lắm! Ngô Dịch nói cũng quá trực tiếp a?

"Ngô thiếu hiệp, ta Vương Sùng Sơn cũng coi là thấy qua việc đòi người khi tiến vào Vạn Thi Lâm trong nửa năm, ta đã cứu ngươi, cũng được người cứu qua thế nhưng là ta còn không có gặp được giống Ngô thiếu hiệp dạng này, cứu người về sau không đem ân đức để ở trong lòng chỉ một điểm này, thật làm cho ta tâm phục khẩu phục "

Wương Sùng Sơn lần nữa ôm quyền, lại đối với Ngô Dịch thật sâu cúi đầu

Ngô Dịch từ trước đến nay là ăn mềm không ăn cứng, mắt phía dưới Vương Sùng Sơn một trận này khen, nhưng làm Ngô Dịch tạo một cái đỏ thắm mặt

Tuy nhiên Ngô Dịch cũng phát hiện, trước mắt cái này Vương Sùng Sơn, mọi cử động lộ ra chân thành, mà lại sắc mặt nghiêm túc ánh mắt thành khẩn, hiển nhiên cũng là thành tâm đáp tạ hân ân cứu mạng

Đáng tiếc, Ngô Dịch thật cũng không có cái gì yêu cầu trợ Vương Sùng Sơn sự tình

"Được rồi! Ta chữ về sau liền đừng nhắc lại hướng hồ, ta tuy nhiên từ Nhiếp Lâm trong tay đem ngươi cứu dưới, không phải cũng hủy ngươi Từ Kiếm, lấy kiếm cắt gió đã đã thương thân thể của ngươi sao? Ngươi ta liền xem như hòa nhau "

Ngô Dịch trên mặt mang mỉm cười, nhàn nhạt mà nói

Lời ấy lọt vào tai, Vương Sùng Sơn ánh mắt lập tức toát ra hỏa nhiệt tình mang, nhắc đầu nâng cao sống lưng, hưng phấn nhìn chằm chằm Ngô Dịch mở miệng "Ngô thiếu hiệp, phản nhân tình này ta ghi ở trong lòng bất quá ta có chuyện không rõ, ngài nói cho ta một chút, trước đó ngài đâm một kiếm kia "

Wương Sùng Sơn vừa đem lời nói ra một nửa, Hạ Hân Bình trán Vũng Tàu lúc nổi lên một đạo hắc tuyến

"Ngô thiếu hiệp, vết thương của ngài thể chưa khỏi hẳn, hai vợ chồng ta sẽ không quấy rầy ngày sau bất luận là trong tông môn, vẫn là tại Trung Thổ đại lục ở bên trên, chỉ cần ngài có dùng đến hai vợ chồng ta địa phương, ta hai người tất nhiên dốc hết toàn lực báo đáp ân cứu mạng của ngài "

Hạ Hân Bình vừa nói vừa xông Ngô Dịch nháy mắt,

Sau khi nói xong lời kéo Vương Sùng Sơn liền đi

"Hắc! Bình nhi, ngươi đừng kéo ta a, ta lời nói còn không hỏi xong đâu "

"Hỏi cái gì hỏi? Ngô thiếu hiệp không phải đều tại lòng ngực của ngươi lưu lại Kiếm Thương nha, ngươi còn không biết dùng a?"

"Thỏa mãn a! Đây chính là Vương Giả dấu ấn, tương lai ai nhìn thấy không hâm mộ? Không đúng! Ngươi đừng ngắt lời, ta muốn cùng Ngô thiếu hiệp nghiên cứu thảo luận về, ta 'Phá núi trảm' làm sao lại "

"Ngươi cũng đừng lặc lặc a, tin hay không năm tháng sau ra Vạn Thi Lâm, ta lấy kim khâu đem miệng của ngươi khe hở bên trên?"

Nghe hai người nói chuyện với nhau, nhìn lấy đi xa xuống núi hai người, Ngô Dịch mộng bức

"Cái này làm sao?"

Ngô Dịch gãi gãi đầu, đứng tại trên đá lớn suy nghĩ kỹ một trận, sững sờ không có nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra

"Vốn muốn cho hai người bọn họ tại trên đá lớn ngồi xuống tu luyện cái này lại la ó, Hạ Hân Bình không khiến người ta nói chuyện, trực tiếp đem Vương Sùng Sơn cho lôi đi" Ngô Dịch cười khổ dao động đầu tự lẩm bầm

Kỳ thực, khi hai người nói ra không có rời đi nguyên nhân về sau, Ngô Dịch tâm lý liền có ý nghĩ này, để Vương Sùng Sơn cùng Hạ Hân Bình ở chỗ này ngồi xuống tu luyện

Đáng tiếc Ngô Dịch lời nói còn chưa nói ra miệng, Hạ Hân Bình liền đem Vương Sùng Sơn cho tóm đi

Việc này, nếu như Hạ Hân Bình đã biết, đoán chừng hối hận phát điên

Hai người sau khi rời đi, Ngô Dịch đứng tại trên đá lớn hướng về chung quanh nhìn một chút, tùy theo thật sâu thở dài một hơi

"Ngồi mấy ngày lâu, cũng phải hoạt động một chút thân thể hôm nay ta liền tích chút âm đức, đem các ngươi thi cốt đều chôn a "

Ngô Dịch đi hạ đá lớn, từ dưới đất nhật lên trước đó Bát Tinh khôi lỗi đại đao, dùng đao làm cái xẻng, tại bắn nổ mặt đất đào hố

Đại đao dù sao không phải cái xẻng, cũng may lít nha lít nhít vết rạn đủ có mấy ngàn đầu, Ngô Dịch dùng đao đào lên cũng không lao lực

Hoàng Thiên không phụ lòng người, Ngô Dịch bận rộn một ngày, thật sự đào ra 30 mét vuông, sâu 5 mét hố to

Từ đáy hố nhảy lên, Ngô Dịch hơi thở hỗn hển thở mạnh, hài lòng điểm một cái đầu

"Đủ!"

Quay người, Ngô Dịch đi tới không đầu đồng xác chết bên cạnh, tay trái nâng lên Mộ Nhiên quạt đi

Tuy nói đã đã nhiều ngày chưa bao giờ dùng qua Đại Thủ Ấn, Ngô Dịch thủ pháp cũng không lạnh nhạt chỉ gặp đồng xác chết chốc lát sụp đổ, vô số cổ thi thể không đầu bay tới giữa không trung, phanh phanh phanh ngã xuống tại trong hầm

Đi qua một canh giờ, Ngô Dịch đem toàn bộ thi thể phiến bay đến hố về sau, hẩn lại đem ánh mắt đặt ở 18 cái cây bên trên

Ngô Dịch cũng không tâm tình đem đầu từ trên chạc cây phiến xuống tới, trực tiếp đem trong đan điền nguyên khí điều động ra hơn phân nửa, sử xuất mười thành lực đạo, ngay cả thụ mạng Đầu lâu toàn bộ phiến tiến vào trong hầm

Lấp đất, chôn xác

Ngô Dịch lại một hồi bận rộn sống, dùng gần một canh giờ mới đem Khanh Điền Bình

"Ai u ta lặc cái đi! Nhưng một mối dằn dộng" Ngô Dịch đặt móng ngồi trên mặt đất, hồng học thở hỗn hển "Thế sự khó liệu a, không nghĩ tới Tại Tông Môn lý không có đợi thêm mấy ngày, lại chạy đến cái này đoạt cái núi đầu "

Ngô Dịch cảm thấy cái này cũng rất tốt, ngày sau cái nào mắt không mở gia hỏa lên, hẩn quân sát cũng quân chôn, đến cái phục vụ đây chuyện

"Năm một hồi! Nhìn nhìn một cái cái này đầy trời Tinh Đầu, nhìn nhìn một cái cái kia hả?"

Ngô Dịch vừa nằm hạ thân, lập tức cảm giác gáy bị thứ gì rồi về

Ngay tại lúc hẩn đứng dậy chuyển đầu nhìn lại một sát na, Ngô Dịch hai con ngươi lập tức lóe lên, bận rộn lo lắng gỡ ra Nhất Tầng móng thổ, nhật lên một bản cuốn thành quyển bí tịch

Khi thấy bí tịch bên trên bốn chữ, Ngô Dịch đành về từ dưới đất đứng lên

"Không Hồn Tâm Pháp! Cái này đây là Nhiếp Lâm Khổng Hồn Tâm Pháp?"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Ngày rằm

Ngô Dịch tuyệt đối không ngờ rằng, mai táng cái này hơn ngàn cổ thi thể, còn đem Nhiếp Lâm giấu ở phía dưới 'Khổng Hồn Tâm Pháp' móc ra

Phải biết, lúc ấy Nhiếp Lâm chết sống đều không đem khẩu quyết nói cho Ngô Dịch sau cùng Ngô Dịch cũng không cách nào, đành phải đem Nhiếp Lâm giết đi

"Mụ nội nó, Nhiếp Lâm cái này cầu vật có chút môn đạo a nếu không phải ta đại phát thiện tâm, quyển bí tịch này không phải nát trên mặt đất phía dưới không thể "

Ngô Dịch phì phì bí tịch bên trên thổ, sau đó về tới trên đá lớn, khoanh chân làm tốt lật ra Khổng Hồn Tâm Pháp Bí Tịch

Cái này xem xét, Ngô Dịch chốc lát liền bị trong bí tịch rườm rà khẩu quyết hấp dẫn lấy, ngồi tại trên đá lớn một ngày một đêm đều không có chớp mắt

Ngày kế tiếp, Ngô Dịch đem bí tịch thu về, khóa chặt lồng mày thì thảo "Chúng sinh đều có ba hồn bảy vía, Thiên Hồn dương, Địa Hồn âm, sinh mệnh hồn Hữu Hình chỉ khí lực Thất Phách Vô Mệnh không sinh, mệnh không phách không vượng, không ánh sáng không thành ảnh, Vô Ảnh không thành đem, Vô Ảnh Vô Tướng không tụ ba hồn bảy vía "

Ngô Dịch lồng mày càng nhăn càng chặt, rì rả rì rầm nói xong, lại rơi vào trầm mặc

Đi qua có thể có một canh giờ, Ngô Dịch tựa như đốn ngộ cái gì, hai con ngươi hơi lóe lên, lần nữa mở miệng "Thiên Hồn quy thiên đường, hồn quy Địa phủ, chỉ có Mệnh Hồn ở một mình thân "

Ngô Dịch bỗng nhiên đứng người lên, mắt lộ tinh quang chăm chăm trong tay bí tịch, khó nhin hưng phấn trong lòng

"Tốt huyền diệu Tâm Pháp, đến cùng là người phương nào chỗ soạn? Vậy mà đem ba hồn bảy vía ngộ được như thế thấu triệt "

Không Hồn Tâm Pháp Bí Tịch bên trong, nửa bộ phận trước rất giải thích cặn kẽ ba hồn bảy vía, bộ phận sau thì là tu luyện pháp môn

Dựa theo trong bí tịch ghi chép, tu luyện này công có 2 cái biện pháp

Thứ 1, cần muốn tìm hai cái Đặc Thủ Thể Chất hài nhi

Hai cái này hài nhi cần một nam một nữ, bé trai giáng sinh tại buổi trưa, mà bé gái giáng sinh tại nửa đêm giờ Tý

Mỗi ngày cần lấy bé trai Thuần Dương thân thể huyết dịch một giọt, tại Liệt Nhật đương đầu buổi trưa bôi lên hai mắt

Nửa đêm giờ Tý, lại lấy bé gái Thuần Âm thân thể huyết dịch một giọt, bôi lên tại trên hai mắt

Tiếp tục 77 - 49 ngày, tu luyện này công người hai con ngươi tinh hồng, lặng yên niệm khẩu quyết tuần hành nguyên khí, tinh hồng hai con ngươi giống như Ác Quỷ Chi Đồng, phương cổ Mê Huyền hiệu quả

Loại thứ hai tu luyện biện pháp, mỗi ngày cần tại sáng sớm lấy hạt sương hai giọt, phân biệt tại buổi trưa cùng giờ Tý mắt ngày rằm tháng sau khi được hai giọt hạt sương bôi lên hai mắt, 77 - 49 ngày về sau, ban ngày mắt như nắng gắt, đêm tối mắt như Minh Đăng

"Trách không được Nhiếp Lâm con mắt tinh hồng dị thường, xem ra hẳn là loại phương pháp thứ nhất "

Ngô Dịch âm thầm thì thảo, suy nghĩ một lát sau, lại là lắc lắc đầu

Tại Ngô Dịch xem ra, loại phương pháp thứ nhất đỡ tốn thời gian công sức, đối với tu luyện này công người tới nói, cũng đã giảm bớt đi không ít thống khổ

Nhưng mà, Ngô Dịch lại không có ý định dùng loại phương pháp thứ nhất tu luyện

Không nói trước có thể hay không tìm tới Thuần Dương cùng Thuần Âm thân thể hài nhi, coi như tìm được như thế một đồng hài nhi, Ngô Dịch cũng không đành lòng mỗi ngày lấy dòng máu của bọn họ

Mặt khác, lấy máu tươi bôi lên hai mắt Thất Thất sau bốn mươi chín ngày, liền cùng được bệnh đau mắt giống như, Ngô Dịch nhưng không tiếp thụ được

"Vẫn là biện pháp thứ hai tốt một chút chỉ là buổi trưa Liệt Nhật khi đầu, hai mắt ngày rằm, đoán chừng phần này tội không phải người bình thường có thể chịu được "

Ngô Dịch vừa nói vừa giờ lên đầu, thử nghiệm nhìn chăm chăm nghiêng trên không còn không tính chừng mắt thái dương, sau một phút bận rộn lo lắng cúi xuống đầu

Vuốt vuốt ần ần đau nhức con mắt, Ngô Dịch chậm một hồi lâu, mới cảm giác dễ chịu một chút

"Của ta mẹ a! Dựa theo bí tịch bên trên viết, đệ nhất trời muốn ngày rằm một phút đồng hồ, ngày thứ hai ngày rằm hai phút đồng hồ, ngày thứ ba cần ba phút cứ thế mà suy ra xuống dưới, ngày thứ tư mươi chín lúc, liền muốn ngày rằm 49 phút đồng hồ "

Hiện tại chính là giờ Tý, thái dương còn không tính độc ác chừng mắt, liền xem như dạng này, Ngô Dịch nhìn chăm chăm thái dương một phút đồng hồ, thấp đầu trong tích tắc đều cảm giác trước mắt phát hoa, liền cùng Người mù không có gì khác nhau

Nếu như đổi thành buổi trưa đi xem cái kia Liệt Nhật, Ngô Dịch ngấm lại đều sợ hãi

"Trách không được Nhiếp Lâm sẽ dùng phương pháp thứ nhất tu luyện này công không biết cái này trong thiên hạ,

Phải chăng có người thật dùng loại thứ hai biện pháp tu luyện thành công đâu? Nếu như tu luyện thành, loại người này không phải người ngu đúng vậy người điên "

Ngô Dịch trên mặt lộ ra cười khổ, đem bí tịch cầm chắc về sau đặt ở trong ngực, khoanh chân lại ngồi ở trên đá lớn

"Điên cũng tốt, ngốc cũng được! Đã dự định tu luyện này công, không phải cái này loại phương pháp thứ hai không thể muốn để ta tìm đến hai cái hài nhi, mỗi ngày lấy máu tàn ngược, ta là tuyệt đối làm không được "

Ngô Dịch ánh mắt toát ra kiên định, đã hạ quyết tâm phương pháp thứ hai tu luyện, ngày mai sáng sớm liền hái Thần Lộ

Quyết định chú ý, Ngô Dịch từ từ nhắm hai mắt lại, tiếp tục vận hành nguyên khí chữa trị thương thế

Thời gian vội vàng, ngày kế tiếp chân trời vừa phương sáng, Ngô Dịch liền đứng dậy đi hạ đá lớn

Hạ sơn đỉnh, Ngô Dịch trực tiếp xông vào trong rừng

Rừng cây rậm rạp cũng là không thiếu Thần Lộ, qua có thể có mười phút đồng hồ trái phải, Ngô Dịch hai tay phân biệt bưng lấy hai mảnh lá cây, thận trọng trở lại đỉnh núi, khoanh chân ngồi ở trên đá lớn

"Cũng không biết biện pháp thứ hai phải chăng có tác dụng mấy người buổi trưa vừa đến, ngày rằm một phút đồng hồ sau bôi lên về Thần Lộ, trước thử một lần lại nói "

Ngô Dịch thận trọng gầy lấy lá cây, đem hai giọt Thần Lộ gói kỹ về sau, nhẹ nhàng đặt ở bên cạnh

Tĩnh khí Ngưng Thần, Ngô Dịch lần nữa nhắm mắt lại, vận khí liệu thương chờ lấy buổi trưa đến

Ngày đầu, càng ngày càng độc ác

Ngô Dịch cũng rất đứng giờ, buổi trưa vừa đến, Ngô Dịch bỗng nhiên mở ra hai con ngươi

"Mụ nội nó, liều mạng!"

Ngô Dịch quyết định chắc chắn, nhắc đầu nhìn phía đỉnh đầu Liệt Nhật

Sát na gian! Ngô Dịch mí mắt không tự chủ được đến run rẩy, từ lúc đầu giãn mở hai mắt, mười giây đồng hồ sau đã híp lên hơn phân nửa

Tuy nhiên hai mắt đau nhức khó nhìn, nhưng Ngô Dịch vẫn là cắn răng gắng gượng lấy

Khi đi qua nửa phút, Ngô Dịch đã không cảm giác được hai mắt chưa xót, hoàn toàn là kim đâm một loại kịch liệt đau nhức

Cổ này kịch liệt đau nhức, không á tại Nhiếp Lâm đập gãy hẳn 2 căn xương ngực thậm chí có thể nói, giờ phút này hai mắt thống khổ, vượt xa gãy mất 2 căn xương ngực đau nhức

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, khi đi qua bốn mươi giây trái phải, Ngô Dịch hai mắt chỉ còn lại có một cái khe

"Đau quá đau, muốn muốn mù "

"Sao làm sao chỉ còn lại có bạch quang? Lam Thiên Vân Đóa không có, nhìn nhìn không thấy "

"Mùi vị gì? Cặp mắt của ta đang chảy máu a? Còn muốn năm giây, không thể nhắm mắt lại kiên trì "

Ngô Dịch ngửi thấy mùi tanh nhàn nhạt, đó là từ hán khốc mắt chảy ra mùi máu

Không thể không thừa nhận, Ngô Dịch thật sự là đủ điên cuồng nếu như Nhiếp Lâm còn sống, nhìn thấy Ngô Dịch như vậy cử động điên cuồng, đều sẽ cảm thấy không bằng Ngô Dịch như vậy tâm ngoan

"Đến đến, thời gian cuối cùng đã tới "

"Nhìn không thấy, lá cây ta gói kỹ lá cây đâu "

Ngô Dịch cúi xuống đầu, tay phải hướng về bên cạnh sờ soạng đi

Khi đụng chạm lấy lá cây sát na gian, Ngô Dịch bần rộn lo lắng nắm lên, nhắm đỏ máu hai con ngươi đem lá cây mở ra, dính một hồi phía trên Thần Lộ, run rẩy thân thể mở mắt ra da, nhẹ nhàng lau sạch lấy huyết hồng Nhân Châu

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Tâm Pháp luyện thành

Nhắc tới cũng kỳ quái, khi Ngô Định đem Thần Lộ xoa tại nhãn cầu bên trên, bị nhật quang thiêu đốt đau nhức nhãn cầu, lại có hơi mát cảm giác

Mà lại, cái kia cổ toàn tâm đâm nhói, cũng rõ ràng hóa giải rất nhiều

Chậm một hồi lâu, Ngô Định hít sâu một hơi, thử nghiệm lặng lẽ mở mắt

Theo đôi mắt thiếu mở khe hở, Ngô Định nhất thời ngẩn ra

Trước mắt của hắn, đen kịt một màu

"Ngọa tào! Cái này lần này chơi lớn rồi "

Ngô Định dùng sức chớp chớp mắt, lần nữa mở ra về sau, trước mắt vẫn là đen kịt một màu

Khép kín con mắt, Ngô Định phải quyền phanh một tiếng đánh vào trên đá lớn

Một quyền này đánh lên đi, nhìn lấy tâm lý đều đau nhưng mà Ngô Định nhưng không có lên tiếng, chậm rãi nhắm lại mắt đỏ, giờ khắc này nội tâm của hắn là tư vị gì, cũng chỉ có hắn nhất rõ ràng

Cái này đến trưa, Ngô Định không còn có đi mở mắt tuy nhiên đến giờ Tuất, Ngô Định lại trở nên rất là yên tĩnh, tựa như là lão tăng nhập định, ngồi tại trên đá lớn không nhúc nhích

Giờ Hợi vừa đến, Ngô Định mí mắt rõ ràng giật giật trên mặt của hắn, vẫn như cũ không nhìn thấy về thống khổ

Đến nửa đêm giờ Tý, Ngô Định đuôi lông mày chớp chớp, đóng chặt đến trưa đôi mắt, theo hắn nâng lên đầu cũng chậm rãi mở ra khe hở

Bầu trời đêm, Phồn Tinh, Loan Nguyệt đập vào mắt, tuy nhiên mông mông lung lung, nhưng cũng thu vào Ngô Định trong đôi mắt

"Quả nhiên còn không có mù, ta ta rất đến đây "

Ngô Định mọc ra một ngụm trọc khí, treo lấy đến trưa tâm cuối cùng là rơi xuống

Lần nữa nhắm mắt, Ngô Định lại ngồi nửa canh giờ

Giờ Tý mười hai giờ vừa đến, Ngô Định mãnh liệt nâng lên đầu, mở mắt ra không nháy mắt về, lẳng lặng nhìn qua trong bầu trời đêm Loan Nguyệt

Nhắc tới cũng kỳ quái, vừa mới bắt đầu mấy giây, Ngô Định còn chỉ có thể nhìn thấy Loan Nguyệt hình dáng

Nhưng là trong quá khứ hai mươi giây, Ngô Định trước mắt đột nhiên một mảnh rõ ràng, từ mặt trăng rơi xuống hào quang màu bạc, càng làm cho Ngô Định đôi mắt rất cảm thấy trời buộc

Hai mươi giây, ba mươi giây, bốn mươi giây

Ước chừng qua bốn mươi giây, Ngô Định cũng không có cảm giác đến con mắt lại có khó chịu tương phản, Ngô Định phát hiện nhìn chăm chăm mặt trăng càng lâu, hai mắt ngược lại thoải mái hơn

Năm mươi giây, năm mươi lăm giây, một phút đồng hồ

Thời gian vừa đến, Ngô Định cũng không có thu hồi ánh mắt

Thế nhưng là một giây sau, Ngô Định lập tức cảm giác hai mắt giống kim đâm kịch liệt đau nhức kinh hãi Ngô Định bận rộn lo lắng thấp đầu, đem một mảnh khác lá cây mở ra sau khi, dính một hồi Thần Lộ bơi lên tại trên ánh mắt

Trùng mắt nhìn, Ngô Định lại nhẹ nhàng vuốt vuốt đi qua có thể có ba phút trái phải, Ngô Định bỗng nhiên mở mắt ra

Trước mắt 1 cảnh một vật, đã rõ ràng!

"Quá khó mà tin nổi, thị lực khôi phục, mà lại con mắt cũng không giống giống như lửa thiêu đau" Ngô Dịch bận rộn lo lắng móc ra trong ngực Không Hồn Tâm Pháp, lần nữa lật nhìn một lần, không được điểm đầu tán thưởng "Đại Trí a! Sáng tạo này công người, hoàn toàn xứng đáng là Đại Trí quý tài!"

Có thể ngộ ra bức này Tâm Pháp, Ngô Dịch thực tình là bội phục

Thế nhưng là, Ngô Dịch hoàn toàn đắm chìm trong hai mắt không mù trong vui sướng, lại không phát hiện ánh mắt của hắn, đã phát sinh biến hóa vi diệu

Loại biến hóa này không phải đặc biệt rõ ràng, tuy nhiên nếu là Hạ Hân Bình ở chỗ này, tất nhiên sẽ sinh lòng ngạc nhiên nghi hoặc

Bởi vì, Ngô Dịch nhân cầu vậy mà trở nên giống như Thâm Uyên, nhìn lâu, sẽ có chủng linh hồn đều muốn bị hút đi vào cảm giác

Loại cảm giác này cũng không phải là rất rõ ràng, nhưng là đích đích xác xác tồn tại

Một ngày lại một ngày, Ngô Dịch mỗi ngày đều tái diễn làm một chuyện sáng sớm hái hai giọt Thần Lộ, buổi trưa cùng giờ Tý mất ngày rằm tháng

Từ lúc đầu hai mắt nhói nhói khổ không thể tả, đến mười ngày, hai mươi ngày, sau ba mươi ngày tập mãi thành thói quen, chỉ có Ngô Dịch rõ ràng trong đó gian khổ

Hoàng Thiên không phụ lòng người, đảo mắt đến 49 ngày

Nửa đêm giờ Tý, Ngô Dịch nằm tại trên đá lớn nhìn qua trong bầu trời đêm Loan Nguyệt sau bốn mươi chín phút, Ngô Dịch mở rộng 1 hạ thân, ngồi thẳng mở ra lá cây, đem trên lá cây hạt sương bôi lên tại đôi mắt bên trên

Nhẹ nhàng trừng mắt nhìn, hai đạo u quang chính là bắn ra

"Thành công!"

Khi dưới, Ngô Dịch thật nghĩ có người tới này đỉnh núi, cũng tốt để hắn thử một lần, có thể hay không khống chế lại linh hồn người khác, phải chăng cũng có thể đem người khác biến thành con rối

Đáng tiếc, từ khi hắn đem Nhiếp Lâm kích sát ngày lên, đỉnh núi liền không ai tới qua

Đến tại Hạ Hân Bình cùng Vương Sùng Sơn Vợ chồng, sau khi đi cũng không trở về nữa

Có lẽ, Hạ Hân Bình là sợ hãi Vương Sùng Sơn không dứt mù lạc lạc a cũng có thể là, hai người tìm một chỗ Thanh Tĩnh chi địa tu luyện, chờ lấy Vạn Thi Lâm một năm thời hạn đến, sau đó liền rời đi mảnh này Vạn Thi Lâm

Mặc dù không cách nào nếm thử Không Hồn Tâm Pháp, Ngô Dịch cũng không có quá khuyết điểm nhìn hắn có thể cảm giác được bây giờ hai mắt, cùng trước đó có một trời một vực

Rõ ràng nhất, đứng vậy tại cái này nửa đêm thời điểm, Ngô Dịch lại có thể đem 3 ngoài trăm thước 1 cảnh một vật thấy rất rõ ràng, đây chính là thường người vô pháp làm được

"Không Hồn Tâm Pháp đã luyện thành, trên người ta thương cũng khôi phục như lúc ban đầu tiếp xuống đứng vậy ngồi tại trên đá lớn tu luyện, tranh thủ sớm ngày đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư Cửu Tinh "

Ngô Dịch cũng không có quá nóng vội, đối với Hạ Hân Bình bọn người tới nói, tại Vạn Thi Lâm thời gian không có thời gian dài bao lâu nhưng đối với Ngô Dịch mà nói, tại Vạn Thi Lâm bên trong thời gian, có thể nói là xa xa khó vơi

Đương nhiên, nếu như Ngô Dịch nguyện ý đi đỉnh núi đại khai sát giới, rời đi Vạn Thi Lâm ở trong tầm tay

Bất quá, Ngô Dịch cũng không nguyện ý xuống núi cùng nói chán ghét giết chóc, chẳng nói là hắn không muốn khi dễ kẻ yếu

Dù sao, hắn đã thành Vạn Thi Lâm bên trong Vương Giả lại đi ngược khoảng khắc chút 6 Thất Tinh Vũ Sư, Ngô Dịch đều cảm thấy đáng xấu hổ mất mặt

Chậm rãi nhắm lại hai con ngươi, tĩnh khí Ngưng Thần về sau, Ngô Dịch đem hai tay đặt ở vùng đan điền, toàn thân toàn ý để đá lớn bên trong nguyên khí nhập thể, đi lớn mạnh đan điền của hắn

Một ngày, năm ngày, mười ngày, một tháng

Tại Sơn đỉnh tu luyện một tháng, Ngô Dịch tâm lý từng có bức bối, cũng có qua xuống núi xúc động

Cũng may những tâm tình này đều bị Ngô Dịch ngăn sinh sinh ép xuống một tháng sau, Ngô Dịch vậy mà quen thuộc loại này an tĩnh sinh hoạt, không có người quấy rầy một mực dụng tâm luyện công

Tại một tháng này bên trong, Ngô Dịch tu vi cũng không có tăng lên bất quá, đan điền của hắn muốn so trước đó lớn hơn rất nhiều tiếp tục tại trên đá lớn ngồi xuống tu luyện nửa năm, tu vi nhất định tăng lên tới Vũ Sư Cửu Tinh

Thời gian nhoáng một cái, lần nữa đi qua một tuần

Một ngày này, chân trời vừa mới phương sáng, Ngô Dịch liền đứng dậy đi hạ đá lớn, bước chân không nhanh không chậm hạ son

Hôm nay, là cái đặc thù thời gian

Vạn Thi Lâm, đem tổ chức này giới lần thứ tư Giao Dịch Hội

"Ai! Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt gian đã qua nửa năm "

Theo dốc núi chuyển về, Ngô Dịch vừa đi vừa thán

"Lần trước tham gia Giao Dịch Hội, vốn định đi dạo một vòng, sau cùng lại bị Tôn Kiên cho pha trộn lần này đến Giao Dịch Hội sân bãi, trước tiên đem Cự Kiếm cùng Võ Công Bí Tịch từ trên cây lấy xuống, bán đi về sau lại đi dạo chơi "

Tại Sơn đình chờ đợi gần ba tháng, Ngô Dịch trong lòng cũng là rất buồn tẻ

Lúc này hạ son, Ngô Dịch tựa như là nhỏ chim ra lồng, đi qua một dặm bạch cốt đường về sau, Ngô Dịch lập tức thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công, hướng về Giao Dịch Hội sân bãi chạy gấp mà đi

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Lại gian lại tổn hại

Tu vi tăng lên tới Bát Tinh, lại thêm thi triển 'Quý Ảnh' Võ Công, Ngô Dịch tốc độ đã nhanh như thiểm điện

Bất quá, đỉnh núi khoảng cách Giao Dịch Hội sân bãi cũng không gần, Ngô Dịch đem tốc độ phát vung tới cực hạn, cũng dùng ba canh giờ mới đuổi tới

Cái này tốc độ, đã không tính chậm

Phải biết, trước đó Ngô Dịch cùng Hạ Hân Bình ba người đi đỉnh núi, trọn vẹn dùng hai ngày hai đêm

Lần này, Ngô Dịch đến thật sớm, Giao Dịch Hội sân bãi bên trên chỉ có hơn ba mươi người, vây quanh 3 cái quầy hàng đang chọn lựa đồ vật

Ngô Dịch không có vội vã đi qua, lưng tay cầm Hòa Phượng kiếm, tại hơn ba mươi người cổ quái ánh mắt dưới, Ngô Dịch không nhanh không chậm biến mất tại trong rừng

"Người kia là ai a? Vậy mà lại còn là một cái Bát Tinh Vũ Sư "

Thứ ba cái trước gian hàng, một cái 18 trái phải tuổi thiếu niên lẩm bẩm một câu

"Nhìn mặt của hắn đem cũng liền 15 6 mà thôi, gần nhất không nghe nói ai đem tu vi tăng lên tới Bát Tinh a "

Cái thứ hai quầy hàng bên cạnh, một cái dáng người khôi ngô Thất Tinh Vũ Sư gãi gãi đầu, nhìn qua Ngô Dịch biến mất phương hướng lẩm bẩm

"Các ngươi có cảm giác hay không đến hắn có điểm lạ a? Đi vào nơi này, cũng đều là muốn tham gia giao dịch a? Nhưng hắn làm sao còn đi trong rừng?"

Chính xác là có chút quái dị ai! Hi vọng lần giao dịch này sẽ, không cần giống lần trước "

"Đúng vậy a! Lần trước Giao Dịch Hội kém chút không có hù chết ta đúng rồi! Ngày đó, ta nghe nói sát Tôn Kiên hắc bào nhân đi đỉnh núi, đem Cửu Tinh Vũ Sư Nhiếp Lâm đều giết đi "

"Việc này không giả trước một trận, ta ở trong rừng còn đụng phải Hạ Hân Bình cùng Vương Sùng Sơn lúc trước Vương Sùng Sơn bị Nhiếp Lâm biến thành con rôi, dẫn tới Vạn Thi Lâm đỉnh núi, việc này nhưng thiên chân vạn xác nếu như Nhiếp Lâm không chết, Vương Sùng Sơn há có thể còn sống đi

xuống?"

"Ai! So sánh chuyện này a, ta lo lắng hơn hắc bào nhân tham gia hay không tham gia lần giao dịch này sẽ hấn nhưng là tâm ngoan thủ lạt hạng người, vạn 1 lại tới đây, lại đập phía dưới mấy cước lời nói "

Hơn ba mươi người ong ong trò chuyện với nhau, càng nói càng là hoảng hốt, càng đàm càng là sợ hãi

Cũng khó trách, lần trước Ngô Dịch ở chỗ này giết hơn ba trăm người, khiến cho Giao Dịch Hội sớm kết thúc, đem cái kia hơn bảy trăm người dọa đến vắt chân lên cổ chốc lát không có ảnh

Về sau, lại nghe nói Ngô Dịch Tại Sơn đỉnh giết Nhiếp Lâm, càng làm cho trong rừng hơn bảy trăm người ngày đêm khó có thể bình an, mỗi ngày cầu nguyện Ngô Dịch cũng đừng từ đỉnh núi xuống tới

Cũng may gần nhất ba tháng, từ đầu đến cuối không có nghe được hắc bào nhân xuống núi giết người tin tức bằng không, nơi đây cái này hơn ba mươi người nói cái gì, cũng sẽ không tới tham gia Giao Dịch Hội

Theo hơn ba mươi người châu đầu ghé tai nói chuyện với nhau, dần dần, trời cũng đen lại

Giao Dịch Hội sân bãi chung quanh trong rừng, lục tục ngo ngoe cũng xuất hiện Vũ Tu đi qua có thể có nửa canh giờ trái phải, nơi đây đã tụ tập hơn ba trăm người

Lần nữa đi qua nửa canh giờ, Giao Dịch Hội sân bãi triệt để náo nhiệt

Chỉ bất quá, lần này tới tham gia Giao Dịch Hội nhân số, rõ ràng muốn so với một lần trước ít đi rất nhiều bao quát bán đồ Chủ Quán ở bên trong, tối đa cũng liền bốn trăm người mà thôi

"Xem ra đi qua ba tháng, lại có hơn ba trăm người chết tại Vạn Thi Lâm trũng "

Giao Dịch Hội bắt đầu không bao lâu, Ngô Dịch không nhanh không chậm cầm bao khóa từ trong rừng đi ra

Theo Ngô Dịch đi đến Giao Dịch Trảng, bất luận là Chủ Quán vẫn là mua đồ Vũ Tu, tại thời khắc này toàn bộ đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Dịch

Cùng nói là nhìn về phía Ngô Dịch, chẳng nói là đang nhìn Ngô Dịch trong tay Cự Kiếm

"Cái kia thanh Cự Kiếm khá quen a, giống như ở đâu gặp qua của ta má ơi! Hấn hấn là hắc bào nhân "

"Đen bào người! Là giết Tôn Kiên người áo đen kia, hấn hấn thế nào lại tới?"

"Xong xong, hấn hấn đây là lại tới giết người, trốn mau trốn!"

Ngán ngùi yên tĩnh về sau, Giao Dịch Trảng chốc lát giống như là vỡ tổ, mấy chục cái Chủ Quán vội vàng đi thu thập quầy hàng, những cái kia mua đồ Vũ Tu nhao nhao quay người liền chạy

Hắc! Ngô Dịch tâm lý cái này khí a, chính mình cũng không phải Ôn Thần, cả đám đều trốn cái gì trốn?

"Đều mẹ nó đừng nhúc nhích! Ai còn dám chạy, ta đánh gãy chân hấn "

Ngô Dịch ngao lăm nhăm hô 1 cuồng hống đừng nói, cái này 1 cuồng hống thật đúng là dễ dàng bất luận Lục Tinh Vũ Sư, vẫn là Thất Tinh Vũ Sư, hét thây giống như là bị điểm huyết, đứng tại chỗ không động chút nào về

Ngô Dịch trợn trắng mắt, đi vào sân bãi sau tìm một cái thớt gỗ, đem Cự Kiếm cùng năm bản Võ Công dọn xong về sau, nhấc đầu nhìn lướt qua hơn bốn trăm người

"Ngô mỗ tới đây không vì giết người nhưng mà, các người nếu là ngu đột xuất chọc ta, ta liền dùng trong tay kiếm hầu hạ các người "

Nghe lời ấy, hơn bốn trăm người đều mọc ra một ngum trọc khí, nổi lòng lo lắng cũng đều xem như để xuống

Tuy nói Ngô Dịch đã biểu lộ thái độ, hơn bốn trăm người cũng không có dám tới gần Ngô Dịch nhao nhao vây quanh những gian hàng khác đi dạo, sưng sốt không dám tới gần Ngô Dịch quầy hàng, làm cho Ngô Dịch gương mặt xấu hổ

"Nàng mẹ cái chân! Đây cũng quá không nể mặt mũi" Ngô Dịch tâm lý ám ngôn, nhìn lướt qua xa xa tránh thoát hơn bốn trăm người, trong lòng là vừa bực mình vừa buồn cười

"Không được! Bọn hấn cũng không dám tới, những vật này chẳng phải là lại nát tại trong tay ta?" Ngô Dịch Nhãn Châu đi lòng vòng, sau đó cười hắc hắc "Chư vị! Ngô mỗ Võ Công đều là thượng phẩm Huyền Giai, mỗi bản 600 ngàn lượng bạc cái kia thanh Cự Kiếm, 80 vạn lượng bạc các người ai muốn mua liền đến nhìn một cái, đem trúng cái gì liền đem ngân phiếu đặt ở quầy hàng bên trên liền có thể "

Ngô Dịch nói xong, đứng dậy cất bước rời đi quầy hàng lưng tay cầm Hóa Phụng kiếm, thành thoi thành thoi tại Giao Dịch Trảng đi vòng vo

Không thể không nói, Ngô Dịch là lại gian lại tổn hại

Biết hơn bốn trăm người sờ đi không dám tới gần hán quầy hàng, là bởi vì sợ kiêng kỵ hán, cho nên Ngô Dịch dứt khoát liền không tại trước gian hàng đang ngồi

Mà lại, Ngô Dịch lại lo lắng rời đi quầy hàng, vẫn chưa có người nào đi qua mua Võ Công, gia hỏa này ở đây từng cái trước gian hàng đi qua, sừng sốt đem tuyên Võ Công cùng binh khí người bị hù giải tán lập tức

Đừng nói, khi Ngô Dịch xa xa rời đi gian hàng của mình, thật là có mấy cái Thất Tinh Vũ Sư đi tới

Trong đó có một cái 20 trái phải tuổi Nam Tử, từ trong ngực móc ra một xấp ngân phiếu, đặt ở quầy hàng bên trên sau cầm lên một bản Võ Công, bỏ vào trong ngực vội vàng rời đi Giao Dịch Hội sân bãi

Còn lại phía dưới mấy cái kia Thất Tinh Vũ Sư len lén phui một chút Ngô Dịch, phát hiện Ngô Dịch tại một cái trước gian hàng dừng bước, đều không hướng bọn hán nơi này nhìn một chút, mấy cái kia Thất Tinh Vũ Sư đã tới kinh, nhao nhao ngồi xổm người xuống nâng lên Võ Công

"Sư huynh! Đây là vật gì? Da người mặt nạ?"

Ngô Dịch thật sự không có đi chú ý gian hàng của mình, giờ phút này ngồi xổm ở 1 người hai mươi tuổi trái phải thiếu niên trước gian hàng, chỉ quầy hàng bên trên mặt nạ hỏi

Từ lúc Ngô Dịch đến trước gian hàng, thiếu niên mặt liền càng ngày càng trắng bệch, đều muốn bị sợ choáng váng

"Ngài ngài đừng gọi ta sư huynh, ngài là sư huynh của ta "

Hắc! Ngô Dịch nhắc đầu nhìn coi thiếu niên ở trước mắt, phát hiện đối phương đều đang run rẩy, Ngô Dịch cười khổ lắc lắc đầu

"Đừng sợ, ta cũng không phải Diêm Vương gia" Ngô Dịch duỗi tay cầm lên cái mặt nạ kia, đôi mắt hơi kè lên, bận rộn lo lắng lại truy vấn "Cái mặt nạ này ta muốn, bao nhiêu bạc?"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Ở trước mặt chào từ biệt

Nghe nói Ngô Dịch muốn mua, thiếu niên khoe miệng giật giật, trên mặt da thịt đều co quắp mấy phía dưới

"Sư huynh ngài nếu là chọn trúng, ta đưa ngài chính là "

Quản Ngô Dịch đòi tiền? Thiếu niên cũng không có lá gan này, bận rộn lo lắng cười rạn rở mở miệng

Ngô Dịch lập tức trầm mặt xuống "Ta cấp không nổi người bạc a? Vẫn là người coi ta là thành Tôn Kiên rồi? Đừng lằng nhằng, thoải mái nhanh một chút báo giá "

Thiếu niên mòng bức

Đây là báo vẫn là không báo? Vạn nhất nói cao, trước mắt vị này giết người không chớp mắt chủ nổi giận làm sao bây giờ? Thế nhưng là không báo giá, nhìn điệu bộ này Ngô Dịch càng biết nổi giận, thiếu niên nhất thời gian gấp đây đầu là mồ hôi

"Cái kia sư huynh a, cái mặt nạ này chất liệu cực kỳ hiếm thấy, bóng loáng giống như thật da thịt kỳ lạ hơn đặc biệt chính là đem mặt nạ thiếp ở trên mặt , có thể đối với soi gương tùy ý tạo ra nếu như sư huynh ngài thủ pháp cao siêu, mỗi lần đeo lên đều có thể tạo ra khác biệt dung mạo "

Thiếu niên nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy không báo giá tốt cười ha hả mở miệng, ? N a? N a nói một đồng lời nói

Ngô Dịch cổ quái nhìn lướt qua thiếu niên, sau đó cười khổ lắc lắc đầu trực tiếp từ trong ngực móc ra một xấp ngân phiếu, điểm một cái rút ra 300 ngàn

2, ném vào thiếu niên quầy hàng bên trên

Nhìn 300 ngàn lượng ngân phiếu, trong lòng của thiếu niên lập tức nổi lên kinh đảo hải lãng dựa theo lúc trước hắn định phía dưới giá cả, tấm mặt nạ kia nhiều nhất giá trị 200 ngàn lượng bạc mà thôi

Mắt phía dưới Ngô Dịch hơi vung tay đứng vậy 300 ngàn 2, thiếu niên cũng không biết có nên hay không cầm

"Sur huynh! Ngài ngài đây là "

Thiếu niên nuốt một ngụm nước bọt, chỉ quầy hàng bên trên ngân phiếu áp a áp ứng, một mặt vẻ lăm khó

"Sao thế? Tấm mặt nạ này đích thật là Kỳ Vật, thế nhưng là tối đa cũng liền đáng giá 200 ngàn lượng bạc ta cho thêm người 100 ngàn lượng bạc, người còn không hài lòng a?"

"Không không không! Ý tứ của ta đó là, sur huynh ngài cho nhiều lắm, bằng không ngài thu hồi một nửa?" Thiếu niên bận rộn lo lắng giải thích

Ngô Dịch nhắc đầu lại quét về thiếu niên, thu hồi một nửa? Ta trong ngực cất gần ngàn vạn lượng ngân phiếu, còn kém người cái kia 100 ngàn 80 ngàn?

"Đừng lằng nhằng lằng nhằng như cái đàn bà giống như" Ngô Dịch trừng mắt liếc thiếu niên, sau đó lại mở ra quầy hàng bên trên Võ Công Bí Tích, chốc lát liền bị một bản cũ nát bí tịch hấp dẫn lấy

Phía dưới một hơi, chỉ gặp Ngô Dịch cầm lên vậy bản cũ nát bí tịch, đọc qua lúc ánh mắt đều tỏa sáng mang

"Bản này 'Man Thiên quyết' bản thể nào?"

Ngô Dịch cũng không có đem bí tịch toàn bộ xem hết, hợp tốt về sau nhìn thiếu niên lại là gương mặt ngượng ngịu, Ngô Dịch tròn trĩnh mắt, bất đắc dĩ lắc lắc đầu

Thiếu niên không nói, Ngô Dịch cũng lười đi hỏi trực tiếp điểm 500 ngàn lượng ngân phiếu ném vào quầy hàng bên trên, đứng dậy cầm 'Man Thiên quyết' liền đi

Nhìn qua Ngô Dịch bóng lưng, thiếu niên nhìn một chút quầy hàng bên trên 80 vạn lượng ngân phiếu, dùng sức nuốt một ngụm nước bọt

"Vung tiền giống như cỏ, thật gia môn "

Thiếu niên? N a cái gì, Ngô Dịch cũng không có tâm đi nghe, trong đầu nghĩ tất cả đều là 'Man Thiên quyết' bản này Võ Công

Man Thiên quyết, thượng phẩm Huyền Giai Tâm Pháp

Này Võ Công không có đủ Lực sát thương , dựa theo trong bí tịch ghi chép, luyện thành này Tâm Pháp sau , có thể đem tự thân tu vi ba động ẩn tàng thu liễm, lừa gạt hẳn cảm giác con người, đạt tới không cách nào chuẩn xác phán định Tu luyện giả tu vi

"Chuyến này không uống công, lại đem Võ Công cùng Cự Kiếm bán đi, ta liền về "

Ngô Dịch vui vẻ cất kỹ bí tịch, nhắc đầu nhìn lướt qua gian hàng của mình, lập tức được vòng

Hướng về Ngô Dịch quầy hàng chỗ nhìn lại, vây quanh mười cái Thất Tinh Vũ Sư, từng cái làm cho mặt đỏ tía tai

"Cự Kiếm ta muốn, 120 vạn 2 "

"120 vạn 2 liền muốn mua đi đến phẩm vương khí? Ta ra 150 vạn 2 "

"Liền người có bạc a? Lão Tử ra 155 vạn "

"180 vạn "

"Hắc! Lý người lùn, người còn không có thanh kiếm này cao đâu, người kiếm cái gì kinh? Hai triệu "

Ngô Dịch mộng bức,

Thật sao! Mười người còn tổ chức lên buổi đấu giá

"Kiếm đi! Ta lại tân bộ một hồi "

Ngô Dịch như thế nào cũng không nghĩ đến, cái kia thanh Cự Kiếm vậy mà lại bị xào đến hai triệu lượng bạc mà lại nhìn tư thế kia, ba triệu đều hẳn là ngăn không được cái này mấu chốt, chính mình vẫn là cách xa xa cho thỏa đáng, miễn qua được lại đem mười người kia dọa chạy đi

Lui hơn mười mét, Ngô Dịch vừa dừng bước lại, sau lưng đột nhiên truyền đến một nam một nữ âm thanh

"Vương Sùng Sơn, Hạ Hân Bình, bái kiến Ngô thiếu hiệp "

"Ừm?" Ngô Dịch chậm rãi quay người, khi nhìn thấy ôm quyền thăm viếng Vương Sùng Sơn cùng Hạ Hân Bình, Ngô Dịch cười hắc hắc nói "Ai u! Ngươi hai vị cũng tới? Là dự định mua vài món đồ?"

Hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, Hạ Hân Bình cười nói "không mua đồ, sở dĩ tới này, cũng là nghỉ cùng Ngô thiếu hiệp nói lời tạm biệt "

"Tạm biệt?" Ngô Dịch ngăn người

"Ừm! Ngô thiếu hiệp chẳng lẽ quên đi, đây là này giới một lần cuối cùng Giao Dịch Hội ngày mai sáng sớm, núi phía dưới cửa ải chỗ liền sẽ thả lang yên, chúng ta hướng phía lang yên phương hướng đi, liền có thể rời đi Vạn Thi Lâm "

Hạ Hân Bình mang trên mặt vui mừng, hiển nhiên ngày mai là có thể rời đi mảnh này rừng, để cho nàng rất là hưng phấn vui sướng

Bất quá, Ngô Dịch nụ cười trên mặt lại chốc lát biến mất, thấp đầu trầm mặc một lát, trọng chi lại trọng thờ dài

Hạ Hân Bình nhíu Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn, rất là không hiểu nhìn thoáng qua chồng Vương Sùng Sơn, phát hiện chồng cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc tình cảm, Hạ Hân Bình vừa nhìn về phía Ngô Dịch

"Ngô thiếu hiệp! Rời đi Vạn Thi Lâm là chuyện tốt a, ngài làm sao còn mặt ủ mày chau?"

"A?" Ngô Dịch hơi có chút hoảng hốt ngăn người, bận rộn lo lắng gạt ra mấy phần cười nhạt, nói " tâm lý có chút phiền muộn, nhoáng một cái đều đi qua sáu tháng, lúc này gian thật sự là không khỏi lẫn lộn "

Hạ Hân Bình cùng Vương Sùng Sơn lẫn nữa liếc nhau một cái, đều biết Ngô Dịch là không có nói thật

Bất quá, hai người cũng rất thức thời, cũng không có sâu hỏi tiếp

"Ngô thiếu hiệp! Lần trước Bình nhi nắm lấy ta đi, cũng chưa kịp nói cho cùng ngài nói, ta vợ chồng ra Vạn Thi Lâm liền về 'Lạc Hà thành ', tương lai ngài nếu là ra ngoài xông xáo đi ngang qua 'Lạc Hà thành ', nhất định đến Vương phủ ngồi một chút nếu là ngài có rơi xuống khó, dài hai thước tờ giấy nhỏ đưa đến Vương phủ, thiên sơn vạn Thủy ta Vương Sùng Sơn nhất định trình diện tương trợ "

Vương Sùng Sơn vỗ vỗ bộ ngực, ánh mắt lộ ra chân thành đối với Ngô Dịch nói

Cười điểm một cái đầu, Ngô Dịch đưa tay liền ôm quyền, nói " nếu là có hạnh đi qua 'Lạc Hà thành ', ta tất nhiên đến phủ bái phỏng "

Ngô Dịch cũng không phải tên đàn, Vương Sùng Sơn chữ câu chữ câu đều mang thành ý, Ngô Dịch cũng là ôm quyền lấy lễ để tiếp đón, hoàn toàn không có chút điểm không ai bị nổi giá đỡ

"Vậy nhưng nói định đi!" Vương Sùng Sơn ôm quyền hoàn lễ, đột nhiên giống là nghĩ đến cái gì, nhìn lướt qua Hạ Hân Bình, vội vàng đối với Ngô Dịch mở miệng "Ngô thiếu hiệp! Mấy tháng này ta từ căn nhắc tỉ mỉ về, ngài lúc ấy cầm một kiếm kia, hẳn là "

"Hắc! Tốt, ngươi còn dám suy nghĩ việc này?" Hạ Hân Bình đưa tay nắm chặt Vương Sùng Sơn lỗ tai, đối Ngô Dịch áy náy cười một tiếng "Ngô thiếu hiệp, sau này còn gặp lại đi ngang qua 'Lạc Hà thành' lúc, ngàn vạn muốn tới Vương phủ ngồi một chút "

Nói xong! Hạ Hân Bình vừa nhìn về phía Vương Sùng Sơn, nín lấy lỗ tai của hắn quay người liền đi

"Tốt ngươi cái Vương Sùng Sơn, hôm đó xuống núi lúc, ngươi là thế nào nói với ta?"

"Bình nhi! Ngươi trước buông tay đau đau! Ta nói là không muốn một kiếm kia chuyện, nhưng thế nhưng là nhịn không được a "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Đỉnh núi nhiều 1 người

Vương Sùng Sơn cùng Hạ Hân Bình tới đột nhiên, đi cũng làm cho người đỡ khóc đỡ cười

Ngô Dịch cảm thấy, nếu như Vương Sùng Sơn không nói một kiếm kia, cổ găng song phương còn có thể nhiều phiếm vài câu

Đáng tiếc, Ngô Dịch cũng nghĩ không thông, Vương Sùng Sơn làm sao cũng giống như Ma, tổng là nghĩ đến một kiếm kia sự tình

Phải biết, song phương thi triển Vô Công phẩm chất căn bản không cách nào so sánh được, Ngô Dịch học 'Giận Kiếm Tam quyết' nhưng là Địa giai Vô Công

"Thật sự là một cái cổ chấp gia hỏa, đoán chừng trở lại 'Lạc Hà thành', Vương Sùng Sơn vẫn là sẽ suy nghĩ một kiếm kia "

Ngô Dịch cười khổ lắc lắc đầu, khi hai người thân ảnh biến mất tại trong rừng, Ngô Dịch quay người nhìn về phía gian hàng của mình

Giờ phút này, trước gian hàng đã không có người

Lại hướng quầy hàng bên trên nhìn lại, mấy xấp ngân phiếu chỉnh chỉnh tề tề thả ở phía trên, không có năm bản thượng phẩm Huyền Giai Vô Công, cái kia Thanh Cự Kiếm cũng không biết bị ai mua đi

Trở lại trước gian hàng, Ngô Dịch nhìn lướt qua quầy hàng bên trên ngân phiếu

"Hoặc! Cùng ta trong ngực ngân phiếu không sai biệt lắm đây, ít nhất cũng cần phải tại sáu trăm vạn trở lên "

Ngô Dịch hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó đem trong ngực ngân phiếu đều móc ra, đặt chung một chỗ dùng quần áo bao khóa tốt về sau, khiêng xoay người rời đi

Một màn này, thấy choáng tất cả mọi người cho đến Ngô Dịch biến mất tại trong rừng, hơn bốn trăm người mới hồi phục tinh thần lại

Đi qua một đêm bốn ba, Ngô Dịch ở trên trời sáng lúc về tới đỉnh núi

Đem bao khóa ném vào trên đá lớn, Ngô Dịch vừa muốn ngồi xuống, đã thấy hướng tây bắc vị Nhiễm Nhiễm đã nổi lên từng tia từng tia lang yên

"Nguyên lai cửa ải là tại cái hướng kia "

Ngô Dịch nhìn qua lang yên thì thảo, đột nhiên lại thật sâu thở dài, thu hồi ánh mắt ngồi ở trên đá lớn

"Biết phương vị lại có thể thế nào đâu? Lấy tu vi của ta bây giờ, căn bản là không có cách xông phá cửa ải "

Than khổ lắc lắc đầu, Ngô Dịch đè ép phiền não trong lòng tâm tình, từ trong ngực móc ra 'Man Thiên quyết '

"Cái này Bản Tâm Pháp có chút ý tứ, nếu như có thể học được lời nói, đối với mình là Bách Lợi mà vô hại "

Dù sao hiện tại cũng vô sự, lại thêm ngồi xuống cũng vô pháp Tĩnh Tâm, Ngô Dịch liền lật nhìn lên 'Man Thiên quyết '

Thời gian cực nhanh, ba ngày nháy mắt đã qua

Không thể không nói, Ngô Dịch Tuyệt Phẩm tư chất xác thực khủng bố dùng ngắn ngủi ba ngày thời gian, đem 'Man Thiên quyết' Nghiên Cứu thấu triệt vô cùng

Nửa đêm lâm đến! Ngô Dịch hai tay thả tại sau đầu, nhắm mắt một cái nhắm mắt nhìn chăm chăm Minh Nguyệt, Thần sắc lúc vui lúc giận, nhưng không có một chút xú tu vi hiển lộ ra

Lúc này, liền xem như Hạ Hân Bình cùng Vương Sùng Sơn ở chỗ này, tại không biết Ngô Dịch là Vũ Sư tiền đề dưới, cũng sẽ nghĩ lầm hắn là người phạm phu tục tử, không có một chút xú tu vô căn cơ

Chỉ vì, tại Ngô Dịch trên thân căn bản không phát hiện được tu vi ba động

"Rời đi Khôn Nguyên thành đã hơn nửa năm, cũng không biết Lý Tu Nguyên cùng Mộng Dao muội tử có mạnh khỏe hay không thật nghĩ về một chuyến Khôn Nguyên thành gặp một lần bọn hắn, ai !"

"Ta chưa đi đến Vạn Thi Lâm trước đó, Vương Đại Bảo còn không phải võ giả, bây giờ hắn thành mấy sao võ giả? Tam Tinh Ngũ Tinh? Liền cái kia một thân thịt mỡ, đoán chừng cũng liền Nhị Tinh võ giả a "

Ngô Dịch nghĩ đến Vương Đại Bảo, thì thảo suy đoán Vương Đại Bảo tu vi, cũng đang lo lắng hắn là không bị Đoạn Cốc Thần khi dễ

Thế nhưng là lại suy nghĩ một chút rồi đi cũi viện, Thượng Quan Tuyết nói cái kia lời nói, Ngô Dịch cảm thấy Đoạn Cốc Thần hẳn là sẽ không lại làm khó

Vương Đại Bảo

"Cái này đáng đâm ngàn đao Đoạn Cốc Thần, mẹ nó! Nếu không phải hấn, Lão Tử há có thể bị vây ở cái này phá trong rừng? Chờ lão tử đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương, không phải dùng Hòa Phượng kiếm đem hấn đâm thành cái sàng không thể "

Nhớ tới Đoạn Cốc Thần, Ngô Dịch liền nổi giận trong bụng

Nếu không phải lão già này, chính mình sao có thể bị Thượng Quan Tuyết cái kia Từ nha đầu bắt đến nơi đây đến?

Nhớ tới Thượng Quan Tuyết, Ngô Dịch là vừa hận vừa bất đắc dĩ

Lúc trước chính mình hảo tâm cứu nàng, rơi phía dưới vách núi suýt nữa mất mạng, cái kia Xú Nha Đầu còn biên tạo một cái tên giả chữ lừa gạt hấn

Dùng cái Giả Danh Tự thì cũng thôi đi, dù sao đêm hôm ấy, Thượng Quan Tuyết đem hấn từ Đoạn Cốc Thần trong tay cứu dưới,

Ngô Dịch cũng niệm tình nàng một phần tốt

Nhưng cái này Từ nha đầu hạ lệnh trường kỳ đem hấn tù khốn ở đây, cái này cũng làm người ta tức giận điên rồi

Hiện tại tốt, chỉ cần Thượng Quan Tuyết cùng Thượng Quan Vũ Dật không xuống chỉ lệnh, không có cái ba năm năm năm, Ngô Dịch cũng đừng nghĩ xong ra Vạn Thi Lâm

Bất quá, Ngô Dịch cũng thật sự là lĩnh giáo Thượng Quan Tuyết lợi hại

Trong đó để Ngô Dịch nhất phục khí, đứng vậy già cổ một mực không có tới Vạn Thi Lâm

Phải biết, già cổ tại Thiên Nguyên Tông địa vị cũng không thấp, ban đêm hôm ấy vì mang đi hấn, già cổ ngay cả Đoạn Cốc Thần cũng dám giết chết, đủ để thấy người này là cái bá đạo chủ

Nhưng mà dạng này một cái ngang ngược bá đạo chủ, nhưng bởi vì Thượng Quan Tuyết nói ngoại nhân không thấy được Ngô Dịch, sừng sốt nửa năm đều không xông vào Vạn Thi Lâm

"Thượng Quan Tuyết âm tình bất định, cứ phía dưới nàng xem như ngược lại tám đời năm mốt nếu như ngày nào nàng đem ta triệu hồi tông môn, tranh thủ thời gian cách xa nàng xa "

Hiện đang hồi tưởng lại Thượng Quan Tuyết hướng hấn cười nhạt một tiếng, tại cũi viện chốc lát dẫn nổi giận mấy trăm người ghen ghét lửa giận, còn ồn ào muốn cho hấn Chiến Thư, Ngô Dịch cảm giác da đầu đều run lên

"Được rồi! Càng nghĩ càng phiền vẫn là ép phía dưới cảm giác buồn bực, nắm chặt tăng cao tu vi a tại cái này nhược nhục cường thực thể giới, ai tu vi cao, ai nói chuyện liền kiên cường nếu như ta là Đại Vĩ vương, liền xem như Thiên Nguyên Tông Tông Chủ Thượng Quan Vũ Dật, nhìn thấy ta cũng sẽ lịch thiệp ba phần "

Ngô Dịch ngồi thẳng người, thở dài sau khoanh chân ngồi xuống, vừa muốn hai mắt nhắm lại ngồi xuống tu luyện, đột nhiên cảm lên bên cạnh Hòa Phượng kiếm, đằng về từ trên đá lớn đứng lên cặp kia sáng ngời hữu Thần đôi mắt tản ra U Minh quang mang, bắn thẳng đến đường núi miệng một cái hắc bào nhân

"Người là người phương nào?"

Ngô Dịch nghiêm nghị mở miệng, đồng thời cũng gắt gao siết chặt Hòa Phượng kiếm, nhìn chăm chăm xa xa hắc bào nhân thời khắc, ánh mắt lộ ra cực nồng cảnh giác

Nhìn ra, Ngô Dịch Thần kinh đều căng thẳng lên

Cũng khó trách, Ngô Dịch thế nhưng là rõ ràng tu vi của mình tuy nhiên khoảng cách đường núi miệng có hơn hai trăm mét xa, nhưng là chỉ cần có người bước vào cái phạm vi này, Ngô Dịch đều có lòng tin đệ nhất thời gian liền có thể phát giác

Thế nhưng là, xa xa hắc bào nhân hiển nhiên đứng ở nơi đó rất lâu, nếu như không phải hấn đột nhiên ngồi thẳng người, Ngô Dịch một mực cũng không phát hiện hắc bào nhân tồn tại

"Người người đến cùng là ai? Vì sao không nói lời nào? Đến đỉnh núi có mục đích gì?"

Ngô Dịch nuốt một ngụm nước bọt, tay trái cũng chậm chậm chộp tới chuôi kiếm chỉ cần cảm thấy hắc bào nhân có chút không đúng, Ngô Dịch làm xong chốc lát xuất thủ chuẩn bị

Lại nhìn người áo đen kia, tựa như là đang quan sát Ngô Dịch càng làm cho Ngô Dịch nghi hoặc không hiểu, là hắc bào nhân vẫn là trầm mặc không nói

Bất quá, tại Ngô Dịch hỏi xong sau thứ ba giây, người áo đen kia vậy mà không nhanh không chậm hướng về Ngô Dịch đi tới

Ngô Dịch, mộng

Hơn nửa đêm trên đỉnh núi này, Thần không biết quý không hay đột nhiên nhiều một cái hắc bào nhân, Ngô Dịch ngấm lại đều phía sau lưng phá âm phong

Hiện tại, hắc bào nhân này lại còn như quý mị giữ im lặng đi tới, Ngô Dịch phía sau lưng đều toát ra mồ hôi lạnh

"Uy! Người không sai biệt lắm là được rồi, ít cho Tiểu Gia giả Thần giả quý" Ngô Dịch hoa một tiếng rút ra Hỏa Phượng kiếm, dùng mũi kiếm giận chỉ tiếm cận hắc bào nhân, lại nói "ngừng cho ta bước, còn dám tiến lên đừng trách ta xuất kiếm"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Sai không ở ta

Hắc bào nhân không có dừng bước lại, thậm chí đều không hiển lộ ra ngừng phía dưới ý tứ, tiếp tục không nhanh không chậm hướng về Ngô Dịch đi tới

"Mẹ nó! Gia hỏa này đến cùng cái gì đến đâu?"

Ngô Dịch có chút tức giận điên rồi, thân hình thoát một cái chốc lát hạ đá lớn, đối 20 mét chỗ hắc bào nhân ra sức trầm hạ một kiếm

Một kiếm chém ra, kiếm khí tức thì lâm đến hắc bào nhân

Một màn kế tiếp, lại làm cho Ngô Dịch đột nhiên nhần nhần lông mày

Hắc bào nhân, rất là tùy ý hướng về bên trái hoạch xuất ra một bước, dễ như trở bàn tay tránh qua, tránh né kiếm khí

Lại đến hắc bào nhân tiếp tục đi tới, Ngô Dịch hai mắt hơi co rút lại

"Hoặc! Tới một cái lợi hại gia hỏa đâu"

Ngô Dịch cảnh giác lần nữa đề cao ba phần, chốc lát xông ra 10 mét, vung lên Hỏa Phượng kiếm ra sức hướng về mặt đất đâm phía dưới

"Thứ Kiếm Thứ!"

Một tiếng gầm thét truyền ra, mặt đất chốc lát vỡ ra tám đạo, trực tiếp kéo dài đến hắc bào nhân chân ba tấc đầu chỗ

Nhưng mà, để Ngô Dịch càng thêm khiếp sợ một màn chính là hiện ra

Đủ để diệt sát Bát Tinh Vũ Sư vô hình kiếm khí, vậy mà đối với hắc bào nhân không dậy nổi mây may tác dụng tại hắc bào nhân chân ba tấc đầu chỗ, giống như là bị một cỗ vô hình lực đánh lui, chốc lát liền hư không tiêu thất

"Ai u ngọa tào!"

Ngô Dịch đối với 'Giận Kiếm Tam quyết' bên trong thứ kiếm thức rất có lòng tin, liền xem như Cửu Tinh Vũ Sư mặt đối với một kiếm này, dù là không chết cũng sẽ bị thụ điểm vết thương nhẹ

Thế nhưng là tên trước mắt này, không tránh không né, không động chút nào, vậy mà để kiếm khí lặng yên tiêu tán, cái này cũng quá cường hãn a?

"Người người ngược lại là ai? Vạn Thi Lâm bên trong, không có khả năng có người cường giả như vậy"

Ngô Dịch không hiểu ra sao, rất muốn từ hắc bào nhân trong miệng đạt được một số tin tức, thế nhưng là gia hỏa này ngay cả một chữ đều không nói, đợi Ngô Dịch đem Hỏa Phượng kiếm từ phía dưới quất ra về sau, tiếp tục hướng về Ngô Dịch từng bước một đi đến

Hắc bào nhân bước chân không vội không chậm, thế nhưng là mỗi một lần dừng chân lại làm cho Ngô Dịch tâm thần oanh minh phảng phất hắc bào nhân hai chân không phải giẫm tại trên mặt đất, mà là lần lượt dậm trên trái tim của hắn, để Ngô Dịch hô hấp đều dị thường khó khăn

"Đáng chết! Ở trên người hần cảm giác không thấy tu vi ba động, thế nhưng là hần vì sao có thể né tránh Lưỡng Kiếm? Chẳng lẽ nói hần là Vũ Vương?"

Ngô Dịch ở trong lòng âm thầm thì thầm, thời gian dần qua trán đầu cũng toát ra mồ hôi một cổ tử vong cảm giác chợt hiện tâm đầu, trong đầu chốc lát nhớ tới một người

Người này, chính là Đoạn Cốc Thần

Có thể dễ như trở bàn tay né tránh hai chiêu của hần, Ngô Dịch dám đoán chắc hắc bào nhân này tu vi tuyệt đối với tại Vũ Vương tầng thứ

Mà hần đi vào Thiên Nguyên Tông, cũng mà đắc tội với Đoạn Cốc Thần hoàn toàn Đoạn Cốc Thần chính là Vũ Vương tu vi, hôm nay đi vào Vạn Thi Lâm đỉnh núi, tất nhiên là muốn đem hần diệt sát nơi này

"Đoạn Cốc Thần, ngươi cuối cùng vẫn là tới Vạn Thi Lâm" đoán được hắc bào nhân đến đầu, Ngô Dịch tâm lý cũng an tâm rất nhiều, lời nói dừng một chút cười nói " thật sự là ứng câu nói kia, chó gấp cũng biết nhảy tường có phải hay không nghe xuống núi Đệ tử nói ta Ngô Dịch ngày càng cường đại, để ngươi rất cảm thấy áp lực a? Lúc này mới đem khuya đi vào đỉnh núi muốn sát nhân diệt khẩu "

Ngô Dịch một phen, để hắc bào nhân bước chân có chút dừng lại

Thế nhưng là hắc bào nhân vẫn không có mở miệng, ngược lại tiếp tục hướng về Ngô Dịch đi tới

"Nguyên bản định đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương, ra Vạn Thi Lâm liền đi tìm ngươi tính sổ sách, đáng tiếc trời không tốt tuy nhiên đã ngươi đã tới, Ngô mỗ cũng không phải hèn nhát "

Ngô Dịch lần nữa thi triển 'Thứ Kiếm Thức ', hung hăng đem Hỏa Phượng kiếm đâm vào phía dưới

Địa phương mặt lại một lần nổ tung tám đạo thời điểm, Ngô Dịch mãnh liệt nâng lên chân phải, vội vàng thi triển 'Địa nứt quyết '

Đại Địa khe run, lít nha lít nhít vết rạn chính là hiện ra

Nhưng mà bắn về phía hắc bào nhân kiếm khí, lại lại chân của hần ba tác đầu chỗ biến mất bất quá, từ vết rạn bên trong tuôn ra ám kinh, lại là để hắc bào nhân thân thể hơi chao đảo một cái

Đáng tiếc, cũng vèn vèn để hắc bào nhân lung lay, đi không có đối với hần tạo thành một chút xú thương tổn

Nhìn lấy bình yên vô sự hắc bào nhân,

Ngô Dịch ánh mắt toát ra một vòng tuyệt vọng nhưng vào lúc này, hắc bào nhân lại là cười ha ha lấy mở miệng

"Không tệ! Có tiến bộ không hổ là tại gần gũi nửa năm thời gian, liền xưng bá Vạn Thi Lâm thiên chi kiêu tử "

Lời này âm, để Ngô Dịch ngây ngẩn cả người

"Cái thanh âm này, ngươi là "

Ngô Dịch rút ra Hỏa Phượng kiếm, trở vào bao về sau nhìn đi tới hắc bào nhân, trên mặt chốc lát nổi lên một vòng cười khổ

Ngô Dịch đã biết hắc bào nhân thân phận, hần cũng không phải là Đoạn Cốc Thần, mà là trấn thủ cái này Vạn Thi Lâm Dương Ngọc Sơn

"Đường đường một giới Vũ Vương cường giả, lại là Thiên Nguyên Tông Nhị trưởng lão ngài cùng văn bối mở bọc này trò đùa, có phải hay không có mất thân phận?"

Ngô Dịch khổ sau khi cười xong, nhìn hải phía dưới bào mũ tấm kia lớn mặt béo, Ngô Dịch tâm lý rất là không thoải mái

"Ngô Dịch, nửa năm này thời gian, ta thế nhưng là căn già cổ căn vô cùng là vất vả, tối nay dọa ngươi gần chết có gì quá phận a?" Dương Ngọc Sơn tay phải sờ lấy bụng lớn, phải tay vất chéo sau lưng nhìn lấy Ngô Dịch, cười mấy tiếng quái dị lại hỏi "Huống chi ngươi còn giết Đạm Thai, cũng cướp đi trên người hần bạc đầu "

Nghe nói lời ấy, Ngô Dịch mày kiếm lập tức bắt đầu dựng ngược lên

Đay trúng! Ngô Dịch nghe rõ, cái này Dương Ngọc Sơn hí ngược hần, là muốn cho hần một hạ mã uy a, cũng thật dễ dàng muốn đi cái kia hơn ba trăm vạn lượng ngân phiếu

Lại nhìn Ngô Dịch, gác tay cầm kiếm đi trở về mấy bước, tựa vào trên đá lớn nhìn Dương Ngọc Sơn, nhàn nhạt nói nói " dương trưởng lão! Đạm Thai cái chết, sai cũng không tại ta "

Dương Ngọc Sơn lập tức hơi sững sờ, sau đó ngoài cười nhưng trong không cười ha ha nói " ngươi giết Đạm Thai, sai không ở ngươi? Chẳng lẽ, sai tại trên người của ta a?"

"Đối với đi! Nhị trưởng lão ngài thật sự là trí tuệ siêu quần a" Ngô Dịch khoát tay chặn lại, ngay sau đó đối với Dương Ngọc Sơn giờ ngón tay cái lên

Ngô Dịch cử động lần này kém chút không có đem Dương Ngọc Sơn khí nhảy dựng lên

Thật sao! Đạm Thai là Ngô Dịch giết, hiện tại còn trách tại trên đầu mình, Dương Ngọc Sơn càng nghĩ càng là âm ức

"Vây người thử nói xem, vì sao sai tại ta? Nói đúng, ta tha thứ người nói không còn để ý, ta hôm nay hút chết người "

Ngô Dịch cười hắc hắc "Dương trưởng lão, Đạm Thai vốn không thuộc tại Vạn Thi Lâm một viên, lại nhớ kiếm trong tay của ta, kém chút hại ta nạp mạng, thử hỏi ta giết hắn có gì sai đâu? Lại có một chút, nếu là ngài không đem Đạm Thai đưa vào, ta lại thế nào có cơ hội sát hắn? Cho nên nói sai không ở ta, mà là bởi vì ngài đem hắn đưa vào Vạn Thi Lâm "

"Ai nha!" Dương Ngọc Sơn biểu lộ cứng đờ, cổ quái nhìn Ngô Dịch hồi lâu, cười lạnh nói "Đều nói người năng ngôn thiện biện, miệng lưỡi bén nhọn, hôm nay ta Dương Ngọc Sơn thật sự là lĩnh giáo "

Ngô Dịch cười nhạt một tiếng, không nói tiếng nào

"Ngô Dịch, người cũng là người thông minh, ta liền không cùng người qua nói nhảm nhiều, đem Đạm Thai đạt được ngân phiếu cho ta đi "

Ngô Dịch đuôi lông mày hơi vênh lên, là hắn biết Dương Ngọc Sơn là vì ngân phiếu tới

"Dương trưởng lão, Đạm Thai trên thân còn có ngân phiếu?" Ngô Dịch sững sờ tròn to mắt, đột nhiên hung hăng vỗ cái ót, gương mặt hời hợt "Thua thiệt lớn, thật sự là thua thiệt lớn dương trưởng lão, ngài nói ta lúc ấy làm sao lại vô ngờ ngần đây? Làm sao lại không có đi lật qua Đạm Thai thì thế?"

Dương Ngọc Sơn, mặt đều tái rồi

"Dương trưởng lão, ta còn nhớ rõ ở đâu giết Đạm Thai, ta hiện tại liền dẫn người đi nếu như có thể lật đến ngân phiếu ngài liền lấy đi, nếu là lật không đến "

"Đánh rắm! Có thể lật đến mới là lạ" Dương Ngọc Sơn tức giận quát, sau đó hít một hơi thật sâu, một mặt tức giận điểm chỉ lấy Ngô Dịch, lạnh như băng mở miệng "Ngô Dịch, người đừng để ta khó khăn, vì ba triệu lượng bạc chết tại cái này nhưng không đáng "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Giao dịch

Dương Ngọc Sơn phát giận, hiển nhiên hôm nay không đem ngân phiếu mang đi, hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua

Thế nhưng là Ngô Dịch lại là một mặt vô tội, cho người cảm giác, thật giống là Dương Ngọc Sơn oan uổng hắn

"Ngô Dịch, người đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt theo ta được biết, người lợi hại nhất chiêu thức, đơn giản liền là vừa vặn cái kia hai chiêu đừng nói người đập đất một lần, liền xem như đập đất mười lần, người cũng khó làm thương tổn ta mấy may "

Dương Ngọc Sơn Thần sắc càng ngày càng âm trầm, liền liền thân bên trên thời gian dần qua đều tản ra cực nồng sát khí

Dương Ngọc Sơn nói tuyệt không khuếch đại, Ngô Dịch cùng tu vi của hắn chênh lệch, thật sự là quá lớn

Ngô Dịch khoe mắt nhỏ bé không thể nhận ra giật giật, trên mặt vẫn như cũ hiển lộ lấy vô tội cùng ủy khuất thế nhưng là trong lòng của hắn, lại tại thời khắc này cũng hoảng hốt

Phải biết, trước mắt vị này chính là Thiên Nguyên Tông Nhị trưởng lão luận tu vi, xa xa tại Đoạn Cốc Thần phía trên nó mạnh mẽ trình độ, Ngô Dịch vừa mới thể nhưng là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ

Cường giả như vậy nếu là thật sự phát khởi giận tới, Ngô Dịch cho dù có một trăm đầu mệnh, cũng không đủ Dương Ngọc Sơn giết

Nhưng là bằng vào Dương Ngọc Sơn đâm ba câu, chính mình liền ngoan ngoãn giao ra ngân phiếu, Ngô Dịch môn tự vẫn lòng làm không được

"Dương trưởng lão, ta thừa nhận, ngươi như muốn giết ta, ta tuyệt không thể chạy ra ba bước nhưng là, Ngô mỗ không có cảm Đạm Thai trên người ngân phiếu, ngươi để cho ta như thế nào cho ngươi?"

Dương Ngọc Sơn thực hiện áp lực, để Ngô Dịch đều có chút không thở nổi, tuy nhiên Ngô Dịch vẫn là cắn rất chết

Ngô Dịch cũng nghĩ kỹ, hôm nay coi như bắt đắc dĩ đem ngân phiếu giao ra, cũng phải rất kiên cường cùng Dương Ngọc Sơn nói dóc một phen

Nếu như dễ như trở bàn tay liền chịu thua, Ngô Dịch rất rõ ràng sau này tại Dương Ngọc Sơn quán hạt Vạn Thi Lâm bên trong, tuyệt đối không có quả ngon để ăn mà Dương Ngọc Sơn cũng nhất định cho là hắn là quả hồng mềm, muốn bóp về liền bóp về

Cho dù là tương lai ra Vạn Thi Lâm, Dương Ngọc Sơn cũng sẽ không để hắn vào trong mắt

Giờ phút này, nghe nói Ngô Dịch vẫn là mạnh miệng, Dương Ngọc Sơn trên mặt thịt mỡ bỗng nhiên co quắp mấy phía dưới

"Ngô Dịch, ngươi có phải hay không coi là, đã cứu Thượng Quan Tuyết một mạng, liền có thể không đem chúng ta trưởng lão để ở trong mắt? Nếu là ta nhớ không lầm, Thượng Quan Tuyết để Đại trưởng lão Từ Thanh tiễn thể nhân bên trong, chỉ có không cho phép ngoại nhân tiến vào trong rừng gặp ngươi, cũng không có nói ngươi không thể chết tại Vạn Thi Lâm bên trong "

Dương Ngọc Sơn lời nói xoay chuyển, thân bên trên phát ra sát khí càng đậm mấy phần

Nghe lời ấy, Ngô Dịch hai con ngươi hơi lóe lên, trên mặt dần dần toát ra quỷ dị cười

"Vẫn thật là bị ngài nói trúng không có cách, ai bảo ta cơ duyên xảo hợp, cứu Thượng Quan Tuyết đâu?"

Ngô Dịch nói xong, quay người bay lên rơi vào trên đá lớn, khoanh chân làm tốt lại nhìn lướt qua Dương Ngọc Sơn, mở miệng lần nữa nói nói "dứt bỏ Thượng Quan Tuyết không nói, liền nói Tăng Công Các già Cổ Tiền bồi a hắn vì cứu ta cũng dám sát Đoạn Cốc Thần, ta nếu là chết tại Vạn Thi Lâm, đoán chừng già cổ lên trời xuống đất, cũng có thể đem hung thủ bắt tới sát "

Thoáng chốc! Chỉ gặp Dương Ngọc Sơn ánh mắt có biến hóa, trở nên cực kỳ hung ác độc ác, cả giận hừ một tiếng vậy mà mở rộng bước chân, từng bước một hướng về đá lớn đi đi

Nhìn thấy Dương Ngọc Sơn lần nữa đi tới, Ngô Dịch tâm lừa dối về

Doạ không được hắn a? Ngô Dịch tâm lý càng thêm bối rối, suy nghĩ nhanh chóng xoay nhanh, suy nghĩ có phải hay không thấy tốt thì lấy, miễn cho hôm nay thật bị Dương Ngọc Sơn giết chết tại cái này

Nhưng mà, ngay tại Ngô Dịch suy nghĩ không định giờ, Dương Ngọc Sơn đột nhiên dừng bước, hướng về phía Ngô Dịch Ha-Ha cười ra tiếng

"Thật sự là một cái không sợ trời không sợ đất gia hỏa" Dương Ngọc Sơn sát khí trên người tiêu tán, gác tay ưỡn ngực mắt lộ ra tán thưởng mang nhìn Ngô Dịch một lát, lại nói "Ngô Dịch! Ngươi cũng đừng trang mô tác dạng không bằng, ngươi ta làm cái giao dịch như thế nào?"

Giao dịch?

Ngô Dịch có chút choáng váng

"Giao dịch gì?"

"Ngươi cho ta ba triệu lượng ngân phiếu, ta cho ngươi một tháng tự do" Dương Ngọc Sơn cười nhạt nói

Một tháng tự do? Ngô Dịch đôi mắt lập tức thả ra tinh quang

"Ý của ngươi là nói, tiếp xuống một tháng, ta ta có thể rời đi Vạn Thi Lâm?"

"Không sai! Nhưng là có một chút muốn nói rõ,

Một tháng sau ngươi nhất định phải lần nữa trở lại Vạn Thi Lâm" Dương Ngọc Sơn lời nói dừng một chút, còn nói thêm "Ngươi như đáp ứng, tốt nhất đừng dùng tới nào cân thời hạn vừa đến đúng giờ trở lại Vạn Thi Lâm, dạng này ngươi cũng An Nhiên, ta cũng An Nhiên "

Ngô Dịch lâm vào trầm tư, lúc đầu đây là rất tốt sự tình , có thể trốn đạo về Khôn Nguyên thành gặp một lần Lý Tu Nguyên cha và con gái

Nhưng Ngô Dịch cũng không biết vì sao, tâm lý đúng vậy không nở

"Dương trưởng lão, ngươi sẽ không không chiếm được ngân phiếu, liền biến đổi pháp lừa gạt ta đi?" Ngô Dịch nhìn lấy Dương Ngọc Sơn, Thần sắc rất là nghiêm túc hỏi

"Lừa gạt ngươi? Không đến tại" Dương Ngọc Sơn cười nhạt mở miệng

Ngô Dịch lại trầm mặc

"Được!"

Ngô Dịch quyết định chắc chắn, mở ra bên cạnh bao khóa, từ bên trong điểm ra ba triệu lượng ngân phiếu, phi thân rơi vào Dương Ngọc Sơn trước mặt, đem ngân phiếu đưa tới

Tiếp nhận ngân phiếu, Dương Ngọc Sơn bỏ đi trên người Hắc Bào, phát tay ném cho Ngô Dịch

"Ngày thứ bảy trong đêm, ngươi hát lên Hắc Bào đến cửa ải, ta thả ngươi rồi đi "

Nói xong! Dương Ngọc Sơn cũng bắt quá nhiều nói nhảm, quay người chớp mắt thời gian biến mất tại đỉnh núi

Nhìn coi không có một ai đường núi miệng, Ngô Dịch lại thu hồi con mắt nhìn nhìn trong tay Hắc Bào, tâm lý nói không rõ là cảm giác gì

Hắn, vẫn như cũ cảm thấy việc này lộ ra kỳ quặc

"Dương Ngọc Sơn thật là cái tham tiền a? Vì ba triệu lượng ngân phiếu, liền dám cho ta một tháng tự do?"

Ngô Dịch lăm bằm về tới trên đá lớn, khoanh chân ngồi xuống sau lại suy nghĩ một hồi lâu

Thế nhưng là Ngô Dịch lập đi lập lại suy nghĩ nhiều lần, như trước vẫn là không có thăm dò Dương Ngọc Sơn trong hồ lô, đến cùng là muốn làm cái gì

"Được rồi! Coi như bởi vì ngân phiếu một chuyện hắn nhìn ta không vừa mắt, cũng không đến tại ở sau lưng đối với ta phía dưới đao dù sao, ta nếu là vừa ra sự tình, hắn Dương Ngọc Sơn cũng sẽ nhận liên lụy "

Suy nghĩ minh bạch điểm này, Ngô Dịch tâm lý cũng an tâm rất nhiều

"Còn có Thất Thiên, tận khả năng bảo trì thể lực dồi dào, sớm hơn mấy ngày chạy trở về Khôn Nguyên thành, cũng tốt tại Khôn Nguyên thành nhiều đợi mấy ngày "

Ngô Dịch nói xong khoanh chân ngồi thẳng, dồn khí Đan Điền tĩnh tâm ngưng thần, ném ngoại trừ hết thảy tạp niệm, chậm rãi nhắm hai mắt lại

Thời gian vội vàng, rất nhanh liền đi qua bốn ngày

Tại cái này bốn ngày thời gian bên trong, Ngô Dịch ngồi tại trên đá lớn không hề động một chút nào, càng là không có tu vi ba động tràn ra nếu như không phải Ngô Dịch bộ ngực bắt đầu lúc ròi, thật sẽ cho người nghĩ lầm Ngô Dịch phải chăng đã chết

Thời gian cực nhanh, lần nữa đi qua một ngày một đêm, đã đến Đệ Lục Thiên

Ngay tại lúc chân trời vừa mới phương sáng, ngồi tại trên đá lớn Ngô Dịch bỗng nhiên nhũ nhũ mây, sau đó giật giật lỗ tai giống như nghe cái gì, hơi thở bên trong cũng truyền ra một tiếng hừ nhẹ

Tiếng hừ lạnh đi qua không bao lâu, đường núi chỗ liền truyền đến đỉnh tai như óc tiếng la giết

Mới đầu, tiếng hò giết còn rất xa đi qua ba phút trái phải, tiếng la giết đã đến đường núi miệng

Lúc này, Ngô Dịch vẫn như cũ hơi mấp máy hai mắt, nếu như mở mắt ra nhìn về phía đường núi miệng, sẽ phát hiện tiếp nhị liên 3 không ngừng có Vũ Sư xông lên đỉnh núi

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: 1 bầy thiếu thông minh

Ngẩn ngui vài phút, đỉnh núi đầu đường ra đã đứng hơn ba mươi Vũ Sư

Những võ sư này tu vi cao thấp không đều, Tam Tinh Vũ Sư có bảy người, còn lại phía dưới chính là Nhất Tinh cùng Nhị Tinh Vũ Sư

Trong tay của bọn hắn, không có chỗ nào mà không phải là nắm binh khí trên binh khí treo máu, tí tách hương mật đất rơi

"Đây chính là Vạn Thi Lâm đỉnh núi à? Trước mấy ngày ta nghe xuống núi sư huynh nói, cái này Vạn Thi Lâm đỉnh núi có 18 cái cây, trên chạc cây treo mấy ngàn khóa người đầu mục nội nó, ở đâu ra thụ cùng người đầu à?"

Trong đám người, 1 người tướng mạo thô kệch, dáng người hung hãn Đại Cá Tử lung lay trong tay đại đao, hung Thần ác sát trừng mắt hạt châu giận nói

"Hừ! Nào chỉ là không có thụ cùng người đầu, Lão Tử ngay cả một cỗ thi thể không đầu cũng không có gặp a xem ra Thượng Giới tiến vào Vạn Thi Lâm sư huynh nhóm, là cố ý phóng đại Vạn Thi Lâm hung hiểm, để cho chúng ta đối bọn hắn mất khác đối đãi "

Khoảng cách khô ngô Đại Cá Tử xa hơn mười thước, một cái cao gầy thiếu niên quệt miệng, vẫn nhìn đỉnh núi về mặt khinh thường

"Tiến vào Vạn Thi Lâm đã năm ngày, cũng chẳng có gì ghê gớm mà không phải liền là lẫn nhau chém giết à? Theo ta thấy, nơi này đúng vậy sát nhân đoạt bảo chi địa đúng rồi! Nghe sư huynh bọn hắn nói lên giới có người thiếu niên, tại gần ngui nửa năm thời gian, liền kiếm lời ngàn vạn lượng ngân phiếu "

"Ha ha ha! Ta đối với ngân phiếu nhưng không có hứng thú Lão Tử đúng vậy chạy khỏi cự thạch này tới, nghe nói ngui ở phía trên ngui xuống, muốn so Tại Tông Môn lý tu luyện nhanh lên gấp ba "

Cũng không biết là ai nói đến đá lớn, hơn ba mươi người đều đem ánh mắt nhìn về phía đá lớn

Sát na gian, từng tia ánh mắt đều là khóa chặt ngui tại trên đá lớn Ngô Dịch

Tĩnh!

Ước chừng đi qua mười giây trái phải, đỉnh núi lần nữa vỡ tổ

"Mẹ nó! Lão Tử tốc độ liền rất nhanh, làm sao còn bị hắn nhanh chân đến trước rồi?"

Cầm đao khô ngô Đại Hán hung hăng giậm chân một cái, nhìn chăm chăm Ngô Dịch hùng hùng hổ hổ gào thét

"Nhanh chân đến trước? Đừng nói giỡn trên người hắn ngay cả một chút xú tu vi ba động đều không có, hiển nhiên không phải tu võ người cũng liền người cái này cao lớn thô kệch ngu xuẩn, cho rằng bị hắn nhanh chân đến trước "

Cao gầy thiếu niên tiếp tục quệt miệng , vừa nói bên cạnh trừng mắt liếc cầm đao khô ngô thiếu niên

"Mọi người có phát hiện hay không, từ khi chúng ta lên đỉnh núi, tên kia vẫn không hề động một chút nào hắn có phải hay không đã chết tại trên đá lớn?"

"Hừ! Quân hắn sống hay chết, trước tiên đem hắn từ trên đá lớn đá bay lại nói "

"Đừng! Hắn nếu là không chết, liền một kiếm giết chết hắn như là chết, đem hắn đập phía dưới đá lớn "

Một người động, hơn ba mươi người toàn bộ xông về đá lớn

Liền tại bọn hắn xông ra hơn mười mét, hừ một cái hừ lạnh chốc lát vang vọng đỉnh núi

"Hừ! Mới đến Vạn Thi Lâm năm ngày liền chán sống rồi?" Ngô Dịch bỗng nhiên mở hai mắt ra, mắt lạnh lẽo theo thứ tự đảo qua phía dưới hơn ba mươi người, lạnh lùng lần nữa cả giận hừ một tiếng "Ta chỉ cho các người ba giây ba giây qua đi, các người còn dám Tại Sơn đỉnh lưu lại, ta làm chết các người "

Ngô Dịch bản không có ý định để ý tới bọn hắn, dù sao đều là chút Nhất Tinh Nhị Tinh Vũ Sư đem bọn hắn giết, Ngô Dịch đều cảm thấy mặt mũi không ánh sáng

Cho nên, bọn hắn nếu là tại trong vòng ba giây rút lui, Ngô Dịch cũng không muốn đuổi theo khó vì bọn họ

Thế nhưng là đám người kia hiển nhiên không thức thời, nhìn thấy Ngô Dịch nói xong lần nữa nhắm mắt, hơn ba mươi người lập tức vỡ tổ

"Thật mẹ hắn can rờ, ta liền không thể gặp trang bức người "

"Cầu vật, Lão Tử hạn người ba giây đồng hồ lần xuống tới nếu không, Lão Tử dùng đao trong tay hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi người "

Hơn ba mươi người một cái đều không đi, chẳng những không có người rời đi, ngược lại găm thét mắng lại một lần xông về đá lớn

"Đây là các người tự tìm "

Ngô Dịch lần nữa mở mắt ra, hai đạo hung quang bắn thẳng đến mà ra còn chưa chờ bọn hắn đến đá lớn trước, Ngô Dịch đã rút ra Hỏa Phượng kiếm, nhảy lên một cái chốc lát rơi vào trong đám người

Thoáng chốc! Đỉnh núi triệt để oanh loạn thành một đoàn,

Quý Khố Lang Hào thanh âm bên tai không dứt, hô trời hảm địa kêu rên truyền ra ba dặm xa

Vô số cổ thi thể âm vang ngược lại dưới, từng đầu sinh mệnh phó Hoàng Tuyền

Đây là một trận không có bất ngờ ngược sát, không có một cái nào chống đỡ được Ngô Dịch Hỏa Phượng kiếm, càng không có người có thể thương hấn một tơ một hào

"Vạn Thi Lâm xác thực không có gì đáng sợ, nhưng đây là đối với cường giả mà nói "

"Đỉnh núi cũng không phải không có thụ cùng không đầu Từ Thi, đó là Lão Từ đều đem bọn hắn chôn ở phía dưới "

"Các ngươi có thể cho rằng Thượng Giới Vũ Tu nói ngoa, cố lộng huyền hư nhưng là có một chút không thể nghi ngờ, có thể còn sống rồi đi Vạn Thi Lâm Vũ Tu đều là người thông minh Lão Từ ngồi Tại Sơn đỉnh ba tháng, bọn hắn nhưng không dám đến này quấy rầy ta tu luyện "

Ngô Dịch thân ảnh không đứng ở du tẩu, chỉ cần di động đến một cái Vũ Tu bên cạnh, Hỏa Phượng kiếm đều sẽ trên người bọn hắn cắt ngược hơn trăm lần

Trước đó cái kia hùng hùng hổ hổ khô ngô thiếu niên, giờ phút này đã ngã trong vũng máu, miệng lý chảy ra ngoài lấy máu tươi, khô ngô cường tráng thân thể quắt thẳng tới sức

"Vạn thi rùng! Vạn cổ thi, ta ta minh bạch "

Khô ngô thiếu niên hơi nghiêng đi đầu, nhìn Ngô Dịch hồi lâu, sau cùng đột nhiên lên tiếng cười thảm trận trận

Khoảng cách khô ngô thiếu niên không xa, Thủy chung một bộ khinh thường Thần sắc thiếu niên nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, cặp kia tràn ngập hối hận con mắt, một mực liền không có từ Ngô Dịch trên thân rời đi

Thiếu niên này không nói gì thêm, bất quá hấn trong ánh mắt hối hận, đã nói rõ hấn ý nghĩ trong lòng

Đúng a! Hấn vốn cho rằng Ngô Dịch không phải Vũ Tu, lại không có nghĩ rằng Ngô Dịch còn chưa bình thường Vũ Tu

Xuất thủ tàn nhẫn, sát người vô tình

Có đồng dạng ý nghĩ, cũng không chỉ thiếu niên này một người

Theo càng ngày càng nhiều người ngã vào trong vũng máu, bọn hắn nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt cũng thay đổi không có trước đó trào phúng, riêng phần mình trên mặt sẽ không còn được gập lại cao ngạo, cùng không ai bì nổi

Giờ khắc này, hơn ba mươi người xem như minh bạch, bọn hắn chọc giận một kẻ đáng sợ một cái để bọn hắn nhìn đến một chút, ngay cả linh hồn đều sẽ kinh dị run rẩy Ác Ma

Chỉ tiếc, bọn hắn minh ngộ quá muộn

Một khắc đồng hồ về sau, Ngô Dịch quơ quơ trên thân kiếm máu, quay người ánh mắt quét ngang ngã xuống đất hơn ba mươi người, hơi thở bên trong lập tức truyền ra trùng điệp tiếng hừ lạnh

Tại tức giận hừ âm thanh nương theo dưới, Ngô Dịch chậm rãi giờ lên đùi phải, đối Đại Địa hung hăng đạp xuống dưới

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

"Đỉnh! Bạo ngược giá trị + 100 "

Đại Địa nổ tung run rẩy, Ngô Dịch trong đầu, hệ thống nhắc nhở âm cũng liên thành dây

Quay người vọt lên, Ngô Dịch nhẹ nhàng rơi vào trên đá lớn, ngồi trở về chỗ cũ sau đem Hỏa Phượng kiếm trở vào bao

"Mẹ nó, giới này sao lại tới đây nhiều như vậy ngu xuẩn? Mỗi một cái đều là thiếu thông minh "

Ngô Dịch hung hăng trừng mắt liếc phía dưới thi thể, sau đó ổn ổn tâm tình, mở ra tự thân tin tức

Chủ ký sinh Ngô Dịch

Tu vi Vũ Sư Bát Tinh

Võ Công Đại Thủ Ấn, Quỷ Ảnh, Quyền Phong trảm, gien Kiếm Tam quyết, Địa Liệt quyết

Bình khí Hỏa Phượng kiếm

Bạo ngược giá trị 173 660

Địa vị Khôn Nguyên thành thiếu chủ

Chức nghiệp không

tự thân tin tức cột, Ngô Dịch cười

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Tâm lý không nữ

Ngược sát hơn ba mươi người, Ngô Dịch được gần 14 vạn bạo ngược giá trị

Mất dưới, Ngô Dịch hoàn toàn có thể đem tu vi tăng lên tới Vũ Sư 10 Tinh bất quá, Ngô Dịch cũng không có làm như vậy

Hắn cũng không muốn đi ngang qua cửa ải lúc, bị Dương Ngọc Sơn nhìn ra phải biết, vẫn chưa có người nào có thể sử dụng Thất Thiên thời gian, đem tu vi từ Vũ Sư Bát Tinh tăng lên tới 10 Tinh

"Đem tu vi tăng lên Vũ Sư 10 Tinh, ta bạo ngược giá trị cũng còn thừa không có mấy hiện tại còn không thể xác định Dương Ngọc Sơn là mục đích gì hiện tại lại một giới Đệ tử tiến nhập Vạn Thi Lâm, bọn hắn không lên đỉnh núi liền thôi, nếu là dám lên núi này đỉnh "

Ngô Dịch ánh mắt đột nhiên trở nên tàn nhẫn rất nhiều, không có tiếp tục thì thảo xuống dưới, chậm rãi nhắm hai mắt lại, một bên tu luyện một bên chờ lấy ma chết sớm đến đưa bạo ngược giá trị

Thời gian cực nhanh, đảo mắt lại qua hai ngày

Tại trong hai ngày này, lục tục ngo ngoe tới gần trăm người

Trong đó, có hơn bảy mươi người nhìn thấy thi thể đầy đất về sau, đều tránh lui rút lui về tới núi phía dưới

Đối với những cái kia biết đem rút lui Vũ Tu, Ngô Dịch cũng không có phát rồ truy xuống núi, mà là cho bọn hắn một con đường sống

Đến Vu Hoàn tham luyện đá lớn hơn hai mươi người, Ngô Dịch một cái đều chưa thả qua

Đến ngày thứ bảy chạng vạng tối, Ngô Dịch bạo ngược giá trị đã cao tới 28 vạn nhiều nếu không phải quá mức tưởng niệm Lý thị cha và con gái, ở cái này máu chốt, Ngô Dịch thật sự không muốn rời đi đỉnh núi nửa bước

"Ai! Đáng tiếc một lần bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi bạo ngược đáng giá cơ hội "

Ngô Dịch thờ dài, lại nhắc đầu quan sát đen xuống trời, sau đó đem Dương Ngọc Sơn lưu lại Hắc Bào khoác ở trên thân, nhặt lên bao lấy hơn chín trăm vạn lượng ngân phiếu bao khóa, cầm Hỏa Phượng kiếm nhảy xuống đá lớn, chốc lát biến mất tại đỉnh núi

Từ đỉnh núi xuống tới, Ngô Dịch phương hướng rất là minh xác, tại rậm rạp rừng gian ghé qua, hướng phía Tây Bắc phương hướng chạy gấp mà đi

Mới đầu, Ngô Dịch ở trong rừng còn không có gặp Vũ Tu khi đến Vạn Thi Lâm trùng cấp, cơ hồ một khắc đồng hồ trái phải, liền có thể gặp bảy tám cái

Vũ Sư

Ngô Dịch cũng không có khó vì bọn họ, tốc độ vẫn như cũ nhanh như thiểm điện, không đợi những võ sư kia lấy lại tinh thần, Ngô Dịch đã biến mất tung tích

Cái này còn vẹn vẹn ở chính giữa đoạn, Ngô Dịch đến bên ngoài về sau, gặp phải Vũ Tu rõ ràng nhiều gấp hai ba lần cơ hồ mỗi qua 1 dặm lộ trình, đều sẽ gặp 2 3 cái Vũ Sư

Đề Ngô Dịch có chút dở khóc dở cười, là hắn không có tìm những người kia phiền phức, ngược lại đưa tới mọi người truy kích

Từ bọn hắn kêu đi ra lời nói, càng làm cho Ngô Dịch dở khóc dở cười

Bởi vì bọn hắn căn bản là không có đem Ngô Dịch khi người, đều nghĩ lầm cái này Vạn Thi Lâm bên trong nháo quỷ mới vừa từ bọn hắn trước mắt tránh khỏi hắc ảnh, đúng vậy trong rừng này chết đi vong hồn

Thật sao! Dần dần, truy Ngô Dịch người càng ngày càng nhiều khoảng cách cửa ải còn có hơn hai mươi dặm lúc, Ngô Dịch sau lưng khoảng chừng mấy trăm người quơ Dao Kiếm, chơi mệnh ở phía sau truy

"Cái này đáng chết Dương Ngọc Sơn, làm gì không phải để cho ta ban đêm rời đi Vạn Thi Lâm hiện tại tốt, mấy trăm người đều coi ta là thành quỷ mị "

Ngô Dịch bên cạnh chạy gấp bên cạnh cười khổ không ngừng, cũng may khoảng cách cửa ải càng gần cũng mất Vũ Tu lại thêm Ngô Dịch tốc độ cực nhanh, khi hắn đến cửa ải chỗ, đã đem hậu phương mấy trăm người lác tại ngoài năm dặm

Dương Ngọc Sơn đã sớm tại cửa ải trước chờ, nhìn thấy người khoác hắc bào Ngô Dịch từ trong rừng vọt ra, Dương Ngọc Sơn liền đối với sau lưng 10 người Đệ tử phát phát tay, chỉ gặp cái kia 10 người Đệ tử chia ra làm 2, hướng về hai bên lui đi

"Ba dặm bên ngoài đạo bên cạnh buộc lấy một con ngựa, người nhưng kỳ nó đi đường lại có, đừng quên người ta ước định thời gian người nếu dám giờ trò gian, ta sẽ đích thân ra ngoài tìm người "

Ngô Dịch đến phụ cận, Dương Ngọc Sơn nghiêng người tránh ra một con đường

Ngô Dịch hơi tại Dương Ngọc Sơn trước mặt ngừng về, bên cạnh đầu giống như liếc mắt nhìn Dương Ngọc Sơn, sau cùng cũng không có nói thêm cái gì, lọt qua cửa thê biến mất trong bóng đêm

Chạy gấp ra 2 dặm lộ trình, Ngô Dịch lách mình chui vào rìa đường trong rừng

Đi qua có thể có một khắc đồng hồ thời gian, Ngô Dịch ngó đảo dác lại từ trong rừng đi ra

Lấy xuống bào mũ,

Ngô Dịch khóa chặt lông mày sờ lên cái cằm, nhìn chăm chăm Vạn Thi Lâm phương hướng, trong đôi mắt đều là vẻ không hiểu

"Không có người theo dõi ta, Dương Ngọc Sơn gia hỏa này đến cùng hát cái kia một màn kịch a? Chẳng lẽ nói, hắn thực tình cho ta một tháng tự do?"

Ngô Dịch càng suy nghĩ càng là hồ đồ, cũng khuyên chính mình là đa nghi, thế nhưng là tâm lý liền là có chút không ổn

Đến tại vì sao không ổn, Ngô Dịch một mực làm không rõ ràng

"Được rồi! Dạng này suy nghĩ lung tung phía dưới đi cũng không được cái biện pháp Dương Ngọc Sơn nói ba dặm ngoài có ngựa, trước đem ngựa tìm tới lại nói "

Ngô Dịch hít sâu một hơi, ánh mắt từ Vạn Thi Lâm phương hướng thu hồi, cảm Hòa Phụng kiếm khiêng bao khóa, chạy như bay chốc lát biến mất trong bóng đêm

Một dặm đường, đối với Ngô Dịch thật sự mà nói quá gần không đến một phút đồng hồ, Ngô Dịch đứng tại một thót tuần mã màu đen bên cạnh

Ngô Dịch không có vội vã đi dẫn ngựa, mà là rất cảnh giác hướng về bốn phía nhìn coi, xác định chung quanh không có có dị thường, Ngô Dịch lập tức lại khóa chặt lên mây kiếm

"Thật sự là tà môn ta nhớ được Vương Đại Bảo nói qua Dương Ngọc Sơn làm người, chứ nhìn hắn cả ngày cười ha ha, kì thực lại là một cái giết người không chớp mắt chủ tâm ngoan thủ lạt trình độ, đều thắng qua Đoạn Cốc Thần ba phần hắn làm sao lại dám vi phạm Thượng Quan Tuyệt chỉ lệnh, cho ta một tháng tự do đâu?"

Lúc đầu không có gặp Hắc Mã lúc, Ngô Dịch còn có thể ép quyết tâm bên trong nghi hoặc thế nhưng là mất phía dưới Hắc Mã liền buộc tại nơi này, Ngô Dịch tâm lý càng thêm không ổn

Nhất là còn muốn lên Vương Đại Bảo nói, Ngô Dịch tâm đều nhanh nhấc đến cổ họng lúc đầu làm việc quyết đoán Ngô Dịch, vậy mà tại cái này nhất thời gian, cũng không biết có nên hay không đi mở ra Hắc Mã dây cương

"Đáng chết Dương Ngọc Sơn, thật chẳng lẽ chính là bị bạc mê Tâm Khiếu, ngay cả Thượng Quan Tuyết chỉ lệnh cũng dám chống lại?"

Ngô Định hít sâu vài khẩu khí tự lẩm bầm, nhưng cuối cùng vẫn không hiểu ra sao

Nghĩ mãi mà không rõ, Ngô Định quyết định chắc chắn cũng không muốn dù sao hiện tại bạo ngược giá trị cao tới 28 vạn, nếu là Dương Ngọc Sơn Chân Đả tính hại hắn, Ngô Định làm xong chốc lát đem tu vi tăng lên tới Vũ Vương Nhất Tinh chuẩn bị

Không do dự nữa, Ngô Định tiến lên giải khai dây cương, nhảy tốt lên ngựa hướng về phía Vạn Thi Lâm phương hướng lạnh lùng hừ một tiếng

"Dương Ngọc Sơn, tốt nhất ngươi đừng hãm hại ta nếu không, chỉ cần ta Ngô Định có miệng hoạt khí, tất nhiên cùng ngươi không chết không thôi "

Nói xong! Ngô Định hung hăng 1? O dây cương, hai chân đạp đầu về ngựa bụng

Chỉ gặp Hắc Mã móng trước nâng lên cao một thước, gào thét một tiếng chốc lát xông ra 2 mét, chờ đi Ngô Định phi nhanh phi nước đại

Nhanh như điện chớp, ngựa giống như Lưu Tinh

Sau năm phút, Ngô Định đã đến Vạn Thi Lâm ngoài mười dặm

Nhưng mà, không đợi Ngô Định tâm rơi xuống đất, đôi mắt của hắn đột nhiên co rụt lại, tay trái hung hăng túm về dây cương

Hắc Mã lần nữa xông ra hơn mười mét, cộc cộc đứng tại giữa đường gian

"Uy! Ngươi tốc độ thật là chậm, Bản Tiểu Thư nhưng chờ ngươi một canh giờ "

Nhu âm thì thầm, từ phía trước 10 mét chỗ bay vào Ngô Định trong tai

Khi thấy rõ Bạch trên lưng ngựa nữ nhân, Ngô Định đầu ông một tiếng, nắm lấy dây cương thay đổi thân ngựa, không có một tia do dự liền đi trở về

"Uy! Ngô Định, ngươi đi làm cái gì?"

"Hỏi Vạn Thi Lâm tại cái kia đợi, so tại bên cạnh ngươi an toàn nhiều "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Khóc lóc kể lể

Nhắc tới cũng kỳ, tại nhìn thấy cười Bạch Mã, thân mặc bạch y Thượng Quan Tuyết, Ngô Định nổi lòng lo lắng đột nhiên rơi xuống

Ngô Định xem như mình bạch, Dương Ngọc Sơn cho hắn một tháng tự do, đơn thuần là thả chó rắm thôi

Hiện tại lại suy nghĩ một chút, trách không được Dương Ngọc Sơn dám nói cho hắn một tháng tự do, phía sau đúng vậy Thượng Quan Tuyết chỉ điểm

Giờ phút này, nhìn thấy Ngô Định thay đổi thân ngựa muốn về Vạn Thi Lâm, Thượng Quan Tuyết hé miệng từ trên ngựa nhảy xuống tới, khoanh tay khanh khách không có hảo ý cười khê trợn trợn

"Ngô Định! Chẳng lẽ ngươi liền không muốn sớm một chút từ Vạn Thi Lâm đi ra?"

Một câu, Ngô Định thân thể khẽ run lên hung hăng túm về dây cương, xoay người từ ngựa bên trên rơi xuống

"Thượng Quan Tuyết, ta biết ngươi xem như ngược lại tám đời nắm móc lúc trước cứu ngươi ngã xuống sườn núi, suýt nữa không chết ở Độc Tông Tam Trường Lão trong tay hiện tại càng bị kịch, ngươi đem ta vây ở Vạn Thi Lâm, mỗi ngày cùng một đám thiếu thông minh liên hệ đại tỷ! Ngươi nhìn ta cái nào khó chịu? Ta đòi nghề không?"

Ngô Dịch thật phục, này nương môn đơn giản liền là khắc tinh của mình từ khi cứu được nàng, chính mình liền một đường xui xẻo nếu không phải thể nội có hệ thống, chính mình đã sớm đi tìm Diêm Vương giả tâm sự

Ngô Dịch đổ ập xuống dừng lại tổn hại, Thượng Quan Tuyết cũng không tức giận, khanh khách hé miệng khuôn mặt mang cười, giống như là ra lồng tiểu điều, lạnh lợi đến Ngô Dịch trước người

"Người muốn hỏi ta, nhìn người cái nào khó chịu mà " Thượng Quan Tuyết lời nói dừng một chút, trên dưới đánh giá vài lần Ngô Dịch, rất là nghịch ngợm còn nói thêm "Bản Tiểu Thư nhìn người cái nào đều khó chịu, người làm sao đối?"

Ngô Dịch bó tay rồi

"Ngô Dịch! Người đừng vừa thấy được ta liền khóc tang cái mặt nơi này còn tốt không có người bên ngoài, bằng không bọn hán đều sẽ nghĩ lầm, Bản Tiểu Thư đem người tính sao nữa nha "

Thượng Quan Tuyết gặp Ngô Dịch không nói lời nào, còn bày ra bộ kia bất đắc dĩ khổ sở Thần thái, lập tức trợn trắng mắt , vừa nói bên cạnh quyết lên Chu Hồng cái miệng nhỏ nhắn

Nhìn thấy Thượng Quan Tuyết một mặt ủy khuất dạng, Ngô Dịch dùng sức vuốt vuốt phát đau đầu, thật sự là ngay cả tâm muốn chết đều có

"Ngô Dịch! Không phải ta nói người, người cũng quá không có lương tâm đêm đó tại củi viện, ta vì cứu người đều đắc tội Đoạn Cốc Thần về sau cha ta xuất quan, hung hăng để người ta mắng một chập đầu "

"A? Trán "

"Người ngược lại tốt rồi, nhìn thấy ta còn bày biện 1 tấm mặt thôi, lương tâm của người để chó ăn à nha? Người suy nghĩ một chút, nếu không phải ta hạ lệnh đưa người đưa vào Vạn Thi Lâm, người có thể sống đến bây giờ? Tu vi còn có thể tăng lên tới Vũ Sư Bát Tinh? Không có lương tâm "

Thượng Quan Tuyết trừng mắt liếc Ngô Dịch, nghiêng đi đầu, thân thể mềm mại hơi có chút run rẩy, cho người cảm giác giống như là đang yên lặng thương tâm rơi lệ

Ngô Dịch sững sờ nhìn Thượng Quan Tuyết, suy nghĩ về, cảm thấy Thượng Quan Tuyết lời nói cũng có mấy phần đạo lý bất quá, Ngô Dịch tâm lý lại là cảm thấy ngoan ngoãn

Đay trúng, Ngô Dịch hiểu rõ Thượng Quan Tuyết đây là đang bẻ cong sự thật nha, tốt như chính mình có thể trở thành Bát Tinh Vũ Sư, tất cả đều là công lao của nàng bà nội nó, nếu không phải mình thể nội có hệ thống, nói không chừng sớm đã chết ở cái nào cái cây căn hạ

Ngô Dịch hữu tâm tranh luận nói dóc một phen, có thể thấy Thượng Quan Tuyết thân thể mềm mại run rẩy không ngừng, lại có tiếng nghẹn ngào chậm chậm bay vào tai, Ngô Dịch tâm cũng mềm nhũn

"Được rồi! Cái kia là ta trách oan người "

"Khanh khách! Cái này còn tạm được "

Thượng Quan Tuyết bỗng nhiên xoay người qua, hướng về phía Ngô Dịch khanh khách cười không ngừng

Ngô Dịch, mòng bức

Ngoa tào! Cái này đáng chết đàn bà

Giận hít một hơi, Ngô Dịch chậm một hồi lâu, mới đưa tâm lý lửa giận ép xuống

Lần nữa nhìn về phía Thượng Quan Tuyết, Ngô Dịch bất đắc dĩ lắc lắc đầu, mở miệng nói "Nói đi! Người rốt cuộc muốn làm gì? Như thế nào mới có thể để cho ta nhanh chóng rời đi Vạn Thi Lâm?"

"Người muốn rời đi Vạn Thi Lâm a? Cái này không phải liền là ta chuyện một câu nói mà "

Thượng Quan Tuyết mặt mày hớn hở nhặt nói, kém chút không có đem Ngô Dịch tức chết

Chuyện một câu nói? Đay trúng! Người ngược lại là mở miệng mới được a? Lão Tử đều tại Vạn Thi Lâm bên trong nửa năm, nàng nào có để cho mình rời đi ý tứ

"Ta không muốn cùng người nhiều lời,

Lời nói nói nhiều rồi đau đầu người liền nói, rốt cuộc muốn làm gì? Một tháng tự do còn tính hay không số? Còn có để hay không cho ta về Khôn Nguyên thành?"

"Giữ lời! Cùng người nói thẳng đi, ta muốn người cùng đi ta đi một chuyến 'Người giấy thôn' "

Thượng Quan Tuyết thần sắc chốc lát trở nên nghiêm túc, cũng không biết vì sao, âm thanh vậy mà lộ ra buồn chán chán, lại trộn lẫn lấy một cổ phần nỗi
Ngô Dịch rất nhỏ nhút nhút, nỗ lực nghĩ nghĩ, trong đầu nhưng không có quan tại 'Người giấy thôn' trí nhớ

" 'Người giấy thôn' là ở nơi nào? Người người đi một cái thôn làng làm gì?" Ngô Dịch trầm tư một lát, liền nhìn lấy Thượng Quan Tuyết hỏi một câu

Thượng Quan Tuyết nhíu Liễu Diệp lông mày nhỏ nhắn, thần sắc phức tạp nhìn lướt qua Ngô Dịch, trầm mặc một lát tựa như đang suy tư, có phải hay không hẳn là nói cho Ngô Dịch

"Thượng Quan Tuyết, người nếu là không nói rõ, ta sẽ không đi theo người mặt khác, người chỉ làm cho một mình ta đi theo, chỉ sợ Tông Chủ cũng không biết người muốn đi 'Người giấy thôn' a? Ta chỉ là Bất Tỉnh Vũ Sư, vạn nhất tại trên đường đi gặp phải nguy hiểm, ta chết ngược lại là không ngại, người nếu là đã thương, Tông Chủ tất nhiên sẽ chặn phía dưới đầu của ta "

Gặp Thượng Quan Tuyết che che lấp lấp do dự không nói, Ngô Dịch lại hỏi

"Người đoán không lầm, cha thật sự là hẳn không biết ta muốn đi 'Người giấy thôn' " Thượng Quan Tuyết than khổ một tiếng, trầm mặc một lát, không biết nàng nghĩ tới điều gì, đôi mắt vậy mà nổi lên từng tia từng tia sương mù, âm thanh ô ô thấp nuốt "Ta chỉ muốn đoạt lại một cái Ngọc Trâm, cái kia đó là ta mẹ di vật "

Ngô Dịch khẽ ồ lên một tiếng, cẩn thận nhìn coi Thượng Quan Tuyết con mắt, gặp được hai hàng nước mắt theo khóe mắt chảy xuống, Ngô Dịch ánh mắt có chút phức tạp

"Người mẹ nàng "

"Chết! Đã chết mười một năm "

Thượng Quan Tuyết nước nở càng thêm kịch liệt, tựa như là một cái nhỏ tã lót, để cho người ta nhìn không được đi ôm một cái, trấn an trong nội tâm nàng đau khổ

Ngô Dịch ánh mắt càng ngày càng phức tạp, có đối với Thượng Quan Tuyết đồng tình, cũng có đối nàng lời nói nghi hoặc "Thượng Quan Tuyết, ta có chút không rõ ràng cho lắm, người là cao quý Thiên Nguyên Tông thiên kim, muốn đoạt về mẹ di vật, còn cần lên lút công người?"

Thượng Quan Tuyết xoa xoa khóe mắt nước mắt, hít sâu vài khẩu khí bình phục về đau buồn tâm tình, đối Ngô Dịch miễn cưỡng gạt ra mấy phần mỉm cười

"Ngô Dịch, việc này không có người nghĩ đơn giản như vậy người có biết, đánh cắp ta mẹ di vật người là ai a?"

Ngô Dịch hơi sững sờ, lắc lắc đầu

"Người này họ Ngụy, tên một chữ một cái đời "

Thượng Quan Tuyết nói rất chậm, thật giống như sợ hãi Ngô Dịch bị hù dọa

Nhưng Ngô Dịch nghe được cái tên này lại là thờ ơ, trên mặt ngay cả nửa điểm hoảng sợ giật mình đều không hiển lộ ra

"Người người thế nào không sợ? Cái kia tên đạo tặc kia thế nhưng là Ngụy đời a, người người sẽ không chưa nghe nói qua a?"

Ngô Dịch không có giật mình, ngược lại Thượng Quan Tuyết tròn to mắt châu, nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt tràn đầy không dám tin cùng quái dị

Ngô Dịch lắc lắc đầu

"Ngụy đời chưa nghe nói qua, ta ngược lại thật ra biết Thời Thiên "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Uy hiếp

Ngô Dịch nói chừng chạc đang hoảng, ngược lại là đem Thượng Quan Tuyết cho lừa gạt ở

"Thời Thiên? Hắn là ai a?"

Ngô Dịch cười khò lắc lắc đầu

"Ta nói Ngụy dòi thể nhưng là Đạo Tặc, hơn nữa còn là vẫn là " Thượng Quan Tuyết lập tức trở nên ấp a ấp úng, dừng lại một lát nói nhỏ lấy "Hắn vẫn là một cái Đại Võ vương "

"Cái gì?"

Ngô Dịch lập tức cảm giác gáy đều toát ra khí lạnh thật sao! Trước mắt cái này đàn bà là muốn điên a? Tại Đại Võ vương trong tay đoạt Ngọc Trâm, muốn chết a?

"Trách không được Thượng Quan Tông chủ không cho ngươi đi đoạt ta cũng không làm, việc này không cách nào làm ngựa của ta đâu? Ta muốn về Vạn Thi Lâm, cùng lắm thì ba năm năm năm không ra ngoài "

Ngô Dịch đầu chốc lát dao động thành trống lúc lắc, rất quả quyết cự tuyệt việc này

Thượng Quan Tuyết nhìn thấy Ngô Dịch dẫn ngựa muốn đi, cũng hoảng hồn gấp bước lên phía trước mấy bước, chặn Ngô Dịch đường đi

"Ngươi hãy nghe ta nói hết a ta mẹ chi kia Ngọc Trâm, là bị Ngụy dòi trộm đi không sai thể nhưng là hắn đã chết a, liền chết tại 'Người giấy thôn' "

"Treo à nha? Ngụy dòi nếu là treo, việc này ngược lại là có thể thương lượng một chút" Ngô Dịch dừng bước, sờ lên cái cảm trầm mặc mấy giây, đột nhiên lắc lắc đầu "Không đúng! Đã Ngụy dòi treo, người tông chủ kia hắn vì sao còn không cho ngươi đi 'Người giấy thôn' ?"

Thượng Quan Tuyết lập tức trợn trắng mắt, cái này Ngô Dịch thật đúng là tâm tư kín đáo, đơn giản muốn thành tinh

"Ta nói ngươi người này, còn tính hay không cái nam nhân? Thiết lập sự tình đến làm sao tuyệt không thoải mái thống khoái? Không phải liền là để ngươi giúp ta một việc à, ngươi còn truy vấn ngọn nguồn không dứt à nha? Đi! Bản Tiểu Thư liền cùng ngươi giao cái thực ngọn nguồn "

Thượng Quan Tuyết hung hăng trợn mắt nhìn một chút Ngô Dịch, lại nói " Ngụy dòi tại bảy năm trước đánh cắp ta mẹ di vật Phụng Ngọc trâm về sau trong ba năm, lại đánh cắp Độc Tông tông chủ sinh nguyên độc đỉnh, Từ Vân Tông Trần Tông Chi Bảo Từ Vân kiếm, cùng Hàn Sơn tông Trần Tông Chi Bảo Hàn Bằng kích "

"Hoặc! Nhân tài a "

Ngô Dịch bị kinh hãi không nhẹ, bất quá nhãn Thần lại bốc lên chỉ riêng

Thượng Quan Tuyết lập tức quyết lên miệng, càng nhìn Ngô Dịch ánh mắt càng là tức giận

"Hừ! Cha ta không cho ta đi, là bởi vì còn lại Tam Tông cũng biết Ngụy dòi chết già ở 'Người giấy thôn' , cho nên đệ nhất thời gian đều phái ra trong tông môn trưởng lão, mang theo các Đệ tử đi 'Người giấy thôn' "

"Vậy ngươi cùng Tông Chủ nói, để hắn đem Đại trưởng lão phái đi "

Ngô Dịch nhàn nhạt mà nói

Thượng Quan Tuyết thờ dài, gương mặt sầu khổ, nhẹ giọng nói "Từ Tông thi đấu chỉ còn lại có nửa năm, Đại trưởng lão vội vàng chọn lựa tỷ thí Đệ tử, đương trưởng lão lại không thể rời bỏ Vạn Thi Lâm, Đoạn Cốc Thần muốn chừng quản trong tông 70 ngàn Đệ tử sự vật, cho nên "

"Cho nên Thượng Quan Tông chủ liền không cho ngươi đi, mà ngươi liền vụng trộm chạy ra ngoài, đem cái này mất mạng sống đẩy lên trên người của ta "

Ngô Dịch thật sự là phục cái này Thượng Quan Tuyết, làm việc căn bản cũng không cần nhắc hậu quả mà

Tuy nhiên Thượng Quan Tuyết không có nói thẳng Ngụy dòi vì sao trộm đi Phụng Ngọc trâm, nhưng là Ngụy dòi trộm mất khác ba món đồ đều là Trần Tông Chi Bảo, không khỏi là giá trị liền thành chi vật, bởi vậy có thể nghĩ đến Phụng Ngọc trâm cũng không phải Phẩm Vật

Ai dám cam đoan Tam Tông trưởng lão nhìn thấy Phụng Ngọc trâm không động tâm? Nếu như ngay trước Thượng Quan Tuyết mặt cướp đi, hắn cùng Thượng Quan Tuyết hai cái Vũ Sư có thể ngăn được?

"Đại muội Tử, ta hiểu tâm tình của ngươi đối lại là ta, đã biết mẹ di vật ở nơi nào, cũng sẽ có đoạt lại xúc động nhưng chúng ta cũng phải phù hợp thực tế nha, rõ ràng hai ta người chơi không lại người ta, còn kháng kháng đi Đoạt Bảo, đây chẳng phải là ngốc đầu khang ngoan! Trở về tắm một cái ngủ đi "

Vùng nước đục này, Ngô Dịch biết tuyệt đối? Không được làm không cần thận, mạng nhỏ không phải chôn vùi tại 'Người giấy thôn' , đúng vậy trở về bị

Thượng Quan Vũ Dật chém đầu

Vì mau rời khỏi Vạn Thi Lâm liền đi mạo hiểm, Ngô Địch cảm thấy không đáng để mạo hiểm

Thượng Quan Tuyết trầm mặc, nhìn lấy Ngô Địch hồi lâu, một câu đều không nói

Bất quá khi Ngô Địch dắt ngựa hướng Vạn Thi Lâm đi hơn mười mét, Thượng Quan Tuyết hơi nhếch khóe môi lên vênh lên, Tiểu Mỹ trên khuôn mặt nhỏ nhắn toát ra xấu xa mỉm cười

"Ngô Địch! Nghe nói ngươi là Khôn Nguyên thành thiếu chủ à? Ba tháng trước, ta còn cố ý phái người đi một chuyến Khôn Nguyên thành đâu "

Thượng Quan Tuyết tiếng nói rất nhu, thế nhưng là bay vào Ngô Địch trong tai, lại làm cho Ngô Địch bỗng nhiên dừng bước

Quay người! Ngô Địch buông lỏng ra ngựa dây cương, trầm mặt từng bước một đi tới Thượng Quan Tuyết trước người

Lại nhìn Ngô Địch, mắt lạnh lẽo đã hơi co lại thành một đường để đó hàn quang này hàn quang, kinh sợ thối lui Thượng Quan Tuyết trên mặt cười nhạt, khiến cho Thượng Quan Tuyết thân thể mềm mại đều run rẩy một chút

"Ngươi có ý tứ gì?"

Ngô Địch mở miệng, âm thanh lại giống như tới từ địa ngục Cửu Tuyền phía dưới, lạnh đến làm người ta kinh ngạc lạnh mình, lạnh để cho người ta run mình

"Ta ta "

Thượng Quan Tuyết nuốt một ngụm nước bọt, chi chi ô ô một hồi lâu, sừng sốt không có đem lời nói nói tiếp

Kỳ thực, tại thượng quan tuyết trong ấn tượng, Ngô Địch là có tàn nhẫn một mặt nếu không, Ngô Địch cũng sẽ không tại Vạn Thi Lâm bên trong sống sót

Thế nhưng là Thượng Quan Tuyết tuyệt đối không ngờ rằng, Ngô Địch 1 giận lên tựa như là Hồng Hoang Hung Thú, căn bản không cố kỵ thân phận địa vị của nàng, toàn thân trên dưới phát ra sát khí, đều nhanh muốn để nàng hít thở không thông

"Ngô Địch! Ngươi không muốn giúp ta, cái kia Thiên Nguyên Tông liền không giúp Khôn Nguyên thành "

Thượng Quan Tuyết khẽ cắn Chu Hồng môi mỏng, ngọc thủ tại trong tay áo đã nắm chặt, dù cho trong lòng vạn phần khẩn trương, vẫn là không có hết hy vọng nói tiếp

"Ngươi muốn mạng người thu hồi tông cờ?" Ngô Địch hơi híp con mắt, lạnh lùng hỏi

Thượng Quan Tuyết miễn cưỡng gạt ra mấy phần mỉm cười, không nói tiếng nào nửa câu

Nhìn chằm chằm Thượng Quan Tuyết, Ngô Địch cũng trầm mặc

Bất quá, nếu là đi nhìn Ngô Địch hai mắt, sẽ phát hiện trong đó khi thì lấp lóe cực nóng hàn quang, khi thì hàn quang ảm đạm lộ ra giãy dụa chi ý

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, Ngô Địch giận hít một hơi, trên người tán phát ra sát khí cũng tản đi, ánh mắt Hàn Mang cũng biến mất mất tung ảnh

"Thượng Quan Tuyết, ta tại Vạn Thi Lâm bên trong chiếm lĩnh đỉnh núi, liền định rồi một quy củ, chính là quân sát cũng quân chôn đã ngươi khẳng khẳng muốn đi, ta sẽ dốc hết toàn lực diệt sát kẻ ngươi lấy trăm người nếu là ngươi chết, Lão Từ liền thân thủ đem ngươi chôn ở cái kia 'Người giấy thôn' "

"Ngươi " Thượng Quan Tuyết hung hăng giậm chân một cái, bị tức đến thân thể mềm mại đều run rẩy nhưng nàng vẫn là nhin xuống tâm lý lửa giận, cười nói "Chỉ cần ngươi có thể giúp ta đoạt lại mẹ chi vật, ta khẳng định để ngươi rời đi Vạn Thi Lâm "

Ngô Địch trên mặt cũng không có cười bộ dáng, lạnh lùng phui một chút Thượng Quan Tuyết, dắt về ngựa phi thân mà lên, lần nữa đem nhìn về phía Thượng Quan Tuyết

"Đừng lằng nhằng, lên ngựa phía trước dẫn đường nếu như cuối cùng còn có thể sống được, ta còn muốn về Khôn Nguyên thành đâu "

Ngô Địch đột nhiên trở nên lạnh như băng, để Thượng Quan Tuyết tâm lý có chút không thoải mái không trải qua quan tuyết cũng có thể hiểu được, dù sao nàng vừa mới nói cái kia lời nói, mặc cho ai nghe đều sẽ lên cơn giận dữ

Thượng Quan Tuyết cũng biết ý, Ngô Địch đang nổi nóng, nàng cũng không cần phải nhiều lời nữa nửa câu, nhảy lên Bạch Mã kéo một phát dây cương, hướng về phía Ngô Địch nhàn nhạt cười một tiếng, đập đầu đập ngựa bụng chốc lát xông ra ba mét

"Ngươi cái đàn bà thú vị, may mắn mà có Lão Từ là chính nhân quân tử, bằng không đêm nay không phải xách 'Thương' cho ngươi thả tích huyết "

Nhìn chạy xa Thượng Quan Tuyết bóng lưng, Ngô Địch hung hăng? O rồi? O dây cương, cười Hắc Mã đuổi theo

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Đấu Chủ

Nước mắt khóc thành, vị tại Thiên Nguyên Tông Đông Nam 3,300 dặm chỗ

Thành Trì không tính lớn, thành tường chừng cao ba mươi ba mét hai bên cửa thành môn, trấn giữ lấy 20 quan binh

Những quan binh này cũng không phải là Vũ Tu, nhưng là cầm trong tay của bọn họ lấy trường thương, ánh mắt không nháy mắt nhìn phía trước không nhúc nhích tí nào, ngược lại là cũng lộ ra một cỗ chấn nhiếp lực

Trong thành, đá vụn lát thành đường đi giảng khắp nơi, hai bên đường có Lái Buôn bày quầy hàng, đa số bán chút Trái Cây lê đào, cùng sinh hoạt cần thiết vật dụng hàng ngày các loại

Lúc này chính vào Buổi sáng, đường phố bên trên ngựa xe như nước, hai bên Lái Buôn tiếng rao hàng bên tai không dứt, đều là một mảnh phồn vinh cảnh tượng

Tây Môn, Ngô Định cùng Thượng Quan Tuyết song song dẫn ngựa tiến vào thành

Ngô Định Thần sắc so ba ngày trước đó hơi có chuyển biến tốt đẹp, tuy nhiên nhưng cũng là xụ mặt, cố ý nghiêng đầu không muốn đi phản ứng Thượng Quan Tuyết

Thượng Quan Tuyết tựa như quên đi ba ngày trước đó, cùng Ngô Định phát sinh không vui sự tình lúc này nắm Bạch Mã vừa đi vừa nhìn quầy hàng, thỉnh thoảng đem Ngô Định giữ chặt, đứng ở trước gian hàng lật qua rọc rờ muôn màu vật trang sức cùng nhỏ bài trí

"Ngô Định, người nhìn khối ngọc bội này có đẹp hay không? Ta mua lại đưa người a "

Thượng Quan Tuyết cầm trong tay một khối sửa Ngọc Bội, quay người bên cạnh loay hoay bên cạnh cười hỏi Ngô Định

Ngô Định trợn trắng mắt, khẽ hừ một tiếng cũng không nói lời nào

Quầy hàng phía sau Lão Phụ nhìn trộm liếc nhìn Ngô Định, sau đó vừa nhìn về phía loay hoay Ngọc Bội Thượng Quan Tuyết, Lão Phụ đột nhiên lắc lắc đầu, khanh khách đến cười ra tiếng

"Hai vợ chồng này cãi nhau là chiều dài sự tình, bởi vì cái gọi là giường đầu đánh nhau cuối giường cùng nha, không thể coi là thật "

Hai vợ chồng?

Ngô Định bỗng nhiên xoay người qua, nổi giận đùng đùng vừa muốn rống bên trên một câu, nhìn thấy là cái Lão Phụ, Ngô Định lại đem lời nói nuốt trở vào

Nhưng Ngô Định tâm lý lửa không phát ra ngoài, vẫn thật là không thoải mái lập tức đưa ánh mắt nhìn hướng về phía hế miệng xấu hổ cười, mặt mũi tràn đầy ửng đỏ Thượng Quan Tuyết, hơi sững sờ giận nói " người người cười cái gì cười? Thật muốn làm vợ của ta, một ngày đánh người tám lần cũng không nhiều "

Một câu, Thượng Quan Tuyết biểu lộ cứng đờ

Lão Phụ sững sờ trừng mắt nhìn, nhìn coi Ngô Định lại nhìn một chút Thượng Quan Tuyết, thật sự là làm không rõ hai người này hát cái nào một màn kịch

Ngô Định hừ hừ, lại nhìn lướt qua Lão Phụ, bờ môi hơi động mấy dưới, vẫn là không có có ý tốt trách cứ Lão Phụ, lần nữa đem mâu đầu nhắm ngay Thượng Quan Tuyết

"Dùng người mua a? Ta có là ngân phiếu đem ngọc bội kia thả dưới, xấu hổ chết rồi "

Ngô Định nói xong, dắt ngựa cất bước liền đi

"Cô nương! Hấn tính tình của hấn cũng quá làm lộ a? Dạng này người a, chúng ta cũng không thể gả a "

Ngô Định đi xa, Lão Phụ dò xét lấy thân thể đối Thượng Quan Tuyết lắm lắm một câu

Vốn là Thượng Quan Tuyết còn một bộ cười bộ dáng, cũng muốn hỏi hỏi Ngọc Bội giá tiền mua lại nhưng nghe được Lão Phụ lời nói này, Thượng Quan Tuyết leng keng một tiếng đem Ngọc Bội ném vào quầy hàng bên trên, Tiểu Mỹ khuôn mặt nhỏ lập tức âm trầm xuống

"Làm sao lại không thể gả? Bán Tiểu Thư tính khí liền không làm lộ? Người lão phụ nhân này lại nói vậy, Bán Tiểu Thư đem người bày xóc "

"A?"

Lão Phụ một mặt mọng bức

"Khối ngọc bội này bao nhiêu tiền?" Thượng Quan Tuyết giận hít một hơi, lần nữa cầm lấy Ngọc Bội hỏi một câu

"8 8 8 2!"

Lão Phụ hồn đều sắp bị dọa bay, nói chuyện đều nói lắp đút quãng

Thượng Quan Tuyết trực tiếp từ trong ngực móc ra 10 lượng bạc, ném vào quầy hàng bên trên, hừ hừ "Không cần thối lại, còn lại phía dưới hai lượng bạc, thường người nói 'Vợ chồng' hai chữ "

Nhìn Thượng Quan Tuyết bóng lưng, Lão Phụ sững sờ hồi lâu thu hồi ánh mắt nhặt lên quầy hàng bên trên 8 lượng bạc, Lão Phụ trên mặt lại toát ra cười khổ

"Hai người này nếu là có thể vui kết Lương Duyên, đoán chừng lại là 1 đối với rất có ý tứ vợ chồng "

Lão Phụ nhìn ra được Thượng Quan Tuyết tâm tư, nếu như Thượng Quan Tuyết không có lộ ra băng lãnh một mặt, Lão Phụ vẫn thật là cảm thấy hai người cũng không thích hợp

Náo nhiệt trên đường phố, Ngô Định dắt ngựa trầm mặt, vẫn là tại trách tội lấy Lão Phụ lắm mồm

"Cao tuổi rồi, người nào mà hiện tại ta tránh nàng cũng không kịp, còn cưới nàng làm vợ? Coi như đem Thiên Nguyên Tông đều cho ta, Lão Tử cũng không làm "

"Người còn không làm? Bán Tiểu Thư còn không làm đâu liền người cái này Xú Tính Khí, ai gả cho người ai không may "

Ngô Định chính thấp đầu? N a nói một mình, Thượng Quan Tuyết cũng không biết lúc nào đuổi theo , vừa nói bên cạnh trợn trắng mắt trừng mắt Ngô Định

"Ai u! Thượng Quan đại tiểu thư, vậy ta cần phải cảm ơn trước ngài "

Ngô Định mặt mày hớn hở ôm quyền, đột nhiên Thần sắc lại biến đổi, dắt ngựa không còn phản ứng Thượng Quan Tuyết, tiếp tục hướng phía trước đi tới

Cũng không biết vì sao, Thượng Quan Tuyết tựa như là nhận lấy kích thích, đột nhiên dừng bước nhìn Ngô Định bóng lưng vận lấy khí, một lát sau hàm răng cắn Chu môi đỏ, hung hăng giậm chân một cái, miết miệng đi theo

"Ngô Định người cái này hỗn đản, ta nếu là không gả ra được, liền để người làm con rể tới nhà "

"Con rể tới nhà? Được a, chỉ cần người có thể gánh vác được đánh, việc này người ta ngược lại thật ra có thể ngồi xuống nói một chút "

"Ngô Định! Người người chính là tên hỗn đản "

Hai người một trước một sau đầu lấy miệng dần dần từng bước đi đến, lưu lại một đám mọng bức người đi đường, nhao nhao gãi đầu mục lộ quái dị, hướng về Ngô Định hai người rồi đi phương hướng nhìn qua

Hương Mãn Lâu quán rượu, tại nước mắt khóc thành đều có tên tuổi

Quán rượu chung tầng ba, ra ra vào vào khách nhân nói liền không dứt

Trong tửu lâu, trang trí phong cách ngược lại là suy nghĩ khác người

Cái kia ghế dựa, hình như Chiến Cổ bản kia án, hiện lên Kiếm Hình trên vách tường. Biên Soạn lấy tình tâm ngưng thần khẩu quyết, thân thể 702 cái Huyệt Vị, Thập Nhị Chính Kinh cùng Kỳ Kinh Bát Mạch hướng đi các loại văn tự

"Hai vị khách quan! Muốn ăn chút gì không? Chúng ta Hương Mãn Lâu tự diễn món ăn thể nhưng là "

"Không tắt báo, bảng hiệu đồ ăn cứ việc bên trên "

"Được rồi!"

Quán rượu Nhất Tầng góc Tây Bắc, Ngô Dịch cùng Thượng Quan Tuyết đem đối với ngồi xuống

Điểm Tiểu Nhị vui vẻ sau khi đi, Thượng Quan Tuyết trừng mắt liếc Ngô Dịch

"Đại ăn hàng!"

"Vậy người chờ ăn "

Ngô Dịch lạnh lùng trả lời một câu, đem bao khóa cùng Hỏa Phượng kiếm đặt ở một bên, ánh mắt nhìn phía vách tường , chờ lấy Điểm Tiểu Nhị mang thức ăn lên

Thượng Quan Tuyết lại trừng mắt liếc Ngô Dịch, kỳ quái là nàng cũng không có đi nhìn vách tường, ngược lại nhìn lướt qua lầu một hơn ba mươi người

Dần dần, Thượng Quan Tuyết mày liễu nhăn thành chữ xuyên

Ngô Dịch dùng khước mắt nhìn lướt qua Thượng Quan Tuyết, lại nhìn một chút hơn ba mươi người, cười a a

"Nếu là ta không có đoán sai lời nói, cái này ba đợt người hẳn là Độc Tông, Từ Vân Tông cùng Hàn Sơn tông Đệ tử a?"

Ngô Dịch nhìn thoáng qua vẻ mặt nghiêm túc Thượng Quan Tuyết, sau đó lại đem ánh mắt liếc về ba đợt người

Thượng Quan Tuyết nhẹ nhàng điểm một cái đầu, không nói tiếng nào

Kỳ thực, đừng nhìn Ngô Dịch đối với những khác Tam Tông có biết quá mức bé nhỏ, thế nhưng là từ bọn hắn ăn mặc phục sức bên trên, Ngô Dịch vẫn là đoán được cái đại khái

Hàn Sơn tông Đệ tử đặc biệt tốt nhận, trên thân đều là hát lên áo choàng

Cái kia Thập Tam người phân biệt ngồi xuống bốn tờ bàn, không nói một lời thấp đầu nhậu nhẹt, khí chất lạnh để cho người ta phát run

Từ Vân Tông Đệ tử tổng cộng mười người, đều là người mặc trường sam màu tím, bên cạnh phân biệt để đó một thanh trường kiếm

Mười người cao đàm khoát luận, kỳ gian thỉnh thoảng quãng tới hai mắt Độc Tông cùng Hàn Sơn tông Đệ tử, ánh mắt đều là lộ ra khinh thường

Độc Tông Đệ tử người số không nhiều, chỉ có tám người mà thôi

Thế nhưng là tám người kia tu vi lại không yếu, trong đó có 2 người thiếu niên lại còn là Bát Tinh Vũ Sư

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiêu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Vỗ bàn đứng dậy

Nước mắt khóc thành khoảng cách người giấy thôn, cũng chỉ còn lại trong vòng hơn mười dặm lộ trình Tam Tông Đệ tử xuất hiện ở Hương Mãn Lâu, Thượng Quan Tuyết cũng không có quá mức giật mình

Mặt khác, đừng nhìn Thượng Quan Tuyết Thần sắc không tốt lắm, nhưng cũng là vênh tai, nghe Từ Vân Tông đám con cháu gian nói chuyện với nhau

"Nguy dồi từ khi đánh cắp Tứ Tông Trần Tông Chi Bảo về sau, mấy năm một mực không tin tức thật không nghĩ tới, hắn vậy mà trốn ở không đáng chú ý người giấy trong thôn "

"Hừ! Cái kia cầu vật chết già ở người giấy thôn, thật sự là tiện nghi hắn giống cái kia dạng cuồng ngao không coi ai ra gì hạng người, nên một kiếm một

kiếm đem hần thảo thành tám khối "

"Lời này không sai! Chúng ta Từ Vân Tông sáng tạo hơn trăm năm, Đệ tử nhiều đến 15 vạn nhân, còn chưa từng có người nào dám đối với chúng ta tông môn lỗ mũi Ngươi đòi hần dám cướp đi Từ Vân kiếm, núp ở người giấy trong thôn chết già, xem như mệnh của hần tốt "

"Ai! Lời tuy như thế, thế nhưng là mấy ngày trước đây ta tiếp vào Phi Cấp Truyền Thư, Trần Phong Nhị trưởng lão mang theo 300 người đã sớm đã tới người giấy thôn, nhưng là trôi qua hơn phân nửa tháng, vẫn là không có tra ra Ngươi đòi đem đồ vật giấu ở chỗ nào "

"Không sao! Tông Chủ đã cho Trần trưởng lão hạ lệnh, không cần lo lắng nửa năm sau Từ Vân luận võ một chuyện coi như đảo ba thước đất đem người giấy thôn đảo cái úp sập, cũng phải đem mất đi Từ Vân kiếm tìm trở về "

Nghe Từ Vân Tông Đệ tử nói chuyện với nhau ngữ điệu, Thượng Quan Tuyết mọc ra một ngụm trọc khí

"Nguyên lai còn không tìm được tàng bảo địa điểm, cứ như vậy, ta vẫn là có cơ hội cướp được Phụng Ngọc trâm "

Thượng Quan Tuyết ở trong lòng thì thảo, đoạn đường này căng cứng Thần kinh rõ ràng buồng lòng không ít

So ra mà nói, Ngô Định thì là muốn lạnh nhạt rất nhiều ánh mắt theo thứ tự tại Tam Tông Đệ tử trên thân đảo qua, liền rút cuộc không nhìn bọn hần một chút

Lúc không lâu nữa, Ngô Định trên bàn đã bày đầy thịt rượu Ngô Định cũng không có cùng Thượng Quan Tuyết khách khí, cầm lấy đĩa bưng lên bát, từng ngụm từng ngụm ăn đồ ăn

"Một điểm phong độ đều không có, không biết trước nhường một chút cô gái a?" Thượng Quan Tuyết trừng mắt Ngô Định, tức giận hỏi

Ngô Định nhắc đầu liếc mắt nhìn Thượng Quan Tuyết, nửa câu đều không nói, lại buồn bực đầu từng ngụm từng ngụm bắt đầu ăn

Một màn này, tức giận đến Thượng Quan Tuyết nổi trận lôi đình, hữu tâm cùng Ngô Định nhao nhao vài câu, thế nhưng là bụng cũng ục ục gọi, mọc lên ngột ngạt cầm đĩa lên

Nhưng mà, không đợi Thượng Quan Tuyết bưng lên bát, một câu lập tức để cho nàng nhăn nhó lông mày

"Chư vị sư huynh! Các ngươi phát hiện không, lần này Thiên Nguyên Tông cũng không có tới người a "

Nói chuyện, là Từ Vân Tông một cái người cao gầy thiếu niên

Thiếu niên tu vi không yếu, 17 8 niên kỷ, vậy mà có Vũ Sư Thất Tinh tu vi

"Hừ! Không phải xem thường Thượng Quan Vũ Dật, Thiên Nguyên Tông liền 3 cái trưởng lão, qua nửa năm nữa đúng vậy Từ Vân thi đấu ngày ven ven chọn lựa Đệ tử một chuyện, liền đủ bọn hần bẽ bộn đến loạn tay loạn chân đi, đầu còn có khi gian đến đoạt lại Trần Tông Chi Bảo? Trừ phi, Thượng Quan Vũ Dật hần tự mình tới hần muốn thật sự là tự mình đến, Thiên Nguyên Tông mặt cũng đều phải bị hần mất hết đi "

Người cao gầy thiếu niên bên cạnh, một cái thiếu niên mi thanh mục tú quệt miệng, vừa nói bên cạnh vuốt vuốt trường kiếm trong tay, Thần sắc rất là ngạo mạn

"Đúng rồi! Lý sư huynh, ta nghe nói Thiên Nguyên Tông bị đánh cắp chính là một chi Ngọc Trâm ta cũng nghĩ không thông, chi kia Ngọc Trâm còn có thể cùng chúng ta tông môn Từ Vân kiếm đánh đồng?"

Nhìn thấy sư huynh mở miệng, người cao gầy thiếu niên cũng tới hào hứng, thuận miệng liền truy hỏi một câu

Cái kia họ Lý thiếu niên hừ hừ, rũ cụp lấy mí mắt quệt miệng "Chi kia Ngọc Trâm đúng vậy vật tầm thường, chi bất quá có thể tàn mất ra nhân nhạ nguyên khí mà thôi, cùng chúng ta Trần Tông Chi Bảo Từ Vân kiếm so sánh, chi kia Ngọc Trâm không đáng một đồng "

"Cái kia vì sao Ngươi đòi đến Thiên Nguyên Tông, không trộm những vật khác, hết lần này tới lần khác đánh cắp chi kia Ngọc Trâm đâu?"

Họ Lý thiếu niên đưa tay đem kiếm để lên bàn, bưng lên một chén rượu, uống một hơi cạn sạch sau xoa chấy hạ miệng, đặt chén rượu xuống lại mở miệng

"Có người nói là bởi vì Ngọc Trâm ẩn giấu đi 1 cái bí mật cũng có người nói, Thiên Nguyên Tông bên trong ngoại trừ mấy mươi bản Địa Giai Vô Công cùng vương khí bên ngoài, căn bản cũng không có Trọng Bảo

Cho nên, Ngươi đòi giận dữ bên dưới liền đánh cắp chi kia Ngọc Trâm, vì chính là để người trong thiên hạ chế nhạo Thiên Nguyên Tông không bảo "

"Ba!"

Thượng Quan Tuyết rút cuộc ép không được nữa, hung hăng vỗ bàn phẫn nộ mà lên, ản chứa ngập trời lửa giận đôi mắt, nhìn thẳng Từ Vân Tông cái kia ngạo mạn thiếu niên

Đổi diện, Ngô Định chính ăn thật ngon lành, Thượng Quan Tuyết bắt thành linh vỗ bàn một cái, miệng bên trong com kém chút không có đem hấn nghẹn chết

Lại nhìn Tam Tông Đệ tử, toàn đều nhìn về Thượng Quan Tuyết

Thoáng chớp! Hơn ba mươi người bên trong, phần lớn người đều mắt bốc tà quang, vênh lên khoe miệng không ngừng tại thượng quan tuyết trên thân đánh giá

"Ai u! Hôm nay là muốn đi vận đào hoa đi "

Họ Lý thiếu niên thác thân từ trên ghế đứng lên, khoanh tay đi tới Thượng Quan Tuyết bên cạnh, dùng khoe mắt ngắm về đầy đỏ mặt lên, không ngừng đánh ở ngực Ngô Định, khoe miệng héch lên khinh thường hừ một tiếng

Lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Thượng Quan Tuyết, họ Lý thiếu niên khanh khách cười quái dị một hồi lâu, nói " tiểu muội Tử! Nhìn người cái này vỗ bàn đứng dậy tư thế, hẳn là Thiên Nguyên Tông Đệ tử a?"

Thượng Quan Tuyết trầm mặt, cảm tức nhìn họ Lý thiếu niên cũng không có mở miệng, tuy nhiên trong tay áo ngọc thủ đã thật chặt siết thành quyền đầu

Thượng Quan Tuyết giận mà không nói, lại dẫn đi họ Lý thiếu niên một trận cười quái dị "Nhìn muội tử mặt đem cũng liền mười lăm mười sáu tuổi, tu vi lại đã đến Vũ Sư Lục Tinh chắc hẳn tại Thiên Nguyên Tông bên trong, cũng là có cường giả tí mĩ vận trông a? Nói một chút, người là vị nào trưởng lão Đệ tử?"

Một phen lọt vào tai, Thượng Quan Tuyết bị tức đến nhỏ đỏ mặt lên, thân thể mềm mại đều 1 run rẩy không ngừng

"Ngược lại là một cái đào khí muội tử, đang cùng ta Lý Hiền Khang khẩu vị" Lý Hiền Khang tà tiếu vài tiếng, tiếp tục nói "Tới tới tới! Ca ca nơi đó có Liệt Tửu, hai ta uống mấy chung "

"Đối với đối với đúng! Muội tử tới, ngồi ca ca bên người "

"Tiểu sư muội, bọn họ đều là Người xấu tới bên trên Trương sư huynh cái này, miễn cho bị bọn hấn khi dễ đi "

Từ Vân Tông còn lại phía dưới Đệ tử gặp Thượng Quan Tuyết không nhúc nhích, nhao nhao đứng lên, mặt mày hớn hờ hướng về Thượng Quan Tuyết đi đi

Độc Tông Đệ tử đa số đều lắc lắc đầu, thậm chí có cái kia bốn năm cái, trong mắt lộ ra thất vọng trong miệng truyền ra thờ dài, giống như bị Lý Hiền Khang bọn người nhanh chân đến trước, tâm lý rất là thất lạc

Hàn Sơn tông Thập Tam người Đệ tử một mặt màu sắc trang nhã, trong mắt đã không có vẻ thất vọng, trong miệng cũng không có tiếng thờ dài

Thập Tam người chỉ là nhìn coi Thượng Quan Tuyết nơi đó, theo sau tiếp tục ăn lên đồ ăn

"Các người các người đám hỗn đản này, muốn làm gì?"

Nhìn lấy làm thành một vòng mười người, Thượng Quan Tuyết không khỏi lui về phía sau một bước, nhắc tay chỉ Lý Hiền Khang bọn người phần nộ mở miệng

"Muội tử! Không cần phải sợ mà "

Lý Hiền Khang nụ cười trên mặt càng ngày càng tà ác, nói xong vậy mà mở ra bước chân, cố ý hướng Thượng Quan Tuyết trên thân dựa vào

"Khục khục khục! Của ta má ơi, kém chút không có bị com cho nghẹn chết đi "

Còn chưa chờ Lý Hiền Khang đến Thượng Quan Tuyết trước mặt, Ngô Định dùng sức ho khan vài tiếng sau đó lại vuốt ve ngực, nhắc đầu liếc mắt nhìn toàn thân phát run Thượng Quan Tuyết, Ngô Định cầm đĩa lên keng keng keng gõ gõ đồ ăn bàn

"Người thật không có ý định ăn một miếng a? Lại không ăn, ta cũng không cho người thừa à nha?"

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ . cảm ơn cảm bạn

Chương 110: Thật dễ nói chuyện

Từ lúc Từ Vân Tông mười người vây tới, Lý Hiền Khang bọn người liền không có nhìn Ngô Dịch một chút

Tại Lý Hiền Khang đám người trong mắt, Ngô Dịch đứng vậy thân thể phàm thai, tay trái gà không chặt phé phẩm

Khoác trên người lấy Hắc Bào, cũng bất quá là chứa giả vờ giả vịt mà thôi, những này Lý Hiền Khang cũng có thể nhìn thụ lúc này nhất làm cho Lý Hiền Khang không chịu được, là Ngô Dịch vậy mà đều không xem bọn hắn một chút, còn dám cùng Thượng Quan Tuyết nói chuyện

Bị một con kiến hôi không nhìn, Lý Hiền Khang bọn người chốc lát đưa ánh mắt chuyển qua Ngô Dịch trên thân, riêng phần mình trong mắt đều là dần hiện ra nồng đậm sát cơ

"Oát con, ngươi có phải hay không chán sống rồi? Không nhìn thấy chúng ta tại mời mỹ nhân uống rượu?"

"Chuyện lạ mỗi năm có, năm nay còn đặc biệt nhiều Lý sư huynh! Hiện tại thế đạo đều biến thành dạng này rồi? Một cái nửa điểm tu vi đều không có phé phẩm, cũng dám tại chúng ta trước mặt trang bức ngai nói, chúng ta là không phải hẳn là cho hắn nói lòng gan cốt a?"

"Ta nhìn gia hỏa này lớn lên ngược lại là tuần tú, tám thành là cái này tiểu nương môn bao dưỡng tiểu bạch kiểm sư huynh! Ta nhìn nàng cũng không phải là đồ gì tốt, không bây giờ muộn chúng ta cùng một chỗ đem nàng "

Hương Mãn Lâu bên trong, chốc lát vang lên trợn trợn hí ngược âm thanh

Ngô Dịch biểu lộ vẫn như cũ bình tĩnh thong dong, Thượng Quan Tuyết vừa ngồi xuống cầm chén đưa lên, ép phía dưới lửa đằng về lại vọt tới, đột nhiên đứng dậy vung lên tay trái, ba một tiếng cho Lý Hiền Khang một bạt tai

Thoáng chốc! Trong tửu lâu không còn có một chút xíu âm thanh

Độc Tông Thập Tam người không có chỗ nào mà không phải là trợn to con mắt, giật mình nhìn Thượng Quan Tuyết

Hàn Sơn tông tám người đều hơi hơi nhíu nhíu mày, trong đó năm người cười khổ lắc lắc đầu, ba người còn lại thì là khề thờ dài một tiếng

Có lẽ, tại Hàn Sơn tông mấy người trong lòng của người ta, hôm nay Thượng Quan Tuyết cùng Ngô Dịch tất nhiên dữ nhiều lành ít

Từ Vân Tông trong mười người, 9 người Đệ tử hơi miệng mở rộng, giật mình nhìn coi lên con giận dữ Thượng Quan Tuyết, lại nhìn một chút che mặt Lý Hiền Khang, một giây sau toàn bộ trừng mắt lên hạt châu

"Ngươi dám đánh chúng ta sư huynh? Lão tử hôm nay phé bỏ ngươi "

"Mẹ nó! Quan tâm nàng là cái gì Thiên Nguyên còn Thiên Phương tông Đệ tử, trước tiên đem nàng trói lại "

"Đàn bà thú, cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ mấy ca, ngay tại trong tửu lâu phé đi hai người bọn họ "

"Tất cả im miệng cho ta!" Lý Hiền Khang giận quát to một tiếng, đợi chín cái sư đệ không nói về sau, trừng mắt hạt châu toàn thân tản ra sát khí nồng nặc, Lãnh Lãnh ác ngôn "Đàn bà thú, ta cho ngươi thêm một cơ hội, đi qua ngoan ngoãn bồi Lão Tử uống mấy chung, nếu không Lão Tử lập tức làm thịt ngươi "

Thượng Quan Tuyết tu vi cũng không cao, chỉ là Lục Tinh Vũ Sư mà thôi tại Lý Hiền Khang uy áp chấn nhiếp dưới, Thượng Quan Tuyết không khỏi hướng về sau dời nửa bước

Tuy nhiên lui về phía sau nửa bước, thế nhưng là tại thượng quan tuyết trên mặt, lại không có chút nào về hoảng sợ ngược lại trợn trừng lấy hai con ngươi, ánh mắt không tránh không né Lãnh Lãnh nhìn chăm chú chính mình, Lý Hiền Khang lửa giận lần nữa bùng phát cái ót, nạnh liệt nâng lên tay trái liền đi bắt Thượng Quan Tuyết cánh tay

Ngô Dịch nhắc đầu liếc mắt nhìn Thượng Quan Tuyết, tâm lý biết Thượng Quan Tuyết là lại nổi lên quật kính coi như nơi này không có hắn ở đây, Thượng Quan Tuyết cũng đứng không sẽ chịu thua

Mà giờ khắc này, nhìn thấy Thượng Quan Tuyết chậm chạp không nói, hơn nữa còn lạnh lùng nhìn chăm chú chính mình, Lý Hiền Khang lửa giận lần nữa bùng phát cái ót, nạnh liệt nâng lên tay trái liền đi bắt Thượng Quan Tuyết cánh tay

Lý Hiền Khang tốc độ rất nhanh, mắt thấy tay trái muốn đụng phải Thượng Quan Tuyết cánh tay, một vật đột nhiên đập xuống, đem Lý Hiền Khang đầu chi oa quái khiếu một tiếng

"Ai nha! Cổ tay của ta "

Thoáng chốc! Trong tửu lâu chỉ còn lại có Lý Hiền Khang kêu rên tiếng quái khiếu

Nhưng mà, bất luận là Độc Tông Thập Tam tên Đệ tử, vẫn là Hàn Sơn tông tám người, tại thời khắc này không không khiếp sợ đến trường thành đôi mắt, không dám tin nhìn hướng về phía Ngô Địch, cũng chẳng biết lúc nào bị Ngô Địch chop trong tay kiếm

Từ Vân Tông dư phía dưới chín người, cả đám đều mắt choáng váng

Thậm chí trong chín người, có ba người còn dụi dụi con mắt, không dám tin nhìn về Lý Hiền Khang sưng đỏ cổ tay phát giác không phải xuất hiện ảo giác, ba người kia nhao nhao hít vào một ngụm khí lạnh

Không có người thấy rõ Ngô Địch khi nào cầm lấy kiếm,

Thậm chí liền ngay cả Bát Tinh Vũ Sư Lý Hiền Khang đều không phát giác, Ngô Địch lại là khi nào vung lên kiếm

Hào nói không khoa trương, cho đến Hòa Phượng kiếm vô kiếm nện ở Lý Hiền Khang trên cổ tay, hắn mới phản ứng được quái khiếu một tiếng

"Oát con, Lão Từ ngược lại là nhìn lầm a, không nghĩ tới người lại là cái Vũ Sư "

Lý Hiền Khang cắn răng, chịu đựng cổ tay phải xương vỡ thối khô, ánh mắt tràn đầy oán độc, nhìn chằm chặp Ngô Địch

"Có chuyện hảo hảo nói nha, động thủ cũng không tốt "

Ngô Địch buông xuống Hòa Phượng kiếm, vẫn là không nhìn cái kia mười cái Từ Vân Tông Đệ tử chỉ chỉ thức ăn trên bàn, lại đối với Thượng Quan Tuyết nói " bắt quá là mười cái đoán mệnh quý, người tội gì cùng bọn hắn chăm chỉ? Ăn cơm trước, sau đó làm chính sự "

Rất là kỳ quái, Ngô Địch một phen ló ra, Thượng Quan Tuyết khí lập tức tiêu hơn phân nửa

Chỉ gặp nàng ác hung hăng trợn mắt nhìn một chút Lý Hiền Khang, ngời hạ thân bùng lên bát đĩa, cũng không tiếp tục phản ứng Từ Vân Tông mười người

"Ai nha! Đem chúng ta trở thành không khí? Mấy ca! Cầm vũ khí "

Trong mười người, một cái Thất Tinh Vũ Sư gầm thét một tiếng

Thoáng chốc! Ngoại trừ Lý Hiền Khang bên ngoài, còn lại phía dưới chín người toàn bộ về tới bên cạnh bàn cầm lên kiếm, chốc lát trở về đem Ngô Địch cùng Thượng Quan Tuyết vây ở nơi hẻo lánh

Lần này, Thượng Quan Tuyết nhìn cũng không nhìn bọn hắn một chút mà Ngô Địch, càng giống là lười đi nhìn bọn hắn

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Lên con giận dữ chín người nhao nhao rút tay ra trúng kiếm, Lý Hiền Khang càng là khí toàn thân phát run, mặt nóng lên

"Mẹ nó! Đả thương cổ tay của ta, các người còn muốn ăn cơm?"

Lý Hiền Khang bỗng nhiên nhô ra tay phải, giữ lại cái bàn một bên, sử xuất mười thành lực đạo, liền muốn đem kiếm hình bàn lật tung

Nhưng lại tại bàn hơi rung động một sát na, Ngô Địch tay đột nhiên đặt tại bàn bên trên

"Vén bàn của ta? Xem ra người cái tay này cũng không muốn "

Ngô Địch cười lạnh mà nói, khi bàn bắt động một khắc, một tiếng quái khiếu lại từ Lý Hiền Khang trong miệng truyền ra

"Ta trái bát "

Ngô Địch Hòa Phượng vô kiếm, đánh vào Lý Hiền Khang trái bát bên trên, trực tiếp đem cổ tay xương đầu đập nát

"Đều nói không được động thủ, súc sinh đúng vậy không nhớ lâu "

Ngô Địch lần nữa buông xuống Hòa Phượng kiếm, nhưng ngay lúc này, từng tiếng gầm thét đột nhiên nổ vang, chín chuỗi kiếm thẳng đến Ngô Địch đâm tới

"Oát con! Ta đâm người lạnh thấu tim "

"Đồ chán sống, để mạng lại "

Chín người rống giận đâm ra kiếm trong tay, Ngô Địch khoé miệng lập tức nhếch lên, trên mặt tức thì hiện lộ ra một vòng tàn nhẫn cười

"Từ từ ăn, ta một hồi liền trở lại "

Ngô Dịch lời nói rất là phách lối, nghe được Lý Hiền Khang mấy người mười người nhao nhao giận dữ

Nhưng không đợi chín chuỗi Kiếm Thứ bên trong Ngô Dịch, chỉ gặp hần đột nhiên giờ lên tay phải, đối mười người ra sức phiến ra một chuỗi

Thoáng chốc! Bao quát Lý Hiền Khang ở bên trong, lập tức cảm giác một cỗ cường đại khí lưu oanh kích mà đến, thân thể tức thì phá cửa sổ mà ra té ra quán rượu

Kinh!

Trong tửu lâu không còn có một chút xú âm thanh

Lại nhìn Ngô Dịch, trên mặt tàn nhẫn tà tiếu đứng đây, cũng không đi lấy Hỏa Phượng kiếm cùng bao khóa, tại Độc Tông cùng Hàn Sơn tông đệ tử chú mục dưới, chấp tay sau lưng không nhanh không chậm từ cửa chính đi ra ngoài

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ .cám ơn cám bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Liên chữ bói, có thể sao thế

Một chiều, đem mười cái Vũ Sư phiến ra quán rượu thực lực này, để mọi người ở đây không không động dung

Khi Ngô Dịch đi ra quán rượu về sau, Độc Tông cùng Hàn Sơn tông đệ tử đồng đều đã đứng đây, toàn bộ đi theo ra ngoài

Nhìn qua phá nát cửa sổ, nhìn lướt qua chỉ còn phía dưới chính nàng lầu một, không biết Thượng Quan Tuyết nghĩ tới điều gì, trên mặt của nàng lộ ra nhàn nhạt cười

"Gia hỏa này, ta cùng hần lần thứ nhất gặp nhau lúc, hần sát cái Tam Tinh Vũ Sư đều tổn sức không nghĩ tới tại Vạn Thi Lâm bên trong nửa năm, tu vi trực tiếp rơi phía dưới ta Lăng Tinh, còn đã cường đại đến loại tình trạng này "

Thượng Quan Tuyết dao động đầu cười cười, cầm lấy đĩa vừa muốn gấp thức ăn, cánh tay có chút dừng lại, sáng ngời hữu Thần con người tức thì lộ ra một vòng trầm tư

Cũng không biết nàng nghĩ tới điều gì, Thượng Quan Tuyết không có hảo ý cười cười, tiếp tục ăn lên đồ ăn

Quán rượu bên ngoài, người qua đường đã sớm đem mười người vây lý tầng ba bên ngoài tầng ba, từng cái đối bọn hần chỉ trỏ, nát nói nói nhỏ lúc cũng theo cửa sổ hướng trong tửu lâu nhìn lấy

Bất quá, khi Ngô Dịch từ quán rượu sau khi ra ngoài, tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía hần

Không nhanh không chậm đi tới Lý Hiền Khang bọn người trước người, Ngô Dịch trên mặt lại cũng không nhìn thấy một tia cười bộ dáng, cả người giống như tới từ địa ngục Cửu Tuyền, toàn thân trên dưới đều lộ ra một cỗ để cho người ta run lên âm lãnh chi khí

"Theo ta được biết, 4 trong tông lấy Từ Vân xưng thủ đường đường một đại tông, liền dạy ra các người dạng này ưa thích nói láo căn mặt hàng?"

Một phen, để Lý Hiền Khang bọn người nhao nhao run rẩy, thế nhưng là riêng phần mình nhìn về phía Ngô Dịch ánh mắt, lại tràn đầy phẫn nộ cùng oán độc

Lý Hiền Khang dẫn đầu trừng mắt lên, cắn chặt hàm răng, hướng về phía Ngô Dịch giận nói "Oát con, ngươi dám chửi bới chúng ta Từ Vân Tông? Ngươi không muốn sống "

"Ngươi nói cái gì? Chửi bới?"

Ngô Dịch cắt ngang Lý Hiền Khang, cười lạnh sau đột nhiên giờ lên tay trái, hướng phía Lý Hiền Khang hung hăng quạt đi

Lý Hiền Khang tức thì bay lên, lại nhìn Ngô Dịch thân hình thoát một cái xông ra 5 mét vừa lúc Lý Hiền Khang lúc rơi xuống đất, Ngô Dịch cũng ngồi xổm ở miệng phun máu tươi Lý Hiền Khang phía trước

"Liên chừng bới, người có thể sao thế?"

Lời nói, hào không một chút nịnh nọt e ngại, tràn ngập vô hạn phách lối bá khí

Lý Hiền Khang phun máu nâng lên đầu, ánh mắt tràn ngập oán độc nhìn lấy Ngô Dịch, ác ngôn lạnh như băng mở miệng

"Chẳng cần biết người là ai, cái nào cái tông môn Đệ tử, trừ phi người bây giờ giết ta, nếu không đợi ta gặp được Nhị trưởng lão Trần Phong, định đem cả nhà người Tru Diệt "

Cả nhà Tru Diệt?

Ngô Dịch ánh mắt thay đổi, một sát na, trở nên cực kỳ tàn bạo

"Tru diệt? Lão Từ trước diệt người "

Ngô Dịch vốn còn muốn tha thứ Lý Hiền Khang, con hàng này lại không biết điều

Chỉ gặp Ngô Dịch ra sức cầm lên Lý Hiền Khang cổ áo, lần lượt vùng không ngừng đối mặt đất mãnh liệt quăng

Một màn này, dọa đến người qua đường quay người vắt chân lên cổ mà chạy, Độc Tông cùng Hàn Sơn tông Đệ tử nhao nhao nhần nhần lông mày

"Gia hỏa kia, liên không sợ bị Từ Vân Tông truy sát a?"

Độc Tông 8 vị Đệ tử bên trong, một cái Lục Tinh Vũ Sư thiếu niên nuốt một ngụm nước bọt, một mặt chán kinh chi sắc lăm lăm nói

"Hắn đến cùng là ai? Mười lăm mười sáu tuổi niên kỷ, vậy mà có thể dễ như trở bàn tay chiến thắng Bát Tinh Vũ Sư "

"Hắn là Thiên Nguyên Tông Đệ tử sao? Mỗi giới Tứ Tông thi đấu, Thiên Nguyên Tông đều là đứng hàng sau cùng gia hỏa này nếu là tham gia thi đấu, chỉ sợ nửa năm sau tông môn Bài Vị phải có biến động "

"Lấy mấy lần trước thi đấu, Thiên Nguyên Tông tuyển ra Đệ tử đều là phế phẩm tuy nhiên thiếu niên kia nếu là Thiên Nguyên Tông Đệ tử, đoán chừng hắn là sẽ tham gia thi đấu nếu thật là dạng này, Tứ Tông thi đấu hắc hắc! Sẽ rất có nhìn đầu "

Độc Tông Đệ tử khe khẽ trò chuyện với nhau, từ trong giọng nói của bọn họ không khó nghe ra, Ngô Dịch thực lực để bọn hắn rất là động dung

Cách xa nhau Độc Tông xa mười mét, Hàn Sơn tông Thập Tam người nghiêng tai nghe bọn hắn mặc dù không có mở miệng nói chuyện, thế nhưng là Độc Tông Đệ tử nói chuyện với nhau lúc, cái này Thập Tam người thật giống như cảm thấy cũng có chút đạo lý, thỉnh thoảng điểm mấy phía dưới đầu

Lại nhìn Từ Vân Tông còn lại phía dưới 9 người Đệ tử, nằm trên mặt đất không nhích động chút nào, nhìn qua Ngô Dịch đối với Lý Hiền Khang dừng lại bạo quăng, chín người đều mắt choáng váng

Tại bọn họ trong ấn tượng, chỉ cần báo ra Từ Vân Tông ba chữ, bất luận là Độc Tông vẫn là Hàn Sơn tông, đều sẽ cho nó mấy phần chút tình mọn

Chỉ vì, Từ Vân Tông vì Tứ Tông đứng đầu, công nhận Đệ tử nhiều nhất, thực lực mạnh nhất Đại Tông

Nhưng hôm nay, lại hoành không xuất hiện một thiếu niên, trên thân không có một tia tu vi ba động hiển lộ, chiến bại Bát Tinh Vũ Sư so bóp chết một con giun để đơn giản

Càng làm cho chín người khiếp sợ, là trước mắt Hắc Bào thiếu niên nhưng hào không kiêng kỵ Từ Vân Tông cường đại, ngay trước Độc Tông cùng Hàn Sơn tông Đệ tử mặt, dám lần lượt bạo quăng Lý Hiền Khang

Thời gian, tại phanh phanh thanh âm vẽ trôi qua lấy,

Ngô Dịch đều không nhớ rõ ngã Lý Hiền Khang bao nhiêu lần, cho đến đá vụn bên trên tất cả đều là huyết thủy, Ngô Dịch mới đưa đoạn khí Lý Hiền Khang ném xuống đất

Quay người, Ngô Dịch hướng đi chín người

"Đừng đừng giết chúng ta, là chúng ta có mắt không trông, mạo phạm ngài cùng vị kia cô nương trong tay của ta kiếm là hạ phẩm vương khí, xin ngài thu trao quyền cho cấp dưới ta một con đường sống a "

"Thiếu Hiệp Võ Công cái thế, tu vi thâm bất khả trắc, độ lượng tự nhiên cũng ứng như Giang Hải vô biên ngài không cần cùng ta mấy người chấp nhặt, liên liền thả chúng ta a "

Ngô Dịch ngừng thân thể, vốn định lại ngược 1 ngược chín người, nhưng chín người này liên tục đập bái, Ngô Dịch giận hít một hơi, vẫn là đem tâm lý lừa ép xuống

"Vũ Tu liền muốn có cái vũ tu bộ dáng, đừng tổng ở sau lưng nói láo căn Thiên Nguyên Tông tính sao? Tương lai chưa hẳn liền không thể đem Từ Vân Tông giam tại chân phía dưới còn có, đừng nhìn thấy cái mỹ nữ liền nhắc không nói bước, Lão Từ hận không thể cùng với nàng được rồi! Cùng các người bọn này ngu xuẩn cũng nói không rõ "

Ngô Dịch cất bước hướng đi quán rượu, nhưng hắn đi chưa được mấy bước lại đột nhiên ngừng lại, hướng về phía chín người kia còn nói thêm "Đem cái kia người chết khiêng đi, các người Trần Phong trưởng lão dự định báo thù cho hắn, liền thay ta chuyển cáo hắn một tiếng, để hắn đem cỗ tắm sạch chờ ta đi sát "

Lời nói này, chín người không có phát tiếp theo

Từng cái góc không kéo mấy xấu hổ cười, nhìn thấy Ngô Dịch đi vào quán rượu, chín người bận rộn lo lắng giờ lên Lý Hiền Khang thi thệ, nghe rằng nhếch miệng khắp khinh chạy xa

Trong tửu lâu, nhìn thấy Ngô Dịch bình yên vô sự trở về, Thượng Quan Tuyết mím môi một cái nhàn nhạt cười một tiếng "Đem bọn hắn đều đánh chạy?"

"Về sau ngoan chút, đừng tổng gây phiền toái cho ta cũng may cái Lý Hiền Khang là Vũ Sư, nếu là có Vũ Vương tu vi, hôm nay ta sẽ chết tại cái này, người cũng sẽ bị bọn hắn lãng nhục "

Ngô Dịch trừng mắt liếc Thượng Quan Tuyết, đưa tay cầm lên Hóa Phượng kiếm, đột nhiên rất quái dị liếc mắt nhìn Thượng Quan Tuyết

Cái nhìn này, nhưng làm Thượng Quan Tuyết nhìn sùng sốt

"Người người nhìn cái gì đấy? Trên mặt ta có bông hoa a?"

Ngô Dịch không nói tiếng nào, cây đoản Phượng Kiếm để lên bàn về sau, vậy mà thò người ra hướng Thượng Quan Tuyết trước mặt đụng đụng

"Gương mặt này "

"Ta mặt của ta thế nào?"

Bị Ngô Dịch cổ quái nhìn, Thượng Quan Tuyết cảm giác toàn thân trên dưới đều có loại cảm giác khác thường

Loại cảm giác này không cách nào hình dung, tuy nhiên từ Thượng Quan Tuyết không có tránh thoát dấu hiệu nhìn, nàng cũng không phiền chán Ngô Dịch dạng này nhìn nàng

"Người người rốt cuộc muốn làm gì a? Mặt của người đều nhanh thiếp tới rồi "

Thượng Quan Tuyết sắc mặt ửng đỏ, cũng không dám cùng Ngô Dịch ánh mắt nhìn nhau

"Ủm! Người gương mặt này thực sự quá đẹp "

Ngô Dịch nói kỳ quái lời nói, sau đó bắt tới bao khóa, từ bên trong móc ra một trương vạn lượng ngân phiếu để lên bàn, nắm lấy Thượng Quan Tuyết cánh tay liền chạy ra ngoài

"Người người rốt cuộc muốn làm gì a? Chúng ta ngựa còn không có dắt đi đâu "

Thượng Quan Tuyết muốn tránh ra Ngô Dịch tay, thế nhưng là bất luận sử xuất bao lớn kinh, sùng sốt tách ra bất động, đành phải tùy ý Ngô Dịch dắt lấy đi

Đi khắp hang cùng ngõ hẻm, đi qua có thể có một khắc đồng hồ thời gian, Ngô Dịch đột nhiên dừng bước, hướng bốn phía quan sát không có phát hiện có người đi theo về sau, nắm lấy Thượng Quan Tuyết trực tiếp đi vào một cái khách sạn

"Chết Ngô Dịch, người bắt ta đến khách sạn làm gì? Người người không phải là muốn "

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10. cầu nguyệt phiếu . cầu đồ pro truyện. các bạn có gì thì ném cái đó vào truyện cũng được /ngai . các bạn có thể lên hắc thị để mua đồ . cảm ơn cảm bạn

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Người liền thối a

Điều đó không có khả năng!

Ô cương Tầm Ti lớn Website hiện đầy gai ngược, bọn hán đã bị bao phủ, thế nào khả năng như thế nhẹ dễ đi tới

Tứ sư huynh đầu lâu rốt cục rơi xuống mặt đất, hán tại nhân gian nhìn thấy một lần cuối cùng, chính là mình cùng Bát sư đệ không đầu thi thể, trên cổ phun ra hai cổ Huyết Tuyền.

Tại Triều Dương chiếu rọi, Huyết Tuyền nhan sắc là như thế tiên diễm, như là nở rộ bông hoa.

Đồng!

Không đầu thi thể âm vang ngã xuống đất.

Trên đời này mất đi hai đầu sinh mệnh.

Dưới tình huống bình thường, tại dạng này trong chiến đấu, Thiên Thương Dao nên là sục sôi, nhiệt huyết, điệp điệp không nghỉ hô cùng với chính mình khẩu hiệu, bản đao đã sớm đã đói khát khó nhịn!

Thế nhưng là, lần này chiến đấu, Thiên Thương Dao thế mà một mực im miệng không nói.

Thiên Thương Dao không dám lải nhải, chỉ là bởi vì nó tựa hồ đoán được, cái này Thiên Ảnh lai lịch!

Dễ dàng giết người xong, Thiên Ảnh dẫn theo Hứa Lăng đi đến bờ sông, đem Hứa Lăng trực tiếp ném tới mặt đất. Vẫy tay một cái, lưu tại trúc lâm một bên khác Cáp Mô Vương thi thể, trôi nổi tới.

Thiên Ảnh theo dạng vẽ hồ lô, tại Cáp Mô Vương trên thân nhẹ nhàng đá một cái, Cáp Mô Vương thân thể lập tức phồng lên, tăng một chi chít làm người ta sợ hãi u cục nâng lên tới.

Thiên Ảnh dùng Thiên Thương Dao, lấy ra một giọt chất lỏng, Uy o Hứa Lăng.

Chất lỏng vào miệng, Hứa Lăng hai tay, lập tức vô ý thức run run hai lần, dần dần có tỉnh dậy dấu hiệu.

Thiên Ảnh nhìn về phía Thiên Thương Dao, âm thanh băng lãnh, có một tia tình cảm nói ra:

"Phá Dao, đừng nói cho cái này tiểu tử ta ra F. Không phải vậy, người hiểu..."

Tuy nhiên nàng có nói rõ, nhưng là Thiên Thương Dao vẫn cảm thấy, một cổ phát ra từ nội tâm lãnh ý, run giọng nói:

"Người, người", người quả nhiên là..."

"Người biết liền tốt."

Thiên Ảnh nói xong, quay người lại, tựa như là trong nước gọn sóng, dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Qua một hồi, Hứa Lăng thời gian dần trôi qua tỉnh táo lại, mở mắt ra, có chút mờ mịt nhìn lấy chung quanh.

Mình thế nào ở chỗ này

"Chủ tử, người đã tỉnh!" Thiên Thương Dao âm thanh tại Hứa Lăng não hải bên trong vang lên.

"Thiên Thương Dao, đây là thế nào chuyện, Cáp Mô Vương cùng Trâu Lửa Vương đâu" Hứa Lăng hiếm có và kỳ lạ hỏi.

"Một cái giết, một cái thả." Thiên Thương Dao thành thật trả lời nói.

"Giết, thả, ai giết" Hứa Lăng lập tức hỏi.

"Ai giết cũng là giết, ách, trên thực tế là ta giết."

"Người giết thế nào khả năng, người thế nào giết" Hứa Lăng lật qua bạch nhãn, một mặt không tin tưởng.

"Đương nhiên là dùng Thiên Thương Dao Pháp chung cực, cái kia, đệ nhất Thức giết." Thiên Thương Dao kém chút đem Thiên Thương Dao Pháp Chung Cực Áo Nghĩa nói ra.

"Người liền thối a, mau nói, là ai đã cứu chúng ta."

"Chủ tử, thật là ta giết, ta cái này có Cáp Mô Vương thi thể làm chứng." Nói láo một khi nói ra đầu, Thiên Thương Dao nhất định phải đem nó tròn xuống dưới.

Hứa Lăng nhìn lấy thi thể tách rời Cáp Mô Vương thi thể, nhìn lấy vết thương trên cổ, vuông vức vô cùng, hoàn toàn chính xác rất như là Thiên Thương Dao chém ra tới.

Thế nhưng là, cái này lại thể nào khả năng đâu

"Phá Dao, ta lấy lấy người lúc, dùng như vậy nhiều lần Thiên Thương Dao Pháp đệ nhất Thức, còn thêm nữa cuồng bạo tăng thêm, cũng chỉ tuy nhiên có thể o Trâu Lừa Vương chém ra một cái vết thương nhỏ tới."

"Cái này Cáp Mô Vương cùng Trâu Lừa Vương nên không kém bao nhiêu đâu, tối thiểu là chiến tướng Chiến Soái tàng thứ tồn tại, người thể nào khả năng chém chết nó "

"Chủ tử, cái này đúng vậy cao thủ dùng đao cùng người kém cỏi chênh lệch! Đều là Thiên Thương Dao Pháp đệ nhất Thức, tại cao thủ cùng người kém cỏi trong tay, uy lực là phán nhưng khác biệt."

"Mà lại, chủ tử, người không nên quên, liền ngay cả siêu Boss Cửu Đầu Xà, cũng từng o ta Nhất Dao diệt qua. Bản đao giỏi về trăm Boss đầu chó a!"

Hứa Lăng nghe Thiên Thương Dao ở bên kia nhưng kinh thối, không tin tưởng đi, Cáp Mô Vương thi thể ở chỗ này. Tin tưởng đi, nhưng đây quả thật là không khoa học a!

"Như vậy Trâu Lừa Vương đi đâu" Hứa Lăng lại Ván Thiên thương đao.

"Chủ tử, Trâu Lừa Vương hẳn hoàn toàn tỉnh ngộ, đau khổ yêu cầu ta tha hán. Bản đao nhìn nó bên trên có lão, dưới có nhỏ, liền miễn miễn tha nó một đầu ngư mệnh!" Thiên Thương Dao cất lực biên cổ sự, bỗng nhiên phát F, mình còn có đi làm Thuyết Thư Tiên Sinh tiềm lực a

"Vậy chúng ta thể nào sẽ tới nơi này "

"Cái này", cái này, khúc, là Trâu Lừa Vương', nó nhìn thấy bản đao tha nó, liền chủ động đem chúng ta đưa ra tới. Còn đem Cáp Mô Vương thi thể một khối mang tới, nói để chủ tử chế tạo điểm trang bị, hoặc là bán ít tiền Hoa Đô là có thể."

Thiên Thương Dao thật là có biên chuyện xưa thiên phú, cái này lấy có tìm hợp tình hợp lý, nhịp nhàng ăn khớp, không có chút nào đột ngột.

Hứa Lăng gãi gãi đầu, cái này sự tình quá mẹ nó quý dị, hữu tâm không tin tưởng Thiên Thương Dao thuyết pháp, nhưng lại tìm không ra còn lại hợp lý giải thích.

Quản hán mẹ!

Dưới mắt không quản được quá nhiều, có thể sống đi ra đúng vậy đầy đủ.

Hứa Lăng chào hỏi Thiên Thương Dao một tiếng, "Đi, chúng ta về trước Tùng Giang Quận!"

Thiên Thương Dao đáp ứng một tiếng, chà chà cũng không tồn tại mò hôi, yên lặng nói: Chủ tử, không phải bản đao muốn có ý lừa gạt lừa người, thật sự là cái kia đàn bà quá khủng bố a!

Hứa Lăng đem Cáp Mô Vương thi thể, cũng cùng nhau thu nhập Hệ Thống Không Gian, rồi đi Man Hoang sơn mạch.

Nói tóm lại, Hứa Lăng lần này Man Hoang sơn mạch cây quải thăng hành trình, mặc dù có chút ngăn trở, nhưng thu hoạch vẫn là hết sức phong phú.

đứng lên tới mười, danh vọng giá trị đã đến chừng năm mươi vạn, đạt được siêu Boss Cửu Đầu Xà cùng Boss Cáp Mô Vương thi thể, cái này đều là trân quý Tài Liệu.

Còn thu hoạch được khả năng có giấu Hồi Sinh bí mật ba hạt Kiến Lừa Vương trứng, thu dưỡng Viễn Cổ Cự Viên hài tử. Viễn Cổ Cự Viên càng là tặng cho o Hứa Lăng Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp, cùng chuẩn bị o Tiểu Hầu Tử binh khí Như Ý Kim Cô tàn phá bổng.

Về phần hòa thiêu Hòa Nghi sào huyệt, lấy được hơn một trăm kiện Hóa Nghi trang bị, đã tổn hại không sai biệt lắm.

Chỉ là Hóa Nghi trang bị, tài cao nhất Huyền cấp Hạ Phẩm thuộc tính, hư hại liền hư hại, Hứa Lăng không có chút nào đau lòng.

Hắn F ở thân gia, đã hướng phía thổ hào bước vào.

Những thứ không nói khác, chỉ là lấy được siêu Boss Cửu Đầu Xà thi thể, nếu là tại Tùng Giang Quận Lý lấy ra, toàn thành cư dân mất, đều phải Lượng Hại!

Về phần chôn cất tại Hệ Thống Không Gian bên trong Bạc vụn, đều đã có tính toán tại thu hoạch bên trong cần.

Điểm này "Món tiền nhỏ", F ở Hứa Lăng đã không để vào mắt.

Ngắm lại, mình vừa mới xuyên qua tới lúc, vì mấy chục lượng bạc thuốc trị thương, kếm chút dựng vào hai cái mạng.

F ở hần, liền xem như ném ở trên đường hai mươi lượng bạc, hần đều không nhất định đi nhặt được. Có cái kia thời gian, không bằng đi xoát một cái Boss đánh một chút.

Đối với lúc này nay Nhật Thiên băng Địa Liệt cái biến, Hứa Lăng chỉ có thể nói một tiếng, chớ lần thiếu niên nghèo rớt mồng tơi a.

Hôm nay thiếu niên, khả năng chỉ là một cái nghèo tía, nhưng mà mình ngày ai có thể nói hần không thành được Đại Thổ Hào đâu!

Chỉ là có thể hiểu chớ lần thiếu niên nghèo mồm mạp như vậy chân đế người, lại có mấy cái đâu

Quá nhiều người, đều bị trước mặt lợi ích mê hoa mắt a.

Tính toán thu hoạch lúc, Hứa Lăng như là còn quên điểm trọng yếu nhất, hần còn quen biết ba cái muội tử.

Ba cái thân phân địa vị các loại, đều là đề cho người ta ngưỡng vọng muội tử!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Long trọng tràng diện

Khi Hứa Lăng thắng lợi trở về lúc, hần cũng có lưu ý đến, tại sau lưng trong rừng trúc, còn có hai đầu mắt đi sinh mệnh thi thể.

Càng có chú ý tới, hần từ bên cạnh dọc đường Hứa gia trang, cùng thường ngày có khác biệt rất lớn.

Bây giờ Hứa gia trang bên trong, có đến từ ngày đầu núi Hứa Luân, cùng hần sư đệ nhóm đóng quân.

Vì o mình em trai báo thù, cũng là vì đoạt lại Hứa Lăng trong tay Kiến Lửa Vương trướng, Hứa Luân ra Man Hoang sơn mạch về sau, liền trở về Hứa gia trang.

Hần đã thề, không giết chết Hứa Lăng, thề không trở về sư môn!

Nhưng mà, Hứa Luân tuy nhiên an bài các sư đệ tại trong rừng trúc thiết trí ẩn nấp bẫy rập, nhưng lại có để cho người ta trông coi thông hướng Tùng Giang Quận đường.

Bởi vậy, Hứa Luân dù cho ngay tại Hứa gia trang, nhưng lại không biết, mình giết đệ cừu nhân, Đoạt Bảo Đối Đầu mới vừa từ mình cách đó không xa nghênh ngang mà qua, đi đến Tùng Giang Quận.

Mà đội đến qua giữa trưa, đi trúc lâm trao đổi thủ vệ mặt khác hai cái sư đệ, phát F Tứ sư huynh cùng Bát sư đệ chết đi, truyền tin o Hứa gia trang lúc.

Hứa Luân dùng nhanh nhất tốc độ vừa tới F trận, nhìn lấy thi thể tách rời hai cái sư đệ, Thần sắc của hần tái nhợt vô cùng.

Mà phát F thi thể sư đệ, ở bên thấp giọng nói ra: "Sư huynh, Tứ sư huynh cùng Bát sư đệ là bị người nhất đao trăm thủ, xuất thủ người tất nhiên là cao thủ."

Hứa Luân dùng lực cắn hàm răng, "Thế nhưng là, lại có cái gì cao thủ, lại muốn tới nơi này "

"Có thể hay không đúng vậy cái kia Hứa Lăng đi ra" một cái khác sư đệ suy đoán nói.

Cái này sư đệ phân tích nói: "Ta nhìn Tứ sư huynh đem ô cương Tầm Ti lưới đều đã vận dụng, cái này không đúng vậy chuyên môn dùng để đối phó Hứa Lăng sao."

"Tuyệt đối không có khả năng!" Hứa Luân chém đinh chặt sắt nói ra.

"Hứa Lăng cái kia tiểu tử, vẫn chưa tới Chiến Binh mười, lão tứ cùng Lão Bát tuyệt đối không có khả năng để Hứa Lăng o nhất đao trăm thủ. Cái này cần nghiền ép lão tứ bọn hần thực lực, mới có thể làm đến!"

Triển ép lão tứ cái này loại cấp bậc, tối thiểu đến chiến tướng đại thành nhân tài miễn cưỡng có thể làm được.

Hứa Luân lông mày thật chặt vặn lấy, "Chẳng lẽ... Là đám kia người bịt mặt, tất nhiên là bọn hắn!"

Gần nhất cùng mình kết thù, lại có thể có năng lực giết chết lão tứ cùng Lão Bát, cũng chỉ có xui xẻo hồ đồ kết thù người bịt mặt.

Hứa Lăng, còn có người bịt mặt, đừng để ta tìm tới các ngươi!

Hứa Luân hận hận một quyền đánh vào Trúc Tử bên trên, to cỡ miệng chén Trúc Tử, lập tức bạo thành mảnh vụn.

Hứa Luân không phải đang đau lòng hai vị sư đệ chết đi, dù sao bọn hắn cũng không phải mình thân em trai. Để hắn khó xử, là mình trở lại sư môn lúc, làm như thế nào bàn giao.

Lần này đi ra, có thể ngoài ý muốn tìm tới Hồi Sinh ẩn nấp manh mối, vốn là một cái công lớn. Kết quả mình đem việc quan hệ Hồi Sinh ẩn nấp Kiến Lửa Vương trùng, thân thù ở Hứa Lăng.

Tiếp lấy lại bị Hứa Lăng lừa, hi lý hồ đồ cùng một đám người bịt mặt kết thù, F tại lại làm hại hai vị sư đệ mất đi tính mệnh.

Dạng này kết quả, nếu mình về sư môn, nên thế nào bàn giao

"Hèn hạ người bịt mặt, đừng để ta tìm tới các ngươi! Không phải vậy... Còn có Hứa Lăng, trong tay người Kiến Lửa Vương trùng, ta sẽ thân thủ đoạt lại!"

Nói như vậy, coi như mình chọc ra một cái càng lớn Động Quật, cũng không sợ.

"Đem lão tứ bọn hắn thi thể trước an táng tốt, chỉ cần tra được những cái kia che mặt mỗi người manh mối, chúng ta lập tức đi vì Tứ sư đệ cùng Bát sư đệ báo thù!"

Hứa Luân trầm ngâm một lát, bắt đầu phân phó nói, "nơi này bấy rập lập tức trở về hình dáng ban đầu, tiếp tục phái người ở chỗ này ngồi chờ, nhất định phải bắt lấy Hứa Lăng, hiểu chưa "

Phong cách hành sự nhất quán quả quyết vô cùng Hứa Luân, trực tiếp loại bỏ Hứa Lăng sát hại Tứ sư đệ cùng Bát sư đệ khả năng.

Nhưng mà, còn có đợi đến trời tối, Hứa Lăng liền đã cha cha đánh Hứa Luân mặt.

Bởi vì, Hứa Lăng trở về Tùng Giang Quận lúc, lại Tại Thành công làm ra một kiện oanh động toàn thành đại sự kiện.

Mà cái này lên sự kiện, cũng là lập tức liền truyền về đến Hứa gia trang!

...

Ba!

Hứa Luân trực tiếp cầm trong tay cái chén, bóp thành vụn nát.

Lại là cái này đáng chết Hứa Lăng, hắn là thế nào đi ra Man Hoang sơn mạch

"Chẳng lẽ, Tứ sư huynh cùng Bát sư đệ chết, thật cùng Hứa Lăng có quan hệ" một cái sư đệ không chịu được nói, chợt mình lại phủ định, "Thế nhưng là, Hứa Lăng cái kia tiểu tử không có khả năng giết được Tứ sư huynh a."

"có cái sao không có khả năng, chỉ cần có cao thủ đi tiếp ứng, vạn sự đều có khả năng."

Lúc này, Hứa gia trang chủ Hứa Siêu Nhiên chậm chậm đi đến.

"Cha, người ý tứ là..." Hứa Luân hỏi.

"Tần Gia Bảo!" Hứa Siêu Nhiên lạnh lùng nói nói.

"Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo, không có khả năng tồn tại một chiêu trăm thủ Tứ sư đệ cao thủ." Hứa Luân hoài nghi đến.

"Đó là chuyện lúc trước, gần nhất mấy ngày, Tùng Giang Quận Lý tới rất nhiều cao thủ, đều ở tại Tần Gia Bảo."

"Xem ra, Tần Gia Bảo đảm lượng thật là càng lúc càng lớn!" Hứa Luân mất Thần Mẫn nhưng trở nên lạnh.

...

Tùng Giang Quận ngoài cửa thành, sắp xếp một chuỗi đoàn xe thật dài.

Đội xe cỗ xe, cao quý hoa mỹ, tạo hình trang nhã, dùng tài tình mỹ, phóng tới trên Địa Cầu, thì tương đương với toàn bộ đều là bay vọt BMW đời 7 Thủy chuẩn.

Kéo xe ngựa, từng thót cũng tất cả đều là chơi gái mập cao hung hãn, nhất đặc dị chính là, những này ngựa vai cồng bên trên, đều dài hơn lấy hai cái nhỏ nhỏ cánh thịt.

Những này kéo xe ngựa, rõ ràng đều là trong truyền thuyết Thiên Dực ngựa!

Vừa sinh ra tới Thiên Dực ngựa, liền có tiếp cận chiến Binh mười khả năng chịu đựng. Mà trước mắt những này thành niên Thiên Dực ngựa, thế mà bị dùng để kéo xe

Đội xe này chủ nhân, đến có bao nhiêu thổ hào!

Rất nhanh, Tùng Giang Quận cư dân đều bị chấn động, nhao nhao vây xem.

Tùng Giang Quận ít nhất đến có gần trăm năm, từng có long trọng như vậy tràng cảnh.

Rất nhiều Tùng Giang Quận cư dân, chỉ là lúc còn nhỏ hầu, nghe trong nhà các lão nhân nói qua, trước đó Tùng Giang Quận, cũng từng Hưng Thịnh qua. Khi đó Tùng Giang Quận, ngày ngày có dạng này đội xe ra ra vào vào.

Nay ngày, Tùng Giang Quận các cư dân, đứng xem đội xe, không đơn giản vì đội xe hào hoa phối trí sợ hãi thần phục, càng bị tiến đưa đội xe nhân viên sợ ngấy người.

Tùng Giang Quận từ Kiến Thành bắt đầu, đứng vậy có thành chủ, mà là từ trong thành thế gia cộng trị.

Nghe nói tại năm đó, Tùng Giang Quận nhất sừng vương lúc, Tùng Giang Quận đã từng mười Lục Thế nhà cộng trị.

Nhưng mà, đếnF tại, Tùng Giang Quận đã sớm đã rơi xuống, năm đó mười Lục Thế nhà, chỉ còn lại có ba cái thế gia.

Theo thứ tự là Tần Khôn làm gia chủ Tần Gia Bảo, cùng Đàm Phong trạch Đàm gia, cùng Phùng dừng chủ nhà Phùng gia.

Bây giờ ngày, ba vị này gia chủ, thế mà đều cùng đi vì đội xe tiến đưa.

Phải biết, Đàm gia đã nhiều năm không quá để ý Tùng Giang Quận tục vụ, mà Phùng gia Phùng dừng cùng Tần Gia Bảo Tần Khôn, từ trước là không hợp nhân, lần này thế mà cũng tới.

Cái này để vây xem Tùng Giang Quận các cư dân, càng thêm hiếu kỳ, đội xe chủ nhân đến tốt cùng là phương nào Thần thánh

Có thể để tam đại gia chủ cùng một chỗ đến đây tiến đưa!

Tần Khôn vẫn là lão bộ dáng, Đàm Phong trạch thì là ba cá nhân bên trong nhất tuổi trẻ, to lớn Uy Mãnh.

Phùng dừng là một cái mập mạp, nhìn lấy rất ôn hòa bộ dáng, nhưng mà người quen đều biết nói, Phùng dừng mới là ba cá nhân bên trong, âm hiểm nhất giảo hoạt.

Xưa nay, Tùng Giang Quận cư dân đối cái này ba cá nhân ấn tượng, vậy thì là cao cao tại thượng cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Quá cơ trí!

Cảm tạ U ngài I o nhiều giây khen thưởng, ban đêm tăng thêm một chương, cảm ơn đã ủng hộ.

Thế nhưng là nay ngày, bọn hắn thế mà tại thấp kém bồi tiếp hai cái tiểu cô nương, một mặt phụng nghênh về mặt vui cười, tựa như là ba đóa nở rộ cúc hoa.

Có thể bị Tùng Giang Quận tam đại gia tộc lễ ngộ như thế, đương nhiên cũng chỉ có Tư Đồ Huyền cùng nàng Nha Hoàn Tiểu Ngọc.

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc từ Man Hoang sơn mạch đi ra lúc, Hộ Vệ Đội đã đợi tại trong rừng trúc.

Cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc trước đó lo lắng sự tình, Hộ Vệ Đội căn bản liền có chuẩn bị kiểm chế công lực viên thuốc. Mà Tùng Giang Quận, đã nhiều năm có mười trở lên chiến lực, đương nhiên sẽ không chuẩn bị dạng này viên thuốc.

Hộ Vệ Đội một bên chờ ở bên ngoài hầu, một bên phái người hướng Phượng Hoàng Thành truyền lại tin tức, ngoài ra còn có người đi gần nhất Đại Thành, cầu mua viên thuốc.

Nói thật ra, cái này loại công hiệu viên thuốc, ngoại trừ hữu tâm nhân, có người sẽ cố ý dự trữ, cho nên Hộ Vệ Đội người cũng là có ôm quá lớn hi vọng.

Liền tại bọn họ vô cùng nóng nảy bên trong, đại tiểu thư vậy mà đi ra!

Tư Đồ Huyền vừa trở lại Tùng Giang Quận thời điểm, Phượng Hoàng Thành Hồi Tín đồng dạng truyền đến, để Tư Đồ Huyền lập tức trở về Phượng Hoàng Thành.

Gia chủ đề tiểu thư về Phượng Hoàng Thành, Hộ Vệ Đội người là cao hứng, rốt cục có thể không dụng tâm kinh run rẩy!

Tiền đưa ba cái gia chủ cũng là cao hứng, rốt cục có thể đưa tiền tôn này Đại Phật.

Trong đó, cao hứng nhất thuộc về Tần Khôn không thể nghi ngờ.

Mặc dù nói, Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo cùng Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia đã từng là quan hệ thông gia, nhưng mà quan hệ của song phương đã sớm phai nhạt.

Mà lại, nữ nhi Tần Phi Nhi đã lại đi tin, Môn Phái trưởng lão con trai gần nhất mấy ngày, liền muốn đến Tùng Giang Quận giải sầu.

Đến lúc đó, Tư Đồ Huyền nếu là còn không đi, trong nhà coi như đồng thời có hai tôn Đại Phật.

Khi đó, mình nên ở bên nào dâng hương a!

Tần Khôn thế nhưng là đã sớm hạ quyết tâm, muốn tốt tốt kinh doanh cùng Môn Phái trưởng lão quan hệ. Nhưng mà trông coi Tư Đồ Huyền, Tần Khôn còn không thể làm quá mức rõ ràng.

F tại, Tư Đồ Huyền muốn đi, thật là đều là đều vui vẻ, suất thổ cùng chúc mừng a!

Nhưng mà, tại cái này đều là đều vui vẻ bên trong, là có Tư Đồ Huyền.

Tư Đồ Huyền còn có chơi chán đâu, nàng còn muốn lại ăn một lần Hứa Lăng thịt nướng đầu!

Nếu không phải Nha Hoàn Tiểu Ngọc, hung hăng tại sau lưng nhắc nhở, "Tiểu thư, muốn thực nữ, muốn phong độ, muốn..."

Tư Đồ Huyền đã sớm muốn đem cái này tiền đưa phô trương o đập. Một đám trung niên đại thúc, ở trước mặt mình khoe khoang cúc hoa, có ý tứ sao

Nếu là có thể mình đập mình tràng tử, ngã lại cũng là rất thú vị cấp!

Tại Tư Đồ Huyền khắc chế dưới, lần này, Tùng Giang Quận nâng thành vui vẻ đưa tiền, Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư Thịnh Đại Điện Lễ, cuối cùng là thuận lợi mà long trọng hoàn thành.

Tần Khôn thanh một chút cuồng hống, chuẩn bị làm sau cùng phát biểu, tiếp theo, liền có thể mời Tư Đồ Huyền lên xe mở nói.

Lại sau đó, mọi người liền có thể ai về nhà nấy, các tìm các mẹ.

Tất cả mọi người rất bận rộn, liền tận lực không cần tại cái này loại có cái sao thực tế ý nghĩa Điện Lễ bên trên, lãng phí lẫn nhau thời gian.

Ở đây đều là người từng trải, Tần Khôn hắng giọng một cái, bọn hắn liền biết, Tần Khôn đây là muốn làm trọng yếu giảng thoại, cho nên đều không nói lời nào, F trận một mảnh yên lặng.

Tần Khôn đối cái này hiệu quả hết sức thoải mái, miệng vừa định bắt đầu nói chuyện, bên cạnh Tư Đồ Huyền bỗng nhiên kích động hô lớn một tiếng "Tiểu tặc!"

Mẹ kiếp nhà ngươi, đây là Thần mã ý tứ

Tần Khôn khoe miệng co quắp động một cái, tổ tông, ngươi muốn mắng ta, cứ việc phía sau mắng, ngay trước như thế nhiều người đánh ta mặt, có ý tứ sao

Tần Khôn mang vạn phần phức tạp tâm tình, quay đầu nhìn về phía Tư Đồ Huyền, phát F kích động khó nhịn Tư Đồ Huyền không phải chào hỏi mình.

Thở dài nhẹ nhõm Tần Khôn, thuận Tư Đồ Huyền tầm mắt nhìn lại, ánh mắt một chút co vào, con bà nó, còn thật là tới cái tiểu tặc!

Có thể làm cho Tư Đồ Huyền hưng phấn hô to tiểu tặc người, tự nhiên đứng vậy Hứa Lăng.

Hứa Lăng ra Man Hoang sơn mạch, liền trực tiếp chạy Tùng Giang Quận mà đến, đến cửa thành, xem xét, rất ít gặp hỗn loạn phô trương a.

Hứa Lăng liền thấy hiếu kỳ đi đến nhìn thoáng qua, liền nghe đến có người gọi mình tiểu tặc.

Tần Khôn thấy là Hứa Lăng, vậy nhưng thật là thù mới tức oán xông lên đầu.

Kỳ thực, nghiêm ngặt nói đến, Hứa Lăng cùng Tần Khôn cũng lớn bao nhiêu cừu hận, cho tới nay, đều là Tần Khôn muốn lợi dụng Hứa Lăng.

Nhưng mà, đối với một ít người tới nói, phạm là ảnh hưởng đến mình lợi ích người, đều là mình cừu nhân.

Mà Tần Khôn chính là người như vậy!

Cái này mấy ngày, bởi vì Tư Đồ Huyền đến, Tần Khôn lúc này mới có sắp xếp nhân thủ, đuổi theo giết Hứa Lăng.

nghĩ tới là, tại tiền đưa Tư Đồ Huyền lúc, Hứa Lăng thế mà ra F. Mà lại, Tư Đồ Huyền thế mà xưng hô hứa làm tiểu tặc.

Tần Khôn cảm giác, mình diệt trừ Hứa Lăng cơ hội tốt nhất đến.

Xú tiểu tử, đây là chính ngươi muốn chết a!

Đắc tội lão phu không tính, còn dám đắc tội Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư!

Đắc tội chúng ta không nói, còn dám ở chỗ này nghênh ngang ra F

Tiểu tử, đây mới là chân chính Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục Vô Môn ngươi tìm tới a!

Ha-Ha a

Tần Khôn tới tự đại cười, lần này muốn ngươi tiểu tử mệnh, còn có thể đem oan ức vác tại Tư Đồ Huyền trên thân.

Ha-Ha a, lão phu thật là quá cơ trí!

Tần Khôn đệ nhất thời gian hét lớn một tiếng, "Có ai không! o ta đem cái kia tiểu tặc giết, lại dám đắc tội lớn nhỏ, nhỏ, nhỏ..."

Đại tiểu thư tỷ chứ, Tần Khôn lại là thế nào cũng không kêu được.

Bởi vì, tình hình trong sân, cùng hắn đoán chênh lệch nhiều lắm, cả kinh hắn ngay cả nói chuyện cũng quên.

Không chỉ là chênh lệch quá nhiều, trực tiếp đứng vậy nội dung cốt truyện lớn đảo ngược a!

Chỉ bất quá, theo Tần Khôn hét lớn một tiếng, đi theo Tần Khôn sau lưng mấy cái Gia Đình chó săn, liền tự giác anh dũng xông đi lên.

Nhưng mà đi theo Tư Đồ Huyền bọn họ vệ, lại cả đám đều một chút bất động.

Chẳng những bất động, bọn hắn còn mặt C biện Φ liếc dăm bánh vù ㄟ ㄟ" sủa nhưng ㄟ

Bọn hắn đều biết nói, đại tiểu thư xưng hô đừng người vì tiểu tặc, không nhất định đứng vậy chán ghét cái này cá nhân. Đại tiểu thư cùng người nói chuyện hòa khí, không đại biểu nàng ưa thích cái này cá nhân.

Quả nhiên, mấy cái Gia Đình xông đi lên về sau, lại căn bản không dám động thủ.

Bọn hắn không phải sợ hãi Hứa Lăng, mà là Tư Đồ Huyền vọt tới bọn hắn đằng trước đi.

Tư Đồ Huyền xông đi lên, nhưng cũng không phải vì cùng Hứa Lăng đánh nhau.

Tư Đồ Huyền tại như thế sâu muộn vui vẻ đưa tiền Điện Lễ bên trong, đã sớm không kiên nhẫn được nữa, bị một đám có cái sao mị lực đại thúc vây quanh, thật sự là nhàm chán cực độ a.

F tại, vừa nhìn thấy Hứa Lăng cái này nhỏ thịt tươi ra F, lập tức kích động khó nhịn chạy tiến lên.

"Tiểu tặc, ngươi là đến đưa tỷ sao" vừa chạy đến Hứa Lăng trước người, Tư Đồ Huyền thật hưng phấn hỏi.

Xông đi lên mấy cái Gia Đình lập tức liền tròn tròn mắt, Tư Đồ Huyền miệng bên trong tiểu tặc, nhìn rành rành, là tương đối thân mật cái kia loại "Tiểu tặc" a!

Mình cái này đánh hay là không đánh đâu

Mấy cái Gia Đình rồi rắm!

...

"Muội tử, Ca, tên không phải gọi tiểu tặc!" Hứa Lăng liếc nàng một cái, uốn nắn Tư Đồ Huyền xưng hô.

Tư Đồ Huyền nghe xong không vui, "Tiểu tặc, ngươi phải gọi ta tỷ!"

Hứa Lăng: "Ta tuổi tác lớn, cho nên ta là Ca,."

Tư Đồ Huyền Ha-Ha cười to, đắc ý vỗ Hứa Lăng bả vai, "Tiểu tặc, ta thực lực cao hơn ngươi nhiều lắm, cho nên ta mới là tỷ!"

Hứa Lăng: "..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Mắt chó coi thường người khác

Hứa Lăng thật sự là có nghĩ đến, cùng mình không sai biệt lắm tuổi tác Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc, chỉ tuy nhiên so với chính mình sớm một ngày từ Man Hoang sơn mạch bên trong đi ra, thế nào đừng một chút liên tăng lên nhiều như vậy

Hắn lúc đầu coi là, mình tới Man Hoang sơn mạch một lần, trực tiếp lên tới Chiến Bình mười, đã rất ngưu bức.

Khi ấy, hai cái muội tử tại Man Hoang sơn mạch bên trong lúc, cũng chỉ bắt quá là mười đi. Nhưng F ở đây hệ thống Radar trực tiếp nhắc nhở: đừng chênh lệch quá nhiều, không cách nào dò xét!

Con bà nó, chẳng lẽ trên đời này, còn có so cường bạo hệ thống Canh Ngưu ép thắng phần món ăn

Cái này không khoa học a!

Hứa Lăng cũng không biết Man Hoang sơn mạch cấm chế tồn tại, cũng không biết Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc tại Man Hoang sơn mạch bên trong lúc, là bị đè nén công lực, dưới mắt tu vi mới là các nàng chân thực chừng!

Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc trong lòng kinh ngạc, kỳ thực không thua gì Hứa Lăng.

Các nàng thế nào cũng có nghĩ đến, chỉ là một ngày thời gian, Hứa Lăng đã lên tới mười đỉnh phong, nhìn lấy đều đã tùy thời có thể lấy đột phá đến mười một chiến tướng.

Hứa Lăng kinh ngạc là bởi vì, hắn đối Càn Khôn Đại Lục hiểu rõ vẫn là quá ít.

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc không giống nhau, các nàng từ nhỏ tại đại lục đỉnh hào môn lớn lên, biết Hứa Lăng cái này loại thăng tốc độ, mới là thật không khoa học!

Hứa Lăng có chút bất đắc dĩ, mình thế mà bị hai cái muội tử dùng thực lực nghiền ép a.

Hứa Lăng cùng Tư Đồ Huyền, Tiểu Ngọc trò chuyện hòa nhiệt, phía sau Tần Khôn coi như lúng túng.

Hắn tựa như là nuốt một cái con ruồi, mùi vị đó là loại cái gì cảm giác, chỉ có chính hắn biết.

Tần Khôn lấy miệng, vừa mới nuốt xong dương oai hô một nửa, là thế nào cũng tiếp không nổi nữa.

Hứa Lăng cái này tiểu tử thế nào liền cùng Tư Đồ Huyền cùng một tuyến nữa nha

Đàm Phong trách cùng phùng dừng cũng đều là gương mặt kinh ngạc, bọn hắn cũng không nhận ra Hứa Lăng, tuy nhiên rất nhanh liền có thủ hạ đem Hứa Lăng thân phận đã điều tra xong.

Lúc này, 2 người đều là như có điều suy nghĩ nhìn về phía Tàn Khôn, xem ra vị này đã từng bị Tàn Khôn làm cái bảo, lại đã từng bị Tàn Khôn trăm phương ngàn kế muốn diệt trừ "Con rết", thật đúng là không phải một cái đơn giản Nhân vật a

Về phần vậy xem Tùng Giang Quận cư dân, càng là Bát Quái trái tim hùng hực bốc cháy lên.

Hứa Lăng thế nhưng là Tùng Giang Quận danh nhân, đã từng vô địch thiên tài, về sau triệt để Phế Vật, đều đã từng là Tùng Giang Quận lão bách tính đề tài câu chuyện.

Mà khi tất cả mọi người coi là, Hứa Lăng đã triệt để chơi xong lúc, trước mấy thiên cư nhưng bị Tàn Gia Bảo Lương quân sự, lớn cò trống lấy cô gia tên tuổi ngênh tiền Tùng Giang Quận, triệt để lóa mù Tùng Giang Quận lão bách tính con mắt.

Càng thêm ngờ tới chính là, nay Thiên Nhất nhìn, Hứa Lăng cái này tiểu tử thế mà còn có thể cùng bị Tùng Giang Quận tam đại gia chủ đều muốn ngưỡng vọng Thần bí tiểu thư, diệu ngữ mọc lan tràn.

Lúc này, có ít người rốt cục giật mình Đại Ngộ, trách không được, cái kia một ngày xà nhà quân gia lấy Tàn Gia Bảo cô gia thân phận đem Hứa Lăng đón vào, nguyên lai là cái này tiểu tử còn có như thế sâu hậu trường a!

Mặt khác một số người, đứng vậy đánh đáy lòng bội phục Hứa Lăng. Xem người ta, đều được công nhận là Phế Vật, còn có thể ổn thỏa Tàn Gia Bảo cô gia vị trí, càng là dám ở tương lai "Nhạc Phụ" Tàn Khôn trước mặt, thông đồng cái khác muội tử.

Thật là chúng ta mẫu mực a!

Vậy xem các lớn quần chúng, riêng phần mình nào đại động mở, nào bỏ lấy Hứa Lăng chỗ dựa hậu trường.

Bị vậy xem cũng là đều có các tâm tư, có hoan hỉ, có sầu muộn, có tại ngồi yên xem kịch.

Sau cùng, vẫn là Đàm gia Đàm Phong trách đi đến một cái tóc bạc thương thương lão thái thái trước mặt, cung kính nói ra:

"Tạ Tiên bối, người xem chúng ta F tại..."

Vị này lão thái thái, chính là Phương Hoàng Thành Tư Đồ gia lần này phái tới Tùng Giang Quận, chuyên tiếp Tư Đồ Huyền trở về Nhân vật.

Khi còn trẻ, lão thái thái đã từng là Tư Đồ thế gia lão tổ tông Thiếp Thân Thị Nữ, chờ đến lão tổ tông từng bước tiếp chương Tư Đồ thế gia về sau, tạ lão thái thái cũng liền từng bước trở thành Tư Đồ thế gia Thực Quyền Nhân vật một trong.

Liền ngay cả từ trước vô pháp vô thiên Tư Đồ Huyền, đại đa số lúc, cũng không dám phạt lão thái thái mặt mũi.

Đàm Phong trách nói chuyện ý tứ rất rõ ràng, Tùng Giang Quận coi như lại rồi, chúng ta cũng đều là tam đại nhà chi chủ, đến đây đưa nhà người đại tiểu thư bao nhiêu là cái mặt mũi.

Nhưng F đang chạy tới một cái tiểu hỏa tử, liền đem chúng ta như thế phơi ở chỗ này, tựa hồ không quá phù hợp a

Tạ lão thái thái đã tóc hoa râm, đáng người không cao lắm, một mực tại nhắm mắt dưỡng Thần. Nghe được Đàm Phong trách, dần dần mở mắt ra.

Tạ lão thái thái thấp giọng cùng Tư Đồ Huyền nói vài câu, xoay người lại, hướng Đàm Phong trách bọn hắn nói: "Các người có thể đi về, không cần ở chỗ này tứ hầu."

Đàm Phong trách nghe xong lời này, kém chút có khí lệch miệng ba.

Lời này thế nào nghe, giống như là sai sử nô tài giống như.

Đàm Phong trách tức giận đến phẩy tay áo bỏ đi.

Phùng dừng thì là cười hi hi, hướng Tàn Khôn thụ căn ngón tay cái, tán thưởng nói: "Tàn huynh, nhà người hậu trường người làm việc quả nhiên đủ bá khí! Bội phục, bội phục!"

Nói xong, phùng dừng cười hi hi đi.

Cái này hai đại gia chủ đi, còn lại phía dưới Tàn Khôn liền có chút lúng túng, mình là đi vẫn là không đi đâu

Tàn Khôn còn tại trù trù, tạ lão thái thái đã không nhìn được nói: "Người còn chờ ở chỗ này làm cái gì"

Tàn Khôn: "..."

Tàn Khôn lúc này tâm tình, thật giống như là bị chó nói ngàn vạn lần. Kể từ đó, mình những này ngày khi tổ tông tứ hầu, đều là cho chó ăn.

Đi thôi!

đừng có nhà cao, thực lực có nhà, thế lực càng là có nhà lớn, bị xấu hổ đó là đáng đời a.

Tần Khôn từ trước có giống giờ phút này, đang mong đợi nữ nhi Tần Phi Nhi bởi theo Môn Phái trưởng lão con trai trở về.

Hắn thật hi vọng một ngày nào đó, để Phượng Hoàng Thành Tư Đồ thế gia nhìn xem, đến tột cùng là ai càng hăng hái một số.

Tần Khôn cũng xám xịt đi.

Đương nhiên, tại hắn rời đi lúc, cũng là lưu lại tai mắt, nhất định phải dò nghe, Hứa Lăng cùng Tư Đồ Huyền đến tột cùng là cái gì dạng quan hệ.

Đem ba cái gia chủ đều đuổi đi, tạ lão thái thái mới đối Tư Đồ Huyền nói ra: "Tiểu thư, sắc trời đã không còn sớm, chúng ta vẫn là mau chóng lên đường đi!"

"Tạ Bà Bà, đợi thêm một hồi, tiểu tặc còn thiếu nợ ta nhóm dừng lại thịt nướng đây." Tư Đồ Huyền nhẹ giọng nói.

Tạ Bà Bà giương mắt quét Hứa Lăng một chút, chợt lại thấp mí mắt, đối Hứa Lăng nhàn nhạt nói: "Nông thôn thiếu niên, sắc trời cũng không sớm, người mẹ cũng phải gọi người về nhà ăn cơm đi."

Hứa Lăng nghe xong, nằm rãnh!

Lão thái thái lời nói này đến, có nồng đậm người trong thành nhìn thấy nông thôn mỗi người cái kia loại cảm giác ưu việt a.

Cái này đúng vậy trong truyền thuyết mất chó coi thường người khác đi!

Nếu đổi một người nam, hoặc là cái tuổi nhỏ hơn một chút như thế đối Hứa Lăng nói chuyện, Hứa Lăng đã sớm ha ha nàng một mặt.

Nhưng mà đối diện là một cái lão thái thái, từ nhỏ đã tiếp nhận Hoa Hạ truyền thống giáo dục, nhất quán Tôn lão kính ấu Hứa Lăng, nhịn!

Hắn nhịn, nhưng Tạ Bà Bà vẫn còn tiếp tục ôn ào, "Tiểu thư, người muốn tự trọng thân phận, không phải cái gì dạng nông thôn tiểu tặc đều có thể cùng người làm bằng hữu."

Hứa Lăng nghe xong, lúc này ha ha, Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc gọi hắn tiểu tặc, đó là giữa bằng hữu trên chộc, cái này lão thái thái gọi mình tiểu tặc, vậy thì là trắng trợn nhục mạ a!

May mắn nơi này không phải Trái Đất, nếu là tại Hoa Hạ, Ca, lập tức đi cáo người vũ nhục.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Châm chọc khiêu khích

Đã đem Hứa Lăng coi như bằng hữu Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc, nghe được Tạ Bà Bà nói như vậy, tự nhiên cũng là không cao hứng.

Tư Đồ Huyền băng lấy khuôn mặt, lạnh giọng nói: "Tạ Bà Bà, xin chú ý mình thân phận."

Nàng đây là mình xác nói cho Tạ Bà Bà, người là hạ nhân, ta mới là chủ nhân, mà Hứa Lăng thì là chủ nhân ta bằng hữu, mời thả tôn kính một điểm!

Nha Hoàn Tiểu Ngọc cũng ở bên hát đệm nói: "Tạ Bà Bà, tại Man Hoang sơn mạch bên trong, nhỏ., cái kia Hứa Lăng huynh đệ, thế nhưng là đã từng đã cứu tiểu thư cùng ta, mời tôn trọng một số."

Vô luận là Tư Đồ Huyền vẫn là Tiểu Ngọc, đều mình xác biểu lộ mình lập trường.

Đối lại còn lại hạ nhân, bị nhà mình tiểu thư như thế nói chuyện, nhất định liền trung thực.

Nhưng mà, Tạ Bà Bà tư cách cũng không phải bình thường lão.

Nàng là từ nhỏ theo lấy Tư Đồ thế gia lão tổ tông cùng nhau lớn lên, càng là lão tổ tông nhất tín nhiệm Lão nhân.

Tại Tư Đồ thế gia căn bản có người, dám xem nàng như làm hạ nhân đối đãi!

Tạ Bà Bà rũ cụp lấy mí mắt, đứng qua một bên, lắc đầu nói: "Cóc Ghè mà đòi ăn thịt Thiên Nga, ha ha "

Tạ lão thái thái mấy câu nói đó, âm lượng không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể cho Hứa Lăng nghe được.

Hứa Lăng tâm tình, liền cùng năm đó còn tại trên Địa Cầu chuẩn bị thi đại học lúc, dưới lầu lại tới một đám nhảy quảng trường múa bác gái, tâm tình giống như đúc a!

Đây là, đánh không được, chửi không được, đuổi không được!

Nha Hoàn Tiểu Ngọc nhỏ giọng an ủi Hứa Lăng, "Tiểu tặc, không cần hướng tâm lý đi. Tạ Bà Bà chính là như vậy, có chút bảo thủ, tuy nhiên tâm địa của nàng kỳ thật vẫn là rất tốt."

Hứa Lăng gật đầu nói: "Ta hiểu, cây già lên mặt bản đúng vậy một ít mỗi người đặc quyền nha. Mà lại, đây cũng không phải là Lão nhân biến thành xấu, mà là Người xấu già đi a!"

Nha Hoàn Tiểu Ngọc sững sờ, mê hoặc hỏi: "Tiểu tặc, cái gì gọi Người xấu già đi "

Hứa Lăng Ha-Ha cười to, ngơoi một cái Càn Khôn Đại Lục nông thôn muội tử, thế nào có thể sẽ hiểu Trái Đất trong thành mỗi người nganh!

Nha Hoàn Tiểu Ngọc bị Hứa Lăng cười không hiểu thấu, mình là tới dễ dàng ngơoi, thế nào ngược lại là bị cười nhạo IQ đuổi chân!

Tư Đồ Huyền cũng là một mực chú ý đến Hứa Lăng Thần sắc, nhìn thấy Hứa Lăng là thật bật cười, lúc này mới chào hỏi Hộ Vệ Đội đội trưởng Triệu dẫn đầu.

"Triệu ca, thu thập một chút, đêm nay ngay tại cái này Lý An doanh."

"A, ngay tại cái này Lý An doanh" Hộ Vệ Đội Triệu dẫn đầu gương mặt mừng rỡ, đó là cái gì quý Thần sắc!

Đại tiểu thư, chúng ta đây là vừa bị đưa ra thành đến a! Sớm biết dạng này, chúng ta lại trong thành ở thêm một đêm tốt bao nhiêu a!

"Đúng, ngay tại cái này Lý An doanh, tiếp lấy o ta đốt đồng lửa, ta muốn ăn thịt nướng." Tư Đồ Huyền vô cùng ngao kiêu nói nói.

"Vâng, đại tiểu thư!"

Triệu dẫn đầu khuat nhục vô cùng đáp ứng, vừa đi vừa tại tâm lý cảm khái, đại tiểu thư đúng vậy từ trước không đi đường thường a.

Tại ngơoi ta trên địa bàn làm xong khách, vừa mới bị đưa ra thành đến, tiếp lấy lập tức lại Tại Thành Rayane doanh dừng chân, dạng này sự tình, cũng chỉ có đại tiểu thư có thể làm được!

Có thể được an bài đi theo Tư Đồ Huyền đi ra làm hộ vệ, Triệu dẫn đầu mấy cá nhân dừng tìm thực lực, tuy nhiên không phải rất xuất chúng, nhưng là đã ngoại kinh nghiệm lại là rất phong phú.

Nửa ngày không đến, liền đã đóng tốt doanh, thịt nướng đồng lửa cũng đã điểm tốt, còn lấy ra đội xe chứa đựng hai khối Thú Nhục.

Đại tiểu thư muốn thịt nướng, Triệu dẫn đầu lấy ra chính là tự nhiên là đội xe mang theo Ỗ nạp hệ nóng ừ hừm

Nhìn thấy Triệu dẫn đầu lấy tới thịt, Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc đã nhanh phải chạy nước miếng, không được thúc giục Hứa Lăng, "Tiểu tặc, nhanh lên bắt đầu thịt nướng đi!"

Một mực đứng ở một bên Tạ Bà Bà, bỗng nhiên neho lại con mắt, âm thanh cũng biến thành có chút lạnh xuống dưới, nói:

"Tiểu thư, đây chính là chiến tướng cấp bậc Phệ Huyết báo, không phải cái gì người đều có thể nướng, vẫn là để đội xe đi theo đầu bếp đến làm đi."

"Đừng! Tuyệt đối đừng." Tư Đồ Huyền đang đưa đầu, "Tiểu tặc thủ nghệ, đó là tư vị vô cùng a, Bản Tiểu Thư đã hy vọng đã mấy ngày!"

"Đúng vậy a, Tạ Bà Bà." Nha Hoàn Tiểu Ngọc cũng nói ra: "Tiểu tặc nướng thịt, thế nhưng là thiên hạ đệ nhất mỹ vị, đến nay vẫn còn dư hương!"

"Ha ha!" Lúc này, một cái mập mạp đầu bếp dạo bước mà ra, cười tùm tùm nói:

"Ngọc tỷ, là ai như vậy lớn khẩu khí, lại dám nói mình thịt nướng thiên hạ đệ nhất mỹ vị. Không biết vị này Đầu Bếp, là đến từ kinh thành đệ nhất Lâu, vẫn là mỹ vị trai a!"

Cái này đầu bếp trong lời nói lời nói bên ngoài, để lộ ra một cỗ nồng đậm vị chua.

Người này họ Tạ, cùng Tạ Bà Bà còn có chút quan hệ họ hàng Ỗ thực mộ phả gác đã tại Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia phục vụ mấy chục năm, tài nấu ăn không tệ, lần này là theo chân Tư Đồ Huyền, chuyên môn vì nàng điều trị phục vụ.

Mới vừa nghe đến Tư Đồ Huyền muốn ăn thịt nướng, lại không cần mình nướng, mà là tìm một cái ngoại nhân tới làm, tạ đầu bếp lập tức liền cảm nhận được thật sâu cảm giác nguy cơ.

"Tiểu tặc, vị này là chúng ta Tư Đồ thế gia Đầu Bếp tạ sư phụ, danh dự toàn bộ Phụng Hoàng Thành, có thể xưng thập đại Danh Trù một trong."

Nha Hoàn Tiểu Ngọc Nhân Châu tử bỗng nhiên nhất chuyển, bắt đầu giới thiệu nói: "Tạ sư phụ, vị này đúng vậy đêm nay muốn vì tiểu thư thịt nướng tiểu tặc, Hứa Lăng."

Tạ Đầu Bếp xem xét Hứa Lăng, tâm trung lập tức cười lạnh một tiếng. "Tiểu tử, tài nấu ăn không phải bằng vào tướng mạo đến định cao thấp, thịt nướng càng là khảo nghiệm Cơ Bản Công vững chắc độ."

"Thiếu niên, đồ ăn tuy nhiên người người sẽ làm, nhưng mà làm ra đồ ăn chênh lệch nhưng lớn lắm. Người có biết đây là cái gì thịt "

Tạ Đầu Bếp hai mắt miệt thị lấy Hứa Lăng, bỗng nhiên chỉ Triệu dẫn đầu lấy tới hai khối thịt hỏi.

"Đây là Phệ Huyết báo, người có biết không nói, đầu này hung báo là cái gì đừng" tạ Đầu Bếp không đợi Hứa Lăng trả lời, lại tự hỏi tự trả lời nói:

"Đầu này hung báo trước khi chết, là một đầu cao tới 16 hung thú. Có phải hay không sợ ngây người!"

Tạ Đầu Bếp đặc ý nói: "Giống cái này loại cao hung thú thịt, cần đặc thù thủ pháp, mới có thể chế biến thức ăn ra tốt nhất vị đạo. Mà lại, cao nhất tài nấu ăn chế biến thức ăn đi ra cao hung thú thịt, thậm chí đều có thể sánh ngang Cực Phẩm Đan Dược."

Hứa Lăng say sưa ngon lành nghe, tuy nhiên cái này tạ Đầu Bếp thái độ không quá hữu hảo, nhưng mà hắn nói những này đầu bếp bí văn, Hứa Lăng trước đó thật có nghe nói qua.

Đối với có tri thức người, Hứa Lăng cuối cùng sẽ o cho nên được tôn kính.

"Như vậy, tạ đầu bếp tài nấu ăn, cũng có thể chế biến thức ăn ra Cực Phẩm Đan Dược hiệu quả sao" Hứa Lăng hỏi.

Tạ Đầu Bếp nghe được Hứa Lăng tra hỏi, lập tức liền lúng túng, lần này trang bức giả bộ có chút quá.

"Cái kia loại hiệu quả, đều là trong truyền thuyết đỉnh tiêm tài nấu ăn mới có thể làm đến. Ta tài nấu ăn cũng liền qua loa cho xong, có thể chế biến thức ăn ra nguyên liệu nấu ăn mỹ vị thôi."

Tạ Đầu Bếp miệng bên trong tuy nhiên lịch thiệp, thế nhưng là trên mặt Thần sắc lại tại nhắc nhở Hứa Lăng, ta tài nấu ăn nên được bên trên Phụng Hoàng Thành thập đại Danh Trù một trong!

Hứa Lăng nghe xong, nghĩ thăm nguyên lai người tài nấu ăn còn không bằng ta à!

Mình đầu bếp chức nghiệp một, chẳng những có thể hoàn mỹ giương F ra nguyên liệu nấu ăn mỹ vị, còn có thể tăng thêm vị đạo thêm ba đặc hiệu.

Tuy nhiên tỉ mỉ nghĩ lại, cái này cũng bình thường, nếu là cái đầu bếp liền có thể đem đỉnh ăn Tài Liệu lý giải Cực Phẩm Đan Dược hiệu quả, cái kia Càn Khôn Đại Lục bên trên đầu bếp, chẳng phải là muốn so Dược Sư còn ngu bức

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Nhịn người rất lâu!

F thật tình huống là, mỗi cái Dược Sư cái mộng đằng sau, đều đi theo một đám cao thủ muốn vượt mộng ngựa.

Mà mỗi cái nổi danh đầu bếp, cũng còn xen lẫn trong Phục Vụ Nghiệp trong hàng ngũ đây.

Không biết mình tại cuồng bạo hệ thống bên trong đầu bếp mấy người xách Thăng Chi về sau, có thể hay không chế biến thức ăn ra đan dược hiệu quả đến

Lấy cuồng bạo hệ thống ngu bức, nên có cực lớn khả năng!

Nói như vậy, mình giá trị con người thế nhưng là so Dược Sư còn đặc biệt sao có tiền đồ.

"Tạ đầu bếp , chờ ta có thể chế biến thức ăn ra Cục Phẩm Đan Dược hiệu quả lúc, mời người đánh giá một chút." Hứa Lăng đối tạ Đầu Bếp khách khí nói.

Tuy nhiên tạ Đầu Bếp tới lúc, đối với mình các loại khinh thị, nhưng mà bởi vì hắn nói một số đầu bếp bí văn, mới khiến cho hắn hiểu được, nguyên lai đầu bếp chức nghiệp thế mà còn có như thế lớn tiềm lực.

Về sau, mình có cơ hội đem đầu bếp chức nghiệp tăng lên tới có thể chế biến thức ăn ra Cục Phẩm Đan Dược được, hoàn toàn chính xác có thể mời tạ Đầu Bếp đánh giá một lần.

"Ha ha!" Tạ Đầu Bếp trực tiếp cười, cùng Hứa Lăng hàn huyên vài câu, tạ Đầu Bếp dĩ nhiên hiểu, cái này thiếu niên tuyệt đối không phải làm đầu bếp nghề này.

Cũng nói đúng là, cái này thiếu niên không thể lại là mình trên chức nghiệp đối thủ.

Chắc hẳn đại tiểu thư để hắn thịt nướng, coi trọng chính là hắn nhỏ thịt tươi thuộc tính, mà tuyệt đối không phải là thiếu niên tài nấu ăn.

Đây là một cái dựa vào mặt ăn cơm thiếu niên, cùng bằng thủ nghệ kiếm cơm mình, tuyệt đối không tạo thành cạnh tranh quan hệ.

Biết mình cùng thiếu niên, cũng không phải là ngay từ đầu nghĩ cạnh tranh quan hệ về sau, tạ Đầu Bếp đối Hứa Lăng thái độ liên tốt rất nhiều, đây chính là một vị nhan giả trị tốt đến, có thể làm cho đại tiểu thư đều lau mắt mà nhìn thiếu niên a!

"Huynh đệ, ta xem trọng người, người tất nhiên sẽ trở thành Càn Khôn Đại Lục bên trên, gần trăm năm nay vị thứ nhất Trù Thần!" Tạ Đầu Bếp vỗ Hứa Lăng bả vai, liên xưng hô đều đổi thành huynh đệ.

Quả nhiên, tạ Đầu Bếp như thế nói về sau, Tư Đồ Huyền lập tức hi bi vẻ mặt vui cười nói: "Tạ Bàn Tử, người cũng nhìn ra cái này tiểu tặc thịt nướng rất ngu bức "

Nhìn thấy đại tiểu thư đều cười, Tạ Bàn Tử một mặt béo, lập tức xán lạn cùng Hoa Hường Dương giống như, vội vàng sợ mộng ngựa nói: "Tiểu thư, tự nhiên đã nhìn ra. Vị này huynh đệ về sau tài nấu ăn, là nhất định phải so ta ngu bức nhiều!"

Tạ Bàn Tử chẳng những trên mặt cười đến xán lạn, trong lòng cũng đã là trong bụng nở hoa, Ha-Ha, mình vượt mộng ngựa, đã đến như không có chuyện gì xảy ra Đại Thành cảnh a!

Nhìn xem vừa mới cái này một cái mộng ngựa, đã đem tiểu thư đập đến vui thoải mái.

Lúc này Tạ Bàn Tử, tuyệt đối sẽ không biết, cũng là bởi vì hắn tại lần thứ nhất nhìn thấy Hứa Lăng lúc, liền dự ngôn nói Hứa Lăng về sau, tất nhiên sẽ trở thành trăm năm qua vị thứ nhất Trù Thần.

Mà tại nhiều năm về sau, hắn nhận lấy bao nhiêu mỗi người quý bái!

Đã từng có rất nhiều, đầu bếp giới lão đại, tự mình hỏi thăm Tạ Bàn Tử, là thế nào lần đầu tiên liền nhìn ra, Hứa Lăng thế mà có Trù Thần tiềm chất

Lúc đó Tạ Bàn Tử, lại là cười không nói!

Nhiều thiếu niên về sau, càng là có vô số đầu bếp giới nhân tài mới nổi, dùng hết hết thấy biện pháp, chỉ là mong mỏi có thể có được Tạ Bàn Tử một câu lời bình.

Thế nhưng là, Tạ Bàn Tử lại hết thấy đóng cửa không thấy, sau khi về đến nhà liên tục đại phát lời đĩnh.

...

Đối với Tạ Bàn Tử đóng cửa không thấy, mọi người có đủ loại suy đoán...

Nhất làm cho người tin phục suy đoán chính là, trên đời này đầu bếp, chỉ có Trù Thần Hứa Lăng mới có tư cách để hắn lời bình!

Cho nên, Tạ Bàn Tử mới hết thấy không lời bình còn lại đầu bếp.

Nhưng mà, vô luận mọi người thế nào suy đoán, cũng sẽ không nghĩ đến, năm đó Tạ Bàn Tử sở dĩ nói, Hứa Lăng về sau nhất định có thể trở thành Đệ nhất Trù Thần, chỉ bất quá là vì đập Tư Đồ Huyền mộng ngựa thôi!

Đây chỉ là một hiểu lầm.

Cái này đúng vậy một cái xinh đẹp hiểu lầm.

Tạ Bàn Tử đã quyết định, muốn đem cái này hiểu lầm, thật sâu chôn ở đáy lòng của mình, vĩnh viễn cũng không nói ra tới.

Đương nhiên, đây đều là rất nhiều năm về sau sự tình.

F ở Tạ Bàn Từ, còn có Tạ Bà Bà, đều là sẽ không tin tưởng, Hứa Lăng lại có thể sẽ trở thành Đệ nhất Trù Thần!

Lúc này thì bọn hắn đều là mang theo có sắc kính mắt đối đãi Hứa Lăng, cái này tiểu tử chỉ bất quá là bằng vào nhỏ thịt tươi khác nhan giá trị, nghĩ hết biện pháp muốn tiếp cận Tư Đồ Huyền một cái hư nguy tiểu tặc thôi.

Tuy nhiên đều không tin tưởng Hứa Lăng tài nấu ăn, nhưng mà Tạ Bàn Từ cùng Tạ Bà Bà tiếp thu lại là không giống nhau đối ứng thái độ.

Tạ Bà Bà là bình chân như vại, châm chọc khiêu khích.

Mà Tạ Bàn Từ thì là đứng ra, đối Hứa Lăng cười tủm tỉm nói: "Tiểu huynh đệ muốn làm thịt nướng, mập mập ta có thể o người đánh một chút ra tay."

Tạ Bàn Từ ý ở ngoài lời chính là, huynh đệ, lần này Ca, ủng hộ người, thịt nướng sự tình bao tại Ca, trên thân, huynh đệ người chỉ cần nhan giá trị đảm đương là có thể.

Một mực bình chân như vại Tạ Bà Bà, nhìn không được lạnh nói trào phúng nói: "Đúng vậy a, thiếu niên, đây cũng không phải là phổ thông thịt, mà là 16 Phệ Huyết báo, người khả năng bồi phận Từ Đồ không gặp được như thể cao hung thú thịt đi, sẽ không ngay cả thể nào ướp gia vị như thể cao thịt cũng đều không hiểu a "

"Tạ Bà Bà..." Tư Đồ Huyền không nhìn được nói, nàng còn muốn nói chút cái gì, lại bị Hứa Lăng phát phát tay ngăn cản.

Hứa Lăng nói: "Như thể cao hung thú thịt, ta đích xác có gặp qua, cũng nhất định ướp gia vị không tốt. Cho nên, vẫn là dùng chính ta IO thôi na kính dù!

"A, tiểu tặc, đêm đó thịt heo rừng người còn có a!" Vừa nghĩ tới đêm đó ném qua nướng thịt heo rừng, Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc liền không chịu được muốn chảy nước miếng.

Cái kia thật chính là, thiên hạ vị ngon nhất thịt nướng a!

"Thiếu niên, nhà ta tiểu thư cũng không phải người bình thường, từ trước là không ăn thịt heo thịt gà như thể thấp thịt." Tạ Bà Bà lại tại một bên chua chua nói nói.

Tư Đồ Huyền mở trừng hai mắt, lại muốn phát tác, nhưng vẫn là bị Hứa Lăng ngăn cản.

Hứa Lăng trong lòng tự nhủ, muối tử, người muốn giữ gìn Ca, hảo ý, tâm linh. Nhưng mà Ca, bị người xem thường, lại có thể luôn dựa vào lấy một cái muối tử tìm đến về mặt mũi đây.

Vị này lão thái thái, người một mực nhằm vào ta, ta nhìn người như thể lâu, cũng coi là nhân Chí Nghĩa lấy hết.

Xem ở người như thể tết đêm được phân thưởng, liền không đánh người nữa, nhưng mà cũng nhất định phải để người nhìn xem, trong miệng người nông thôn tiểu tử, có thể nào vốn liếng.

Hứa Lăng cười lạnh nói: "Lão bà bà, nhà người tiểu thư thể mà không ăn thịt heo thịt gà cái này loại thấp thịt. Đáng tiếc là, Ca, sẽ chỉ heo nướng thịt cùng thịt gà a. Mà lại, Ca, lần này muốn nướng vẫn là cang Hạ Cấp Bạc cóc thịt!"

Nói, hắn liền từ Hệ Thống Không Gian bên trong lấy một đầu Cấp Mô Vương chân sau, ném tới mặt đất.

Tạ Bà Bà nguyên bản một mực tại cười lạnh, chuẩn bị nhìn Hứa Lăng trò cười, cái này tiểu tử thể mà o tiểu thư nướng cóc thịt, thật là không biết mùi vị.

Tiểu thư là cái gì thân phận, cái gì Sơn Trân Hải Vị có ném qua, sẽ còn hiếm có người cóc thịt

Nàng cũng không biết nói, Hứa Lăng tài nấu ăn, có cuồng bạo hệ thống tăng thêm, bất luận là cái gì nguyên liệu nấu ăn đến trong tay hắn, chỉ cần hắn nguyện ý dụng tâm đi làm, liền có thể làm ra thiên hạ đệ nhất mỹ vị.

Tạ Bà Bà chẳng những muốn chế giễu Hứa Lăng tài nấu ăn, còn muốn chế giễu một chút Hứa Lăng chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn. Thật là một cái nông thôn tiểu tử, sẽ chỉ làm chút hồi hương cóc ếch xanh để nướng a!

Thế nhưng là, khi Hứa Lăng đem Cấp Mô Vương chân sau ném ra lúc, Tạ Bà Bà cũng rốt cuộc chế giễu không ra ngoài, ngược lại bị chấn kinh tại nguyên chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Hung hăng đánh mặt

Cái này mẹ nó, ở đâu là cóc thịt, nhìn cái kia phát ra khí tức, rõ ràng là Boss khác Cáp Mô Vương a!

Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc cũng là lấy làm kinh hãi, nghĩ đến Hứa Lăng lấy ra "Cóc thịt", ngoài ý liệu lớn.

"Oa thế nào nhìn lấy như thế buồn nôn a!" Tư Đồ Huyền nhìn lấy Cáp Mô Vương chân sau, liên tục khoát tay nói nói.

Cáp Mô Vương bản thể là một cái Cóc ghê, nó thân thể Thượng Thiên nhưng một hoa văn, nhìn đích thật là rất buồn nôn.

Cũng may chân sau bên trên còn có tầng kia chi chút u cục, bằng không, nhìn lấy trên lưng da, ai cũng không có khẩu vị ăn.

Hứa Lăng đã cười hỏi Tạ Bà Bà, "Lão bà bà, không biết dạng này nguyên liệu nấu ăn, dùng có đủ hay không a!"

Coi như Cáp Mô Vương chân sau lại buồn nôn, nhưng mà người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, dạng này nguyên liệu nấu ăn không tính đỉnh, vậy cái này trên đời liền có đỉnh nguyên liệu nấu ăn!

Tạ Bà Bà gương mặt nếp may, cũng nhìn không ra có có đồ mặt!

"Đại ca a!" Tạ Bàn Từ thu hồi giật mình vô cùng sắc mặt, sớm đã bỏ nhào Hứa Lăng trước người, một mặt sốt ruột nói: "Liền để ta o người trợ thủ đi!"

Cái này Tạ Bàn Từ đối với tài nấu ăn ngược lại là thật rất thích, vừa nhìn thấy Hứa Lăng thể mà làm ra Cáp Mô Vương chân sau cái này loại đỉnh nguyên liệu nấu ăn, lập tức liền đem mình đầu gối hiến đi ra.

Phía trước, Tạ Bàn Từ đề nghị o Hứa Lăng trợ thủ, là vì đáp Tư Đồ Huyền mộng ngựa.

Lần này, hẳn lại là thôi tâm trí phúc, muốn o Hứa Lăng trợ thủ.

Cáp Mô Vương chân sau, cái này khác nguyên liệu nấu ăn, cũng không phải tùy tiện một cái đầu bếp, liền có cơ hội tiếp xúc đến.

Có thể nói, nếu không phải nay ngày đụng phải Hứa Lăng, Tạ Bàn Từ khả năng bối phận Tư Đồ có cơ hội xử lý cái này loại đỉnh nguyên liệu nấu ăn.

Chỉ bằng vào tự mình tham dự xử lý điểm này, Tạ Bàn Từ về sau đều có thể nói khoát rất nhiều năm.

Chỉ gặp hắn hấp tấp theo sát Hứa Lăng bên người, mà lưu dọn dẹp Cáp Mô Vương chân sau.

Tạ Bà Bà nhìn lấy Tạ Bàn Từ lấy lòng bộ dáng, khinh thường hừ lạnh một tiếng, thật sự là quá o chúng ta Tư Đồ thể gia mất mặt.

"Đại ca!" Từ lúc Hứa Lăng ném ra Cáp Mô Vương chân sau về sau, Tạ Bàn Từ liền tự giác đem mình hạ thấp thành Hứa Lăng tiểu đệ.

Hứa Lăng bắt đầu dọn dẹp Cáp Mô Vương chân sau lúc, Tạ Bàn Từ vốn là muốn đem mình đồ làm bếp lấy tới, để Hứa Lăng trước dùng đến.

Kết quả, Hứa Lăng trực tiếp lấy ra Thiên Thương Dao, ngay tại Cáp Mô Vương chân sau ra thao trường luyện ra.

Liền gặp hắn ba Lưỡng Dao liền đem Cáp Mô Vương chân sau bên trên da, tất cả đều o lột bỏ tới.

Cáp Mô Vương chân trên da tồn trữ rất nhiều Độc Tố, tuy nhiên có phần lưng trên da tồn trữ nhiều lắm, nhưng mà cũng là tuyệt đối không nên dùng ăn.

Lột Cáp Mô Vương chân sau bên trên da rất nhẹ nhàng, bởi vì nó chân sau da cùng trên đùi bắp thịt ở giữa, trên cơ bản có mỡ dính liền, chỉ cần đem da cắt ra một dây đủ lớn lên lỗ hồng, nhẹ nhàng xé ra, cả khối da liền bị lột xuống.

Hứa Lăng làm đơn giản, Tạ Bàn Từ lại nhìn ngây người.

Chết mất Cáp Mô Vương cũng là Cáp Mô Vương, một cái Boss khác hung thú, da ngoài của nó nhất định không phải bình thường rắn chắc. Tạ Bàn Từ bắt đầu lúc còn đang suy nghĩ, mình đồ làm bếp bên trong tựa hồ có thể cắt Cáp Mô Vương chân sau da đao.

Như vậy xấu hổ nghĩ đến, đối phương đã xoạt một tiếng, Cáp Mô Vương chân sau bên trên da, liền bị từ bên trên cắt đến hạ. Tiếp theo, lại xoạt xẹt một chút, Cáp Mô Vương chân sau bên trên da liền o toàn lột xuống.

Nằm rãnh!

Đây là cái gì đao thật là sắc bén!

Mà lại, vị này thiếu niên dọn dẹp cái này Cáp Mô Vương chân sau tốt đơn giản lỗ mãng a! Không giống như là xử lý đỉnh nguyên liệu nấu ăn, giống như là tại chặt Củ Cải Cải Trắng!

"Đại ca, người thanh này dao bầu tốt ngu bức bộ dáng!" Tạ Bàn Từ từ đáy lòng nhìn lấy Hứa Lăng đao trong tay, hâm mộ nói: "Ta cái kia mấy cái sư tử đao, cùng người thanh này so ra, liền cùng phế liệu giống như."

Hứa Lăng mỉm cười, có nói.

Thiên Thương Đao cũng không vui lòng, "Người mẹ nó mới là dao bầu, cả nhà các người đều là dao bầu. Bàn đao sắp đột phá Thiên cấp Lợi Nhận, biết hay không bàn đao là Lợi Nhận, Lợi Nhận, Lợi Nhận a!"

Thiên Thương Đao cảm giác mình ủy khuất vô cùng, lúc đầu bị chủ tử thường thường dùng để chặt thịt thái thịt, con bà nó còn tới cái mập mạp, trực tiếp đem mình làm dao bầu!

Liền xem như đánh giá vì, trên đời này Tối Ngu B dao bầu, đối bàn đao cũng là một loại hiếp đáp a!

Bàn Bảo Bảo tâm lý khổ, muốn cùng ai kể ra a!

...

Tạ Bàn Từ đang quay lấy Hứa Lăng mông ngựa, Tạ Bà Bà là trực tiếp nghe không nổi nữa, không có trò hay nói:

"Không đúng vậy một thanh dao bầu, Tạ Bàn Từ người có thể lại mất mặt điểm..."

Tạ Bà Bà vốn là muốn nói, Tạ Bàn Từ người quá sao còn biết xấu hổ hay không. Chẳng lẽ một cái nông thôn thiếu niên, còn có thể xuất ra một thanh Thiên cấp dao bầu đến không thành.

Kết quả, Tạ Bà Bà nói được một nửa, quay mặt lại nài, vừa vận trông thấy Hứa Lăng trong tay Thiên Thương Đao!

Ta nhỏ mẹ nha!

Thật đúng là mẹ nó, là Địa cấp thượng phẩm dao bầu a, nhìn cái kia sắc bén độ, nói là Thiên cấp cũng không đủ!

Tạ Bà Bà giễu cợt, là thế nào cũng nói không nổi nữa, trong lòng sớm đã nổi lên Kinh Đào Hải Lăng, cái này tiểu tử thật chỉ là cái nông thôn thiếu niên sao

Một cái nông thôn thiếu niên, thế nào khả năng tùy ý xuất ra Boss khác Cấp Mô Vương chân sau

Có thể được xưng tụng Boss, tối thiểu đều là Chiến Soái tầng thứ, hai mươi mấy cấp trở lên tồn tại a!

Một cái nông thôn thiếu niên, thế nào khả năng cảm có thể xưng Thiên cấp Lợi Nhận, khi dao bầu dùng

Có thể xưng Thiên cấp a, cho dù là Phượng Hoàng Thành cái này loại Chủ Thành, có thể cảm được ra cái này loại trân quý vật người cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Vẫn là nói, F ở nông thôn phát triển quá nhanh, thành hương chênh lệch đã có

Thế nhưng là, vẫn là không đúng a!

Liền xem như tại Phượng Hoàng Thành bên trong, cho dù là đại tiểu thư bản thân, cũng có xa xỉ cháo đến, có thể tùy ý xuất ra một căn Cấp Mô Vương chân sau đến đồ nướng mời người ăn đi.

Càng không khả năng xa xỉ cháo đến, đem một thanh có thể xưng Thiên cấp Lợi Nhận, coi như dao bầu đến dùng!

Muốn nói, cái này nông thôn thiếu niên thân phận so đại tiểu thư Tư Đồ Huyền còn muốn tôn quý, đánh chết Tạ Bà Bà nàng cũng không tin tưởng. Nếu là Hứa Lăng thật thân phận tôn quý, hẳn thế nào khả năng ngay cả mười một chiến tướng đều có đột phá

Nhưng nếu nói, Hứa Lăng thật chỉ là một cái bình thường nông thôn thiếu niên, hẳn lại thế nào khả năng cảm được ra Cấp Mô Vương chân sau, hẳn lại thế nào khả năng bỏ được đem Thiên cấp Lợi Nhận coi như dao bầu dùng

Tạ Bà Bà là muốn phá đầu, đều nghĩ không ra giải thích hợp lý.

Đây là bởi vì, làm một cái Càn Khôn Đại Lục Thổ Dân, Tạ Bà Bà căn bản liền không biết nói, trên đời này còn có cuồng bạo hệ thống, như thế ngu bức tồn tại.

Lại càng không biết nói, bởi vì tùy thân mang theo cuồng bạo hệ thống, rất nhiều tại Tạ Bà Bà xem ra vô cùng trân quý đồ vật, đối với Hứa Lăng tới nói, thật chỉ là Cù Cải Cải Trắng dạng này Đại Lộ Hóa.

Những thứ không nói khác, Cấp Mô Vương chân sau, Hứa Lăng lấy ra một đầu, tại hắn Hệ Thống Không Gian bên trong, còn có nguyên một con Cấp Mô Vương thi thể.

Mà lại, so Cáp Mô Vương mấy người cao hơn rất nhiều Cửu Đầu Xà, tại Hứa Lăng Hệ Thống Không Gian bên trong, cũng là có hoàn chỉnh một đầu.

Càng làm cho Tạ Bà Bà cái này loại Thổ Miết, tuyệt đối không dám tin tưởng chính là, đối mặt với Man Hoang sơn mạch bên trong Đình Giai siêu Boss, Viễn Cổ Cự Viên muốn đem mình đi thể đưa o Hứa Lăng, Hứa Lăng không cần suy nghĩ, trực tiếp đem nó o Hỏa Táng.

Nếu, lúc này Hứa Lăng đem Hệ Thống Không Gian bên trong Cửu Đầu Xà chín cái đầu, đặt tới Tạ Bà Bà trước mặt lời nói, không biết Tạ Bà Bà còn có có lực lượng, xưng hô Hứa Lăng vì nông thôn thiếu niên

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 119: Cái này tuyệt bức không khoa học a!

Về phần có thể xưng Thiên cấp Thiên Thương Dao khi dao bầu, đối với Hứa Lăng tới nói, càng là dễ dàng tầm thường.

Hệ Thống Không Gian bên trong còn để đó hai kiện tàn phá không cách nào sử dụng Thần Khí, cùng một kiện Thần bí Cửu Đầu Xà mặt nạ.

Lần nữa một trang bị, tỉ như Hỏa Nghi Sáo Trang, đừng tuy nhiên không phải đỉnh, nhưng mà bởi vì có thể tổ hợp thành Sáo Trang, cái kia giá trị mỗi một bộ đều là có giá không thành phố a!

Thế nhưng là, đối với Hứa Lăng tới nói, cái này bất quá khi pháo hồi liệu. Tại Cửu Đầu Xà cùng Trâu Lửa Vương công kích đến, Hứa Lăng báo hồng mười mấy 20 chụp vào, ngay cả mí mắt đều không đR màn trường lực mở

Nếu để Tạ Bà Bà biết Hứa Lăng chân thực giá trị con người, nàng còn dám kêu gào, Hứa Lăng là cái Cóc Ghê mà đòi ăn thịt Thiên Nga nông thôn thiếu niên sao

Chỉ sợ, lập tức liền muốn khóc hô hào, thổ hào, mời nhận lấy Lão Thân đầu gói đi!

Hứa Lăng cũng có lý sẽ vốn là muốn trào phúng một chút mình Tạ Bà Bà, hấn đang "Vô cùng dụng tâm", xử lý Cáp Mô Vương chân sau!

Đương nhiên cái này vô cùng dụng tâm, chỉ là cùng Hứa Lăng mình so sánh. Tại Tạ Bàn Tử xem ra, vị này thiếu niên ăn Tài Liệu lý, thật sự là đơn giản thô bạo đến cực hạn.

Chỉ gặp Hứa Lăng thô lỗ lộ da về sau, đứng vậy đơn giản xoa một chút muối tiêu. Mà lại vì ngon miệng có thể càng thêm đều đều một điểm, hấn liền cảm Thiên Thương Dao, tại Cáp Mô Vương chân sau bên trên tùy ý cắt mấy dao.

Cái này mấy cắt Tạ Bàn Tử là từng đợt đau lòng, đây không phải tại xử lý nguyên liệu nấu ăn, đây là đang giày xéo nguyên liệu nấu ăn a!

Tốt đầu bếp tại xử lý thịt món ăn lúc, đều là muốn ăn lấy thịt hoa văn tới. Cắt miếng muốn hoành hoa văn đến, cắt tia muốn thuận hoa văn đến, mà nhìn xem Hứa Lăng, lại là hoành không nói lý tại Hồ cắt một trận.

Nhìn nhìn lại hấn xoa đồ gia vị, Đó là cái gì, vền vền chỉ là muối tiêu thôi.

Vền vền muối tiêu a!

Đừng nói là Càn Khôn Đại Lực đầu bếp Tạ Bàn Tử nhìn không nổi nữa, liền xem như để trên Địa Cầu đầu bếp thấy được, cũng phải mắng to Hứa Lăng tại giày xéo nguyên liệu nấu ăn a!

Liền ngay cả trên Địa Cầu Tam Lưu đầu bếp đều biết nói, thịt nướng lúc, ánh sáng thả muối tiêu là không đủ, tối thiểu muốn thả phía trên một chút rượu gia vị đi đi mùi tanh. Nếu là lại hơi coi trọng một chút, vậy sẽ phải đề lên các loại hương liệu, còn muốn xoa bên trên mỡ dê, đây chính là có thể làm cho thịt heo xuyên biến thành thịt dê nướng cao Minh Pháp môn!

Nhìn nhìn lại Hứa Lăng, chỉ là gắn một điểm muối tiêu, liền lấy đến trên lửa đi nướng.

Tạ Bàn Tử ở một bên gấp đến độ thẳng dậm chân, hung hăng lăm bầm, "Lăng phí a! Boss dính nguyên liệu nấu ăn a! ..."

Nhìn lấy Tạ Bàn Tử trên mặt đau lòng kinh, cùng chết thân nướng không sai biệt lắm.

Tạ Bàn Tử chỗ nào biết, Hứa Lăng con hàng này là tài nấu ăn không đủ, dùng dùng đến tăng thêm. Liền cùng luyện đan lúc, dựa vào hệ thống đến gian

lặn.

Hứa Lăng Tam Cước Miêu tài nấu ăn, không chỉ có vụng về, mà lại lộ ra rất kỳ hoa!

Tạ Bàn Tử ở chỗ này gấp dặm chân, ước gì lập tức kéo ra Hứa Lăng, mình đi lên xử lý!

Một bên Tạ Bà Bà, rốt cục lại tìm về tự tin.

Tục ngữ nói hay lắm, có ném qua thịt heo, còn có gấp qua heo chạy sao

Chỉ cần ném qua cái này loại đĩnh ăn Tài Liệu lý, liền sẽ biết, đĩnh nguyên liệu nấu ăn không phải như thế tùy ý hồ lộng.

Cái này thiếu niên, xem xét đúng vậy một cái nông thôn thiếu niên, chỉ bất quá là vận khí tốt, không biết thế nào lấy được Cáp Mô Vương chân sau, còn có một thanh có thể xưng Thiên cấp Lợi Nhận.

Kết quả, thiếu niên không biết hàng, Thiên cấp Lợi Nhận khi dao bầu dùng, Cáp Mô Vương chân sau liền như thế tùy ý nướng, hoàn toàn không để ý nướng sau nướng thành cái cái gì dạng.

Cái này nông thôn thiếu niên vận khí, cũng thật sự là nghịch thiên a! Tạ Bà Bà trong lòng là lại Đồ Kỵ lại hâm mộ.

Có thể xưng Thiên cấp đao, mình là khẳng định có, Cáp Mô Vương dùng nguyên liệu nấu ăn, mình cũng là có có lộc ăn ném qua.

Tạ Bà Bà không chịu được Đồ Kỵ lên Hứa Lăng đến, cái này nông thôn thiếu niên, ngoại trừ nhan giá trị chút cao, vận khí hơi tốt, cũng có cái sao đặc thù địa phương a, cũng không biết tiểu thư đến tốt cùng nhìn trúng hẳn cái gì.

Sau khi trở về, tất nhiên muốn cùng lão tổ tông nói một tiếng, Thanh Long thành Thành Chủ đều đã tới cầu qua nhiều lần hôn, đến làm cho tiểu thư kiểm điểm một số mới tốt.

Tạ Bà Bà như thế nghĩ đến, lại liếc mắt nhìn tại trên lửa nướng Cáp Mô Vương chân sau.

Thật sự là đáng tiếc a!

Tạ Bà Bà lắc đầu liên tục, cái này mấy người nguyên liệu nấu ăn, trước đó chính mình cũng có cơ hội hưởng qua, nghe nói, nếu là có đĩnh Đầu Bếp đến xử lý, chẳng những có thể lấy làm ra không có gì sánh kịp mỹ vị, đối với tu luyện còn có thể có tăng thêm địa phương.

Tạ Bà Bà chính lắc đầu đầu, bỗng nhiên ngửi thấy một cỗ như Hữu Nhược không hương khí nhẹ nhàng tới.

Nàng không tự chủ được dùng sức đánh động lên cái mũi, mùi thơm này thật sự là quá thơm, nghe là một cỗ mùi thịt, nhưng mà lại nghe thấy không được đến tốt cùng là cái gì thịt.

Quá kỳ lạ, nay ngày Hộ Vệ Đội chỗ ấy làm cái gì đồ ăn, thế nào như thế hương

Tạ Bà Bà liền nghĩ đến Hộ Vệ Đội nơi đó đi nhìn xem, chợt nhớ tới, không đúng! Trong đội xe Đầu Bếp Tạ Bàn Tử ngay ở chỗ này đây.

Tạ Bà Bà nhìn về phía Tạ Bàn Tử, chỉ thấy Tạ Bàn Tử cái mũi cùng mũi chó giống như, dùng sức co rút lấy, tán thưởng không thôi nói:

"Hương! Khiến người ta say mê hương khí a, quá mỹ hảo, thật là không gì so sánh nổi mỹ vị a! Nhưng là, điều này sao khả năng đâu "

Đúng vậy a, điều này sao khả năng đâu!

Tạ Bà Bà cũng nghĩ như vậy, nàng vừa rồi thuận Tạ Bàn Tử mũi Từ Phương hướng, thỉnh linh phát F, tán mát ra không gì so sánh nổi mùi thịt, chính là Hứa Lăng nướng tại trên đồng lửa Cáp Mô Vương chân sau.

Một cái nông thôn thiếu niên, thế nào khả năng qua loa rải lên một điểm muối tiêu, liền có thể đem Cáp Mô Vương chân sau dạng này đĩnh nguyên liệu nấu ăn, nướng đến mỹ vị như vậy đâu

Cái này tuyệt bức không khoa học a!

Tạ Bà Bà cùng Tạ Bàn Tử một mặt mộng bức ngốc trệ tại nguyên chỗ, bọn hắn lại thế nào có thể biết, cuồng bạo hệ thống là dùng khoa học không giải thích được tồn tại!

Đương nhiên, cùng Tạ Bà Bà cùng Tạ Bàn Tử hai mỗi người chần kinh khác biệt, tại Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc trong mắt, Hứa Lăng vốn là nên có thể đem Cáp Mô Vương chân sau nướng thành vô thượng mỹ vị, đây mới là lý Sở Đương nhưng.

Bởi vì, các nàng đều ném qua Hứa Lăng nướng thịt heo rừng a!

Nhưng mà các nàng cũng rất kinh ngạc, vốn cho là cái kia lúc trời tối ăn vào nướng thịt heo rừng, đã là trên đời này, đẹp nhất vị thịt nướng, nghĩ đến hôm nay nướng Cáp Mô Vương chân sau, có vẻ như so cái kia lúc trời tối thịt còn muốn càng hương a!

Chỉ là nghe mùi thơm, đã muốn ăn đến không được.

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc hai cái muội tử, không có chút nào bận tâm hình tượng chảy đầm đìa nước bọt.

Tiểu Ngọc liền cùng một cái làm bộ đáng thương mèo con, tội nghiệp nhìn qua, trên đồng lửa đã bị dần dần nướng thành kim hoàng sắc Cáp Mô Vương chân sau.

Tư Đồ Huyền càng là nắm lấy Hứa Lăng cánh tay, "Tiểu tặc, nướng đi sao có thể ăn chưa ..."

Tạ Bàn Tử cũng là hung hăng nuốt nước miếng, một bên tự làm bầm không tin nói: "Cái này không khoa học a, như thế đơn giản liền có thể đem đình ăn Tài Liệu lý hảo sao "

Không chỉ có là bọn hắn, Hộ Vệ Đội một đám người cũng đều bị hương khí o hấp dẫn tới.

Từng cái vây quanh ở nơi xa, cuồng nuốt nước miếng, nhìn cùng với chính mình trong tay làm bóp bánh thịt, cái này còn có để hay không cho người ăn com thật ngon

Hộ Vệ Đội bên trong người đều thật bất đắc dĩ, trước đó ăn thịt bánh lúc, một mực cảm giác ăn thật ngon, nhưng mà nghĩ thấy Hứa Lăng nướng Cáp Mô Vương chân sau hương khí về sau, lại ăn trong tay bánh thịt, đơn giản nhạt như nước ốc!

Thế này sao lại là bánh thịt, bên trong là bánh nhân thịt sao rõ ràng là mảnh gỗ vụn có được hay không!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Mời nhận lấy ta đầu gói

Cảm tạ U ngài I o nhiều giầy khen thưởng, nay ngày tăng thêm một chương, cảm ơn đã ủng hộ.

Kỳ thực, còn có một cá nhân, cũng rất lúng túng, vậy thì là Tạ Bà Bà.

Nguyên bản nha, Tạ Bà Bà thân phận, ở cái này trong đội xe, ngoại trừ Tư Đồ Huyền liền số nàng cao quý. Hứa Lăng nướng Cáp Mô Vương chân sau có Hộ Vệ Đội phần, cũng sẽ o Tạ Bà Bà một phần.

Nhưng mà, từ lúc nhìn thấy Hứa Lăng, Tạ Bà Bà đứng vậy chăm chọc khiêu khích, chỗ ấy có ý tốt đi ăn Hứa Lăng nướng Cáp Mô Vương chân sau a!

Nhìn thấy Hứa Lăng đã cầm Thiên Thương Dao, bắt đầu phiến thịt, tiếp lấy phân o Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc.

Tạ Bà Bà tâm lý cái kia hồi hận a, mình là thật không biết, cái này nông thôn thiếu niên nói muốn thịt nướng, nướng lại là Cáp Mô Vương chân sau.

Mình là lại càng không biết nói, một cái nông thôn thiếu niên, chẳng những đem Cáp Mô Vương chân sau nướng chín, thế mà còn nướng như thế hương khí phun người.

Sơ suất a!

...

Tạ Bà Bà hồi hận lúc, Tư Đồ Huyền đã tiếp nhận Hứa Lăng đưa tới thịt, cũng không để ý nóng không nóng, trực tiếp liền dòn vào trong miệng, một Biên Tắc, một bên mồm miệng không rõ nói: "Ăn ngon, ăn quá ngon!"

Nha Hoàn Tiểu Ngọc lại cầm Hứa Lăng o thịt của mình, trước hết để cho Tạ Bà Bà một chút, "Tạ Bà Bà, ngài cũng ném thử."

Tạ Bà Bà giờ lên một chút mí mắt, nói câu để cho mình hồi hận cả đời.

Chỉ nghe nàng có chút ngạo kiều cười lạnh nói: "Lão Thân không quá thói quen ăn nông thôn tiểu tử nướng thịt."

Tạ Bà Bà nói như vậy, đúng vậy tại chết vì sĩ diện. Kỳ thực nàng tâm lý đang nói, Tiểu Ngọc cái này nha đầu thật là không tệ, lại kiên trì để cho ta hai lần, ta liền cố mà làm đem khối này thịt ném đi!

Nhưng mà, Tạ Bà Bà có nghĩ tới là, Tiểu Ngọc chỉ là khiêm nhượng một câu, nhìn thấy Tạ Bà Bà nói không ăn, lập tức liền đem thịt nhét vào mình miệng bên trong.

Tạ Bà Bà trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Nha Hoàn Tiểu Ngọc, Phong Quyển Tàn Vân đem thịt tiêu diệt hoàn tất, nhìn bộ dáng của nàng còn có chút vẫn chưa thỏa mãn.

"Ăn quá ngon, tiểu thư, ngươi o ta lưu một khối a."

...

Tạ Bà Bà chỉ có thể nuốt nước bọt, nhìn lấy Tiểu Ngọc đi cùng Tư Đồ Huyền đoạt thịt đi.

Nàng tâm lý hiện tại là cực độ căm giận bất bình, thầm than thế đạo không cổ, nhân tâm thay đổi a.

Tuổi quá trẻ chỉ biết mình ăn thịt, cũng không biết Đạo Tôn lão yêu ầu. Tiểu Ngọc cái này nha đầu cũng thế, để Lão Thân một lần, như thế có thành ý, thế nào lấy cũng phải để ta ba lần mới được a!

Hứa Lăng lại o Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc mỗi người cắt một đại khối thịt, nhìn lấy ở một bên trơ mắt nhìn, đáng thương đến cùng đầu bị chủ nhân vứt Chó lang thang giống như Tạ Bàn Từ.

Thuận tay cắt một miếng thịt, ném đi đi qua, "Ngươi là Đầu Bếp, không ngại ném thử nhìn ra sao."

"A, o ta" Tạ Bàn Từ không dám tin nói, đây chính là Boss khác đỉnh nguyên liệu nấu ăn a! Thế mà o mình một khối ném thử

Nhìn thấy khối thịt kia đã ném qua đến, Tạ Bàn Từ một cái chó dừ giành ăn, liền đem thịt o bắt lấy.

Hắn một mặt say mê ngửi ngửi Cáp Mô Vương chân sau thịt hương khí, thán nói: "Quả nhiên là vô thượng mỹ vị a, thật không dám tin tưởng, trên đời lại có như thế dụ mỗi người vị đạo!"

Bên cạnh Tạ Bà Bà, có loại muốn bóp chết Tạ Bàn Từ xúc động, người khác bỏ thí ngươi một miếng thịt, ăn thì ăn đi, trách trách hô hô làm gì vậy

Tạ Bàn Từ một mặt say mê tán thưởng xong, lúc này mới lưu luyến không rời đem khối thịt phóng tới miệng bên trong, cắn xuống một khối nhỏ, cẩn thận nhai lấy.

Liền thấy trên mặt hân Thần sắc, một hồi khóc, một hồi cao hứng, một hồi mờ mịt, một hồi chán kinh...

"A" Tạ Bàn Từ chợt quát to một tiếng, kích động nói: "Nguyên lai trên đời này, thật tồn tại như thế mỹ hảo đồ ăn! Đây quả thật là , có thể để cho người ta cảm động đến rơi lệ tư vị a!"

Tạ Bàn Từ đã triệt để bị Hứa Lăng nướng mỹ vị o chinh phục, chính hắn tài nấu ăn tại Càn Khôn Đại Lục, cũng có thể được xưng tụng là nhất lưu Thủy chuẩn.

Nhưng mà, hắn lấy chính mình trước đó làm đồ ăn vị đạo, cùng Hứa Lăng nướng Cáp Mô Vương chân sau thịt vị đạo một tương đối, cái kia căn bản bây không lên mặt đài a!

biện pháp, ai bảo Hứa Lăng có hệ thống đầu bếp danh xưng tăng thêm cái này Bug đây.

Tạ Bàn Từ bỗng nhiên phù phù một tiếng quỳ xuống, thành nói: "Đại ca, không, sư phụ, thu ta làm đồ đệ đi!"

Hứa Lăng sửng sò, đây là cái gì tình huống

Tạ Bàn Từ đã quỳ đi đến Hứa Lăng trước người, khóc ngày hô mà nói: "Sư phụ, ngươi nếu là không thu ta làm đồ đệ, ta , ta liền không nổi!"

Hứa Lăng dở khóc dở cười, còn có mờ miệng cự tuyệt , bên kia Tư Đồ Huyền đã không kiên nhẫn được nữa, phát phát tay nói: "Tạ Bàn Từ, ngươi dạng này rất ảnh hưởng ta ăn thịt a, mau dậy, ngươi không mất mặt ta đều mất thể diện."

"Chính là, là được!" Nha Hoàn Tiểu Ngọc cũng nói tiếp đi: "Tạ Bàn Từ, mau tránh ra, ngươi ảnh hưởng tiểu tặc cắt thịt nha!"

Tạ Bàn Từ gương mặt cực kỳ bi ai muốn tuyệt, "Tiểu thư, các ngươi không thể dạng này hủy diệt ta mộng tưởng a!"

Hứa Lăng không có trò hay nhìn hắn một chút, lại là tránh ra thân thể, tiến lên o Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc, một người cắt một đại khối thịt.

Miệng bên trong nhồi vào mỹ vị, Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc cũng liền không thêm quan tâm Tạ Bàn Từ mộng tưởng rồi.

Vì mộng tưởng, mỗi cá nhân đều có quỳ quyền lực!

Không phải sao

Hứa Lăng lắc đầu, đối Tạ Bàn Từ nói ra: "Người trước."

Tạ Bàn Từ, "Ta không nổi, người không thu ta làm đồ đệ, đánh chết ta đều không nổi."

Hứa Lăng Thần sắc trầm xuống, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Người o ta, ta xem thường nhất đúng vậy tùy tiện quỳ xuống nam nhân!"

Vì mộng tưởng, có quá nhiều người lựa chọn xuống quỳ, lựa chọn đi bán mình linh hồn.

Nhưng mà, đối với Hứa Lăng tới nói, hán tình nguyện đứng đấy chết, cũng sẽ không lựa chọn quỳ mà sống.

Cho dù là đổi thành mộng tưởng, cũng giống như nhau lựa chọn.

Cho nên, hán không thích tùy tiện quỳ xuống nam nhân, vô luận là cái gì dạng lấy cớ.

Nhìn thấy Hứa Lăng là thật không cao hứng, Tạ Bàn Từ ngược ngừng đứng lên, "Sur phụ, ta..."

"Đừng gọi ta sur phụ, ta sẽ không thu đồ đệ." Hứa Lăng phát phát tay, trực tiếp cắt ngang Tạ Bàn Từ.

Hứa Lăng có thu hay không đồ, ngược lại là cùng có nhìn hay không nổi Tạ Bàn Từ có quan hệ, mà là hán biện pháp thu đồ đệ.

Hán tài nấu ăn, hoàn toàn là đến từ cuồng bạo hệ thống đầu bếp danh xưng tăng thêm.

Nếu là thu về phần đầu bếp đồ đệ, hán muốn thế nào giáo đồ đệ đâu

Nghe được Hứa Lăng trực tiếp làm nói, mình không thu đồ đệ. Tạ Bàn Từ trên mặt thất lạc Thần sắc, thật là thâm muốn tuyệt, còn kém nghĩ quần.

Hứa Lăng thờ dài, an ủi hán nói: "Tạ Bàn Từ, ta là bởi vì chính mình quá tuổi trẻ, còn có tư cách thu đồ đệ. Chỉ bất quá, chúng ta vẫn là có thể lẫn nhau trao đổi một chút làm đồ ăn tâm đắc."

"Thật!" Nghe vậy, Tạ Bàn Từ con mắt một chút liền phát sáng lên, "Đại ca, người có thể nói với ta một chút, là thế nào đem nguyên liệu nấu ăn mỹ vị thăng cấp đến nghệ thuật cảnh giới sao "

Hứa Lăng bỗng nhiên muốn cho mình một bàn tay, chính mình nói câu nói này làm gì sao

Mình thế nào cùng Tạ Bàn Từ giới thiệu làm đồ ăn kinh nghiệm

Chẳng lẽ nói với hán, mình sở dĩ có thể đem Cáp Mô Vương chân sau nướng như thế ăn ngon, kỳ thực cùng mình tài nấu ăn, nửa xu quan hệ đều có.

Cái này tất cả đều là bởi vì, cuồng bạo hệ thống đầu bếp danh xưng tăng thêm nguyên do.

Người nếu là muốn theo ta làm đồ ăn ngưư bức, vậy thì đi tìm một cái ngưư xoa hệ thống đi!

Móa!

Nói như vậy, Tạ Bàn Từ có thể tin sao

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Cao thâm mật trắc

Hán coi như tin tưởng lời của mình, lại phải đi đâu mà tìm một cái khác ngưư xoa hệ thống đi.

Vậy rốt cuộc muốn thế nào trả lời Tạ Bàn Từ đâu

Hứa Lăng khổ tư mình tưởng, trên đầu tóc đều bị bắt rơi mất mấy căn, mới rốt cục tại Tạ Bàn Từ mới mắt chờ mong ánh mắt bên trong, biệt xuất mấy chữ.

"Ta đang dùng tâm làm đồ ăn!"

Hứa Lăng gương mặt cao thâm mặt trắc, nói ra bảy chữ này.

Đang dùng tâm làm đồ ăn!

Tạ Bàn Tử tỉnh tề nhai nuốt lấy mấy chữ này, cảm giác thật thâm ảo, tốt có ở bên trong dạng Tử A.

Cẩn thận suy tư câu nói này, Tạ Bàn Tử tựa hồ cảm giác mình thu hoạch rất nhiều, nhưng mà lại tí mi nghĩ lại, lại như cùng cái gì cũng thể hội ra tới...

"Khục! Cái kia", đại ca, thể nào mới có thể xem như dụng tâm làm đồ ăn đâu ngài có thể hay không cụ thể một chút..." Tạ Bàn Tử một mặt sốt ruột nhìn lấy Hứa Lăng.

Hứa Lăng nội tâm bên trong kỳ thực cảm giác rất đậm thể nhưng là bên cạnh còn có hai cái muội tử nhìn lấy đâu, mình trang bức, quý cũng phải lấp xong a!

Hắn vỗ vỗ Tạ Bàn Tử bả vai, cao thâm mặt trắc cười nói: "Người nhìn ta vừa rồi đồ nướng Cáp Mô Vương chân sau quá trình, ra sao"

Tạ Bàn Tử nghĩ nghĩ, "Nhìn lấy rất đơn giản thô bạo."

"Đúng, đúng vậy đơn giản thô bạo, chỉ bất quá, ta đang dùng tâm làm đồ ăn, cho nên dù là đơn giản thô bạo, vẫn có thể làm ra làm cho người cảm động mỹ vị." Hứa Lăng nói nói.

Tạ Bàn Tử một mặt mộng bức Thần sắc, áy áy nói: "Ta vẫn là không hiểu."

Hứa Lăng thở dài một hơi, trong lòng tự nhủ người nếu có thể hiểu mới là lạ.

Ta cũng đều không hiểu mình tại nói cái gì, rốt cuộc muốn thể nào mới có thể đem người o giảng hiểu đâu

Việc này độ khó, còn Chân Bát là bình thường cao!

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc đã tiêu diệt xong Cáp Mô Vương chân sau, vỗ vỗ Hứa Lăng bả vai, "Uy, tiểu tặc, cái này nướng cóc thịt ngon ăn là ăn ngon, thể nhưng là cũng quá thiếu đi đi! Tranh thủ thời gian làm tiếp điem."

Nha Hoàn Tiểu Ngọc cũng ở một bên đánh lấy ợ một cái, một bên trơ mắt nhìn Hứa Lăng.

Hứa Lăng liền buồn bức, chẳng lẽ Càn Khôn Đại Lục muội tử, đều không cần ăn uống điều độ giảm béo sao

Vậy thì lại làm khối Cửu Đầu Xà thịt rắn đi ra, làm điểm canh rắn uống đi!

Nghĩ đến cái này, hắn lúc này liền muốn chào hỏi Hộ Vệ Đội đội trưởng, "Triệu dẫn đầu, phiền phức cảm nôi nấu tới..."

Chỉ là ngẩng đầu một cái, lập tức dọa hắn kêu to một tiếng.

Hộ Vệ Đội người đều vây quanh ở nơi xa, từng cái mắt bốc lục quang, liền cùng Nga Từ Quý Đầu Thai, nhãn quang ánh sáng chăm chăm cùng với chính mình nhìn.

Hứa Lăng lập tức hiểu được, xem ra bọn họ đều là bị mùi thơm hấp dẫn tới.

Cái này đúng vậy hệ thống đầu bếp danh hiệu ngư bức chỗ, mỹ vị thêm ba thuộc tính, có thể nói, có thể so với đầu bếp giới thần tồn tại!

Nhìn thấy như thế nhiều Hộ Vệ Đội viên, trông mong vây quanh ở cái kia, Hứa Lăng vốn là muốn cho Hộ Vệ Đội Trưởng Triệu dẫn đầu cảm qua một thanh cái nôi đến, hầm bên trên một cái nôi canh rắn canh.

Nhưng sau một khắc, hắn chỉ có thể lúng túng đổi giọng, để Triệu dẫn đầu cảm miệng nôi lớn tới.

Hứa Lăng muốn hầm bên trên một đại nôi canh rắn canh, ở đây người gặp có phần.

Nếu là những người khác biết Hứa Lăng thể mà đem siêu Boss Cửu Đầu Xà thịt rắn lấy ra, làm canh rắn canh để một đám Hộ Vệ Đội đội viên cùng một chỗ ăn.

100 cá nhân bên trong, 99 cá nhân sẽ mắng Hứa Lăng Bại Gia!

Còn lại một cái kia mắng, chỉ có thể là Hứa Lăng muội muội Hứa Hạm Nghiên. Cái kia ngọc nha đầu vô luận cái gì lúc, đều sẽ không điều kiện chèo chống hắn ca ca.

Vừa nghe đến Hứa Lăng lại muốn làm một nôi canh rắn, mà lại cái này nôi canh rắn vẫn là tất cả mọi người có phần, mấy cái Hộ Vệ Đội đội viên lập tức ân cần theo sát đội trưởng, hấp tấp chuyển đến trong đội xe lớn nhất một cái nôi.

Hứa Lăng nhìn thấy Hộ Vệ Đội mấy cá nhân đem nồi chi tốt, để bọn hắn đem trong nồi thả Mãn Thanh nước, dưới đáy hỏa thiêu đến vương nhất.

Tiếp theo, Hứa Lăng đối Tạ Bàn Từ nói: "Tiếp đó, người nhìn kỹ, ta lại o người biểu thị một lần, cái gì gọi là dụng tâm đi làm đồ ăn. Còn có thể hay không lĩnh ngộ, liền xem người thiên phú."

Tạ Bàn Từ dùng lực gạt đầu, kích động đến toàn thân run rẩy nói: "Đại ca, ta nhất định sẽ nỗ lực, sẽ không để cho người thất vọng!"

Hứa Lăng lại để cho Tạ Bàn Từ, đem lớn nhất đồ ăn tám cảm tới.

So với hắn về một chút, tại Hệ Thống Không Gian bên trong đem Cửu Đầu Xà thân rắn chặt xuống một khối, tiếp lấy đoán lấy ra, ném tới đồ ăn Bàn Thượng.

Đoạn này thân rắn vừa lấy ra, đội xe Lira xe Thiên Dực ngựa, vậy mà tất cả đều thất kinh.

Có vài thớt thực lực thấp điểm, cảm nhận được như thế kinh khủng khí tức, càng là thân thể mềm nhũn, trực tiếp tê liệt ngã xuống tại mặt đất.

Cái này đúng vậy siêu Boss uy áp, liền xem như Cửu Đầu Xà đã chết, nhưng mà dư uy còn tại.

Mấy cái Hộ Vệ Đội viên vội vàng ném đi trấn an ngựa, Hộ Vệ Đội Trưởng Triệu dẫn đầu lại là có chút không dám tin chỉ cái kia một đoạn thân rắn, khó khăn nuốt nước miếng một cái nói:

"Cái này", cái này, nó trên thân phát ra đáng sợ khí tức, chẳng lẽ đúng vậy trong truyền thuyết, Siêu Giai Boss thịt "

Tạ Bà Bà đồng dạng chấn kinh đến Trương Đại miệng, ngốc trệ phải nói không ra lời nói tới.

Nàng là cũng đã không thể duy trì tỉnh táo, bị nàng nhận định là nông thôn cùng tiểu tử, vậy mà một lần lại một lần để cho người ta chấn kinh, thực sự ra ý người liệu.

Nếu đây hết thấy đều là Hứa Lăng vận khí, như vậy hắn vận khí thật tốt đến cái gì cấp độ

Chẳng lẽ, cái này tiểu tử trên thực tế là vận khí Thần Con riêng

Chẳng những Tạ Bà Bà kinh ngạc đến ngây người một mặt, liền ngay cả Hộ Vệ Đội các đội viên, cảm thụ được thân rắn bên trên tán phát khủng bố khí tức, đồng dạng không tự chủ được bị chấn trụ tại chỗ.

Đây chính là trong truyền thuyết siêu Boss thịt, cảnh giới tối thiểu đồng đẳng với nhân loại Chiến Soái, Chiến Tông tầng thứ, tuyệt đối là cần bọn hắn ngưỡng vọng tồn tại.

Tại Càn Khôn Đại Lục bên trên, cho dù là Chiến Soái cấp bậc cao thủ, nhìn thấy siêu Boss cũng đành phải chạy trốn chết.

Mà F tại, lại có một khối siêu Boss thịt, bày tại bọn họ trước mặt, liền muốn hầm thành canh rắn canh.

Cái này loại sự tình, chỉ là ngấm lại tự khiến người rung động, khiến cho người cảm giác lần có mặt Từ A!

Về sau, vô luận tới nơi nào, mình trang bức tài liệu lại nhiều một hạng đòn sát thủ, mà lại là miêu sát cấp bậc.

Tạ Bàn Từ đã kích động đến toàn thân đều đang run rẩy, tựa như tại phát Mộng, nghẹn ngào nói: "Đây là siêu siêu nguyên liệu nấu ăn a, ta lại có hạnh kiến thức đến xử lý quá trình, thật là nhân sinh chết cũng không tiếc!"

Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc đồng dạng cảm thấy rung động, dù là lấy Tư Đồ Huyền thân phận, trước kia cũng có cơ hội ăn vào siêu Boss cái này khác nguyên liệu nấu ăn.

Nha Hoàn Tiểu Ngọc càng là hai mắt sáng lên nhìn lấy khối kia thịt rắn, nước bọt đã không tự giác chảy xuống.

Một bên Tư Đồ Huyền, đột nhiên kích động đến kêu to cú sốc, "Wow! Mấy người như thế cao thịt rắn, nhìn hắn là ăn thật ngon đáng về!"

Nghe được Tư Đồ Huyền nói như vậy, người xung quanh cũng là say. Cũng đúng vậy nhà mình đại tiểu thư có thể như thế tùy hứng, nhìn thấy siêu Boss khác thịt, ý nghĩ đầu tiên lại là ăn thật ngon đáng về.

Kỳ thực, Hứa Lăng so với Tư Đồ Huyền càng thêm tùy hứng.

Nếu là bị còn lại Dược Sư biết, Hứa Lăng cảm Cáp Mô Vương chân sau làm đồ nướng, vừa chuẩn dự bị Cửu Đầu Xà thịt rắn làm canh rắn, không biết có thể hay không bị tức chết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Chức nghiệp thăng cấp

Đến Cửu Đầu Xà cái này mấy người siêu Boss, có thể không chút nào khen mà nói, đục trên thân hạ toàn bộ là bảo bối.

Hứa Lăng cái này Dược Sư, nếu là dùng Cửu Đầu Xà huyết nhục làm thuốc luyện đan lời nói, không biết có thể luyện chế ra bao nhiêu Cực Phẩm Đan Dược tới.

Nhưng mà, Hứa Lăng lại đem Cửu Đầu Xà thịt rắn, lấy ra hầm canh rắn canh.

Mà lại, hẳn chẳng những nấu canh rắn canh, còn muốn mời tất cả Hộ Vệ Đội viên một khối đến uống.

Chỉ có thể cảm khái một tiếng, có cường bạo hệ thống người, đúng vậy có bốc đồng tư bản a!

Hứa Lăng hai ba lần đem Xà Bi lột xuống tới, cũng tốt tại hẳn có Thiên Thương Dao khi dao bầu, bằng không, Cửu Đầu Xà thật đúng là không phải bình thường đao có thể lột bỏ da tới.

Đương nhiên, Thiên Thương Dao không thiếu được lại phải cảm khái, đao của mình sinh một vùng tăm tối.

Hứa Lăng đem thịt rắn tại đồ ăn Bán Thượng tùy ý cắt thành mấy khối lớn, tiếp lấy đợi đến trong nồi nước sôi lên về sau, liền đem thịt rắn tất cả đều ném tới trong nồi.

Chờ đến thịt rắn trong nồi lật ra một cái lăn về sau, tiếp lấy lại đem thịt rắn đều vớt đi ra, đem trong nồi lớn nước tất cả đều hoán đổi, dạng này thịt rắn liền lộ ra càng sạch sẽ, rõ ràng hơn ngọt một điểm.

Nhìn thấy Hứa Lăng muốn đem trong nồi nước đều rửa qua, Hộ Vệ Đội Trưởng Triệu dẫn đầu vội vàng lên hỗ trợ, "Những này thô ráp công phu, để cho chúng ta đến!"

Triệu dẫn đầu mang theo mấy cái Hộ Vệ Đội viên, vội vàng đem nồi lớn nâng lên, thế nhưng là bọn hắn cũng có đem bên trong nước rửa qua, mà là một người phân một đại bát, tiếp lấy mới đem nồi xoát sạch sẽ, lại đựng đầy nước giờ lên trở về.

Tại Hứa Lăng tới nói, muốn rửa qua nước, đúng vậy cùng cọ nồi nước một cái cấp bậc, có cũng được mà không có cũng không sao.

Thế nhưng là đối với Hộ Vệ Đội thành viên tới nói, đây chính là ngâm lấy siêu Boss Cửu Đầu Xà huyết nhục tinh hoa Đại Bỏ chi vật, ngu ngốc mới rửa qua.

Kỳ thực, chẳng những Hộ Vệ Đội các huynh đệ liền cùng uống mỹ tửu Ngọc Dịch, đem Hứa Lăng muốn rửa qua trình độ lấy uống, liền ngay cả một mực bình chân như vại Tạ Bà Bà, cũng thấy lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Nếu không phải quá bận tâm da mặt của mình, Tạ Bà Bà xác định vững chắc đã đối Hứa Lăng xin Cầu Đạo: "Thiếu niên, xin ngài nhất định phải nhận lấy Lão Thân đầu gối, thưởng một bát cọ nồi nước uống đi!"

Dù sao, đây không phải là bình thường cọ nồi nước, mà là phao qua Cửu Đầu Xà cọ nồi nước a!

Đối với Dược Sư tới nói, dùng Cửu Đầu Xà huyết nhục làm thuốc, vậy thì có thể luyện chế ra Linh Đan Diệu Dược tới.

Đối với tu luyện giả tới nói, Cửu Đầu Xà huyết nhục, ngoại trừ có thể tăng công lực, còn có thể tăng lên tiềm lực!

Liền xem như phao qua Cửu Đầu Xà cọ nồi nước, cũng là có thể thân Kiện Thể. Đặc biệt là đối với Tạ Bà Bà cái này loại, đã tuổi tác già nua người mà nói, càng là có ích nhiều hơn.

Tạ Bà Bà tuy nhiên tại Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia thân phận rất cao, nhưng mà năng thực lực cũng không phải là đỉnh tiêm dừng, đến ở độ tuổi này, thân thể cơ năng đã bắt đầu giảm xuống.

Những năm này, nàng dựa vào tại Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia địa vị, cũng là phục dụng rất nhiều kéo dài tuổi thọ Linh dược, nhưng mà tất cả Linh dược, đều là có dược hiệu hạn chế.

Gần nhất, nàng đã cảm giác được, lại phục dụng những cái kia kéo dài tuổi thọ Linh dược, hiệu quả đã hơi không Túc Đạo, thậm chí được chà bằng mất.

Nhưng mà giờ khắc này, lại có một khối siêu siêu cấp lớn huyết nhục, bày đặt ở trước mặt nàng.

Cái này loại cấp bậc huyết nhục tinh hoa, tuyệt đối đỉnh đến Thượng Thiên giai cấp lần Linh Đan Diệu Dược!

Chỉ cần là ăn được như vậy một miếng thịt, hoặc là từng bên trên một thanh canh, thậm chí là uống một bát cạo nôi nước, Tạ Bà Bà đều có thể khẳng định, mình cái này lão hủ thân thể, nhất định trùng hoạch Tân Sinh, tuổi trẻ rất nhiều cũng không phải không có khả năng.

Nhưng là, tại sao khối này siêu Boss huyết nhục, vì sao hết lần này tới lần khác là Hứa Lăng cái này nông thôn thiếu niên lấy ra đây này

Tạ Bà Bà nội tâm xoắn xýt vô cùng, phiền muộn vô cùng.

Trên đời này rất nhiều sự tình, là không thể đủ trừ trừ.

Nàng hơi chút xoắn xýt công phu, Hộ Vệ Đội các thành viên, đã đem "Cạo nôi nước" một đoạt mà rỗng.

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc tự nhiên là có cướp, canh rắn canh liền đủ các nàng uống.

Tạ Bàn Tử cũng là có cướp, hắn con người chính nhất chuyển không chuyển nhìn chăm chăm Hứa Lăng, muốn nhìn một chút đối phương đến tốt cùng là thể nào "Dụng tâm" đi làm đồ ăn.

Một lần nữa đem một siêu nước, phóng tới trên lửa.

Một đám Hộ Vệ Đội các thành viên, nhiệt tình trước nay chưa có tăng vọt, bắt đầu chăm cùi nhóm lửa.

Đoán chừng đây là Càn Khôn Đại Lục bên trên, đỉnh cao nhất đốt Hỏa Công.

Mấy cái Hỏa thuộc tính chân khí Hộ Vệ Đội viên, càng là trực tiếp nắm tay áp vào nồi lớn bên trên, dùng chân khí phụ trợ làm nóng. Cái này sức mạnh, so với bọn hắn cưới vợ còn muốn nhiệt tâm a!

Không có cách, hết thấy cũng là vì có thể uống canh rắn.

Tục ngữ nói hay lắm, chúng nhân kiếm cùi hỏa diễm cao!

Mười cái mười trở lên cao thủ một khối nhóm lửa, tuy nhiên vài phút, trong nồi lớn nước liền đã cút ngay.

Tại Tạ Bàn Tử mỗi mắt chờ mong phía dưới, Hứa Lăng rốt cục hành động, khối lớn thịt rắn ném tới cút ngay trong nồi lớn, tiếp lấy đối Hộ Vệ Đội người nói: "Tiếp tục, Đại Hòa Thiêu!"

Tạ Bàn Tử mấy lần miệng, sừng sốt nói ra lời, hắn thật muốn hỏi một câu, "Đại ca, người khẳng định đây là đang hầm canh rắn, mà không phải đang nấu xương sườn "

Đại hỏa tiếp tục mãnh liệt đốt, trong nồi rắn canh, không ngừng cuộn cuộn lấy, Hứa Lăng cầm một cái lớn Thìa, ở bên trong dùng lực quấy.

Không quấy không được a, thịt rắn cắt quá lớn, nhất định phải xoắn nát mới có thể tính canh rắn a!

Hứa Lăng cầm lớn Thìa, ra sức trong nồi vừa đi vừa về quấy lấy.

Trái ba vòng, phải ba vòng, tiếp theo, lại một lần...

Như thế quấy lấy quấy lấy, Hứa Lăng không khỏi nhớ tới mình tại trên Địa Cầu giờ hầu mẹ.

Khi đó nông thôn nghèo, chỉ có thể thường thường ăn Khoai Lang cháo, nấu Khoai Lang lúc cho để dính nôi, nàng liền muốn không ngừng cầm Thìa quấy.

Khi đó thời gian tuy nghèo, tuy nhiên Hứa Lăng giờ phút này hồi tưởng lại, lại cảm giác được tương đương hạnh phúc.

Chỉ mong mất đi mình cha mẹ có thể kiên , mình tại nơi này cũng nhất định sẽ dừng cảm sống sót, một lần nữa tìm tới con đường trở về.

...

Nguyên bản một mực bức bối bất an Tạ Bàn Tử, chợt im lặng xuống tới, hắn kinh ngạc nhìn Hứa Lăng.

Nhìn lấy cái này Thiếu Niên Lang, cầm Thìa trong nồi nghiêm túc quấy đáng vẻ.

Tạ Bàn Tử bỗng nhiên cảm giác mình trong nội tâm, có khối non mềm địa phương tựa hồ bị xúc động...

Tại sao, mình sẽ có loại phiền muộn cảm giác

Tại sao, mình sẽ bỗng nhiên nghĩ đến nhà vị đạo

Tại sao...

Tạ Bàn Tử ngơ ngác nhìn Hứa Lăng, trong mắt hắn, lúc này thiếu niên như là bật kín tầng một ánh sáng...

Nguyên lai, đây mới là "Dụng tâm" đi làm đồ ăn.

Nguyên lai, cái này đúng vậy để cho người ta cảm động đến rơi lệ xử lý.

Nguyên lai...

Nguyên lai, là như thế này a!

Tạ Bàn Tử đã quỳ đến mặt đất, hai mắt rơi lệ, sư phụ, người trông thấy sao ta rốt cục gặp được chúng ta đầu bếp giới cảnh giới tối cao, ta rốt cuộc biết cái gì mới có thể xưng là Trù Thần!

Trù Thần a

...

Hứa Lăng cũng không có chú ý tới Tạ Bàn Tử dị thường, bởi vì hắn tâm Thần đã tất cả đều được nhắc nhở âm hấp dẫn.

"Đỉnh!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, tại chế biến thức ăn đỉnh nguyên liệu nấu ăn thời khắc, bỗng nhiên có chỗ lĩnh ngộ, đầu bếp chúc nghiệp mấy người thu hoạch được tăng lên!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, đầu bếp chúc nghiệp mấy người tăng lên cấp một, khen thưởng danh vọng giá trị hai vạn!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, trước mắt đầu bếp mấy người hai, chế biến thức ăn bất luận cái gì đồ ăn chẳng những có thể lấy hoàn mỹ giương F nguyên liệu nấu ăn mỹ vị, hơn nữa có thể đem nguyên liệu nấu ăn thuộc tính lâm ly phát huy! Món ăn vị đạo thêm ba!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Khinh người quá đáng

Cảm tạ U ngải I o mạnh mẽ sinh ngừng nay ngày tăng thêm hai chương, cảm ơn đã ủng hộ.

Hứa Lăng sửng sò, đầu bếp mấy người tăng lên, chuyện tốt a!

Khen thưởng danh vọng giá trị hai vạn, cầu còn không được a!

Nguyên liệu nấu ăn thuộc tính phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế, càng là chuyện tốt liên tục!

Ý vị này, vẹn vẹn dựa vào nấu trù, liền có thể đem nguyên liệu nấu ăn đặc tính phát huy ra luyện đan hiệu quả, đơn giản Thần.

Kể từ đó, tăng thêm đồ ăn vị đạo tăng thêm đã cao tới sáu điểm, nói là Tân Nhất Đại Thần Trù cũng không đủ.

Nhưng mà, đây đều là hệ thống nhắc nhở, ngoại nhân cũng không biết a, vì lòng Tạ Bàn Tử người kích động đến phải quỳ tại ta trước người đầu

Mà lại, Tạ Bàn Tử người quỳ liền quỳ đi, thế nào còn khóc đến một thanh nước mắt một thanh nước mắt

"Đại ca!" Tạ Bàn Tử kêu khóc nói: "Cảm ơn a! Ta cuối cùng Vu Minh trắng, thế nào mới có thể dụng tâm đi làm thức ăn."

"A!" Hứa Lăng sửng sò.

Con bà nó!!

Cái này mập mập là một nhân tài a! Chính ta cũng còn có hiểu, người liền hiểu.

"Không tệ, mập mập, ta xem trọng ngươi!" Hứa Lăng dùng lực vỗ vỗ Tạ Bàn Tử bả vai, lấy đó khen ngợi nói.

"Đại ca, ngươi yên tâm!" Tạ Bàn Tử dùng lực gạt đầu, vô cùng chân thành nói: "Mập mập sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Hứa Lăng không biết là, từ đó về sau, Tạ Bàn Tử liền một Cái Chi trước tài nấu ăn phong cách, mà là đi lên, truy cầu "Dùng tâm đi làm đồ ăn" không đường về.

Tạ Bàn Tử trở lại Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia sau.

Có một vị Tàn Gia Bảo lão đại mở tiệc chiêu đãi một vị Khách Quý, đặc biệt địa điểm tên để Tạ Bàn Tử Chủ Trì.

Kết quả...

Vị kia lão đại đem Tạ Bàn Tử gọi đi mắng cái Cầu Huyết Lâm Đầu, "Tạ Bàn Tử, ngươi mẹ nó, làm đây là cái gì a!"

Tạ Bàn Tử trả lời nói: "Ta đây là đang dùng tâm làm đồ ăn!"

"Dùng ngươi mẹ tâm!"

Tạ Bàn Tử, "Ngươi thế nào mắng chửi người!"

"Ngươi đã dám làm đi ra, liền phải bị mắng!"

Càng ngày càng nhiều khách nhân, bắt đầu chỉ trích Tạ Bàn Tử tài nấu ăn. Cũng có rất nhiều người khuyên Tạ Bàn Tử, đổi về trước đó tài nấu ăn phong cách.

Nhưng mà Tạ Bàn Tử một mực kiên trì, chưa bao giờ lắc lư.

Bởi vì, hắn đã từng tận mắt thấy qua, phẩm vị qua, cái kia loại để cho người ta cảm động đến rơi lệ mỹ vị!

Tạ Bàn Tử tin tưởng, chỉ cần mình kiên trì, liền tất nhiên sẽ làm ra để cho người ta cảm động đến rơi lệ mỹ vị...

Hứa Lăng một câu trò đùa lời nói, để một cái Đầu Bếp triệt để thăng thành "Thần Trì", đương nhiên, thần là Thần kinh thần!

Tạ Bàn Tử tương lai, có thể nói là, thành cũng Hứa Lăng, bại cũng Hứa Lăng.

Đương nhiên, F tại mọi người quan tâm nhất, vẫn là uống canh rắn canh.

Tiểu Ngọc đã nhận lấy Hứa Lăng trong tay lớn Thừa, bắt đầu o mọi người phân canh rắn.

Trong nồi lớn canh rắn, tản mát ra chỉ Ứng Thiên bên trên có hương khí, sớm đã đem chúng nhân thêm trùng trùng đều câu dẫn đến rục rịch góc đầu dãy.

Tiểu Ngọc tay cầm muối, trước o tiểu thư bới thêm một chén nữa, tiếp lấy lại bới thêm một chén nữa, bung o Tạ Bà Bà.

Tạ Bà Bà đôi điểm ấy, vẫn là hết sức hài lòng.

Nguyên bản nàng một mực tại xoắn xuýt, muốn hay không đem mình đầu gối, hiến o Hứa Lăng cái này nông thôn tiểu tử, tốt đời lấy một bát canh rắn uống đầu.

F tại, Tiểu Ngọc thế mà thức thời, chủ động bung đến đây một bát, mặt mũi của mình bảo vệ, canh rắn cũng uống lên, Ha-Ha, lưỡng toàn kỳ mỹ a!

Đổi những người khác, giờ khắc này đã không dằn nổi, đem canh rắn bung đi qua.

Thế nhưng là, Tạ Bà Bà là ai, nàng tại Tàn Gia Bảo đó là làm đáng bung đã quen, cho nên, thời khắc mấu chốt, tự nhiên còn muốn rụt rè một chút.

"Lão Thân, vẫn là", vẫn là không uống đi!" Tạ Bà Bà miệng thảo luận lấy cự tuyệt, tay lại đã vươn đi ra.

Nàng đây là đề phòng Tiểu Ngọc, trước mặt lần, chỉ làm cho một lần liền không cho.

nghĩ đến là, bên cạnh còn có một cái tay, so Tạ Bà Bà tay còn nhanh hơn, sớm đem Tiểu Ngọc đưa tới canh rắn bung đi qua.

"Tạ Bà Bà nếu không muốn uống, vậy cái này bát liền o ta." Hứa Lăng cười hi hi tiếp nhận canh rắn, nói nói.

Tạ Bà Bà lúc ấy tức giận đến, đều muốn chửi đồng, ai nói lão nương không muốn uống, gọi là rụt rè, biết hay không!

Tạ Bà Bà trực tuyến thô khí, nàng nãi nãi, tức chết lão nương, cái này xú tiểu tử, đây là nhắm vào lão nương a! Hô hô... Tức chết ta rồi!

Nếu bên cạnh không phải Tư Đồ Huyền ngay tại bên cạnh lời nói, chỉ sợ Tạ Bà Bà giết Hứa Lăng tâm đều có.

Nàng là thật, thật, thật vô cùng muốn uống bên trên một bát canh rắn canh a! !

Hứa Lăng có lý sẽ Tạ Bà Bà oán niệm, quay đầu lại vỗ vỗ Tiểu Ngọc, "Nhanh đi phân canh rắn, tất cả mọi người chờ lấy đâu!"

"Ừm." Tiểu Ngọc đáp ứng một tiếng, quay người lại tiếp tục phân canh rắn.

Phân mấy mươi về sau, Tiểu Ngọc mới kịp phản ứng, vừa rồi Hứa Lăng tựa hồ là sờ soạn đầu của mình

Mà lại, hấn vẫn là ngay trước tiểu thư mặt, trắng trợn địa hồ sờ mình, đây là mấy cái ý tứ

Tiểu Ngọc mặt, một chút đỏ lên, len lén liếc Tư Đồ Huyền một chút, phát f tiểu thư đang chuyên tâm toàn tâm toàn ý đối phó mình đem đó canh rắn, lúc này mới yên lòng lại.

Sau đó, Tiểu Ngọc nguyên bản định lại o Tạ Bà Bà, xới một bát canh rắn, dù sao Tạ Bà Bà tại Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia địa vị đặc thù,

Nhưng mà, bị Hứa Lăng vuốt ve lần này khiến cho tâm Thần bất an, triệt để đem cái này gốc rễ o quên.

Cho nên, tại tất cả mọi người tại hết lớn đặc biệt uống canh rắn lúc, Tạ Bà Bà lại chỉ có thể lúng túng, đứng tại cái kia làm nhìn lấy.

Lấy Tạ Bà Bà tại Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia địa vị, nàng cái gì lúc, bị từng tới cái này loại đãi ngộ a!

Mã đức, đơn giản khinh người quá đáng!

Cho nên, Tạ Bà Bà vung tay áo, trực tiếp trở lại trưởng bối của mình.

"A!" Nhìn thấy Tạ Bà Bà thẹn quá hoá giận đi, Tiểu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình quên lại o Tạ Bà Bà xới một bát canh rắn, ngượng ngùng nói: "Hồng, Tạ Bà Bà tức giận."

...

Tạ Bà Bà tại trong lều của chính mình, nghe bay vào mùi thơm, đối Hứa Lăng hận ý đã là còn cao hơn trời.

Ngoại trừ cừu hận Hứa Lăng, Tạ Bà Bà đệ nhị hận, đứng vậy Nha Hoàn Tiểu Ngọc, hai lần để cho mình lúc, đều có chút thành ý, cái kia thuần túy là muốn xem chuyện cười của mình a.

Kỳ thực, Tạ Bà Bà thật sự chính là trách lầm Tiểu Ngọc.

Tiểu Ngọc nguyên bản còn muốn o Tạ Bà Bà đưa một bát canh rắn tới, nhưng mà lại bị Hứa Lăng ngăn cản.

Đối với mắt chó coi thường người khác người, Hứa Lăng là từ trước sẽ không o hấn tốt sắc mặt.

Uống vào mỹ vị canh rắn, Tư Đồ Huyền đối Hứa Lăng nói: "Tiểu tặc, ngươi bản sự không tệ, về sau tỷ bảo kê ngươi. Nếu ai dám khi dễ ngươi, báo tỷ tên."

Hứa Lăng bĩu môi, một bộ không để ý. Tại Man Hoang sơn mạch bên trong vẫn là mình, cứu được các ngươi hai cái đây.

Tiểu Ngọc cũng nói ra: "Tiểu thư, ngươi vẫn là trước giải quyết chính mình vấn đề đi."

Hứa Lăng hiểu kỳ hỏi: "Cái gì vấn đề "

Tiểu Ngọc do dự một chút, vẫn là nói ra: "Còn có thể là cái gì vấn đề, còn không phải Thanh Long thành, ngô... Tiểu thư, ngươi làm gì!"

Tiểu Ngọc nói phân nửa, liền bị Tư Đồ Huyền o che miệng lại, Tư Đồ Huyền đối Hứa Lăng nói: "Trò cười! Tỷ có thể có cái sao không giải quyết được vấn đề tiểu tặc, không bằng ngươi đi theo tỷ về Phụng Hoàng Thành đi."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Làm vị hôn phu

"Tốt, tốt!" Tiểu Ngọc cũng liền liền chút lấy đầu.

"Không đi." Hứa Lăng trực tiếp cự tuyệt, nói đùa, mình thế nào khả năng đi theo người đi làm đầu bếp.

"Không phải cho người đi khi Đầu Bếp, người o tý làm vị hôn phu đi!" Tư Đồ Huyền lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, nhìn lấy Hứa Lăng nói nói.

"Phốc" Hứa Lăng một thanh liền đem miệng bên trong canh rắn o phun ra đi, không phải nói Càn Khôn Đại Lục bên trên tập tục, rất bảo thủ sao

Tư Đồ Huyền cái này muối tử, làm việc liền rất trực tiếp, rất có ý nghĩ mà!

Vừa nghĩ tới, mình thế mà đụng phải trong truyền thuyết nữ truy nam, mà lại cái này muối tử nhan giá trị cao, vóc người đẹp, thực lực, gia thế càng là đại lục nhất lưu.

Phóng tới trên Địa Cầu, cái này đúng vậy thỏa thỏa Trạch Nam Nữ Thần a.

Thế nhưng là F tại, Trạch Nam Nữ Thần tại hướng mình tỏ tình

Tại cái này loại lúc, cự tuyệt đều là ngu B a!

Hứa Lăng miệng liền muốn đáp ứng, nhưng mà lại nghe được Tư Đồ Huyền nói: "Tiểu tặc, người không cần nhớ nhiều, chỉ là để người giả trang ta vị hôn phu mà thôi."

"..."

Hứa Lăng xấu hổ vô cùng, trong nháy mắt có loại rất mặt mẹ tâm tặc

Hắn vốn cho là mình có thể dựa vào mặt ăn cơm, kết quả không phải có chuyện như vậy.

Nguyên lai, tại Càn Khôn Đại Lục bên trên, cũng có cho thuê bạn trai cái này hành nghiệp a! Xem ra, bức hôn cái này loại sự tình là không phân Quốc Giới, không phân lĩnh vực.

Nghe được Tư Đồ Huyền thế mà cùng Hứa Lăng cái kia xú tiểu tử, đang đàm luận cái này loại mập mờ Đề Tài, Tạ Bà Bà tại trong lều vải đã nghiêng răng đến thẳng dậm chân.

Nếu là tại vừa nhìn thấy Hứa Lăng lúc, Tạ Bà Bà đã sớm xông ra lều vải, Nghĩa Chính ngôn từ chất uống nói: "Đại tiểu thư, mời chú Ý Phong độ, cũng không nhìn một chút cái kia tiểu tử là cái gì thân phận loại hình lời nói."

Nhưng mà, đã trải qua vừa rồi một phen, Hứa Lăng đã dùng từng cái không có khả năng, đem Tạ Bà Bà tự tin o đánh nát.

Đến lúc này hầu, nàng thế mà không dám đi ra ngoài, chỉ trích Tư Đồ Huyền cùng Hứa Lăng.

Tạ Bà Bà đối với mình sợ hãi mười phần xấu hổ, nàng đã hạ quyết tâm, muốn trở về đến Phượng Hoàng Thành về sau, tại lão tổ tông bên kia thật tốt cáo bên trên một trạng!

Một bên khác Hộ Vệ Đội các thành viên, ngược lại là rất tự giác, từng cái liền vội vàng đứng lên cáo lui, kinh sợ nói:

"Khục, ta uống xong, đi trước tuần tra..."

"A, không được! Uống xong rắn canh về sau, ta Đại Di Mụ tới "

"Cái này ', cái này ', rắn canh Dược Lực quá dồi dào, ta phải đi ngồi xuống tu luyện một phen "

"Đúng đúng đúng! Tương đồng, tương đồng, Lão Vương chờ chúng ta một chút "

...

Hộ Vệ Đội viên môn đều mượn cơ hội đi, Tạ Bàn Tử nhìn chung quanh một chút, "Cái kia ta cũng cảm giác chân khí phòng lên đến khó chịu, phải đi tu luyện một phen, các người trò chuyện."

Nói xong, Tạ Bàn Tử cũng vội vàng chạy.

Bên cạnh đồng lửa, chỉ còn lại có Hứa Lăng cùng hai cái muối tử.

Kỳ thực, những này Hộ Vệ Đội viên môn nói mình muốn đi ngồi xuống, cũng không thể xem như nói láo.

Bởi vì Hứa Lăng đầu bếp chức nghiệp mấy người thăng , mới lấy được đặc hiệu , có thể đem nguyên liệu nấu ăn thuộc tính phát huy đến cực điểm miêu tả như vậy tăng thêm, vừa mới hầm chế Cửu Đầu Xà canh, công hiệu đã cùng còn lại Dược Sư lợi dụng Cửu Đầu Xà huyết nhục luyện chế Bồi Nguyên Đan không sai biệt lắm.

Bồi Nguyên Đan làm Huyền cấp thượng phẩm trân quý đan dược, một khóa liền muốn giá thiên kim , có thể tăng lên chiến tướng phía dưới người dùng cảnh giới cùng tu luyện tiềm lực.

Mà uống Hứa Lăng Cửu Đầu Xà canh về sau, chỉ cần lập tức vận công, cảnh giới mấy người tăng lên, tuy nhiên có Bồi Nguyên Đan tăng lên như vậy khen , nhưng mà tăng lên một hai cái Tiểu cảnh giới lại là vài phút sự tĩnh.

Mà lại, tu luyện tiềm chất tăng lên, càng là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu.

Đi qua đêm nay tu luyện, nhóm này Hộ Vệ Đội viên cảnh giới, phổ biến đều tăng lên hai ba cái mấy người .

Mà lại bởi vì tu luyện tiềm chất tăng lên, bọn hắn Trung Nguyên bản rất nhiều đã bị cho rằng, cả đời vô vọng đánh vỡ 20 Chiến Soái tầng thứ, cũng đều có hi vọng đột phá.

Kỳ thực càng quan trọng hơn là, Tư Đồ Huyền thu hoạch mình trung thành nhất một nhóm thủ hạ.

Bọn hắn thu được càng thêm lớn lực lượng, lại một mực có quên, mình lực lượng là thế nào có được.

Vô luận về sau, đối mặt như thế nào địch, bọn hắn đều chưa bao giờ bất ngờ làm phản Tư Đồ Huyền cùng Hứa Lăng!

...

Tại trong lầu vài Tạ Bà Bà, nghe được Hộ Vệ Đội viên đều đi ngồi xuống tăng lên công lực, mà mình nhưng không có phần, chỉ có thể trông trắng mắt nhìn không lấy, tâm lý không biết là hối hận vẫn là hận a!

Ngoại Sự tạm thời không đề cập tới, bên cạnh đồng lứa.

"Không đi!"

Hứa Lăng thốt ra, lập tức cự tuyệt Tư Đồ Huyền đề nghị.

Làm giả bạn trai, thật sự là quá đau đớn tự tôn, nếu là làm thật vị hôn phu, Ca, tất nhiên sẽ nghiêm túc suy tính!

"Dạng này a." Tư Đồ Huyền có hơi thất vọng, nhưng mà có lại nói cái gì.

Nha Hoàn Tiểu Ngọc nửa nôn nửa nuốt, cuối cùng cũng là có nói cái gì.

Mặc dù chỉ là tiếp xúc ngắn ngủi thời gian, nhưng là tại hai cái muội tử trong mắt, Hứa Lăng không thể nghi ngờ đã là cái có thể dựa vào nam nhân.

Chỉ bất quá, cuối cùng Hứa Lăng tuổi tác còn quá nhỏ, đừng cũng quá thấp, Tư Đồ Huyền đụng phải nan đề, không phải F ở Hứa Lăng có thể giải quyết.

Hiện trường bên trong, Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc hai cái muội tử đều trầm mặc xuống tới.

Hứa Lăng cảm thấy có chút kỳ quái, nhìn không được hỏi: "Muội tử, các ngươi không phải có cái sao sự tình gạt ta đi "

"Nơi nào có cái gì sự tình" Tư Đồ Huyền cười nói, nhưng mà kỳ quái có cùng Hứa Lăng tranh đoạt tỷ cùng Ca, xưng hô.

"Vậy các ngươi Thần sắc, thế nào như thế cổ quái "

"Vừa nghĩ tới ngươi không nguyện ý cùng chúng ta đi Phượng Hoàng Thành, không biết cái gì lúc có thể gặp lại mặt, cho nên có chút thương cảm thôi."

"Đúng vậy a, tiểu tặc, không biết, ngươi về sau có thể hay không nhớ kỹ chúng ta!"

"Ha-Ha" Hứa Lăng cười to nói: "Yên tâm đi! Ca, chẳng mấy chốc sẽ trở thành cái này đại lục ở bên trên nhất lớn nam nhân, tiếp lấy đi Phượng Hoàng Thành tìm các ngươi."

"Thật" Tư Đồ Huyền hỏi.

"Đương nhiên là thật!" Hứa Lăng nói nghiêm túc nói.

"Vậy thì tốt, chúng ta ngoan tay!" Tư Đồ Huyền đưa tay ra chỉ, nghịch ngợm cười.

"Tốt, ngoan tay." Hứa Lăng cũng cười, duỗi ra ngón tay của mình.

"Ngó tay treo ngược, một trăm năm không cho phép biến, biến là Tiểu Cầu!"

...

Mặt trăng dần dần bò lên trên thiên không, lạnh lạnh bóng đêm vầy chiếu vào doanh trong đất, một mảnh tĩnh mịch.

Ba cái thân ảnh, ngồi vây quanh tại bên cạnh đồng lửa, nhẹ giọng trò chuyện với nhau, ấm áp cảm giác, hoạt bát tâm tình, như là nhảy vọt hỏa diễm.

Tại bóng đêm đen kịt bên trong, soi sáng ra một mảnh Quang Minh.

Tại u lãnh ánh trắng bên trong, vầy ra một mảnh ấm áp.

Gặp lại là một loại duyên phận!

Nhưng mà, tại sao còn sẽ có thương cảm

Bởi vì gặp lại qua đi, đại biểu đúng vậy ly biệt!

Chỉ mong,

Chỉ mong ly biệt qua đi, còn sẽ có một lần nữa gặp lại.

...

Hứa Lăng đứng người lên, mặt Hường Tùng sông quận, đến muốn cáo biệt thời khắc.

Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc cũng đều uống rất nhiều Cửu Đầu Xà canh, chuẩn bị ngồi xuống vận công, để tránh lãng phí cái này khó được kỳ ngộ.

Về phần Hứa Lăng, hẳn là có cần thiết này.

Bởi vì F ở hắn, vẫn là toàn thân kinh mạch đứt đoạn, cho nên Cửu Đầu Xà canh đối với hắn mà nói, thật đúng là có chút bạo điển Thiên Vật!

Nếu bị Tạ Bà Bà biết, nhất định phải mắng chết Hứa Lăng cái này tiểu tặc. Thế mà thà rằng mình không công lãng phí, cũng không đem Cửu Đầu Xà canh phân o mình một chén nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Ly biệt

"Các muội tử, chờ lấy Ca, trở thành thiên hạ nhất nam nhân về sau, đi Phụng Hoàng Thành tìm các người." Hứa Lăng lớn tiếng nói.

"Ừm." Nha Hoàn Tiểu Ngọc dùng lực gật đầu, Tư Đồ Huyền đôi mắt đẹp hiện lên một tia sầu muộn.

"Xảy ra chuyện gì, muội tử "

" cái gì, tiểu tặc, người ', người khá bảo trọng!" Tư Đồ Huyền nở nụ cười, vẫn là như vậy Cổ Linh Tinh Quái, nhưng mà Hứa Lăng tổng cảm giác trong đó nhiều chút không giống nhau đồ vật.

"Tốt!" Hứa Lăng quay người liền muốn rời khỏi, bỗng nhiên lại ngừng lại.

Hứa Lăng đi trở về Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc trước người, nói: "Ta chợt nhớ tới, có một kiện lễ vật quên đưa o các người."

Nói, Hứa Lăng từ Hệ Thống Không Gian bên trong lấy ra một kiện đồ vật.

"A đây là..." Tư Đồ Huyền chấn kinh nhìn lấy cái này đồ vật, lập tức la hoảng lên.

"Xuyt" Hứa Lăng làm một cái im lặng thủ thế, "Các muội tử, tin tưởng ta, Ca, tất nhiên sẽ trở thành, mảnh này đại lục ở bên trên nhất lớn nam nhân, tiếp lấy đi tìm các người."

Nói xong, Hứa Lăng quay người mà đi.

"Thế nhưng là, tiểu tặc, cái này quá quý giá..." Tư Đồ Huyền muốn nói cái gì, lại bị Tiểu Ngọc o kéo lại.

Hứa Lăng đưa o Tư Đồ Huyền ly biệt lễ vật, rõ ràng là siêu Boss Cửu Đầu Xà bảo tồn hoàn chỉnh nhất, Hỏa thuộc tính đầu lâu!

Đây là không cách nào dùng tài phú để cân nhắc Siêu Cực phẩm Tài Liệu!

Liên xem như tại Càn Khôn Đại Lục nổi danh nhất niên ki độ Đẩu Giá Đại Hội bên trên, đều đã rất nhiều năm có ra F qua cái này mấy người tài liệu.

Có thể không chút nào khen mà nói, Cửu Đầu Xà cái này một cái đầu, có thể mua xuống mười cái Tùng Giang Quận!

Mà Hứa Lăng tiện tay liền đem dạng này một khóa Cửu Đầu Xà đầu lâu, đưa o Tư Đồ Huyền.

Càng quan trọng hơn là, cái này đầu lâu là Hỏa thuộc tính, cùng Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia huyết mạch kẻ nhau hợp.

"Tiểu thư, người thật cần cái này!" Tiểu Ngọc thu hồi trong mắt kinh hãi, tại Tư Đồ Huyền bên tai thật sự nói nói.

Tư Đồ Huyền ngẩng đầu, nhìn lấy Hứa Lăng đã dần dần từng bước đi đến thân ảnh, trong mắt Bà Sa.

Nàng bỗng nhiên tin tưởng, tiểu tặc hẳn thật có thể, trở thành mảnh này đại lục ở bên trên nhất lớn nam nhân!

Nhất định có thể!

Tiểu Ngọc đồng dạng có chút phức tạp nhìn thoáng qua, đã đi xa Hứa Lăng, đưa tay đem Cửu Đầu Xà Hỏa thuộc tính đầu lâu, nhận được trữ vật trang bị bên trong.

Thu hồi Cửu Đầu Xà Hỏa thuộc tính đầu lâu, Tiểu Ngọc lại căn dặn Tư Đồ Huyền nói:

"Tiểu thư, tiểu tặc đưa cho chúng ta viên này Cửu Đầu Xà đầu lâu, ngoại trừ Lão Tổ Mẫu bên ngoài, không thể để cho bất luận kẻ nào biết. Có lẽ, viên này đầu lâu thật có thể cho tiểu thư người..."

"Tiểu thư, người cái gì sự tình a" Tạ Bà Bà bỗng nhiên từ trong lều vải đi ra, cổ quái hỏi.

"A, sự tình! Tạ Bà Bà, người nghỉ sớm một chút đi." Tư Đồ Huyền mau nói nói.

Tạ Bà Bà có chút kỳ quái nhìn qua Tư Đồ Huyền cùng Nha Hoàn Tiểu Ngọc, tuy nhiên đầy bụng hồ nghi, nhưng cuối cùng vẫn một lần nữa chui vào lều vải.

...

Hứa Lăng về tới Tùng Giang Quận.

Hắn chuẩn bị tạm thời đặt chân tại Hoàng Dược Sư Tế Thế Đường.

Muội muội cùng Hoàng Dược Sư đã đi, tuy nhiên o Hứa Lăng lưu lại một phong thư.

Hoàng Dược Sư muốn Hứa Lăng nỗ lực tu luyện, hẳn sẽ mau chóng o Hứa Lăng truyền đến càn khôn đan tình báo.

Hoàng Dược Sư cùng muội muội Hứa Hạm Nghiên hai người, đều không mưu mà hợp nâng lên, để Hứa Lăng không cần tại Dược Đạo bên trên lãng phí thời gian, nên biết đạo học võ chính là nghịch Thủy Hành thuyền, không tiến tới lui.

Bọn hắn đều nhắc nhở Hứa Lăng, nếu như tại Dược Đạo bên trên tổn hao quá nhiều thời gian, đứng vậy tại lãng phí hẳn võ đạo bên trên thiên phú.

Nhìn lấy Thư Tín, Hứa Lăng có thể cảm nhận được Hoàng Dược Sư cùng muội muội, đối với mình quan tâm chi tình.

Đáng tiếc là, mình là không thể nào như bọn hắn chỗ dựa đỡ như thế, rời xa Dược Đạo mà chuyên chú võ đạo.

Không biết đợi đến lần sau gặp mặt lúc, Hoàng Dược Sư biết Hứa Lăng đã luyện chế được chân khí Đan, đã coi như là chính thức trở thành Dược Sư, có thể hay không ngoạn mồm kinh ngạc!

Hứa Lăng có thể lấy Quang Trụ thiên phú, tấn đến Dược Sư, tuyệt đối là vượt ra khỏi Hoàng Dược Sư cái này cả đời nhận biết.

Nếu lại để cho Hoàng Dược Sư biết, mình tại tiến vào Vạn Hoàng sơn mạch đệ nhị ngày, liền tấn trở thành Dược Sư. Hoàng Dược Sư có thể hay không, đem mình đầu gối hiến o Hứa Lăng đâu

Hứa Lăng dạng này Dược Sư tấn tốc độ, tuyệt bức chính là Dược Đạo lịch sử bên trên nhanh nhất tốc độ, cũng có một!

Liền xem như Dược Thần hấn Lão nhân gia, cũng không có khả năng có dạng này tốc độ.

Bởi vì, Dược Thần hấn cũng có cuồng bạo hệ thống cái này Máy gian lận a!

Buông xuống Hoàng Dược Sư cùng muội muội tin, Hứa Lăng chuẩn bị nghỉ ngơi.

Hấn dự định mình ngày đi Tần Gia Bảo một chuyến, đem ân cừu chấm dứt một chút, tiếp lấy lại đi cày quai thẳng.

Nỗ lực biến, phải nhanh nhất tốc độ biến!

F tại, Hứa Lăng muốn biến lý do, ngoại trừ muốn che chở muội muội, lại thêm một cái.

Hứa Lăng muốn đầy đủ lớn về sau, đi Phượng Hoàng Thành tìm Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc hai cái muội tử.

Tuy nhiên Tư Đồ Huyền cùng Tiểu Ngọc đều có nói rõ, nhưng mà Hứa Lăng minh xác cảm giác được, Tư Đồ Huyền nhất định có một cái phiền phức ngập trời, bất quá là bởi vì chính mình F ở thực lực còn rất Nhỏ yếu, cho nên, các nàng mới có nói với chính mình.

Cho nên, Hứa Lăng mới có thể đem Cửu Đầu Xà Hóa thuộc tính đầu lâu, đưa o Tư Đồ Huyền.

Mình bây giờ, vẫn là quá yếu a!

...

Tại Hứa Lăng hạ quyết định quyết tâm muốn nỗ lực biến lúc.

Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo, Tần Khôn chính nắm chặt trong tay giấy viết thư, gương mặt kích động.

Đây là nữ nhi Tần Phi Nhi gửi thư, trong thư, Tần Phi Nhi nói, mình cùng Môn Phái trưởng lão con trai đã xuất phát, không sai biệt lắm sau này liền có thể đến Tùng Giang Quận.

Hi vọng cha làm tốt tiếp đãi trưởng lão con trai chuẩn bị, đặc biệt là muốn giải quyết Hứa Lăng vấn đề.

Nhìn đến đây, Tần Khôn lại là nheo lại con mắt, lâm vào trầm tư.

Dưới mắt cái này Hứa Lăng, rõ ràng chệch hướng hấn sớm định ra kế hoạch, không tốt lắm làm a.

Cái này tiểu tử không biết là cái gì nguyên do, thế mà cùng Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư Tư Đồ Huyền, dính dáng đến quan hệ.

Tư Đồ Huyền lại vì Hứa Lăng, trực tiếp hạ lệnh Tại Thành Rayane doanh một đêm.

Điều này nói rõ, Hứa Lăng cùng Tư Đồ Huyền quan hệ trong đó, chi sợ so Tần Khôn vừa mới bắt đầu cho rằng, còn muốn thân mật!

Cái này Hứa Lăng, thế nào liền như thế khó chơi đâu, đơn giản so với hấn cha năm đó, còn muốn càng thêm khó tứ hầu.

Rốt cuộc muốn thế nào xử lý đâu

Giết Hứa Lăng, liền muốn đắc tội Phượng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư Tư Đồ Huyền.

Nếu không giết Hứa Lăng, liền sẽ hồng nữ nhi Tần Phi Nhi cùng Môn Phái trưởng lão con trai chuyện tốt.

Thế nào mới có thể lường toàn kỳ mỹ đâu

Tần Khôn chấp tay sau lưng, có chút lo nghĩ trong phòng vừa đi vừa về bồi hồi.

"Người tới, o ta đem xà nhà quần gia gọi tới!"

Từ khi làm hư hại mấy kiện việc phải làm về sau, xà nhà quần gia đã mấy ngày, có chiếm được Tần Khôn triệu kiến.

Vừa nghe đến lão gia lại muốn triệu kiến mình!

Xà nhà quần gia lập tức té cút té đại đuổi đến đi qua.

Xem ra, lão gia còn có quên mình a!

Tiến Tần Khôn thư phòng, Tần Khôn liền đối xà nhà quần gia hòa ái chân thành nói ra:

"Lương bá a, lần này bảo người tới đây chứ, là có một kiện quan hệ đến Hứa Lăng cái kia tiểu tử sự tình, muốn người đi đi một chuyến."

"A "

Vừa nghe đến Hứa Lăng cái này tên, xà nhà quân gia kém chút liền tê liệt ngã xuống mặt đất, kinh hoàng nói: "Lão gia, van cầu ngài bỏ qua cho tiểu nhân đi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Thám tử hồi báo

Tại xà nhà quân gia kém chút bị Hứa Lăng tên dọa nước tiểu lúc, tại Hứa gia trang trong một cái phòng, đồng dạng cũng có một đám người, đang đàm luận Hứa Lăng.

Những người này, chính là Hứa Luân cùng hãn sư đệ nhóm.

Hứa Luân phái ra thám tử đã hồi báo Hứa Lăng tung tích, đêm nay ngay tại Tế Thế Đường.

Đáng tiếc là, thám tử chỉ là đơn giản trần thuật, Hứa Lăng hư hư thực thực cùng Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư quan hệ không tệ, lại cũng không biết Hứa Lăng tại Man Hoang sơn mạch bên trong cứ, đứng vậy Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia đại tiểu thư!

Hứa Luân nghĩ nghĩ, đối các sư đệ cười lạnh nói: "Phụng Hoàng Thành Tư Đồ gia đội xe, sáng sớm ngày mai liền sẽ rời đi Tùng Giang Quận. Nói như vậy, Tùng Giang Quận Lý liền có mười trở lên chiến lực. Đến lúc đó..."

Ha-Ha cấp!

Vừa nghĩ tới đó, Hứa Luân đắc ý cười ha ha.

"Sư huynh, mình ngày để cho ta đi thôi, ta cam đoan đem Hứa Lăng đầu cho bẻ xuống!" Một cái sư đệ lập tức chủ động mời Chiến Đạo.

"Sư huynh, loại chuyện nhỏ nhặt này, vẫn là để ta đi!"

"Ta cũng muốn đi!"

...

Một thời gian, Hứa Luân sư đệ nhóm từng cái tích cực xin chiến, chỉ bất quá, Hứa Luân lại là một cái cũng có đáp ứng.

Chỉ nghe hãn ngừng tiếng cười, chân mày một dữ tợn nói: "Mình ngày, ta sẽ đích thân đi Tùng Giang Quận, bắt sống Hứa Lăng trở về!"

Nhìn thấy một đám sư đệ lại phải nhao nhao mở miệng, Hứa Luân khoát khoát tay, cười tủm tỉm nói: "Cái này sự tình, các người cũng không cần tranh giành. Hứa Lăng cái kia tiểu tử, là ta giết đệ cừu nhân, cho nên, ta nhất định phải tự mình xuất thủ."

Hắn cũng không để ý các sư đệ phản đối, nói khi độc đoán nói, "liền như thế định! Mình ngày, các người cũng đừng nhẹ dễ rời đi Hứa gia trang, để phòng bị hữu tâm nhân nhìn thấy tung tích."

Nói xong, quay người đi ra khỏi phòng.

Lưu tại trong phòng sư đệ nhóm, từng cái bĩu môi, nói cái gì muốn vì mình em trai thân thù báo thù, còn không phải muốn nuốt một mình lần này đại công cực khổ.

Ngày mai Tùng Giang Quận, có mười trở lên chiến lực, vô luận đối ai đi, vậy cũng là lấy không công tích a!

Đến Vu Minh ngày còn muốn hạn chế chúng ta ra ngoài, đây là sợ ta nhóm vụng trộm đi Tùng Giang Quận, cướp đi hãn công tích.

Mẹ nó, muốn hay không như thế ăn một mình

Một đám các sư đệ tâm lý cho dù có đủ kiêu ý kiến, mặt ngoài không chút nào không dám biểu F đi ra.

Ai bảo Hứa Luân sư huynh nắm đám lớn nhất đây.

Nắm đám lớn, liền tượng trưng cho tuyệt đối võ lực, nhất có quyền phát ngôn a.

...

Đã nghỉ ngơi Hứa Lăng, tự nhiên không biết, mình vừa mới trở lại Tùng Giang Quận, liền đã có rất nhiều người trong bóng tối tính kế mình.

Đương nhiên, liền xem như Hứa Lăng biết có như thế nhiều người tại tính toán mình, cũng sẽ không có cái gì ý sợ hãi.

Bình tới tướng đỡ, Nước đến Đất chặn thôi!

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Đệ nhị ngày, sau khi rời giường.

Hứa Lăng từ Hệ Thống Không Gian bên trong, lấy ra Viễn Cổ Cự Viên tại trước khi chết, tặng cho o mình, Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp.

Tục ngữ nói rất hay a, lâm trận mới mài gươm, không vui.

Nhưng mà thương này tựa hồ không tốt lắm mài a!

Màu đồng cổ trang bìa Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp, cầm ở trong tay nhẹ nhàng, chỉ có mấy giấy như vậy mỏng.

Nhưng mà, Hứa Lăng đã dùng hết Khí Lực, thế mà cũng có biện pháp từ đem Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp o lật ra.

Đây là thế nào chuyện

Hứa Lăng nhìn lấy thế nào cũng mở không ra Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp, không hiểu ra sao.

Chẳng lẽ còn muốn niệm chú ngữ mới có thể mở ra, nhưng mà chú ngữ là hạt vùng mở cửa, vẫn là dựa hấu mở cửa a

"Đỉnh!"

"Hệ thống nhắc nhở: Người chơi Hứa Lăng tư chất không đủ, tạm thời không Pháp Tu tập Hàng Long 18 thiếu ba chương."

Đây là thế nào chuyện

Tư chất không đủ, tạm thời không cách nào bồi dưỡng

Cái này tư chất chỉ là Căn Cốt, vẫn là chờ a

Hứa Lăng không khỏi hỏi thăm lên tiếng, hệ thống lại căn bản mặc xác hấn.

Nằm rảnh!

Hứa Lăng thường o hệ thống một căn ngón giữa về sau, chỉ có thể đem Hàng Long 18 thiếu ba chương Bí Kíp, lộ về tức giận thu lại.

Đối tư chất yêu cầu như thế cao, ngược lại nói rõ cái này Quyền Bí Kíp tất nhiên mười phần ngu bức a!

Hứa Lăng lại đem Viễn Cổ Cự Viên hải từ, Tiểu Hầu Từ lấy ra trên dưới đánh giá một phen.

Khối này thạch trứng mặt ngoài, vẫn là thanh mông mông nhan sắc, có chút cải biến.

Nhìn lấy thạch trứng, Hứa Lăng có chút đau răng.

Mình thế nhưng là chính miệng đáp ứng Viễn Cổ Cự Viên, phải chiếu cố nàng thật tốt hải từ.

Thế nhưng là, nếu một mực không thể đem Tiểu Hầu Từ áp ra lời nói, đây coi như là chiếu cố tốt đâu, vẫn là chiếu cố không tốt đâu

Ai, thế nào mới có thể áp ra Tiểu Hầu Từ

Kiếp trước tại trên Địa Cầu lúc, có đi bồi dưỡng Khoa Phụ Sản Đại phu, thật sự là một đại sai lầm a.

Nghĩ nghĩ, lại cũng chỉ đến coi như thôi.

Hứa Lăng nhúc cả trứng thu hồi thạch trứng, lại là chuẩn bị đi ra ngoài.

Hắn dự định trước quán Tùng Giang Quận một vòng, hấp dẫn đến đầy đủ ánh mắt về sau, lại đến Tần Gia Bảo đi gây chuyện.

Ta là Phế Vật lúc, các ngươi xem thường ta.

Nay ngày liền để các ngươi biết, sai là có bao nhiêu sao lợi hại!

Hứa Lăng cười lạnh, liền muốn đi ra ngoài, công chợt vang lên tiếng đập cửa.

Hứa Lăng sửng sốt, ai tại gõ cửa

Hứa Lăng đánh mở cửa, người ngoài cửa bị giật nảy mình, run rẩy lui về sau hai bước, run giọng nói: "Hứa ', Hứa gia, nhỏ,, tiểu nhân đến o ngài vãn an."

Hứa Lăng xem xét, tới không phải người khác, lại là Tần Gia Bảo quản gia, xà nhà quản gia!

Hứa Lăng nhướng mày, hỏi: "Ngươi đến làm gì sao "

Hắn còn nhớ đến, tại mình tiến đến Man Hoang sơn mạch cây quải thẳng lúc, xà nhà quản gia công tác chính là giám thị Tế Thế Đường.

"Hứa ', Hứa gia, tiểu nhân tới nơi này, có ác ý, thật có ác ý!" Xà nhà quản gia giật nảy mình, vội vàng giải thích nói.

Hứa Lăng hừ một tiếng, ngươi nếu là có ác ý còn có thể đứng ở chỗ này

Hứa Lăng là từ hệ thống trên ra đa nhìn thấy, người ngoài cửa là màu vàng ánh sáng, lúc này mới tới mở cửa.

Ban đầu lúc, xà nhà quản gia tại hệ thống trên ra đa nhưng vẫn luôn là dễ thấy.

Thế nhưng là F tại, xà nhà quản gia tại hệ thống trên ra đa, thế mà biến thành trung lập màu vàng!

Mẹ nó, cái này đều có thể biến sắc

Chẳng lẽ mình làm gãy hấn mấy lần chân, liền không cừu thị mình Hứa Lăng có chút sờ không được đầu não.

Xà nhà quản gia thận trọng đi theo Hứa Lăng, tiến vào Tế Thế Đường, lúc này mới do do dự dự nói: "Là như vậy, Hứa gia, lão gia đề ', để cho ta o ngươi b hy áo sờ!

Hôm qua lúc trời tối, xà nhà quản gia vừa nghe đến Tần Khôn muốn để hấn đến Tế Thế Đường tìm đến Hứa Lăng, trực tiếp liền tê liệt ngã xuống mặt đất.

Xà nhà quản gia không thể không sợ hãi a!

Mỗi một lần gặp Hứa Lăng, xà nhà quản gia đều có kết cục tốt. Tuy nhiên, Hứa Lăng có một lần thân thù đánh qua hấn, nhưng mà mỗi một lần, xà nhà quản gia đều muốn bị Tần Khôn trách phạt, cũng đều trách phạt rất ác độc.

Càng máu chó chính là, xà nhà quản gia mỗi một lần xuất thủ, luôn cho là lần này tuyệt bức có thể ăn chắc Hứa Lăng, kết quả lại là lần lượt, bị Hứa Lăng o ăn chắc.

Xà nhà quản gia đau khổ yêu cầu, không muốn tiếp cái này nhiệm vụ.

Nhưng mà Tần Khôn nói, càng nghĩ, cái này nhiệm vụ thích hợp nhất vẫn là xà nhà quản gia, bởi vì Tần Gia Bảo cùng Hứa Lăng đánh qua giao nói, lại có thể còn sống trở về người không nhiều.

Người khác đi, đoán chừng lại là không về được.

Cho nên, cái này nhiệm vụ xà nhà quản gia phải đi, không đi cũng phải đi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ôm cây đọt thỏ

Xà nhà quản gia nghe xong, cô con bà nó, đây coi như là cái gì lý do a

Người khác đi, sợ không về được. Ta đi, liền không sợ không về được sao

Xà nhà quản gia là 10 ngàn cái không nguyện ý đón lấy cái này nhiệm vụ, nhưng mà cánh tay vận tuy nhiên đùi, tại Tần Khôn dưới dâm uy, xà nhà quản gia chỉ có thể khuất phục!

Cũng may, lần này nhiệm vụ, thật cùng Tần Khôn nói, trên lý luận là có cái sao nguy hiểm, chỉ cần o Hứa Lăng mang hộ một câu là được.

Tần Khôn câu nói này chính là, "Hy vọng có thể cùng Hứa gia ngài, bất kể hiềm khích lúc trước, cười một tiếng miễn ân cừ!"

Hứa Lăng nghe xong, cười lạnh liên tục, nhìn lấy hần hỏi, "Ngươi cho rằng cái này có khả năng sao "

Xà nhà quản gia xấu hổ cười một tiếng, vội vàng tiếp lấy nói: "Chỉ cần Hứa gia ngài nguyện ý bất kể hiềm khích lúc trước, Tần Gia Bảo sẽ o ngài đầy đủ hài lòng đền bù tổn thất."

Hứa Lăng cười lạnh nói: "Hần Tần Khôn, cái gì lúc như thế hào phóng "

"Kỳ thực ", kỳ thực cũng chính là, cũng chính là,, " xà nhà quản gia có chút áp a áp ứng nói: "Minh ngày, Tần Gia Bảo sẽ có khách quý đến, lão gia không hi vọng bị Hứa gia ngài o quấy rầy."

"Há, cái gì khách quý?" Hứa Lăng lông mày nhướn lên, hỏi.

"Cái này, cái này sao..." Nguyên bản, Tần Khôn yêu cầu, là không cho xà nhà quản gia nói thật.

F ở xà nhà quản gia gặp Hứa Lăng, liền cùng gặp mèo Thương Thử.

Hần dạ tốt một hồi, mới đem tất cả tình huống, từng cái nói thẳng ra.

"Ha ha!" Hứa Lăng cười lạnh, "Nguyên lai là sợ ta hồng hần nữ nhi, trèo cao đến cửa phái trưởng lão con trai chuyện tốt a "

"Yên tâm!" Hứa Lăng bỗng nhiên cười hắc hắc, dùng lực vỗ vỗ xà nhà quản gia bả vai, "Xem ở trên mặt của ngươi, ta nay ngày liền không đi Tần Gia Bảo tìm Tần Khôn tính sổ."

Trong chốc lát, trong lòng của hần liền có một cái mới kế hoạch.

Xà nhà quản gia là thế nào cũng không nghĩ ra, Hứa Lăng thế mà lại đáp ứng sáng khoái như vậy.

Thẳng đến bị Hứa Lăng đẩy ra Tế Thế Đường lúc, hần vu tự không dám tin tưởng, Hứa Lăng Hứa gia lại còn nói là xem ở trên mặt của mình, nay ngày liền không đi Tần Gia Bảo tìm phiền toái

Mã đức, nguyên lai là xem ở trên mặt của ta a!

Nguyên lai, mặt mũi của ta tại Hứa gia trong mắt, vẫn là giá trị ít tiền.

Xà nhà quản gia càng nghĩ càng là hưng phấn, chỉ là hần chợt nhớ tới một sự kiện.

Không đúng!

Hứa Lăng nói đúng lắm, xem ở trên mặt của ta, nay ngày không đi Tần Gia Bảo tìm phiền toái. Hần có phải hay không là, muốn đổi ở ngoài sáng ngày, hoặc là sau này, đi Tần Gia Bảo tìm phiền toái a

Nói như vậy, cùng tiểu thư cùng Môn Phái trưởng lão con trai đến, liền sẽ Tông Xe nha!

Mình muốn hay không, trở về hỏi một chút Hứa Lăng, cái này ngày không đi ý tứ, đến tốt cùng là chỉ có nay ngày không đi, vẫn là từ nay về sau đều không đi

Xà nhà quản gia muốn đi về hỏi một chút, nhưng hiện tại quả là là có dừng khí, lại đi gõ vang Tế Thế Đường cửa lớn.

Kỳ thực, liền xem như hần F tại lại đi gõ Tế Thế Đường môn, Hứa Lăng cũng đã không có ở đây.

Đem xà nhà quản gia đẩy ra Tế Thế Đường, Hứa Lăng liền đã từ Cửa sau rời đi.

Rời đi Tế Thế Đường về sau, trên đường mua một điểm Tiền giấy loại hình đồ vật, liền trực tiếp ra Tùng Giang Quận, thẳng đến Hứa gia trang phương hướng mà đi.

Hứa Lăng không biết là, hấn chân trước mới từ Tế Thế Đường Cửa sau rời đi, Hứa Luân liền đã đi tới Tế Thế Đường cửa trước.

Hứa Luân tại Tế Thế Đường bên trong, lục soát một vòng, liền đã khẳng định, Hứa Lăng là vừa vịn rời đi!

"Mẹ nó!"

Hứa Luân hận hận một quyền đánh vào trên tường, Thái Khả tiếc, chỉ cần sớm đến một Tiểu Hội, liền có thể đem Hứa Lăng ngăn ở nơi này.

F tại, hấn chỉ còn lại có hai lựa chọn, một cái là ra ngoài tiếp tục tìm kiếm Hứa Lăng. Một cái khác là lưu tại nơi này, lựa chọn ôm cây đợi thỏ.

Sau cùng, Hứa Luân lựa chọn ôm cây đợi thỏ đàn biện pháp.

Hấn lựa chọn cái này pháp Từ Ngân đàn, nhưng ngược lại là rất thực dụng.

Bởi vì Hứa Lăng sớm muộn muốn trở về.

Hứa Luân có nghĩ tới là, Hứa Lăng đang theo lấy hấn lão gia phương hướng mà đi.

Sớm biết nếu như vậy, mình còn không bằng tại thông hướng Hứa gia trang trên nửa đường, ôm cây đợi thỏ.

Đáng tiếc là, hấn thật không biết, cho nên cũng chỉ có thể tại Tế Thế Đường bên trong ôm cây đợi thỏ!

Hứa Lăng một chuyến này, lại là muốn lại đi tế bái một lần, mình tại cái này thế giới mẹ.

Lần trước, Hứa Lăng cùng muội muội đi lúc, đã nghèo đến không có cơm ăn, cho nên liền chút Công Phẩm đều có A

Lại thêm, hấn đã đã quyết định, muốn ở ngoài sáng ngày lúc đến Tần Gia Bảo đi kết ân cừ.

Đến lúc đó, Tần Gia Bảo rất có thể sẽ có môn phái cao thủ tại.

Chấm dứt xong ân cừ về sau, có thể muốn đi đường, cho nên, đặc địa sớm muốn tới trước tế bái một chút mẹ.

Nửa khắc về sau, đi vào mẹ trước mộ phần.

Hứa Lăng cũng không biết, ngay tại hai dặm bên ngoài Hứa gia trang, đang có một đám viễn siêu mười chiến tướng cao thủ ở bên trong.

Mà bọn hấn mục tiêu rõ ràng là mình!

Đáng tiếc là, Hứa Luân Cấm Lệnh, để bọn hấn đều núp ở Hứa gia trang bên trong, căn bản liền không biết nói, Hứa Lăng đã mình đưa đến Hứa gia trang bên ngoài.

Bọn hấn là thật không biết a, tự nhiên không cách nào thông tri Hứa Luân.

Cho nên, Hứa Luân cũng chỉ có thể khổ ép "Ôm cây đợi thỏ".

...

Hứa Lăng tại mẹ trước mộ phần, để lên Công Phẩm, nhóm lửa giấy hương.

Hứa Lăng yên lặng cầu nguyện: "Mẹ, người thấy được à, con trai đã lên tới mười. Muội muội tức thì bị đo ra có được Đại Dược Sư thiên phú, đi theo Hoàng Dược Sư đến hấn sư môn đi."

"Chờ đến muội muội trở lại thăm người lúc, có lẽ nàng liền đã là cái Đại Dược Sư..."

"Mà lại, ta cũng đã trở thành Dược Sư..."

"Mặt khác, ta cũng không phải phổ thông Tam Cước Miêu Dược Sư! Phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Dược Sư bên trong, tốc độ cũng coi là nhanh nhất..."

"Ta mình ngày, liền muốn đi Tần Gia Bảo, cùng bọn hấn chấm dứt ân cừ..."

"Về sau, ta sẽ lần nữa tiến vào Man Hoang sơn mạch cây quái trắng, chờ đến ta dùng đầy đủ cao lúc, ta liền sẽ tiến vào Man Hoang sơn mạch chỗ sâu, đi tìm kiếm cha!"

...

Hứa Lăng ngồi tại trước mộ phần, tự nói tự nói nói rất nhiều.

Nói đến về sau, chính hắn đều cười

Nhớ kỹ kiếp trước lúc, mình luôn luôn ghét bỏ mẹ quá dài dòng, lại từ trước có nghĩ tới, mình thế mà lại có như thế làm phiền một ngày.

Đáng tiếc, kiếp trước mẹ, đã không thấy được, đời này mẹ, cũng không biết là có thể gặp, vẫn không thể gặp.

Ngồi tại mẹ trước mộ phần.

Hứa Lăng quên đi thời gian, quên đi phiền não.

Tim của hắn, chưa từng như cùng giờ khắc này an bình.

Lần ngồi xuống này, liền ngồi vào Tịch Dương Tây Trâm

Giấu ở Tế Thế Đường bên trong, chuẩn bị ôm cây đợi thỏ Hứa Luân, đã không biết ở trong lòng, thầm mắng Hứa Lăng bao nhiêu lần.

Hứa Luân vẫn cho là tìm tới Hứa Lăng, tiếp lấy dễ như trở bàn tay liền có thể kết quả hắn. Không nghĩ tới, bụng đã đói dẹp bụng, tên này còn không thấy trở về!

Hứa Luân muốn ra ngoài ăn chút cơm trở lại, thế nhưng là lại cảm thấy, mình đã đợi như thế dài thời gian, nếu ra ngoài lúc ăn cơm, bỏ qua rất tốt thời cơ, vậy coi như Thái Khả tiếc.

Cũng may Hứa Luân là 19 chiến tướng cao thủ, đói cái dừng lại hai bữa, hoàn toàn có vấn đề.

Nếu để Hứa Luân biết, Hứa Lăng đứng vậy như thế làm ngồi tại mẹ trước mộ phần, ngồi nguyên một ngày công phu, tất nhiên sẽ mắng to, người cái này tiểu tử ngốc không kéo mấy không ăn cơm, không cảm giác đói, Lão Tử cũng ở nơi đây bồi tiếp người chịu đói, thật mẹ nó thao dân!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Thương Thử Vương

Hứa Lăng không biết Hứa Luân tại Tế Thế Đường bên trong mai phục cùng với chính mình, nếu biết, hắn là tuyệt đối không ngại, để Hứa Luân lại nhiều bỏ đói cái mười ngày nửa tháng.

Nhìn thấy Tịch Dương Tây Trâm, Hứa Lăng mới đứng người lên, chuẩn bị trở về Tùng Giang Quận.

Chỉ là hắn vừa đứng lên trở lại muốn đi, lại phát F không biết cái gì lúc, một cái to con Thương Thử, đã ngăn ở trên đường đi của chính mình.

Cái này Thương Thử có hiếm có lửa da lông, thân thể to lớn, cùng đầu Lang Cầu giống như. Một hai mắt con người nhưng lại tiểu nhân kém xa, cùng hai khóa Lục Đậu giống như, nhìn chăm chăm Hứa Lăng.

Cái này lại là một cái vương Boss, Thương Thử Vương!

Nhìn thấy Hứa Lăng xoay người lại, Thương Thử Vương là lưỡi liếm môi một cái, mấy giọt nước bọt rơi xuống mặt đất, lộ ra dữ tợn hung tướng.

"Tiểu tử, thức thời, mau đem Tiểu Hầu Tử giao ra." Thương Thử Vương âm thanh lạnh lạnh, như là kim loại Ma Sát, để cho người ta nghe gian nan.

"Cái gì Tiểu Hầu Tử" Hứa Lăng cẩn thận đề phòng nó, lặng yên đem Thiên Thương Dao lấy ra, trong lòng thầm nghĩ: "Thiên Thương Dao, lần này xem người rồi!"

Lần trước lúc, Thiên Thương Dao thế nhưng là nói, Trâu Lửa Vương cùng Cáp Mô Vương cái kia hai cái Boss, đều là bị Thiên Thương Dao một chiêu giải quyết.

Hiện tại cái này thời khắc mấu chốt, liền nhìn người biểu diễn.

Nhìn ta cọng lông a!

Thiên Thương Dao tâm lý kêu khổ, lần trước đó là không đến đây, khoắc lác thôi lớn!

Lần này thế nào phá

Nhưng nó miệng bên trong không chút nào phần thua, kêu gào: "Chủ tử, bản đạo sớm đã đói khát khó nhịn, ngươi ngay tại bên cạnh hãy chờ xem!"

"Ha-Ha, chi chi chi" Thương Thử Vương cười quái dị, một đôi Lục Đậu lớn đôi mắt nhỏ, nhìn chăm chăm Hứa Lăng hắc hắc cười lạnh:

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng Trâu Lửa Vương tại Man Hoang sơn mạch bên trong, khắp nơi phát ra Tiểu Hầu Tử đã rơi xuống Cáp Mô Vương trên tay lời đồn đại, liền có thể lừa qua bản chuột!"

Hứa Lăng sững sờ, Trâu Lửa Vương rải lời đồn đại, đây là ý gì

Thương Thử Vương nhìn thấy Hứa Lăng cứ thế ở bên kia, đắc ý cười ha ha, "Ha-Ha, bản chuột cũng không phải những cái kia có não bột ngu xuẩn, liếc mắt liền nhìn ra Trâu Lửa Vương rải đều là lời đồn đại."

"Tiểu tử, thức thời một chút, mau đem Tiểu Hầu Tử giao ra, bản chuột có lẽ còn có thể cân nhắc, o ngươi thống khoái, nếu không..."

Thương Thử Vương lạnh lạnh cười rộ lên, "Bản chuột nhất định phải để ngươi ném thử sống không bằng chết tư vị! Ha-Ha, chi chi chi "

"Thiên Thương Đạo, ngươi đến cùng được hay không a" Thương Thử Vương đã không nhanh không chậm bức tới, Hứa Lăng không khỏi lo lắng nói: "Ngươi không được, Ca, mình động thủ a!"

"Khục! Cái kia ', chủ tử, ta bấm ngón tay tính toán một cái Hoàng Đạo Cát Nhật, nay ngày bản đạo không nên tự mình xuất thủ, vẫn là chủ tử ngài tới đi!"

"Năm rảnh!"

Con bà nó, một thanh Phá Đạo còn như thế Mê Tín!

Hứa Lăng giờ lên Thiên Thương Đạo, hướng phía Thương Thử Vương xông tới.

"Chuột chạy qua đường, ném thử ta Thiên Thương Đạo Pháp đệ nhất Thức!"

"Cuồng bạo, phát động!"

...

Có cùng Trâu Lửa Vương chiến đấu kinh lịch, Hứa Lăng biết, mình chỉ có dùng cuồng bạo cùng Thiên Thương Đạo Pháp đệ nhất Thức, cùng một chỗ đập gia công kích, mới có thể đối 00 S khác hung thủ tạo thành phá phòng.

Thương Thử Vương Boss, trí lực khả năng rất cao, nhưng mà sai tại không ứng một mình đến đây tìm phiền toái với mình.

Cùng Trâu Lửa Vương đánh nhau qua, chi là một cái Boss, Hứa Lăng thật đúng là không lo lắng.

Chỉ cần có thể phá phòng, bằng vào Huyết Thần Kinh biến thái, Hứa Lăng liền có thể đặt chân bắt bại vùng đất!

Hứa Lăng lại không đề ý đến, Boss cùng Boss cũng là khác biệt!

Kết rắc!

Nhìn thấy Hứa Lăng nhào lên, Thương Thử Vương tàn bạo cười một tiếng, trảo Tử Mãnh nhưng vung lên, nhẹ dễ liền đem Hứa Lăng o đánh bay ra ngoài.

Hứa Lăng ở ngực lúc này lộ ra một vết thương sâu tới xương, kém chút liền bị mở ngực mổ bụng.

Máu của hắn đầu, thoáng chốc chỉ còn lại có một đoạn nhỏ.

Thương Thử Vương có thể miểu sát Hứa Lăng, nhưng mà Hứa Lăng Huyết Thần Kinh, cũng có thể hút qua HP đến, bởi vì Huyết Thần Tử căn bản có xâm nhập đối phương thân thể.

Không phải Thương Thử Vương phòng ngự quá biến thái, mà là nó tốc độ quá nhanh, Hứa Lăng cái kia Nhất Đạo, thế mà căn bản có dụng phải Thương Thử Vương trên thân.

Năm rảnh!

Tốc độ chênh lệch như thế lớn, căn bản đều dụng không trúng đối phương, Huyết Thần Kinh lại ngưng bức, Huyết Thần Tử không có tác dụng cũng là không tốt a.

Việc này thế nào phá

Mà lại, nhìn Thương Thử Vương Công & Thủ ở giữa nhanh nhẹn, đoán chừng Lưu Tinh Trục Nguyệt cũng là không vùng được nó.

"Thiên Thương Dao, chỉ có thể dựa vào ngươi! Sinh tử trước mắt, cũng đừng a quản cái gì Hoàng Đạo Cát Nhật." Hứa Lăng đem Thiên Thương Dao hướng trước người quăng ra.

"Ta thao a! Chủ tử, ngươi không thể như thế hổ dao a!" Tại Thiên Thương Dao giữa tiếng kêu gào thê thảm, gào thét vạch phá giữa không trung mà đi.

Nhưng mà, Hứa Lăng mong đợi dao quang lóe lên, Thương Thử Vương đầu lâu rơi xuống đất trắng cảnh cũng có ra F.

Thiên Thương Dao lấy vật rơi tự do đường vòng cung, "Lạch cạch" một tiếng rơi vào mặt đất, nhất động bất động.

"Nằm rãnh! Thiên Thương Dao, đã nói xong nhất đao trăm Boss đâu" Hứa Lăng đã sớm nhìn qua Thiên Thương Dao thanh năng lượng là đầy, tại sao sẽ phát xạ về sau, lập tức liền truy huy đâu

"Chủ tử, ngươi hổ dao a!" Thiên Thương Dao kêu to, tâm lý khổ sở vô cùng.

Trước mặt kẻ chính mình có thể hay không nhất đao trăm rơi Thương Thử Vương, nhưng ngươi cũng không thể như thế qua loa a.

"Chủ tử, ngươi cũng có nở ra thiết lập, liền đem bản đao ném ra, trăm cái lông a!" Thiên Thương Dao muốn khóc.

"Cái gì thiết lập lần trước, ta không phải ngất, ngươi cũng chặt Cáp Mô Vương sao "

Thật là muốn mắng kéo sát vách!

Thiên Thương Dao lúc này tâm tình, liền cùng bị chó nói.

Khoác lác ác quả, như thế nhanh liền đi tới mình trên thân sao

"Ha-Ha, chi chi chi" Thương Thử Vương đã tại đắc ý cười to, một bộ trí tuệ vững vàng nói: "Tiểu tử, ngươi đây là ném đao đầu hàng sao nhưng Bản vương không tiếp thu Hàng Binh, mau đem Tiểu Hầu Tử giao ra đi!"

Trời ạ!

Mình thế nào có thể sẽ đầu hàng, phát ngươi Thiên Thu Đại Mộng đi!

Nhưng mà, Hứa Lăng cùng Thiên Thương Dao lẫn nhau hổ một thanh về sau, cái này chiến đấu coi như càng thêm cơ hội thắng mong manh.

Thế nào phá

Nằm tại trên đất Thiên Thương Dao, bỗng nhiên cảm nhận được phát từ đáy lòng run rẩy.

Chỉ là sau một khắc, nó run rẩy lại biến thành kinh thuật.

Nằm rãnh!

Cái kia đàn bà lại lặng yên không một tiếng động ra F!

Thiên Thương Dao kêu to, "Chủ tử, cẩn thận Thương Thử sau lưng!"

Hứa Lăng sửng sốt, ý gì, Ca, mắt thấy là phải bị cái này Thương Thử o ngược, ngươi để cho ta cẩn thận phía sau của nó, là cái ý gì a

Nghĩ như vậy, Hứa Lăng vẫn là ngẩng đầu, nhìn về phía Thương Thử Vương sau lưng.

Thương Thử Vương sau lưng không khí, bỗng nhiên như là mặt nước đục đưa.

Theo không khí lác lác, một cái mơ mơ hồ hồ Đạm Sắc Thiển Ảnh, dần dần ra F.

Không hề nghi ngờ, chính là đã từng từ Cáp Mô Vương thủ hạ, cứu ra Hứa Lăng Thiển Ảnh.

Nhưng mà để Hứa Lăng cảm thấy quái dị chính là, Thiển Ảnh càng là rõ ràng, mình lại càng là cảm giác không thấy nàng tồn tại.

Hứa Lăng nỗ lực muốn nhìn rõ Thiển Ảnh, lại đột nhiên cảm giác hai mắt đau xót.

Phốc

Hắn hai mắt, thoáng chốc chảy ra máu tươi, nguyên bản còn lại một đoạn nhỏ thanh máu, vậy mà trực tiếp thấy đáy.

Nằm rảnh!

Đây là cái gì người, vèn vèn nhìn một chút, thiếu chút nữa để cho mình quai điệu a

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Lãnh Huyết vô tình

"Ha-Ha, chi chi chi "

Thương Thử Vương lại là may may có phát giác được phía sau mình dị thường, còn tại tứ không có kỳ cười lớn, nhìn thấy Hứa Lăng phun ra một ngụm máu tươi, càng là cười lạnh không thôi nói:

"Tiểu tử, không cần sợ đến thổ huyết. Chỉ cần ngươi giao ra Tiểu Hài Tử, ta tất nhiên sẽ o ngươi một cái thống khoái!"

"Không, không phải", là phía sau của ngươi..." Hứa Lăng chỉ Thương Thử Vương sau lưng, chần kinh nói nói.

"Ha-Ha, chi chi chi" Thương Thử Vương vui sướng cười lớn, "Tiểu tử, muốn dựa vào như thế sút sọc hoang ngôn bỏ ra kỳ chiến thắng phát ngươi Xuân Thu Đại Mộng đi..."

Thương Thử Vương chính tùy ý chế nhạo lấy Hứa Lăng lúc, bỗng nhiên nghe thấy sau lưng một ánh đao lướt qua, tiếp theo, nó liền rút cuộc nói không ra lời.

Răng rắc!

Thương Thử Vương cồng kênh đầu chuột, đã bị Tề cái cổ chém rớt, cách cách một tiếng rơi tại mặt đất.

Xùy

Một cổ Huyết Tuyền, lúc này từ Thương Thử Vương cổ phun lên.

Thương Thử Vương đầu chuột tại mặt đất lăn mấy vòng, vu tự không dám tin tưởng trọn to con mắt, mình chết

Mình là thế nào chết là ai như thế khủng bố

Thẳng đến nhìn thấy mơ hồ Thiên Ảnh, Thương Thử Vương ánh mắt từ chần kinh, biến thành kinh hãi, tiếp lấy dừng lại đến mờ mịt không hiểu.

Nguyên lai là ngươi

Nhưng vì cái gì là ngươi

Thẳng đến tắt thở, đều có người trả lời Thương Thử Vương sau cùng nghi vấn.

Bóng tối vô tận triệt để đem nó thôn phệ, sau cùng chỉ còn lại có một cái suy nghĩ, mình vèn vèn qua một con sông thôi, cái này đều phạm giới

Cùng nhân loại vượt qua mười cao thủ, không thể tiến vào Man Hoang son mạch cảm chế đem đối ứng chính là, gần trăm năm nay, Man Hoang son mạch chỗ sâu Boss nhóm, cũng từ trước có đi ra Man Hoang son mạch ghi chép!

Máu tươi chảy hết, Thương Thử Vương thi thể, rớt cục âm vang ngã xuống đất.

...

"Ngươi đến cùng là ai" Hứa Lăng nhìn lấy Thương Thử Vương sau lưng mơ hồ Thiên Ảnh, một mặt cảnh giác hỏi.

Dù là cái này Thần bí Thiên Ảnh, giết chết Thương Thử Vương cứu mình.

Thế nhưng là, nhìn lấy cái này Lãnh Huyết vô tình Thiên Ảnh, Hứa Lăng lại cảm giác được một cổ sâu trong nội tâm Hàn Lạnh.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, lần sau ngươi liền sẽ không có như thế may mắn." Thiên Ảnh âm thanh hơi khàn giọng, băng lãnh mà có bất kỳ cảm tình, nói: "Nhớ kỹ, về sau không nên đến Man Hoang sơn mạch tới."

Thiên Ảnh dừng một chút, tiếp tục nói ra: "Nơi này, không phải ngươi có thể tới địa phương."

"Ha ha!"

Tuy nhiên Thiên Ảnh thực lực, xem xét đúng vậy siêu ngưu bức cái kia loại, nhưng mà Hứa Lăng vẫn là muốn ha ha nài một mặt.

Cái gì gọi là, không phải ta có thể tới địa phương a

Loại lời này, thế nào nghe thế nào không dễ nghe.

Đối mặt Hứa Lăng ha ha, Thiên Ảnh thế mà có sinh khí, chỉ là chậm rãi xoay người lại.

Hứa Lăng tròn to hợp kim Cầu Nhãn, rốt cục miễn cưỡng thấy rõ Thiên Ảnh khuôn mặt.

Đây là một cái nữ tử!

Một cái diện mạo đặc biệt nữ tử!

Nơi này diện mạo đặc biệt, không phải nói cái này nữ tử đáng đáp rất xấu.

Tương phản, cái này nữ tử lớn lên rất xinh đẹp, xinh đẹp đến thăm Tuyệt Nhân cũng chính là cái kia loại.

Thế nhưng là, cái này nữ tử một mực nhắm con mắt, mà lại, trên mặt nàng Thần sắc, thoảng như là Đông Lạnh ngàn vạn năm Băng Sơn, nắc người cực kì.

"Ngươi phải biết, mảnh này Man Hoang sơn mạch, tại trăm năm trước đó, bị người nguyên rủa qua, cho nên không cần tại cái này bốn phía ra F, càng không cần vọng tưởng xâm nhập Man Hoang sơn mạch, đi tìm về người cha." Nữ tử băng lãnh nói.

Hứa Lăng sửng sốt, vội vàng hỏi: "Ngươi biết, ta cha tại Man Hoang sơn mạch bên trong?"

Nữ tử ngẩng đầu lên, nhàn nhạt nói: "Trước mắt ngươi, cứu không được người cha. Tiến vào Man Hoang sơn mạch đối với ngươi mà nói, chỉ là mất mạng thôi. Man Hoang sơn mạch bên trong hung thú, tuyệt đối không phải ngươi có thể đối phó."

"Hung thú" Hứa Lăng lắc đầu, ngược lại tự tin nở nụ cười, "Ta mỗi thời mỗi khắc đều đang trở nên lớn, đợi đến ta đầy đủ lớn lúc, tất nhiên sẽ đập Bình Man Hoang Sơn mạch, tìm về cha."

Nữ tử im ắng cười lạnh, "Không biết tự lượng sức mình! Một cái lão thử đều kém chút ăn hết ngươi, còn vọng tưởng đập Bình Man Hoang Sơn mạch thiếu niên, ngươi có biết không nói, tại Man Hoang sơn mạch chỗ sâu, có bao nhiêu Cổ Lão tồn tại"

"Có lẽ, tại Man Hoang sơn mạch chỗ sâu tồn tại, tồn tại vô cùng lớn quái vật! Nhưng là, bọn hắn cực kỳ có cực hạn, mà ta..." Hứa Lăng tràn ngập tự tin cười.

Có được cuồng bạo hệ thống mình, đang thay đổi trên đường là có cực hạn!

Luôn có một ngày, mình sẽ trưởng thành đến, so mảnh này đại lục ở bên trên nhất lớn tồn tại, đều muốn càng thêm lớn.

Hứa Lăng quay đầu lại, nhìn về phía mẹ Phần Mộ, "Ta đã đáp ứng mẹ cùng muội muội, muốn đi tìm về cha, liền tất nhiên sẽ làm đến."

"Ngu dốt!" Nữ tử nhẹ nhàng phun ra hai chữ này.

Thật là chán ghét, các ngươi những này họ Hứa, cái kia loại không Pháp Lý dụ tự tin a! Nữ tử trong lòng nghĩ như vậy.

"Có lẽ ngươi nói đúng, nhưng mà có một số việc là trốn tránh không được trách nhiệm." Hứa Lăng nói ra: "Cha hắn đã có thể vì ta, tiến vào Man Hoang sơn mạch chỗ sâu, ta vô luận nỗ lực bao nhiêu, đều sẽ đi tìm tới hắn."

Nói xong, Hứa Lăng lại mỗi chữ mỗi câu nhìn lấy nàng nói: "Nếu, ta thật tìm không trở về cha lời nói, ta đem để Man Hoang sơn mạch từ đó lại không hung thú!"

Nếu Hứa Lăng tìm không trở về cha lời nói, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, cha đã bị Man Hoang sơn mạch bên trong hung thú sát hại. Nói như vậy, hắn tuyệt không chú ý, để Man Hoang sơn mạch bên trong tất cả hung thú, vì mình cha chôn cùng.

"Thiếu niên, ngươi có biết không nói, ngươi vừa mới đang nói cái gì" nữ tử thông suốt quay đầu, dùng đóng chặt hai mắt, nhìn chòng chọc vào Hứa Lăng.

Tuy nhiên, nữ tử vẫn nhắm con mắt, nhưng mà Hứa Lăng lại rõ ràng cảm thấy, cái kia có trông như đao như kiếm ánh mắt, bén nhọn rơi vào mình trên thân, băng lãnh hàn ý, xâm nhiễm cùng với chính mình ý chí!

Tại cái này hừng hực mùa hè, lại có tầng một thật mỏng Hàn Băng, tại Hứa Lăng trên thân chậm chậm kết xuất.

"Ta nói, nếu, ta không cách nào tìm về cha lời nói!" Hứa Lăng vô cùng gian nan nâng lên tay của mình, chỉ hướng Man Hoang son mạch phương hướng, kiên định lạ thường nói ra: "Ta thề, ta sẽ để cho cái này Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng, nói được thì làm được!"

Ta sẽ để cho cái này Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng, nói được thì làm được!

Ta sẽ để cho cái này Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng, nói được thì làm được!

Ta sẽ để cho cái này Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng, nói được thì làm được!

Trọng yếu như vậy, liền xem như nói mười lần, cũng không đủ hiện ra lời ấy đỉnh tai nhức óc, lời ấy kinh thế hãi tục!

Ầm ầm!

Răng rắc!

Nguyên bản trời quang mây tạnh thiên không, thế mà Tinh Không sinh Lôi, một thiểm điện đâm về mặt đất.

Xem ra, ngay cả lão thiên gia đều đối Hứa Lăng câu này Lôi Thề biểu đạt bất mãn.

Phải biết, Man Hoang son mạch chỗ sâu danh xưng thiên hạ hiểm địa đứng đầu.

Đặc biệt là trăm năm trước, Man Hoang son mạch cấm chế ra F về sau, đã có bao nhiêu thiếu niên, lại có cao thủ dám xâm nhập Man Hoang son mạch

Càng đừng vọng tưởng nói, muốn để Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng!

Đại lục ở bên trên người, đều biết Man Hoang son mạch chỗ sâu hung thú rất nhiều, nhưng lại có rất ít người biết, đến cùng nhiều đến cái gì mức độ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Hạn lúc nhiệm vụ

Tất cả mọi người biết Man Hoang son mạch chỗ sâu hung thú đừng rất cao, nhưng lại có người biết, đến cùng cực hạn là cái gì.

Bởi vì, có thể xâm nhập Man Hoang son mạch chỗ sâu mà còn sống từ bên trong đi ra người, thật sự là quá ít, quá ít!

Rất nhiều người đều tin tưởng, có can đảm tiến vào Man Hoang son mạch chỗ sâu người, sẽ không có. Nhưng là, có thể từ Man Hoang son mạch chỗ sâu còn sống đi ra người, khả năng thật có!

Đừng nói là Tùng Giang Quận Lý cao thủ, liền xem như những cái kia Đại Thành, Chủ Thành, trong hoàng thành Tuyệt Đỉnh Cao Thủ, những cái kia đột phá 20 chiến tướng, 30 Chiến Soái, thậm chí 40 Chiến Tông cao cao thủ, cũng không dám nói mình tiến vào Man Hoang son mạch chỗ sâu, có thể đủ tất cả thân trở ra.

Chỉ là một cái mười cấm chế, liền đã để những cao thủ này nhao nhao tháo chạy.

Thế nhưng là F tại, một cái Tùng Giang Quận mười sáu tuổi thiếu niên, một cái vừa mới đến mười đỉnh phong Chiến Binh thiếu niên, một cái vừa mới thoát khỏi cũi mục danh hiệu khổ bức thiếu niên, thế mà hô lên muốn để tất cả Man Hoang son mạch hung thú chôn cùng Lôi Thề!

Nếu như Hứa Lăng đã biết Man Hoang son mạch mười cấm chế về sau, không biết hán còn dám hay không hô lên cái này Lôi Thề.

Thế nhưng là có thể khẳng định là, vô luận Man Hoang son mạch có có mười cấm chế, Hứa Lăng đều sẽ tiến vào Man Hoang son mạch chỗ sâu, đi tìm về cha.

"Không biết, nên nói người là người không biết không sợ, vẫn là người không biết cuồng vọng đầu" nữ tử trên mặt, lần thứ nhất lộ ra ngưng trọng Thần sắc.

Đối với cái này, Hứa Lăng chỉ là âm thầm cười một cái.

"Đỉnh!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, thành công phát động Ân Tàng nhiệm vụ, Man Hoang son mạch Lôi Thề, xin hỏi phải chăng xác nhận "

có mấy người Hứa Lăng lựa chọn, phải chăng xác nhận nhiệm vụ, hệ thống lần nữa phát ra cảnh cáo:

"Ân Tàng nhiệm vụ Man Hoang son mạch Lôi Thề, nhiệm vụ độ khó đánh giá vì cửu tử nhất sinh, mời người chơi thận trọng lựa chọn, phải chăng xác nhận nhiệm vụ "

Hứa Lăng cười nhạt một tiếng, "Đương nhiên xác nhận, bất quá là cửu tử nhất sinh thôi! Muốn trở thành một cái Đỉnh Thiên Lập Địa nam nhân, lại thể nào có thể tại tử vong uy hiếp trước mặt lui bước!"

Hắn quyết không đáp ứng, mình tại tử vong trước mặt sợ hãi.

Càng không cho phép, bởi vì e ngại địch nhân lớn, mà không dám đi cứu viện cha.

Bởi vì, hắn đã đáp ứng mẹ, đã đáp ứng muội muội, muốn đi tìm về cha.

Thiếu niên hứa hẹn, tuyệt sẽ không ruồng bỏ!

Dù là Man Hoang son mạch chỗ sâu, là Dao Sơn biển lửa, là Long Đàm Hồ Huyết, mình cũng phải đem nó san bằng.

Cùng lắm thì, chết thôi.

Thật nam nhân, có can đảm trực diện thâm đàm nhân sinh, tuyệt không sợ chết!

Nghiêm chỉnh mà nói, trên Địa Cầu mình đã chết, cái này thế giới lúc đầu Hứa Lăng cũng đã chết qua. F ở mình, đã là thứ ba cái mạng!

Đều đã chết qua hai lần mình, chẳng lẽ còn sợ chết lại chín lần sao

"Đỉnh!"

"Chúc mừng ngài thành công xác nhận Ân Tàng nhiệm vụ, Man Hoang son mạch Lôi Thề chính thức mở ra, bản nhiệm vụ làm hạn định lúc nhiệm vụ..."

...

Hứa Lăng đón lấy nhiệm vụ trong nháy mắt, giữa thiên địa bỗng nhiên thổi lên một cỗ cuồng phong.

Cuồng phong tàn ngược, vùi rong gào thét, tựa hồ muốn cái này nhỏ bé nhân loại nghiền nát!

Nữ tử thân ảnh, tại trong cuồng phong phiêu diêu, muốn ngăn tại Hứa Lăng trước người, nhưng lại bỗng nhiên ngừng lại.

Có lẽ, hắn là để cái này tiểu tử thụ điểm không thể ma diệt giáo huấn, đã kích đã kích bọn hắn những này họ Hứa cái kia loại hoàn toàn có lý do tự tin!

Cuồng phong quét đến Hứa Lăng trên thân, hắn cảm thấy rét lạnh Thấu Cốt tùy Hàn Lân.

Hứa Lăng đột nhiên ngừng đầu, nhìn chăm chú hướng Man Hoang son mạch chỗ sâu.

Ở bên kia, có lẫn lộn Ô Vân tại bốc lên.

Trong mây đen, Hứa Lăng cảm nhận được thật sâu ác ý.

Trong khoảnh khắc, Ô Vân đã hiện đầy thiên không.

Phong bỗng nhiên ngừng, thế nhưng là Hứa Lăng lại cảm thấy, càng lớn nguy hiểm tại giáng lâm.

Trong mây đen nặng nề như núi ác ý, như là như thực chất, gánh vác đến Hứa Lăng trên thân.

Trong khoảnh khắc, Hứa Lăng minh ngộ, đây là Man Hoang son mạch chỗ sâu nhất lớn tồn tại, đối với mình ý chí tăng diện công kích.

Đây là đối với mình, muốn để Man Hoang son mạch tất cả hung thú chôn cùng Lôi Thề, biểu đạt bất mãn!

Hứa Lăng biết, cái này loại ý chí tăng diện độ sức, so với F thực thế giới đối chiến, càng thêm hung ác.

Man Hoang son mạch chỗ sâu nhất lớn tồn tại, thật sự là quá đã lâu, Thái Cổ già rồi.

Tại có chút theo như đồn đại, Man Hoang son mạch chỗ sâu nhất Cổ Lão tồn tại, đã kéo dài hơi tàn một cái kỷ nguyên như vậy lâu.

Coi như Hứa Lăng có cuồng bạo hệ thống nơi tay, có thể cày quải thẳng, cũng cơ hồ có một tia phản thẳng.

Cái này thì như tại Vồng Du bên trong, đối mặt lớn Nhân Dân Tệ binh sĩ, không phải mở Ngoại Quải liền có thể tùy tiện khắc phục.

Đối thủ lớn, cơ hội thẳng xa vời, chẳng lẽ dạng này liền sợ sao

Hứa Lăng khoát khoát tay chỉ, không có khả năng!

Hắn vẫn nhớ trên Địa Cầu một câu lời quảng cáo, nam nhân, liền phải đối với mình hung ác một điểm.

Nam nhân, có chút sự tình nhất định phải đi đối mặt.

Tại mỗi cá nhân một đời, luôn có chút đồ vật đáng giá đi nỗ lực hết thảy, dù là mất đi sinh mệnh cũng không đáng tiếc.

Đã đối thủ lớn, vậy liền đem mình trở nên càng thêm lớn, thẳng đến có thể miêu sát đối thủ mới thôi.

Hứa Lăng bỗng nhiên cười, cười rất cuồng, rất tùy ý!

Vĩ nhân đã từng nói, chiến thuật bên trên có thể coi trọng đối thủ, nhưng mà mưu kế bên trên tất nhiên muốn khinh thị đối thủ.

Bỗng nhiên, hắn đối Man Hoang son mạch, chậm chậm duỗi ra một căn ngón út, khoa tay một chút, hung hăng chỉ hướng dưới chân.

Cái này thủ thế, đã không đơn thuần là miệt thị đơn giản như vậy, mà là trắng trợn khiêu khích!

Không sai, đúng vậy khiêu khích!

Trên đời này, còn có ai dám như thế trắng trợn khiêu khích, Man Hoang son mạch chỗ sâu nhất lớn tồn tại

Có lẽ, chỉ có Hứa Lăng!

Hắn động tác vừa làm xong, liền cảm nhận được trên thân tiếp nhận ác ý, như là thực chất hóa.

Ác ý như đồng hóa làm một tòa Đại Sơn, gắt gao đặt ở Hứa Lăng trên thân, muốn đem hắn ép cong, đè sập, đè ép.

Hứa Lăng cắn răng đau khổ chống đỡ lấy, hoàn toàn là dựa vào ý chí lực, không cho đầu gối hướng mặt đất quỳ đi.

Môi của hắn đã cắn ra máu tươi, hắn xương cốt đều tại khản khách rung động, giống như là tùy thời đều muốn đứt gãy.

Chân của hắn đang run rẩy, dùng hết toàn thân Khí Lực khống chế không uốn lượn, chân đều đã lâm vào mặt đất.

Chỉ gặp hắn càng không ngừng ở trong lòng rống to, "Ta là Hứa Lăng! Ta có thể chiến bại, có thể chiến tử, nhưng đúng vậy sẽ không bao giờ khuất phục, vĩnh viễn Bất Sẻ!"

...

Nữ tử một mực lẳng lặng nhìn, nhìn lấy Hứa Lăng một mực tại cắn răng kiên trì.

Nàng cái kia một mực như là vạn năm Băng Sơn như vậy trên mặt, cũng không khỏi khuôn mặt có chút động.

Quả nhiên là hắn con trai, quật cường như vậy a!

Ta ngược lại muốn xem xem, chờ đến người chân chính chống đỡ không được lúc, có thể hay không cầu xin tha thứ, có thể hay không xin giúp đỡ

Thực lực chênh lệch, sẽ không bởi vì nào đó cá nhân ý chí mà thay đổi.

Hứa Lăng có thể kiên trì đến F tại, đã là cái kỳ tích!

Đáng tiếc, kỳ tích chắc chắn sẽ có hạn mức cao nhất.

Hứa Lăng tầm mắt đã bắt đầu trở nên mơ hồ, thất khiếu cũng bắt đầu chảy ra máu.

Có lẽ, liền sau đó một khắc, hắn liền sẽ triệt để mất đi ý thức.

Hứa Lăng không biết, mình là tại cái gì lúc, mất đi tri giác, hắn ý thức, tựa hồ tiến nhập một mảnh Hỗn Độn ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Kích hoạt Huyết mạch

Tại hắc ám bốn phía, từng màn hình ảnh hiện lên, có xuyên viết sau, cũng có xuyên viết trước.

Hắn thấy được mình cha mẹ, đồng học, thân nhân, người yêu, còn có hồi nhỏ cùng nhau trốn học, cùng một chỗ gây sự, cùng một chỗ Thượng Vồng bạn chơi...

Hứa Lăng muốn đuổi tay nắm lấy những này hình ảnh, lại phát F vậy mà có tay.

Hắn muốn rống to, lại phát F, không phát ra được bất kỳ âm thanh.

Đang nóng nảy luồng cuống bên trong, tựa hồ có một cái vô hình tay, thoáng chốc ra F, cải biến những này hình ảnh trước sau trình tự.

Tiếp theo, một Bức Họa mặt xông vào tầm mắt của hắn.

Một cái đỉnh đầu hơi trọc Nam Lão Sư, đứng tại trên giảng đài, Hứa Lăng nhớ, đó là mình tại tiểu học lúc Ban Chủ Nhiệm lão sư.

Hứa Lăng đối với hắn ấn tượng rất sâu sắc, là bởi vì vị này lão sư nghiêm khắc cùng bảo thủ.

Trong tám hình, Ban Chủ Nhiệm lão sư tại đen Bàn Thượng viết xuống một cái to lớn Nhân Tự, xoay người lại, cao giọng hỏi:

"Các bạn học, có biết không nói, người vì cái gì nếu như vậy viết "

Người vì cái gì nếu như vậy viết

Người vì cái gì nếu như vậy viết

Người vì cái gì nếu như vậy viết

Câu nói này, như là một lời đĩnh, rạch ra mê vụ, tại Hứa Lăng Thức Hải, vạch ra một Đạo Quang minh.

Hứa Lăng mơ hồ ở giữa tựa hồ hiểu cái gì, nhưng lại bất không được cụ thể đồ vật...

Hình ảnh luân chuyển càng lúc càng chậm...

Lịch sử lão sư đang hỏi: "Có biết không nói, tại sao tứ đại Văn Minh Cổ Quốc, chỉ có Hoa Hạ truyền thừa đếnF tại "

...

Vật Lý lão sư đứng tại trên giảng đài, "Nay ngày chúng ta bồi dưỡng phản lực tác dụng, các ngươi phải hiểu, lực tác dụng, mãi mãi cũng là lẫn nhau!"

...

Hóa Học lão sư, "Hóa Học là một cái Kỳ Áo thế giới, mỗi cái Nguyên Tử, đều có chính nó Quỹ Tích..."

...

Hình ảnh không biết Đạo Luân vòng vo bao lâu, Hứa Lăng lại thấy được vừa mới bắt đầu hình ảnh.

Ban Chủ Nhiệm lão sư lại đứng ở trên giảng đài, lớn tiếng nói: "Sở dĩ cong lên một nại hợp lại, mới niệm ăn ở, là bởi vì chỉ có dạng này, người mới có thể đứng được thẳng, ưỡn đến mức lên!"

...

Hứa Lăng bỗng nhiên mở mắt ra, hô to một tiếng, "Ta hiểu được!"

Ta cuối cùng Vu Minh trọn nhìn!

Đứng đây mới là người, nằm sấp chỉ có thể là chó!

Nguyên bản đã chuẩn bị xuất thủ nữ tử, bỗng nhiên dừng lại, nàng vạn năm không đổi trên mặt, lần thứ nhất ra F về khiếp sợ.

Họ Hứa nam nhân, cố nhiên là làm cho người ta chán ghét, thế nhưng thật là để cho người ta bội phục a!

Nếu để cho nhận biết vị này nữ tử người, biết nàng thế mà đã từng bội phục qua một cái chỉ có mười thiếu niên, không biết sẽ có bao nhiêu người ngoác mồm kinh ngạc!

F thực bên trong Hứa Lăng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn thẳng Man Hoang chỗ sâu.

Làm người liền muốn đứng được thẳng!

Muốn đứng lên mới có thể xưng là người!

Uy vũ không khuất phục, mới là chân chính đại trượng phu!

Hứa Lăng nguyên bản hơi cong vai cồng đứng thẳng lên, nguyên bản hăm sâu tại chỗ nhường bên trong đi đứng, rút ra.

Hứa Lăng ngẩng đầu, đầy đầu tóc đen Vô Phong phiêu đảng, lấy mắt thường có thể thấy được tóc độ biến thành tuyết trắng, thoáng như một mảnh nộ phóng bông tuyết.

Hứa Lăng lúc đầu có chút non nớt gương mặt, thoáng chốc trở nên cương nghị, góc cạnh càng thêm rõ ràng.

Một hai mắt con ngươi rộng thoáng như Tinh Đấu, chiếu sáng rạng rỡ, tỏa ra toàn bộ thế giới.

Trong đôi mắt có kinh hoàng, có kích động, có chỉ là thâm trầm yêu, đối Đại Địa yêu, đối thân nhân yêu, đối cái này thế giới yêu, đối lại trước yêu, đối F tại, tương lai yêu...

Hứa Lăng cảm giác được, mình trên linh hồn thoáng như có tầng một gông xiềng bị thoát khỏi, một loại gọi là từ Tín Niệm, từ có như thế kiên định.

Quần hần mưa roi gió thổi, ta từ tường hòa an bình.

Mặc cho người tràn ngập nguy hiểm, ta định từ không thôi.

Tại một sát na, Hứa Lăng hiểu rõ, mình tuy nhiên xuyên việt rồi, thế nhưng là mình trên thân, đã sớm in dấu xuống Hoa Hạ dấu ấn, mình vĩnh viễn là Viêm Hoàng con cháu, Long Truyền Nhân!

Long Truyền Nhân, liền nên nghèo hèn không thể dời, uy vũ không khuất phục.

Viêm Hoàng con cháu, liền nên không ăn đồ bỏ thí, dám phạm ta Thiên Uy người, xa đâu cũng giết!

Hoa Hạ người, liền nên đứng đây chết, không chịu quỳ mà sống!

Bởi vì cái gọi là hần mặc hần, gió nhẹ phạt Tùng Cương. Hần hoành mặc Hần hoành, Minh Nguyệt chiếu Đại Giang!

Như núi ác ý

Cùng so sánh, bất quá là Thanh Phong quét vào mặt thôi.

Một đám chỉ dám co đầu rút cổ tại Man Hoang sơn mạch chỗ sâu hung thú, coi như lại hoành, cũng vĩnh viễn Bất sẽ biết, cái gì là Viêm Hoàng con cháu ngạo cốt!

Cái gì gọi là quốc nhân khí khái!

Tại Hoa Hạ, liền ngay cả 80 tuổi lão thái thái đều biết Đạo Nhất Cú lời nói.

Thụ sống một miếng da, người sống một hơi!

Man Hoang sơn mạch chỗ sâu lớn tồn tại, tại phí công rỗng giặc, gằm thét, đáng tiếc đây hết thảy đều là phí công.

Hứa Lăng có làm tiếp bất kỳ động tác, chỉ là khinh thị mà cười cười, cái này lại so bất kỳ trào phúng kỹ năng đều muốn tới châm chọc.

Đương nhiên, tại Hứa Lăng đáy lòng đã hạ quyết định, cuối cùng cũng có một ngày, nhất định phải để cái này Man Hoang sơn mạch hung thú quỳ phục tại mình dưới chân!

Dạng này Lòi Thè, đã không cần lớn tiếng nói ra, nhưng mà Hứa Lăng tất nhiên sẽ, đem nó làm đến.

Man Hoang son mạch chỗ sâu nhất, rõ ràng nhấc lên một trận sao động.

Thế nhưng là, tựa hồ có cái sao hạn chế, sao động qua đi, hết thảy dần dần khôi phục tĩnh mịch.

Kỳ thực, tại Hứa Lăng còn cảm giác không đến tầng thứ bên trên, một cái kinh khủng quái vật khổng lồ, đã từng ý đồ từ Man Hoang son mạch chỗ sâu đi ra.

Mà tại đại lục Cực Đông phương hướng, một cái Cổ Lão ý thức ba động lập tức ra F, Hoảng Đại âm thanh tại càng cao tầng thứ lĩnh vực vang lên, "Lão già kia, ngươi muốn vượt biên sao "

"Lão Bất Tử, càng không vượt biên không phải dùng miệng nói, mà là dùng nắm đấm đánh ra tới!"

"Lão già kia, mấy ngàn năm đánh ngươi, ngứa da là không "

"Thả ngươi chó, ai đánh ai còn không nhất định đâu!"

"Muốn đánh liền đến..."

...

Rất nhiều năm về sau, có người tìm được cái này một ngày ẩn nấp ghi chép, "Ngày F dị tượng, Sao Băng Tây Nam, chủ yếu nghiệt xuất thế..."

Nếu, Hứa Lăng lúc này có thể nghe được hai cái ý thức giao lưu, tất nhiên sẽ cảm giác có chút hoang đường, liền như là phía dưới cái này đoạn ngắn.

Tại trên Địa Cầu đêm bày ra, thường thường có uống say hai nhóm người như thế gặp nhau:

"Ngươi nhìn cái gì "

"Nhìn ngươi sao thế!"

"Lại nhìn một cái thử một chút!"

"Thử một chút liền thử một chút!"

...

Lúc này Hứa Lăng cũng không biết, tại hắn không cách nào cảm giác tầng diện bên trên, một trận nhìn như hào không có lý do, lại như lẽ ra như thế chiến đấu, đang tiến hành.

Giờ phút này, hắn quan tâm nhất, lại là cuồng bạo hệ thống nhắc nhở.

"Đỉnh!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, tại trong tuyệt cảnh không sòn lòng, không sợ địch, kích phát Huyết mạch tiềm lực, hao tổn 50 năm thọ mệnh, lĩnh ngộ Viêm Hoàng Bí Kỹ, uy vũ không khuất phục."

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, tại trong tuyệt cảnh bạo phát, kích phát Viêm Hoàng Huyết mạch, Căn Cốt tăng lên trên diện rộng..."

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng từ Ngộ Thân Bí Kỹ, thu hoạch được hải lượng danh vọng giá trị khen thưởng..."

...

Bởi vì cái gọi là phong hiểm càng lớn, thu hoạch càng lớn.

Lần này thu hoạch, thật sự là quá mẹ nó o lực.

Nhìn lấy tràn đầy hệ thống nhắc nhở, Hứa Lăng dùng lực nắm một chút nắm đấm!

Tại hệ thống giao diện thuộc tính bên trong, Hứa Lăng Căn Cốt, đã từ trước đó vĩnh cửu bất động năm, trọn vẹn vượt qua vô số giới hạn, tăng lên tới 29 điểm!

Chương 132: Tuyệt thế thiên tài

Trong chớp nhoáng này, trực tiếp để Hứa Lăng vừa bước một bước vào, tuyệt thế thiên tài hàng ngũ.

Mà lại, bởi vì Hứa Lăng Căn Cốt tăng lên tới tuyệt thế thiên tài Thủy chuẩn, tại hần giao diện thuộc tính bên trong, tiến hóa ra cây kỹ năng.

F tại, Hứa Lăng tất cả kỹ năng, đều xếp đặt tại cái này khóa cây kỹ năng bên trên, vừa xem hiểu ngay.

Nói là cây kỹ năng, F tại chỉ là một gốc cao gần nửa xích Tiểu Miêu.

Màu nâu trụ cột, là cuồng bạo năng lượng.

Tiểu Miêu có một lùm lửa sợi rể, càng không ngừng gấp thân lấy, là Hứa Lăng Huyết Thần Kinh bí tịch diễn hóa ra Huyết Thần Tử.

Tại lửa sợi rể bên trong, trộn lẫn lấy chút ít Âm Hắc Sắc sợi rể, đó là hệ thống danh xưng ban cho tranh thủ thời gian!

Tại màu nâu trụ cột bên trên, xen vào nhau lấy ba mảnh lá cây, theo thứ tự là quần công kỹ năng, hủy diệt gào thét. Khinh Công Thân Pháp, Lưu Tinh Trụ Nguyệt.

Còn có phiến vừa mới phun ra một mảnh kim hoàng sắc Nộn Diệp, chính là Hứa Lăng vừa mới lĩnh ngộ, Viêm Hoàng Bí Kỹ, uy vũ không khuất phục!

Khi Hứa Lăng đem cây kỹ năng kêu gọi đi ra lúc, cái này khóa Tiểu Miêu liền phiêu phù ở Hứa Lăng trước người, bị một cái thật mỏng Quang Cầu bao trùm lấy.

Phóng tầm mắt nhìn tới, mỗi hạng kỹ năng đều tản ra, thuộc với mình quang mang, chìm chìm nổi nổi.

Thị giác hiệu quả bên trên, không biết vùng lúc đầu kỹ năng bảng, bao nhiêu vụn vặt.

Cây kỹ năng tác dụng, không hề chỉ là đẹp mắt.

Cây kỹ năng có thể lựa chọn Kỹ Năng Tiến Hóa, thậm chí có thể tiến hành kỹ năng dung hợp.

Đây chính là có cơ hội, dung hợp ra Siêu Thần kỹ phương pháp!

Lần này lớn nhất thu hoạch, vẫn là Viêm Hoàng Bí Kỹ, uy vũ không khuất phục!

Uy vũ không khuất phục: Viêm Hoàng Huyết mạch Bí Kỹ, thần kỹ năng, có thể tăng lên đến Siêu Thần kỹ, trước mắt cảnh giới sơ nhập môn đình.

Kỹ năng giới thiệu: Ở trước mặt đối địch viễn siêu mình đối thủ lúc, có thể hao tổn thọ mệnh, đem phòng ngự của mình tăng lên trên mọi phương diện, kỹ năng kéo dài thời gian bên trong, chỉ định đối thủ không cách nào phá phòng.

Nằm rãnh!

Không hổ là có cơ hội, tăng lên tới Siêu Thần kỹ thần kỹ năng!

Thuộc tính này, cũng quá mẹ nó hung hãn, hung hãn đến có chút quá mức a!

Sao trùng!

Cái này đúng vậy trong truyền thuyết, Tuyệt Đối Phòng Ngự a!

Từ nay về sau, vô luận là đụng phải đừng nhiều sao cao đối thủ, chỉ cần uy vũ không khuất phục kỹ năng vừa mở, Hứa Lăng đều mẹ nó vô địch a!

Đây là một cái có thể nhẹ dễ đánh vỡ chiến đấu cân đối kỹ năng!

Kỹ năng là quá trâu dựng lên, chỉ tuy nhiên để cho người ta có chút nhức cả trứng chính là, uy vũ không khuất phục sử dụng điều kiện, là muốn hao tổn thọ mệnh!

Lần này, Hứa Lăng có thể lĩnh ngộ uy vũ không khuất phục, đồng thời đánh bại Man Hoang sơn mạch chỗ sâu lớn tồn tại ác ý, đã để Hứa Lăng hao tổn 50 năm thọ mệnh, hắc phát biến thành tóc bạc.

Lần tiếp theo, Hứa Lăng nếu lại dùng uy vũ không khuất phục kỹ năng, coi như không chỉ là, tóc bạc biến thành tóc như vậy đơn giản!

Hắn âm thầm đánh giá một chút, mình cổ này thân thể nguyên bản không coi là hung hãn, lại bị quản chế tại kinh mạch đứt đoạn, hao tổn 50 năm thọ mệnh về sau, cũng liền chỉ còn lại có ba năm năm mạng sống.

Không biết còn đủ uy vũ không khuất phục, hao tổn vài phút a

Dạng này hung hãn kỹ năng, có vẻ như chỉ có thể nhìn, không thể dùng a, thật sự là có chút nhức cả trứng a.

Hứa Lăng ngược lại không lo lắng, mình chỉ còn lại có ba năm năm sinh mệnh giá trị.

Có được cuồng bạo hệ thống, mà lại tăng thêm bản thân cũng là Dược Sư. Nếu là còn bỏ không hồi âm tổn hại thọ mệnh, vậy thì quá kém.

Bỏ về thọ mệnh có vấn đề, nhưng mà cần thời gian.

Tại trong lúc này, chỉ còn ba năm năm thọ mệnh Hứa Lăng, nếu là đùa nghịch ra uy vũ không khuất phục một chiêu này. Tuyệt Đối Phòng Ngự vừa ra, địch nhân công kích là bất phá phòng, nhưng mình sinh mệnh lực lại bị kỹ năng o hao tổn sạch sẽ!

Cái này còn có thể hay không thật tốt chơi đùa cô con bà nó tích!

Nếu liền như thế quái diệu, vậy cũng quá kỳ hoa.

Đây là muốn đùa nghịch ra tự sát độ cao mới tiết tấu sao

Trong trầm tư Hứa Lăng, cũng có phát F, bên cạnh nữ tử chính Thần sắc phức tạp nhìn lấy hắn mẹ Phần Mộ.

Nữ tử ý vị phức tạp, thấp giọng thì thầm nói: "Người ngược lại là sinh một cái Hảo con trai, chỉ là đáng tiếc, hắn vẫn là họ Hứa..."

Thật lâu, nữ tử ngẩng đầu, nhìn thoáng qua trong trầm tư Hứa Lăng.

Chỉ nghe nàng chậm chậm mở miệng nói: "Thiếu niên, người thật sự vượt qua ta ngoài ý muốn liệu trung ưu tú, nhưng mà, ta vẫn là khuyên người, tốt nhất đừng đi đi người cha đường xưa."

Nói xong câu đó, nữ tử quay người liền muốn ly khai.

Hứa Lăng nghe xong, cái này lời của cô gái, thế nào nghe đều là như vậy không dễ nghe a.

Nữ tử bỗng nhiên lại dừng bước lại, trù trừ nửa ngày, mới xoay người lại, ném o Hứa Lăng một cái màu đen hình sợi dài hộp.

"Thiếu niên, nếu có một ngày, người thật trở thành mảnh này đại lục ở bên trên nhất lớn nam nhân, như vậy, liền mở ra cái hộp này đi."

Hứa Lăng tiếp nhận hộp, sững sờ, "Ta đi, Ca, tại sao phải nghe người "

Nữ tử băng lãnh khóe miệng nhẹ nhàng khẽ động một chút, xoay người sang chỗ khác, "Nếu, người còn muốn nhìn thấy người mẹ, vậy thì mở ra nó!"

"Cái gì" Hứa Lăng một chút đứng thẳng người, hô hấp dồn dập hỏi: "Người nói cái gì người biết ta mẹ là ai, nàng còn sống "

Nữ tử lại cái gì cũng có trả lời, phiêu nhiên hướng Man Hoang sơn mạch phương hướng đi đến.

"Người đến tột cùng là ai người muốn đi đâu" Hứa Lăng muốn đuổi theo, thế nhưng là thực sự có thể lực, chỉ có thể lớn tiếng hô hào.

"Ta là ai ta muốn đi đâu" nữ tử Thiên Ảnh, bắt đầu dần dần trở nên mơ hồ, cuối cùng đến biến mất. Chỉ có giống như Hữu Nhục không âm thanh, bay vào Hứa Lăng lỗ tai.

"Ta muốn đi, giết chết người cha!"

Cái gì

Hứa Lăng tựa như bị một lời đình bổ trúng, thẳng tắp đứng ở bên kia, một thời gian, trong tai chỉ còn lại có Thần Bí Nữ Tử sau cùng câu nói kia.

Ta muốn đi, giết chết người cha!

Ta muốn đi, giết chết người cha!

Ta muốn đi, giết chết người cha!

...

Thần Bí Nữ Tử sau cùng câu nói kia, âm thanh tiểu Nhã ruồi muỗi, nhưng lại giống như là một tiếng Chấn Lôi, trực tiếp đem Hứa Lăng chấn động đến mộng bức.

Cái này Thần Bí Nữ Tử muốn đi, giết mình cha

Mình cha , có vẻ như chỉ có mười .

Mà cái này Thần Bí Nữ Tử thực lực, ít nhất cũng phải có, ba năm cái mười như vậy cao a!

Nếu, để cái này Thần Bí Nữ Tử, tìm tới chính mình cha...

Hứa Lăng vội vàng lắc đầu, không còn dám nhớ lại.

Hắn chưa bao giờ có như vậy cừu hận mình, cừu hận mình Nhỏ yếu!

Có người khi cùng với chính mình trước mặt, nói muốn đi giết chết mình cha, mình thế mà lực chỗ không kịp!

Mình vậy mà chỉ có thể không công nhìn lấy a!

Lực chỗ không kịp a! A! A

"A "

Hứa Lăng ngẩng đầu thét dài, hận ý mãnh liệt!

Nên thế nào xử lý

Hứa Lăng co cẳng liền muốn truy hướng Man Hoang sơn mạch, lại ba tức ngã sấp xuống mặt đất.

Hắn nguyên bản cũng chỉ còn lại có tầng một Huyết Bì, lại cùng Man Hoang sơn mạch chỗ sâu nhất lớn tồn tại, tại ý thức Tầng mặt giao chiến một lần. Tuy nhiên may mắn lĩnh ngộ Viêm Hoàng Bí Kỹ uy vũ không khuất phục.

Nhưng mà, hắn thế lực cũng đã đến thung lũng, chỉ thiếu một chút xíu, liền có thể tiến vào suy yếu tình huống.

Có thể nói, lấy Hứa Lăng ở tình huống, tùy tiện đến cái năm sáu tuổi Ngoan Đồng, liền có thể đem hắn treo về lão gia đi!

Thế nào xử lý

Hứa Lăng huyết hồng suy nghĩ, phần nộ đánh lấy dưới thân mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Thần kỹ năng

"Nằm rảnh! Hù chết đao bảo bảo, cái kia đàn bà cuối cùng đã đi!"

Lúc này, Thiên Thương Đao rốt cục dám lộ ra đầu, lúng túng mạo cái phao.

Hứa Lăng trong lòng nhất động, thu hồi đầy ngập lửa giận, lập tức Vấn Thiên thương đao, "Người có phải hay không nhận biết vừa rồi cái kia Thần Bí Nữ Tử "

"Bản đao đương nhiên", đương nhiên không nhận ra!" Thiên Thương Đao kém chút bật thốt lên nói ra mình nhận biết, còn tốt, Quan Kiện Thi hầu ngoặt một cái.

"Thật không biết" Hứa Lăng nheo lại mắt, không tin tưởng hỏi.

"Đương nhiên, tuyệt đối không biết." Thiên Thương Đao lập tức chém đinh chặt sắt nói ra, nói xong lại là vội vàng chuyển di Đề Tài, "Chủ tử, bản đao đối người tâm lý tổ chức, là mười phần thất vọng a!"

"Ừm, ý gì "

"Chủ tử, ngươi chỉ là lo lắng cha an ủi. Thế nhưng là ngươi suy nghĩ một chút, ngươi ở chỗ này lo lắng, nổi điên, có tác dụng gì, hoặc là có ý nghĩa sao" Thiên Thương Đạo tận tình nói ra: "Ngươi bây giờ, hàng đầu vẫn là nỗ lực đề cao mình thực lực, mới là duy nhất Vương Đạo a."

"Thế nhưng là, hết thầy cũng không kịp a!" Hứa Lăng lần thứ nhất cảm giác, liền xem như có được cuồng bạo hệ thống, mình cũng không phải không gì làm không được.

"Phi!" Thiên Thương Đạo lấy một loại chủ tử ngươi rất khiến ta thất vọng ngữ khí, nói ra: "Cái gì không kịp a chủ tử, ngươi nên bằng nhanh nhất tốc độ thăng , tăng lên chiến đấu Lực , chờ đến thực lực có thể triển ép hết thầy thời điểm..."

"Hừ hừ!" Thiên Thương Đạo cười lạnh, "Nếu cái kia đàn bà thật giết ngươi cha, vậy thì Nhất Dao đem nàng răng rắc, o ngươi cha báo thù. Nếu, cái kia đàn bà còn có giết chết ngươi cha, đó còn là Nhất Dao đem nàng răng rắc, để cho nàng rút cuộc không cách nào đi giết ngươi cha."

Nằm rảnh!

Nói hay lắm có đạo lý bộ dáng, mình làm sao hiện tại mới hiểu được đây.

Hứa Lăng hung hăng o mình một bàn tay.

Đúng a!

Oán trời trách đất, chỉ có thể là Nọa Phu hành vi.

Mình thế mà ngay cả dạng này dễ hiểu đạo lý đều không nghĩ ra, thật sự là không thích hợp a.

Kỳ thực, hẳn đây cũng là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường.

Thăng !

Ta muốn tăng lên thực lực!

...

Đối với có được cuồng bạo hệ thống Hứa Lăng tới nói, thăng còn không phải một bữa ăn sáng.

Đến lúc đó, mình xâm nhập Man Hoang sơn mạch, còn không phải như vào không Nhân cảnh!

Nếu cha thật bất hạnh, vậy liền để cái kia Thần Bí Nữ Tử cùng Man Hoang sơn mạch hung thú, hết thầy đi chôn cùng đi!

Ngoại trừ nỗ lực tăng lên mấy người , trước mắt hữu dụng nhất tăng lên Hứa Lăng chiến đấu Lực, đúng vậy uy vũ không khuất phục kỹ năng.

Đặc biệt là, tại đối mặt Thần Bí Nữ Tử dạng này siêu cao khác đối thủ lúc, uy vũ không khuất phục kỹ năng, liền càng thêm chính là một đại sát khí.

Cho nên, Hứa Lăng muốn trước giải quyết, uy vũ không khuất phục sử dụng hạn chế vấn đề.

Muốn có thể sử dụng uy vũ không khuất phục kỹ năng, có hai cái phương pháp.

Cái thứ nhất, đúng vậy phát huy mình Dược Sư chức nghiệp năng khiếu, luyện chế kéo dài tuổi thọ đan dược, đại lượng phục dụng, đem thọ mệnh khôi phục.

Cứ như vậy, mình liền có thể sử dụng uy vũ không khuất phục kỹ năng. Thọ mệnh hao tổn, lại phục dụng đan dược tăng thêm trở về là được.

Tuy nhiên đan dược tăng thêm thọ mệnh phương pháp, hoặc nhiều hoặc ít sẽ mang theo ám tật, nhưng dưới mắt không quản được.

Làm cho người vui mừng là, tại hệ thống khen thưởng cơ sở Luyện Dược Đại Toàn bên trong, liền có một mục kéo dài tính mạng tán , có thể tăng thêm thọ mệnh.

Chỉ cần thu tập được đầy đủ dược tài, Hứa Lăng liền có thể luyện chế hải lượng kéo dài tính mạng tán.

Nhưng mà, kéo dài tính mạng tán bên trong có mấy vị dược tài, tại Tùng Giang Quận xung quanh là tìm không thấy. Đi bốn phía Đại Thành mua, tốn hao thời gian cũng quá lớn, Hứa Lăng không muốn chờ.

Một cái khác phương pháp, đúng vậy dùng mới tiến hóa đi ra cây kỹ năng, đem uy vũ không khuất phục Kỹ Năng Tiến Hóa.

Hứa Lăng gọi ra cây kỹ năng, nhìn lấy tại cây kỹ năng đỉnh cao nhất uy vũ không khuất phục kỹ năng, trùng điệp dùng sức chút xuống dưới!

"Uy vũ không khuất phục kỹ năng, lựa chọn tiến hóa!"

"Hệ thống nhắc nhở: Thần kỹ năng uy vũ không khuất phục tiến hóa tiến hành bên trong, mời người chơi kiên nhẫn chờ đợi... Lần này tiến hóa cần hao tổn danh vọng giá trị cùng Căn Cốt thuộc tính!"

Một cái thật dài thanh tiến độ ra F, chậm chạp hướng phía trước nhấp nhô.

Tại Kỹ Năng Tiến Hóa thanh tiến độ hai bên, cho thấy nhanh chóng giảm bớt bên trong danh vọng điều hòa Căn Cốt đầu.

Không phải đâu!

Bình thường trò chơi Kỹ Năng Tiến Hóa, không đều là tiêu hao điểm kỹ năng sao

Hệ thống cũng quá đen tối, tiến hóa cái kỹ năng, thế mà còn muốn hao tổn Căn Cốt!

Hệ thống im lặng phát ra cười lạnh, nguoi đặc biệt sao tiến hóa chính là thần kỹ năng!

Hứa Lăng không nói nhìn lấy, hẳn là thật đau lòng mình Căn Cốt.

Tuy nhiên Kỹ Năng Tiến Hóa hao tổn danh vọng giá trị, muốn so Căn Cốt nhiều hơn, nhưng mà danh vọng giá trị dễ kiếm, Căn Cốt khó tăng lên a!

Gỗ có biện pháp từ, vì có thể mau sớm tăng lên chiến đấu Lực, chỉ có thể ủy khuất Căn Cốt.

Hệ thống để Hứa Lăng kiên nhẫn chờ đợi, cái này Nhất Đăng, liền chờ đến tháng Thượng Trung ngày.

Hứa Lăng có điểm tâm gấp, mình ngày mình còn muốn đến Tàn Gia Bảo đi kết ân cừu đây.

Kỳ thực, không chỉ Hứa Lăng lo lắng, Tế Thế Đường bên trong Hứa Luân, so Hứa Lăng còn muốn lo lắng.

Một ngày một đêm không ăn không uống không ngủ Hứa Luân, nếu để hắn biết, mình tại Tế Thế Đường bên trong ngu B giống như ôm cây đợi thỏ hành vi, sau cùng vậy mà đành phải tới này cái kết quả

Mà Hứa Lăng, lại tại Hứa gia trang cách đó không xa, phơi mặt trăng.

Không biết, Hứa Luân có thể hay không bị tức giận đến thổ huyết!

...

"Đình!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, uy vũ không khuất phục Kỹ Năng Tiến Hóa hoàn thành, mời tự hành kiểm tra và nhận!"

Mơ mơ hồ hồ, cũng không biết đến đợi bao lâu Hứa Lăng, rốt cục nghe được hệ thống âm thanh, tinh thần chấn động.

Nàng nài nài rốt cục hoàn thành!

Uy vũ không khuất phục tiến hóa kỹ: Viêm Hoàng Huyết mạch Bí Kỹ, thần kỹ năng, có thể tăng lên đến Siêu Thần kỹ, trước mắt tầng thứ mới lộ đường kiếm

Kỹ năng giới thiệu: Ở trước mặt đối thủ cường viễn siêu mình đối thủ lúc, mở ra kỹ năng liền có thể đem mình lực phòng ngự, tăng lên Chí Tuyệt đối phòng ngự.

Mở ra kỹ năng về sau, cần tiêu đốt người chơi mấy người, mỗi lần ít nhất rơi xuống một cái mấy người. Tuyệt Đối Phòng Ngự kéo dài thời gian càng dài, cùng đối thủ chênh lệch càng lớn, rơi xuống mấy người càng nhiều!

Ta đi!

Nhìn cũng không tệ lắm a!

Đối với người khác mà nói, mở ra kỹ năng đại giới là muốn tiêu đốt mấy người, vậy thì cùng xuyên ruột độc dược không sai biệt lắm.

Nhưng mà đối với Hứa Lăng tới nói, cái này đúng vậy Linh Đan Diệu Dược a.

Có được cuồng bạo hệ thống, Hứa Lăng thứ không thiếu nhất là cái gì, đúng vậy đừng a!

Đương nhiên, Kỹ Năng Tiến Hóa thành công cũng không phải có đại giới, F tại Hứa Lăng Căn Cốt chỉ còn lại có ba điểm, danh vọng giá trị còn có hơn bốn vạn.

Đây là cực nhọc vất vả khổ mấy chục năm, một đêm trở lại trước giải phóng a.

Chỉ nhìn Căn Cốt, Hứa Lăng lại lần nữa biến thành củi mục một cái.

Cũng may F ở hán, đã không dựa vào Căn Cốt ăn cơm.

Ngoại trừ cảm khái hệ thống quá mẹ nó đen bên ngoài, Hứa Lăng chỉ có cầu nguyện lão thiên cái gì lúc, ném hai đầu nửa chết nửa sống siêu Boss o mình, đòi Hoán Huyết thăng thăng Căn Cốt.

Lần này tiến hóa, tuy nhiên đại giới có chút lớn, nhưng mà vẫn là siêu giá trị.

F ở uy vũ không khuất phục kỹ năng, chính là vì Hứa Lăng rõ ràng giai đoạn lượng Thân mà làm đó a!

Vào lúc này, sắc trời đã sáng lên.

Hôm qua ngày bị thương, đi qua một buổi tối, cũng đã khôi phục được không sai biệt lắm.

Tính toán thời gian, Hứa Lăng đến bờ sông bắt mấy con cá, lung tung nhét đầy cái bao tử.

Lập tức, liền sai bước, hướng phía Tùng Giang Quận mà đi.

Tần Khôn, ta đến rồi!

...

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Trêu chọc

Tại Hứa Lăng tiến đến Tùng Giang Quận lúc.

Hứa gia trang tường ngoài bên trên, đang có nấy cái Hứa Luân sư đệ, buổi sáng tại bên trên hít thở không khí.

Một người trong đó thanh tú sư đệ bỗng nhiên kinh ngạc, xa xa chỉ Hứa Lăng bóng lưng, kích động nói ra:

"Các sư huynh, các người nhìn xem cái kia thân ảnh, làm sao giống như vậy Hứa Lăng đâu "

"Cái kia Hứa Lăng" có người hỏi.

"Đương nhiên là chúng ta muốn bắt cái kia Hứa Lăng." Sớm nhất phát F Hứa Lăng cái kia thanh tú sư đệ nói nói.

"Thôi đi, dẹp đi đi! Người đây là muốn sư môn công tích muốn điên rồi a" thanh tú sư đệ giọng điệu cứng rắn một lối ra, liền bị một đám sư huynh kịch liệt cười lạnh.

"Hứa Lăng thế nào khả năng đến nơi đây từ ném La Vồng đâu cái kia tiểu tử F tại muốn sao đã bị Hứa Luân sư huynh o bắt lấy, muốn sao đang bị Hứa Luân sư huynh truy sát!"

"Là được! Hấn thế nào khả năng vào lúc này ra F ở chỗ này "

Sớm nhất phát F Hứa Lăng thanh tú sư đệ tưởng tượng, tựa hồ đích thật là cái này đạo lý a!

Cho nên, cho dù hấn lòng có nghi vấn, cũng chỉ khi mình ngày nhớ đêm mong xuất hiện ảo giác, không còn quan tâm Hứa Lăng rồi đi.

Bọn hấn đều có ngờ tới chính là, bọn hấn nằm mộng cũng nhớ bắt được Hứa Lăng, vừa mới liền từ cái mũi của bọn hấn dưới đáy, chuẩn đi đi qua.

...

Cùng Hứa Lăng tương đối phương hướng, đang có lấy một chi đội xe, cũng tại hướng về Tùng Giang Quận tiến lên.

Tại trong đội xe, nhất hào hoa trên một chiếc xe.

Một người mặc mang phấn váy dài, dáng dấp rất xinh đẹp, sắc mặt luôn luôn không tự chủ, lên một tia cười mỗi người thiếu nữ, đang đối cùng ở tại trên chiếc xe này một vị thiếu niên, cao hừng giới thiếu nói:

"Uất Trì sư huynh, phía trước đúng vậy Phi Nhi quê hương, Tùng Giang Quận."

Cái này Vũ Mị thiếu nữ, tự nhiên đúng vậy Tần Khôn bảo bối nữ nhi, Tần Phi Nhi.

Mà bị Tần Phi Nhi gọi Uất Trì sư huynh, tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi, sắc mặt kiêu căng, phần eo treo một khối Ngọc Bội, tay cầm quạt giấy, ờ Phan cảm độc tuyên phúc một bộ nhẹ nhàng ngọc công tử bộ dáng.

Vị này Uất Trì sư huynh, chính là Tần Phi Nhi chỗ trong môn phái Đại trưởng lão nhỏ nhất con trai, Uất Trì Lâm.

Nghe được Tần Phi Nhi, Uất Trì Lâm khoát khoát tay bên trong quạt giấy, cười nói: "nghĩ đến Tùng Giang Quận bức này Tiểu Địa Phương, thế mà cũng có thể thai nghén xuất sư muội xinh đẹp như vậy nữ tử."

Tần Phi Nhi then thùng nói: "Sư huynh, người không cần như thế giấu cợt người ta nha."

Tần Phi Nhi miệng thảo luận lấy không cần giấu cợt người ta, thế nhưng là trên mặt Thần sắc, loáng thoáng lộ ra trêu chọc chỉ ý, tựa hồ là đang nói, sư huynh, mau lại đây đùa giỡn người ta mà!

...

Tùng Giang Quận Lý, Tần Gia Bảo sớm đã là đèn kết hoa, vui mừng lân cận người.

Tần Khôn càng là suất lĩnh lấy Tần Gia Bảo nặng đòi người vật, thật sớm liền chờ hầu Tại Thành ngoài cửa.

Nguyên bản, Tần Khôn còn có chút lo lắng, Hứa Lăng sẽ tới hay không quấy rối.

Kết quả, buổi sáng hôm nay lúc, phái người đi Tế Thế Đường dò xét một lần, hồi báo nói Hứa Lăng hôm qua ngày liền đã ra khỏi thành, một mực có trở về.

Tần Khôn mới rốt cục yên tâm, vì việc này, còn rất tốt khen xà nhà quản gia một lần.

Xà nhà quản gia cực kỳ hưng phấn, như thế lớn lên thời gian, mình rốt cục Khô Mộc Phùng Xuân.

Kỳ thực, bọn hắn cao hứng quá sớm, Hứa Lăng đang từ Hứa gia trang phương hướng, Thi Thi nhưng gấp trở về trên đường.

Nếu, Uất Trì Lâm cùng Tần Phi Nhi đội xe, ở trên đường tốc độ hơi chậm một chút, nói không chừng, Hứa Lăng liền có thể cùng bọn hắn Tại Thành công Tông Xe.

Rất nhanh, Tần Khôn liền thấy đội xe đến.

Hắn một mặt mo, lập tức cười đến cùng đóa cúc hoa giống như, tranh thủ thời gian nghênh đón tiếp lấy.

Tần Khôn Tại Thành công lấy cao đại thượng tư thái nghênh đón Uất Trì Lâm thời khắc, Hứa Luân cũng cuối cùng từ Tế Thế Đường đi vào trong đi ra.

Phiền muộn vô cùng Hứa Luân, rốt cục hạ quyết định quyết tâm, không còn uốn tại bên trong cái này chim không kéo địa phương.

F ở hắn xem như đối một câu, có càng thêm khắc sâu lý giải.

Người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói đến hoảng!

Từ Tế Thế Đường bên trong đi ra, mình lại đi làm sao

Nếu là cứ như vậy xám xịt về Hứa gia trang, Hứa Luân tuyệt đối không cam tâm.

Mà lại về Hứa gia trang, nếu bị các sư đệ hỏi: "Sư huynh, người bắt Hứa Lăng đâu "

Mình thế nào trả lời

Chẳng lẽ nói: " tìm tôi."

Các sư đệ nhất định sẽ còn hỏi: "Sư huynh, tìm tôi Hứa Lăng, người nguyên một ngày đang làm gì "

Mình lại nói: "Cũng làm gì, đúng vậy cùng cái cát so giống như, tại Tế Thế Đường ôm cây đợi thỏ tôi."

Các sư đệ sẽ thế nào nhìn mình

Thật gánh không nổi hán a!

Cho nên, hán liền muốn muốn tìm cái địa phương nhét đầy cái bao tử, tiếp lấy tiếp tục bắt Hứa Lăng, bắt không được thì không bỏ qua!

Liền xem như vì cái này một ngày một đêm chịu đói, cũng phải thật tốt sửa trị một phen Hứa Lăng!

Hứa Luân chạy đến trên đường cái, gặp đệ nhất Gia khách sạn, một đầu liền chui đi vào.

"Tiểu nhị, tranh thủ thời gian o Lão Tử bên trên đồ ăn!" Hứa Luân lớn tiếng kêu.

Tiến đến khách sạn, Hứa Luân nhìn thấy còn lại đồ ăn trên bàn, hai cái con mắt đều đã tái rồi.

Nếu không phải tự kiểm chế thân phận, hán đều đã nhào tới, đến cái con chó đói cướp ăn lấy.

"Ai, tới, khách quan, xin hỏi điểm chút cái gì đồ ăn" Điểm Tiểu Nhị xem xét tiến đến Tân Khách người, lập tức lên tứ hầu, lau bàn từ xoa Băng ghế, pha trà nước.

Hứa Luân xem xét hán điệu bộ này, lập tức tức nổ tung, Lão Tử đều đã nhanh muốn đói điên rồi, người còn ở lại chỗ này mãi đi lâu lòng cợ lau bàn từ, ngược lại mẹ nó nước trà!

Cạch

Hứa Luân hòa khí dâng lên, nhất cước liền đem Điểm Tiểu Nhị o đá ra đi, giận nói:

"Tê đại, nhìn thấy Lão Tử đã nói à, bên trên đồ ăn, bên trên đồ ăn, đồ ăn hiểu không "

Điểm Tiểu Nhị lúc ấy liền bị cái này nhất cước, o đá phủ.

Cũng tốt tại, Hứa Luân chỉ là tùy ý đá ra nhất cước, cũng hữu dụng bao nhiêu Khí Lực, lúc này mới có để tiểu nhị nào bột vờ toang tại chỗ, thế nhưng là lần này, xương sườn đoạn cái mười căn tám căn vô cùng bình thường.

Khách sạn lão bản, lập Mã Thành hoảng sợ thành sợ đi ra, "Khách quan thật xin lỗi, khách quan thật sự là xin lỗi..."

Nhìn lấy khách sạn lão bản hung hăng xin lỗi, không biết còn tưởng rằng là Điểm Tiểu Nhị đánh Hứa Luân, mà không phải Hứa Luân đánh Điểm Tiểu Nhị đây.

biện pháp, nắm đấm lớn đứng vậy gia a.

Hứa Luân không nhịn được rống nói: "Năm rãnh người mẹ a, tranh thủ thời gian o Lão Tử bên trên đồ ăn."

Khách sạn lão bản vội vàng về phía sau trừ, o Hứa Luân bên trên đồ ăn.

Tuy nhiên hai phút đồng hồ, Hứa Luân trước người trên mặt bàn, liền đã bày đầy món ăn.

Hứa Luân mở miệng rộng, cầm lấy món ăn, một bàn một bàn hướng miệng bên trong đem đồ ăn đồ đi vào.

"Lại o Lão Tử bên trên một bàn, nhanh một chút!"

Khách sạn lão bản trực tiếp o quỳ, cái này đại gia, dừng lại liền phải đem mình khách sạn o ăn sụp đồ a!

Nhưng mà biện pháp, nắm đấm lớn đứng vậy đại gia.

Mình coi như bồi roi mất quần, cũng phải tứ hầu tốt vị này đại gia a.

Lại là tràn đầy một bàn đồ ăn, o bày lên.

Hứa Luân đây là chuẩn bị, chẳng những muốn đem ngày hôm qua mấy bữa ăn bổ sung, còn muốn đem cơm hôm nay trước ăn.

Cũng là thua lỗ Hứa Luân là cái 19 chiến tướng cao thủ, dạ dày công năng thực sự lớn.

Nếu là thay cái người bình thường, như thế cái phương pháp ăn, không ăn ra dạ dày xuyên tường mới là lạ.

Chương 135: Chó cậ gần nhà, gà cậ gần chuồng

Hứa Luân ăn xong cơm chùa, nghênh ngang đi, còn lại muốn khóc Vô Lệ khách sạn lão bản.

Bồi roi đồ ăn không nói, còn có cái thụ thương tiểu nhị đâu, mình khách sạn thế nào mở xuống dưới a!

Nếu khách sạn mở không nổi nữa, lão bản còn có một đại gia đình nhân khẩu phải nuôi sống, còn có hai cái Điểm Tiểu Nhị cùng cùng với chính mình kiếm cơm.

Cái này về sau thời gian, cần phải thế nào qua...

Hứa Luân đương nhiên sẽ không quan tâm, cử động như vậy, có thể hay không để một cái người bình thường nỗ lực lang thang không nơi yên sống đại giới.

Cho nên, người như hắn, chỉ xứng được xưng "Cặn bã" !

...

Đi ra nhỏ khách sạn Hứa Luân, lập tức nghe được một cái tiểu đạo tin tức.

Hứa Lăng trở về!

Thế nhưng là, người này cũng có trở về Tế Thế Đường, mà là đi Tần Gia Bảo.

Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo!

Hứa Luân cười lạnh, cất bước liền hướng Tần Gia Bảo đi đến.

Có lẽ là quá mức vội vàng, hắn chỉ chú ý tới Hứa Lăng đi Tần Gia Bảo, mà có đi nghe ngóng Hứa Lăng tại sao muốn đi Tần Gia Bảo.

Hứa Luân ở trong lòng, cũng chỉ có một chấp niệm, đi tóm lấy Hứa Lăng, tiếp lấy đem hắn chịu đựng đủ về sau, lại đem hắn tươi sống chết đối.

Dạng này đến o mình em trai báo thù, cũng tiêu tiêu trong lòng của mình mối hận!

Hứa Lăng Tiểu Quỷ, chịu chết đi!

Ai dám cản, giết!

Ai dám ngăn cản, giết!

Giết! Giết! Giết!

Hứa Luân đằng đằng sát khí, thẳng đến Tần Gia Bảo!

Trong lòng của hắn, chỉ cần có thể tìm tới Hứa Lăng, mình tuyệt đối có thể biến đổi hoa văn, treo lên đánh tên này!

Hứa Luân cũng không biết, F ở Hứa Lăng, đã mới thêm một hạng Siêu Ngu B so kỹ năng, ai treo lên đánh ai còn nói không chừng đây.

...

Hôm nay Tùng Giang Quận, nhất hỏa bạo một đầu tân văn chính là, Tần Gia Bảo Tần Khôn nữ nhi, Tần Phi Nhi từ sư môn trở về.

Mà lại không đơn giản Tần Phi Nhi trở về, còn có Lưu Vân Tông số lớn đệ tử, cùng nhau đi tới Tần Gia Bảo.

Nghe nói những này trong hàng đệ tử, còn có một vị thân phận cực kỳ tôn quý, môn phái Đại trưởng lão con trai Uất Trì Lâm.

Có người hiểu chuyện, càng là lộ đi ra, Tần Khôn nữ nhi Tần Phi Nhi, cùng lần này đến đây Tùng Giang Quận Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con trai Uất Trì Lâm ở giữa, nghe nói có cực kỳ thân mật quan hệ.

Thế nhưng là ngay tại mấy ngày trước đây, Tần Khôn thân tín quản gia Lương quản sự, còn đã từng đem Hứa Lăng lấy Tần Gia Bảo cô gia thân phận nghênh tiến vào Tùng Giang Quận nha

F tại, Tần Phi Nhi cùng Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con trai Uất Trì Lâm, song song thân mật đi vào Tần Gia Bảo.

Mà thiếu niên Hứa Lăng, cũng phải tiến về Tần Gia Bảo.

Cái này không phải là muốn tiến hành một trận tất cả mọi người quai thiếu đốt nhân khẩu, trước bạn trai cùng F bạn trai xé bức đại chiến sao

Hứa Lăng dĩ nhiên không phải đi cùng Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con trai Uất Trì Lâm xé ép.

Hắn là muốn đi trước mặt mọi người nhục nhã Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi!

Bọn hắn muốn vì năm đó năm đó, xấu hổ mình, ám hại mình nỗ lực đại giới.

Tùng Giang Quận bên trong, tất cả đã từng xem thường ta người, chờ lấy Lượng Hạt các người Cầu Nhân đi.

...

Hứa Lăng đi vào Tần Gia Bảo trước cửa lúc.

Nơi này chính đèn kết hoa, tất cả Gia Đình đều là hi khí dương dương.

Hứa Lăng cười lạnh, sai bước đi đi lên.

"Hắc! Từ đâu tới Bạch Mao tiểu tử, cút nhanh lên xa một chút, không cần ngăn cản khách quý nói."

Một cái Gia Đình, nhìn đối phương giá rẻ ăn mặc, lúc này đặc ý vọng hình ngăn cản lên.

Hứa Lăng hừ lạnh một tiếng, vào đầu đúng vậy một quyền, một bầy chó cảm người thế gia hòa, cũng dám cản đường!

Đối diện với mấy cái này sẽ chỉ Cáo mượn oai Hổ chó săn, Hứa Lăng ngay cả cuồng bạo năng lượng đều chẳng muốn thiếu đốt, vền vền tùy ý một quyền, liền đã đầy đủ.

Bành!

Một tiếng vang trầm, xông lên cản đường Gia Đình, đã so với hắn xông lên nhanh hơn gấp trăm lần tốc độ, bay rút ra ngoài.

Đối với Hứa Lăng tới nói, chỉ là có đem hết toàn lực một quyền thôi, nhưng mà đối với những này chỉ có bốn năm Gia Đình tới nói, đã là đòi mạng phù chú.

Phốc

Cái kia Gia Đình bay rút ra ngoài, chặt vật ngã sấp xuống tại mặt đất, một ngụm máu tươi không nhận không chế phun ra.

Hắn cúi đầu nhìn cùng với chính mình ở ngực, bị Hứa Lăng nắm đấm đánh trúng địa phương, nơi đó đã là thật sâu lõm xuống dưới.

Cái này Gia Đình kinh hãi vô cùng nhìn lấy cười lạnh không thôi Hứa Lăng, muốn nói chút cái gì, trong miệng lại chỉ là vô ý thức phát ra khanh khách âm thanh, nội tạng mãnh vỡ hỗn hợp có bọt máu bùng lên, lúc này mắt tối sầm lại, một mệnh ô hô.

"Đình!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, một kích miểu sát ác ôn Gia Đình một người, điểm kinh nghiệm gia tăng 3, danh vọng giá trị gia tăng 3, thu hoạch được Ngân Tệ một cái..."

Đối với F ở Hứa Lăng tới nói, miểu sát một cái Gia Đình, thu hoạch được cái kia một điểm danh vọng cùng kinh nghiệm, đã không thêm quan tâm.

Hắn quan tâm là, cuồng bạo hệ thống đối cái này Gia Đình xưng hô, ác ôn Gia Đình!

Điều này nói rõ, cái này cá nhân Hứa Lăng cũng có giết nhầm.

Hứa Lăng tiếp tục đi lên phía trước, những cái kia đi theo lao ra muốn ngăn trở Gia Đình, chỉ là còn có chạy đến trước mặt, liền đã thấy trước mặt lóe lên, xông vào trước nhất Gia Đình đã bay rút ra ngoài, mắt thấy liền tắt thở.

Phía sau Gia Đình, lập tức kinh ngạc đến ngây người tại nguyên chỗ, hết thảy tới cái dừng ngay.

Ta nhỏ mẹ nha!

Cái này thiếu niên nguyên lai như thế ngu bực a!

May mà ta chạy chậm, không phải vậy hạ tràng vô cùng thâm a!

Phía sau Gia Đình một trận hoảng sợ, đi theo đúng vậy may mắn, mình cái mạng này xem như bảo vệ!

Nhưng mà, phía sau Gia Đình thật sự là, may mắn quá sớm.

Hắn kinh ngạc đến ngây người tại nguyên chỗ, nhưng Hứa Lăng như cũ tiếp tục đi lên phía trước, cho nên hắn liền rất bất hạnh, bị động ngăn tại Hứa Lăng trên đường.

Dám kẻ chặn đường ta, nên giết!

Hứa Lăng mặt không biểu tình, bay lên nhất cước.

"A "

Một tiếng hét thảm vạch phá bầu trời.

Ba tức!

Vị này Gia Đình lập tức ngã tại mấy chục mét có hơn, lúc này hô hấp.

"Đỉnh!"

"Chúc mừng người chơi Hứa Lăng, miêu sát cận bã Gia Đình một tên, điểm kinh nghiệm gia tăng, danh vọng giá trị gia tăng, thu hoạch được đồng tiền..."

Hứa Lăng cười lạnh, ác ôn cũng tốt, cận bã cũng được, cũng không trả lời khi có được sống trên đời tư cách!

có dụng phải, thì cũng thôi đi.

Chỉ cần thấy được, tất cả ác ôn, cận bã, bại loại, hết thấy nên giết!

Bảo thù thiếu niên, quyết chí tiến lên.

Hứa Lăng tiếp tục hướng Tần Gia Bảo bên trong đi, lần này rốt cuộc có Gia Đình dám lên cản trở.

Tất cả Gia Đình đều sợ hãi rút rè hướng phía sau tránh đi.

"Ông trời ơi..! Đây là hứa ', Hứa Lăng, đã từng Tiểu Sát Tinh..."

Rốt cục có Gia Đình đem Hứa Lăng nhận ra, hướng về sau lần mất càng nhanh, càng thêm chặt vật.

...

Theo ở phía sau, vốn là muốn nhìn trước bạn trai cùng F bạn trai xé ép các cư dân, cũng đều sợ ngây người.

"Đây là Hứa Lăng sao thế nào tóc bạc còn có, thế nào trở nên như thế ngu bực "

"Đúng a, hắn không phải thành Phế Vật sao "

"Cái gì a! Người ta trước một đoạn thời gian, đã sớm khôi phục công lực."

"Có thể coi là là khôi phục công lực, như thế ngu bực cũng quá khen đi!"

...

Sau lưng vậy xem quần chúng, bắt đầu nghị luận âm ỉ.

Có người đối sắp ra F trước bạn trai cùng F bạn trai xé ép kịch liệt mức độ, có càng lớn chờ mong.

Thậm chí có người đang thán phục, quả nhiên không hổ là đã từng Tòng Giang Quận đệ nhất thiên tài, cùi mục như thế nhiều năm, vừa ra tay, đúng vậy kinh thiên động địa a!

Chương 136: 1 chiêu nỗ đầu

Cảm tạ tuyệt sinh Đồng Hải khen thưởng, cảm ơn đã ủng hộ, thuận tiện cầu điểm phiếu

Còn có một số người, thì tại lo lắng, Hứa Lăng cúi mục những trong năm kia, mình những người này, hoặc là u ám tâm lý tác quái, hoặc là nhận lấy Tần Khôn sai sử, hoặc nhiều hoặc ít đều khi nhục qua hắn.

Không biết, một lần nữa ngưi bức lên Hứa Lăng, có thể hay không thu được về tính sổ sách đâu

...

Mỗi cá nhân đều có mình cảm khái, nhưng mà tất cả mọi người mơ hồ cảm giác được, cũng Hứa Tùng sông quận muốn thời tiết thay đổi.

Tại trước mặt người bình thường, từ trước đều là điều võ dương oai Tần Gia Bảo bọn gia đình, nhìn lấy Hứa Lăng chậm rãi đi tới Cửa chính, từng cái thể mà ngay cả con mắt cũng không dám nhìn hướng Hứa Lăng. Tất cả đều sợ hãi rụt rè cuộn mình thân thể, sợ bị Hứa Lăng nhìn trúng, lên đứng vậy một trận quyền đánh Cước Thích.

"A "

Rốt cục có một cái Gia Đình, không chịu nổi cái này áp lực, hô to một tiếng, quay đầu hướng hậu viện bỏ chạy.

Hứa Lăng mỉm cười, không nhanh không chậm đi theo cái này Gia Đình sau lưng.

...

Hứa Lăng biến mất tại tầm mắt về sau, cổng còn lại phía dưới Gia Đình, mới từng cái trà hôn, rung động rung động run run đứng dậy.

Một cái Gia Đình nhìn lấy rách rưới hiện trường, chưa tỉnh hồn nói ra: "Con bà nó, cái kia tiểu tử lúc này mới mấy ngày, tóc bạc, người cũng biến thành ngưi bức!"

"Ta dựa vào, ngưi muốn chết a!" Bên cạnh một cái Gia Đình, vội vàng ngăn chặn miệng của hắn.

Lời này nếu như bị Hứa Lăng o nghe được, còn đến mức nào! Ngưi mẹ nó muốn tìm cái chết, cũng đừng dính dáng đến chúng ta a.

Một đám Gia Đình bình phục một chút sợ hãi tâm tình, tiếp theo, phân ra mấy cá nhân, một bên thông tri cao tầng, một bên đem quái diệu hai vị kia o khiêng đi.

Còn lại phía dưới Gia Đình, bây giờ liền bắt đầu, đuổi đi vây quanh ở Tần Gia Bảo ngoài cửa muốn xem xé bức đại chiến Tùng Giang Quận cư dân.

"Lăn con bê, từng cái vây quanh ở nơi này muốn chết a!"

"Mau rút đi, ta Thảo Nê Mã, tìm cần ăn đòn a, là không!"

"o ta đánh cái này tiểu tử..."

"..."

Đừng nhìn bọn này Gia Đình, tại Hứa Lăng trước mặt lúc, từng cái sợ đến cùng Quy tôn tử giống như.

Nhưng mà, đến bọn này phổ thông cư dân trước mặt lúc, lập tức liền khôi phục đại gia bối phận, muốn đánh thì đánh, muốn chửi thì chửi!

Mà lại, bọn này Gia Đình vừa mới bị Hứa Lăng sợ vỡ mật lượng, đang muốn phát tiết một chút.

Bọn này Gia Đình chính phát tiết khỏi kinh đầu, chợt thấy, có một cái to lớn cường tráng thanh niên, từ đằng xa xông lại, cũng không chào hỏi, hướng phía cửa lớn liền hướng bên trong xông.

Những cái kia một lần nữa tìm về tự tin bọn gia đình xem xét, cô con bà nó! Gia hỏa này cho là mình là ai a

Buồn bức đầu liền dám đi đến xông, hắn cho là mình cũng là Hứa Lăng sao

Sóng vai bên trên, đánh đjme nó chứ!

Mấy cái Gia Đình lập tức giãn dừ, lúc này liền ngăn cản lên.

"Uy! Tiểu tử, nói người đâu, o Lão Từ..."

Nhưng mà, lời nói còn có nói xong, mấy cái Gia Đình vừa mới vọt tới thanh niên trước người lúc.

Vị thanh niên này so vừa mới đi vào Hứa Lăng, còn muốn dứt khoát lưu loát, không nói hai lời, bành bành hai quyền, một quyền bạo một cái đầu.

Xông lên phía trước nhất hai cái Gia Đình, bọn hắn đầu, liền cùng hai cái nát dưa hấu một dạng, bị nhẹ dễ đập nát.

Chết hai cái này Gia Đình, liền hô một tiếng kêu thảm, đều có phát ra tới, liền đã truy tìm bọn hắn đồng bọn đi báo cáo.

Bốn phía cư dân còn có bọn gia đình, tại chỗ bị dọa đến kêu sợ hãi liên tục.

Liền ngay cả những cái kia bị xua đuổi các cư dân, cũng đều dừng lại, một bộ dọa đến ngây người bộ dáng.

Người thanh niên này là ai

Thế nào nhìn lấy, so Hứa Lăng còn muốn hung hãn a!

Người thanh niên này, tự nhiên đứng vậy nghe được Hứa Lăng động tĩnh, mà nổi giận dùng dùng đuổi tới Hứa Luân.

Chỉ có bốn năm Chiến Binh tu vi Gia Đình, tại Hứa Luân trong mắt, căn bản đứng vậy như là con kiến hôi một loại tồn tại.

Những này nho nhỏ con kiến hôi, lại dám ngăn trở con đường của mình, hết thấy giết là được!

Hứa Luân hơi hốt giết hai cái Gia Đình, xem đến phần sau Gia Đình đã bị hù sợ, có còn dám xông lên.

Hứa Luân khẽ vươn tay, bắt lấy một cái cách mình gần nhất Gia Đình, Lãnh Lãnh hỏi: "Nơi này là không phải Tàn Gia Bảo "

"Đúng, đúng, là." Cái kia Gia Đình dọa đến mặt mũi trắng bệch, run giọng nói nói.

"Như vậy, Hứa Lăng có phải hay không vừa mới đi vào" Hứa Luân lại hỏi.

"Đúng, đúng, là!" Bị bắt Gia Đình liền vội vàng gạt đầu, sợ gạt đầu chậm, liền bị Hứa Luân o bẻ đầu.

Hắn nhưng có nghĩ đến, mình trả lời lại nhanh, cũng không cải biến được mình vận mệnh.

Bành!

Đặt được mình muốn đáp án, Hứa Luân cầm trong tay Gia Đình, dùng lực hướng dưới lòng đất một ném.

Bẹp!

Một tiếng để cho người ta da đầu tê dại âm thanh, cái này Gia Đình liền thanh kêu thảm đều tới kịp kêu đi ra, liền đã bị ngã thành một đồng bùn nhão.

Hứa Luân có lý sẽ những người khác, như là nhìn thấy Ác Ma ánh mắt, mà là trực tiếp bước dài tiến vào Tàn Gia Bảo.

Hứa Luân là tiến vào, cổng còn sót lại xuống Gia Đình, từng cái là thật bị sợ vỡ mật, thế nào cũng lên không nổi dũng khí đứng lên.

Chết thảm tại cửa ra vào ba cái Gia Đình thi thể, cũng có người dám lên trước nhặt xác.

Đối với những cái kia vây ở trước cửa nhìn nhiệt liệt cư dân, cũng có người dám lên trước phân phát.

Những này nhìn nhiệt liệt trong đám người, vừa mới đi ra một cái Hứa Lăng, còn có một cái so Hứa Lăng còn muốn khủng bố gấp trăm lần thanh niên, ai ngờ chạng đường mặt còn cất giấu cái gì ngu bức Nhân vật...

Rất nhiều Tàn Gia Bảo Gia Đình, giờ khắc này đều động có phải hay không muốn Từ Chức suy nghĩ.

Cái này nghề nghiệp tử vong phong hiểm, thật sự là quá cao!

Liền xem như Tàn Gia Bảo Gia Đình tiền công lại cao hơn, còn có thể khi nam phách nữ ả tính phúc lợi, Lão Từ cũng không làm!

Kỳ thực, bọn hắn suy nghĩ nhiều.

Qua sau ngày hôm nay, đoán chừng không cần bọn hắn Từ Chức, Tàn Gia Bảo đã không sai biệt lắm tan thành mây khói.

...

Khi Hứa Luân bước vào Tàn Gia Bảo cửa lớn lúc, Hứa Lăng đã sớm đã tiến nhập Tàn Gia Bảo đại sảnh.

Chạy ở Hứa Lăng trước mặt, là bị sợ vỡ mặt, muốn đến đây báo tin Gia Đình.

"Cứu mạng a lão gia! Đại sự không xong" đã sợ vỡ mặt Gia Đình, té cút té đại xông vào đại sảnh, bịch một chút, ném tới đại sảnh trung ương, Thần sắc trắng bệch, khàn cả giọng cuồn hồng gọi bậy.

Ngồi ngay ngắn ở chính vị bên trên Tàn Khôn, lông mày khẽ nhú một cái, hiện lên vẻ không thích.

"Lão gia, nhanh lên, giết tiến đến a! Giết... Chết rồi, chết mấy người..."

Bởi vì sợ hãi quá độ, cái này Gia Đình thở không ra hơi nói, đều có chút nói vớ nói vẩn, cứ vậy mà làm hơn phân nửa ngày, cũng cả hiểu rốt cuộc muốn nói cái gì.

Tàn Khôn Thần sắc, đã trở nên cùng gan heo không sai biệt lắm.

Nếu như không phải là có khách quý ở đây, Tàn Khôn đã trước tiên đem cái này Gia Đình, o răng rắc.

Lão Tử ở chỗ này mở tiệc chiêu đãi khách quý, người con bà nó chính là chuyên môn o Lão Tử đến mất mặt sao

Nguyên bản, ở cái này Gia Đình xông tới trước đó, trong chính sảnh không khí là hài hòa, vừa nói vừa cười, chủ và khách đều vui vẻ.

Tàn Khôn mặt mo cười đến, cùng nở rộ cúc hoa giống như, đang cùng Lưu Vân Tông trưởng lão con trai Uất Trì Lâm, cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Mà Tàn Khôn nữ nhi Tàn Phi Nhi, thì tại một bên châm trà đồ nước.

Uất Trì Lâm trong tay đang đưa quạt giấy, tuy nhiên đối đãi Tàn Khôn thái độ, có không còn che giấu kiêu căng cùng lạnh lùng. Nhưng mà Tàn Khôn lại cho rằng, dạng này thái độ mới là nên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Rể hiền

Uất Trì Lâm trời sinh dễ hồng, làm Lưu Vân Tông dạng này Đại Môn Phái bên trong thực quyền Đại trưởng lão thân sinh con trai, có thể tự mình đến Tùng Giang Quận dạng này Tiểu Địa Phương đến, đã là đáng quý.

Thái độ kiêu căng một điểm, lạnh lùng một điểm, đây mới là hợp lý nha.

Đối với cái này đã có khả năng trở thành mình rể hiền thanh niên, Tàn Khôn là một ngàn vạn cái dễ chịu.

Những thứ không nói khác, chỉ là Uất Trì Lâm Lưu Vân Tông trưởng lão con trai thân phận, liền đã để Tàn Khôn cười đến không ngậm miệng được!

Tàn Khôn đã dùng hết tất cả chiêu số, đến phụng nghênh Uất Trì Lâm.

Một màn này, nếu là bị người không biết chuyện nhìn thấy, tất nhiên sẽ coi là Uất Trì Lâm mới là Tàn Khôn Nhạc Phụ.

Tại Tàn Khôn tận lực phụng nghênh dưới, tại Tàn Phi Nhi xe chỉ luôn kim dưới, mấy cá nhân ở giữa không khí, là càng lúc càng hài hòa.

Thế nhưng là, ngay một khắc này, cái này mặt không mở Gia Đình tiến dụng vào tới.

Tàn Khôn thế nào có thể không sinh khí đâu

Vừa mới còn tại cùng mình diệu ngữ mọc lan tràn Uất Trì Lâm, trên mặt lập tức phù F ra khinh thị cùng khinh thường.

Tàn Khôn nhìn thấy tình huống này, thật là muốn giết cái này Gia Đình tâm đều có.

Hắn một bước tiến lên, bắt lấy nổi điên Gia Đình, ba! Ba! Chà xát hai đại cái tát, uống nói: "Người mẹ nó, kinh hoàng cái rắm a "

Cái này Gia Đình bị Tần Khôn hai cái bạt tai, o phiền mộng.

Mình đây là bốc lên sinh mệnh nguy hiểm, chạy vào o lão gia báo tin đó a.

Kết quả, lão gia trực tiếp phiền mình hai cái tai Quang Tử

Chẳng lẽ trên đời này trung tâm, chỉ có thể cho chó ăn

Ngay một khắc này, Hứa Lăng đã cười lạnh đi theo vào.

Tần Khôn không khỏi sững sờ, nhấn lại lông mày, đây là từ nơi nào chui ra ngoài tóc trắng tiểu tử

Hôm nay thủ vệ thật sự là quá bất tận trách, cái này một cái hai cái hỗn tiểu tử, liền như thế nghênh ngang bỏ vào đến

Mình đã từng dẫn dò qua bọn hần nhiều lần, nay ngày mình chiêu đãi là "Khách quý", đúng vậy trời sập xuống, cũng phải đợi đến mình chiêu đãi xong mới xử lý, kết quả...

Tần Khôn chỗ nào biết, công thủ vệ nhìn thấy vị này kinh hoàng Gia Đình xông tới, liền biết có cái gì ghê gớm đại sự phát sinh, căn bản cũng không dám ngăn trở.

Mà đợi đến Hứa Lăng theo ở phía sau tiến đến lúc, bọn thủ vệ hoàn toàn chính xác muốn ngăn, lại bị Hứa Lăng một quyền một cái, gọn gàng quật ngã trên mặt đất, còn lại phía dưới thủ vệ ai còn dám cản

Tần Khôn mệnh lệnh quan trọng, vẫn là cái mạng nhỏ của mình quan trọng

"Người cái này Bạch Mao tiểu tử, lại là từ đâu tới, o lão phu..." Tần Khôn mắng nơi này, bỗng nhiên nhìn lấy cái này tiểu tử thể nào có chút nhìn quen mắt

Nhìn kỹ lại, dựa vào hần Lão Mẫu!

Cái này tóc bạc tiểu tử, lại là Hứa Lăng!

Tần Khôn mắng người im bật mà dừng, cái này tiểu tử không phải đã sớm ra khỏi thành sao, thể nào vào lúc này sẽ xuất hiện ở chỗ này

Lại liền tưởng đến, chạy phía trước tiến đến Gia Đình thất kinh Thần sắc. Tần Khôn chỗ nào vẫn không rõ, hôm nay Hứa Lăng người đến bất thiện!

Hừ hừ!

Tần Khôn trong lòng cười lạnh hai tiếng, xú tiểu tử, xem ở Phụng Hoàng Thành Tư Đồ Huyền phân thượng, vốn là muốn cùng người chung sống hoà bình, nhưng người lại muốn vào thời khắc này đến gây sự

Thật sự cho rằng Lão Tử không dám làm roi người a.

Tần Khôn nắm lại nắm đấm, máu chót ba ba một trận loạn hưởng, tiểu tử, nay ngày liền để người mở mang kiến thức một chút, chín cao thủ lợi hại!

Hần tiến lên một bước, liền muốn đối Hứa Lăng nổi lên, Thần sắc bỗng nhiên lại đại biến.

Mẹ nó!

Điều này sao khả năng

Không phải nói, Hứa Lăng thực lực chỉ có sáu bảy sao

Tần Khôn đối với Hứa Lăng một mực là rất có tâm lý ưu thế, coi là có thể vững vàng ăn chắc cái này tiểu tử.

Kết quả, liền muốn ăn vào miệng bên trong, mới bỗng nhiên phát F, nguyên lai sự thật lại là, cái này tiểu tử đã sớm có thể vững vàng ăn chắc mình.

Lúc này mới thời gian mấy ngày, cái này tiểu tử là thể nào lên tới mười

Cái này loại thăng tốc độ, không có chút nào khoa học a!

Chẳng lẽ nói, F ở thể đạo, chỉ cần nhiễm cái quái dị tóc trắng, liền lấy lên tới mười

Kể từ đó, mình muốn thể nào đối phó Hứa Lăng cái này tiểu tử

Mình khẳng định là không được, đi lên đúng vậy đưa đồ ăn!

Tần Khôn nhìn chung quanh một chút, lúc này o từ hầu ở một bên Lão Bộc, lặng lẽ nháy mắt ra dấu.

Lão Bộc tâm linh Thần Hội, thừa dịp Hứa Lăng chú ý lực có đặt ở mình trên thân, lặng yên chạy ra ngoài.

Tần Khôn nhìn thấy Lão Bộc chuồn đi về sau, khoe miệng hiện lên thâm độc nụ cười, cũng đến để Thế Nhân nhận thức lại chúng ta Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo chân chính thực lực lúc!

Tần Khôn lại nhìn về phía Hứa Lăng, bất tri bất giác thay đổi hư giả nụ cười, "Ha ha, nguyên lai là Hứa Lăng hiền chất, là cái gì Phong, đem hiền chất thối tới nơi này "

Hứa Lăng cười lạnh nhìn lấy hán, lông mày nhíu lại nói: "Thế nào, không chào đón "

"Chỗ nào, chỗ nào, hiền chất có thể tới là Hi Sự a!" Tần Khôn trên mặt cười, tâm lý thì tại thâm độc nghĩ đến, xử tiểu tử , đợi lát nữa liền o người xử lý tang sự.

Hứa Lăng ha ha hai tiếng, đi đến bên cạnh bàn, nhìn lấy Tần Phi Nhi, "Phi Nhi, đã lâu không gặp a!"

Tần Phi Nhi nhìn lấy Hứa Lăng ánh mắt, chán ghét mà hờ hững, còn có nói, một bên Uất Trì Lâm ngược lại là mở miệng trước.

"Huynh đệ, người cái này kiểu tóc rất khó a. Lúc đầu tóc, nhìn như thế điều a. Huynh đệ, người cái này tóc trắng là thế nào nhuộm" Uất Trì Lâm ngạc nhiên hỏi Hứa Lăng.

Tại Hứa Lăng sau khi đi vào, Uất Trì Lâm liền vẫn đang ngó chừng Hứa Lăng tóc nhìn, căn bản là có phát giác, Tần Phi Nhi nhìn về phía Hứa Lăng ánh mắt, là như vậy chán ghét!

Uất Trì Lâm mới mở miệng, trong phòng còn lại ba cá nhân, đều hiếm có và kỳ lạ nhìn về phía Uất Trì Lâm, đại ca, người đến tốt cùng là phía bên nào

Chúng ta đang tiến hành ước đỡ trước chuẩn bị công tác, người ngược lại tốt, lại tại nơi này nghiên cứu thảo luận thế nào trang bức hù người!

Người như thế làm, thật thích hợp sao

Hứa Lăng sờ lên mình tóc trắng, cười ha ha hỏi Uất Trì Lâm, "Vị này Lão Huynh rất lạ mặt, không biết nên thế nào xưng hô "

"Bản công tử a!" Uất Trì Lâm rụt rè ba một chút mở ra quạt giấy, vân đạm phong khinh rung hai lần.

Uất Trì Lâm dao động quạt giấy thủ pháp rất đặc biệt, cây quạt lay động lúc, trên tay mang bốn khóa giới chỉ, liền sáng loáng Lưỡng tại trước mặt.

"Bản công tử chính là Lưu Vân Tông Hạch Tâm đệ tử Uất Trì Lâm, cha đúng vậy Lưu Vân Tông Đại trưởng lão Uất Trì công!" Uất Trì Lâm cười nhạt một tiếng, trang B khí tức đập vào mặt.

Nghe được Uất Trì Lâm cùng Hứa Lăng nói chuyện, Tần Phi Nhi cùng Tần Khôn đều chọc tức.

Đối diện cái này tiểu tử là đến đập phá quán, người còn ở lại chỗ này trang B thu tiểu đệ, thích hợp sao

Uất Trì Lâm nhìn thấy Tần Phi Nhi cùng Tần Khôn Thần sắc, tựa hồ khó coi, tiếp lấy lại thêm nữa một câu, "Há, Bản công tử vẫn là Tần Phi Nhi sư huynh!"

Nói, Uất Trì Lâm còn nhìn về phía Tần Phi Nhi, nở nụ cười hóm hờ.

Tần Phi Nhi thời khắc này tâm tình, thật nghĩ tại Uất Trì Lâm trên mặt bắt Lưỡng Trảo tử.

Hứa Lăng cười ha ha, có một chút thành ý chấp tay, "Kính đã lâu, kính đã lâu!"

Uất Trì Lâm có hơi thất vọng, cái này tiểu tử tất nhiên là cái nhà quê, có nghe nói qua Lưu Vân Tông Đại Danh, thế mà có bị mình Vương Bát chỉ khí o chấn động đến lập tức xoay người quỳ xuống, cầu che đậy cầu B

Xem ra, chính mình cái này bức là chứa o Người mù nhìn.

Nguyên bản nhìn lấy cái này tiểu tử màu tóc, rất điều bộ dáng, muốn thu cái tiểu đệ chơi đùa. Nhưng mà cái này tiểu tử, thật không có mắt a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Vị hôn thê

Cảm tạ U ngài I o hiệt 14, sinh hai vị Đồng Hải khen thưởng, tặng thêm hai chương, cảm ơn đã ủng hộ.

Tại tâm lý đem Hứa Lăng nhìn mặt mà nói chuyện thuộc tính xem xét vì không hợp cách Uất Trì Lâm, đã muốn hai câu ba lời liền đem Hứa Lăng đuổi đi. nghĩ đến, Hứa Lăng bỗng nhiên nhiệt tình, một chút nắm chặt Uất Trì Lâm tay, thân mật nói:

"Nguyên lai, người đứng vậy Phi Nhi sư huynh Uất Trì Lâm a. Đa tạ Uất Trì sư huynh, đối Phi Nhi cho tới nay chiếu cố a!"

Uất Trì Lâm có chút mộng bức, con hàng này thế nào bỗng nhiên lại như thế nhiệt tình, mà lại, lời này thế nào nghe, có chút khó chịu cảm giác.

Hứa Lăng đã tiếp lấy nói ra: "Uất Trì sư huynh, người khả năng còn không biết nói, Phi Nhi là ta vị hôn thê a."

Oanh

Hứa Lăng câu nói này, như là một cái kinh lôi, trong nháy mắt đem ở đây ba cá nhân, đều o nổ phủ!

Uất Trì Lâm là nhất mộng ép, mình phí hết lão đại kinh, cũng còn có làm đến trên giường Phi Nhi sư muội, đã có Chồng

Tần Khôn là tức giận nhất, mình vẫn là sơ suất a. Coi như F tại giết chết cái này tiểu tử, cũng không cách nào vẫn hỏi Uất Trì Lâm tâm ý.

Hứa Lăng, người đây là hồng ta Tần Gia Bảo thiên đại chuyện tốt a! A! A!

Tần Phi Nhi một mặt oán độc nhìn lấy hắn, cừu hận mười phần.

"Hứa Lăng" Tần Phi Nhi tràn ngập oán độc quát to một tiếng, liền muốn tiến lên một chương phá đi.

Lại bị Uất Trì Lâm o ngăn cản, "Chậm rãi, để hắn nói xong."

Uất Trì Lâm âm lãnh nghiêm mặt, mỗi chữ mỗi câu đều.

"Lão Huynh, người thật là một cái Người tốt a!" Hứa Lăng giờ ngón tay cái lên, đối Uất Trì Lâm cười tủm tỉm nói.

Uất Trì Lâm da mặt co rúm, lúc trước đều là mình o người khác phát thê người tốt, nghĩ không ra mình cũng sẽ có nhận thê người tốt một ngày!

"Chờ sang năm, chúng ta cử hành hôn lễ lúc, Uất Trì sư huynh nhưng nhất định phải tới uống chén rượu mừng a!" Hứa Lăng vô cùng khẩn thiết nói nói.

Uất Trì Lâm chịu đựng nộ khí, lạnh nói: "Các người thật sự có hôn ước "

"Đương nhiên là thật, chúng ta thế nhưng là Thanh Mai Trúc Mã, hai nhỏ vô tư tình cảm Lão Huynh, hai ta cũng là hữu duyên, ta nhìn người tựa hồ đối với Phi Nhi cũng rất có ý nghĩ, tốt như vậy, dù sao ta cũng đã đem nàng chơi chán, tiểu đệ liền đem nàng bỏ, đưa o đại ca người chơi chính là." Hứa Lăng nói nói.

Lời này vừa ra, Quần Trào hiệu quả trong nháy mắt Bạo Biểu!

Ở đây ba cá nhân, đều giận đến bẻ phổi.

Tần Khôn là vừa tức vừa giận, Tần Phi Nhi là vừa thẹn vừa giận, Uất Trì Lâm là trực tiếp tức giận đến đem quạt giấy đều bóp gãy!

Con bà nó!

Từ trước chỉ có mình o người khác đội Nón xanh, con hàng này lại để cho đưa mình một đỉnh Nón xanh

Mày, đừng tưởng rằng người kiêu tóc khóc, Bản công tử cũng không dám đánh người!

Phốc

Uất Trì Lâm tức giận đến toàn thân phát run, vào đầu một quyền hướng Hứa Lăng đập đi qua.

Cái này một quyền, Uất Trì Lâm có bất kỳ Chiêu Thức, chính là muốn nương tựa theo mạn lực, một quyền đem Hứa Lăng nện dẹp!

Bởi vì, hắn có dạng này lực lượng.

Dù là tại Lưu Vân Tông bên trong, Uất Trì Lâm xem như Đại trưởng lão Uất Trì công không thành khí nhất một cái con trai, dựa vào lão cha che chở, mới lẫn lộn một cái Hạch Tâm đệ tử thân phận.

Mười tuổi, cũng mới 14 chiến tướng bộ đáng.

Tại Lưu Vân Tông Hạch Tâm đệ tử bên trong, xem như căn bã bên trong căn bã! Liền xem như phóng tới Nội Môn đệ tử bên trong so, cũng là không thành khí nhất tồn tại.

Tuy nhiên đó là tại Lưu Vân Tông bên trong, nếu là phóng tới Tùng Giang Quận chỗ này, vậy thì là có thể san bằng cả tòa thành Ngưu Nhân.

Cho nên, Hứa Lăng cái tuổi này mười, tại Tùng Giang Quận Lý, đã là vô cùng nghịch thiên Nhân vật, nhưng mà phóng tới Uất Trì Lâm trong mắt, cũng chỉ là phổ phổ thông thông thôi!

Nhìn thấy Uất Trì Lâm đã ôm hận xuất thủ, Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi đều yên lòng.

Lần này, Hứa Lăng là hẳn phải chết không nghi ngờ!

Mà lại, Hứa Lăng là bị Uất Trì Lâm ra tay giết chết, về sau nếu là Phụng Hoàng Thành Tư Đồ Huyền trách tội xuống, coi như có tốt nhất công nỗi hiệp!

Về phần Hứa Lăng phía trước buồn nôn, mà dẫn đến Uất Trì Lâm sinh lòng oán giận, những này vẫn là có thể chậm rãi tiêu mất. Trên một điểm này, Tần Phi Nhi đối với mình có tương đương tự tin.

Nhưng mà, để bọn hắn tất cả mọi người không dám tin là, tại Uất Trì Lâm cái này ôm hận một quyền phía dưới, Hứa Lăng thể mà bình yên vô sự.

Không chỉ Đan An nhưng không việc gì, thậm chí là lông tóc không tổn hao gì!

Điều này sao khả năng

Cái này đúng vậy khả năng!

"Uy vũ không khuất phục tiến hóa kỹ, mở ra!"

"Chờ thiêu đốt, Tuyệt Đối Phòng Ngự, kích phát!"

Có được Thần Kỹ uy vũ không khuất phục Hứa Lăng, có thể kích phát ra Tuyệt Đối Phòng Ngự, lại thể nào có thể sẽ bị một cái chỉ có 14 chiến tướng bao có o da thương đầu

Sau một khắc, chỉ gặp Hứa Lăng đục trên thân hạ kim quang lóng lánh, như là Thiên Thần hạ phạm, bên ngoài thân chậm rãi hình thành một cái móc ngược chuông che đầy, bao phủ toàn thân.

Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi cha và con gái, may mắn trở thành thần kỹ năng hoành không xuất thế Người chứng kiến.

Mà Uất Trì Lâm càng là vô cùng may mắn, trở thành cái thứ nhất ném thử thần kỹ năng uy vũ không khuất phục Tuyệt Đối Phòng Ngự uy lực vô giá!

Đương nhiên, nếu để cho hắn biết Hứa Lăng nắm giữ lấy thần kỹ năng, chỉ sợ đánh chết Uất Trì Lâm cũng sẽ không tới làm cái này cái thứ nhất ăn Bàng Giải người.

Đáng tiếc là, hắn không biết nói.

Cho nên, khi nhìn đến mình nổi giận một kích đụng phải cái kia kim quang che đầy thời điểm, thể mà có đối Hứa Lăng tạo thành bất luận cái gì thương tổn, Uất Trì Lâm đệ nhất phản ứng, đúng vậy kinh ngạc thêm phần hận.

Hắn không dám tin nhìn cùng với chính mình nắm đầm, mình thể nhưng là 14 chiến tướng cao thủ, đối mặt một cái chỉ có mười Chiến Binh thiếu niên, thể mà có một quyền đầm chết hắn

Chẳng những có đánh chết, thậm chí ngay cả bên ngoài thân cái \$\$\$#g cũng không có động dao động một chút!

Cái này nhất định là ảo giác, thật là tức chết ta vậy!

"Lưu Vân Thăng Long chương!"

Uất Trì Lâm hét lớn một tiếng, trực tiếp dùng ra tuyệt chiêu.

Một màu xanh nhạt Chương Ấn Khí Kinh, bay thẳng Hứa Lăng mặt.

Hứa Lăng cười lạnh, phai mờ không sợ nhìn lấy Uất Trì Lâm tuyệt chiêu Lưu Vân Thăng Long chương, đánh vào mình kim quang khoác lên!

Bành!

Khí lưu nước cuộn cuộn, chương phong phá mặt.

Mà đối diện Hứa Lăng, như cũ bình yên vô sự, Bất Động Như Sơn.

Có Tuyệt Đối Phòng Ngự, mặc cho người treo núi Đảo Hải tiến công, ở trước mặt mình, cũng bất quá là gãi ngứa ngứa thôi.

Tần Phi Nhi cùng Tần Khôn, nhìn về phía Hứa Lăng ánh mắt, đã mở Thủy Âm ngâm lấy ý sợ hãi.

Lưu Vân Tông nhất công pháp Lưu Vân Thăng Long chương, thế mà không gây thương tổn Hứa Lăng, điều này sao khả năng

Tuyệt không có khả năng này!

Uất Trì Lâm cuồng hồng một tiếng, "Ta không tin tưởng! Lưu Vân Thăng Long chương, lại o ta lên!"

Theo Uất Trì Lâm rồng to, một so với vừa này còn lớn hơn bên trên một số màu xanh nhạt Khí Kinh, từ Uất Trì Lâm song chương xông ra, lao thẳng tới Hứa Lăng.

Liên tục đánh ra hai phát Lưu Vân Thăng Long chương về sau, Uất Trì Lâm sắc mặt có chút không bình thường ửng hồng.

Kỳ thực, dựa vào Uất Trì Lâm tư chất, là căn bản không có khả năng đạt được Lưu Vân Tông Địa cấp thượng phẩm nhất kỹ năng, Lưu Vân Thăng Long chương học tập cơ hội.

Nhưng mà, Uất Trì Lâm có cái tốt cha, cho nên, hẳn chẳng những nhận được tu tập Lưu Vân Thăng Long chương cơ hội.

Càng là dùng Linh dược, ngành sinh sinh đem Lưu Vân Thăng Long chương, tăng lên tới sơ nhập môn đình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Kim quang che đậy

Bất quá, Uất Trì Lâm dù là tu luyện Lưu Vân Thăng Long chương, nhưng mà bởi vì dùng cuối cùng không cao, cho nên mỗi một lần đánh ra Lưu Vân Thăng Long chương lúc, đều là có chút miễn.

Lần này, một hơi xuất liên tục hai lần, càng là Uất Trì Lâm cực hạn, hẳn cảm giác được mình sắp hư thoát.

Đáng tiếc là, hẳn coi như sử xuất lại hung hãn kỹ năng, tại Hứa Lăng thần kỹ năng uy vũ không khuất phục kích phát Tuyệt Đối Phòng Ngự trước mặt, cũng chỉ là tại làm vô dụng công thôi.

Địa cấp thượng phẩm kỹ năng âm vang bỏ tới, khí lăng cuộn cuộn, lại ngay cả Hứa Lăng kiểu tóc cũng không loạn một chút.

"Ha-Ha a Uất Trì sư huynh, trách không được Phi Nhi cũng không nguyện ý cùng người, nguyên lai người là như thế yếu gà a!" Hứa Lăng buồn vô cớ lắc đầu, một bộ thay hẳn đáng tiếc nói.

Nghe được Hứa Lăng trong lời nói, đem chính mình nói đến như vậy không chịu nổi, Tần Phi Nhi trong mắt đã là xấu hổ giận dữ không chịu nổi.

Nếu là tại Hứa Lăng vừa mới tiến tới lúc, nói ra nếu như vậy, Tần Phi Nhi nhất định đã xông đi lên, cùng Hứa Lăng liều mạng.

Thế nhưng là, F ở Hứa Lăng lại nói ra lời như vậy, Tần Phi Nhi lại chỉ là vừa thẹn vừa giận lại sợ nhìn lấy Hứa Lăng, một điểm phản kháng ý nghĩ đều không có.

Dù sao, liền ngay cả 14 chiến tướng Uất Trì Lâm đều dùng ra áp đáy hòm tuyệt chiêu, liền đối phương phòng ngự đều không phá được. Minh chỉ có 12 thực lực, lại thể nào khả năng có chỗ làm

Tần Phi Nhi là xấu hổ giận dữ không chịu nổi, Uất Trì Lâm càng là trực tiếp bị Hứa Lăng nhục nhã đến thổ huyết!

Minh tại Tùng Giang Quận đối mặt một cái chỉ có mười tiểu tử, chẳng những bị sinh sinh nhục nhã, còn căn bản tìm không trở về mặt mũi.

Thậm chí ngay cả áp đáy hòm Lưu Vân Thăng Long chương đều dùng đi ra, đừng nói thương tổn, căn bản liền lấy đối phương kim quang che đậy không có biện pháp.

Nếu việc này truyền về Lưu Vân Tông đi, mình tuyệt đối sẽ trở thành môn phái trò cười!

Đôi Phương Minh mình ngay cả chiến tướng tầng thứ đều có đột phá, thế nào liền có thể sử xuất mạnh mẽ như vậy kỹ năng, mình đối với hắn công kích hoàn toàn vô hiệu

Uất Trì Lâm đứng lên, trong lòng đối Hứa Lăng hận ý ngập trời, nhưng mà lại để cho hắn đối Hứa Lăng xuất thủ, lại đã có đảm lượng.

Nhất tuyệt chiêu, đều chỉ có thể o người ta gãi ngứa ngứa, cái kia còn làm cái lông a

Cho nên, Uất Trì Lâm chuẩn bị sử xuất chung cực tuyệt chiêu, liễu nội tình!

Tuy nhiên lần này, Uất Trì Lâm lão cha có cùng đi Tùng Giang Quận, nhưng mà đi theo Uất Trì Lâm tới, còn có mấy vị mình sư huynh đệ.

Nguyên ý đi theo Uất Trì Lâm cùng một chỗ lẫn vào đệ tử, tại Lưu Vân Tông bên trong cũng đều là không thể nào tiên đồ, nhưng mà thế nào cũng so Uất Trì Lâm cái này bao cở muốn nhiều.

Bên trong, Uất Trì Lâm hai cái sư huynh, đều đã đến 18, mà còn lại mấy cái sư đệ, cũng đều là mười sáu mười bảy bộ dáng.

14 mình không giải quyết được người, 18 sư huynh còn không giải quyết được người sao.

Uất Trì Lâm đứng người lên, hung tợn nói: "Hào Tiểu Tử, người có dũng khí! Có loại, sẽ chờ ở đây lấy!"

Nói xong, Uất Trì Lâm tông cửa xông ra!

Hứa Lăng cũng có đuổi theo, mà là xoay người, nhìn về phía kinh hoàng thất thố Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi.

Đôi mắt đã sợ mất mất Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi, Hứa Lăng tự nhiên là không cần tiếp tục mở lấy Tuyệt Đối Phòng Ngự.

Tắt đi kim quang che đậy, Hứa Lăng F tại một lần nữa biến thành chín!

Hứa Lăng nhìn về phía đã bị sợ vỡ mất Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi, dần dần tới gần.

Tần Khôn run giọng nói: "Hiền", hiền chất, có chuyện thật tốt nói, được hay không "

"Ha-Ha" Hứa Lăng cười lạnh liên tục, "Người còn có mặt mũi nói lời này người có biết không nói, lần trước ta tới lúc, vốn là muốn dùng cái này phong Hôn Thư, vì ta muội muội đôi hai bộ thuốc trị thương thôi."

Hứa Lăng móc cùng Tần Phi Nhi Hôn Thư, đập tại Tần Khôn trên mặt, "Các người tuy nhiên muốn hỏi hôn thôi, nhưng làm ta lấy lấy Hôn Thư tới lúc, các người lại muốn mệnh của ta!"

Hứa Lăng cười lạnh, "Người cảm thấy, chúng ta còn có thể tốt dễ nói sao "

Tần Khôn sắc mặt đỏ lên, cũng không biết là bị Hứa Lăng dùng Hôn Thư quật, vẫn là nội tâm áy náy.

"Hứa", Hứa Lăng Ca., trong này khả năng có hiểu lầm, kỳ thực muội tử tâm lý vẫn luôn..." Tần Phi Nhi giả trang ra một bộ điềm đạm đáng yêu, còn đem mình ở ngực y phục hướng xuống lôi kéo, muốn đến cái mỹ nhân kế.

Đáng tiếc, Hứa Lăng trực tiếp ha ha nài một mặt.

"Phi!" Hứa Lăng trực tiếp nôn đến Tần Phi Nhi trên mặt, "o Ca, đến chiều này, người còn quá non! Yên tâm, ta sẽ không giết người. Ta sẽ trước cùng người thành hôn, tiếp lấy lại đem người o bỏ!"

Hứa Lăng lạnh lùng cười, "Đến lúc đó, ta muốn để toàn đại lục người đều biết, người Tần Phi Nhi là một cái tại kết hôn đêm thứ nhất, liền bị trượng phu bỏ bị chồng ruồng bỏ!"

Tần Phi Nhi Thần sắc trắng bệch nhìn lấy Hứa Lăng, một chiêu này thật sự là quá độc!

Đối với cùng loại trên Địa Cầu Xã Hội Phong Kiến tập tục Càn Khôn Đại Lục tới nói, một cái bị trượng phu dùng ra khỏi nhà bị chồng ruồng bỏ, là sẽ bị tất cả mọi người phi nhổ.

Chớ nói chi là, vẫn là tại kết hôn đêm đó bị dùng, vậy chỉ có thể nói cái này nữ tử không tuân thủ Phụ Đạo.

Nếu, Hứa Lăng thật làm được điểm này, Tần Phi Nhi cả đời này, xem như triệt để xong!

Tần Phi Nhi gương mặt đã chã rơi lệ, nước mắt nói ra: "Hứa Lăng, người thật như thế hận ta à, người thật muốn đem ta bức đến tuyệt lộ sao "

"Ha ha!" Hứa Lăng cười lạnh, "Thu hồi người làm bộ làm tịch đi, người những này thủ đoạn cũng không cần đối ta sử dụng."

Tần Khôn lúc này lặng lẽ đi đến bên tường, bỗng nhiên giữ chặt Tần Phi Nhi tay, một cái tay khác bỗng nhiên ấn về phía trên vách tường cơ quan, hô to một tiếng, "Hứa Lăng, người o ta đi chết đi!"

Bạch! Bạch! Bạch! Bá

Một đợt Âm Tiễn từ trên nóc nhà kích xạ mà xuống, bay thẳng Hứa Lăng mà đi!

Tần Khôn biết, muốn bằng những này Âm Tiễn, liền muốn đánh ngã Hứa Lăng là không thể nào.

Dù sao, vừa mới Hứa Lăng không ra một chiêu liền giải quyết Uất Trì Lâm, đã chứng minh hắn khả năng chịu đựng.

Cho nên, nhấn một cái hạ âm khí chói mắt, Tần Khôn lập tức lôi kéo Tần Phi Nhi tay, liền hướng công vọt tới.

Chỉ cần những này Âm Tiễn có thể đem Hứa Lăng ngăn trở nhất thời, mình cùng nữ nhi liền có thể trốn xuất sinh ngày.

Hứa Lăng nhìn lấy những này bắn hướng mình Âm Tiễn, khinh thường cười lạnh, ngay cả 14 Uất Trì Lâm thả ra áp đày hòm tuyệt chiêu, đều không gây thương tổn mình mấy, huống chi là cái này nho nhỏ Âm Tiễn bấy rập

Hứa Lăng vừa định mở ra uy vũ không khuất phục kỹ năng, chỉ cần Tuyệt Đối Phòng Ngự vừa mở, ai có thể phá phòng chốt vang lên một sự kiện tới...

Nằm rãnh!

Mình suýt nữa quên mất, uy vũ không khuất phục kỹ năng, chỉ có thể ở đối mặt đứng cao với mình đối thủ lúc mới có hiệu quả.

Mà F tại mình mấy người là chín, Tần Khôn cùng mình cùng!

Cũng nói đúng là, đối mặt Tần Khôn, cái này uy vũ không khuất phục kỹ năng có hữu hiệu hay không quả

Chỉ là một cái Cừu cấp, dạng này đều sử dụng Thần cấp cũng quá lãng phí đi.

"Lư Tinh Trục Nguyệt, o ta khởi động!"

Hứa Lăng vội vàng mở ra Lư Tinh Trục Nguyệt, đâm nghiêng bên trong liền xông ra ngoài.

Đồng!

Một tiếng vang thật lớn, Hứa Lăng Lư Tinh Trục Nguyệt nhanh đồ quá nhanh, lại không thể rẽ ngoặt. Tuy nhiên tránh qua, tránh né bắn xuống tới Âm Tiễn, nhưng thân thể nhưng cũng đâm vào trên tường.

Mẹ kiếp nhà người!

Vuốt vuốt bị đâm đến đau nhức cái trán, Lư Tinh Trục Nguyệt cái này Kinh Công cái gì đều tốt, đúng vậy tại nhỏ hẹp trong không gian thi triển lúc, cho dễ gặp trở ngại!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Cẩm Kỳ Bí Pháp

Đối với muốn chạy trốn Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi, Hứa Lăng cũng không lo lắng.

Trong phòng, mở ra Lư Tinh Trục Nguyệt cho dễ gặp trở ngại, nhưng mà ra đến bên ngoài, mình Lư Tinh Trục Nguyệt vừa mở, muốn đuổi kịp Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi, thật sự là quá đơn giản bất quá.

Còn có mấy người Hứa Lăng đuổi theo, Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi thế mà tại cửa ra vào liền bị người o chặn.

Ngăn trở Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi không phải người khác, chính là Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo Đại trưởng lão, Tần Quán Trung!

Hắn là nhận được Tần Khôn truyền tin, vội vàng chạy tới.

Kết quả không còn sớm không muộn, vừa vặn cùng Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi tại cửa ra vào Tông Xe.

Tùng Giang Quận Lý tất cả mọi người biết, Tần Gia Bảo Đại trưởng lão Tần Quán bên trong, một mực tại bể quan, tìm kiếm đột phá mười một chiến tướng cơ hội.

Ngoại trừ trước mấy ngày Tư Đồ Huyền đi vào Tùng Giang Quận lúc, Tần Quán Trung ra F qua một lần, còn lại lúc, đều là tại mình mặt thất bên trong bể quan.

Chỉ bất quá, Tùng Giang Quận cư dân không biết là, kỳ thực Tần Quán Trung đã sớm đã đột phá đến mười một, chỉ là bí không ngoài tuyên thôi.

Đây là Tần Gia Bảo, vì Tùng Giang Quận sắp đến một kiện đại sự kiện, mà làm chuẩn bị!

Đương nhiên, đây cũng là Tần Khôn sau cùng Át Chủ Bài.

Đây cũng là tại sao, tại Tần Khôn phát F Hứa Lăng đã đến mười về sau, cũng không hoảng nguyên do.

Bởi vì, khi đó Tần Khôn tin tưởng, Tần Gia Bảo Át Chủ Bài Đại trưởng lão Tần Quán bên trong, hoàn toàn có thể nhẹ dễ treo lên đánh Hứa Lăng.

Chờ đến mình Lão Bộc báo tin o Tần Quán Trung, Tần Quán Trung tới trước mặt mọi người ngược sát Hứa Lăng, còn có thể tại Uất Trì Lâm trước mặt, tăng lên Tần Gia Bảo phân lượng.

Nhưng để Tần Khôn tuyệt đối có nghĩ tới là, không đợi được Đại trưởng lão Tần Quán trúng qua đến, Hứa Lăng liền đã cùng Uất Trì Lâm trở mặt rồi.

Cái này vốn là một chuyện tốt, vừa ý không nghĩ tới là, 14 Uất Trì Lâm, thế mà không làm gì được mười Hứa Lăng, chuyện tốt lập tức liền biến thành chuyện xấu.

đứng cao nhất Uất Trì Lâm đều đã bị đánh chạy, mình nếu còn không chạy đường, vậy thì là ngu B.

Tần Khôn càng có nghĩ tới là, sớm không tới, muộn không tới, Đại trưởng lão vào lúc này tới, còn vừa vặn đem công o ngăn chặn.

Tần Quán Trung tiếp vào Lão Bộc truyền tin, lập tức liền chạy tới, lại có nghĩ đến, tại cửa ra vào đụng phải Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi cha và con gái hai cái, tựa như mất hồn ra bên ngoài chạy.

Tần Quán Trung liền buồn bực, đây chính là tại Tần Gia Bảo, người kinh hoàng cái quỷ a!

"Cần Nhi, các người làm cái gì vậy?" Tần Quán Trung trầm giọng uống nói.

Tần Khôn xem xét là Đại trưởng lão Tần Quán bên trong, trong lòng lắc đầu cười khổ, 14 Uất Trì Lâm đều không làm gì được Hứa Lăng, mới mười một Đại trưởng lão đáng là gì

Hắn cũng không giải thích, kinh hoàng nói: "Trưởng lão, chạy mau!"

Nói xong cũng muốn từ Tần Quán Trung bên người chạy đi qua, lại bị Tần Quán Trung kéo lại, uống nói: "Đến tốt cùng là thế nào chuyện "

Tâm hắn muốn đây là đang trong nhà của chúng ta, Tùng Giang Quận Lý còn có ai dám ở chỗ này gây sự

Không phải là không nhỏ tâm đắc tội Uất Trì Lâm

Nhưng nếu thật là đắc tội Uất Trì Lâm, vậy cũng không phải vừa chạy, người chạy hòa thượng, còn chạy miếu sao

Bị Tần Quán Trung kéo lại, Tần Khôn trong lòng khẩn trương, người cái này Lão Bất Từ, mình muốn chết, đừng lôi kéo ta đem lưng a!

Tần Khôn muốn thoát khỏi, đáng tiếc là kém một đại cảnh giới, thế nào cũng tránh thoát không được.

Trong lòng của hắn cái kia lo lắng a, đành phải kinh hoàng giải thích một câu: "Trưởng lão, Uất Trì Lâm bị Hứa Lăng đánh bại!"

Tần Quán Trung kinh ngạc nguyên địa, đệ nhất phản ứng chính là, điều này sao khả năng

Hứa Lăng thế mà đánh bại Uất Trì Lâm câu nói này tất nhiên là cái cười lạnh.

Thế nhưng là hắn nhìn lấy Tần Khôn trên mặt, thất kinh Thần sắc, lập tức hiểu, cái này không Khả Tư nghị sự tình chỉ sợ là thật.

Tần Quán Trung toàn thân lông tơ, lập tức liền hết thảy dựng lên.

Hắn tự nhiên là gặp qua Uất Trì Lâm, biết đối phương đã cao tới 14 chiến tướng tu vi.

Dù là người sáng suốt cũng có thể nhẹ dễ nhìn ra, Uất Trì Lâm căn cơ cũng không phải là mười phần vững chắc, hắn thực tế chiến lực, muốn so lên chân

chính 14 chiến lực vẫn là phải kém hơn một số.

Nhưng mà, liền xem như kém lại nhiều, Tần Quán Trung cũng hiểu, chính mình cái này mười một ở trước mặt hắn, có thể hay không chống nổi ba mươi chiêu đều rất khó nói.

Nhưng F tại, Hứa Lăng lại có thể đánh bại Uất Trì Lâm

Cái này chẳng phải là nói, mình một khi gặp gỡ Hứa Lăng, đúng vậy bị treo lên đánh mệnh!

Nằm rãnh!

Điều này sao khả năng

Như thế nói đến, Hứa Lăng đến tột cùng bao nhiêu

Đáng hận cái này Tần Khôn, thế mà để cho người ta o mình truyền tin nói, Hứa Lăng chỉ có mười, để cho mình tới thu thập hắn.

Mình liền ngây ngốc tới, cuối cùng là ai muốn thu thập ai vậy

Sợ võ mặt Tần Khôn, đem kinh hoàng thái độ cũng lấy cho Tần Quán Trung, song song hoảng sợ.

Đã đều đã sợ võ mặt, cái kia không chạy trốn còn chờ cái gì

Ngay tại đi đường thời khắc, Tần Quán Trung vô ý thức quay đầu liếc một cái, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Hắn không dám tin tưởng vuốt vuốt con mắt, coi lại một chút, vững tin mình có nhìn lầm.

Trong lòng của hắn giận dữ, một thanh liền đem Tần Khôn o kéo lại.

Tần Khôn đều muốn khóc, ta muốn đi đường a! Trưởng lão, ngươi cũng không cần ghim ta, được hay không

Tần Quán Trung nghiêm túc nhìn lấy Tần Khôn, chất hỏi: "Hứa Lăng cái kia tiểu tử đánh bại Uất Trì Lâm, là ngươi tận mắt thấy "

Tần Khôn liên tục gật đầu, cái kia còn là giả sao

"Là ta tận mắt thấy đó a, trưởng lão nhanh buông tay!"

Tần Khôn dùng lực giãy dụa, nhưng mà Tần Quán Trung lại nắm chắc hơn, "Thế nhưng là Hứa Lăng cái này tiểu tử, rõ ràng chỉ có chín thực lực, hắn thế nào khả năng đánh bại 14 Uất Trì Lâm "

"A! Chín "

Tần Khôn sửng sốt một cái, quay đầu đánh giá Hứa Lăng một chút, tiếp lấy dùng lực vuốt vuốt con mắt.

Vô luận Tần Khôn thế nào vò con mắt, F khi nhìn đến Hứa Lăng, thế mà thật chỉ có chín !

Thế nhưng là, điều này sao khả năng

Hứa Lăng vừa mới tiến tới lúc, mình rõ ràng đã phân biệt rất rõ ràng, thật sự là hắn là mười đỉnh phong a!

Nhưng vì sao trong nháy mắt, cái này tiểu tử cũng chỉ còn lại có chín

Chẳng lẽ trên đời này, còn có Việt Tu luyện, dùng càng thấp Thần công

Cái này mẹ nó, đơn giản so Hứa Lăng đánh bại Uất Trì Lâm, còn muốn cho Tần Khôn chấn kinh a!

Tần Khôn thế nào cũng làm không rõ, Hứa Lăng dùng thế nào sẽ thấp xuống đâu

Trước đó lúc, ngược lại là nghe nói qua, có một ít thiên tài, có thể tại chiến đấu lúc đột phá, một bên chiến đấu, một bên thăng .

Thế nhưng là, Hứa Lăng cái này tiểu tử một bên chiến đấu một bên hàng, đây là thế nào một chuyện

"Ha-Ha thật là chín!" Đã chạy xa Tần Phi Nhi, nghe được Tần Quán Trung cùng Tần Khôn đối thoại, cũng vòng vo trở về.

Tần Phi Nhi vừa nhìn thấy Hứa Lăng thật đã biến thành chín, lập tức đắc ý cười ha ha.

Tần Phi Nhi Tại Môn trong phái tu luyện đã nhiều năm, cuối cùng xem như gặp qua các mặt xã hội. Cho nên, nàng rất tốt giải thích Hứa Lăng tại sao giáng cấp sự tình!

"Ha-Ha! Hứa Lăng, người tất nhiên là dùng cái gì Cẩm Kỳ Bí Pháp, kích thích thân thể tiềm năng, thậm chí là thiêu đốt sinh mệnh, mới ngăn ngui để dùng đề cập lên tới mười a!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Diệt cả nhà người

Tần Phi Nhi đắc ý cười lớn, "Chính là bởi vì người thiêu đốt sinh mệnh, cho nên mới có thể càng đánh bại Uất Trì Lâm, đúng hay không "

"Đáng tiếc là, cái này loại thiêu đốt sinh mệnh cấm chế kỹ năng, dù là có thể để người bộc phát ra viên siêu bình thường chiến lực, lại là căn bản không thể bền bỉ a!"

Tần Phi Nhi nụ cười càng lúc càng đắc ý, "Người F đang đợi rớt xuống chín , có phải hay không tiềm năng đã kích thích không sai biệt lắm, sinh mệnh cũng nhanh thiêu đốt xong a!"

Hứa Lăng không thể không thừa nhận, Tần Phi Nhi cái này thiếu nữ tuy nhiên lòng dạ rắn rết, nhưng mà có thể Tướng Úy trẻ lâm cái này Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con trai cầu kết lại, có tương ứng thông minh cùng thủ đoạn là không thể nào làm được.

Tần Phi Nhi đoán tuy nhiên có chút không hợp thói thường, nhưng mà cũng đã cách chân tướng không xa.

Chỉ là, Tần Phi Nhi tuyệt đối không nghĩ tới là, Hứa Lăng hẳn là chân thực, cũng không phải là dùng Cẩm Kỳ Bí Pháp lâm thời tăng lên. Mà Hứa Lăng tăng lên chiến lực, thiêu đốt cũng không phải sinh mệnh, chỉ bất quá là mấy người .

Đối với còn lại võ giả tới nói , chờ cùng sinh mệnh đến cùng cái nào quan trọng hơn, thật đúng là cần thật tốt suy nghĩ một chút.

Nhưng mà, đối với Hứa Lăng tới nói , chờ chỉ là dùng điểm kinh nghiệm tích tụ đi ra sổ tự thôi, mình muốn thăng về Thập cấp bất quá là vài phút sự tình.

"Ha-Ha a" Tần Khôn dừng khí cũng khôi phục lại, hướng về phía Hứa Lăng đắc ý cười lớn, "Hứa Lăng a, Hứa Lăng, ta nhìn người tóc bỗng nhiên biến trắng, mà biệt thự nhưng lên tới mười , ta đã sớm hẳn là nghĩ đến!"

"Bất quá, F tại biết cũng không muộn!" Tần Khôn hung tợn nói: "Xú tiểu tử, nếu người thức thời một chút, đem người tăng lên dùng Cẩm Kỳ Bí Pháp giao ra, xem ở cùng người cha giao tình phân thượng, ta có thể o người một cái thống khoái!"

Hứa Lăng Ha-Ha cười to, tại sao có ít người, đúng vậy như thế tự cho là đúng đâu

Một đám Thổ Miết, thế mà ở trước mặt mình trang bức, đây là đang hoa văn tìm đường chết a!

Nhìn lấy Hứa Lăng tại tứ không có kị cười to, Tần Khôn tâm lý hơi hồi hộp một chút, nhưng vẫn là cứng rắn nói:

"Tiểu tử, đã người muốn chết, thì nên trách không được ta."

Nói xong, Tần Khôn lui lại một bước, đối Tần Quán Trung nói: "Trưởng lão, cái này tiểu tử F tại chỉ có chín , vẫn là giao o người đối phó tương đối có nắm chắc."

Tần Quán Trung cười ngạo nghễ, "Yên tâm đi! Tại Tùng Giang Quận Lý, Cửu cấp tại trước mặt lão phu căn bản không đáng chú ý."

Nói xong, hắn đáp thật mạnh trước một bước, "Tiểu tử, chịu chết đi!"

Nhìn lấy Tần Quán Trung đã xuất thủ, Tần Khôn thì giữ chặt chuẩn bị xem trò vui Tần Phi Nhi, quay đầu liền chạy.

Một bên chạy, Tần Khôn một bên hô to nói: "Trưởng lão, ta cùng Phi Nhi đi an ủi một chút Uất Trì Lâm, nơi này liền giao o người!"

Tần Quán Trung còn dần dần đáp ứng nói: "Yên tâm đi, Càn Nhi, người đi xử lý tốt Uất Trì Lâm công tử tâm tình, cái này tiểu tử liền giao o lão phu."

Bị Tần Khôn lời kéo Tần Phi Nhi, lại cảm giác được, cha cái này tại kéo cùng với chính mình đi đường a!

Tần Phi Nhi không hiểu hỏi: "Cha, chúng ta tại sao muốn chạy trốn "

"Ta tổng cảm giác Hứa Lăng cái kia tiểu tử, tựa hồ còn có cái khác Át Chủ Bài không dùng." Tần Khôn vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Nhưng chúng ta cũng không cần chạy như thế chật vật a! Hứa Lăng cái kia tiểu tử liền xem như còn có Át Chủ Bài, cũng tuy nhiên chỉ còn lại có chín tu vi thôi."

"Đại trưởng lão thế nhưng là mười một chiến tướng, ta cũng có 13 đây." Tần Phi Nhi không quá đồng ý nói nói.

"Hừ!" Tần Khôn cười lạnh nói: "Nếu Tần Quán Trung trưởng lão thật thắng, chúng ta quay trở lại cũng không tính là muộn. Nhưng nếu Hứa Lăng cái kia tiểu tử lại thắng, chúng ta lại chạy, còn kịp sao "

"Thế nhưng là, điều này sao khả năng" Tần Phi Nhi tuyệt đối không dám tin tưởng, dưới mắt Hứa Lăng còn có thể thắng được qua Tần Quán Trung trưởng lão.

"Ngẫm lại Uất Trì Lâm là thế nào thua! Người chẳng lẽ coi là, Hứa Lăng ẩn nhẫn như thế nhiều năm, chờ đến vào lúc này mới ra tay, cũng chỉ có như thể điểm bản lĩnh" Tần Khôn nói nói.

Tần Phi Nhi tưởng tượng cũng đứng, có chút phiêu diêu không Định Đạo: "Vẫn là cha mưu tính sâu xa."

"Nữ nhi, người vẫn phải cùng ta học tập lấy một chút. Phải biết, Lưu được Thanh Sơn tại, không sợ cùi đốt a!" Tần Khôn đặc ý nói nói.

Tần Phi Nhi lại hỏi: "Cha, vậy chúng ta F tại đi cái nào "

"Đương nhiên là đi tìm Uất Trì Lâm công tử." Tần Khôn không chút nghĩ ngợi nói nói.

Nếu Hứa Lăng thắng Đại trưởng lão Tần Quán bên trong, như vậy chỉ có Uất Trì Lâm bên kia mới có thể xác thực Bảo Bình an.

Nếu Hứa Lăng bị Đại trưởng lão Tần Quán bên trong đánh bại, như vậy mình cùng nữ nhi cũng nhất định phải đệ nhất thời gian tìm Uất Trì Lâm chữa trị quan hệ.

"Cũng tốt." Tần Phi Nhi đáp ứng nói.

Như vậy, bọn hắn muốn đi tìm Uất Trì Lâm công tử, đến cùng ở chỗ nào

Ngoài dự liệu của bọn họ chính là, Uất Trì Lâm F tại lại bị đánh!

Kỳ thực chuẩn xác mà nói, vừa rồi cùng Hứa Lăng một trận chiến, Uất Trì Lâm cũng có bị đánh, chỉ là bị sợ vỡ mật, cũng bị Hứa Lăng làm nhục hai câu thôi.

Cho nên, giờ phút này Uất Trì Lâm tại Tùng Giang Quận, lần thứ nhất bị đánh.

Trận đòn này, nằm cạnh không nhẹ!

Uất Trì Lâm cảm giác mình thật là khuất nhục đến nhà.

Tại Lưu Vân Tông bên trong, chính mình cũng là đi ngang đường hạng người.

Thế nhưng là, tuyệt đối có nghĩ tới là, đến Tùng Giang Quận dạng này nông thôn địa phương, đầu tiên là thu thập không xuống một cái mười thiếu niên, tiếp lấy lại bị cái này bỗng nhiên ra F thanh niên o đánh.

Nguyên nhân là dạng này, lúc ấy o Hứa Lăng quảng xuống hai câu ngoan thoại sau khi ra ngoài, hắn lập tức liền đi tìm mình sư huynh.

Từ nhỏ đã cuồng vọng đã quen Uất Trì Lâm, cũng không phải có tính nhẫn nại chủ, có thù nhất định phải lập tức báo a!

Hắn hai cái sư huynh cùng ba cái sư đệ, nghe xong Uất Trì Lâm bị người o nạo mặt mũi, cái kia thế nào đi!

Tràng tử này nhất định phải lập tức tìm trở về!

Cho nên, Uất Trì Lâm cùng mấy vị sư huynh đệ, lập tức lại xông về.

Lần này theo hắn tới hai cái sư huynh, đều có 18 tu vi, ba cái sư đệ bên trong có hai cái 16, cùng một cái 17.

Dạng này thực lực tổ hợp, tại Tùng Giang Quận, tuyệt đối có thể đồ thành.

Uất Trì Lâm là lòng tin tràn đầy ẽ khăn đá ngăm san hô mâu π trật cái sư đệ, đi tìm về mặt mũi.

Thế nhưng là, khiến cho người nghĩ tới là, ở nửa đường bên trên đụng phải một cái hỏi đường thanh niên.

Người thanh niên này tự nhiên đúng vậy Hứa Luân.

Đều là bởi vì Tàn Gia Bảo chiếm diện tích, thật sự là quá lớn.

Hứa Luân tiến vào Tàn Gia Bảo về sau, có chút mơ hồ vòng vo hai vòng, liền đã mất đi Hứa Lăng tung tích.

Tăng thêm trên đường đi Gia Đình, đều đã bị trước mặt Hứa Lăng o thu thập sạch sẽ, muốn sao đã chạy roi, muốn sao đã quải điệu.

Cho nên, dù là Hứa Luân tiến đến đi vòng vo rất dài thời gian, muốn tìm một cái Gia Đình đến hỏi một chút đường đều không có.

Hứa Luân đang lo lắng lúc, bỗng nhiên đã nhìn thấy Uất Trì Lâm dẫn năm cá nhân, từ bên cạnh một cái cửa bên trong chui ra ngoài.

Vừa nhìn thấy có người, Hứa Luân lúc này cười, trực tiếp ngăn ở Uất Trì Lâm bọn người trước người, uống hỏi:

"Tiểu tử, có biết không Hứa Lăng ở đâu "

Bực bội Hứa Luân, căn bản nhìn kỹ trước mặt một nhóm người này, đến tột cùng là cái gì thực lực.

Quán Tính Tư Duy bên trong, dưới mắt Tùng Giang Quận đều là chút thực lực không đủ phế phẩm, mình muốn thế nào ngược, liền thế nào ngược.

Cho nên, Hứa Luân đối Uất Trì Lâm thái độ, đó là trương đương rầm rĩ , trên mặt Thần sắc thanh Sở Minh ngộ, cực kỳ trả lời gia tra hỏi, bằng không, diệt cả nhà người!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Phách lối tiền vốn

Nếu như, Hứa Luân hỏi đối tượng là Tàn Gia Bảo Gia Đình, nhất định đã sớm rung động rung động run run đem biết đến mới nói.

Thế nhưng là, lần này may mắn thế nào, đụng phải lại là Uất Trì Lâm bọn người!

Uất Trì Lâm là ai, đó là Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con ruột, thân phân địa vị cao quý vô cùng.

Từ nhỏ đến lớn, Uất Trì Lâm cái gì lúc bị người như thế rầm rĩ hỏi qua đường

Mà lại, người này hỏi vẫn là Hứa Lăng, đúng vậy vừa mới nhục nhã qua mình cái kia xú tiểu tử a!

"Ni hán Má..., biết nói chuyện với người nào sao" Uất Trì Lâm lấy so Hứa Luân còn muốn rầm rĩ ngữ khí, chỉ Hứa Luân khinh thường nói: "Còn có, người muốn tìm Hứa Lăng cái kia tiểu tử, làm gì sao "

Hứa Luân sững sờ, hán là tuyệt đối có nghĩ đến, đối diện cái này tiểu tử ở trước mặt mình, lại dám như thế hoành!

"A! Tiểu tử, một cái Tùng Giang Quận nông thôn lão, tại Lão Tử trước mặt cũng dám..."

Hứa Luân lời nói còn có nói xong, Uất Trì Lâm đã cuồng hồng một tiếng, "Người mẹ nó mới nông thôn lão!"

Nói xong, Uất Trì Lâm đã nhào tới.

Uất Trì Lâm xuất thủ lúc khí thế , khiến cho Hứa Luân đột nhiên giật mình!

Không phải nói, ở tại Tàn Gia Bảo bên trong mười trở lên cao thủ, đã toàn bộ đi rồi sao

Cái kia trước mặt cái này, là bao nhiêu a

Cũng may mắn, Hứa Luân so Uất Trì Lâm đứng cao hơn rất nhiều, bằng không, tại cái này vội vàng không kịp chuẩn bị tình hình dưới, Hứa Luân nhất định đến bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Kỳ thực, không đơn thuần là Hứa Luân xem thường Uất Trì Lâm, Uất Trì Lâm không phải là không tại khinh thị Hứa Luân.

Uất Trì Lâm mấy cái sư huynh đệ, cũng giống như nhau tâm lý, luôn cho là Tùng Giang Quận dạng này Tiểu Địa Phương, nhiều thiếu niên đều có đi ra ra đáng cao thủ.

Cho nên, khi nhìn đến Uất Trì Lâm đã xuất thủ lúc, Hứa Luân lần thứ nhất lần mất rất bộ đáng chặt vật, mấy cái sư huynh đệ đều coi là Uất Trì Lâm nhẹ nhõm có thể làm được đây.

nghĩ tới là, đích thật là nhẹ nhõm làm xong.

Nhưng kết quả lại tương phản, lại là Hứa Luân đem Uất Trì Lâm nhẹ nhõm làm xong.

Hứa Luân vội vàng tránh qua, tránh né Uất Trì Lâm đệ nhất Kích, lập tức liền bắt đầu Phản Kích.

"Ba Động Quyền tuyệt chiêu, Hồ Khiếu Sơn Lâm!"

Theo Hứa Luân hét lớn một tiếng, một quyền đánh về phía Uất Trì Lâm.

Một đầu to lớn lộng lẫy mãnh hổ, từ Hứa Luân nắm đấm xông ra, lên một cỗ cuộn cuộn Ác Phong, nhào về phía Uất Trì Lâm.

Uất Trì Lâm Thần sắc, khoảng cách trở nên tuyết trắng!

Tại cái kia chốc lát, Uất Trì Lâm sâu sắc cảm nhận được, gần trong gang tấc từ vong khí tức.

19 Hứa Luân, đối mặt 14 Uất Trì Lâm, thật có được miêu sát hấn năng lực.

Nằm rãnh!

Hứa Luân tuyệt chiêu vừa ra tay, nguyên bản ôm nhìn nhiệt liệt tâm tính những cái kia sư huynh đệ nhóm, Thần sắc lập tức biến đổi.

Mẹ kiếp nhà người!

Người thanh niên này, không phải Tùng Giang Quận nông thôn lão, ngược lại là một cái ẩn tàng cao thủ!

"Uất Trì Lâm sư đệ, cẩn thận!"

Hai cái 18 sư huynh, sớm nhất kịp phản ứng, lập tức nhào tới!

Uất Trì Lâm thế nhưng là Đại trưởng lão con trai, tuy nhiên tư chất tu vi không làm sao, nhưng lại nhất đến Đại trưởng lão yêu chiều, nếu là ở nơi này ra cái gì khuyết điểm, mình mấy cái này nhất định có cái sao tốt trái cây ăn.

Uất Trì Lâm hai cái sư huynh, dù là phản ứng đã đầy đủ nhanh, nhưng lại thế nào khả năng nhanh hơn được Hứa Luân nắm đấm.

Ầm ầm!

Hai vị sư huynh thân hình vừa đập ra, Hứa Luân nắm đấm đã trùng điệp đánh vào Uất Trì Lâm trên mặt.

Phốc

Uất Trì Lâm phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời xen lẫn mười mấy khóa hàm răng, lăn xuống mặt đất.

Cái này một quyền, trong nháy mắt để Uất Trì Lâm mặt cũng thay đổi hình.

Nhưng cái này còn không phải nhất nguy hiểm, uy hiếp lớn nhất ngược lại là từ Hứa Luân nắm đấm xông ra lộng lẫy mãnh hổ, đã Khai Huyết bồn miệng lớn, hướng phía Uất Trì Lâm cuồng bạo nuốt đi.

Uất Trì Lâm trong lòng biệt khuất a!

Dù là mình đừng thấp, nhưng mà làm Lưu Vân Tông Đại trưởng lão con ruột, đi ra ngoài một lần trên thân khẳng định sẽ ẽ ngẫu phó bảo mệnh trang bị.

Nhưng là, Uất Trì Lâm có nghĩ đến tại Tùng Giang Quận tùy tiện đụng phải cái hôi đường, thế mà đúng vậy một cái tiếp cận chiến đẹp trai người.

Hứa Luân cái này một kích, trực tiếp đánh cho hấn ngay cả phản ứng thời gian đều có.

Cũng may mắn, Uất Trì Lâm còn có hai cái 18 sư huynh ở bên cạnh, bằng không, cũng chỉ có thể như thế biệt khuất cúp.

Cái kia hai cái sư huynh nhìn thấy Uất Trì Lâm gặp nạn, sớm đã là hai mắt muốn nứt, lớn tiếng rống giận, thế mà đồng thời sử dụng ra lưỡng bại câu thương thủ đoạn, công hướng Hứa Luân.

Bộ kia thức, rất nhiều Hứa Luân nếu là giết Uất Trì Lâm, hai người bọn họ liền muốn cùng Hứa Luân đồng quy vu tận cấp độ.

Hứa Luân là vừa sợ vừa giận, tuyệt đối có nghĩ đến, cùng mình đối chiến một cái tiểu tử, đã đạt tới 14 .

F tại xông đi lên hai cái này, cùng như bị điên, đừng cũng chỉ là vèn vèn so với chính mình thấp một thôi.

Con bà nó, Hứa Luân thật nghĩ mắng mẹ!

Không phải nói, ở tại Tân Gia Bảo mười trở lên cao thủ, đều đã rời đi sao không phải nói, Tùng Giang Quận đã không tồn tại nữa mười trở lên cao thủ sao

Cái này đúng vậy mẹ nó, có mười trở lên cao thủ a

Mình tùy tiện tìm cá nhân hỏi đường, đúng vậy 14.

Mình đánh cái này 14 một quyền, lập tức liền có hai cái 18 nhào lên liều mạng!

Cái này chính là nàng nãi nãi, có mười trở lên cao thủ a!

Hứa Luân đã quyết định , chờ lần này trở về, liền đem Hứa gia trang tại Tùng Giang Quận tai mắt, hết thấy giết chết hoán đổi.

Cung cấp như thế không hợp thói thường giả tình báo, để cho mình thân hãm hiểm cảnh, tuyệt đối đáng chết a!

Nhìn lấy công hướng mình hai cái 18 cao thủ, muốn đồng quy vu tận khi thế, Hứa Luân bắt đắc đi thở dài một hơi, đem công hướng Uất Trì Lâm Quyền Thế thu hồi lại, đảo ngược hướng mình đánh tới hai người cao thủ đánh tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp ba tiếng vang trầm trầm, trước hai tiếng là Hứa Luân cùng hai cái đối thủ giao thủ âm thanh.

Hứa Luân lúc ấy kêu lên một tiếng đau đớn, rút lui ba bước, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Tiếng thứ ba trầm đục, thì là Uất Trì Lâm bị Hứa Luân một quyền đánh bay, ném tới trên đất âm thanh.

Tuy nhiên thời khắc cuối cùng, Hứa Luân đem Quyền Thế rút lui trở về, để Uất Trì Lâm lưu lại một cái mạng chó. Nhưng cái này một quyền cường độ, cũng đủ để đem Uất Trì Lâm mặt o đánh sưng lên.

Mà lại, Uất Trì Lâm ngã sấp xuống tại trên đất lần này, cũng là thê thảm vô cùng, đoạn cái bảy căn tám cục xương đều là bình thường.

Người bình thường thụ như thế nặng thương, đã sớm tràn ngập nguy hiểm.

Chỉ bất quá, Uất Trì Lâm là 14 cao thủ, bị thương dù cho có tái chiến năng lực, nhưng mà, vẫn là từ mặt đất bò lên.

Hắn vừa bò dậy, lập tức khó thở bại hoại gào thét nói: " o ta xé nát cái này tiểu tử! o ta xé hắn!"

Uất Trì Lâm vừa mới bị Hứa Luân một quyền đánh rớt rất nhiều hàm răng, nói tới nói lui bốn phía hờ, bộ dáng tương đương buồn cười.

Tuy nhiên bộ dáng của hắn nhìn buồn cười, nhưng mấy cái sư huynh đệ cũng không dám không nghe hắn.

Cho nên, mấy cái vốn là muốn tới đỡ Uất Trì Lâm sư đệ, cũng liền bận bịu hướng Hứa Luân vây công đi lên.

Năm cái chiến tướng cao thủ cùng một chỗ vây đi lên lúc, Hứa Luân Thần sắc lập tức thay đổi.

Chỉ có hai cái 18 đối thủ, dù là không tốt đối phó, nhưng vẫn là có cơ hội thủ thắng, nhưng lại thêm ba cái mười sáu mười bảy, mình coi như thật nguy hiểm.

Trách không được Hứa Lăng cái kia tiểu tử, hành sự như thế tứ không cố kỵ, nguyên lai là có trợ thủ a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Quá không muốn mặt

Hứa Luân nghĩ như vậy lúc, tại một bàn quan chiến Uất Trì Lâm, trong lòng cũng là kinh hãi dị thường.

Trách không được Hứa Lăng cái kia tiểu tử, dám như vậy ngưu bức âm âm, còn dám lưu như vậy kéo oanh tóc trắng, nguyên lai là có lợi hại như vậy trợ thủ a!

Đáng tiếc, nơi này không phải Lưu Vân Tông, nếu không...

Uất Trì Lâm hận hận nghiêng răng nghiêng lợi, một bộ giận không kèm được!

Tại Hứa Luân cùng Uất Trì Lâm đều coi là, đối phương là Hứa Lăng minh hữu lúc, Hứa Lăng lại đang treo lên đánh lấy Tần Gia Bảo Đại trưởng lão Tần Quán bên trong!

"Tiểu tử, tại Tùng Giang Quận cái này một mẫu ba phần mặt đất, ngươi lại dám cùng ta Tần Gia Bảo đối đầu, muốn chết đúng không!"

Tần Gia Bảo Đại trưởng lão Tần Quán bên trong cười gian lấy, vọt thẳng Hứa Lăng nhào đi qua.

Hắn phải dùng tuyệt đối mấy người ưu thế, lấy ngành sinh sinh tư thái nghiền ép Hứa Lăng.

Nếu như là đối mặt còn lại thấp mình hai cái khác đối thủ, Đại trưởng lão cái này chiến thuật không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Thế nhưng là, đối mặt Hứa Lăng cái này loại Quái Tài, lựa chọn dạng này chiến thuật vậy thì là tìm tai vạ a!

Nhìn lấy Tần Gia Bảo Đại trưởng lão khí thế hung hung thế công, Hứa Lăng lại là không tránh không tránh, chỉ là hét lớn một tiếng, "Thần kỹ năng, uy vũ không khuất phục, khởi động!"

"Đỉnh!"

"Chờ thiêu đốt, Tuyệt Đối Phòng Ngự, thành công kích phát!"

Thoáng chốc, kim quang lóng lánh cái #\$\$#g thấu thể mà ra, lóe sáng loá mắt.

Cạch! Cạch! Cạch

Đại trưởng lão liền đi theo trong phòng luyện công công kích người già, phát huy vô cùng tinh tế đem mình tuyệt chiêu đùa nghịch mấy lần.

Tại cùng người thực chiến lúc, có thể như thế thoải mái lâm ly đem mình tuyệt chiêu, từ đầu tới đuôi đùa nghịch cái trước trải rộng, cũng là rất khó được sự tình.

Nơi nào có người sẽ cùng Hứa Lăng, đứng ở bên kia nhất động bất động, để đối thủ thỏa thích đem tuyệt chiêu trút xuống đến trên thân

"Hô"

Đại trưởng lão thật dài thở ra một hơi, làm một cái tiêu điều vô cùng thu công tư thế.

Cái này một trận chiến, đánh thật sự là quá sung sướng, có hay không!

Đối thủ đúng vậy một cái yếu gà a, chỉ có thể mặc cho mình nhào nặn! Không biết, có có bị mình đánh thành nhão nhoẹt

Đội khí lãng tan hết, Đại trưởng lão ngẩng đầu nhìn lên, lập tức ngu B!

Nằm rãnh!

Cái này sao có thể

Cái này tuyệt đối không có khả năng a!

Hứa Lăng vậy mà mang một cái kim quang che đây, một bộ khí Định Thần nhân, Thi Thi nhưng đứng ở bên kia, còn như không có chuyện gì xảy ra đối cùng với chính mình cười cười

Mình một bộ này tuyệt chiêu đùa nghịch xuống tới, đừng nói đem đối phương đánh thành nhão nhoẹt, dù là liền đối phương một căn Long tơ đều có tổn thương đến a!

Cái này mẹ nó, làm sao có thể

Nhưng là, cái này mẹ nó liền xuất hiện ở trước mặt mình!

Cái này kim quang che đây, làm Vi Thần kỹ năng uy vũ không khuất phục kích phát Tuyệt Đối Phòng Ngự, là căn bản không có khả năng phá phòng!

Tần Quán Trung ngu B, Hứa Lăng cũng sẽ không bồi tiếp hán ngu B.

Chỉ gặp hán hướng phía trước đập thật mạnh ra một bước, uống nói: "Cuồng bạo năng lượng, o ta cháy lên đi!"

"Cuồng bạo, phát động!"

Đông!

Hứa Lăng cuồng bạo một quyền, hung hăng đánh tới hướng Đại trưởng lão Tần Quán bên trong mặt.

Tần Quán Trung bối rối thời khắc, cấp tốc đưa tay chặn lại.

Răng rắc!

Một tiếng vang nhỏ, cánh tay trái thành linh cắt thành hai đoạn.

Tần Quán Trung kinh hãi vô cùng nhìn lấy trên đất tay cánh tay, đầy mắt không dám tin.

Hứa Lăng cái này tiểu tử, thật chỉ có chín sao

Cái này tuyệt bức không phải chín chiến lực a!

Phía trước mình tuyệt chiêu đùa nghịch một lần, liền đối phương kiểu tóc đều có làm loạn.

F tại, đối phương nhẹ nhàng một quyền, thế mà liền đem mình cánh tay, trực tiếp o đập gãy!

Tần Quán Trung bỗng nhiên rất hối hận, vừa mới bắt đầu vì cái gì có đi theo Tần Khôn trực tiếp chạy trốn, mà là quay đầu nhìn Hứa Lăng một chút.

Đúng vậy cái nhìn này, để tự mình nhìn ra Hứa Lăng chỉ có chín, để cho mình sinh ra lòng tin xử lý Hứa Lăng.

Thế nhưng là F tại, mình liền muốn đứng trước bị xử lý xuống tràng sao

Tần Quán Trung còn có muốn ra cái gì hữu hiệu biện pháp, đến cứu vãn một chút mình tàn toái mạng nhỏ.

Hứa Lăng lại là dây dưa không bỏ, lại là một quyền đập tới!

"Cuồng bạo năng lượng, bạo phát đi!"

Cuồng bạo một quyền, bỏ qua tất cả phòng ngự, lực công kích tăng lên 50!

Nhìn lấy Hứa Lăng đuổi theo một lần đồng dạng mãnh liệt một quyền, Tần Quán Trung cuồng hống một tiếng, đành phải đem hộ thể Thần Công toàn bộ triển khai, cẩn thận nghênh đón tiếp lấy.

Mất thấy là phải cùng Hứa Lăng nắm đấm tương giao, Tần Quán Trung lần này là sử xuất bú sữa mẹ Khí Lực đến phòng ngự. Hắn có lòng tin, tối thiểu nhất cái này một quyền, mình sẽ không thụ thương.

Nhưng mà, tình huống thực tế thật là như vậy phải không

"Năm rãnh, quá hèn hạ!"

Tần Quán Trung giương mắt xem xét, bỗng nhiên muốn máng mề.

Ngay tại Hứa Lăng nắm đấm, liền muốn nện ở Đại trưởng lão Tần Quán bên trong trên người lúc...

"Thiên Thương Dao, o ta ra đi!"

Hứa Lăng bỗng nhiên hét lớn một tiếng, có thể so với Thiên cấp Lợi Nhận, Thiên Thương Dao thoáng chốc ra F tại Hứa Lăng trong tay.

Cỏ con bà nó a!

Đại trưởng lão Tần Quán bên trong chỉ có thể kêu thảm một tiếng, trơ mắt nhìn, mình đi dùng cánh tay, ngăn cản trong tay đối phương Thiên Thương Dao.

Hứa Lăng xuất ra Thiên Thương Dao thời cơ thật sự là quá hèn hạ, Tần Quán Trung đã hoàn toàn có cái biến Chiêu Thức thời gian.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, mình cánh tay lại bị chém đứt một đầu.

Bỉ ỏi a!

Vô sỉ a!

Thật sự là quá không muốn mặt a!

Đại trưởng lão Tàn Quán bên trong ở trong lòng cuồng nắng lấy, liên tiếp lui về phía sau!

Hứa Lăng đắc thế không tha người, truy kích đi lên.

Hứa Lăng tuyệt không chú ý, tại trong chiến đấu so đối thủ càng thêm bỉ ỏi cùng vô sỉ.

Bởi vì muốn đứng tại đỉnh phong thiếu niên, chỉ có so với người cận bã Ác Đồ càng thêm bỉ ỏi, càng thêm vô sỉ, mới có thể toàn thắng bọn hắn!

"Cuồng bạo năng lượng, o ta cháy lên đi!"

"Cuồng bạo, điệp gia! Thiên Thương Dao Pháp đệ nhất Thức!"

Hứa Lăng đuổi theo, đắc thế không tha người, đưa tay đúng vậy Nhất Dao.

"Ha-Ha, bản đạo sớm đã đói khát khó nhịn!"

Tại Thiên Thương Dao trong tiếng rống giận dữ, xuy một tiếng vang nhỏ!

Đại trưởng lão Tàn Quán bên trong tàn toái cánh tay phải, liên tiếp bả vai Nhất Dao bị chặt hạ!

Đồng, đồng, đồng!

Đại trưởng lão Tàn Quán bên trong lao đảo mấy bước, cuối cùng ném tới tại mặt đất.

Chỉ gặp hắn Thần sắc trắng bệch, trong lòng triệt để hiểu, tại Hứa Lăng trước mặt mạng chó của hắn là một điểm cứu vãn cơ hội đều có!

Tại sao có thể như vậy

Mình thế mà bị một cái chín tiểu tử, như thế nhẹ dễ treo lên đánh!

Đáng hận a!

Mình ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, đột phá đến mười một đều giữ kín không nói ra, chính là vì mười Thiên Hậu một kiện đại sự kiện, lại nghĩ không ra, vậy mà liên dạng này gây tại một cái chín tiểu tử trong tay.

Ta không cam tâm a!

Ta ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, mười năm tâm huyết, thế mà một khi xong đời!

Tàn Quán Trung khuôn mặt dữ tợn, cũng không biết là bởi vì hai căn cánh tay đều gãy mất đau đớn, vẫn là trong lòng không cam lòng mà vằn vẹo!

Hứa Lăng tiến lên, liền muốn Nhất Dao kết thúc này nỗi người mạng chó, tiếp lấy lại đi truy kích Tàn Khôn cùng Tàn Phi Nhi.

"Người không thể giết ta!" Tàn Quán Trung bỗng nhiên cảm lấy cuồng hống nói.

Hứa Lăng người cười lấy, còn không thể giết người, nay Thiên Sát đứng vậy người đầu này lão cẩu!

Nhìn lấy Hứa Lăng đã giơ lên Thiên Thương Dao, Tàn Quán Trung dồn dập nói ra: "Người cha lưu o thư của người, trong tay ta."

Hứa Lăng Thiên Thương Dao, một chút đứng tại giữa không trung, "Người nói cái gì "

Tàn Quán Trung ho ra một ngụm máu tươi, "Ta nói, người cha đã từng o người lưu lại qua một phong thư."

Chương 144: Cho ta thống khoái a

"Ha ha, " Hứa Lăng cười lạnh, "Loại chuyện hoang đường này, ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng "

"Ta đều đã bị thương nặng như vậy, coi như sống sót, cũng là tàn phế. Ta lừa ngươi còn có thể có chỗ tốt gì" Tần Quán Trung đau thương cười một tiếng nói.

Hứa Lăng trầm ngâm một chút, vẫn là hỏi: "Lá thư này ở nơi nào "

"Ha ha, " Tần Quán Trung chật vật cười rộ lên, phun ra miệng bên trong bọt máu, "Ngươi nếu đáp ứng ta, buông tha chúng ta Tần Gia Bảo, ta liền đem tin o ngươi."

Hứa Lăng nhìn lấy Tần Quán Trung Thần sắc, cái này lão câu nói là thật hay giả cha thật có tin lưu o mình

Từ Tần Quán Trung Thần sắc nhìn lại, tựa hồ không giống đang nói láo.

Nhưng mà vì cái gì, cha lưu o mình tin, sẽ rơi vào Tần Quán Trung trên tay

Nếu cha thật lưu lại tin, mình nhất định là muốn bắt trên tay!

Nhưng coi như không tiếc hết thủy đại giới muốn đem tin cảm về, cũng phải coi trọng một hạ sách hơi.

Tuyệt đối không thể để cho Tần Quán Trung cái này lão gia hỏa, dặt cùng với chính mình cái mũi đi!

Hứa Lăng cười lạnh, "Ta vốn chỉ muốn tìm Tần Khôn cùng Tần Phi Nhi phiền phức, là ngươi gợi ý ta, muốn trăm thảo trừ căn mới có thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn a!"

Nói, Hứa Lăng cầm lấy Thiên Thương Dao, nhẹ nhàng dán Tần Quán Trung đầu lĩnh da gọt qua...

"A, a "

Tần Quán Trung lập tức hét thảm lên, bị lột tầng một da đầu huyết nhục, máu me đầm đìa.

Hứa Lăng cầm chảy xuống máu Thiên Thương Dao, vỗ nhẹ nhẹ đánh lấy Tần Quán Trung gương mặt, cười lạnh nói:

"Ta nghĩ đến những thứ này năm qua, ta cùng muội muội nhận khuất nhục, dù là dưới mắt đem các ngươi sinh sắc sống lột, cũng không tính quá phận a!"

Tần Quán Trung kinh hãi nhìn lấy Hứa Lăng dao trong tay, run giọng nói: "Hứa Lăng, có loại liên o ta thống khoái!"

"Thống khoái!" Hứa Lăng cười lạnh, Nhất Dao cắt đứt Tần Quán Trung bắp chân.

"A" Tần Quán Trung đau đến tại mặt đất cuộn cuộn lấy, tan nát tâm can nói: "Hứa Lăng, ngươi giết ta, giết ta đi!"

Hứa Lăng đứng dậy, mặt không đổi Tinh Đạo: "Để ngươi như thế cho dễ sẽ chết mất, thật sự là quá tiện nghi các ngươi."

Nói, hất một bả nhấc lên Tần Quán Trung, hướng ra phía ngoài kéo trệ mà đi.

"Ngươi muốn đem ta kéo đi chỗ nào" Tần Quán Trung kinh hãi kêu to.

"Ta nhớ được, nhà xí nên là ở chỗ này a" Hứa Lăng tuyền một cái phương hướng đi đến, một bên nói ra: "Ta muốn đem ngươi ngâm ở trong hầm phân nhìn xem, ngươi có thể ở bên trong kiên trì sống trên mấy ngày."

"A" Tần Quán Trung ra sức giãy dụa lấy, "Hứa Lăng đại gia, ngươi tha cho ta đi! Cầu ngươi o ta thống khoái..."

Xoẹt

Hứa Lăng kéo xuống một tấm vải phiến, nhét vào Tần Quán Trung miệng bên trong, căn bản không đi nghe hắn nói cái gì, dẫn theo hắn đi lên phía trước.

"Ô, ô" Tần Quán Trung mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, dùng lực giãy dụa lấy, muốn nói chuyện, thế nhưng là miệng bị ngăn chặn.

Ngày xưa lúc, Tần Quán Trung từng dùng qua thảm ao phân chiều này, trừng phạt qua hạ nhân, cho nên rõ ràng biết chiều này tàn nhẫn!

Trọng thương người bị ngâm ở trong hầm phân về sau, phân nước tiến vào vết thương, cho dù là lập tức đem người vớt đi ra, người này cũng chết chắc rồi.

Chỉ là chết, cũng không đáng sợ. Đáng sợ là, phân nước tiến vào vết thương về sau, Bì mỗi người dày vò cùng thống khổ.

Cái gọi là sống không bằng chết, đúng vậy chỉ loại tình huống này!

Bị ngâm ở ao phân bên trong người, vết thương tại phân nước cảm nhiễm dưới, sẽ từ từ sinh mủ thối rữa. Nhưng mà ngắn thời gian bên trong, còn chưa chết, cái kia loại trên tinh thần tuyệt vọng, cùng bên trên chịu đựng song trọng đã kích.

Rất nhiều bị thả vào ao phân người, tại hai ba ngày về sau, liền triệt để điên rồi.

Có thể nói, thối ao phân thật không phải là một cái rất Nhân Đạo Hình Phật, nhưng mà đối phó cận bã, rất thích hợp.

Tần Quán Trung tại Hứa Lăng trong tay, gãy dựa kêu khóc, hấn thà rằng Hứa Lăng đem hấn băm, cũng không nguyện ý bị thối đến ao phân bên trong đi!

Nếu là bị người khác nhìn thấy cái này tràng cảnh, tuyệt đối sẽ không tin tưởng, này lại là Tần Gia Bảo Đại trưởng lão, đã đột phá mười một Tần Quán Trung.

Kỳ thực, tại rất nhiều lúc, tử vong cũng không đáng sợ. Đáng sợ là , chờ đợi tử vong quá trình!

Nếu, đang chờ đợi tử vong quá trình bên trong, còn rõ ràng biết, mình muốn tiếp nhận không phải mỗi người thống khổ. Cái kia loại cảm giác sợ hãi, đầy đủ để rất nhiều người sụp đổ!

Hứa Lăng đi ra ngoài có bao xa, liền thấy một cái nhà xí.

Hứa Lăng chuyển tới nhà xí đằng sau, nhìn một chút, có chút không quá dễ chịu, "Cái này hố phân không đủ lớn a! Chỉ bất quá, cũng chỉ có thể miễn dùng."

Hứa Lăng đem Tần Quán Trung ném tới mặt đất, cầm Thiên Thương Dao tại Tần Quán Trung trên thân, khoa tay hai lần, "Cái này hố phân hơi nhỏ một chút, người nói ta có phải hay không phải đem người gạt nhỏ một chút, tương đối tốt "

"Ô, ô, ô" Tần Quán Trung dùng lực lắc đầu.

"Người tựa hồ là nói ra suy nghĩ của mình." Hứa Lăng hỏi.

"Ô, ô, ô" Tần Quán Trung dùng lực gật đầu.

Hứa Lăng đưa tay đi lấy bịt mồm khối vải, nhưng lại rút tay lại, "Ta tại sao phải nghe người nói đâu "

"Ô, ô, ô" Tần Quán Trung lộ ra một bộ cầu xin Thần sắc.

"Người ý tứ là, người muốn nói, đối ta rất trọng yếu "

"Ô, ô, ô" Tần Quán Trung lần nữa dùng lực gật đầu.

"Nhưng ta vẫn là không muốn nghe, ta sợ sẽ cải biến muốn chịu đựng chủ ý của người." Hứa Lăng cười tủm tỉm nói nói.

"Ô ô ô" Tần Quán Trung ẽ nằm sấp đập huy lương lấy, đã nhanh muốn tán loạn.

Hứa Lăng lúc này mới không nhanh không chậm, lấy ra ngăn ở Tần Quán Trung miệng bên trong khối vải.

"Hô, hô, " khối vải vừa lấy ra, Tần Quán Trung lập tức miệng lớn thở lấy, "Hứa Lăng đại gia, ta o người tin, ta lập tức liền o người lá thư này, chỉ cầu người o ta thống khoái!"

"Hừ hừ, " Hứa Lăng trên mặt cười lạnh, chậm rãi nói: "Ai ngờ thư này là thật, hay là giả "

"Thư này tuyệt đối là thật, lão phu lấy tính mệnh đảm bảo!" Tần Quán Trung liền vội vàng nói nói.

Hứa Lăng cười lạnh, "Người mẹ nó còn có mệnh sao "

Tần Quán Trung sùng sốt một cái, đúng vậy a, mình cái mạng này, F tại tựa hồ đã không nắm giữ ở trong tay chính mình.

"Vậy ta bằng vào chúng ta Tần Gia Bảo tin dự..."

Tần Quán Trung câu nói này, có nói xong, liền bị Hứa Lăng o ha ha một mặt.

Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo tin dự, ngay cả cái rắm cũng không bằng!

Tần Quán Trung làm khó, như thế nào mới có thể thủ tín Hứa Lăng đâu

Lý trí đã bị hoảng sợ o phá hủy Tần Quán Trung, cũng có phát F, vừa mới bắt đầu lúc, mình nói lên đại giới, là yêu cầu Hứa Lăng buông tha Tùng Giang Quận Tần Gia Bảo.

Nhưng F tại, mình đau khổ yêu cầu là, để Hứa Lăng o mình một cái thống khoái.

Cái này điều kiện đã rút lại gấp một vạn lần, có hay không

Nhưng đúng vậy cái này nho nhỏ điều kiện, Hứa Lăng còn bày ra một bộ ban cho bộ đáng, mà Tần Quán Trung thì giống như là một đầu, khát vọng đạt được chủ nhân trong tay thịt xương đáng thương chó.

...

Hứa Lăng tại hoa văn dọn dẹp Tần Quán Trung lúc.

Tần Phi Nhi cùng Tần Khôn, cũng đã tìm được Uất Trì Lâm.

Bọn họ chạy tới lúc, Hứa Luân cùng Uất Trì Lâm sư huynh đệ nhóm, đã chiến đấu đến như hỏa như đồ giai đoạn, hai bên đều đã vết thương chồng chất.

Song nhất phương vừa chờ cao, một bên nhân số nhiều, lại là đấu cái không phân trên dưới, tám lạng nửa cân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Bạo Ngược Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.